

denildiğinde: "Düşük akıllıların iman ettiği gibi mi iman edelim?" derler. Bilin ki, gerçekten asil düşük-akıllılar kendileridir; ama bilmezler.

2:14 İman edenlerle karşılaştıkları zaman: "İman ettik" derler. Şeytanlarıyla başbaşa kaldıklarında ise, derler ki: "Şüphesiz, sizinle beraberiz. Biz (onlarla) yalnızca alay ediyoruz."

2:15 (Asil) Allah onlarla alay eder ve taskinlikleri içinde sakinca dolasmalarına (belli bir) süre tanır.

2:16 İşte bunlar, hidayete karşılık sapıklığı satın almışlardır; fakat bu alış-verişleri bir yarar sağlamamış; hidayeti de bulmamışlardır.

2:17 Bunların örneği, ateş yakan adamın örneğine benzer; (ki onun atesi) çevresini aydınlattığı zaman, Allah onların aydınlığını giderir ve göremez bir şekilde karanlıklar içinde bırakır.

2:18 Sığirdirler, dilsizdirler, kördürler. Bundan dolayı dönmezler.

2:19 Ya da (bunlar) karanlıklar, gök gürültüsü ve simsek(ler)le yüklü, 'gökten şiddetli bir yağmur fırtınasına tutulmuş gibidirler ki, yıldırımların saldırdığı dehşetle'; ölüm korkusundan parmaklarıyla kulaklarını tıkırlar. Oysa Allah kafirleri çepeçevre kuşatmıştır.

2:20 Çakan simsek neredeyse gözlerini kapıverecek; önlerini her aydınlattığında (biraz) yürürler, üzerlerine karanlık basıverince de kalakalırlar. Allah dileseydi, isitmelerini de görmelerini de gideriverirdi. Şüphesiz Allah, herşeye güç yetirendir.

2:21 Ey insanlar, sizi ve sizden öncekileri yaratan Rabbinize kulluk edin ki sakinasınız.

2:22 O, sizin için yeryüzünü bir döşek, gökyüzünü bir bina kıldı. Ve gökten yağmur indirerek bununla sizin için (çeşitli) ürünlerden rizik çıkardı. Öyleyse (bütün bunları) bile bile Allah'a esler kosmayın.

2:23 Eğer kulumuza indirdiğimiz (Kur'an)'dan şüphedeyseniz, bu durumda, siz de bunun benzeri bir süre getirin. Ve eğer doğru sözlüyseniz, Allah'tan başka şahitlerinizi (kendilerine güvendiğiniz yardımcılarınızı) çağırın.

2:24 Ama yapamazsanız -ki kesin olarak yapamayacaksınız- bu durumda kafirler için hazırlanmış ve yakiti insanlar ile taşlar olan atesten sakının.

2:25 (Ey Muhammed) iman edip salih amellerde bulunanları müjdele. Gerçekten onlar için altlarından ırmaklar akan cennetler vardır. Kendilerine rizik olarak bu ürünlerden her yedirildiğinde: "Bu daha önce de riziklandığımızdır" derler. Bu, onlara, (dünyadakine) benzer olarak sunulmuştur. Orada, onlar için tertemiz esler vardır ve onlar orada süresiz kalacaklardır.

2:26 Şüphesiz Allah, bir sıvrisineği de, ondan üstün olanı da, (herhangi bir şeyi) örnek vermekten çekinmez. Böylece iman edenler, kuskusuz bunun Rablerinden gelen bir gerçek olduğunu bilirler; inkar edenler ise, "Allah, bu örnek neyi amaçlamış?" derler. (Oysa Allah,) Bununla birçokunu saptırır, birçokunu da hidayete erdirir. Ancak O, fasıklardan baskasını saptırmaz.

2:27 Ki (bunlar) Allah'in ahdini, onu kesin olarak onayladıktan sonra bozarlar, Allah'in kendisiyle birlestirilmesini emrettiği şeyi keserler ve yeryüzünde bozgunculuk çıkarırlar. Kayba uğrayanlar, iste bunlardır.

2:28 Nasıl oluyor da Allah'i inkar ediyorsunuz? Oysa ölü iken sizi O diriltti; sonra sizi yine öldürecek, yine diriltecektir ve sonra O'na döndürüleceksiniz.

2:29 Sizin için yerde olanların tümünü yaratan O'dur. Sonra göğe yönelip (istiva edip) de onları yedi gök olarak düzenleyen O'dur. Ve O, herşeyi bilendir.

2:30 Hani Rabbin meleklerle: "Muhakkak Ben, yeryüzünde bir halife var edeceğim" demisti. Onlar da: "Biz Seni sükrünle yüceltir ve (sürekli) takdis ederken, orada bozgunculuk çıkaracak ve kanlar akıtacak birini mi var edeceksin?" dediler. (Allah:) "Süphesiz sizin bilmediğinizi Ben bilirim" dedi.

2:31 Ve Adem'e isimlerin hepsini öğretti. Sonra onları meleklerle yöneltti: "Eğer doğru sözlüyseniz, bunları Bana isimleriyle haber verin" dedi.

2:32 Dediler ki: "Sen Yücesin, bize öğrettiginden başka bizim hiçbir bilgimiz yok. Gerçekten Sen, herşeyi bilen, hüküm ve hikmet sahibi olansın."

2:33 (Allah:) "Ey Adem, bunları onlara isimleriyle haber ver" dedi. O, bunları onlara isimleriyle haber verince de dedi ki: "Size demedim mi, göklerin ve yerin gaybini gerçekten Ben bilirim, gizli tuttuklarınızı da Ben bilirim."

2:34 Ve meleklerle: "Adem'e secde edin" dedik. İblis hariç (hepsi) secde ettiler. O ise, diretti ve kibirlendi, (böylece) kafirlerden oldu.

2:35 Ve dedik ki: "Ey Adem, sen ve esin cennette yerles. İkiniz de ondan, neresinden dilerseniz, bol bol yiyin; ama su ağaca yaklaşmayın, yoksa zalimlerden olursunuz."

2:36 Fakat şeytan, oradan ikisinin ayaklarını kaydirdi ve böylece onları içinde buldukları (durum)dan çıkardı. Biz de: "Kiminiz kiminize düşman olarak inin, sizin için yeryüzünde belli bir vakte kadar bir yerleşim ve meta vardır" dedik.

2:37 Derken Adem, Rabbinden (birtakim) kelimeler aldı. Bunun üzerine (Allah da) tevbesini kabul etti. Süphesiz O, tevbeleri kabul edendir, esirgeyendir.

2:38 Dedik ki: "Oradan tümünüz inin. Bundan sonra size Benden bir hidayet geldiğinde, kim Benim hidayetime uyarırsa, onlara korku yoktur ve onlar mahzun olmayacaklardır."

2:39 "İnkâr edip de ayetlerimizi yalanlayanlar ise; onlar, ateşin halkıdır ve orada süresiz kalacaklardır."

2:40 Ey İsrailogulları, size bağışladığım nimetimi hatırlayın ve ahdimе bağlı kalın, ki Ben de ahdinize bağlı kalayım. Ve yalnızca Benden korkun.

2:41 Yanınızda olan (Tevrat)i, doğrulayıcı olarak indirdiğime (Kur'an'a) iman edin; onu inkâr edenlerin ilki siz olmayın ve ayetlerimizi az bir değer karşılığında değışmeyin. Ve yalnızca Benden korkun.

2:42 Hakkı batıl ile örtmeyin ve hakkı gizlemeyin. (Kaldı ki) siz (gerçeği) biliyorsunuz.

2:43 Namazi dosdogru kilin, zekati verin ve rüku edenlerle birlikte siz de rüku edin.

2:44 Siz, insanlara iyiligi emrederken, kendinizi unutup musunuz? Oysa siz kitabi okuyorsunuz. Yine de akullanmayacak misiniz?

2:45 Sabir ve namazla yardım dileyin. Bu, süphesiz, husû duyanların disindakiler için ağır (bir yük)dir.

2:46 Onlar, (mü'minler ise), süphesiz, Rableriyle karsilasacaklarını ve (yine) süphesiz, O'na döneceklerini bilirler.

2:47 Ey Israilogullari, size bagisladigim nimetimi ve sizi (bir dönem) alemlere üstün kildigimi hatirlayin.

2:48 Ve hiç kimsenin, hiç kimse adına bir sey ödemeyecegi, hiç kimsenin sefaatinin kabul edilmeyecegi, hiç kimseden bir fidye alınmayacagi ve yardım görülmeyecegi bir günden sakinin.

2:49 Sizi, dayanılmaz iskencelere ugrattıklarında, Firavun ailesinin elinden kurtardigimizi hatirlayin. Onlar, kadınlarınızı diri birakip, erkek çocuklarınızı bogazlıyorlardi. Bunda sizin için Rabbinizden büyük bir imtihan vardı.

2:50 Ve sizin için denizi ikiye yarıp sizi kurtardigimizi ve Firavun'un adamlarını -gözlerinizin önünde- bogdugumuzu hatirlayin.

2:51 Hani Musa ile kirk gece için sözleşmistik. Ama sonra siz, onun arkasından buzağıyi (tanrı) edinmiş ve (böylece) zalimler olmustunuz.

2:52 Bundan sonra, (artık) sükredesiniz diye sizi bagisladik.

2:53 Ve hidayete eresiniz diye Musa'ya kitabi ve Furkan'ı verdik.

2:54 Hani Musa, kavmine: "Ey kavmim, gerçekten siz, buzağıyi (tanrı) edinmekle kendinize zulmettiniz. Hemen, kusursuzca Yaratan(gerçek İlah)ınıza tevbe edip nefislerinizi öldürün: bu, Yaraticiniz Katında sizin için daha hayirlidir" demisti. Bunun üzerine (Allah) tevbelerinizi kabul etti. Süphesiz O tevbeleri kabul edendir, esirgeyendir.

2:55 Ve demistiniz ki: "Ey Musa, biz Allah'ı apaçık görünceye kadar sana inanmayız." Bunun üzerine yildirim sizi (kendinizden) almisti. Ve siz bakıp duruyordunuz.

2:56 Sonra sükredesiniz diye, sizi ölümünüzden sonra dirilttik.

2:57 Bulutları üzerinize gölge kildik ve size kudret helvasi ve bildircin indirdik. Size rizik olarak verdiklerimizin temizinden yiyin (dedik). Onlar bize zulmetmediler, ancak kendi nefislerine zulmettiler.

2:58 Ve hatirlayin, demistik ki: "Su sehre girin ve orada istediginiz yerde bol bol yiyin, yalnızca secde ederek kapisından girerken 'dilegimiz bagislanmadır' deyin; (Biz de) hatalarınızı bagislayalım; iyilik yapanların (ecirlerini) arttiracagız."

2:59 Ama zulmedenler, kendilerine söylenen sözü bir baskasiyla degistirdiler. Biz de o zalimlerin yaptıkları bozgunculuga karsilik, üzerlerine gökten igrenç bir azap indirdik.

2:60 (Yine) Hatirlayin; Musa kavmi için su aramisti, o zaman Biz ona: "Asani tasa vur" demistik de ondan on iki pınar fiskirmisti, böylece herkes içecegi yeri bilmisti. Allah'ın verdiği rizikten yiyin, için ve yeryüzünde bozgunculuk (fesad) yaparak karisiklik çıkarmayin.

2:61 Siz (ise söyle) demistiniz: "Ey Musa, biz bir çesit yemege

katlanmayacagiz, Rabbine yalvar da, bize yerin bitirdiklerinden bakla, acur, sarmisak, mercimek ve sogan cikarsin." (O zaman Musa:) "Hayirli olani, su degersiz seyle mi degistirmek istiyorsunuz? (Öyleyse) Misir'a inin, çünkü (orada) kendiniz için istediginiz vardir" demisti. Onlarin üzerine horluk ve yoksulluk (damgasi) vuruldu ve Allah'tan bir gazaba ugradilar. Bu, kuskusuz, Allah'in ayetlerini tanimazliklari ve peygamberleri haksiz yere öldürmelerindendi. (Yine) bu, isyan etmelerinden ve siniri çignemelerindendi.

2:62 Süphesiz, iman edenler(1e) Yahudiler, Hiristiyanlar ve Sabiiler(den kim) Allah'a ve ahiret gününe iman eder ve salih amellerde bulunursa, artik onlarin Allah Katinda ecirleri vardir. Onlara korku yoktur ve onlar mahzun olmayacaklardir.

2:63 Sizden misak almis ve Tur'u üstünüze yükseltmistik (ve demistik ki:) "Size verdigimize simsiki yapisin ve onda olani (hükümleri sürekli) hatirlayin, ki sakinasiniz."

2:64 Siz ise, bundan sonra da yüz çevirdiniz. Eger Allah'in üzerinizdeki fazli (lütuf ve ihsani) ve rahmeti olmasaydi, siz gerçekten hüsrana ugrayanlardan olurdunuz.

2:65 Andolsun, sizden cumartesi (günü) yasagi çigneyenleri elbette biliyorsunuz. Iste Biz, onlara: "Asagilik maymunlar olun" dedik.

2:66 Bunu, hem çağdaslarina, hem sonra gelecek olanlara 'ibret verici bir ceza', takva sahipleri için de bir öğüt kildik.

2:67 Hani Musa kavmine: "Allah, muhakkak sizin bir sigir kesmenizi emrediyor" demisti. "Bizi alaya mi aliyorsun?" dediler. (Musa) "Cahillerden olmaktan Allah'a siginirim" dedi.

2:68 "Rabbine adimiza yalvar da, bize niteliklerini açıklasin" dediler. (Musa, Rabbine yalvardiktan sonra) "Süphesiz Allah diyor ki: O ne pek geçkin, ne de pek genç, ikisi arasi dinç(likte bir sigir olmalı)dir. Artik emrolundugunuz seyi yerine getirin" dedi.

2:69 (Bu sefer) dediler ki: "Rabbine adimiza yalvar da, bize rengini bildirsin." O: "(Rabbim) diyor ki: O, bakanlarin içini ferahlatan sari bir inehtir" dedi.

2:70 (Onlar yine:) "Rabbine adimiza yalvar da, bize onun niteliklerini açıklasin. Çünkü bize göre sigirlar birbirine benzer. InsaAllah (Allah dilerse) biz dogruyu buluruz" dediler.

2:71 (Bunun üzerine Musa, "Rabbim) diyor ki: O, yeri sürmek ve ekini sulamak için boyunduruga alinmayan, salma ve alacasi olmayan bir inehtir" dedi. (O zaman): "Simdi gerçegi getirdin" dediler. Böylece inegi kestiler; ama neredeyse (bunu) yapmayacaklardi.

2:72 Hani siz bir kisiyi öldürmüstünüz ve bu konuda birbirinize düsmüstünüz. Oysa Allah, gizlediklerinizi açiga çıkaracakti.

2:73 Bunun için de: "Ona (cesede, kestiginiz inegin) bir parçasıyla vurun" demistik. Böylece, Allah ölüleri diriltir ve size ayetlerini gösterir; ki akillanasiniz.

2:74 Bundan sonra kalpleriniz yine katilasti; tas gibi, hatta daha kati. Çünkü taslardan öyleleri vardir ki, onlardan irmaklar fiskirir, öyleleri vardir ki yarilir, ondan sular çıkar, öyleleri vardir ki Allah

korkusuyla yuvarlanir. Allah yaptiklarinizdan gafil (habersiz) degildir.

2:75 Siz (Müslümanlar,) onların size inanacaklarını umuyor musunuz? Oysa onlardan bir bölümü, Allah'ın sözünü isitiyor, (iyice algılayıp) akıl erdirdikten sonra, bile bile değiştiriyorlardı.

2:76 İman edenlerle karşılaştıklarında "İman ettik" derler; kendi başlarına kaldıkları zaman ise, derler ki: "Allah'ın size açık (açıkladık)larını, Rabbiniz Katında size karşı bir belge olsun diye mi onlarla konuşuyorsunuz? Hala akıllanmayacak mısınız?"

2:77 (Peki) Onlar, Allah'ın gizli tuttuklarını da, açığa vurduklarını da bildiğini bilmiyorlar mı?

2:78 Onlardan bir kısmı ümmidir. Kitabı bilmezler; (bildikleri) bir sürü asılsız şeylerden baskası degildir ve yalnızca zannederler.

2:79 Artık vay hallerine; Kitabı kendi elleriyle yazıp, sonra az bir değer karşılığında satmak için "Bu Allah Katındandır" diyenlere. Artık vay, elleriyle yazdıklarından dolayı onlara; vay kazanmakta olduklarına.

2:80 Dediler ki: "Sayılı günlerin dışında, ateş asla bize degmeyecektir." De ki: "Allah Katından bir ahid mi aldiniz? -ki Allah asla ahidinden dönmez- Yoksa Allah'a karşı bilmediğiniz bir şeyi mi söylüyorsunuz?"

2:81 Hayır; kim bir kötülük işler de günahı kendisini kusatırsa, (artık) onlar, ateşin halkıdır, orada süresiz kalacaklardır.

2:82 İman edip salih amellerde bulunanlar ise cennet halkıdır, orada süresiz kalacaklardır.

2:83 Hani İsrailoğulları'ndan, "Allah'tan baskasına kulluk etmeyin, anneye-babaya, yakınlarla, yetimlere ve yoksullara iyilikle davranın, insanlara güzel söz söyleyin, namazı dosdoğru kilin ve zekatı verin" diye misak almıştık. Sonra siz, pek azınız hariç, döndünüz ve (hala) yüz çeviriyorsunuz.

2:84 Hani sizden "Birbirinizin kanını dökmeyin, birbirinizi yurtlarınızdan çıkarmayın" diye misak almıştık. Sonra sizler bunu onaylamıştınız, hala (buna) şahitlik ediyorsunuz.

2:85 Sonra (yine) siz, birbirinizi öldürüyor, bir bölümünüzü yurtlarından sürüp-çıkariyor ve günah ve düşmanlıkla aleyhlerinde ittifaklar kuruyor ve size esir olarak geldiklerinde onlarla fidelesiyordunuz. Oysa onları çıkarmanız, size haram kılınmıştı. Yoksa siz, kitabın bir bölümüne inanıp da bir bölümünü inkar mi ediyorsunuz? Artık sizden böyle yapanların dünya hayatındaki cezası asagılık olmaktan başka degildir; kıyamet gününde de azabın en şiddetli olanına ugratılacaklardır. Allah, yaptıklarınızdan gafil degildir.

2:86 İşte bunlar, ahireti verip dünya hayatını satın alanlardır; bundan dolayı azapları hafifletilmez ve kendilerine yardım edilmez.

2:87 Andolsun, Biz Musa'ya kitabı verdik ve ardından pes pese elçiler gönderdik. Meryem oğlu İsa'ya da apaçık belgeler verdik ve onu Ruhul-Kudüs'le teyid ettik. Demek, size ne zaman bir elçi nefsinizin hoslanmayacağı bir şeyle gelse, büyüklük taslayarak bir kısmınız onu yalanlayacak, bir kısmınız da onu öldürecek mısınız?

2:88 Dediler ki: "Bizim kalplerimiz örtülüdür." Hayir; Allah, inkarlarından dolayı onları lanetlemiştir. Bundan dolayı pek azı iman eder.

2:89 Allah Katından yanlarında olan (Tevrat)ı doğrulayan bir kitap geldiği zaman, -ki bundan önce inkar edenlere karşı fetih istiyorlardı- iste bilip-tanidikları gelince, onu inkar ettiler. Artık Allah'ın laneti kafirlerin üzerindedir.

2:90 Allah'ın kullarından, dilediğine Kendi fazlından (peygamberliği) indirmesini 'kiskanarak ve hakka bas kaldırarak' Allah'ın indirdiklerini tanımamakla, nefislerini ne kötü şeye karşılık sattılar. Böylelikle gazab üstüne gazaba ugradılar. Kafirler için alçaltıcı bir azap vardır.

2:91 Onlara: "Allah'ın indirdiklerine iman edin" denildiğinde: "Biz, bize indirilene iman ederiz" derler ve ondan sonra olan (Kur'an)ı inkar ederler. Oysa o (Kur'an), yanlarındakini (kitabı) doğrulayan bir gerçektir. (Onlara) De ki: "Eğer inaniyor idiyse, daha önce ne diye Allah'ın peygamberlerini öldürüyordunuz?"

2:92 Andolsun, Musa size apaçık belgelerle geldi. Sonra siz onun arkasından buzağıyı (tanrı) edindiniz. İste siz (böyle) zalimlersiniz.

2:93 Hani sizden misak almış ve Tur'u üstünüze yükseltmiştik (ve): "Size verdiğimiz (kitaba) simsiği sarılın ve dinleyin" (demistik).

Demislerdi ki: "Dinledik ve bas kaldırdık." İnkarları yüzünden buzağı (tutkusu) kalplerine sindirilmisti. De ki: "Inaniyorsanız, inancınız size ne kötü şey emrediyor?"

2:94 De ki: "Eğer Allah Katında ahiret yurdu, başka insanların değil de, yalnızca sizin işe, (ve) doğru sözlüyseniz, öyleyse hemen ölümü dileyin."

2:95 Oysa onlar, önceden ellerinin takdim ettiklerinden dolayı onu (ölümü) hiçbir zaman kesin olarak dilemeyeceklerdir. Allah, zalimleri bilendir.

2:96 Andolsun, onları hayata karşı (diğer) insanlardan ve şirk kosalardan (bile) daha ihtiraslı bulursun. (Onlardan) Her biri, bin yıl yasatilsin ister; oysa bunca yaşamı onu azaptan kurtarmaz. Allah, onların yapmakta olduklarını görendir.

2:97 De ki: "Cibril'e kim düşman işe, (bilsin ki) gerçekten onu (Kitabı), Allah'ın izniyle kendinden öncekileri doğrulayıcı ve mü'minler için hidayet ve müjde verici olarak senin kalbine indiren O'dur.

2:98 Her kim Allah'a, meleklerine, elçilerine, Cibril'e ve Mikail'e düşman işe, artık şüphesiz Allah da kafirlerin düşmanıdır."

2:99 Andolsun Biz sana apaçık ayetler indirdik. Bunları fasıklardan baskası inkar etmez.

2:100 Ne zaman bir ahidde bulundularsa, içlerinden bir bölümü onu bozmadı mı? Hayir, onların çoğu iman etmezler.

2:101 Ne zaman onlara Allah Katından yanlarındakini doğrulayan bir elçi gelse, kitap verilenlerden birtakimi, sanki bilmiyorlarmış gibi Allah'ın Kitabı'nı arkalarına attılar.

2:102 Ve onlar, Süleyman'ın mülkü (nübüvveti) hakkında şeytanların anlattıklarına uydular. Süleyman inkar etmedi; ancak şeytanlar inkar etti.

Onlar, insanlara sihri ve Babil'deki iki meleğe Harut'a ve Marut'a indirilene öğretiyorlardı. Oysa o ikisi: "Biz, yalnızca bir fitneyiz, sakın inkar etme" demedikçe hiç kimseye (bir şey) öğretmezlerdi. Fakat onlardan erkekle karısının arasını açan şeyi öğreniyorlardı. Oysa onunla Allah'ın izni olmadıkça hiç kimseye zarar veremezlerdi. Buna rağmen kendilerine zarar verecek ve yarar sağlamayacak şeyi öğreniyorlardı. Andolsun onlar, bunu satın alanın, ahiretten hiçbir payı olmadığını bildiler; kendi nefislerini karşılığında sattıkları şey ne kötü; bir bilselerdi.

2:103 Eğer gerçekten iman edip sakınsalardı, Allah Katındaki sevap(ları) gerçekten daha hayırlı olurdu; bir bilselerdi.

2:104 Ey iman edenler, "Raina-Bizi güt, bize bak" demeyin. "Unzurna-Bizi gözet" deyin ve dinleyin. Kafirler için acı bir azap vardır.

2:105 Kitap Ehlinden olan kafirler ve müsrıklar, Rabbinizden üzerinize bir hayrın indirilmesini arzu etmezler. Allah ise, dilediğine rahmetini tahsis eder. Allah büyük fazl sahibidir.

2:106 Biz, daha hayırlısını veya bir benzerini getirinceye (kadar) hiçbir ayeti neshetmez (hükümünü yürürlükten kaldırmaz) veya unutturmayız. Bilmez misin ki Allah, gerçekten herseye güç yetirendir.

2:107 (Yine) Bilmez misin ki, gerçekten göklerin ve yerin mülkü Allah'ındır. Sizin Allah'tan başka veliniz ve yardımcınız yoktur.

2:108 Yoksa daha önce Musa'nın sorguya çekildiği gibi, siz de Resulünüzü sorguya mi çekmek istiyorsunuz? Kim imanı inkar ile değişirse, artık o, dümdüz yoldan sapmış olur.

2:109 Kitap Ehlinden çoğu, kendilerine gerçek (hak) apaçık belli olduktan sonra, nefislerini (kusatan) kiskançlıktan dolayı, imaninizden sonra sizi inkara döndürmek arzusunu duydular. Fakat, Allah'ın emri gelinceye kadar onları bırakın ve (onlara ne sözle, ne de eylemle) ilismeyin. Hiç şüphesiz Allah, herseye güç yetirendir.

2:110 Namazı dosdoğru kılın, zekatı verin; önceden kendiniz için hayır olarak neyi takdim ederseniz, onu Allah Katında bulacaksınız. Şüphesiz Allah, yaptıklarınızı görendir.

2:111 Dediler ki: "Yahudi veya Hıristiyan olmayan hiç kimse kesin olarak cennete giremez." Bu, onların kendi kuruntularıdır. De ki: "Eğer doğru sözlüyseniz, kesin-kanıtınızı (burhan) getirin."

2:112 Hayır, kim (güzel davranış ve) iyilikte bulunarak kendisini Allah'a teslim ederse, artık onun Rabbi Katında ecri vardır. Onlar için korku yoktur ve onlar mahzun olmayacaklardır.

2:113 Yahudiler dediler ki: "Hıristiyanlar bir şey (herhangi bir temel) üzere degillerdir"; Hıristiyanlar da: "Yahudiler bir şey üzere degillerdir" dediler. Oysa onlar, Kitabı okuyorlar. Bilmeyenler (bilgisizler) de, onların söylediklerinin benzerini söylemişlerdi. Artık Allah, kıyamet günü anlaşmazlığa düştükleri şeyde aralarında hüküm verecektir.

2:114 Allah'ın mescidlerinde O'nun isminin anılmasını engelleyen ve bunların yıkılmasına çaba harcıyandan daha zalim kim olabilir? Onların (durumu) içlerine korkarak girmekten baskası degildir. Onlar için dünyada bir aşağılanma, ahirette büyük bir azap vardır.

2:115 Dogu da Allah'indir, bati da. Her nereye dönerseniz Allah'in yüzü (kiblesi) orasidir. Süphesiz ki Allah, kusatandır, bilendir.

2:116 Dediler ki: "Allah ogul edindi." O, (bu yakistirmeden) Yücedir. Hayir, göklerde ve yerde her ne varsa O'nundur, tümü O'na gönülden boyun egmişlerdir.

2:117 Gökleri ve yeri (bir örnek edinmeksizin) yaratandır. O, bir isin olmasına karar verirse, ona yalnızca "OL" der, o da hemen oluverir.

2:118 Bilgisizler, dediler ki: "Allah bizimle konuşmalı veya bize de bir ayet gelmeli değil miydi?" Onlardan öncekiler de onların bu söylediklerinin benzerini söylemişlerdi. Kalpleri birbirine benzedi. Biz, kesin bilgiyle inanan bir topluluğa ayetleri apaçık gösterdik.

2:119 Süphesiz Biz seni bir müjdeci ve bir uyarıcı olarak, hak (Kur'an) ile gönderdik. Sen cehennemden halkından sorumlu tutulmayacaksın.

2:120 Sen onların dinlerine uymadıkça, Yahudi ve Hıristiyanlar senden kesinlikle hoşnut olacak degillerdir. De ki: "Süphesiz doğru yol, Allah'in (gösterdiği) yoludur." Eger sana gelen bunca ilimden sonra onların heva (arzu ve tutku)larına uyacak olursan, senin için Allah'tan ne bir dost vardır, ne de bir yardımcı.

2:121 Kendilerine verdiğimiz Kitabı gereği gibi okuyanlar, iste ona iman edenler bunlardır. Kim de onu inkar ederse, artık onlar hüsrana uğrayanların ta kendileridir.

2:122 Ey İsrailoğulları, size bağışladığım nimetimi ve sizi (bir dönem) alemlere muhakkak üstün kıldığımı hatırlayın.

2:123 Ve hiç kimsenin hiç kimse adına bir şey ödeyemeyeceği, hiç kimseden fide alınmayacağı ve hiç kimsenin sefaatinin kabul edilmeyeceği ve yardım görülmeceği bir günden sakının.

2:124 Hani Rabbi, İbrahim'i birtakim kelimelerle denemisti. O da (istenenleri) tam olarak yerine getirmisti. (O zaman Allah İbrahim'e): "Seni süphesiz insanlara imam kılacağım" dedi. (İbrahim) "Ya soyumdan olanlar?" deyince (Allah:) "Zalimler Benim ahdimde erisemez" dedi.

2:125 Hani Evi (Ka'be'yi) insanlar için bir toplanma ve güvenlik yeri kilmistik. "İbrahim'in makamını namaz yeri edinin", İbrahim ve İsmail'e de, "Evimi, tavaf edenler, itikafa çekilenler ve rüku ve secde edenler için temizleyin" diye ahid verdik.

2:126 Hani İbrahim: "Rabbim, bu şehri bir güvenlik yeri kil ve halkından Allah'a ve ahiret gününe inananları ürünlerle riziklandır" demisti de (Allah: "Sadece inananları değil) inkar edenleri de az bir süre yararlandırır, sonra onu atesinin azabına ugratırım; ne kötü bir dönüştür o" demisti.

2:127 İbrahim, İsmail'le birlikte Evin (Ka'be'nin) sütunlarını yükselttiğinde (ikisi söyle dua etmist): "Rabbimiz bizden (bunu) kabul et. Süphesiz, Sen isiten ve bilensin";

2:128 "Rabbimiz, ikimizi sana teslim olmuş (Müslümanlar) kil ve soyumuzdan sana teslim olmuş (Müslüman) bir ümmet (ver). Bize ibadet yöntemlerini (yer veya ilkelerini) göster ve tevbenizi kabul et. Süphesiz, Sen tevbeleri kabul eden ve esirgeyensin."

2:129 "Rabbimiz, içlerinden onlara bir elçi gönder, onlara ayetlerini

okusun, Kitabı ve hikmeti öğretsin ve onları arındırsın. Süphesiz, Sen güçlü ve üstün olansın, hüküm ve hikmet sahibisin."

2:130 Kendi nefsinin asagilik kilandan baska, Ibrahim'in dininden kim yüz çevirir? Andolsun, Biz onu dünyada seçtik, gerçekten ahirette de o salihlerdendir.

2:131 Rabbi ona: "Teslim ol" dediginde (O:) "Alemlerin Rabbine teslim oldum" demisti.

2:132 Bunu Ibrahim, ogullarina vasiyet etti, Yakup da: "Ogullarim, süphesiz Allah sizlere bu dini seçti, siz de ancak Müslüman olarak can verin" (diye benzer bir vasiyette bulundu.)

2:133 Yoksa siz, Yakub'un ölüm anında, orada şahidler miydiniz? O, ogullarina: "Benden sonra kime ibadet edeceksiniz?" dediginde, onlar: "Senin İlahına ve ataların Ibrahim, İsmail ve İshak'ın İlahi olan tek bir İlahı ibadet edecegiz; bizler O'na teslim olduk" demislerdi.

2:134 Onlar bir ümmetti; gelip geçti. Onların kazandıkları kendilerinin, sizin kazandıklarınız sizindir. Siz, onların yaptıklarından sorumlu değilsiniz.

2:135 Dediler ki: "Yahudi veya Hıristiyan olun ki hidayete eresiniz." De ki: "Hayır, (doğru yol) Hanif (muvaahhid) olan Ibrahim'in dini(dir); O müşriklerden değildi."

2:136 Deyin ki: "Biz Allah'a; bize indirilene, Ibrahim, İsmail, İshak, Yakub ve torunlarına indirilene, Musa ve İsa'ya verilen ile peygamberlere Rabbinden verilene iman ettik. Onlardan hiçbirini diğerinden ayırt etmeyiz ve biz O'na teslim olmuşlarız."

2:137 Sayet onlar da, sizin inandığınız gibi inanırlarsa, kuskusuz doğru yolu bulmuş olurlar; yok eğer yüz çevirirlerse, onlar elbette bir (çeliski ve) aykırılık içindedirler. Sana onlara karşı Allah yeter. O, isitendir, bilendir.

2:138 Allah'ın boyası... Allah(in boyasın)dan daha güzel boyası olan kimdir? Biz (yalnızca) O'na kulluk edenleriz.

2:139 De ki: "O bizim de Rabbimiz, sizin de Rabbiniz iken, bizimle Allah hakkında (sözde kanıtlarla) tartışmalara mi giriyorsunuz? Bizim amellerimiz bizim, sizin de amelleriniz sizindir. Biz, O'na gönülden bağlanmış (muhtlis) olanlarız."

2:140 Yoksa siz, gerçekten Ibrahim'in, İsmail'in, İshak'ın, Yakub'un ve torunlarının Yahudi veya Hıristiyan olduklarını mi söylüyorsunuz? De ki: "Siz mi daha iyi biliyorsunuz, yoksa Allah mi? Allah'tan kendisinde olan bir şahadeti gizleyenden daha zalim olan kimdir? Allah, yaptıklarınızdan gafil değildir."

2:141 Onlar, bir ümmetti, gelip geçti; onların kazandıkları kendilerinin, sizin kazandıklarınız sizindir. Siz, onların yaptıklarından sorumlu değilsiniz.

2:142 Birtakim beyinsiz insanlar: "Onları daha önceki kiblelerinden çeviren nedir?" diyecekler. De ki: "Doğu da Allah'ındır, batı da. O dilediğini doğru yola yöneltir."

2:143 Böylece Biz sizi, insanlara şahid (ve örnek) olmanız için orta bir ümmet kıldık; Peygamber de üzerinizde bir şahid olsun. Senin üzerinde

bulundugun (yönü, Ka'be'yi) kible yapmamız, elçiye uyanları, toplukları üzerinde gerisin geri dönenlerden ayırt etmek içindir. Dogrusu (bu,) Allah'ın hidayete ilettiklerinin disında kalanlar için büyük (bir yük)tür. Allah, imaninizi bosa çıkaracak degildir. Süphesiz, Allah, insanlara sefkat edendir, esirgeyendir.

2:144 Biz, senin yüzünü çok defa göge dogru çevirip-durdugunu görüyoruz. Simdi elbette seni hosnut olacagin kibleye çevirecegiz. Artık yüzünü Mescid-i Haram yönüne çevir. Her nerede bulunursanız, yüzünüzü onun yönüne çevirin. Süphesiz, kendilerine kitap verilenler, tartismasız bunun Rablerinden bir gerçek (hak) oldugunu elbette bilirler. Allah, yaptıklarınızdan gafil degildir.

2:145 Andolsun, kendilerine kitap verilenlere her ayeti (delili) getirsen, yine onlar senin kiblene uymaz; sen de onların kiblelerine uyacak degilsin. Onlardan bir kısmı, bir kısmının kiblesine (bile) uymaz. Andolsun, eger sana gelen bunca ilimden sonra onların heva (istek ve tutku)larına uyacak olursan, o zaman gerçekten zalimlerden olursun.

2:146 Kendilerine kitap verdiklerimiz, onu (peygamberi), çocuklarını tanır gibi tanirlar. Buna ragmen içlerinden bir bölümü, bildikleri halde gerçeği gizlerler.

2:147 Gerçek (hak) Rabbinden (gelen)dir. Su halde sakın kuskuya kapılanlardan olma.

2:148 Herkesin (her toplumun) yüzünü çevirdiği bir yön vardır. Öyleyse hayirlarda yarisiniz. Her nerede olursanız, Allah sizleri biraraya getirecektir. Süphesiz Allah, herseye güç yetirendir.

2:149 Her nereden çıkarsan, yüzünü Mescid-i Haram yönüne çevir. Süphesiz bu, Rabbinden olan bir haktır. Allah, yaptıklarınızdan gafil degildir.

2:150 Her nereden çıkarsan, yüzünü Mescid-i Haram yönüne çevir. (Siz de) Her nerede olursanız yüzünüzü onun yönüne çevirin. Öyle ki, onlardan zulmedenlerin disında insanların, size karsi bir delilleri olmasın. Onlardan korkmayın, Benden korkun, üzerinizdeki nimetimi tamamlayayım. Umulur ki hidayete erersiniz.

2:151 Öyle ki size, kendinizden, size ayetlerimizi okuyacak, sizi arındıracak, size kitap ve hikmeti öğretecek ve bilmediklerinizi bildirecek bir elçi gönderdik.

2:152 Öyleyse (yalnızca) Beni anın, Ben de sizi anayım; ve (yalnızca) Bana şükredin ve (sakın) nankörlük etmeyin.

2:153 Ey iman edenler, sabırla ve namazla yardım dileyin. Gerçekten Allah, sabredenlerle beraberdir.

2:154 Ve sakın Allah yolunda öldürülenlere "ölüler" demeyin; hayir onlar diridirler. Fakat siz bunun suurunda degilsiniz.

2:155 Andolsun, Biz sizi biraz korku, açlık ve bir parça mallardan, canlardan ve ürünlerden eksiltmekle imtihan edecegiz. Sabir gösterenleri müjdele.

2:156 Onlara bir musibet isabet ettiğinde, derler ki: "Biz Allah'a ait (kullar)ız ve süphesiz O'na dönücüleriz."

2:157 Rablerinden bağışlanma (salat) ve rahmet bunların üzerinedir ve

hidayete erenler de bunlardır.

2:158 Süphesiz, 'Safa' ile 'Merve' Allah'in isaretlerindedir. Böylece kim Evi (Ka'be'yi) hacceder veya umre yaparsa, artık bu ikisini tavaf etmesinde kendisi için bir sakınca yoktur. Kim de gönülden bir hayır yaparsa (karsiligini alır). Süphesiz Allah, sükrün karsiligini verendir, bilendir.

2:159 Gerçekten, apaçık belgelerden indirdiklerimizi ve insanlar için kitapta açıkladığımız hidayeti gizlemekte olanlar; iste onlara, hem Allah lanet eder, hem de (bütün) lanet ediciler.

2:160 Ancak tevbe edenler, (kendilerini ve baskalarını) düzeltenler ve (indirileni) açıklayanlar(a gelince); artık onların tevbelerini kabul ederim. Ben, tevbeleri kabul edenim, esirgeyenim.

2:161 Süphesiz, inkar edip kafir olarak ölenler, Allah'in, meleklerin ve bütün insanların laneti bunların üzerindedir.

2:162 Onda (lanette) süresiz kalacaklardır, onlardan azap hafifletilmez ve onlar gözetilmezler.

2:163 Sizin İlahiniz tek bir İlah'tir; O'ndan başka İlah yoktur; O, Rahman'dır, Rahim'dir (bagıslayan ve esirgeyendir).

2:164 Süphesiz, göklerin ve yerin yaratılmasında, gece ile gündüzün art arda gelisinde, insanlara yararlı şeyler ile denizde yüzen gemilerde, Allah'in yagdırdığı ve kendisiyle yeryüzünü ölümünden sonra dirilttiği suda, her canlıyı orada üretip-yaymasında, rüzgarları estirmesinde, gökle yer arasında boyun egdirilmiş bulutları evirip çevirmesinde düşünen bir topluluk için gerçekten ayetler vardır.

2:165 İnsanlar içinde, Allah'tan baskasını 'es ve ortak' tutanlar vardır ki, onlar (bunları), Allah'i sever gibi severler. İman edenlerin ise Allah'a olan sevgileri daha güçlüdür. O zulmedenler, azaba uğrayacakları zaman, muhakkak bütün kuvvetin tümüyle Allah'in olduğunu ve Allah'in vereceği azabın gerçekten siddetli olduğunu bir bilselerdi.

2:166 Öyle ki (o gün) kendilerine tabi olunanlar, kendilerine tabi olanlardan uzaklaşıp-kaçmışlardır. (Artık) Onlar azabi görmüşlerdir ve aralarındaki bütün bağlar (ve ilişkiler) de parçalanıp-kopmuştur.

2:167 (O zaman, yönetilip) Uyanlar derler ki: "Eğer bize bir kere (daha dünyaya dönme) fırsatı verilseydi (ydi) muhakkak (simdi) onların bizden uzaklastıkları gibi, biz de onlardan uzaklaşır (onları yüzüstü bırakır)dık." Böylece Allah, onlara bütün yaptıklarını onulmaz hasretlerle gösterecektir. Ve onlar atesten çıkacak değildirlere.

2:168 Ey insanlar, yeryüzünde olan şeyleri helal ve temiz olarak yiyin ve şeytanın adımlarını izlemeyin. Gerçekte o, sizin için apaçık bir düşmandır.

2:169 O, size yalnızca, kötülüğü, çirkin-hayasızlığı ve Allah'a karşı bilmediğiniz şeyleri söylemenizi emreder.

2:170 Ne zaman onlara: "Allah'in indirdiklerine uyun" denilse, onlar: "Hayır, biz, atalarımızı üzerinde bulduğumuz seye (geleneğe) uyarız" derler. (Peki) Ya atalarının akli bir seye ermez ve doğru yolu da bulamamış idiyeler?

2:171 İnkâr edenlerin örneği bagirip çağırmadan başka bir sey

isitmeyip (duydugu veya bagirdigi seyin anlamini bilmeyen ve süreklı haykiran (bir hayvan)in örneği gibidir. Onlar, sagirdirlar, dilsizdirler, kördürler; bundan dolayı akil erdiremezler.

2:172 Ey iman edenler size rizik olarak verdiklerimizin temiz olanlarından yişin ve yalnızca O'na kulluk ediyorsanız, (yine yalnızca) Allah'a şükredin.

2:173 O, size ölüyü (lesi)- kani, domuz etini ve Allah'tan baskasi adına kesilmis olan (hayvan)ı kesin olarak haram kildi. Fakat kim kaçınılmaz olarak muhtaç kalırsa, taskinlik yapmamak ve haddi asmamak sartiyla (ölmeyecek oranda yiyebilir), ona bir günah yoktur. Gerçekten Allah, bagıslayandır, esirgeyendir.

2:174 Allah'in indirdiği Kitap'tan bir şeyi göz ardi edip saklayanlar ve onunla değeri az (bir şeyi) satın alanlar; onların yedikleri, karınlarında atesten baskasi değildir. Allah kiyamet günü onlarla konuşmaz ve onları arındırmaz. Ve onlar için aci bir azap vardır.

2:175 Onlar, hidayete karsilik sapıklığı, bagıslanmaya karsilik azabi satın almışlardır. Atese karsi ne kadar dayanıklıdırlar!

2:176 Bu, Allah'in Kitabı süphesiz hak olarak indirmesindedir. Kitap konusunda anlaşılmazlığa düşenler ise uzak bir ayrılık içindedirler.

2:177 Yüzlerinizi doğuya ve batıya çevirmeniz iyilik değildir. Ama iyilik, Allah'a, ahiret gününe, meleklerle, Kitaba ve peygamberlere iman eden; mala olan sevgisine ragmen, onu yakınlarla, yetimlere, yoksullara, yolda kalmısa, isteyip-dilenene ve kölelere (özgürlükleri için) veren; namazi dosdoğru kılan, zekati veren ve ahidlestiklerinde ahidlerine vefa gösterenler ile zorda, hastalıktta ve savasın kizistigi zamanlarda sabredenler(in tutum ve davranışlarıdır). İste bunlar, doğru olanlardır ve müttaki olanlar da bunlardır.

2:178 Ey iman edenler, öldürülenler hakkında size kisas yazıldı (farz kilindi). Özgüre karsi özgür, köleye karsi köle ve disiye karsi disi. Fakat kimin (hangi katilin) lehine, onun (maktulün) kardesi (varisi veya velisi) tarafından bagıslanırsa, artık (yapılması gereken) örfe uymak (ve) ona (maktulün varis veya velisine) güzellikle (diyet) ödemektir. Bu, Rabbinizden bir hafifletme ve bir rahmettir. Artık kim bundan sonra tecavüzde bulunursa, onun için elem verici bir azap vardır.

2:179 Ey temiz akıl sahipleri, kisata sizin için hayat vardır. Umulur ki sakinirsiniz.

2:180 Sizden birinize ölüm gelip çattığı zaman, eğer geride bir hayır bırakmıssa, anaya, babaya ve yakın akrabaya bilinen (uygun, mesru) bir tarzda vasiyette bulunması -Allah'a karsi gelmekten sakinanlara bir hak olarak- size yazıldı (farz kilindi).

2:181 Bundan böyle kim onu (vasiyeti) isittikten sonra değistirirse, günahi elbette onu değistirenlerin üzerinedir. Süphesiz Allah, isitendir, bilendir.

2:182 Bunun yanında, kim, vasiyet edenin haksızlığa egilim göstereceğinden ya da günaha gireceğinden korkup da ikisinin (tarafların) arasını bulup-düzeltirse, artık ona günah yoktur. Gerçekten Allah, bagıslayandır, esirgeyendir.

2:183 Ey iman edenler, sizden öncekilere yazıldığı gibi, oruç, size de yazıldı (farz kilindi). Umulur ki sakinirsiniz.

2:184 (Oruç) Sayılı günlerdir. Artık sizden kim hasta ya da yolculukta olursa tutamadığı günler sayısınca baska günlerde (tutsun). Zor dayanabilenlerin üzerinde bir yoksulu doyuracak kadar fidye (vardır). Kim gönülden bir hayır yaparsa bu da kendisi için hayirlidir. Oruç tutmanız, -eger bilerseniz- sizin için daha hayirlidir.

2:185 Ramazan ayı... İnsanlar için hidayet olan ve doğru yolu ve (hak ile batili birbirinden) ayıran apaçık belgeleri (kapsayan) Kur'an onda indirilmiştir. Öyleyse sizden kim bu aya şahid olursa artık onu tutsun. Kim hasta ya da yolculukta olursa, tutmadığı günler sayısınca diğer günlerde (tutsun). Allah, size kolaylık diler, zorluk dilemez. (Bu kolaylık sayiyi tamamlamanız ve sizi doğru yola (hidayete) ulaştırmasına karşılık Allah'i büyük tanımanız içindir. Umulur ki şükredersiniz.

2:186 Kullarım Beni sana soracak olursa, muhakkak ki Ben (onlara) pek yakınlım. Bana dua ettiği zaman dua edenin duasına cevap veririm. Öyleyse, onlar da Benim çağırma cevap versinler ve Bana iman etsinler. Umulur ki irsad (doğru yolu bulmuş) olurlar.

2:187 Oruç gecesinde kadınlarınıza yaklaşmak size helal kilindi. Onlar, sizin örtüleriniz, siz de onlara örtüsünüz. Allah, gerçekten sizin, nefislerinize ihanet etmekte olduğunuzu bildi, tevbenizi kabul etti ve sizi bağışladı. Artık onlara yaklaşın ve Allah'in sizin için yazdıklarını dileyin. Fecir vakti, sizce beyaz iplik siyah iplikten ayırt edilinceye kadar yiyin, için, sonra geceye kadar orucu tamamlayın. Mescidlerde itikafta olduğunuz zamanlarda onlara (kadınlarınıza) yaklaşmayın. Bunlar, Allah'in sınırlarıdır, (sakin) onlara yanasmayın. İste Allah, insanlara ayetlerini böylece açıklar; umulur ki sakinirlar.

2:188 Birbirinizin mallarını haksızlıkla yemeyin ve bile bile günahla insanların mallarından bir bölümünü yemeniz için onları hakimlere aktarmayın.

2:189 Sana, hilalleri (doğuş halindeki ayları) sorarlar. De ki: "O, insanlar ve hacc için belirlenmiş vakitlerdir. İyilik (birr), evlere arkalarından gelmeniz degildir, ama iyilik sakinan(in tutumudur). Evlere kapılarından girin. Allah'tan sakinin, umulur ki kurtulusa erersiniz.

2:190 Sizinle savasnlara karşı Allah yolunda savasın, (ancak) asiri gitmeyin. Elbette Allah asiri gidenleri sevmez.

2:191 Onları, bulduğunuz yerde öldürün ve sizi çıkardıkları yerden siz de onları çıkarın. Fitne, öldürmekten beterdir. Onlar, size karşı savasınca kadar siz, Mescid-i Haram yanında onlarla savasmayın. Sizinle savasirlarsa siz de onlarla savasın. Kafirlerin cezası iste böyledir.

2:192 Onlar, (savasa) son verirlerse (siz de son verin); süphesiz Allah, bağışlayandır esirgeyendir.

2:193 (Yeryüzünde) Fitne kalmayınca kadar onlarla savasın. Eger vazgeçerlerse, artık zulüm yapanlardan baskasına karşı düşmanlık yoktur.

2:194 Haram ay, haram aya karşıdır; hürmetler (de) karşılıklıdır.

Öyleyse kim size saldırırsa, onun saldırdığı gibi siz de ona saldırın.

Allah'tan korkup-sakinin ve bilin ki Allah, muhakkak ki korkup-sakinlerle beraberdir.

2:195 Allah yolunda infak edin ve kendinizi kendi ellerinizle tehlikeye atmayın. İyilik edin. Süphesiz Allah, iyilik edenleri sever.

2:196 Hacci ve umreyi Allah için tamamlayın. Eger (düşman, hastalık ve buna benzer nedenlerle) kusatılırsanız, artık size kolay gelen kurban(i gönderin). Kurban yerine varıncaya kadar baslarınızı tras etmeyin. Kim sizden hasta ise veya basından sikayeti varsa, onun ya oruç ya sadaka veya kurban olarak fidye (vermesi gerekir). Güvenlige kavusursanız, hacca kadar umre ile yararlanmak isteyene, kolayına gelen bir kurban(i kesmek gerekir). Bulamayana da, hacca üç gün, döndüğünüzde yedi (gün) olmak üzere, bunlar, tami tamına on (gün) oruç vardır. Bu, ailesi Mescid-i Haram'da olmayanlar içindir. Allah'tan korkun ve bilin ki Allah, muhakkak cezası pek çetin olmaktadır.

2:197 Hacc, bilinen aylardır. Böylelikle kim onlarda hacci farz eder (yerine getirir)se, (bilsin ki) hacca kadına yaklaşmak, fiske yapmak ve kavgaya girmek yoktur. Siz, hayır adına ne yaparsanız, Allah, onu bilir. Azık edinin, süphesiz azığın en hayırlısı takvadır. Ey temiz akıl sahipleri, Benden korkup-sakinin.

2:198 Rabbinizden bir fazl istemenizde sizce sakinca yoktur. Arafat'tan hep birlikte indiginizde Allah'i Mes'ar-i Haram'da anın. O, sizi nasıl doğru yola yöneltip-iletmişse, siz de O'nu anın. Gerçek şu ki, siz bundan evvel sapmışlardandınız.

2:199 Sonra insanların (toplucu) akin ettiği yerden siz de akin edin ve Allah'tan bağışlanma dileyin. Süphesiz Allah bağışlayandır, esirgeyendir.

2:200 (Hacc) ibadetlerinizi bitirdiginizde, artık (cahiliye döneminde) atalarınızı andığınız gibi, hatta ondan da kuvvetli bir anma ile Allah'i anın. Insanlardan öylesi vardır ki: "Rabbimiz, bize dünyada ver" der; onun ahirette nasibi yoktur.

2:201 Onlardan öylesi de vardır ki: "Rabbimiz, bize dünyada da iyilik ver, ahirette de iyilik (ver) ve bizi atesin azabından korusun" der.

2:202 İşte bunların kazandıklarına karşılık nasibleri vardır. Allah, hesabi pek seri görendir.

2:203 Sayılı günlerde Allah'i anın. İki günde (Mina'dan dönmek için) elini çabuk tutana günah yoktur, geri kalana da günah yoktur. (Bu) sakinin için(dır). Allah'tan korkup-sakinin ve gerçekten bilin ki, siz O'na döndürülüp-toplanacaksınız.

2:204 İnsanlardan öylesi vardır ki, dünya hayatına ilişkin sözleri senin hosuna gider ve kalbine ragmen Allah'i şahid getirir; oysa o azili bir düşmandır.

2:205 O, is basına geçti mi (ya da sirtini çevirip gitti mi) yeryüzünde bozgunculuk çıkarmaya, ekini ve nesli helak etmeye çaba harcar. Allah ise, bozgunculugu sevmez.

2:206 Ona: "Allah'tan kork" denildiğinde, büyüklük gururu onu günaha sürükler, kusatır. Böylesine cehennem yeter; ne kötü bir yataktır o.

2:207 Insanlardan öylesi vardır ki, Allah'in rızasını ara(yıp kazan)mak amacıyla nefsinı satın alır. Allah, kullarına karşı sefkatli olandır.

2:208 Ey iman edenler, hepiniz topluca "baris ve güvenliğe (Silm'e, İslam'a) girin ve şeytanın adımlarını izlemeyin. Çünkü o, size apaçık bir düşmandır.

2:209 Size, apaçık belgeler (ayetler) geldikten sonra yine ayagınız kayarsa, bilin ki Allah, gerçekten üstün ve güçlüdür, hüküm ve hikmet sahibidir.

2:210 Onlar, bulut gölgeleri içinde Allah'in (azabının) meleklerle onlara gelmesini ve (azap) emrinin gerçekleşmesini mi gözlüyorlar? Oysa bütün işler Allah'a döner.

2:211 İsrailogulları'na sor, onlara nice açık ayet(ler) verdik. Kendisine geldikten sonra kim Allah'in nimetini değistirirse, (bilsin ki) süphesiz Allah, cezası pek siddetli olandır.

2:212 İnkâr edenlere dünya hayatı çekici kilindi (süslendi). Onlar, iman edenlerden kimileriyle alay ederler. Oysa korkup sakinanlar, kıyamet günü onların üstündedir. Allah, diledigine hesapsız rızık verir.

2:213 İnsanlar tek bir ümmetti. Allah, müjdeciler ve uyarıcılar olarak peygamberler gönderdi ve beraberlerinde, insanların anlaşmazlığa düştükleri şeyler konusunda, aralarında hüküm vermek üzere hak kitaplar indirdi. Oysa kendilerine apaçık ayetler geldikten sonra, birbirlerine karşı olan 'azgınlık ve kıskançlıkları' yüzünden anlaşmazlığa düşenler, o, (kitap) verilenlerden baskası değildir. Böylece Allah, iman edenleri, hakkında ayrılığa düştükleri gerçeğe Kendi izniyle eristirdi. Allah, kimi dilerse onu doğruya yöneltir.

2:214 Yoksa sizden önce gelip-geçenlerin hali basinıza gelmeden cennete gireceğinizi mi sandınız? Onlara öyle bir yoksulluk, öyle dayanılmaz bir zorluk çattı ve öylesine sarsıldılar ki, sonunda elçi, beraberindeki mü'minlerle; "Allah'in yardımı ne zaman?" diyordu. Dikkat edin. Süphesiz Allah'in yardımı pek yakındır.

2:215 Sana neyi infak edeceklerini sorarlar. De ki: "Hayır olarak infak edeceğiniz şey, anne-babaya, yakınlara, yetimlere, yoksullara ve yolda kalmışlardır. Hayır olarak her ne yaparsanız, Allah onu süphesiz bilir."

2:216 Savaş, hosunuza gitmediği halde üzerinize yazıldı (farz kilindi). Olur ki hosunuza gitmeyen bir şey, sizin için hayırlıdır ve olur ki, sevdiğiniz şey de sizin için bir serdir. Allah bilir de siz bilmezsiniz.

2:217 Sana haram olan ayı, onda savasmayı sorarlar. De ki: "Onda savasmak büyük (bir günahdır). Ancak Allah Katında, Allah'in yolundan alıkoymak, onu inkâr etmek, Mescid-i Haram'a engel olmak ve halkını oradan çıkarmak daha büyük (bir günahdır). Fitne, katilden beterdir. Eger güç yetirirlerse, sizi dininizden geri çevirinceye kadar sizinle savasmayı sürdürürler; sizden kim dininden geri döner ve kafir olarak ölürse, artık onların bütün işledikleri (amelleri) dünyada da, ahirette de bosa çıkmıştır ve onlar atesin halkıdır, onda süresiz kalacaklardır.

2:218 Süphesiz iman edenler, hicret edenler ve Allah yolunda cihad edenler; iste onlar, Allah'in rahmetini umabilirler. Allah bağışlayandır,

esirgeyendir.

2:219 Sana içkiyi ve kumari sorarlar. De ki: "Onlarda hem büyük günah, hem insanlar için (bazi) yararlar vardır. Ama günahları yararlarından daha büyüktür." Ve sana neyi infak edeceklerini sorarlar. De ki: "İhtiyaçtan artakalanı." Böylece Allah, size ayetlerini açıklar; umulur ki düşünürsünüz;

2:220 Hem dünya (konusun)da, hem ahiret (konusunda). Ve sana yetimleri sorarlar. De ki: "Onları islah etmek (yararlı kılmak) hayırlıdır. Eğer onları aranızda katarsanız, artık onlar sizin kardeşlerinizdir. Allah bozgun (fesad) çıkarana islah ediciden bilir (ayırt eder). Eğer Allah dileseydi size güçlük çıkarırdı. Süphesiz Allah güçlü ve üstün olandır, hüküm ve hikmet sahibidir."

2:221 Müsrık kadınları, iman edinceye kadar nikahlamayın; iman eden bir cariye, -hosunuza gitse de- müsrık bir kadından daha hayırlıdır. Müsrık erkekleri de iman edinceye kadar nikahlamayın; iman eden bir köle, -hosunuza gitse de- müsrık bir erkekten daha hayırlıdır. Onlar, atese çağırırlar, Allah ise Kendi izniyle cennete ve mağfirete çağırır. O, insanlara ayetlerini açıklar. Umulur ki öğüt alıp-düşünürler.

2:222 Sana 'kadınların aybasi halini' sorarlar. De ki: "O, bir rahatsızlık (eza)dir. Aybasi halinde kadınlardan ayrılın ve temizlenmelerine kadar onlara (cinsel anlamda) yaklaşmayın. Temizlendiklerinde, Allah'ın size emrettiği yerden onlara gidin. Süphesiz Allah, tevbe edenleri sever, temizlenenleri de sever."

2:223 Kadınlarınız sizin tarlanızdır; tarlanıza dilediğiniz gibi varın. Kendiniz için (geleceğe hazırlık olarak güzel davranışlar) takdim edin. Allah'tan korkup-sakinin ve bilin ki elbette O'na kavusucusunuz. İman edenlere müjde ver.

2:224 Bir de yeminlerinizi bahane ederek; iyilik yapmanız, sakinmanız ve insanların arasını düzeltmenize Allah'i engel kilmayın. Allah isitendir, bilendir.

2:225 Allah sizi, yeminlerinizdeki 'rastgele söylemelerinizden, boş, amaçsız sözler'den dolayı sorumlu tutmaz; fakat kalplerinizin kazandıklarından dolayı sorumlu tutar. Allah bağışlayandır, yumuşak davranandır.

2:226 Kadınlardan uzaklaşmaya yemin edenler için dört ay bekleme süresi vardır. Eğer (bu süre içinde eslerine) dönerlerse, süphesiz Allah, bağışlayandır, esirgeyendir.

2:227 (Yok) Eğer boşamada kararlı davranırsa (bosanırlar). Süphesiz Allah, isitendir, bilendir.

2:228 Bosanmış kadınlar kendi kendilerine üç 'ay hali ve temizlenme süresi' beklerler. Eğer Allah'a ve ahiret gününe inanıyorlarsa Allah'ın rahimlerinde yarattığını saklamaları onlara helal olmaz. Kocaları, bu süre içinde barışmak isterlerse, onları geri almada (baskalarından) daha çok hak sahibidirler. Onların lehine de, aleyhlerindeki maruf hakka denk bir hak vardır. Yalnız erkekler için onlar üzerinde bir derece var. Allah Azizdir. Hakimdir.

2:229 Bosanma iki defadır. (Sonra) Ya iyilikle tutmak veya güzellikle

birakmak (gerekir). Onlara (kadınlara) verdiginiz bir sey ger almaniz size helal degildir; ancak ikisinin Allah'in sinirlarini ayakta tutamayacaklarindan korkmus olmalari (durumu baska). Eger ikisinin Allah'in sinirlarini ayakta tutamayacaklarindan korkarsaniz, bu durumda (kadinin) fidy vermesinde ikisi için de günah yoktur. Iste bunlar, Allah'in sinirlaridir; onlara tecavüz etmeyin. Kim Allah'in sinirlarina tecavüz ederse, onlar zalimlerin ta kendileridir.

2:230 Yine onu (kadini üçüncü defa) bosarsa, (kadin) onun disinda bir baska kocayla nikahlanmadikça ona helal olmaz. Eger (bu koca da) onu bosarsa, onlar (ilk koca ile karisi) Allah'in sinirlarini ayakta tutacaklarini saniyorlarsa, tekrar birbirlerine dönmelerinde ikisi için günah yoktur. Iste bunlar, Allah'in sinirlaridir; bilen bir topluluk için bunlari (böyle) açıklar.

2:231 Kadnlari bosadiginizda, bekleme sürelerini tamamlamislarsa, onlari ya güzellikle tutun ya da güzellikle birakin. Fakat haklarini ihlal edip zarar vermek için onlari (yaninizda) tutmayın. Kim böyle yaparsa artik o, kendi nefesine zulmetmis olur. Allah'in ayetlerini oyun (konusu) edinmeyin ve Allah'in size verdigi nimeti ve size öğüt olarak indirdigi Kitabı ve hikmeti anin. Allah'tan korkup-sakinin ve bilin ki, Allah herseyi bilendir.

2:232 Kadnlari bosadiginizda, bekleme sürelerini de tamamlamislarsa -birbirleriyle maruf (bilinen mesru biçimde) anlastiklari takdirde- onlara, kendilerini kocalarina nikahlamalarına engel çıkarmayin. Iste, içinizde Allah'a ve ahiret gününe iman edenlere bununla (böyle) öğüt verilir. Bu, sizin için daha hayirli ve daha temizdir. Allah, bilir de siz bilmezsiniz.

2:233 Emzirmeyi tamamlamak isteyenler için anneler çocuklarini iki tam yil emzirirler. Onlarin (annelerin) yiyecegi, giyecegi bilinen (örf)e uygun olarak, çocuk kendisinin olana (babaya) aittir. Kimseye güç yetireceginin disinda (yük ve sorumluluk) teklif edilmez. Anne, çocuğu, çocuk kendisinin olan baba da çocuğu dolayisiyla zarara ugratilmasin; mirasçi üzerinde(ki sorumluluk ve görev) de bunun gibidir. Eger (anne ve baba) aralarinda riza ile ve danisarak (çocuğu iki yil tamamlanmadan) süttten ayirmayi isterlerse, ikisi için de bir güçlük yoktur. Ve eger çocuklarinizi (bir süt anneye) emzirtmek isterseniz, vereceginizi örf'e uygun olarak ödedikten sonra size bir sorumluluk yoktur. Allah'tan korkup-sakinin ve bilin ki, Allah yaptiklarinizi görendir.

2:234 İçinizeden ölenlerin (geride) biraktigi esler, kendi kendilerine dört ay on (gün) beklerler. Bu bekleme süresi doldugunda, artik onlarin kendi haklarinda maruf (mesru) bir sekilde yaptiklarindan dolayı size sorumluluk yoktur. Allah, islediklerinizden haberi olandir.

2:235 (Iddeti bekleyen) Kadnlari nikahlamak istediginizi (onlara) sezdirmenizde ya da böyle bir istegi gönlünüzde saklamanizda sizin için bir sakınca yoktur. Gerçekte Allah, sizin onlari (kalbinizden geçirip) anacaginizi bilir. Sakin bilinen (mesru) sözler disinda onlarla gizlice vaadlemeyin; bekleme süresi tamamlanincaya kadar nikah bagini baglamaya kesin karar vermeyin. Ve bilin ki, elbette Allah kalbinizden geçeni

bilmektedir. Artık ondan kaçının. Ve bilin ki, süphesiz Allah bagislayandır, (kullara) yumusak davranandır.

2:236 Kendilerine el sürmediginiz, mehirlerini tespit etmediginiz kadınlari bosamanızda sizin için bir sakinca yoktur. Onlari yararlandırın, zengin olan kendi gücü, darda olan da kendi gücü oranında, maruf (mesru ve örfe uygun) bir şekilde yararlandırsın. (Bu,) iyilik edenler üzerinde bir haktır.

2:237 Eger onlara mehir tespit eder de, el sürmeden bosarsanız, bu durumda -kendileri veya nikah bagi elinde olanın bagislamasi hariç- tespit ettiginiz (mehr)in yarisi onlarıdır. Sizin (tümünü veya fazlasını) bagislamamız takvaya daha yakındır. Aranızdaki üstünlüğü (derece farkını) unutmayın. Süphesiz Allah, yapmakta olduklarınızı görendir.

2:238 Namazları ve orta namazını (üstlerine düşerek, titizlik göstererek) koruyun ve Allah'a gönülden boyun egiciler olarak (namaza) durun.

2:239 Eger korkarsanız, yaya veya binekte iken kilin. Güvenlige girdiginizde ise, yine Allah'i, bilmediginiz seyleri size öğrettiği gibi zikredin.

2:240 İçinizde ölüp de (geride) esler birakanlar, (evlerinden) çıkarılmaksızın, bir yıla kadar yararlanmaları için eslerine vasiyet (biraksınlar). Ama onlar, (kendiliklerinden) çıkarılsa, artık onların maruf (mesru) olarak kendileri için yaptıklarından dolayı size sorumluluk yoktur. Allah güçlü ve üstün olandır. Hüküm ve hikmet sahibidir.

2:241 (Kocasi tarafından) Bosanan (kadın)ların maruf (mesru) bir tarzda yararlanma (ve geçim pay)ları vardır. Bu, sakinanlar üzerinde bir hak (borç) tir.

2:242 İste Allah, size ayetlerini böyle açıklar; ki akıl erdiresiniz.

2:243 Binlerce kişinin ölüm korkusuyla yurtlarından çıktıklarını görmedin mi? Allah onlara: "Ölün" dedi, sonra da onları diriltti. Süphesiz Allah, insanlara karşı fazl sahibidir. Ancak, insanların çoğunluğu sükretmez.

2:244 Allah yolunda savasın ve bilin ki, süphesiz Allah isitendir, bilendir.

2:245 Allah'a karşılığını çok artırma ile kat kat artıracığı güzel bir borcu verecek olan kimdir? Allah, daraltır ve genişletir ve siz O'na döndürüleceksiniz.

2:246 Musa'dan sonra İsrailogulları'nın önde gelenlerini görmedin mi? Hani, peygamberlerinden birine: "Bize bir melik gönder de Allah yolunda savasalım" demislerdi, O: "Ya üzerinize savas yazıldığı halde savasmayacak olursanız?" demisti. "Bize ne oluyor ki Allah yolunda savasmayalım? Ki biz yurdumuzdan çıkarıldık ve çocuklarımızdan (uzaklaştırıldık.)" demislerdi. Ama onlara savas yazıldığı (öngörüldüğü) zaman, az bir kısmı hariç yüz çevirdiler. Allah zalimleri bilir.

2:247 Onlara peygamberleri dedi ki: "Allah size Talut'u (melik olarak) gönderdi." Onlar: "Biz hükümdarlığa, ona göre daha çok hak sahibiyken ve ona bir mal (servet) bolluğu verilmemiskende, nasıl bizi (yönetmek üzere)

hükümdarlık (mülk) onun olabilir?" dediler. O (söyle) demisti: "Dogrusu Allah size onu seçti ve onun bilgi ve bedenî gücünü arttirdi. Allah, kime dilerse mülkünü verir; Allah (rahmeti ve gücü) genis olandir, bilendir."

2:248 Peygamberleri, onlara (söyle) dedi: "Onun hükümdarliginin belgesi, size Tabut'un gelmesi (olacaktır ki) onda Rabbinizden 'bir güven duygusu ve huzur' ile Musa ailesinden ve Harun ailesinden arta kalanlar var; onu melekler tasir. Eger inanmislarsaniz, bunda süphesiz sizin için bir delil vardır."

2:249 Talut, orduyla birlikte ayrildiginda dedi ki: "Dogrusu Allah sizi bir irmakla imtihan edecektir. Kim bundan içerse, artik o benden degildir ve kim de -eliyle bir avuç alanlar hariç- onu tadmazsa bendendir. Küçük bir kısmi hariç (hepsi sudan) içti. O, kendisiyle beraber iman edenlerle (irmagi) geçince onlar (geride kalanlar): "Bugün bizim Calut'a ve ordusuna karsi (koyacak) gücümüz yok" dediler. (O zaman) Muhakkak Allah'a kavusacaklarini umanlar (söyle) dediler: "Nice küçük topluluk, daha çok olan bir topluluga Allah'in izniyle galib gelmistir; Allah sabredenlerle beraberdir."

2:250 Onlar, Calut ve ordusuna karsi meydana (savasa) çıktiklarında, dediler ki: "Rabbimiz, üzerimize sabir yagdir, adimlarimizi sabit kil (kaydirma) ve kafirler topluluguna karsi bize yardım et."

2:251 Böylece onlari, Allah'in izniyle yenilgiye ugrattilar. Davud Calut'u öldürdü. Allah da ona mülk ve hikmet verdi; ona dilediginden öğretti. Eger Allah'in, insanların bir kısmi ile bir kısmini def'i (engellemesi) olmasaydi, yeryüzü mutlaka fesada ugrardi. Ancak Allah, alemlere karsi büyük fazl (ve ihsan) sahibidir.

2:252 Iste bunlar, Allah'in ayetleridir; onlari sana bir hak olarak okuyoruz. Sen de gönderilen elçilerdensin.

2:253 Iste bu elçiler; bir kısmini bir kısmına üstün kildik.

Onlardan, Allah'in kendileriyle konustugu ve derecelerle yükselttigi vardır. Meryem oğlu Isa'ya apaçık belgeler verdik ve O'nu Ruhul-Kudüs'le destekledik. Sayet Allah dileyseydi, kendilerine apaçık belgeler geldikten sonra, onların pesinden gelen (ümme)ler, birbirlerini öldürmezdi. Ancak ihtilafa düstüler; onlardan kimi inandı, kimi inkar etti. Allah dileyseydi birbirlerini öldürmezlerdi. Ama Allah diledigini yapandır.

2:254 Ey iman edenler, hiçbir alis-verisin, hiçbir dostlugun ve hiçbir sefaatin olmadigi gün gelmezden evvel, size rizik olarak verdiklerimizden infak edin. Kafirler... Onlar zulmedenlerdir.

2:255 Allah... O'ndan baska ilah yoktur. Diridir, Kaimdir. O'nu uyuklama ve uyku tutmaz. Göklerde ve yerde ne varsa hepsi O'nundur. Izni olmaksizin O'nun Katında sefaatte bulunacak kimdir? O, önlerindeki ve arkalarındaki bilir. (Onlar ise) Diledigi kadarinin disinda, O'nun ilminden hiçbir şeyi kavrayip-kusatamazlar. O'nun kürsüsü, bütün gökleri ve yeri kaplayip-kusatmistir. Onların korunması O'na güç gelmez. O, pek Yücedir, pek büyüktür.

2:256 Dinde zorlama (ve baski) yoktur. Süphesiz, dogruluk (rüsd)

sapikliktan apaçık ayrılmıştır. Artık kim tagutu tanımayıp Allah'a inanırsa, o, sapasaglam bir kulba yapismıştır; bunun kopması yoktur. Allah, isitendir, bilendir.

2:257 Allah, iman edenlerin Velisi (dostu ve destekçisi)dir. Onları karanlıklardan nura çıkarır; inkar edenlerin velileri ise tagut'tur.

Onları nurdan karanlıklara çıkarırlar. İşte onlar, atesin halkıdır, onda süresiz kalacaklardır.

2:258 Allah, kendisine mülk verdi, diye Rabbi konusunda İbrahim'le tartışmaya gireni görmedin mi? Hani İbrahim: "Benim Rabbim diriltir ve öldürür" demisti; o da: "Ben de öldürür ve diriltirim" demisti. (O zaman) İbrahim: "Süphe yok, Allah Güneş'i doğudan getirir, (hadi) sen de onu batıdan getir" deyince, o inkarcı böylece afallayıp kalmisti. Allah, zalimler topluluğunu hidayete erdirmez.

2:259 Ya da altı üstüne gelmiş, ıssız duran bir şehre uğrayan gibisini (görmedin mi?) Demisti ki: "Allah, burasını ölümünden sonra nasıl diriltecektir?" Bunun üzerine Allah, onu yüz yıl ölü bıraktı, sonra onu diriltti. (Ve ona) Dedi ki: "Ne kadar kaldın?" O: "Bir gün veya bir günden az kaldım" dedi. (Allah ona:) "Hayir, yüz yıl kaldın, böyleyken yiyeceğine ve içeceğine bak, henüz bozulmamış; esegine de bir bak; (bunu yapmamız) seni insanlara ibret-belgesi kılmamız içindir. Kemiklere de bir bak nasıl bir araya getiriyoruz, sonra da onlara et giydiriyoruz?" dedi. O, kendisine (bunlar) apaçık belli olduktan sonra dedi ki: "(Artık şimdi) Biliyorum ki gerçekten Allah, herseye güç yetirendir."

2:260 Hani İbrahim: "Rabbim, bana ölüleri nasıl dirilttiğini göster" demisti. (Allah ona:) "İnanmıyor musun?" deyince, "Hayir (inandım), ancak kalbimin tatmin olması için" dedi. "Öyleyse, dört kus tut. Onları kendine alıştır, sonra onları (parçalayıp) her bir parçasını bir dağın üzerine bırak, sonra da onları çağır. Sana kosarak gelirler. Bil ki, süphesiz Allah, üstün ve güçlü olandır, hüküm ve hikmet sahibidir."

2:261 Mallarını Allah yolunda infak edenlerin örneği yedi basak bitiren, her bir basakta yüz tane bulunan bir tek tanenin örneği gibidir. Allah, dilediğine kat kat arttırır. Allah (ihsani) bol olandır, bilendir.

2:262 Mallarını Allah yolunda infak edenler, sonra infak ettikleri şeyin pesinden basa kakmayan ve eziyet vermeyenlerin ecirleri Rableri Katındadır, onlara korku yoktur ve onlar mahzun olmayacaklardır.

2:263 Güzel bir söz ve bağışlama, pesinden eziyet gelen bir sadakadan daha hayirlidir. Allah hiçbir şeye ihtiyacı olmayandır, yumusak davranandır.

2:264 Ey iman edenler, Allah'a ve ahiret gününe inanmayıp, insanlara karşı gösteriş olsun diye malını infak eden gibi minnet ve eziyet ederek sadakalarınızı geçersiz kılmayın. Böylesinin durumu, üzerinde toprak bulunan bir kayanın durumuna benzer; üzerine sagnak bir yağmur düştü mü, onu çirilçiplak bırakır. Onlar kazandıklarından hiçbir şeyi güç yetiremez(elde edemez)ler. Allah, kafirler topluluğuna hidayet vermez.

2:265 Yalnızca Allah'ın rızasını istemek ve kendilerinde olanı kökleştirip-güçlendirmek için mallarını infak edenlerin örneği, yüksekçe bir tepede bulunan, sagnak yağmur aldığı anda ürünlerini iki

kat veren bir bahçenin örneğine benzer ki, ona sagnak yağmur isabet etmese de bir çisintisi (vardır). Allah, yaptıklarınızı görendir.

2:266 Hangi biriniz ister ki, altından ırmaklar akan hurmalardan, üzümlerden bir bahçesi olsun, içinde kendisinin olan bütün ürünler de bulunsun; fakat kendisine ihtiyarlık gelip çatsın, (üstelik) zayıf ve küçük çocukları olsun (böyle bir durumda iken) ona (bahçesine) atesli bir kasırga isabet etsin de yaniversin. İşte Allah size ayetleri böyle açıklar, ki düşünesiniz.

2:267 Ey iman edenler, kazandıklarınızın iyi olanından ve sizin için yerden bitirdiklerimizden infak edin. Kendinizin göz yummadan alamayacağınız bayagi şeyleri vermeye kalkışmayın ve bilin ki, şüphesiz Allah, hiçbir şeye ihtiyacı olmayandır, övülmeye layık olandır.

2:268 Seytan, sizi fakirlikle korkutuyor ve size çirkin -hayasızlığı emrediyor. Allah ise, size Kendisi'nden bağışlama ve bol ihsan (fazl) vadediyor. Allah (rahmetiyle) geniş olandır, bilendir.

2:269 Kime dilerse hikmeti ona verir; şüphesiz kendisine hikmet verilene büyük bir hayır da verilmiştir. Temiz akıl sahiplerinden baskası öğüt alıp-düşünmez.

2:270 Her neyi nafaka olarak infak eder ve adak olarak neyi adarsanız, muhakkak Allah onu bilir. Zulmedenlerin yardımcıları yoktur.

2:271 Sadakaları açıkta verirseniz ne iyi; fakat gizleyip fakirlere verirseniz bu, sizin için daha hayırlıdır. O, günahlarınızdan bir kısmını bağışlar. Allah, yaptıklarınızdan haberi olandır.

2:272 Onların hidayete ermesi, senin üzerinde (bir yükümlülük) degildir. Ancak Allah, dilediğini hidayete erdirir. Hayır olarak her ne infak ederseniz, kendiniz içindir. Zaten siz, ancak Allah'ın hosnutlugunu istemekten baska (bir amaçla) infak etmezsiniz. Hayırdan her ne infak ederseniz -haksızlığa (zulme) ugratılmaksizin- size eksiksizce ödenecektir.

2:273 (Sadakalar) Kendilerini Allah yolunda adayan fakirler içindir ki, onlar, yeryüzünde dolasmaya güç yetiremezler. İffetlerinden dolayı bilmeyen onları zengin sanır. (Ama) Sen onları yüzlerinden tanırsın. Yüzsüzlük ederek insanlardan istemezler. Hayırdan her ne infak ederseniz, şüphesiz Allah onu bilir.

2:274 Onlar ki, mallarını gece, gündüz; gizli ve açık infak ederler. Artık bunların ecirleri Rableri Katındadır, onlara korku yoktur ve onlar mahzun olmayacaklardır.

2:275 Faiz (riba) yiyenler, ancak şeytan çarpmış olanın kalkışı gibi, çarpılmış olmaktan baska (bir tarzda) kalkmazlar. Bu, onların: "Alim-satım da ancak faiz gibidir" demelerinden dolayıdır. Oysa Allah, alıs-verisi helal, faizi haram kılmıştır. Kime Rabbinden bir öğüt gelir de (faize) bir son verirse, artık geçmisi kendisine, isı de Allah'a aittir. Kim (faize) geri dönerse, artık onlar atesin halkıdır, orada sürekli kalacaklardır.

2:276 Allah, faizi yok eder de, sadakaları artırır. Allah, günahkar kafirlerin hiçbirini sevmez.

2:277 İman edip güzel amellerde bulunanlar, namazi dosdogru kilanlar ve zekati verenler; süphesiz onların ecirleri Rablerinin Katındadır. Onlara korku yoktur ve onlar mahzun olmayacaklardır.

2:278 Ey iman edenler, Allah'tan sakinin ve eger inanmissanız, faizden artakalani bırakın.

2:279 Sayet böyle yapmazsanız, Allah'a ve Resulüne karşı savaş açtığınızı bilin. Eger tevbe ederseniz, artık sermayeleriniz sizindir. (Böylece) Ne zulmetmiş olursunuz, ne zulme uğratılmış olursunuz.

2:280 Eger (borçlu) zorluk içindeyse, ona elverişli bir zamana kadar süre (verin). (Borcu) Sadaka olarak bağışlamanız ise, sizin için daha hayirlidir; eger bilerseniz.

2:281 Allah'a döneceğiniz günden sakinin. Sonra herkese kazandığı eksiksizce ödenecek ve onlara haksızlık yapılmayacaktır.

2:282 Ey iman edenler, belirli bir süre için borçlandığınız zaman onu yazınız. Aranızdan bir katip doğru olarak yazsın, katip Allah'ın kendisine öğrettiği gibi yazmaktan kaçınmasın, yazsın. Üzerinde hak olan (borçlu) da yazdırsın ve Rabbi olan Allah'tan sakinsin, ondan hiçbir şeyi eksiltmesin. Eger üzerinde hak olan (borçlu), düşük akıllı ya da za'f sahibi veya kendisi yazmaya güç yetiremeyecekse, velisi dosdogru yazdırsın. Erkeklerinizden de iki şahid tutun; eger iki erkek yoksa, şahidlerden rıza göstereceğiniz bir erkek ve biri sasirdiginda öbürü ona hatırlatacak iki kadın (da olur). Şahidler çağırıldıkları zaman kaçınmasınlar. Onu (borcu) az olsun, çok olsun, süresiyle birlikte yazmaya üsenmeyin. Bu, Allah Katında en adil, şahitlik için en sağlam, süphelenmemeniz için de en yakın olandır. Ancak aranızda devredip durduğunuz ve pesin olarak yaptığınız ticaret baska, bunu yazmamanızda sizin için bir sakınca yoktur. Alış-veriş ettiğinizde de şahid tutun.

Yazana da, şahide de zarar verilmesin. (Aksini) Yaparsanız, o, kendiniz için fisk (zulüm ve günah)tir. Allah'tan sakinin. Allah size öğretiyor.

Allah herşeyi bilendir.

2:283 Eger yolculukta iseniz ve katip bulamazsanız, bu durumda alınan rehin (yeter). Su durumda eger birbirinize güveniyorsanız, kendisine güven duyulan, Rabbi olan Allah'tan sakinsin da emanetini ödesin. Şahidliği gizlemeyin. Kim onu gizlerse, artık süphesiz, onun kalbi günahkardır. Allah, yaptıklarınızı bilendir.

2:284 Göklerde ve yerde ne varsa Allah'ındır. İçinizdekini açığa vursanız da, gizleseniz de, Allah sizi onunla sorguya çeker. Sonra dilediğini bağışlar, dilediğini azaplandırır. Allah, herşeye güç yetirendir.

2:285 Elçi, kendisine Rabbinden indirilene iman etti, mü'minler de. Tümü, Allah'a, meleklerine, kitaplarına ve elçilerine inandı. "O'nun elçileri arasında hiçbirini (digerinden) ayırt etmeyiz. İstittik ve itaat ettik. Rabbimiz bağışlamani (dileriz). Varis ancak Sanadır" dediler.

2:286 Allah, hiç kimseye güç yetireceğinden baskasını yüklemeyiz. (Kisinin nefsinin) Kazandığı lehine, kazandırdıkları aleyhinedir.

"Rabbimiz, unuttuklarımızdan veya yanıldıklarımızdan dolayı bizi sorumlu tutma. Rabbimiz, bize, bizden öncekilere yüklediğın gibi ağır yük

yükleme. Rabbimiz, kendisine güç yetiremeyeceğimiz şeyi bize tasitma. Bizi affet. Bizi bağışla. Bizi esirge, Sen bizim Mevlamızsın. Kafirler topluluğuna karşı bize yardım et."

Sura 3: Aal-i-Imran

3:1 Elif, Lam, Mim.

3:2 Allah... O'ndan başka İlah yoktur. Diridir, Kaimdir.

3:3 O, sana Kitab'ı hak ve kendinden öncekileri doğrulayıcı olarak indirdi. O, Tevrat'ı ve İncil'i de indirmisti.

3:4 Bundan (Kur'an'dan) önce (onlar) insanlar için bir hidayet idiler. Doğruyu yanlıştan ayıran (Furkan)ı da indirdi. Gerçek şu ki, Allah'ın ayetlerini inkar edenler için siddetli bir azap vardır. Allah güçlüdür, intikam alıcıdır.

3:5 Süphesiz, yerde ve gökte Allah'a hiçbir şey gizli kalmaz.

3:6 Döl yataklarında size dilediği gibi suret veren O'dur. O'ndan başka İlah yoktur; üstün ve güçlü olandır, hüküm ve hikmet sahibidir.

3:7 Sana Kitab'ı indiren O'dur. Ondan, Kitab'ın anası (temeli) olan bir kısım ayetler muhkem'dir; diğerleri ise mütesabihdir. Kalplerinde bir kayma olanlar, fitne çıkarmak ve olmadık yorumlarını yapmak için ondan mütesabih olanına uyarlar. Oysa onun tevilini Allah'tan baskası bilmez. İlimde derinleşenler ise: "Biz ona inandık, tümü Rabbimiz'in Katındandır" derler. Temiz akıl sahiplerinden baskası öğüt alıp-düşünmez.

3:8 "Rabbimiz, bizi hidayete erdirdikten sonra kalplerimizi kaydırma ve Katından bize bir rahmet bağışla. Süphesiz, bağışı en çok olan Sensin Sen."

3:9 "Rabbimiz, kendisinde şüphe olmayan bir günde insanları gerçekten Sen toplayacaksın. Doğrusu Allah, va'dinden cayıp-dönmez."

3:10 Süphesiz inkar edenler, onların malları da, çocukları da kendilerine Allah'tan (gelecek azaba karşı) hiçbir şey kazandırmaz. Ve onlar ateşin yakitidirlar.

3:11 Tıpkı Firavun ailesi ve onlardan öncekilerin gidis tarzı gibi. Ayetlerimizi yalanladılar, böylece Allah günahları nedeniyle onları yakalayiverdi. Allah, (cezaıyla) sonuçlandırması pek siddetli olandır.

3:12 İnkâr edenlere de ki: "Yakında yenilgiye uğrıtılacaksınız ve toplanıp cehenneme sürüleceksiniz." Ne kötü yataktır o.

3:13 Karşı karşıya gelen iki toplulukta, sizin için andolsun bir ayet (ibret) vardır. Bir topluluk, Allah yolunda çarpısiyordu, diğeri ise kafirdi ki göz görmesiyle karşılarındakini kendilerinin iki kati görüyorlardı. İste Allah, dilediğini yardımıyla destekler. Süphesiz bunda, basiret sahipleri için gerçekten bir ibret vardır.

3:14 Kadınlara, oğullara, kantar kantar yigilmis altın ve gümüşe, salma güzel atlara, hayvanlara ve ekinlere duyulan tutkulu şehvet insanlara 'süslü ve çekici' kilindi. Bunlar, dünya hayatının metaıdır. Asıl varılacak güzel yer Allah Katında olandır.

3:15 De ki: "Size bundan daha hayırlisini bildireyim mi? Korkup sakinanlar için Rablerinin Katında, içinde temelli kalacakları, altından ırmaklar

akan cennetler, tertemiz esler ve Allah'in rizasi vardır. Allah, kulları hakkiyla görendir."

3:16 Onlar: "Rabbimiz süphesiz biz iman ettik, artık bizim günahlarımızı bağışla ve bizi atesin azabından koru" diyenler;

3:17 Sabredenler, doğru olanlar, gönülden boyun eğenler, infak edenler ve 'seher vakitlerinde' bağışlanma dileyenlerdir.

3:18 Allah, gerçekten Kendisi'nden başka İlah olmadığına şahitlik etti; melekler ve ilim sahipleri de O'ndan başka İlah olmadığına adaletle şahitlik ettiler. Aziz ve Hakim olan O'ndan başka İlah yoktur.

3:19 Hiç süphesiz din, Allah Katında İslam'dır. Kitap verilenler, ancak kendilerine ilim geldikten sonra, aralarındaki "kiskançlık ve hakka baskaldırma" (bagy) yüzünden ayrılığa düştüler. Kim Allah'in ayetlerini inkar ederse, (bilsin ki) gerçekten Allah, hesabi pek çabuk görendir.

3:20 Eger seninle çekişip-tartıştırlarsa, de ki: "Ben, bana uyanlarla birlikte, kendimi Allah'a teslim ettim." Ve kitap verilenlerle ümmilere de ki: "Siz de teslim oldunuz mu?" Eger teslim oldularsa, gerçekten hidayete ermişlerdir. Fakat yüz çevirdilerse, artık sana düşen yalnızca teblig(etmek)dir. Allah, kulları hakkiyla görendir.

3:21 Allah'in ayetlerini inkar edenler, peygamberleri haksız yere öldürenler ve insanlardan adaleti emredenleri öldürenler; iste onlara acikli bir azabi müjdele.

3:22 Onlar, yaptıkları dünyada ve ahirette bosa gitmiş olanlardır. Ve onların yardımcıları yoktur.

3:23 Kendilerine kitaptan bir pay verilenleri görmedin mi? Aralarında Allah'in kitabı hükümlerin diye çağırılıyorlar da, onlardan bir bölümü yüz çeviriyor. Onlar, iste böyle arka dönenlerdir.

3:24 Bu, onların: "Ates bize sayılı günler dışında kesinlikle dokunmayacak" demelerindedir. Onların bu iftiralari, dinleri konusunda kendilerini yanilgiya düşürmüştür.

3:25 Artık onları, kendisinde şüphe olmayan bir gün topladığımızda ve her bir nefse -haksızlığa uğratılmaksızın- kazandığı tam olarak ödendiğinde nasıl olacak?

3:26 De ki: "Ey mülkün sahibi Allah'im, dilediğine mülkü verirsin ve dilediğinden mülkü çekip-alırsın, dilediğini aziz kılar, dilediğini alçaltırsın; hayır Senin elindedir. Gerçekten Sen, herseye güç yetirensin."

3:27 "Geceyi gündüze bağlayıp-katarsın, gündüzü de geceye bağlayıp-katarsın; diriye ölüden çıkarırsın, ölüyü de diriden çıkarırsın. Sen, dilediğine hesapsız rizik verirsin."

3:28 Mü'minler, mü'minleri bırakıp da kafirleri veliler edinmesinler. Kim böyle yaparsa, Allah'tan hiçbir şey (yardım) yoktur. Ancak onlardan korunma gayesiyle sakinma(niz) başka. Allah, sizi Kendisi'nden sakindirir.

Varis Allah'adır.

3:29 De ki: "Sinelerinizde olani -gizleseniz de, açığa vursanız da- Allah bilir. Ve göklerde olani da, yerde olani da bilir. Allah, herseye güç yetirendir."

3:30 Her bir nefsin hayirdan yaptiklarini hazir buldugu ve her ne kötülük islediyse onunla kendisi arasinda uzak bir mesafe olmasini istedigini o günü (düsünün). Allah, sizi Kendisi'nden sakindir.

Allah, kullarina karsi sefkatli olandir.

3:31 De ki: "Eger siz Allah'i seviyorsaniz bana uyun; Allah da sizi sevsin ve günahlarinizi bagislasin. Allah bagislayandir, esirgeyendir."

3:32 De ki: "Allah'a ve elçisine itaat edin." Eger yüz çevirirlerse süphesiz Allah, kafirleri sevmez.

3:33 Gerçek su ki, Allah, Adem'i, Nuh'u, Ibrahim ailesini ve Imran ailesini alemler üzerine seçti;

3:34 Onlar birbirlerinden (türeme tek) bir zürriyettir. Allah isitendir, bilendir.

3:35 Hani Imran'in karisi: "Rabbim, karnimda olani, 'her türlü bagimlilikten özgürlüğe kavusturulmus olarak' Sana adadim, benden kabul et. Süphesiz isiten bilen Sensin Sen" demisti.

3:36 Fakat onu dogurdugunda -Allah onun ne dogurdugunu daha iyi bilirken- dedi ki: "Rabbim, dogrusu bir kiz (çocugu) dogurdum. Erkek ise, kiz gibi degildir. Ona Meryem adini koydum. Ben onu ve soyunu o tasa tutulmus (kovulmus) seytandan Sana sigindiririm."

3:37 Bunun üzerine Rabbi onu güzel bir kabulle kabul etti ve onu güzel bir bitki gibi yetistirdi. Zekeriya'yi ondan sorumlu kildi. Zekeriya her ne zaman mihraba girdiyse, yaninda bir yiyecek buldu: "Meryem, bu sana nereden geldi?" deyince, "Bu, Allah Katindandir. Süphesiz Allah, diledigine hesapsiz rizik verendir" dedi.

3:38 Orada Zekeriya Rabbine dua etti: "Rabbim, bana Katindan tertemiz bir soy armagan et. Dogrusu Sen, dualari isitensin" dedi.

3:39 O mihrapta namaz kilarken, melekler ona seslendi: "Allah, sana Yahya'yi müjdeler. O, Allah'tan olan bir kelimeyi (Isa'yi) dogrulayan, efendi, iffetli ve salihlerden bir peygamberdir."

3:40 Dedi ki: "Rabbim, bana gerçekten ihtiyarlik ulasmisken ve karim da kisirken nasil bir oglum olabilir?" "Böyledir" dedi, "Allah diledigini yapar."

3:41 (Zekeriya) "Rabbim, bana bir alamet (ayet) ver." dedi. "Sana alamet, isaretlesme disinda, insanlarla üç gün konusmamandir. Rabbini çokça zikret ve aksam sabah O'nu tesbih et." dedi.

3:42 Hani melekler: "Meryem, süphesiz Allah seni seçti, seni arindirdi ve alemlerin kadinlarina üstün kildi," demisti.

3:43 "Meryem, Rabbine gönülden itaatte bulun, secde et ve rüku edenlerle birlikte rüku et."

3:44 Bunlar, gayb haberlerindendir; bunlari sana vahy ediyoruz. Onlardan hangisi Meryem'i sorumluluguna alacak diye kalemleriyle kur'a atarlarken sen yanlarinda degildin; çekisirlerken de yanlarinda degildin.

3:45 Hani melekler, dediler ki: "Meryem, dogrusu Allah Kendinden bir kelimeyi sana müjdelemektedir. Onun adi Meryem oglu Isa Mesih'tir. O, dünyada ve ahirette 'seçkin, onurlu, saygindir' ve (Allah'a) yakin kilinanlardandir."

3:46 "Besikte de, yetiskinliginde de insanlarla konusacaktır. Ve O

salihlerdendir."

3:47 "Rabbim, bana bir beser dokunmamışken, nasıl bir çocuğum olabilir?" dedi. (Fakat) Allah neyi dilerse yaratır. Bir isin olmasına karar verirse, yalnızca ona "ol" der, o da hemen olur.

3:48 "Ona Kitab'ı, hikmeti, Tevrat'ı ve İncil'i öğretecek."

3:49 İsrailoğulları'na elçi kılacak. (O, İsrailoğulları'na söyle diyecek:) "Gerçek su, ben size Rabbinizden bir ayetle geldim. Ben size çamurdan kus biçiminde bir şey oluşturun, içine üfürürüm, o da hemencecik Allah'ın izniyle kus olur. Ve Allah'ın izniyle doğustan kör olanı, alaca hastalığına tutulmuş iyileştirir ve ölüyü diriltirim. Yediklerinizi ve biriktirdiklerinizi size haber veririm.

Süphesiz, eğer inanmışsanız bunda sizin için kesin bir ayet vardır."

3:50 "Benden önceki Tevrat'ı doğrulamak ve size haram kılınan bazı şeyleri helal kılmak üzere size Rabbinizden bir ayetle geldim. Artık Allah'tan korkup bana itaat edin."

3:51 "Gerçekten Allah, benim de Rabbim, sizin de Rabbinizdir. Öyleyse O'na ibadet edin. Doğru olan yol işte budur."

3:52 Nitekim İsa, onlarda inkarı sezince, dedi ki: "Allah için bana yardım edecekler kimdir?" Havariler: "Allah'ın yardımcısı biziz; biz Allah'a inandık, bizim gerçekten Müslümanlar olduğumuza şahid ol" dediler.

3:53 "Rabbimiz, biz indirdiğine inandık ve elçiye uyduk. Böylece bizi şahidlerle beraber yaz."

3:54 Onlar (inanmayanlar) bir düzen kurdular. Allah da (buna karşılık) bir düzen kurdu. Allah, düzen kurucuların en hayırlisidir.

3:55 Hani Allah, İsa'ya demisti ki: "Ey İsa, doğrusu senin hayatına Ben son vereceğim, seni Kendime yükselteceğim, seni inkar edenlerden temizleyeceğim ve sana uyanları kıyamete kadar inkara sapanların üstüne geçireceğim. Sonra dönüşünüz yalnızca Banadır, hakkında anlaşmazlığa düştüğünüz şeyde aranızda Ben hükmedeceğim."

3:56 "İnkar edenleri işe, dünyada ve ahirette şiddetli bir azapla azaplandıracağım. Onların hiç yardımcısı yoktur."

3:57 "İman edip salih amellerde bulunanların ecirleri eksiksiz ödenecektir. Allah, zalim olanları sevmez."

3:58 Bunları Biz sana ayetlerden ve hikmetli zikirden (Kur'an'dan) okuyoruz.

3:59 Süphesiz, Allah Katında İsa'nin durumu, Adem'in durumu gibidir. Onu topraktan yarattı, sonra ona "ol" demesiyle o da hemen oldu.

3:60 Gerçek, Rabbinden (gelen)dir. Öyleyse kuskuya kapılanlardan olma.

3:61 Artık sana gelen bunca ilimden sonra, onun hakkında seninle 'çekişip-tartışmalara girerlerse' de ki: "Gelin, oğullarımızı ve oğullarınızı, kadınlarımızı ve kadınlarınızı, kendimizi ve kendinizi çağıralım; sonra karşılıklı lanetleselim de Allah'ın lanetini yalan söyleyenlerin üstüne kılalım."

3:62 Süphesiz bu, gerçek bir olayın haberidir. Allah'tan başka İlah yoktur. Ve süphesiz Allah, üstün ve güçlü olandır, hüküm ve hikmet sahibidir.

3:63 Eger yüz çevirirlerse elbette Allah, fesat çıkarıcıları bilir.

3:64 De ki: "Ey Kitap Ehli, bizimle sizin aranızda müsterek (olan) bir

kelimeye (tevhide) gelin. Allah'tan baskasına kulluk etmeyelim, O'na hiçbir şeyi ortak kosmayalım ve Allah'i birakip bir kısmımız (diger) bir kısmimizi Rabler edinmeyelim." Eger yine yüz çevirirlerse, deyin ki: "Sahid olun, biz gerçekten Müslümanlarız."

3:65 "Ey Kitap Ehli, Ibrahim konusunda ne diye çekisip tartisiyorsunuz? Tevrat da, Incil de ancak ondan sonra indirilmiştir. Yine de akıl erdirmeyecek misiniz?"

3:66 Iste sizler böylesiniz; (diyelim ki) hakkında bilginiz olan seyde tartistiniz, ama hiç bilginiz olmayan bir konuda ne diye tartisip-duruyorsunuz? Oysa Allah bilir, sizler bilmezsiniz.

3:67 Ibrahim, ne Yahudi idi, ne de Hiristiyandi: ancak, O hanif (muvaahhid) bir Müslümandi, müsrıklarden de degildi.

3:68 Dogrusu, insanların Ibrahim'e en yakin olani, ona uyanlar ve bu peygamber ile iman edenlerdir. Allah, mü'minlerin velisidir.

3:69 Kitap Ehlinden bir grup, sizi sasirtip saptirmayi arzuladi; fakat onlar ancak kendi nefislerini sasirtip-saptirirlar da suuruna varmazlar.

3:70 Ey Kitap Ehli, siz sahid olup dururken, ne diye Allah'in ayetlerini inkar ediyorsunuz?

3:71 Ey Kitap Ehli, neden hakki batil ile örtüyor ve bildiginiz halde hakki gizliyorsunuz?

3:72 Kitap Ehlinden bir bölümü, dedi ki: "Iman edenlere inene gündüzün baslangicinda inanin, bitiminde ise inkar edin. Belki onlar da dönerler."

3:73 "Ve sizin dininize uyanlardan baskasına inanip güvenmeyin." De ki: "Süpheşiz dogru yol Allah'in dosdogru yoludur. Size verilenin bir benzeri birine (Islam peygamberine) veriliyor ya da Rabbinizin Katinda onlar (Müslümanlar) size karsi deliller getiriyorlar, diye mi (bu telasiniz?)

De ki: "Süpheşiz 'lütuf ve ihsan (fazl)' Allah'in elindedir, onu diledigine verir. Allah (rahmeti) genis olandir, bilendir."

3:74 O, kime dilerse rahmetini tahsis eder, Allah büyük 'lütuf ve ihsan (fazl)' sahibidir.

3:75 Kitap Ehlinden öylesi vardir ki, bir kantar emanet biraksan onu sana geri verir; öylesi de vardir ki, ona bir dinar emanet biraksan, sen, onun tepesine dikilip durmadikça onu sana ödemez. Bu onların "ümmiler (zayıf ve bilgisizler veya Ehl-i Kitap olmayanlar) konusunda üzerinizde bir yol (sorumluluk) yoktur" demis olmalarındandır. Oysa kendileri (gerçeği) bildikleri halde Allah'a karsi yalan söylemektedirler.

3:76 Hayir; kim ahbine vefa eder ve sakinirsa süpheşiz Allah da sakinanları sever.

3:77 Allah'in ahidini ve yeminlerini az bir degere karsilik satanlar... Iste onlar; onlar için ahirette hiçbir pay yoktur, kiyamet gününde Allah onlarla konuşmaz, onları gözetmez ve onları arindirmaz. Ve onlar için aci bir azap vardir.

3:78 Onlardan öyleleri vardir ki, dillerini kitaba dogru egip büklerler, siz onu (bu okur göründüklerini) kitaptan sanasınız diye. Oysa o kitaptan degildir. "Bu Allah Katındandır" derler. Oysa o, Allah Katından degildir. Kendileri de bildikleri halde Allah'a karsi (böyle) yalan söylerler.

3:79 Beserden hiç kimsenin, Allah kendisine kitabi, hükmü ve

peygamberligi verdikten, sonra insanlara: "Allah'i birakip bana kulluk edin" deme (hakki ve yetki)si yoktur. Fakat o, "Öğrettiginiz ve ders verdiginiz kitaba göre Rabbaniler olunuz" (deme görevindedir.)

3:80 O, melekleri ve peygamberleri Rabler edinmenizi emretmez. Siz, Müslüman olduktan sonra, size küfrü mü emredecek?

3:81 Hani Allah peygamberlerden 'kesin bir söz (misak)' almisti: "Andolsun size kitap ve hikmetten verip sonra size beraberinizdekini dogrulayan bir elçi geldiginde, ona kesin olarak iman edecek ve ona yardimda bulunacaksınız." Demisti ki: "Bunu ikrar ettiniz ve bu agir yükümü aldiniz mi?" Onlar: "Ikrar ettik" demislerdi de "Öyleyse sahid olun, Ben de sizinle birlikte sahid olanlardanim" demisti.

3:82 Artik kim bundan sonra yüz çevirirse, onlar fasik olanlardır.

3:83 Peki onlar, Allah'in dininden baska bir din mi ariyorlar? Oysa göklerde ve yerde her ne varsa -istese de, istemese de- O'na teslim olmustur ve O'na döndürülmektedirler.

3:84 De ki: "Biz Allah'a, bize indirilene, Ibrahim, Ismail, Ishak, Yakup ve torunlarına indirilene, Musa'ya, Isa'ya ve peygamberlere Rablerinden verilenlere iman ettik. Onlardan hiçbirini arasinda ayrilik gözetmeyiz. Ve biz O'na teslim olmuslariz."

3:85 Kim Islam'dan baska bir din ararsa asla ondan kabul edilmez. O, ahirette de kayba ugrayanlardandır.

3:86 Kendilerine apaçik belgeler geldigi ve elçinin hak olduguna sahid olduklari halde, imanlarından sonra küfre sapan bir kavmi Allah nasil hidayete erdirir? Allah, zulmeden bir kavmi hidayete erdirmez.

3:87 Iste bunlarin cezası, Allah'in meleklerin ve bütün insanların lanetlerinin üzerine olmasidir.

3:88 İçinde temelli kalicidirlar. Onlarin azabi hafifletilmez ve onlar gözetilmezler.

3:89 Ancak bundan sonra tevbe edenler, 'salih olarak davrananlar' baska. Çünkü Allah, gerçekten bagislayandır, esirgeyendir.

3:90 Dogrusu, imanlarından sonra inkar edenler, sonra inkarlarını arttıranlar; bunlarin tevbeleri kesinlikle kabul edilmez. Iste bunlar, sapıkların ta kendileridir.

3:91 Süphesiz küfredip kafir olarak ölenler, bunlarin hiçbirisinden, yeryüzü dolusu altini olsa -bunu fidye olarak verse de- kesin olarak kabul edilmez. Onlar için aci bir azap vardır ve onlarin yardimcileri yoktur.

3:92 Sevdiginiz seylerden infak edinceye kadar asla iyilige eremezsiniz. Her ne infak ederseniz, süphesiz Allah onu bilir.

3:93 Tevrat indirilmeden evvel, Israil'in kendine haram kildiklarından baska, Israilogullari'na bütün yiyecekler helal idi. De ki: "Su halde eger dogruysanız, Tevrat'i getirin de onu okuyun".

3:94 Artik bundan sonra kim Allah'a karsi yalan uydurup iftira düzerse, iste onlar, zalim olanlardır.

3:95 De ki: "Allah dogru söyledi. Öyleyse Allah'i bir taniyan (Hanif)ler olarak Ibrahim'in dinine uyun. O, müsriklerden degildi."

3:96 Gerçek su ki, insanlar için ilk kurulan Ev, Bekke (Mekke) de, o, kutlu ve bütün insanlar (alemler) için hidayet olan (Ka'be)dir.

3:97 Orada apaçık ayetler (ve) Ibrahim'in makami vardır. Kim oraya girerse o güvencindedir. Ona bir yol bulup güç yetirenlerin Ev'i haccetmesi Allah'ın insanlar üzerindeki hakkıdır. Kim de inkar ederse, süphesiz, Allah alemlere karşı muhtaç olmayandır.

3:98 De ki: "Ey Kitap Ehli, Allah yaptıklarınıza şahid iken, ne diye Allah'ın ayetlerini inkar ediyorsunuz?"

3:99 De ki: "Ey Kitap Ehli, sizler şahidler olduğunuz halde, ne diye iman edenleri Allah yolundan -onda bir çarpıklık bulmaya yeltenerek- çevirmeye çalışıyorsunuz? Allah, yaptıklarınızdan gafil değildir."

3:100 Ey iman edenler, eğer kendilerine kitap verilenlerden herhangi bir gruba boyun eğecek olursanız, sizi imanınızdan sonra tekrar küfre döndürürler.

3:101 Allah'ın ayetleri size okunuyorken ve O'nun elçisi içinizdeyken nasıl oluyor da inkar ediyorsunuz? Kim Allah'a şimsiki tutunursa, artık elbette o, dosdogru olan bir yola iletilmiştir.

3:102 Ey iman edenler, Allah'tan nasıl korkup-sakinmek gerekiyorsa öylece korkup-sakinin ve siz, ancak Müslüman olmaktan başka (bir din ve tutum üzerinde) ölmeyin.

3:103 Allah'ın ipine hepimiz şimsiki sarilin. Dağılıp ayrılmayın. Ve Allah'ın sizin üzerinizdeki nimetini hatırlayın. Hani siz düşmanlar idiniz. O, kalplerinizin arasını uzlastırıp-isindirdi ve siz O'nun nimetiyle kardeşler olarak sabahladınız. Yine siz, tam ateş çukurunun kıyısındaiken, oradan sizi kurtardı. Umulur ki hidayete erersiniz diye, Allah, size ayetlerini böyle açıklar.

3:104 Sizden; hayra çağıran, iyiliği (marufu) emreden ve kötülükten (münkerden) sakindiren bir topluluk bulunsun. Kurtulsa erenler iste bunlardır.

3:105 Kendilerine apaçık belgeler geldikten sonra, parçalanıp ayrılan ve anlaşmazlığa düşenler gibi olmayın. İste onlar için büyük bir azap vardır.

3:106 Bazı yüzlerin ağaracağı, bazı yüzlerin de kararacağı gün... Yüzleri kapkara-kesilecek olanlara: "İmanınızdan sonra inkar ettiniz, öyle mi? Öyleyse inkar etmenize karşılık olarak azabi tadın" (denilir).

3:107 Yüzleri ağaranlar ise, artık onlar Allah'ın rahmeti içindedirler, içinde de temelli kalacaklardır.

3:108 Bunlar sana hak olarak okumakta olduğumuz Allah'ın ayetleridir. Allah, alemlere zulüm isteyen değildir.

3:109 Göklerde ve yerde olanlar Allah'ındır ve (bütün) işler Allah'a döndürülür.

3:110 Siz, insanlar için çıkarılmış hayırlı bir ümmetsiniz; maruf (iyi ve İslam'a uygun) olanı emreder, münker olandan sakindir ve Allah'a iman edersiniz. Kitap Ehli de inanmış olsaydı, elbette kendileri için hayırlı olurdu. İçlerinden iman edenler vardır, fakat çoğunluğu fiska sapanlardır.

3:111 Onlar size ezadan başka kesinlikle bir zarar veremezler. Eger sizinle savaşırlarsa size arkalarını dönüp kaçarlar. Sonra kendilerine yardım da edilmez.

3:112 Her nerede bulunurlarsa bulunsunlar -Allah'in ipine ve insanların ipine (ahdine) sigınanlar baska- onlara zillet (zorluk damgasi) vurulmustur. Onlar, Allah'tan bir gazaba ugradilar da üzerlerine asagilanma (damgasi) vuruldu. Bu, Allah'in ayetlerini inkar etmeleri ve peygamberleri haksiz yere öldürmeleri nedeniyledir. (Yine) Bu, isyan etmeleri ve haddi asmalari dolayisiyladir.

3:113 Onlarin hepsi bir degildir. Kitap Ehli'nden bir topluluk vardir ki, gece vaktinde ayakta durup Allah'in ayetlerini okuyarak secdeye kapanirlar.

3:114 Bunlar, Allah'a ve ahiret gününe iman eder, maruf olani emreder, münker olandan sakindirir ve hayirlarda yarisirlar. Iste bunlar salih olanlardandir.

3:115 Onlar hayirdan her ne yaparlarsa, elbette ondan yoksun birakilmazlar. Allah, muttakileri bilendir.

3:116 Gerçekten inkar edenlerin ise, ne mallari, ne çocuklari, onlara Allah'tan yana bir sey saglayamaz. Iste onlar, atesin halkidirlar, onda temelli olarak kalacaklardir.

3:117 Onlarin bu dünya hayatindaki harcamalari kendi nefislerine zulmetmis olan bir kavmin ekinine isabet eden kavurucu sogukluktaki bir rüzgara benzer ki onu (ekini) helak etmistir. Allah, onlara zulmetmedi, fakat onlar kendi nefislerine zulmetmektedirler.

3:118 Ey iman edenler, sizden olmayanlari sirdas edinmeyin. Onlar size kötülük ve zarar vermeye çalisiyor, size zorlu bir sikinti verecek seyden hoslanirlar. Bugz (ve düşmanliklari) agizlarindan disa vurmustur, sinelerinin gizli tuttuklari ise, daha büyüktür. Size ayetlerimizi açıkladik; belki akil erdirirsiniz.

3:119 Sizler, iste böylesiniz; onlari seversiniz, oysa onlar sizi sevmezler. Siz kitabın tümüne inanirsiniz, onlar sizinle karsilastiklarinda "inandik" derler, kendi baslarina kaldiklarinda ise, size olan kin ve öfkelerinden dolayi parmak uçlarini isirirlar. De ki: "Kin ve öfkenizle ölü." Süphesiz Allah, sinelerin özünde sakli durani bilendir.

3:120 Size bir iyilik dokununca tasalanirlar, size bir kötülük isabet ettigindeyse buna sevinirlar. Eger siz sabreder ve sakinirsanız, onlarin 'hileli düzenleri' size hiçbir zarar veremez. Süphesiz, Allah, yapmakta olduklarini kusatandir.

3:121 Hani sen, mü'minleri savasmak için elverisli yerlere yerlestirmek için evinden erkenden ayrilmistin. Allah isitendir, bilendir.

3:122 O zaman sizden iki grup, neredeyse 'çözülüp geri çekilmek' istemisti. Oysa Allah onlarin (Velisi) yardimcisiydi. Artık mü'minler, yalnızca Allah'a tevekkül etmelidir.

3:123 Andolsun, siz güçsüz iken Allah size Bedir'de yardimiyla zafer verdi. Su halde Allah'tan sakinin, O'na sükredebilesiniz.

3:124 Sen mü'minlere: "Rabbinizin size meleklerden indirilmis üç bin kisiyle yardim-iletmesi size yetmez mi?" diyordun.

3:125 Evet, eger sabrederseniz, sakinirsanız ve onlar da aniden üstünüze çullaniverirlerse, Rabbiniz size meleklerden nisanli bes bin kisiyle yardim ulastiracaktır.

3:126 Allah bunu (yardimi) size ancak bir müjde olsun ve kalpleriniz bununla tatmin bulsun diye yaptı. 'Yardım ve zafer' (nusret) ancak üstün ve güçlü, hüküm ve hikmet sahibi olan Allah'in Katındandır.

3:127 (Ki bununla) İnkâr edenlerin önde gelenlerinden bir kısmını kessin (helak etsin) ya da 'umutları suya düsmüşler olarak onları' tepesi aşağı getirsin de geri dönüp gitsinler.'

3:128 (Allah'in) Onların tevbelerini kabul etmesi veya zalim olduklarından dolayı azaplandırması isinden sana bir şey (sorumluluk ve görev) yoktur.

3:129 Göklerde ve yerde olanların tümü Allah'indir. Kimi dilerse bağışlar, kimi dilerse azaplandırır. Allah bağışlayandır, esirgeyendir.

3:130 Ey iman edenler, faizi kat kat artırılmış olarak yemeyin. Ve Allah'tan sakının, umulur ki kurtulursunuz.

3:131 Ve kafirler için hazırlanmış olan atesten sakının.

3:132 Allah'a ve elçisine itaat edin, ki merhamet olunabilirsiniz.

3:133 Rabbinizden olan mağfiret ve eni göklerle yer kadar olan cennete (kavusmak için) yarışın; o, muttakiler için hazırlanmıştır.

3:134 Onlar, bollukta da, darlıkta da infak edenler, öfkelerini yenenler ve insanlar(daki hakların)dan bağışlama ile (vaz)geçenlerdir. Allah, iyilik yapanları sever.

3:135 Ve 'çirkin bir hayasızlık' isledikleri ya da nefislerine zulmettikleri zaman, Allah'i hatırlayıp hemen günahlarından dolayı bağışlanma isteyenlerdir. Allah'tan başka günahları bağışlayan kimdir? Bir de onlar yaptıkları (kötü şeylerde) bile bile ısrar etmeyenlerdir.

3:136 İşte bunların karşılığı, Rablerinden bağışlanma ve içinde ebedi kalacakları, altından ırmaklar akan cennetlerdir. (Böyle) Yapıp-edenlere ne güzel bir karşılık (ecir var).

3:137 Gerçek şu ki, sizden önce nice sünnetler gelip-geçmiştir. Bundan dolayı yeryüzünde gezip-dolasın da yalanlayanların ugradıkları sonuç nasıl oldu bir görün.

3:138 Bu (Kur'an) insanlar için bir beyan sakinanlar için de bir hidayet ve öğüttür.

3:139 Gevsemeyin, üzülmeyin; eğer (gerçekten) iman etmişseniz en üstün olan sizlersiniz.

3:140 Eğer bir yara aldıysanız, o kavme de benzeri bir yara degmiştir. İşte o günleri Biz onları insanlar arasında devrettirip dururuz. Bu, Allah'in iman edenleri belirtip-ayırması ve sizden şahidler (veya şahidler) edinmesi içindir. Allah, zulmedenleri sevmez;

3:141 (Yine bu) Allah'in, iman edenleri arındırması ve inkâr edenleri yok etmesi içindir.

3:142 Yoksa siz, Allah, içinizden cihad edenleri belirtip-ayirt etmeden ve sabredenleri de belirtip-ayirt etmeden cennete gireceğinizi mi sandınız?

3:143 Andolsun, siz onunla karşılaşmadan önce ölümü temenni ediyordunuz. İşte onu gördünüz, ama bakıp duruyorsunuz.

3:144 Muhammed, yalnızca bir elçidir. Ondan önce nice elçiler gelip-geçmiştir. Şimdi O ölürse ya da öldürülürse, siz topuklarınız üzerinde gerisin geriye mi döneceksiniz? İki topuğu üzerinde gerisin geri

dönen kimse, Allah'a kesinlikle zarar veremez. Allah, sükredenleri pek yakında ödüllendirecektir.

3:145 Allah'in izni olmaksizin hiçbir nefis için ölmek yoktur. O, süresi belirtilmiş bir yazıdır. Kim dünyanın yararını (sevabını) isterse ona ondan veririz, kim ahiret sevabını isterse ona da ondan veririz. Biz sükredenleri pek yakında ödüllendireceğiz.

3:146 Nice peygamberle birlikte birçok Rabbani (bilgin)ler savasa girdiler de, Allah yolunda kendilerine isabet eden (güçlük ve mihnet)den dolayı ne gevseklik gösterdiler, ne boyun egdiler. Allah, sabredenleri sever.

3:147 Onların söyledikleri: "Rabbimiz, günahlarımızı ve isimizdeki asiriliklarımızı bağışla, ayaklarımızı (bastıkları yerde) sağlamlaştı ve bize kafirler topluluğuna karşı yardım et" demelerinden başka bir şey değildi.

3:148 Böylece Allah, dünya ve ahiret sevabının güzelliğini onlara verdi. Allah iyilikte bulunanları sever.

3:149 Ey iman edenler, eğer inkar edenlere itaat ederseniz, sizi topuklarınız üzerinde gerisin-geri çevirirler, böylece büyük hüsrana uğrayanlara dönersiniz.

3:150 Hayır, sizin Mevlanız Allah'tır. O, yardım edenlerin en hayırlisidir.

3:151 Kendisi hakkında hiçbir delil indirmediği şeyi Allah'a ortak kostuklarından dolayı küfredenlerin kalplerine korku salacağız. Onların barınma yerleri atestir. Zalimlerin konaklama yeri ne kötüdür.

3:152 Andolsun, Allah size verdiği sözünde sadık kaldı; siz O'nun izniyle onları kirip-geçiriyordunuz. Öyle ki sevdiğiniz (zafer) i size gösterdikten sonra, siz yilginlik gösterdiniz, isyan ettiniz ve emir hakkında çekistiniz. Sizden kiminiz dünyayı, kiminiz ahireti istiyordu. Sonra (Allah) denemek için sizi ondan çevirdi. Ama (yine de) sizi bağışladı. Allah mü'minlere karşı fazl (ve ihsan) sahibi olandır.

3:153 Siz o zaman durmaksizin uzaklaşıyor, kimseye dönüp bakmıyordunuz. Elçi de sürekli sizi arkadan çağırıyordu. (Allah) Elinizden kaçırdıklarınıza ve size isabet edene üzülmemeniz için sizi kederden kedere uğrattı. Allah, yaptıklarınızdan haberi olandır.

3:154 Sonra kederin ardından üzerinize bir güvenlik (duygusu) indirdi, bir uyuklama ki, içinizden bir grubu sarıveriyordu. Bir grup da, canları derdine düşmüştü; Allah'a karşı haksız yere cahiliye zanniyla zanlara kapılarak: "Bu isten bize ne var ki?" diyorlardı. De ki: "Şüphesiz isin tümü Allah'ındır." Onlar, sana açıklamadıkları şeyi içlerinde gizli tutuyorlar, "Bu isten bize bir şey olsaydı, biz burada öldürülmezdik" diyorlar. De ki: "Evlerinizde olsaydınız da üzerlerine öldürülmesi yazılmış olanlar, yine devrilecekleri yerlere gidecekti. (Bunu) Allah, sinelerinizdekini denemek ve kalplerinizde olanı arındırmak için (yaptı). Allah, sinelerin özünde saklı duranı bilendir.

3:155 İki topluluğun karşı karşıya geldikleri gün, sizden geri dönenleri, kazandıkları bazı şeyler dolayısıyla şeytan onların ayagını kaydirmek istemisti. Ama andolsun ki, Allah onları affetti. Şüphesiz Allah, bağışlayandır, yumuşak olandır.

3:156 Ey iman edenler, inkar edenler ile yeryüzünde gezip dolasirken veya savasta buldukları sırada (ölen) kardeşleri için: "Yanimızda olsalardı, ölmezlerdi, öldürülmezlerdi" diyenler gibi olmayın. Allah, bunu onların kalplerinde onulmaz bir hasret olarak kıldı. Dirilten ve öldüren Allah'tır. Allah, yaptıklarınızı görendir.

3:157 Andolsun, eğer Allah yolunda öldürülür ya da ölürseniz, Allah'tan olan bir bağışlanma ve rahmet, onların bütün toplamakta olduklarından daha hayırlıdır.

3:158 Andolsun, ölünce de, öldürülünce de şüphesiz Allah'a (varip) toplanacaksınız.

3:159 Allah'tan bir rahmet dolayısıyla, onlara yumusak davrandın. Eğer kaba, kati yürekli olsaydın onlar çevrenden dağılır giderlerdi. Öyleyse onları bağışla, onlar için bağışlanma dile ve iş konusunda onlarla müsavere et. Eğer azmedersen artık Allah'a tevekkül et. Şüphesiz Allah, tevekkül edenleri sever.

3:160 Eğer Allah size yardım ederse, artık sizi yenilgiye ugratacak yoktur ve eğer sizi 'yapayalnız ve yarımsız' bırakacak olursa, O'ndan sonra size yardım edecek kimdir? Öyleyse mü'minler, yalnızca Allah'a tevekkül etsinler.

3:161 Hiçbir peygambere, emanete ihanet yarasmaz. Kim ihanet ederse, kıyamet günü ihanet ettiğiyle gelir. Sonra her nefis ne kazandıysa, (ona) eksiksiz olarak ödenir. Onlar haksızlığa ugratılmazlar.

3:162 Allah'ın rızasına uyan kişi, Allah'tan bir gazaba uğrayan ve barınma yeri cehennem olan kişi gibi midir? Ne kötü barınaktır o.

3:163 Allah Katında onlar derece derecedir. Allah yaptıklarını görendir.

3:164 Andolsun ki Allah, mü'minlere, içlerinde kendilerinden onlara bir peygamber göndermekle lütufta bulunmuştur. (Ki O) Onlara ayetlerini okuyor, onları arındırıyor ve onlara kitabı ve hikmeti öğretiyor. Ondan önce ise onlar apaçık bir sapıklık içindeydiler.

3:165 İki misline uğrattığınız bir musibet size isabet edince mi: "Bu nereden" dediniz? De ki: "O, sizin kendinizdendir." Şüphesiz Allah, herşeye güç yetirendir.

3:166 İki topluluğun karşı karşıya geldiği gün, size isabet eden ancak Allah'ın izniyle idi. (Bu, Allah'ın) mü'minleri ayırt etmesi;

3:167 Münafıklık yapanları da belirtmesi içindi. Onlara: "Gelin, Allah'ın yolunda savaşın ya da savunma yapın" denildiğinde, "Biz savaşmayı bilseydik elbette sizi izlerdik" dediler. O gün onlar, imandan çok küfre daha yakındılar. Kalplerinde olmayana ağızlarıyla söylüyorlardı.

Allah, onların gizli tuttuklarını daha iyi bilir.

3:168 Onlar, kendileri oturup kardeşleri için: "Eğer bize itaat etselerdi, öldürülmezlerdi" diyenlerdir. De ki: "Eğer doğru sözlüler iseniz, ölümü kendinizden savın öyleyse."

3:169 Allah yolunda öldürülenleri sakın 'ölüler' saymayın. Hayır, onlar, Rableri Katında diridirler, rızıklandırılmaktadırlar.

3:170 Allah'ın Kendi fazlından onlara verdikleriyle sevinç içindedirler. Onlara arkalarından henüz ulaşmayanlara müjdelemeyi isterler ki, onlara hiçbir korku yoktur, mahzun da olacak degillerdir.

- 3:171 Onlar, Allah'tan bir nimeti, bir fazli (bollugu) ve gerçekten Allah'in mü'minlerin ecrini bosa çıkarmadığını müjdelemektedirler.
- 3:172 Kendilerine yara isabet ettikten sonra, Allah ve elçisinin çağrısına icabet edenler, içlerinden iyilik yapanlar ve sakinanlar için büyük bir ecir vardır.
- 3:173 Onlar, kendilerine insanlar: "Size karşı insanlar topla(n)dılar, artık onlardan korkun" dedikleri halde imanları artanlar ve: "Allah bize yeter, O ne güzel vekildir" diyenlerdir.
- 3:174 Bundan dolayı, kendilerine hiçbir kötülük dokunmadan bir bolluk (fazl) ve Allah'tan bir nimetle geri döndüler. Onlar, Allah'in rızasına uydular. Allah, büyük fazl (ve ihsan) sahibidir.
- 3:175 İşte bu şeytan, ancak kendi dostlarını korkutur. Siz onlardan korkmayın, eğer mü'minlerseniz, Benden korkun.
- 3:176 Küfürde 'büyük çaba harcayanlar' seni üzmesin. Çünkü onlar, Allah'a hiçbir şeyle zarar veremezler. Allah, onları ahirette pay sahibi kılmamayı ister. Onlar için büyük bir azap vardır.
- 3:177 Onlar, imana karşılık küfrü satın alanlardır. Onlar, Allah'a hiçbir şeyle zarar veremezler. Onlar için acıklı bir azap vardır.
- 3:178 O küfre sapanlar, kendilerine tanıdığımız süreyi sakın kendileri için hayırlı sanmasınlar, Biz onlara, ancak günahları daha da artsın, diye süre vermekteyiz. Onlar için asagilatici bir azap vardır.
- 3:179 Allah, murdar olanı, temiz olandan ayırt edinceye kadar mü'minleri, sizin kendisi üzerinde bulunduğunuz durumda bırakacak değildir. Allah sizi gayb üzerine muttali kılacak değildir. Ama Allah, elçilerinden dilediğini seçer. Öyleyse siz de Allah'a ve elçisine iman edin. Eğer iman eder ve sakinirsiniz, sizin için büyük bir ecir vardır.
- 3:180 Allah'in, bol ihsanından kendilerine verdiği şeylerde cimrilik edenler, bunun kendileri için hayırlı olduğunu sanmasınlar. Hayır; bu, onlar için serdir; kıyamet günü, cimrilik ettikleriyle tasmalandırılacaklardır. Göklerin ve yerin mirası Allah'ındır. Allah yaptıklarınızdan haberi olandır.
- 3:181 Andolsun; "Gerçek, Allah fakirdir, biz ise zenginiz" diyenlerin sözlerini Allah isitmistir. Onların bu sözlerini ve peygamberleri haksız yere öldürmelerini yazacağız ve: "Yakıcı olan azabı tadın" diyeceğiz.
- 3:182 Bu, ellerinizin önden sunduklarıdır. Allah, gerçekten kullara zulmedici değildir.
- 3:183 "Allah bize atesini yiyeceği bir kurban getirmediği hiçbir elçiye inanmamamız konusunda and verdi," diyenlere de ki: "Şüphesiz, benden önce nice elçiler, apaçık belgeler ve söylediklerinizle geldi; eğer, siz doğru idiyerseniz, o halde onları ne diye öldürdünüz?"
- 3:184 Eğer seni yalanlarsa, senden önce apaçık belgeler, Zeburlar ve aydınlık kitapla gelen elçileri de yalanlamışlardır.
- 3:185 Her nefis ölümü tadıcıdır. Kıyamet günü elbette ecirleriniz eksiksizce ödenecektir. Kim atesten uzaklaştırılır ve cennete sokulursa, artık o gerçekten kurtulmuşa ermistir. Dünya hayatı, aldatici metadan başka bir şey değildir.
- 3:186 Andolsun, mallarınızla ve canlarınızla imtihan edileceksiniz ve

sizden önce kendilerine kitap verilenlerden ve sirk kosmakta olanlardan elbette çok eziyet verici (sözler) isiteceksiniz. Eger sabreder ve sakınırsanız (bu) emirlere olan azimdedir.

3:187 Hani kitap verilenlerden: "Onu mutlaka insanlara açıklayacaksınız, onu gizlemeyeceksiniz" diye kesin söz almisti. Fakat onlar, bunu arkalarına attilar ve ona karsilik az bir degeri satin aldilar. O aldiklari sey ne kötüdür.

3:188 Getirdikleriyle sevinen ve yapmadiklari seyler nedeniyle övülmekten hoslananlari (kazançlı) sayma; onlari azaptan kurtulmus olarak sayma. Onlar için aci bir azap vardır.

3:189 Göklerin ve yerin mülkü Allah'indir. Allah, herseye güç yetirendir.

3:190 Süphesiz göklerin ve yerin yaratilisinda, gece ile gündüzün art arda gelisinde temiz akıl sahipleri için gerçekten ayetler vardır.

3:191 Onlar, ayakta iken, otururken, yan yatarken Allah'i zikrederler ve göklerin ve yerin yaratilisi konusunda düşünürler. (Ve derler ki:) "Rabbimiz, Sen bunu bosuna yaratmadin. Sen pek Yücesin, bizi atesin azabından korus."

3:192 "Rabbimiz, süphesiz Sen kimi atese sokarsan, artik onu 'hor ve asagilik' kilmissindir; zulmedenlerin yardimcilari yoktur."

3:193 "Rabbimiz, biz: "Rabbimize iman edin" diye imana çağrida bulunan bir çağiriciyi isittik, hemen iman ettik. Rabbimiz, bizim günahlarimizi bagisla, kötülüklerimizi ört ve bizi de iyilik yapanlarla birlikte öldür."

3:194 "Rabbimiz, elçilerine va'dettiklerini bize ver, kiyamet gününde de bizi 'hor ve asagilik' kilma. Süphesiz Sen, va'dine muhalefet etmeyensin."

3:195 Nitekim Rableri onlara (dualarini kabul ederek) cevap verdi: "Süphesiz Ben, erkek olsun, kadin olsun, sizden bir iste bulunanin isini bosa çıkarmam. Sizin kiminiz kiminizdendir. Iste, hicret edenlerin, yurtlarından sürülüp-çıkarılanların ve yolumda iskence görenlerin, çarpisip öldürülenlerin, mutlaka kötülüklerini örtecegim ve onlari, altlarından irmaklar akan cennetlere sokacagim. (Bu,) Allah Katından bir karsilik (sevap)tir. (O) Allah, karsiligin (sevabin) en güzeli O'nun Katındadır."

3:196 Inkar edenlerin ülke ülke dönüp-dolasmalari seni aldatmasin.

3:197 (Bu) Az bir yarar(lanma)dir. Sonra bunların barinma yerleri cehennemdir. Ne kötü bir yataktir o!

3:198 Ama Rablerinden korkup-sakınanlar; onlar için Allah Katında -bir söylen olarak- altlarından irmaklar akan -içinde ebedi kalacaklari- cennetler vardır. Iyilik yapanlar için, Allah'in Katında olanlar daha hayirlidir.

3:199 Süphesiz, Kitap Ehlinde, Allah'a; size indirilene ve kendilerine indirilene -Allah'a derin saygi gösterenler olarak- inananlar vardır. Onlar Allah'in ayetlerine karsilik olarak az bir degeri satin almazlar. Iste bunların Rableri Katında ecirleri vardır. Süphesiz Allah, hesabi çok çabuk görendir.

3:200 Ey iman edenler, sabredin ve sabirda yarisin, (sinirlarda) nöbetlesin. Allah'tan korkun. Umulur ki kurtulursunuz.

Sura 4: An-Nisa

4:1 Ey insanlar sizi tek bir nefisten yaratan, ondan esini yaratan ve her ikisinden birçok erkek ve kadın türetip-yayan Rabbinizden korkup-sakinin. Ve (yine) kendisiyle, birbirinizle dileklestiginiz Allah'tan ve akrabalik (baglarini koparmak)tan sakinin. Süphesiz Allah, sizin üzerinizde gözeticidir.

4:2 Yetimlere mallarini verin ve murdar olanla temiz olani degistirmeyin. Onlarin mallarini mallariniza katarak yemeyin. Çünkü bu, büyük bir suçtur.

4:3 Eger yetim (kiz)lar konusunda adaleti yerine getiremeyeceginizden korkarsaniz, bu durumda, (onlarla degil) size helal olan (baska) kadınlardan ikiser, üçer, dörder olmak üzere nikahlayin. Sayet adaleti saglayamayacaginizdan korkarsaniz, o zaman bir (es) ya da sag ellerinizin malik oldugu (cariye) ile (yetinin). Bu, sapmamaniza daha yakindir.

4:4 Kadınlara mehirlerini gönülden isteyerek (ve bir hak olarak) verin, fakat onlar, gönül hosluguyla size ondan bir seyi bagislarlarsa, onu da afiyetle, iç huzuruyla yiyin.

4:5 Allah'in sizin için (kendileriyle hayatinizi) kaim (geçiminizi) saglamaya destekleyici bir araç) kildigi mallarinizi düşük akillilara vermeyin; bunlarla onlari riziklandirip giydirin ve onlara güzel (maruf) söz söyleyin.

4:6 Yetimleri, nikaha erisecekleri çağa kadar deneyin; sayet kendilerinde bir (rüsd) olgunlasma gördünüz mü, hemen onlara mallarini verin. Büyüyecekler diye israf ile çarçabuk yemeyin. Zengin olan iffetli olmaya çalissin, yoksul olan da artık maruf (ihtiyaca ve örfe uygun) bir sekilde yesin. Mallarini kendilerine verdiginiz zaman, onlara karsi sahid bulundurun. Hesap görücü olarak Allah yeter.

4:7 Anne ve baba ile akrabaların biraktiklarindan erkekler için bir pay vardır; anne ve baba ile akrabanın biraktiklarindan kadınlar için de bir pay vardır. Bunun azından ve çoğundan farz kilinmiş bir pay vardır.

4:8 (Mirasi) Bölüşme sirasında yakınlar, yetimler ve yoksullar da hazır olursa, onlari ondan riziklandirin ve onlara güzel (maruf) söz söyleyin.

4:9 Arkalarında biraktiklari zayıf çocuklardan dolayi korku duyanların, (vasiyetleri altında olanlar için de) içleri ürpertiyle titresin. Allah'tan korksunlar ve onlara dogru söz söylesinler.

4:10 Gerçekten, yetimlerin mallarini zulmederek yiyenler, karınlarına ancak ates doldurmuş olurlar. Onlar, çilgin bir atese gireceklerdir.

4:11 Çocuklarınız konusunda Allah, erkege iki disinin hissesi kadar tavsiye eder. Eger onlar ikiden çok kadın ise (ölünün) geride biraktiginin üçte ikisi onlarıdır. Kadın (veya kız) bir tek ise, bu durumda yarisi onundur. (Ölenin) Bir çocuğu varsa, geriye biraktigindan anne ve babadan her biri için altıda bir, çocuğu olmayıp

da anne ve baba ona mirasçı ise, bu durumda annesi için üçte bir vardır. Onun kardeşleri varsa o zaman annesi için altıda bir'dir. (Ancak bu hükümler, ölenin) Ettiği vasiyet veya (varsa) borcun düşülmesinden sonradır. Babalarınız, ogullarınız, siz onların hangilerinin yarar bakımından size daha yakın olduğunu bilmezsiniz. (Bunlar) Allah'tan bir farzdır. Süphesiz Allah, bilendir, hüküm ve hikmet sahibi olandır.

4:12 Eslerinizin, eğer çocukları yoksa, geride bıraktıklarının yarısı sizindir. Sayet çocukları varsa, -onunla yapacakları vasiyetten ya da (ayıracakları) borçtan sonra- bu durumda bıraktıklarının dörtte biri sizindir. Sizin çocuğunuz yoksa, geriye bıraktıklarınızdan dörtte biri onların (kadınlarınızın)dir. Eger sizin çocuğunuz varsa geriye bıraktıklarınızdan sekizde biri onların (kadınlarınızın)dir. (Yine bu hükümler,) Edeceğiniz vasiyet veya (varsa) borcun düşülmesinden sonradır. Mirası aranan erkek ya da kadın, çocuğu ve babası olmayan bir kimse olup erkek veya kız kardeşi bulunursa onlardan her biri için altıda bir vardır. Eger bundan fazla iseler, bu durumda -kendisiyle yapılan vasiyette ya da (varsa) borçtan sonra- üçte bir'de -zarara uğratılmaksizin onlara ortaklıklar. (Bu size) Allah'tan bir vasiyettir, Allah, bilendir, (kullara) yumusak olandır.

4:13 Bunlar, Allah'ın sınırlarıdır. Kim Allah'a ve elçisine itaat ederse, onu altından ırmaklar akan, içinde ebedi kalacakları cennetlere sokar. İşte büyük kurtuluş ve mutluluk budur.

4:14 Kim Allah'a ve elçisine isyan eder ve onun sınırlarını asarsa, onu da içinde ebedi kalacağı ateşe sokar. Onun için alçaltıcı bir azap vardır.

4:15 Kadınlarınızdan fuhus yapanların aleyhinde olmak üzere içinizden dört şahid tutun. Eger şahadet ederlerse, onları, ölüm alıp götürünceye veya Allah onlara bir yol kilincaya kadar evlerde alıkoyun.

4:16 Sizlerden fuhus yapanların, her ikisine eziyet edin. Eger tevbe ederler de islah olurlarsa artık onlardan vazgeçin. Süphesiz Allah, tevbeleri kabul edendir, esirgeyendir.

4:17 Allah'ın (kabulünü) üzerine aldığı tevbe, ancak cehalet nedeniyle kötülük yapanların, sonra hemencecik tevbe edenlerin(kidir). İşte Allah, böylelerinin tevbelerini kabul eder. Allah, bilendir, hüküm ve hikmet sahibi olandır.

4:18 Tevbe; ne, kötülükleri yapıp-edip de onlardan birine ölüm çatinca: "Ben şimdi gerçekten tevbe ettim" diyenler, ne de kafir olarak ölenler için degil. Böyleleri için acı bir azap hazırlamışızdır.

4:19 Ey iman edenler, kadınlara zorla mirasçı olmaya kalkışmanız helal degildir. Apaçık olan 'çirkin bir hayasızlık' yapmadıkları sürece, onlara verdiklerinizin bir kısmını gidermeniz (kendinize almanız) için onlara baskı yapmanız da (helal degildir.) Onlarla güzellikle geçinin. Sayet onlardan hoşlanmadınızsa, belki, bir şey hoşunuza gitmez, ama Allah onda çok hayır kılar.

4:20 Bir esi bırakıp yerine bir başka esi almak isterseniz, onlardan birine (öncekine) yüklerle (mal ve para) vermisseniz bile ondan hiçbir şey almayın. Ona iftira ederek ve apaçık bir günaha girerek verdiginizi alacak

misiniz?

4:21 Onu nasıl alırsınız ki, birbirinize katılmış (birleserek içli-disli olmus)tiniz. Onlar sizden kesin bir güvence (kuvvetli bir ahid) de almışlardı.

4:22 Kadınlardan babalarınızın nikahladıklarını nikahlamayın. Ancak (cahiliyede) geçen geçmiştir. Çünkü bu, 'çirkin bir hayasızlık' ve 'öfke duyulan bir iğrençliktir.' Ne kötü bir yoldu o!..

4:23 Sizlere anneleriniz, kızlarınız, kız kardeşleriniz, halalarınız, teyzeleriniz, erkek kardeşlerin kızları, kız kardeşlerin kızları, sizi emziren (süt) anneleriniz, süt kız kardeşleriniz, kadınlarınızın anneleri ve kendileriyle (gerdege) girdiğiniz kadınlarınızdan olup koruyuculuğunuz altında bulunan üvey kızlarınız -onlarla gerdege girmemişeniz, size bir sakinca yoktur-, sizin sülbünüzden olan oğullarınızın esleri ve iki kız kadesi biraraya getirdiğiniz (evlilik) haram kilindi. Ancak (cahiliyede) geçen geçmiştir. Süphesiz, Allah, bağışlayandır, esirgeyendir.

4:24 Sağ ellerinizin malik olduğu (cariyeler) dışındaki kadınlardan 'evli ve özgür' olanlarla da (evlenmeniz haramdır.) Bunlar, Allah'ın üzerinize yazdığıdır. Bunların dışında kalani iffetlerini koruyup fuhusta bulunmamak üzere mallarınızla (mehir vererek) evlenecek kadın aramanız size helal kilindi. Öyleyse onlardan hangi seyle (veya ne kadar) yararlandıysanız, onlara ücret (mehir)lerini tespit edildiği miktariyle ödeyin. Miktarın tespitinden sonra, karşılıklı hosnut olduğunuz bir şey konusunda üstünüze bir sorumluluk yoktur. Süphesiz Allah, bilendir, hüküm ve hikmet sahibi olandır.

4:25 İçinizden özgür mü'min kadınları nikahlamaya güç yetiremeyenler, o zaman sağ ellerinizin malik olduğu inanmış cariyelerinizden (alsın.) Allah sizin imanınızı en iyi bilendir. Öyleyse onları, fuhusta bulunmayan, iffetli ve gizlice dostlar edinmemişler olarak velilerinin izniyle nikahlayın. Onlara ücretlerini (mehirlerini) maruf (güzel ve örfeye uygun) bir şekilde verin. Evlendikten sonra, fuhus yapacak olurlarsa, özgür kadınlar üzerindeki cezanın yarısı(ni uygulayın.) Bu, sizden günaha saptıktan endişe edip korkanlar içindir. Sabrederseniz sizin için daha hayırlıdır. Allah, bağışlayandır, esirgeyendir.

4:26 Allah, size açıklayarak anlatmak, sizi sizden öncekilerin sünnetine iletmek ve tevbelerinizi kabul etmek ister. Allah bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir.

4:27 Allah, tevbelerinizi kabul etmek ister; şehvetleri ardınca gidenler ise, sizin büyük bir sapma ile sapmanızı isterler.

4:28 Allah (agir yükleri) sizden hafifletmek ister: (Çünkü) insan zayıf olarak yaratılmıştır.

4:29 Ey iman edenler, mallarınızı, sizden karşılıklı anlaşmadan (dogan) bir ticarettten başka haksız 'nedenler ve yollarla' (batılca) yemeyin. Ve kendi nefislerinizi öldürmeyin. Süphesiz, Allah, sizi çok esirgeyendir.

4:30 Kim haddi aşarak ve zulmederek böyle yaparsa, Biz onu ateşe göndeririz. Bu Allah için pek kolaydır.

4:31 Size yasaklanan büyük günahlardan kaçınırsanız, sizin kusurlarınızı örteriz ve sizi 'onurlu-üstün' bir makama sokarız.

4:32 Allah'ın kendisiyle kiminizi kiminize göre üstün kıldığı şeyi (mali) temenni etmeyin. Erkeklere kazandıklarından pay (oldugu gibi), kadınlara da kazandıklarından pay vardır. Allah'tan onun fazlını (ihsanını) isteyin. Gerçekten, Allah her şeyi bilendir.

4:33 Anne-babanın ve yakınların geride bıraktıklarından ve her birine mirasçılar kıldık. Yeminlerinizin (akid ile) bağladığı kimselere de kendi paylarını verin. Süphesiz, Allah, her şeye şahid olmaktadır.

4:34 Allah'ın, bazısını bazısına üstün kılması ve onların kendi mallarından harcaması nedeniyle erkekler, kadınlar üzerinde 'sorumlu gözeticidir.' Saliha kadınlar, gönülden (Allah'a), itaat edenler, Allah nasıl koruduysa görünmeyeni koruyanlardır. Nüsusundan korktuğunuz kadınlara (önce) öğüt verin, (sonra onları) yataklarda yalnız bırakın, (bu da yetmezse hafifçe) vurun. Size itaat ederlerse aleyhlerinde bir yol aramayın. Doğrusu Allah Yücedir, büyüktür.

4:35 (Kadın ile kocanın) Aralarının açılmasından korkarsanız, bu durumda erkeğin ailesinden bir hakem, kadının da ailesinden bir hakem gönderin. Bunlar, (arayı) düzeltmek isterlerse, Allah da aralarında başarı sağlar. Süphesiz, Allah, bilendir, haberdar olmaktadır.

4:36 Allah'a ibadet edin ve O'na hiçbir şeyi ortak kosmayın. Anne-babaya, yakın akrabaya, yetimlere, yoksullara, yakın komsuya, uzak komsuya, yanınızdaki arkadaşına, yolda kalmış ve sağ ellerinizin malik olduklarına güzellikle davranın. Çünkü, Allah, her büyüklük taşıyıp böbürleneni sevmez.

4:37 Onlar, cimrilikte bulunurlar, insanlara da cimriligi emreder (önerir)ler. Allah'ın fazlından kendilerine verdiğini gizli tutarlar. Biz o kafirlere asagilatici bir azap hazırlamışızdır.

4:38 Ve onlar, mallarını insanlara gösteris olsun diye infak ederler, Allah'a ve ahiret gününe de inanmazlar. Seytan, kime arkadaş olursa, artık ne kötü bir arkadaşdır o.

4:39 Allah'a ve ahiret gününe inanarak Allah'ın kendilerine verdiği rizikten infak etselerdi, aleyhlerine mi olurdu? Allah, onları iyi bilendir.

4:40 Gerçek şu ki, Allah zerre ağırlığı kadar haksızlık yapmaz. (Bu ağırlıkta) Bir iyilik olursa, onu kat kat kılar ve Kendi yanından pek büyük bir ecir verir.

4:41 Her ümmetten bir şahid getirdiğimiz ve onların üzerine seni şahit olarak getirdiğimiz zaman nasıl olacak?

4:42 O gün, küfre sapıp da elçiye isyan edenler, yerle bir olmayı 'severek-isteyecekler.' Oysa Allah'tan hiçbir sözü gizleyemezler.

4:43 Ey iman edenler, sarhos iken, ne dediginizi bilinceye ve cünüp iken de -yolculukta olmanız hariç- gusül edinceye kadar namaza yaklaşımayın. Eğer hasta veya yolculukta iseniz ya da biriniz ayak yolundan (hacet yerinden) gelmisseniz yahut kadınlara dokunmuş da su bulamamışsanız, bu durumda, temiz bir toprakla teyemmüm edin, (hafifçe) yüzlerinize ve ellerinize sürün. Süphesiz, Allah, bağışlayandır, esirgeyendir.

4:44 Kendilerine kitaptan bir pay verilenlerin sapıklığı satın

aldiklerini ve sizin de yolu sapitmanizi istediklerini görmedin mi?

4:45 Allah, sizin düşmanlarınızı daha iyi bilendir; bir veli (en güvenilir bir dost) olarak Allah yeter, bir yardımcı olarak da Allah yeter.

4:46 Kimi Yahudiler, kelimeleri 'konuldukları yerlerden' saptırırlar ve dillerini eğip bükerek ve dine bir kin ve hiç besleyerek: "Dinledik ve karşı geldik. Isit, -isitmez olası- ve 'Raina' bizi güt, bize bak" derler. Eğer onlar: "İsittik ve itaat ettik, sen de isit ve 'Bizi gözet' deselerdi, elbette kendileri için daha hayırlı ve daha doğru olurdu. Fakat Allah, onları küfürleri dolayısıyla lanetlemiştir. Böylece onlar, az bir bölümü dışında, inanmazlar.

4:47 Ey kendilerine kitap verilenler birtakim yüzleri silip de arkalarına çevirmeden ya da cumartesi adamlarını (o gün yasagi çigneyenleri) lanetledigimiz gibi onları da lanetlemeden evvel, yanınızda (Tevrat ve İncil'i) doğrulayıcı olarak indirdigimize (Kur'an'a) iman edin. Allah'ın emri yapılagelmistir.

4:48 Gerçekten, Allah, Kendisi'ne sirk kosulmasını bağışlamaz. Bunun dışında kalanı ise, diledigini bağışlar. Kim Allah'a sirk kosarsa, doğrusu büyük bir günahla iftira etmiş olur.

4:49 Kendilerini (övgüyle) temize çıkaranları görmedin mi? Hayır; Allah, diledigini temizleyip yüceltir. Onlar, 'bir hurma çekirdeğindeki iplikçik kadar' bile haksızlığa ugratılmazlar.

4:50 Allah'a karşı nasıl yalan uyduruyorlar, bir bak. Bu, apaçık bir günah olarak yeter.

4:51 Kendilerine kitaptan bir pay verilenleri görmedin mi? Onlar, taguta ve cibt'e inanıyorlar ve diğer inkar edenler için: "Bunlar, iman edenlerden daha doğru bir yoldadır" diyorlar.

4:52 İşte bunlar Allah'ın kendilerini lanetledigidir. Allah'ın kendisini lanetledigine hiçbir yardımcı bulamazsın.

4:53 Yoksa onların mülk'ten bir payları mı var? Eğer öyle olsaydı, insanlara 'çekirdeğin sırtındaki küçük bir tomurcugu' bile vermezlerdi.

4:54 Yoksa onlar, Allah'ın Kendi fazlından insanlara verdiklerini mi kiskaniyorlar? Doğrusu Biz, İbrahim ailesine kitabı ve hikmeti verdik; onlara büyük bir mülk de verdik.

4:55 Böylece, onlardan kimi ona inandı, kimi ona sırt çevirdi. Çılgın ates olarak cehennem yeter.

4:56 Ayetlerimize karşı inkara sapanları süphesiz atese sokacağız. Derileri yanıp döküldükçe, azabi tatmaları için onları başka derilerle degistireceğiz. Gerçekten, Allah, güçlü ve üstün olandır, hüküm ve hikmet sahibidir.

4:57 İman edip salih amellerde bulunanları, altından ırmaklar akan, içinde ebedi kalacakları cennetlere sokacağız. Onda onlar için tertemiz kilinmiş esler vardır. Ve onları, 'ne sıcak-ne soğuk, tam kararında gölgelige' sokacağız.

4:58 Süphesiz Allah, size emanetleri ehline (sahiplerine) teslim etmenizi ve insanlar arasında hükmettiginizde adaletle hükmetmenizi emrediyor. Bununla Allah, size ne güzel öğüt veriyor!.. Doğrusu Allah, isitendir, görendir.

4:59 Ey iman edenler, Allah'a itaat edin; elçiye itaat edin ve sizden olan emir sahiplerine de. Eger bir seyde anlasmazliga düserseniz, artik onu Allah'a ve elçisine döndürün. Sayet Allah'a ve ahiret gününe iman ediyorsanız. Bu, hayirli ve sonuç bakımından daha güzeldir.

4:60 Sana indirilene ve senden önce indirilene gerçekten inandıklarını öne sürenleri görmedin mi? Bunlar, tagutun önünde muhakeme olmayı istemektedirler; oysa onlar onu reddetmekle emrolunmuşlardır. Seytan da onları uzak bir sapıklıkla sapıtmak ister.

4:61 Onlara: "Allah'ın indirdiğine ve elçiye gelin" denildiğinde, o münafıkların senden kaçabildiklerinde kaçtiklerini görürsün.

4:62 Öyleyse, nasıl olur da, kendi ellerinin sundukları sonucu, onlara bir musibet isabet eder, sonra sana gelerek: "Kuskusuz, biz iyilikten ve uzlastırmaktan başka bir şey istemedik" diye Allah'a yemin ederler?

4:63 İşte bunların, Allah kalplerinde olanı bilmektedir. O halde sen, onlardan yüz çevir, onlara öğüt ver ve onlara nefislerine ilişkin açık ve etkileyici söz söyle.

4:64 Biz elçilerden hiç kimseyi ancak Allah'ın izniyle kendisine itaat edilmesinden başka bir şeyle göndermedik. Onlar kendi nefislerine zulmettiklerinde sayet sana gelip Allah'tan bağışlama dileselerdi ve elçi de onlar için bağışlama dileseydi, elbette Allah'i tevbeleri kabul eden, esirgeyen olarak bulurlardı.

4:65 Hayır öyle değil; Rabbinde andolsun, aralarında çekistikleri şeylerde seni hakem kilip sonra senin verdiğin hükme, içlerinde hiçbir şikinti duymaksızın, tam bir teslimiyetle teslim olmadıkça, iman etmiş olmazlar.

4:66 Eger gerçekten Biz, onlara: "Kendinizi öldürün ya da yurtlarınızdan çıkın" diye yazmış olsaydık, onlardan az bir bölümü dışında, bunu yapmazlardı. Onlar, kendilerine verilen öğüdü yerine getirirlerdi, bu şüphesiz onlar için hayirli ve daha sağlam olurdu.

4:67 Biz de onlara, o zaman yanımızdan büyük bir ecir verirdik.

4:68 Ve onları mutlaka doğru yola yöneltip-iletirdik.

4:69 Kim Allah'a ve Resul'e itaat ederse, iste onlar Allah'ın kendilerine nimet verdiği peygamberler, doğrular (ve doğrulayanlar), şehidler ve salihlerle beraberdir. Ne iyi arkadaşlar onlar?

4:70 Bu fazl (bol ihsan), Allah'tandır. Bilen olarak Allah yeter.

4:71 Ey iman edenler, (düşmanlarınıza karşı) tedbirinizi alın da savaşa bölük bölük çıkın ya da topluca çıkın.

4:72 Şüphesiz içinizden ağır davrananlar vardır. Sayet, size bir musibet isabet edecek olsa: "Dogrusu Allah, bana nimet verdi, çünkü onlarla birlikte olmadım" der.

4:73 Eger size Allah'tan bir fazl (zafer) isabet ederse, o zaman da, sanki onunla aranızda hiçbir yakınlık yokmuş gibi kuskusuz söyle der; "Keske onlarla birlikte olsaydım, böylece ben de büyük 'kurtuluş ve mutluluğa' erseydim."

4:74 Öyleyse, dünya hayatına karşılık ahireti satın alanlar, Allah yolunda savassınlar; kim Allah yolunda savasırken, öldürülür ya da galip gelirse ona büyük bir ecir vereceğiz.

4:75 Size ne oluyor ki, Allah yolunda ve: "Rabbimiz, bizi halki zalim olan bu ülkeden çıkar, bize Katından bir veli (koruyucu sahib) gönder, bize Katından bir yardım eden yolla" diyen erkekler, kadınlar ve çocuklardan zayıf bırakılmışlar adına savaşıyorsunuz?

4:76 İman edenler Allah yolunda savaşırlar; inkar edenler ise tagut yolunda savaşırlar öyleyse şeytanın dostlarıyla savaşın. Hiç şüphesiz, şeytanın hileli-düzeni pek zayıftır.

4:77 Kendilerine; "Elinizi (savastan) çekin, namazi kilin, zekati verin" denenleri görmedin mi? Oysa savaş üzerlerine yazıldığında, onlardan bir grup, insanlardan Allah'tan korkar gibi- hatta daha da siddetli bir korkuyla-korkuya kapılıyorlar ve: "Rabbimiz, ne diye savası üzerimize yazdın, bizi yakın bir zamana ertelemeli değil miydin?" dediler. De ki: "Dünyanın metai azdır, ahiret, ise muttakiler için daha hayırlıdır ve siz 'bir hurma çekirdeğindeki ip-ince bir iplik kadar' bile haksızlığa uğratılmayacaksınız."

4:78 Her nerede olursanız, ölüm sizi bulur; yüksekçe yerlerde tahkim edilmiş satolarda olsanız bile. Onlara bir iyilik dokunsa: "Bu, Allah'tandır" derler; onlara bir kötülük dokunsa: "Bu sendendir" derler. De ki: "Tümü Allah'tandır." Fakat, ne oluyor ki bu topluluğa, hiçbir sözü anlamaya çalışmıyorlar?

4:79 Sana iyilikten her ne gelirse Allah'tandır, kötülükten de sana ne gelirse o da kendindedir. Biz seni insanlara bir elçi olarak gönderdik; şahid olarak Allah yeter.

4:80 Kim Resûl'e itaat ederse, gerçekte Allah'a itaat etmiş olur. Kim de yüz çevirirse, Biz seni onların üzerine koruyucu göndermedik.

4:81 "Tamam-kabul" derler. Ama yanından çıktıkları zaman, onlardan bir grup, karanlıklarda senin söylediğinin tersini kurarlar. Allah, karanlıklarda kurduklarını yazıyor. Sen de onlardan yüz çevir ve Allah'a tevekkül et. Vekil olarak Allah yeter.

4:82 Onlar hala Kur'an'ı iyice düşünmüyorlar mı? Eger o, Allah'tan baskasının Katından olsaydı, kuskusuz içinde birçok aykırılıklar (çeliskiler, ihtilaflar) bulacaklardı.

4:83 Kendilerine güven veya korku haberi geldiğinde, onu yaygınlastiriverirler. Oysa bunu peygambere ve kendilerinden olan emir sahiplerine götürmüş olsalardı, onlardan 'sonuç-çıkartılabilirler,' onu bilirlerdi. Allah'ın üzerinizdeki fazlı ve rahmeti olmasaydı, aziniz hariç herhalde şeytana uymustunuz.

4:84 Artık sen Allah yolunda savaş, kendinden baskisiyle yükümlü tutulmayacaksın. Mü'minleri hazırlayıp-tesvik et. Umulur ki Allah, küfredenlerin ağır-baskılarını geri püskürtür. Allah, 'kahredici baskisiyle' daha zorlu, acı sonuçlandırmasıyla da daha zorludur.

4:85 Kim, güzel bir aracılıkla aracılıkta (sefaatte) bulunursa, ondan kendisine bir hisse vardır; kim kötü bir aracılıkla aracılıkta bulunursa, ondan da kendisine bir pay vardır. Allah herseyin üzerinde koruyucudur.

4:86 Bir selamla selamlandığınızda, siz ondan daha güzeliyle selam verin ya da aynıyla karşılık verin. Şüphesiz, Allah herseyin hesabını tam

olarak yapandır.

4:87 Allah; O'ndan başka İlah yoktur. Kendisinde hiçbir şüphe olmayan kıyamet gününde sizleri muhakkak toplayacaktır. Allah'tan daha doğru sözlü kimdir?

4:88 Su halde münafıklar konusunda ikiye bölünmeniz ne diye? Oysa Allah, onları kazandıkları dolayısıyla tepe taklak etmiştir. Allah'ın saptırdığını hidayete erdirmek mi istiyorsunuz? Allah kimi saptırırsa, artık sen ona kesin olarak bir yol bulamazsın.

4:89 Onlar, kendilerinin inkara sapmaları gibi sizin de inkara sapmanızı istediler. Böylelikle bir olacaktınız. Öyleyse Allah yolunda hicret edinceye kadar onlardan veliler (dostlar) edinmeyin. Sayet yine yüz çevirirlerse, artık onları tutun ve her nerede ele geçirirseniz öldürün. Onlardan ne bir veli (dost) edinin, ne de bir yardımcı.

4:90 Ancak sizinle aralarında andlaşma bulunan bir kavme sığınanlar ya da hem sizinle, hem kendi kavimleriyle savaşmak (istemeyip bun)dan göğüslerini sıkıntı basıp size gelenler (dokunulmazdır.) Allah dileseydi, onları üstünüze saldırtır, böylece sizinle çarpışarlardı. Eğer sizden uzak durur (geri çekilir), sizinle savaşmaz ve barış (sartların)i size bırakırlarsa, artık Allah, sizin için onların aleyhinde bir yol kilmamıştır.

4:91 Diğerlerini de sizden ve kendi kavimlerinden güvende olmayı istiyor bulacaksınız. (Ama) Fitneye her geri çağrılışlarında içine basacağı (balıklama) dalarlar. Sayet sizden uzak durmaz, barış (sartların)i size bırakmaz ve ellerini çekmezlerse, artık onları her nerede bulursanız tutun ve onları öldürün. İşte size, onların aleyhinde apaçık olan 'destekleyici bir delil' kıldık.

4:92 Bir mü'mine, -hata sonucu olması dışında- bir başka mü'mini öldürmesi yakışmaz. Kim bir mü'mini 'hata sonucu' öldürürse, mü'min bir köleyi özgürlüğüne kavuşturması ve ailesine teslim edilecek bir diyeti vermesi gerekir. Onların (bunu) sadaka olarak bağışlamaları başka. Eğer o, mü'min olduğu halde size düşman olan bir topluluktan ise, bu durumda mü'min bir köleyi özgürlüğe kavuşturması gerekir. Sayet kendileriyle aranızda andlaşma olan bir topluluktan ise, bu durumda ailesine bir diyet ödemek ve bir mü'min köleyi özgürlüğe kavuşturmak gerekir. (Diyet ve köle özgürlüğü için gereken imkanı) Bulamayan ise, kesintisiz olarak iki ay oruç tutmalıdır. Bu, Allah'tan bir tevbedir. Allah bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir.

4:93 Kim bir mü'mini kasıtlı olarak (taammüden) öldürürse cezası, içinde ebedi kalmak üzere cehennemdir. Allah ona gazaplanmış, onu lanetlemiş ve ona büyük bir azap hazırlamıştır.

4:94 Ey iman edenler, Allah yolunda adım attığınız (savasa çıktığınız) zaman gerekli araştırmayı yapın ve size (İslam geleneğine göre) selam verene, dünya hayatının geçiciliğine istekli çıkararak: "Sen mü'min değilsin" demeyin. Asil çok ganimet, Allah Katındadır, bundan önce siz de böyle idiniz; Allah size lütufta bulundu. Öyleyse iyice açıklık kazandırın. Şüphesiz Allah, yaptıklarınızdan haberi olandır.

4:95 Mü'minlerden, özür olmaksizin oturanlar ile, Allah yolunda mallariyla ve canlariyla cihad edenler esit degildir. Allah, mallariyla ve canlariyla cihad edenleri oturanlara göre derece olarak üstün kilmistir. Tümüne güzelliği (cenneti) va'detmistir; ancak Allah, cihad edenleri oturanlara göre büyük bir ecirle üstün kilmistir.

4:96 (Onlara) Kendinden dereceler, bagislanma ve rahmet (vermistir.) Allah, bagislayandir, esirgeyendir.

4:97 Melekler kendi nefislerine zulmedenlerin hayatina son verecekleri zaman derler ki: "Nerede idiniz?" Onlar: "Biz, yeryüzünde zayıf bırakılmışlar (müstaz'aflar) idik." derler. (Melekler de:) "Hicret etmeniz için Allah'ın arzi geniş değil miydi?" derler. İşte onların barınma yeri cehennemdir. Ne kötü yataktır o?

4:98 Ancak erkeklerden, kadınlardan ve çocuklardan müstaz'aflar olup hiçbir çareye güç yetiremeyenler ve bir yol (çıkis) bulamayanlar baska.

4:99 Umulur ki Allah bunları affeder. Allah affedicidir, bağışlayıcıdır.

4:100 Allah yolunda hicret eden, yeryüzünde barınacak çok yer de bulur, genişlik (ve bolluk) da. Allah'a ve Resûlü'ne hicret etmek üzere evinden çıkan, sonra kendisine ölüm gelen kisinin ecri süphesiz Allah'a düsmüstür. Allah, bağışlayıcıdır, esirgeyicidir.

4:101 Yeryüzünde adım attığınızda (yolculuğa ya da savasa çıktığınızda), kafirlerin size bir kötülük yapmalarından korkarsanız, namazı kısaltmanızda sizin için bir sakinca yoktur. Süphesiz kafirler, sizin apaçık düşmanlarınızdır.

4:102 İçlerinde olup onlara namazı kıldırıldığında, onlardan bir grup, seninle birlikte dursun ve silahlarını (yanlarına) alsın; böylece onlar secde ettiklerinde, arkalarınızda olsunlar. Namazlarını kılmayan diğer grup gelip seninle namaz kılsınlar, onlar da 'korunma araçlarını' ve silahlarını alsınlar. Küfredenler, size apansız bir baskın yapabilmek için, sizin silahlarınızdan ve emtianiz (erzak ve mühimmatınız)dan ayrılmış olmanızı isterler. Yagmur dolayısıyla bir güçlüğünüz varsa veya hastaysanız, silahlarınızı bırakmanızda size bir sorumluluk yoktur. Korunma tedbirlerinizi alın. Süphesiz, Allah kafirler için asagilatici bir azap hazırlamıştır.

4:103 Namazı bitirdiğinizde, Allah'i ayaktayken, otururken ve yan yatariken zikredin. Artık 'güvenliğe kavuşursanız' namazı dosdogru kilin.

Çünkü namaz, mü'minler üzerinde vakitleri belirlenmiş bir farzdır.

4:104 (Düşmanınız olan) Topluluğu aramakta gevseklik göstermeyin. Siz acı çekiyorsanız, süphesiz onlar da, sizin acı çektiğiniz gibi acı çekiyorlar. Oysa siz, onların umud etmediklerini Allah'tan umuyorsunuz. Allah, bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir.

4:105 Süphesiz, Allah'ın sana gösterdiği gibi insanlar arasında hükmetmen için Biz sana kitabı hak olarak indirdik. (Sakin) Hainlerin savunucusu olma.

4:106 Ve Allah'tan bağışlanma dile. Gerçekten Allah, bağışlayandır, esirgeyendir.

4:107 Kendi nefislerine ihanet edenlerden yana mücadeleye girisme. Hiç süphesiz Allah, ihanette ilerlemiş günahkari sevmez.

4:108 Onlar, insanlardan gizlerler de Allah'tan gizlemezler. Oysa O, kendileri, sözden (plan olarak) hosnut olmayacağı şeyi 'geceleri düzenleyip kurarlarken,' onlarla beraberdir. Allah, yaptıklarını kusatandır.

4:109 İste siz böylesiniz; dünya hayatında onlardan yana mücadele ettiniz. Peki kıyamet günü onlardan yana Allah'a mücadele edecek kimdir? Ya da onlara vekil olacak kimdir?

4:110 Kim kötülük işler veya nefesine zulmedip sonra Allah'tan bağışlanma dilerse Allah'ı bağışlayıcı ve merhamet edici olarak bulur.

4:111 Kim bir günah kazanırsa, o ancak kendi nefsi aleyhinde onu kazanmıştır. Allah, bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir.

4:112 Kim bir hata veya günah kazanır da sonra bunu bir suçsuzla yüklerse, gerçekten o, böyle bir yalan (bühtan)i ve apaçık bir günahi yüklenmiştir.

4:113 Eğer Allah'ın fazlı ve rahmeti senin üzerinde olmasaydı, onlardan bir grup, seni de saptırmak için tasarı kurmuştu. Oysa onlar, ancak kendi nefislerini saptırırlar ve sana hiçbir şeyle zarar veremezler. Allah, sana kitabı ve hikmeti indirdi ve sana bilmediklerini öğretti. Allah'ın üzerinizdeki fazlı çok büyüktür.

4:114 Onların 'gizlice söylemelerinin' çoğunda hayır yok. Ancak bir sadaka vermeyi veya iyilikte bulunmayı ya da insanların arasını düzeltmeyi emredenlerinki başka. Kim Allah'ın rızasını isteyerek böyle yaparsa, artık ona büyük bir ecir vereceğiz.

4:115 Kim kendisine 'dosdoğru yol' apaçık belli olduktan sonra, elçiye muhalefet ederse ve mü'minlerin yolundan başka bir yola uyarsa, onu döndüğü yerde bırakırız ve cehenneme sokarız. Ne kötü bir yataktır o!..

4:116 Hiç şüphesiz, Allah, Kendisi'ne şirk kosaanları bağışlamaz. Bunun dışında kalanlar ise, (onlardan) dilediğini bağışlar. Kim Allah'a şirk kosarsa elbette o uzak bir sapıklıkla sapmıştır.

4:117 Onlar, O'nu bırakıp da (birtakim) disilere taparlar. Onlar o her türlü hayırla ilişkisi kesilmiş seytandan baskasına tapmazlar.

4:118 Allah, onu lanetlemiştir. O da (söyle) dedi: "Andolsun, kullarından 'miktarları tespit edilmiş bir grubu' (kendime usak) edineceğim.

4:119 Onları -ne olursa olsun- sasirtip-saptıracağım, en olmadık kuruntulara düşüreceğim ve onlara kesin olarak davalarının kulaklarını kesmelerini emredeceğim ve Allah'ın yarattıklarını degistirmelerini emredeceğim." Kim Allah'ı bırakıp da seytani dost (veli) edinirse, kuskusuz o, apaçık bir hüsrana ugramıştır.

4:120 (Seytan) Onlara vaadler ediyor, onları en olmadık kuruntulara düşürüyor. Oysa şeytan, onlara bir aldanıştan başka bir şey va'detmez.

4:121 Onların barınma yerleri cehennemdir, ondan kaçacak bir yer bulamayacaklardır.

4:122 İman edip salih amellerde bulunanlar, Biz onları altından ırmaklar akan, içinde ebedi kalacakları cennetlere sokacağız. Bu, Allah'ın gerçek olan va'didir. Allah'tan daha doğru sözlü kim vardır?

4:123 Ne sizin kuruntularınızla, ne de Kitap Ehlinin kuruntularıyla değil. Kim kötülük yaparsa, onunla ceza görür; o, Allah'tan başka bir veli

(dost) ve bir yardımcı bulamaz.

4:124 Erkek olsun, kadın olsun inanmış olarak kim salih bir amelde bulunursa, onlar cennete girecek ve onlar, bir 'çekirdeğin sirtindeki tomurcuk kadar' bile haksızlığa uğramayacaklardır.

4:125 İyilik yaparak kendini Allah'a teslim eden ve hanif (tevhidi) olan İbrahim'in dinine uyandan daha güzel din'li kimdir? Allah, İbrahim'i dost edinmiştir.

4:126 Göklerde ve yerde ne varsa tümü Allah'ındır. Allah, herseyi kusatandır.

4:127 Kadınlar konusunda senden fetva isterler. De ki: "Onlara ilişkin fetvayı size Allah veriyor. (Bu fetva,) Kendilerine yazılan (hakları veya miras)ı vermediginiz ve kendilerini nikahlamayı istediğiniz yetim kadınlar ve zayıf çocuklar (hakkında) ile yetimlere karşı adaleti ayakta tutmanız konusunda size kitapta okunmakta olanlardır. Hayır adına her ne yaparsanız, şüphesiz Allah onu bilir.

4:128 Eger bir kadın, kocasının nüsuzundan veya ondan yüz çevirip uzaklaşmasından korkarsa, barış ile aralarını bulup düzeltmekte ikisi için sakinca yoktur. Barış daha hayırlıdır. Nefisler ise 'kiskançlığa ve bencil tutkulara' hazır (elverişli) kılınmıştır. Eger iyilik yapar ve sakinirseniz, şüphesiz, Allah, yaptıklarınızdan haberi olmandır.

4:129 Kadınlar arasında adaleti sağlamaya -ne kadar özen göstererseniz de- güç yetiremezsiniz. Öyleyse, büsbütün (birine) eğilim (sevgi ve ilgi) gösterip de öbürünü askıdaymış gibi bırakmayın. Eger arayı düzeltir ve sakinirseniz, şüphesiz, Allah, bağışlayandır, esirgeyendir.

4:130 Eger ikisi ayrılacak olurlarsa, Allah her birine 'genişlik (rizik ve ihsan) kaynaklarından' kazandırır (ihtiyaçlardan korur.) Allah, (rahmetiyle) geniş olmandır, hüküm ve hikmet sahibidir.

4:131 Göklerde ve yerde ne varsa Allah'ındır. Andolsun, Biz sizden önce kitap verilenlere ve sizlere: "Allah'tan korkup-sakinin" diye tavsiye ettik. Eger inkara sapsanız, şüphesiz, göklerde ve yerde ne varsa Allah'ındır. Allah, hiçbir şeye ihtiyacı olmayan, hamde layık olmandır.

4:132 Göklerde ve yerde ne varsa Allah'ındır. Vekil olarak Allah yeter.

4:133 Eger dilerse, ey insanlar, sizi giderir (yok eder) ve baskalarını getirir. Allah, buna güç yetirendir.

4:134 Kim dünya sevab(yarar)ını isterse, dünyanın da, ahiretin de sevabı Allah Katındadır. Allah isitendir, göröndür.

4:135 Ey iman edenler, kendiniz, anne-babanız ve yakınlarınız aleyhine bile olsa, Allah için şahidler olarak adaleti ayakta tutun. (Onlar) ister zengin olsun, ister fakir olsun; çünkü Allah onlara daha yakındır. Öyleyse adaletten dönüp heva (tutkuları)nıza uymayın. Eger dilinizi egip bükür (sözü geveler) ya da yüz çevirirseniz, şüphesiz Allah, yaptıklarınızdan haberi olmandır.

4:136 Ey iman edenler, Allah'a, elçisine, elçisine indirdiği kitaba ve bundan önce indirdiği kitaba iman edin. Kim Allah'ı, meleklerini, kitaplarını, elçilerini ve ahiret gününü inkar ederse, şüphesiz uzak

bir sapiklikla sapitmiştir.

4:137 Gerçek su, iman edip sonra inkara sapanlar, sonra yine iman edip sonra inkara sapanlar sonra da inkarlari artanlar... Allah onlari bagislayacak degildir, onlari dogru yola da iletcek degildir.

4:138 Münafıklara müjde ver: Onlar için gerçekten acikli bir azap vardır.

4:139 Onlar, mü'minleri birakip kafirleri dostlar (veliler) edinirler. 'Kuvvet ve onuru (izzeti)' onlari yaninda mi ariyorlar? Süphesiz, 'bütün kuvvet ve onur,' Allah'indir.

4:140 O, size Kitap'ta: "Allah'in ayetlerinin inkar edildigini ve onlarla alay edildigini isittiginizde, onlar bir baska söze dalip geçinceye kadar, onlarla oturmayin, yoksa siz de onlar gibi olursunuz" diye indirdi. Dogrusu Allah, münafiklarin ve kafirlerin tümünü cehennemde toplayacak oladir.

4:141 Onlar sizi gözetleyip-duruyorlar. Size Allah'tan bir fetih (zafer ve ganimet) gelirse: "Sizinle birlikte degil miydik?" derler. Ama kafirlere bir pay düserse: "Size üstünlük saglamadik mi, mü'minlerden size (gelecek tehlikeleri) önlemedik mi?" derler. Allah, kiyamet günü aranızda hükmedecektir. Allah, kafirlere mü'minlerin aleyhinde kesinlikle yol vermez.

4:142 Gerçek su ki, münafiklar (sözde), Allah'i aldatmaktadirlar. Oysa O, onlari aldatandir. Namaza kalktiklari zaman, isteksizce kalkarlar. Insanlara gösteris yaparlar ve Allah'i ancak çok az anarlar.

4:143 Arada bocalayip dururlar. Ne onlarla, ne bunlarla. Allah kimi saptirirsa, artik sen ona yol bulamazsin.

4:144 Ey iman edenler, mü'minleri birakip kafirleri veliler (dostlar) edinmeyin. Kendi aleyhinizde Allah'a apaçik olan kesin bir delil vermek ister misiniz?

4:145 Gerçekten münafiklar, atesin en alçak tabakasindadirlar. Onlara bir yardimci bulamazsin.

4:146 Ancak tevbe edenler, islah edenler, Allah'a simsiki sarilanlar ve dinlerini katiksiz olarak Allah için (halis) kilanlar baska; iste onlar mü'minlerle beraberdirler. Allah mü'minlere büyük bir ecir verecektir.

4:147 Eger sükreder ve iman ederseniz, Allah azabinizla ne yapsin? Allah sükrün karsiligini verendir, bilendir.

4:148 Allah, zulme ugrayanlar disinda, kötü sözün açıkça söylenmesini sevmez. Allah isitendir, bilendir.

4:149 Bir hayri açıklar ya da gizli tutarsanız veya bir kötülüğü bagislarsanız, süphesiz Allah, affedicidir, güç yetirendir.

4:150 Allah'i ve elçilerini (tanımayip) inkar eden, Allah ile elçilerinin arasini ayırmak isteyen, "Bazısına inanırız, bazisini tanımayız" diyen ve bu ikisi arasında bir yol tutturmak isteyenler.

4:151 Iste bunlar, gerçekten kafir olanlardır. Kafirlere asagilatici bir azap hazirlamisizdir.

4:152 Allah'a ve Resûlü'ne inananlar ve onlardan hiçbiri arasında ayrim yapmayanlar, iste onlara ecirleri verilecektir. Allah, bagislayandir, esirgeyendir.

4:153 Kitap Ehli, senden kendilerine gökten bir kitap indirmeni istiyor.

Musa'dan bundan daha büyüğünü istemislerdi. Demislerdi ki: "Bize Allah'i açıkça göster." Böylece zulümlerinden dolayı onlara yıldırım çarpmısti. Ardından kendilerine apaçık belgeler geldikten sonra, buzagiyi (ilah) edinmislerdi. Yine bundan dolayı onları affettik ve Musa'ya apaçık olan ispatlayıcı bir delil verdik.

4:154 Kesin söz vermeleri dolayısıyla Tur'u üstlerine yükselttik ve onlara: "Bu kapıdan secde ederek girin" dedik ve onlara: "Cumartesinde haddi asmayın" da dedik. Ve onlardan kesin bir söz aldık.

4:155 Onların kendi sözlerini bozmaları, Allah'in ayetlerine karşı inkara sapsmaları, peygamberleri haksız yere öldürmeleri ve: "Kalplerimiz örtülüdür" demeleri nedeniyle (onları lanetledik.) Hayır; Allah, inkarları dolayısıyla ona (kalplerine) damga vurmuştur. Onların azî disında, inanmazlar.

4:156 (Bir de) Inkara sapsmaları ve Meryem'in aleyhinde büyük bühtanlar söylemeleri,

4:157 Ve: "Biz, Allah'in Resulü Meryem oğlu Mesih İsa'yi gerçekten öldürdük" demeleri nedeniyle de (onlara böyle bir ceza verdik.) Oysa onu öldürmediler ve onu asmadılar. Ama onlara (onun) benzeri gösterildi. Gerçekten onun hakkında anlaşmazlığa düşenler, kesin bir şüphe içindedirler. Onların bir zanna uymaktan başka buna ilişkin hiçbir bilgileri yoktur. Onu kesin olarak öldürmediler.

4:158 Hayır; Allah onu Kendine yükseltti. Allah üstün ve güçlüdür, hüküm ve hikmet sahibidir.

4:159 Andolsun, Kitap Ehlinde, ölmeden önce ona inanmayacak kimse yoktur. Kiyamet günü, o da onların aleyhine şahid olacaktır.

4:160 Yahudilerin yaptıkları zulüm ve birçok kişiyi Allah'in yolundan alıkoymaları nedeniyle (önceleri) kendilerine helal kılınmış güzel şeyleri onlara haram kıldık.

4:161 Ondan nehyedildikleri halde faiz almaları ve insanların mallarını haksız yere yemeleri nedeniyle (öyle yaptık.) Onlardan kafir olanlara pek acıklı bir azap hazırlamışızdır.

4:162 Ancak onlardan ilimde derinlesenler ile mü'minler, sana indirilene ve senden önce indirilene inanırlar. Namazı dosdoğru kılanlar, zekati verenler, Allah'a ve ahiret gününe inananlar; iste bunlar, Biz bunlara büyük bir ecir vereceğiz.

4:163 Nuh'a ve ondan sonraki peygamberlere vahyettiğimiz gibi, sana da vahyettik. İbrahim'e, İsmail'e, İshak'a, Yakub'a, torunlarına, İsa'ya, Eyyub'a, Yunus'a, Harun'a ve Süleyman'a da vahyettik. Davud'a da Zebur verdik.

4:164 Ve gerçekten sana daha önceden hikayelerini anlattığımız elçilere, anlatmadığımız elçilere (vahyettik). Allah, Musa ile de konuştu.

4:165 Elçiler; müjdeciler ve uyarıcılar olarak (gönderildi). Öyle ki elçilerden sonra insanların Allah'a karşı (savunacak) delilleri olmasın. Allah, üstün ve güçlü olandır, hikmet ve hüküm sahibidir.

4:166 Fakat Allah, sana indirdiğiyle şahidlik eder ki, O, bunu kendi ilmiyle indirmiştir. Melekler de şahittirler. Şahid olarak Allah yeter.

4:167 Şüphesiz, inkar edenler ve Allah yolundan alıkoyanlar gerçekten uzak bir sapıklıkla sapsmışlardır.

4:168 Gerçek su ki, inkar edenler ve zulmedenler, Allah onları bagıslayacak degildir, onları bir yola da ıletecek degildir.

4:169 Ancak, onda ebedi kalmaları için cehennem yoluna (ıletecektir.) Bu da Allah'a pek kolaydır.

4:170 Ey insanlar, süphesiz elçi size Rabbinizden hakla geldi. Öyleyse iman edin, sizin için hayırlıdır. Eger inkara saparsanız, süphesiz göklerde olanların ve yerde olanların tümü Allah'ındır. Allah bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir.

4:171 Ey Kitap Ehli, dininiz konusunda taskinlik etmeyin, Allah'a karşı gerçek olandan baskasını söylemeyin. Meryem oğlu Mesih İsa, ancak Allah'ın elçisi ve kelimesidir. Onu ('OL' kelimesini) Meryem'e yöneltmiştir ve O'ndan bir ruhtur. Öyleyse Allah'a ve elçisine inanınız; "üçtür" demeyiniz. (Bundan) kaçınınız, sizin için hayırlıdır. Allah, ancak bir tek İlah'tir. O, çocuk sahibi olmaktan Yücedir. Göklerde ve yerde her ne varsa O'nundur. Vekil olarak Allah yeter.

4:172 Mesih ve yakınlaştırılmış (yüksek derece sahibi) melekler, Allah'a kul olmaktan kesinlikle çekimser kalmazlar. Kim O'na ibadet etmeye 'karşı çekimser' davranırsa ve büyükleme gösterirse (bilmeli ki,) onların tümünü huzurunda toplayacaktır.

4:173 Ama iman edenler ve salih amellerde bulunanlar, onlara ecirlerini eksiksiz ödeyecek ve onlara Kendi fazlından ekleyecektir de. Çekimser davrananlar ve büyüklelenenler, onları acikli bir azapla azaplandıracaktır ve kendileri için Allah'tan başka bir (vekil) koruyucu dost ve yardımcı bulamayacaklardır.

4:174 Ey insanlar Rabbinizden size 'kesin bir kanıt (burhan)' geldi ve size apaçık bir nur (Kur'an) indirdik.

4:175 İste Allah'a iman edenler ve O'na sarılanlar, onları Kendisi'nden olan bir rahmetin ve bir fazlın içine yerleştirecektir ve onları Kendisi'ne varan dosdogru bir yola yöneltip-ıletecektir.

4:176 Senden fetva isterler. De ki: "Allah, 'çocuksuz ve babasız olanın (kelale'nin)' mirasına ilişkin hükmü açıklar. Ölen kişinin çocuğu yok da kız kardeşi varsa, geride bıraktıklarının yarısı kız kardeşininindir. Ama (ölen) kız kardeşinin çocuğu yoksa, kendisi (erkek kardeşi) ona mirasçı olur. Eger kız kardeşi iki ise, geride bıraktıklarının üçte ikisi onlarındır. Ama (mirasçılar) erkekler ve kız kardeşler ise, bu durumda erkek için disinin iki payı vardır. Allah, -sasirip sapmayasınız diye- açıklar. Allah, herseyi bilendir.

Sura 5: Al-Ma'idah

5:1 Ey iman edenler, akitleri yerine getirin. İhramlı iken avlanmayı helal saymaksızın ve size okunacaklar dista tutulmak üzere, hayvanlar size helal kilindi. Süphesiz Allah, dilediği hükmü verir.

5:2 Ey iman edenler, Allah'ın sıarlarına, haram olan ay'a, kurbanlık hayvanlara, (onlardaki) gerdanlıklara ve Rablerinden bir fazl ve hosnutluk isteyerek Beyt-i Haram'a gelenlere sakın saygisizlik etmeyin. İhramdan çıktınız mı artık avlanabilirsiniz. Sizi Mescid-i Haram'dan alıkoyduklarından dolayı bir topluluğa olan kininiz, sakın sizi haddi

asmaya sürüklemesin. İyilik ve takva konusunda yardımlassın, günah ve haddi asmada yardımlassmayın ve Allah'tan korkup-sakinin. Gerçekten Allah (ceza ile) sonuçlandırması pek siddetli olandır.

5:3 Ölü eti, kan, domuz eti, Allah'tan baskası adına kesilen, bogulmuş, vurulmuş, yüksek bir yerden düsmüş, boynuzlanmış yırtıcı hayvan tarafından yenmiş, -(henüz canlıyken yetisip) kestikleriniz hariç,- dikili taslar üzerine bogazlanan (hayvanlar) ve fal oklarıyla kismet aramanız size haram kilindi. Bunlar fisktir (günahla yoldan sapmadır.) Bugün inkara sapanlar, sizin dininizden (dininizi yıkmaktan) umut kesmişlerdir. Bugün size dininizi kemale erdirdim, üzerinizdeki nimetimi tamamladım ve size din olarak İslam'ı seçip-begendim. Kim 'siddetli bir açlıkta kaçınılmaz bir ihtiyaçla karşı karşıya kalırsa' -günaha eğilim göstermeksizin- (bu haram saydiklarımızdan yetecek kadar yiyebilir.) Çünkü Allah bağışlayandır, esirgeyendir.

5:4 Sana, kendilerine neyin helal kilindigini sorarlar. De ki: "Bütün temiz şeyler size helal kilindi." Allah'ın size öğrettiği gibi öğretip yetistirdiginiz avcı hayvanların yakalayiverdiklerinden de -üzerine Allah'ın adını anarak- yiyin. Allah'tan korkup-sakinin. Süphesiz Allah, hesabi çabuk görendir.

5:5 Bugün size temiz olan şeyler helal kilindi. (Kendilerine) Kitap verilenlerin yemeği size helal, sizin de yemeginiz onlara helaldir. Mü'minlerden özgür ve iffetli kadınlar ile sizden önce (kendilerine) kitap verilenlerden özgür ve iffetli kadınlar da, namuslu, fuhusta bulunmayan ve gizlice dostlar edinmemişler olarak -onlara ücretlerini (mehirlerini) ödediginiz takdirde- size (helal kilindi.) Kim imani tanımayıp küfre sapsa, elbette onun yaptığı bosa çıkmıştır. O ahirette hüsrana uğrayanlardandır.

5:6 Ey iman edenler, namaza kalktiginiz zaman yüzlerinizi ve dirseklere kadar ellerinizi yıkayın, başlarınızı meshedin ve her iki topuğa kadar ayaklarınızı da (yıkayın.) Eger cünüpseniz temizlenin (gusül edin); eger hasta veya yolculukta iseniz ya da biriniz ayak yolundan (hacet yerinden) gelmişse yahut kadınlara dokunmuşsanız da su bulamamışsanız, bu durumda, temiz bir toprakla teyemmüm edin (hafifçe) yüzlerinize ve ellerinize ondan sürün. Allah size güçlük çıkarmak istemez, ama sizi temizlemek ve üzerinizdeki nimeti tamamlamak ister. Umulur ki şükredersiniz.

5:7 Allah'ın üzerinizdeki nimetini ve: "İsittik ve itaat ettik" dediginizde sizi, kendisiyle bağladığı sözünü (misakini) anın. Allah'tan korkup-sakinin. Süphesiz Allah, sinelerin özünde olanı bilendir.

5:8 Ey iman edenler, adil şahidler olarak, Allah için, hakkı ayakta tutun. Bir topluluğa olan kininiz, sizi adaletten alıkoymasın. Adalet yapın. O, takvaya daha yakındır. Allah'tan korkup-sakinin. Süphesiz Allah, yapmakta olduklarınızdan haberi olandır.

5:9 Allah, iman edenlere ve salih amellerde bulunanlara va'detmiştir, onlar için bir bağışlanma ve büyük bir ecir vardır.

5:10 İnkâr edenler ve ayetlerimizi yalanlayanlar ise, onlar da, alevli atesinin halkidirlar.

5:11 Ey iman edenler, Allah'ın üzerinizdeki nimetini hatırlayın; hani bir topluluk, size ellerini uzatmaya yeltenmişti de, (Allah,) onların ellerini sizlerden geri püskürtmüştü. Allah'tan korkup-sakinin. Mü'minler yalnızca Allah'a tevekkül etmelidirler.

5:12 Andolsun, Allah İsrailoğulları'ndan kesin söz (misak) almıştı. Onlardan on iki güvenilir- gözetleyici göndermiştik. Ve Allah onlara: "Gerçekten Ben sizinle birlikteyim. Eğer namazı kılar, zekatı verir, elçilerime inanır, onları savunup-desteklerseniz ve Allah'a güzel bir borç verirsiniz, şüphesiz sizin kötülüklerinizi örter ve sizi gerçekten, altından ırmaklar akan cennetlere sokarım. Bundan sonra sizden kim inkar ederse, cidden dümdüz bir yoldan sapmıştır."

5:13 Sözleşmelerini bozmaları nedeniyle, onları lanetledik ve kalplerini kaskatı kıldık. Onlar, kelimeleri konuldukları yerlerden saptırırlar. (Sık sık) Kendilerine hatırlatılan şeyden (yararlanıp) pay almayı unuttular. İçlerinden birazı dışında, onlardan sürekli ihanet görür durursun. Yine de onları affet, aldırıs etme. Şüphesiz Allah, iyilik yapanları sever.

5:14 Ve: "Biz Hıristiyanlarız" diyenlerden kesin söz (misak) almıştık. Sonunda onlar kendilerine hatırlatılan şeyden (yararlanıp) pay almayı unuttular. Böylece Biz de, kıyamete kadar aralarında kin ve düşmanlık saldık. Allah, yapageldikleri şeyi onlara haber verecektir.

5:15 Ey Kitap Ehli, kitaptan gizlemekte olduklarınızın çoğunu size açıklayan ve birçokundan geçiveren elçimiz geldi. Size Allah'tan bir nur ve apaçık bir kitap geldi.

5:16 Allah, rızasına uyanları bununla kurtuluş yollarına ulaştırır ve onları Kendi izniyle karanlıklardan nura çıkarır. Onları doğru yola yöneltip-iletir.

5:17 Andolsun, "Şüphesiz, Allah Meryem oğlu Mesih'tir." diyenler küfre düştü. De ki: "O, eğer Meryem oğlu Mesih'i, onun annesini ve yeryüzündekilerin tümünü helak (yok) etmek isterse, Allah'tan (bunu önlemeye) kim bir şey malik olabilir? Göklerin, yerin ve bunlar arasındakilerin tümünün mülkü Allah'ındır; dilediğini yaratır. Allah herşeye güç yetirendir.

5:18 Yahudi ve Hıristiyanlar: "Biz Allah'ın çocuklarıyız ve sevdiğimiz" dedi. De ki: "Peki, ne diye sizi günahlarınızdan dolayı azaplandırıyor? Hayır, siz O'nun yarattığından birer besersiniz. O, dilediğini bağışlar, dilediğini azaplandırır. Göklerin, yerin ve bunların arasındakilerin tümünün mülkü Allah'ındır. Son varis O'nadır."

5:19 Ey Kitap Ehli, elçilerin arası kesildiği dönemde: "Bize müjdeci de, bir uyarıcı da gelmedi" demenize (fırsat kalmasin) diye size apaçık anlatan elçimiz geldi. Böylece müjdeci de, uyarıcı da gelmiştir artık. Allah herşeye güç yetirendir.

5:20 Hani, Musa kavmine (söyle) demisti: "Ey kavmim, Allah'ın üzerinizdeki nimetini anın; içinizden peygamberler çıkardı, sizden yöneticiler kıldı ve alemlerden hiç kimseye vermediğini size verdi."

5:21 "Ey kavmim, Allah'ın sizin için yazdığı (girmenizi emrettiği) kutsal yere girin ve gerisin geri arkanıza dönmeyin; yoksa kayba uğrayanlar olarak

çevrilirsiniz."

5:22 Dediler ki: "Ey Musa, orda zorba bir kavim vardır, onlar çıkmadıkları sürece biz oraya kesinlikle girmeyiz. Sayet oradan çıkarlarsa, biz de muhakkak gireriz."

5:23 Korkanlar arasında olup da Allah'ın kendilerine nimet verdiği iki kişi: "Onların üzerine kapıdan girin. Girerseniz, şüphesiz sizler galibsiniz. Eğer mü'minlerdenseniz, yalnızca Allah'a tevekkül edin." dedi.

5:24 Dediler ki: "Ey Musa biz, onlar durduğu sürece hiçbir zaman oraya girmeyeceğiz. Sen ve Rabbin git, ikiniz savasın. Biz burada duracağız."

5:25 (Musa:) "Rabbim, gerçekten kendimden ve kardeşimden baskasına malik olamıyorum. Öyleyse bizimle fasıklar topluluğunun arasını Sen ayır" dedi.

5:26 (Allah) Dedi: "Artık orası kendilerine kırk yıl haram kılınmıştır. Onlar yeryüzünde 'sakinca dönüp duracaklar.' Sen de o fasıklar topluluğuna üzülme."

5:27 Onlara Adem'in iki oğlunun gerçek olan haberini oku: Onlar (Allah'a) yaklaştıracak birer kurban sunmuşlardı. Onlardan birininki kabul edilmiş, diğerininki kabul edilmemişti. (Kurbanı kabul edilmeyen) Demisti ki: "Seni mutlaka öldüreceğim." (Öbürü de:) "Allah, ancak korkup-sakinanlardan kabul eder."

5:28 "Eğer beni öldürmek için elini bana uzatacak olursan, ben seni öldürmek için elimi sana uzatacak değilim. Çünkü ben, alemlerin Rabbi olan Allah'tan korkarım."

5:29 "Şüphesiz kendi günahını ve benim günahımı yüklenmeni ve böylelikle atesin halkından olmanı isterim. Zulmedenlerin cezası budur."

5:30 Sonunda nefsi ona kardeşini öldürmeyi (tahrik edip zevkli göstererek) kolaylaştırdı; böylece onu öldürdü, bu yüzden hüsrana uğrayanlardan oldu.

5:31 Derken, Allah, ona, yeri eseleyerek kardeşinin cesedini nasıl gömeceğini gösteren bir karga gönderdi. "Bana yazıklar olsun" dedi. "Su karga kadar olup da kardeşimin cesedini gömmekten aciz miyim?" Artık o, pisman olmuştü.

5:32 Bu nedenle, İsrailoğulları'na sunu yazdık: Kim bir nefsi, bir başka nefse ya da yeryüzündeki bir fesada karşılık olmaksızın (haksız yere) öldürürse, sanki bütün insanları öldürmüş gibi olur. Kim de onu (öldürülmesine engel olarak) diriltirse, bütün insanları diriltmiş gibi olur. Andolsun, elçilerimiz onlara apaçık belgelerle gelmişlerdir. Sonra bunun ardından onlardan birçoğu yeryüzünde ölçüyü tasiranlardır.

5:33 Allah'a ve Resûlü'ne karşı savaş açanların ve yeryüzünde bozgunculuga çalışanların cezası, ancak öldürülmeleri, asılmaları ya da elleriyle ayaklarının çaprazca kesilmesi veya (buldukları) yerden sürülmeleridir. Bu, dünyadaki asagılanmalaridir, ahirette onlar için büyük bir azap vardır.

5:34 Ancak, sizin onlara güç yetirmenizden önce tevbe edenler başka. Bilin ki, şüphesiz Allah bağışlayandır, esirgeyendir.

5:35 Ey iman edenler, Allah'tan korkup-sakinin ve (sizi) O'na (yaklaştıracak) vesile arayın; O'nun yolunda cihad edin, umulur ki

kurtulusa erersiniz.

5:36 Gerçek su ki, inkar edenler, yeryüzünde olanların tümü ve bununla birlikte bir kati daha onların olsa, bununla da kıyamet gününün azabından (kurtulmak için) fidye vermeye kalkışsalar, yine onlardan kabul edilmez. Onlar için acı bir azap vardır.

5:37 (Orda) Atesten çıkmak isterler, ama ondan çıkacak değiller. Onlar için sürekli bir azap vardır.

5:38 Hirsiz erkek ve hirsiz kadının, (çalıp) kazandıklarına bir karşılık, Allah'tan, 'tekrari önleyen kesin bir ceza' olmak üzere ellerini kesin. Allah üstün ve güçlü olandır, hüküm ve hikmet sahibidir.

5:39 Ancak kim islediği zulümden sonra tevbe eder ve (davranışlarını) düzeltirse, şüphesiz Allah onun tevbesini kabul eder. Muhakkak Allah, bağışlayandır, esirgeyendir.

5:40 Göklerin ve yerin mülkünün Allah'a ait olduğunu bilmiyor musun? O, kimi dilerse azaplandırır, kimi dilerse bağışlar. Allah, herseye güç yetirendir.

5:41 Ey peygamber, kalpleri inanmadığı halde ağızlarıyla "İnadık" diyenlerle Yahudilerden küfür içinde çaba harcayanlar seni üzmesin. Onlar, yalana kulak tutanlar, sana gelmeyen diğer topluluk adına kulak tutanlar (haber toplayanlar)dir. Onlar, kelimeleri yerlerine konulduktan sonra saptırırlar, "Size bu verilirse onu alın, o verilmezse ondan kaçının" derler. Allah, kimin fitne(ye düşme)sini isterse, artık onun için sen Allah'tan hiçbir şeye malik olamazsın. İşte onlar, Allah'ın kalplerini arıtmak istemedikleridir. Dünyada onlar için bir asagılanma, ahirette onlar için büyük bir azap vardır.

5:42 Onlar, yalana kulak tutanlardır, haram yiyicilerdir. Sana gelirlerse aralarında hükmet veya onlardan yüz çevir. Eğer onlardan yüz çevirecek olursan, sana hiçbir şeyle kesin olarak zarar veremezler. Aralarında hükmedersen adaletle hükmet. Şüphesiz, Allah, adaletle hüküm yürütenleri sever.

5:43 Allah'ın hükmünün bulunduğu Tevrat yanlarında olduğu halde, seni nasıl hakem kiliyorlar ve sonra bunun pesinden yüz çeviriyorlar? İşte onlar, inanmış degildir.

5:44 Gerçek su ki, Biz Tevrat'ı, içinde bir hidayet ve nur olarak indirdik. Teslim olmuş peygamberler, Yahudilere onunla hükmederlerdi. Bilgin-yöneticiler (Rabbaniyun) ve yüksek bilginler de (Ahbar), Allah'ın Kitabı'ni korumakla görevli kıldıklarından ve onun üzerine şahidler olduklarından (onunla hükmederlerdi.) Öyleyse insanlardan korkmayın, Benden korkun ve ayetlerimi az bir degere karşılık satmayın. Kim Allah'ın indirdiğiyle hükmetmezse, iste onlar, kafir olanlardır.

5:45 Biz onda, onların üzerine yazdık: Cana can, göze göz, buruna burun, kulaga kulak, dise dis ve (bütün) yaralara (karşılık da) kisas vardır. Ama kim bunu sadaka olarak bağışlarsa o kendisi için bir kefarettir. Kim Allah'ın indirdiğiyle hükmetmezse, iste onlar, zalim olanlardır.

5:46 Onların (peygamberleri) ardından yanlarındaki Tevrat'ı doğrulayıcı

olarak Meryem oğlu İsa'yı gönderdik ve ona içinde hidayet ve nur bulunan, önündeki Tevrat'ı doğrulayan ve muttakiler için yol gösterici ve öğüt olan İncil'i verdik.

5:47 İncil sahipleri Allah'ın onda indirdikleriyle hükmetsinler. Kim Allah'ın indirdiğiyle hükmetmezse, iste onlar, fasik olanlardır.

5:48 Sana da (Ey Muhammed,) önündeki kitap(lar)ı doğrulayıcı ve ona 'bir şahid-gözetleyici' olarak Kitab'ı (Kur'an'ı) indirdik. Öyleyse aralarında Allah'ın indirdiğiyle hükmet ve sana gelen haktan sapıp onların heva (istek ve tutku)larına uyma. Sizden her biriniz için bir seriat ve bir yol-yöntem kıldık. Eğer Allah dileseydi, sizi bir tek ümmet kılardı; ancak (bu,) verdikleriyle sizi denemesi içindir. Artık hayırlarda yarışınız. Tümünüzün dönüşü Allah'adır. Hakkında anlaşmazlığa düştüğünüz şeyleri size haber verecektir.

5:49 Aralarında Allah'ın indirdiğiyle hükmet ve onların hevalarına uyma. Allah'ın sana indirdiklerinin bir kısmından seni sasırtmamaları için onlardan sakin. Sayet yüz çevirirlerse, bil ki, Allah bir kısım günahları nedeniyle onlara bir musibeti tattırmak istemektedir. Şüphesiz, insanların çoğu fasıklardır.

5:50 Onlar hala cahiliye hükmünü mü arıyorlar? Kesin bilgiyle inanan bir topluluk için hükmü, Allah'tan daha güzel olan kimdir?

5:51 Ey iman edenler, Yahudi ve Hıristiyanları dostlar (veliler) edinmeyin; onlar birbirlerinin dostudurlar. Sizden onları kim dost edinirse, kuskusuz onlardandır. Şüphesiz Allah, zalimler topluluğuna hidayet vermez.

5:52 İste kalplerinde hastalık olanları: "Zamanın, felaketleriyle aleyhimize dönüp bize çarpmasından korkuyoruz" diyerek aralarında çabalar yürüttüklerini görürsün. Umulur ki Allah, bir fetih veya Katından bir emir getirecek de, onlar, nefislerinde gizli tuttuklarından dolayı pişman olacaklardır.

5:53 İman edenler: "Olanca yeminleriyle elbette sizlerle birlik olduklarına ilişkin Allah'a yemin edenler bunlar midir? Onların bütün yapıp-ettikleri bosa çıkmıştır, böylece hüsrana uğrayanlar olmuşlardır" derler.

5:54 Ey iman edenler, içinizden kim dininden geri döner (irtidat eder)se, Allah (yerine) Kendisi'nin onları sevdiği, onların da Kendisi'ni sevdiği mü'minlere karşı alçak gönüllü, kafirlere karşı ise 'güçlü ve onurlu,' Allah yolunda çaba harcayan ve kinayicinin kinamasından korkmayan bir topluluk getirir. Bu, Allah'ın bir fazlıdır, onu dilediğine verir. Allah (rahmetiyle) geniş olandır, bilendir.

5:55 Sizin dostunuz (veliniz), ancak Allah, O'nun elçisi, rüku ediciler olarak namaz kılan ve zekatı veren mü'minlerdir.

5:56 Kim Allah'ı, Resûlü'nü ve iman edenleri dost (veli) edinirse, hiç şüphe yok, galip gelecek olanlar, Allah'ın taraftarlarıdır.

5:57 Ey iman edenler, sizden önce kendilerine kitap verilenlerden dininizi, alay ve oyun (konusu) edinenleri ve kafirleri dostlar (veliler) edinmeyin. Ve eğer inaniyorsanız, Allah'tan korkup-sakinin.

5:58 Onlar, siz birbirinizi namaza çağırduğunuzda onu alay ve oyun (konusu) edinirler. Bu, gerçekten onların akıl erdirmeyen bir topluluk

olmalarındandır.

5:59 De ki: "Ey Kitap Ehli, yalnızca Allah'a, bize indirilene ve önceden indirilene inanmamız ve sizin çoğunuzun fasıklar olmanız nedeniyle mi bizden hoşlanmıyorsunuz?"

5:60 De ki: "Allah Katında, 'kesinleşmiş bir ceza olarak' bundan daha kötüsünü haber vereyim mi? Allah'ın kendisine lanet ettiği, ona karşı gazablandığı ve onlardan maymunlar ve domuzlar kıldığı ile taguta tapanlar; iste bunlar, yerleri daha kötü ve dümdüz yoldan daha çok sapmışlardır."

5:61 Size geldiklerinde: "İnandık" derler. Oysa onlar inkarla girmişlerdir ve yine onunla çıkmışlardır. Allah, gizli tutmakta olduklarını daha iyi bilir.

5:62 Onlardan çoğunun günahı, düşmanlıkta ve haram yiyicilikte çabalarına hız kattıklarını görürsün. Yapmakta oldukları ne kötüdür

5:63 Bilgin-yöneticileri (Rabbaniyyun) ve yüksek bilginleri (Ahbar), onları, günah söylemelerinden ve haram yiyiciliklerinden sakindirmeli değil miydi? Yapmakta oldukları ne kötüdür.

5:64 Yahudiler: "Allah'ın eli sikiştir" dediler. Onların elleri bağlandı ve söylediklerinden dolayı lanetlendiler. Hayır; O'nun iki eli açıktır, nasıl dilerse infak eder. Andolsun, Rabbinden sana indirilen, onlardan çoğunun tasikinliklerini ve inkarlarını artıracaktır. Biz de onların arasına kıyamet gününe kadar sürecek düşmanlık ve kin salıverdik. Onlar ne zaman savaş amacıyla bir ateş alevlendirdilerse Allah onu söndürmüştür. Yeryüzünde bozgunculuga çalışırlar. Allah ise bozguncuları sevmez.

5:65 Eger, Kitap Ehli iman edip sakınsalardı, elbette onların kötülüklerini örter ve onları 'nimetlerle donatılmış' cennetlere sokardık.

5:66 Ve eger onlar Tevrat'ı, İncil'i ve kendilerine Rablerinden indirileni (Kur'an'ı) ayakta tutsalardı, elbette üstlerinden ve ayaklarının altından (sayısız nimeti) yiyeceklerdi. İçlerinde asiri olmayan (mutedil) bir ümmet vardır. Onlardan çoğunun yaptıkları ise ne kötüdür!

5:67 Ey peygamber, Rabbinden sana indirileni teblig et. Eger (bu görevini) yapmayacak olursan, O'nun elçiliğini teblig etmemiş olursun. Allah seni insanlardan koruyacaktır. Süphesiz, Allah, kafir olan bir topluluğu hidayete erdirmez.

5:68 De ki: "Ey Kitap Ehli, Tevrat'ı, İncil'i ve size Rabbinizden indirileni ayakta tutmadıkça hiçbir şey üzerinde değilsiniz." Andolsun, Rabbinden sana indirilen, onlardan çoğunun tугyanlarını ve inkarlarını artıracaktır. Sen de kafirler topluluğuna karşı üzüntüye kapılma.

5:69 Gerçek şu ki, iman edenlerle Yahudiler, Sabi'ler ve Hristiyanlardan Allah'a, ahiret gününe inanan ve salih amellerde bulunanlar; onlar için korku yoktur, onlar mahzun da olmayacaklardır.

5:70 Andolsun, Biz İsrailoğulları'ndan kesin söz almış (misak) ve onlara elçiler göndermistik. Onlara ne zaman nefislerinin hosuna gitmeyen bir şeyle bir elçi geldiyse, bir bölümünü yalanladılar, bir bölümünü

de öldürdüler.

5:71 Bir fitne olmayacak sandılar, körleştilediler, sagırlaştıldılar. Sonra Allah, tevbelerini kabul etti, (yine) onlardan çoğunluğu körleştilediler, sagırlaştıldılar. Allah yapmakta olduklarını görürdür.

5:72 Andolsun, "Süpheşiz Allah, Meryem oğlu Mesih'tir" diyenler küfre düştüştür. Oysa Mesih'in dediğı (sudur:) "Ey İsrailoğulları, benim de Rabbim, sizin de Rabbiniz olan Allah'a ibadet edin. Çünkü O, Kendisi'ne ortak kosana süpheşiz cenneti haram kılmıştır, onun barınma yeri atestir. Zulmedenlere yardımcı yoktur."

5:73 Andolsun, "Allah için üçüncüsüdür" diyenler küfre düştüştür. Oysa tek bir İlah'tan başka İlah yoktur. Eger söylemekte olduklarından vazgeçmezlerse, onlardan inkar edenlere mutlaka (acı) bir azap dokunacaktır.

5:74 Yine de Allah'a tevbe edip bağışlanma istemeyecekler mi? Oysa Allah bağışlayandır, esirgeyendir.

5:75 Meryem oğlu Mesih, yalnızca bir elçidir. Ondan önce de elçiler gelip geçti. Onun annesi dosdoğrudur, ikisi de yemek yerlerdi. Bir bak, onlara ayetleri nasıl açıklıyoruz? (Yine) bir bak, onlar ise nasıl da çevriliyorlar?

5:76 De ki: "Size yarara da, zarara da güç yetirmeyen Allah'tan başka şeylere mi tapıyorsunuz? Oysa Allah, isitendir, bilendir."

5:77 De ki: "Ey Kitap Ehli, haksız yere dininiz konusunda asiri gitmeyin ve daha önce sapmış, birçoğunu saptırmış ve dümdüz yoldan kaymış bir topluluğun heva (istek ve tutku)larına uymayın."

5:78 İsrailoğulları'ndan inkar edenlere, Davud ve Meryem oğlu İsa diliyle lanet edilmıştır. Bu, isyan etmeleri ve haddi asmaları nedeniyledir.

5:79 Yapmakta oldukları münker(çirkin iş)lerden birbirlerini sakindirmiyorlardı. Yapmakta oldukları şey ne kötü idi!

5:80 Onlardan çoğunun inkara sapanlarla dostluklar kurduklarını görürsün. Kendileri için nefislerinin takdim ettiği şey ne kötüdür. Allah onlara gazablandı ve onlar azapta ebedi kalacaklardır.

5:81 Eger Allah'a, peygambere ve ona indirilene iman etselerdi, onları dostlar edinmezlerdi. Fakat onlardan çoğu fasik olanlardır.

5:82 Andolsun, insanlar içinde, mü'minlere en siddetli düşman olarak Yahudileri ve müşrikleri bulursun. Onlardan, iman edenlere sevgi bakımından en yakın olarak da: "Hiristiyanlarız" diyenleri bulursun. Bu, onlardan (birtakim) papaz ve rahiplerin olması ve onların gerçekte büyüklük taslamamaları nedeniyledir.

5:83 Elçiye indirilene dinlediklerinde hakkı tanıdiklarından dolayı gözlerinin yaşlarla dolup taştığını görürsün. Derler ki: "Rabbimiz inandık; öyleyse bizi şahidlerle birlikte yaz."

5:84 "Hem Rabbimiz'in bizi salihler topluluğuna katmasını umarken ne diye Allah'a ve bize Hak'tan gelene inanmayalım?"

5:85 Böylelikle Allah, dediklerine karşılık olarak içinde ebedi kalacakları, altından ırmaklar akan cennetler verdi. Bu, iyilik yapanların karşılığıdır.

5:86 İnkâr edenler ve ayetlerimizi yalanlayanlar; iste onlar, çilgin

atesin arkadaslaridirlar.

5:87 Ey iman edenler, Allah'in sizin için helal kildigi güzel seyleri haram kilmayin ve haddi asmayin. Süphesiz Allah, haddi asanlari sevmez.

5:88 Allah'in size rizik olarak verdiklerinden helal ve temiz olarak yiyin. Kendisi'ne inanmakta oldugunuz Allah'tan korkup-sakinin.

5:89 Allah sizi, yeminlerinizdeki 'rastgele söylemelerinizden, bos sözlerden' dolayi sorumlu tutmaz, ancak yeminlerinizle bagladiginiz sözlerden dolayi sizi sorumlu tutar. Onun (yeminin) kefareti, ailenizdekilere yedirdiklerinizin ortalamasindan on yoksulu doyurmak ya da onlari giydirmek veya bir köleyi özgürlüğüne kavusturmaktır. (Bunlara imkan) Bulamayan (için) üç gün oruç (vardir.) Bu, yemin ettiginizde (bozdugunuz) yeminlerinizin kefaretidir. Yeminlerinizi koruyunuz. Allah, size ayetlerini böyle açıklar, umulur ki sükredersiniz.

5:90 Ey iman edenler, içki, kumar, dikili taslar ve fal oklari ancak seytanin islerinden olan pisliklerdir. Öyleyse bun(lar)dan kaçinin; umulur ki kurtulusa erersiniz.

5:91 Gerçekten seytan, içki ve kumarla araniza düşmanlik ve kin düşürmek, sizi, Allah'i anmaktan ve namazdan alikoymak ister. Artık vazgeçtiniz degil mi?

5:92 Allah'a itaat edin, peygambere de itaat edin ve sakinin. Eger yüz çevirerseniz, bilin ki, elçimize düşen, ancak apaçık bir tebligdir.

5:93 İman edenler ve salih amellerde bulunanlar için korkup-sakindikleri, iman ettikleri ve salih amellerde bulduklari, sonra korkup-sakindikleri ve iman ettikleri ve sonra (yine) korkup-sakindikleri ve iyilikte bulduklari takdirde (yasaklanmadan önce) dedikleri dolayisiyla bir sorumluluk yoktur. Allah, iyilik yapanlari sever.

5:94 Ey iman edenler, Allah görünmezlikte (gaybte) Kendisi'nden kimin korktugunu ortaya çıkarmak için ellerinizin ve mizraklarınızın eriseceği avdan bir seyle andolsun sizi deneyecektir. Artık kim bundan sonra haddi asarsa, onun için aci bir azap vardir.

5:95 Ey iman edenler, siz ihramliyken avi öldürmeyin. Sizden kim onu kasitli olarak (taammüden) öldürürse, cezasi, hayvandan öldürdüğüünün bir benzeridir. Buna da, Kabe'ye ulasmis bir kurbanlik olarak içinizden adalet sahibi iki kisi hükmedecektir. Veya yoksullari doyurmak veya onun dengi oruç tutmak olan bir kefarete vardir. Böylelikle islediginin vebalini tatmis olsun. Allah geçmiste olani bagisladi. Ama kim tekrarlarsa, Allah ondan öç alacaktır. Allah üstün ve güçlü olandır, öç sahibidir.

5:96 Deniz avi ve onu yemek size ve (yeryüzünde) dolasanlara bir yarar olarak helal kilindi. İhramli oldugunuz sürece kara avi ise size haram kilinmistir. O'na (götürülüp) toplanacaginiz Allah'tan korkup-sakinin.

5:97 Allah, Beyt-i Haram (olan) Kabe'yi insanlar için bir ayaklanma (kiyam evi) kildi; Haram Ay'i, kurbanı ve boyunlardaki gerdanliklari da. Bu, Allah'in göklerde ve yerde ne varsa tümünü bildigini ve Allah'in gerçekten herseyi bilen oldugunu bilmeniz içindir.

5:98 Bilin ki, Allah gerçekten cezasi pek siddetli olandır. Ve Allah

bagislayandir, esirgeyendir.

5:99 Elçiye tebligden baska (yükümlülük) yoktur. Allah açığa vurduklarınızı da, gizli tuttuklarınızı da bilir.

5:100 De ki: "Murdar ile temiz -murdarın çokluğu hosuna gitse de- bir olmaz. Ey temiz akıl sahipleri, Allah'tan korkup-sakinin. Umulur ki kurtulusa erersiniz.

5:101 Ey iman edenler, size açıklandığında sizi üzecek şeyleri sormayın; Kur'an indirildiği zaman sorarsanız, size açıklanır. Allah onu affetti. Allah bagislayandir, (kullara) yumusak olandir.

5:102 Sizden önce bir topluluk onu sormustu da sonra kafirler olmuslardı.

5:103 Allah Bahriye'den, Saibe'den, Vasiyle'den ve Ham'dan hiçbirini (mesru) kilmamistir. Ancak inkar edenler, Allah'a karsi yalan düzüp-uyduruyorlar. Onların çoğu akıl erdirmezler.

5:104 Onlara: "Allah'in indirdigine ve elçiye gelin" denildiginde, "Atalarimizi üzerinde buldugumuz sey bize yeter" derler. (Peki,) Ya atalari bir sey bilmiyor ve hidayete ermiyor idilerse?

5:105 Ey iman edenler, üzerinizdeki (yükümlülük) kendi nefislerinizdir. Siz dogru yola erirserseniz, sapan size zarar veremez. Tümünüzün dönüşü Allah'adir. O, size yaptiklarinizi haber verecektir.

5:106 Ey iman edenler, sizden birinize ölüm gelip çattığı zaman, vasiyet hazirlanisinda, aranızda içinizden adaletli iki kisiyi (sahid tutun.)

Veya yolculukta olup size ölüm musibeti gelip çatarsa, sizden olmayan baska iki kisiyi (sahid tutun. Ikisini) Sayet kuskulanacak olursanız namazdan sonra alikoyarsınız, onlar da (size): "Akraba dahi olsa onu (yeminimizi) hiçbir degere degistirmeyecegiz ve Allah'in sahidligini gizlemeyecegiz. Aksi takdirde biz elbette günahkarlardan oluruz" diye Allah adına yemin etsinler.

5:107 Eger o ikisi aleyhinde kesin olarak günahi hak ettiklerine iliskin bilgi sahibi olunursa, bu durumda haksizliga ugrayanlardan iki kisi -ki bunlar buna daha hak sahibidirler- öbürlerinin yerine geçerler ve: "Bizim sehadetimiz o ikisinin sehadetinden süphesiz daha dogrudur. Biz haddi asmadik, yoksa gerçekten zulmedenlerden oluruz" diye Allah'a yemin ederler.

5:108 Bu, gerektiği gibi sahidligi yapmalarına veya yeminlerinden sonra yeminlerin reddedilmesinden korkmalarına daha yakindir. Allah'tan korkup-sakinin ve dinleyin. Allah, fasiklar toplulugunu hidayete erdirmez.

5:109 Allah, elçileri toplayacağı gün, söyle diyecek: "Size verilen cevap nedir?" Onlar da: "Bizim bilgimiz yoktur; süphesiz görünmeyenleri (gaybleri) bilen Sensin Sen."

5:110 Allah söyle diyecek: "Ey Meryem oğlu Isa, sana ve annene olan nimetimi hatırla. Ben seni Ruhul-Kudüs ile destekledim, besikte iken de, yetiskin iken de insanlarla konusuyordun. Sana Kitab'ı, hikmeti, Tevrat'ı ve Incil'i öğrettim. Iznimle çamurdan kus biçiminde (bir şeyi) olusturuyordun da (yine) iznimle ona üfürdüğünde bir kus oluveriyordu. Dogustan kör olani, alacaliyi iznimle iyilestiriyordun, (yine) Benim iznimle ölüleri (hayata) çıkariyordun. Israilogullari'na apaçık belgelerle geldiginde onlardan inkara sapanlar, "Süphesiz bu apaçık bir sihirdir" demislerdi (de) Israilogullari'ni senden geri

püskürtmüştüm."

5:111 Hani Havarilere: "Bana ve elçime iman edin" diye vahy (ilham) etmistim; onlar da: "Iman ettik, gerçekten Müslümanlar olduğumuza sen de şahid ol" demislerdi.

5:112 Havariler: "Ey Meryem oğlu İsa, Rabbin bize gökten bir sofraya indirebilir mi?" demislerdi. O da: "Eğer inanmışlarsanız Allah'tan korkup-sakinin" demisti.

5:113 (Bu sefer Havariler:) "Ondan yemek istiyoruz, kalplerimiz tatmin olsun, senin de gerçekten bize doğru söylediğini bilelim ve buna şahidlerden olalım" demislerdi.

5:114 Meryem oğlu İsa: "Allah'im, Rabbiz, bize gökten bir sofraya indir, öncemiz ve sonramız için bir bayram ve Senden de bir belge olsun. Bizi riziklandır, Sen rizik vericilerin en hayırlısinin" demisti.

5:115 Allah demisti ki: "Şüphesiz Ben bunu size indireceğim. Artık sonra sizden kim inkar ederse, Ben onu gerçekten alemlerden hiç kimseyi azaplandırmayacağım bir azapla azaplandıracağım."

5:116 Allah: "Ey Meryem oğlu İsa, insanlara, beni ve annemi Allah'i bırakarak iki İlah edin, diye sen mi söyledin?" dediğinde: "Seni tenzih ederim, hakkım olmayan bir sözünü söylemek bana yakışmaz. Eğer bunu söyledimse mutlaka Sen onu bilmissindir. Sen bende olanı bilirsin, ama ben Senden olanı bilmem. Gerçekten, görünmeyenleri (gaybleri) bilen Sensin Sen."

5:117 "Ben onlara bana emrettiklerinin dışında hiçbir şeyi söylemedim. (O da suyu:) 'Benim de Rabbin, sizin de Rabbiniz olan Allah'a kulluk edin.' Onların içinde kaldığım sürece, ben onların üzerinde bir şahidim. Benim (dünya) hayatıma son verdiğinde, üzerlerindeki gözetleyici Sendin. Sen her şeyin üzerine şahid olansın."

5:118 Eğer onları azaplandırırsan, şüphesiz onlar Senin kullarıdır, eğer onları bağlarsan, şüphesiz Aziz olan, hakim olan Sensin Sen."

5:119 Allah dedi ki: "Bu, doğrulara, doğru söylemelerinin yarar sağladığı gündür. Onlar için, içinde ebedi kalacakları, altından ırmaklar akan cennetler vardır. Allah onlardan razı oldu, onlar da O'ndan razı olmuşlardır. İşte büyük 'kurtuluş ve mutluluk' budur."

5:120 Göklerin, yerin ve içlerinde olanların tümünün mülkü Allah'ındır. O, her şeye güç yetirendir.

Sura 6: Al-An'am

6:1 Hamd, gökleri ve yeri yaratan, karanlıkları ve aydınlığı (nuru) kılın Allah'adır. (Bundan) Sonra bile, inkar edenler, Rablerine (birtakim varlıkları ve güçleri) denk tutuyorlar.

6:2 Sizi çamurdan yaratan, sonra bir ecel belirleyen O'dur. Adı konulmuş ecel, O'nun Katındadır. Sonra siz (yine) kuskuya kapılıyorsunuz.

6:3 Göklerde ve yerde Allah O'dur. Gizlinizi ve açığınızı bilir; kazandıklarınızı da bilir.

6:4 Onlara Rablerinin ayetlerinden bir ayet gelmeyiversin, mutlaka ondan yüz çevirirler.

6:5 Kendilerine hak gelince, onu yalanladılar; fakat alaya aldıklarının haberleri onlara gelecektir.

6:6 Kendilerinden önce nice nesilleri yıkıma uğrattığımızı görmüyorlar mı? Biz, sizi yerleşik kılmadığımız bir biçimde onları yeryüzünde (büyük bir güç ve servetle) yerleşik kıldık; gökten üzerlerine saganak (bol yağmurlar) yağdırdık, nehirleri de altlarından akar yaptık. Ama günahları nedeniyle Biz onları yıkıma uğrattık ve arkalarından başka nesiller (insa edip) var ettik.

6:7 Biz kitabı üzerine yazılı bir kâğıtta göndersek ve onlar elleriyle dokunsalar bile, inkar edenler, tartışmazlar: "Bu apaçık bir büyüden baskası değildir" derler.

6:8 Ve derler ki: "Ona bir melek indirilmeli değil miydi?" Eğer bir melek indirilseydi, elbette iş bitirilmiş olurdu da sonra kendilerine göz açtırılmazdı.

6:9 Onu eğer bir melek kılsaydık, elbette erkek (suretinde bir melek) kılardık ve mutlaka katmakta oldukları (süpheleri) yine katardık.

6:10 Andolsun, senden önceki elçiler de alaya alındı da alaya aldıkları şey, onlardan maskaralık yapanları çepeçevre kusatıverdi.

6:11 De ki: "Yeryüzünde gezip dolarsın, sonra yalanlayanların sonu nasıl oldu, bir görün."

6:12 De ki: "Göklerde ve yerde olanlar kimindir?" De ki: "Allah'ındır." O, rahmeti Kendi üzerine yazdı. Sizi kendisinde şüphe olmayan kıyamet gününde elbette toplayacaktır. Nefislerini hüsrana uğratanlar, işte onlar inanmayanlardır.

6:13 Geceleyin ve gündüzün barınan her şey O'nundur. O, isitendir, bilendir.

6:14 De ki: "O, gökleri ve yeri yaratırken ve O, (hep) besleyen (hiç) beslenmezken, ben Allah'tan baskasını mı veli edineceğim?" De ki: "Bana gerçekten Müslüman olanların ilki olmam emredildi ve: Sakin müsrıklarından olma." (denildi.)

6:15 De ki: "Şüphesiz ben, Rabbime isyan edersem o büyük günün azabından korkarım."

6:16 O gün, kim ondan (azaptan) alikonursa, elbette, O, onu esirgemistir. İşte apaçık olan 'kurtuluş ve mutluluk' budur.

6:17 Sayet Allah sana bir zarar dokunduracak olursa, O'ndan başka bunu giderecek yoktur. Sana bir iyilik dokunduracak olursa da O, herseye güç yetirendir.

6:18 O, kulları üzerinde kahredici olandır. O, hüküm ve hikmet sahibi olandır, haberdar olandır.

6:19 De ki: "Şahidlik bakımından hangi şey daha büyüktür?" De ki: "Allah benimle sizin aranızda şahiddir. Sizi -ve kime ulaşırsa- kendisiyle uyarmam için bana su Kur'an vahyedildi. Gerçekten Allah'la beraber başka ilahların da bulunduğuna siz mi şahidlik ediyorsunuz?" De ki: "Ben şahadet etmem." De ki: "O, ancak bir tek olan İlah'tır ve gerçekten ben, sizin sirk kosmakta olduklarınızdan uzagım."

6:20 Bizim kendilerine kitap verdiklerimiz, onu, çocuklarını tanır gibi tanırlar. Kendilerini hüsrana uğratanlar; işte onlar inanmayanlardır.

6:21 Allah'a karşı yalan uydurup iftira düzenden veya O'nun ayetlerini yalanlayanlardan daha zalim kimdir? Hiç şüphesiz o zalimler kurtulsa

eremezler.

6:22 Onların tümünü toplayacağımız gün; sonra sirk kosalara diyeceğiz ki: "Nerede (o bir şey) sanıp da ortak kostuklarınız?"

6:23 (Bundan) Sonra onların: "Rabbimiz olan Allah'a andolsun ki, biz müsrıklarden degildik" demelerinden baska bir fitneleri olmadı (kalmadı.)

6:24 Bak, kendilerine karşı nasıl yalan söylediler ve düzmekte oldukları da kendilerinden kaybolup-uzaklastı.

6:25 Onlardan seni dinleyenler vardır; oysa Biz, onu kavrayıp anlamalarına (bir engel olarak) kalpleri üzerine kat kat örtüler ve kulaklarında bir ağırlık kıldık. Onlar, hangi 'apaçık-belgeyi' görseler, yine ona inanmazlar. Öyle ki, o inkar etmekte olanlar, sana geldiklerinde, seninle tartışmaya girerek: "Bu, öncekilerin uydurma masallarından başka bir şey değildir" derler.

6:26 Onlar, hem ondan alıkoyarlar, hem kendileri kaçarlar. Onlar, yalnızca kendi nefislerinden baskasını yıkıma ugratmazlar ama suurunda degildirler.

6:27 Atesin üstünde durdurulduklarında onları bir görsen; derler ki: "Keske (dünyaya bir daha) geri çevrilseydik de Rabbimiz'in ayetlerini yalanlamasaydık ve mü'minlerden olsaydık."

6:28 Hayır, önceden saklı tuttukları kendilerine açıkladı. Sayet (dünyaya) geri çevrilseler bile, kendisinden sakindirildikleri şeylere şüphesiz yine döneceklerdir. Çünkü onlar, gerçekten kafirlerdir.

6:29 Onlar dediler ki: "Bu dünya hayatımızdan baskası yoktur. Ve bizler diriltilecek degiliz."

6:30 Rablerinin karşısında durdurulduklarında onları bir görsen: (Allah:) "Bu, gerçek değil mi?" dedi. Onlar: "Evet, Rabbimiz hakkı için" dediler. (Allah:) "Öyleyse inkar edegeldikleriniz nedeniyle azabi tadin" dedi.

6:31 Allah'a kavusmayı yalan sayanlar, doğrusu hüsrana ugramışlardır. Öyle ki, saat (kiyamet günü) apansız onlara geliverince, günahlarını sırtlarına yüklenerek: "Onda (dünyada) sorumsuzca yaptıklarımızdan dolayı yazıklar olsun bize..." derler. Dikkat edin, o işleyip-yükledikleri ne kötüdür.

6:32 Dünya hayatı yalnızca bir oyun ve bir oyalanmadan baskası değildir. Korkup-sakinmakta olanlar için ahiret yurdu gerçekten daha hayirlidir. Yine de akıl erdirmeyecek misiniz?

6:33 Kesin olarak biliyoruz ki, onların söyledikleri seni gerçekten üzüyor. Doğrusu onlar, seni yalanlamıyorlar, ancak zalimler, Allah'ın ayetlerini inkar ediyorlar.

6:34 Andolsun senden önce de elçiler yalanlandı; onlara, yardımimiz gelinceye kadar yalanlandıkları ve eziyete ugratıldıkları şeye sabrettiler. Allah'ın sözlerini (va'dlerini) degistirebilecek yoktur. Andolsun, gönderilenlerin haberlerinden bir bölümü sana da geldi.

6:35 Eğer onların yüz çevirmeleri sana ağır geldiyse, onlara bir ayet getirmek için yerde bir tünel açmaya veya göğe bir merdiven dayamaya gücün yetiyorsa (yap). Eğer Allah dilesedydi, onların tümünü hidayet üzere toplardı. Öyleyse sakın cahillerden olma.

6:36 Ancak dinleyenler icabet eder. Ölülerini (ise,) onları da Allah diriltir.

Sonra O'na döndürülürler.

6:37 "Ona Rabbinden bir ayet indirilmeli değil miydi?" dediler. De ki: Süphesiz Allah, ayet indirmeye güç yetirendir." Ama onların çoğu bilmezler.

6:38 Yeryüzünde hiçbir canlı ve iki kanadıyla uçan hiçbir kus yoktur ki, sizin gibi ümmetler olmasın. Biz kitapta hiçbir şeyi noksan bırakmadık, sonra onlar Rablerine toplanacaklardır.

6:39 Bizim ayetlerimizi yalan sayanlar karanlıklar içinde sağırdılar, dilsizdirler. Allah, kimi dilerse onu sasirtip-saptırır, kimi dilerse de onu dosdoğru yol üzerinde kılar.

6:40 De ki: "Düşündünüz mü hiç; eğer size Allah'ın azabı gelirse ya da saat (kiyamet) gelip çatarsa, Allah'tan baskasını mı çağıracaksınız? Eğer doğru sözlüler iseniz (çağırın bakalım.)"

6:41 Hayır, yalnızca O'nu çağırırsınız, dilerse kendisini çağırduğunuz şeyi açar (giderir) ve sirk kosmakta olduklarınızı unutursunuz.

6:42 Andolsun, senden önceki ümmetlere (peygamberler) gönderdik de onları dayanılmaz zorluk (yoksulluk) ve sıkıntılarla çeviriverdik. Umulur ki yalvarırlar diye.

6:43 Onlara, zorlu azabımız geldiği zaman yalvarmaları gerekmez miydi? Ama onların kalpleri katılaştı ve şeytan onlara yapmakta olduklarını çekici (süslü) gösterdi.

6:44 Derken kendilerine hatırlatılanı unuttuklarında, onların üzerlerine her şeyin kapılarını açtık. Öyle ki kendilerine verilen şeylerle 'sevince kapılıp simarınca', onları apansız yakalayiverdik. Artık onlar umutları suya düşenler oldular.

6:45 Böylece zulmeden topluluğun kökü kurutuldu. Hamd, alemlerin Rabbi olan Allah'adır.

6:46 De ki: "Düşündünüz mü hiç; eğer Allah sizin isitmenizi ve görmenizi alıverir ve kalplerinizi mühürlerse, onları size Allah'tan başka getirebilecek ilah kimdir?" Bak, Biz nasıl ayetleri 'çesitli biçimlerde açıklıyoruz da' sonra onlar (yine) sırt çevirip-engelliyorlar?

6:47 De ki: "Düşündünüz mü hiç; size Allah'ın azabı apansız ya da açıktan geliverirse, zulme sapan kavimden baskısı mi yıkıma uğrayacak?"

6:48 Biz elçileri müjde vericiler ve uyarıp-korkutucular olmaktan başka (bir nedenle) göndermiyoruz. Su halde kim iman ederse ve (davranışlarını) düzeltirse, artık onlar için korku yoktur, onlar mahzun da olmayacaklardır.

6:49 Ayetlerimizi yalanlayanlara, fiska sapmalarından dolayı azap dokunacaktır.

6:50 De ki: "Size Allah'ın hazineleri yanımdadır demiyorum, gaybi da bilmiyorum ve ben size bir melegim de demiyorum. Ben, bana vahyedilenden baskısına uymam." De ki: "Kör olanla, gören bir olur mu? Yine de düşünmeyecek misiniz?"

6:51 Rablerine (götürülüp) toplanacaklarından korkanları onunla (Kur'an'la) uyarıp-korkut; onlar için ondan başka ne velileri vardır ne sefaatçileri. Umulur ki korkup-sakinirlar.

6:52 Sabah aksam -O'nun yüzünü (rizasını) dileyerek- Rablerine dua

edenleri kovma. Onların hesabından senin üzerinde bir şey (yükümlülük), senin hesabından da bir şey (yükümlülük) yoktur ki onları kovman gereksin. Yoksa zalimlerden olursun.

6:53 Böylece: "Allah içimizden bunlara mi lütufta bulundu?" demeleri için onlardan bazisini bazisiyle denedik. Allah, sükredenleri daha iyi bilen değil mi?

6:54 Bizim ayetlerimize iman edenler sana geldiklerinde, onlara de ki: "Selam olsun size. Rabbiniz rahmeti Kendi üzerine yazdı ki, içinizden kim bir cehalet sonucu bir kötülük işler sonra tevbe eder ve (kendini) islah ederse şüphesiz, O, bağışlayandır, esirgeyendir."

6:55 Suçlu-günahkarların yolu apaçık ortaya çıksın diye, ayetlerimizi iste böyle birer birer açıklıyoruz.

6:56 De ki: "Ben, sizin Allah'tan başka tapmakta olduklarınıza tapmaktan nehyedildim." De ki: "Ben sizin heva (istek ve tutku)larınıza uymam; yoksa bu durumda ben sasırıp sapmış ve doğru yolu bulmamışlardan olurum."

6:57 De ki: "Ben, gerçekten Rabbinden kesin bir belge üzerindeyim, siz ise onu yalanladınız. Sizin kendisine acele ettiğiniz (azap) yanımda değildir. Hüküm yalnızca Allah'ındır. O, doğru haberi verir ve O, ayırt edenlerin en hayırlisidir."

6:58 De ki: "Kendisine acele etmekte olduğunuz şey benim yanımda olsaydı, benimle aranızda iş elbette bitirilmiş olurdu. Allah zulmedenleri en iyi bilendir.

6:59 Gaybin anahtarları O'nun Katındadır, O'ndan başka hiç kimse gaybi bilmez. Karada ve denizde olanların tümünü O bilir, O, bilmeksizin bir yaprak dahi düşmez; yerin karanlıklarındaki bir tane, yas ve kuru dista olmamak üzere hepsi (ve herşey) apaçık bir kitaptadır.

6:60 Sizi geceleyin öldüren (uyutan) ve gündüzün 'güç yetirip etkilemekte (yapıp kazanmakta) olduklarınızı' bilen, sonra adı konulmuş ecel doluncaya kadar onda sizi diriltiren (uyandıran) O'dur. Sonra 'en son dönüşünüz' O'nadır. Sonra yapmakta olduklarınızı size O haber verecektir.

6:61 O, kulları üzerinde kahredici (kahhar) olandır. Size koruyucular gönderiyor. Sonunda sizden birinize ölüm gelip çattığı zaman, elçilerimiz onun 'hayatına son verirler.' Onlar (bu iste, ne eksik ne fazla) kusur etmezler.

6:62 Sonra gerçek mevlaları olan Allah'a döndürülürler. Haberiniz olsun; hüküm yalnızca O'nundur. Ve O, hesap görenlerin en süratli olanıdır.

6:63 De ki: "Sizi karanın ve denizin karanlıklarından kim kurtarmaktadır ki, siz (açıktan ve) gizliden gizliye ona yalvararak dua etmektesiniz: -Andolsun, bizi bundan kurtarırsan, gerçekten sükredenlerden oluruz."

6:64 De ki: "Ondan ve her türlü sıkıntıdan sizi Allah kurtarmaktadır. Sonra siz yine sirk kosmaktasınız."

6:65 De ki: "O, size üstünüzden ya da ayaklarınızın altından azap göndermeye veya sizi parça parça birbirinize kirdirip kiminizin siddetini kiminize taddirmaya güç yetirendir." Bak, iyice kavrayıp-anlamaları için ayetleri nasıl çeşitli biçimlerde açıklıyoruz?

6:66 Senin kavmin, O (Kur'an) hak iken onu yalanladı. De ki: "Ben, üzerinize bir vekil degilim."

6:67 Her bir haber için 'kararlastirilmis bir zaman (müstakar)' vardır. Siz de bileceksiniz.

6:68 Ayetlerimiz konusunda 'alayli tartismalara dalanlar:' -onlar bir baska söze geçinceye kadar- onlardan yüz çevir. Seytan sana unutturacak olursa, bu durumda hatirlamadan sonra, artik zulmeden toplulukla beraber oturma.

6:69 Korkup-sakinanlar üzerinde onların hesabından herhangi bir sey (sorumluluk) yoktur. Ancak (bu,) bir hatirlatmadir. Umulur ki sakinirlar.

6:70 Dinlerini bir oyun ve eglence (konusu) edinenleri ve dünya hayati kendilerini magrur kilanlari birak. Onunla (Kur'an'la) hatirlat ki, bir nefis, kendi kazandiklariyla helake düsmesin; (böylesinin) Allah'tan baska ne bir velisi, ne bir sefaatçisi vardır; her türlü fidyeyi verse de kabul olunmaz. Iste onlar, kazandiklari nedeniyle helake ugrayanlardır; küfre saptiklarindan dolayi onlar için çilginca kaynar sular ve acikli bir azap vardır.

6:71 De ki: "Bize yarari ve zarari olmayan Allah'tan baska seylere mi tapalim? Allah bizi hidayete erdirdikten sonra, seytanların ayartarak yerde saskınca biraktiklari, arkadaslarının da: "Dogru yola, bize gel" diye kendisini çağirdigi kimse gibi topuklarımız üzerinde gerisin geri mi döndürülelim?" De ki: "Hiç süphesiz Allah'in yolu, asil yoldur. Ve biz alemlerin Rabbine (kendimizi) teslim etmekle emrolunduk."

6:72 Bir de: "Namazi kilin ve O'ndan korkup-sakinin (diye de emrolunduk.) Huzuruna (götürülüp) toplanacaginiz O'dur."

6:73 O, gökleri ve yeri hak olarak yaratandır. O'nun "ol" dedigi gün (hersey) oluverir, O'nun sözü haktır. Sur'a üfürüldüğü gün, mülk O'nundur. O, gaybi ve müsahede edilebileni bilendir. O, hüküm ve hikmet sahibi olandır, haberdar olandır.

6:74 Hani Ibrahim, babasi Azer'e (söyle) demisti: "Sen putlari ilahlar mi ediniyorsun? Dogrusu, ben seni ve kavmini apaçik bir sapiklik içinde görüyorum."

6:75 Böylece Ibrahim'e, -kesin bilgiyle inananlardan olması için- göklerin ve yerin melekûtunu gösteriyorduk.

6:76 Gece, üstünü örtüp bürüyünce bir yildiz görmüs ve demisti ki: "Bu benim Rabbimdir." Fakat (yildiz) kayboluverince: "Ben kaybolup-gidenleri sevmem" demisti.

6:77 Ardından Ay'i, (etrafa aydinlik saçarak) dogar görünce: "Bu benim Rabbim" demis, fakat o da kayboluverince: "Andolsun" demisti, "Eger Rabbim beni dogru yola erdirmezse gerçekten sapmislar toplulugundan olurum."

6:78 Sonra Günes'i (etrafa isiklar saçarak) dogar görünce: "Iste bu benim Rabbim, bu en büyük" demisti. Ama o da kayboluverince, kavmine demisti ki: "Ey kavmim, dogrusu ben sizin sirk kosmakta olduklarinizden uzagim."

6:79 "Gerçek su ki, ben bir muvahhid olarak yüzümü gökleri ve yeri yaratana çevirdim. Ve ben müsriklerden degilim."

6:80 Kavmi onunla çekisip-tartismaya girdi. Dedi ki: "O beni dogru yola erdirmisken, siz benimle Allah konusunda çekisip-tartismaya mi

girisiyorsunuz? Sizin O'na sirk kostuklarinizdan ben korkmuyorum, ancak Allah'in benim hakkimda bir sey dilemesi baska. Rabbim, ilim bakımından herseyi kusatmistir. Yine de ögüt alip-düşünmeyecek misiniz?"

6:81 "Hem siz, O'nun haklarında hiçbir delil indirmedigi seyleri

Allah'a ortak kosmaktan korkmazken, ben nasıl sizin sirk kostuklarinizdan korkarim? Su halde 'güvenlik içinde olmak bakımından' iki taraftan hangisi daha hak sahibidir? Eger bilebilirseniz."

6:82 İman edenler ve imanlarını zulümle karistirmayanlar, iste güvenlik onlar içindir ve onlar hidayete ermislerdir.

6:83 Bu, İbrahim'e, kavmine karşı verdiğimiz delilimizdir. Biz, diledigimizi derecelerle yükseltiriz. Süphesiz senin Rabbin, hüküm ve hikmet sahibidir, bilendir.

6:84 Ve ona İshak'i ve Yakub'u armagan ettik, hepsini hidayete eristirdik; bundan önce de Nuh'u ve onun soyundan Davud'u, Süleyman'i, Eyyub'u, Yusuf'u, Musa'yi ve Harun'u hidayete ulastirdik. Biz, iyilik yapanlari iste böyle ödüllendiririz.

6:85 Zekeriya'yi, Yahya'yi, İsa'yi ve İlyas'i da (hidayete eristirdik.)

Onların hepsi salihlerdendir.

6:86 İsmail'i, Elyasa'yi, Yunus'u ve Lut'u da (hidayete eristirdik).

Onların hepsini alemlere üstün kildik.

6:87 Babalarından, soylarından ve kardeşlerinden, kimini (bunlara kattik); onları da seçtik ve dosdogru yola yöneltip-ilettik.

6:88 Bu, Allah'in hidayetidir; kullarından diledigini bununla hidayete erdirir. Onlar da sirk kossalardı, elbette bütün yapıp-ettikleri 'onlar adına' bosa çıkmış olurdu.

6:89 Bunlar, kendilerine kitap, hikmet ve peygamberlik verdiklerimizdir. Eger bunları tanımayıp-küfre sapiyorlarsa, andolsun, Biz buna (karşı) inkara sapmayan bir topluluğu vekil kilmisizdir.

6:90 İste Allah'in hidayet verdikleri bunlardır; öyleyse sen de onların bu hidayetlerine uy. De ki: "Ben bunun için sizden bir ücret istemiyorum. O (Kur'an), alemlere bir 'ögüt ve hatırlatmadan' baskası degildir."

6:91 Onlar: "Allah, besere hiçbir sey indirmemistir" demekle Allah'i, kadrinin hakkını vererek takdir edemediler. De ki: "Musa'nın insanlara bir nur ve hidayet olarak getirdigi ve sizin de (parça parça) kagitlar üzerinde yazılı kılıp (bir kısmını) açıkladığınız ve çoğunu göz ardı ettiğiniz kitabı kim indirdi? Sizin ve atalarınızın bilmediği seyler size öğretilmistir." De ki: "Allah." Sonra onları bırak, içine 'daldıkları saçma ugrasılarında' oyalanıp-dursunlar.

6:92 İste bu (Kur'an), önündekileri dogrulayıcı ve şehirler anası (Mekke) ile çevresindekileri uyarman için indirdigimiz kutlu Kitap'tır. Ahirete iman edenler buna inanırlar. Onlar namazlarını (özenle) koruyanlardır.

6:93 Allah'a karşı yalan uydurup iftira düzenden veya kendisine hiçbir sey vahyolunmamışken "Bana da vahy geldi" diyen ve "Allah'in indirdiginin bir benzerini de ben indireceğim" diyenden daha zalim kimdir? Sen bu zalimleri, ölümün 'siddetli sarsintıları' sırasında meleklerin ellerini uzatarak onlara: "Canlarınızı (bu kiskivrak yakalanıstan) çıkarın, bugün

Allah'a karsi haksiz olani söylediginiz ve O'nun ayetlerinden büyülenerek (yüz çevirmeniz) dolayisiyla alçaltici bir azapla karsilik göreceksiniz" (dediklerinde) bir görsen...

6:94 Andolsun, sizi ilk defa yarattigimiz gibi (bugün de) 'teker teker, yapayalniz ve yalin (bir tarzda)' Bize geldiniz ve size lütfettiklerimizi arkanizda biraktiniz. İçinizden, gerçekten ortaklar olduklarini sandiginiz sefaatçilerinizi simdi yaninizda görmüyoruz. Andolsun, aranızdaki (baglar) parçalanip-koparilmistir ve haklarında zanlar besledikleriniz sizlerden uzaklasmistir.

6:95 Taneyi ve çekirdegi yaran süphesiz Allah'tir. O, diriye ölüden çıkarir, ölüyü de diriden çıkarir. Iste Allah budur. Öyleyse nasıl oluyor da çevriliyorsunuz?

6:96 O, sabahi yarip çıkarandır. Geceyi bir sükun (dinlenme), Günes ve Ay'i bir hesap (ile) kildi. Bu, üstün ve güçlü olan, bilen Allah'in takdiridir.

6:97 O, karanin ve denizin karanliklarından yolunuzu bulmaniz için size yıldizlari var edendir. Bilebilen bir topluluk için Biz ayetleri birer birer (bölüm bölüm) açıkladik.

6:98 O, sizi tek bir nefisten yaratandır. (Sizin için) Bir karar (kalis) ve emanet (olarak konulus) yeri vardır. Kavrayabilen bir topluluk için ayetleri birer birer açıkladik.

6:99 O, gökten su indirendir. Bununla herseyin bitkisini bitirdik, ondan bir yesillik çıkardik, ondan birbiri üstüne bindirilmis taneler türetiyoruz. Ve hurma agacinin tomurcugundan da yere sarkmis salkimlar, -birbirine benzeyen ve benzemeyen- üzümlemeden, zeytinden ve nardan bahçeler (kiliyoruz.) Meyvesine, ürün verdiğinde ve olgunluga eristiginde bir bakiverin. Süphesiz inacak bir topluluk için bunda gerçekten ayetler vardır.

6:100 Cinleri Allah'a ortak kostular. Oysa onlari O yaratmistir. Bir de hiçbir bilgiye dayanmaksizin O'na ogullar ve kızlar yakistirip-uydurdular. O ise nitelendiregeldikleri seylerden Yücedir, uzaktır.

6:101 Gökleri ve yeri bir örnek edinmeksizin yaratandır. O'nun nasıl bir çocuğu olabilir? O'nun bir esi (zevcesi) yoktur. O, herseyi yaratmistir. O, herseyi bilendir.

6:102 Iste Rabbiniz olan Allah budur. O'ndan baska Ilah yoktur. Herseyin Yaraticisi'dir, öyleyse O'na kulluk edin. O, herseyin üstünde bir vekildir.

6:103 Gözler O'nu idrak edemez; O ise bütün gözleri idrak eder. O, latif olandır, haberdar olandır.

6:104 Gerçek su ki size Rabbinizden basiretler gelmistir. Kim basiretle-görürse kendi lehine, kim de kör olursa (görmek istemezse) kendi aleyhinedir. Ben sizin üzerinizde gözetleyici degilim.

6:105 Iste Biz, ayetleri çeşitli biçimlerde böyle açıklıyoruz. Öyle ki sana: "Sen ders almissin" desinler ve Biz de bilebilen bir topluluga onu açıkça göstermis olalım.

6:106 Rabbinden sana vahyedilene uy. O'ndan baska Ilah yoktur. Ve

müsriklerden yüz çevir.

6:107 Eger Allah dileseydi onlar sirk kosmazdi. Biz seni onlar üzerinde bir gözetleyici kilmadik; sen onlar üzerinde bir vekil degilsin.

6:108 Allah'tan baska yalvarip-yakardiklarina (taptiklarina) sövmeyin; sonra onlar da haddi asarak bilmeksizin Allah'a söverler. Iste böyle, Biz her ümmete yaptiklarini süslü (çekici) gösterdik, sonra onlarin son varislari Rablerinedir. O, yapmakta olduklarini onlara haber verecektir.

6:109 Olanca yeminleriyle, eger kendilerine bir ayet gelse, kesin olarak ona inanacaklarina dair Allah'a yemin ettiler. De ki: "Ayetler, ancak Allah Katindadir; onlara (mucizeler) gelse de kuskusuz inanmayacaklarinin suurunda degil misiniz?

6:110 Biz onlarin kalplerini ve gözlerini, ilkin inanmadiklari gibi tersine çeviririz ve onlari tugyanlari içinde saskinca dolasir bir durumda terk ederiz.

6:111 Gerçek su ki, Biz onlara melekler indirseydik, onlarla ölümler konussaydi ve herseyi karsilarina toplasaydik, -Allah'in diledigi disinda- yine onlar inanmayacaklardi. Ancak onlarin çogu cahillik ediyorlar.

6:112 Böylece her peygambere, insan ve cin seytanlarından bir düşman kildik. Onlardan bazisi bazisini aldatmak için yaldizli sözler fisildarlar. Rabbin dileseydi bunu yapmazlardi. Öyleyse onlari yalan olarak düzmekte olduklariyla bas basa birak.

6:113 Bir de ahirete inanmayanlarin kalpleri ona meyletsin de ondan (bu yaldizli ve içi çarpik sözlerden) hoslansinlar ve yüklenmekte olduklarini yüklenedursunlar.

6:114 Allah'tan baska bir hakem mi arayayim? Oysa O, size kitabi açıklanmis olarak indirmistir. Kendilerine kitap verdiklerimiz, bunun gerçekten Rabbinden hak olarak indirilmis oldugunu bilmektedirler. Su halde, sakin kuskuya kapılanlardan olma.

6:115 Rabbinin sözü, dogruluk bakımından da, adalet bakımından da tastamamdır. O'nun sözlerini degistirebilecek yoktur. O, isitendir, bilendir.

6:116 Yeryüzünde olanlarin çogunluguna uyacak olursan, seni Allah'in yolundan sasirtip-saptirirlar. Onlar ancak zanna uyarlar ve onlar ancak 'zan ve tahminle yalan söylerler.'

6:117 Süphesiz Rabbin, Kendi yolundan sapanlari daha iyi bilir. O, dosdogru yolda olanlari daha iyi bilendir.

6:118 Eger O'nun ayetlerine inaniyorsaniz, artik üzerinde yalnızca Allah'in ismi anılanlardan yiyin.

6:119 Ne oluyor ki size, kaçınılmaz bir ihtiyaçla karsi karsiya kalmaniz disinda, O, size haram kildiklarini ayri ayri açıklamisken, üzerinde Allah'in ismi anilan seyleri yemiyorsunuz? Gerçekten çogu, bir ilim olmaksizin kendi heva (istek ve tutku)lariyle (kimilerini) saptiriyorlar. Süphesiz, senin Rabbin haddi asanlari en iyi bilendir.

6:120 Günahin açıkta olanini da, gizlisini de terk edin. Çünkü günahi kazananlar, yüklenegeldikleri nedeniyle karsilik göreceklerdir.

6:121 Üzerinde Allah'in isminin anılmadığı şeyi yemeyin; çünkü bu fisk'tir (yoldan çıkıştır). Gerçekten şeytanlar, sizinle mücadele etmeleri için kendi dostlarına gizli-çagrılarda bulunurlar. Onlarla itaat ederseniz şüphesiz siz de müsrîklersiniz.

6:122 Ölü iken kendisini dirilttiğimiz ve insanlar içinde yürümesi için kendisine bir nur verdiğimiz kimsenin durumu, karanlıklarda kalıp oradan bir çıkış bulamayanın durumu gibi midir? İşte, kafirlere yapmakta oldukları böyle 'süslü ve çekici' gösterilmiştir.

6:123 Böylece Biz, her ülkenin önde gelenlerini -orada hileli- düzenler kursunlar diye- oranın suçlu-günahkarları kildik. Oysa onlar, hileli-düzeni ancak kendilerine kurarlar da bunun suuruna varmazlar.

6:124 Onlara ne zaman bir ayet gelse, derler ki: "Allah'in elçilerine verilenin bir benzeri bize de verilene kadar biz kesin olarak inanmayacağız." Allah, elçiliğini nereye vereceğini daha iyi bilir. Bu, suçlu-günahkarlara, kurdukları hileli-düzenleri nedeniyle siddetli bir azap ve Allah Katında bir küçüklük isabet edecektir.

6:125 Allah, kimi hidayete erdirmek isterse, onun gögsünü İslam'a açar; kimi saptırmak isterse, onun gögsünü, sanki göge yükseliyormuş gibi dar ve sıkıntılı kılar. Allah, iman etmeyenlerin üstüne iste böyle pislik çökertir.

6:126 Bu, Rabbinin dosdoğru yoludur. Öğüt alıp düşünmesini bilen bir topluluk için ayetleri böyle birer birer açıkladık.

6:127 Onlar için Rableri Katında barış yurdu vardır ve O, yapmakta oldukları dolayısıyla onların velisidir.

6:128 Onların tümünü toplayacağı gün: "Ey cin topluluğu insanlardan çoğunu (ayırtıp kendinize kullar) edindiniz" (diyecek). İnsanlardan onların dostları derler ki: "Rabbimiz, kimimiz kimimizden yararlandı ve bizim için tespit ettiğin süreye ulaştık." (Allah) Diyecek ki: "Allah'in dilediği dista olmak üzere, ateş sizin içinde süresiz kalacağınız konaklama yerinizdir." Şüphesiz Rabbin, hüküm ve hikmet sahibi olmalıdır, bilendir.

6:129 Böylece Biz, kazandıkları dolayısıyla zalimlerin bir kısmını bir kısmının basına geçiririz.

6:130 Ey cin ve insan topluluğu, içinizden size ayetlerimi aktarıp-okuyan ve bu karşı karşıya geldiğiniz gününüzle sizi uyarıp-korkutan elçiler gelmedi mi? Onlar: "Nefislerimize karşı şahadet ederiz" derler. Dünya hayatı onları aldattı ve gerçekten kafir olduklarına dair kendi nefislerine karşı şahadet ettiler.

6:131 Bu, halki habersizken, Rabbinin ülkeleri zulüm ve helak edici olmadığındandır.

6:132 Yapmakta oldukları dolayısıyla her biri için dereceler vardır. Rabbin, onların yapmakta olduklarından habersiz değildir.

6:133 Rabbin, hiçbir şeye ihtiyacı olmayan rahmet sahibidir. Dilerse sizi giderir ve dilerse, sizi bir başka kavmin soyundan (insa edip) var ettiği gibi yerinize bir baskasını getirir.

6:134 Hiç şüphesiz, size vad edilen mutlaka gelecektir. Ve siz aciz bırakılacak değilsiniz.

6:135 De ki: "Ey kavmim, bütün yapabileceğinizi yapın; süphesiz ben de yapıyorum. Bu yurdun (dünyanın) sonu, kimindir, bilip-öğreneceksiniz. Gerçekten zalimler kurtulsa ermeyeceklerdir."

6:136 O'nun üretip-türettiği ekin ve hayvanlardan Allah için bir pay ayırdılar, sonra kendi zanlarınca: "Bu Allah'ındır, bu da ortaklarımızındır" dediler. Kendi ortakları için olan (pay), Allah tarafına geçmez, ama Allah'a ait olan kendi ortaklarının tarafına (payına) geçer. Ne kötü hüküm veriyorlar?

6:137 Yine bunun gibi onların ortakları, müsrıklarından çoğuna çocuklarını öldürmeyi süslü gösterdiler. Hem onları helake düşürmek, hem kendi aleyhlerinde dinlerini karmakarışık kılmak için. Allah dileseydi bunu yapmazlardı; sen onları ve düzmekte oldukları iftiraları bırak.

6:138 Ve kendi zanlarınca dediler ki: "Bu hayvanlar ve ekinler dokunulmazdır. Onları bizim dilediklerimiz dışında baskası yiyemez. (Su) Hayvanların da sırtları haram kılınmıştır." Öyle hayvanlar vardır ki, -O'na iftira etmek suretiyle- üzerlerinde Allah'ın ismini anmazlar. Yalan yere iftira düzmekte olduklarından dolayı O, cezalarını verecektir.

6:139 Bir de dediler ki: "Bu hayvanların karınlarında olan, yalnızca bizim erkeklerimize aittir, eslerimize ise haramdır. Eğer o, ölü doğarsa onlar da bunda ortaklırlar." Allah, (bu) düzmelerinin cezasını verecektir. Süphesiz O, hüküm sahibi olandır, bilendir.

6:140 Çocuklarını hiçbir bilgiye dayanmaksızın akilsizce öldürenler ile Allah'a karşı yalan yere iftira düzüp Allah'ın kendilerine rizik olarak verdiklerini haram kılanlar elbette hüsrana uğramışlardır. Onlar, gerçekten sasırıp sapmışlardır ve doğru yolu bulamamışlardır.

6:141 Asmalı ve asmasız bahçeleri, hurmaları ve tamları farklı ekinleri, zeytinleri ve narları -birbirine benzer ve benzesmez- yaratan O'dur. Ürün verdiğinde ürününden yiyin ve hasad günü hakkını verin; israf etmeyin. Çünkü O, israf edenleri sevmez.

6:142 Hayvanlardan yük taşıyan ve (yünlerinden, tüylerinden) dösek yapılanları da (yaratan O'dur). Allah'ın size rizik olarak verdiklerinden yiyin ve şeytanın adımlarına uymayın. Çünkü o, sizin için apaçık bir düşmandır.

6:143 Sekiz çift; koyundan iki, keçiden de iki. De ki: "İki erkeği mi haram kıldı? Yoksa iki dişi mi, ya da o iki disinin rahimlerinin, kendisini kapsadığı (yavruları) mi? Eğer doğru sözlüler iseniz bana bir ilimle haber verin."

6:144 Deveden iki, sigirdan da iki. De ki: "İki erkeği mi haram kıldı? Yoksa iki dişi mi ya da o iki disinin rahimlerinin, kendisini kapsadığı (yavruları) mi? Yoksa Allah, bunları sizlere tavsiye ettiği zaman şahid miydiniz?" Hiçbir bilgiye dayanmaksızın insanları saptırmak için Allah'a karşı yalan uydurup iftira düzenden daha zalim kimdir? Süphesiz Allah, zalimler topluluğunu hidayete erdirmez.

6:145 De ki: "Bana vahyolunanlar içinde, yiyen bir kimsenin yiyeceği (seyler) için, ölü eti, dökülen kan, domuz eti -ki bu gerçekten murdardır- ya da Allah'tan baskası adına kesilmiş bir fisk dışında,

haram kılınmış bir şey bulmuyorum. Kim kaçınılmaz bir ihtiyaçla karşı karşıya kalırsa, -saldırmamak ve haddi aşmamak şartıyla- (bu sayılanlardan ölmeyecek kadar yiyebilir). Şüphesiz senin Rabbin bağışlayandır, esirgeyendir.

6:146 Yahudi olanlara her tırnaklı (hayvani) haram kıldık. Sigirlardan ve koyunlardan, sırtlarına veya bağırsaklarına yapışan veya kemige karışanlar dışında iç yağlarını da onlara haram kıldık. 'Azgınlık ve hakka tecavüzde bulunmaları' nedeniyle onları böyle cezalandırdık. Biz şüphesiz doğru olanlarız.

6:147 Sayet seni yalanlayacak olurlarsa, de ki: "Rabbiniz geniş rahmet sahibidir. O'nun siddetli çarpması, suçlu-günahkarlar topluluğundan geri çevrilemez."

6:148 Sirk kusanlar diyecekler ki: "Allah dileseydi ne biz sirk kosardık, ne atalarımız ve hiçbir şeyi de haram kılmazdık." Onlardan öncekiler de, Bizim zorlu-azabımızı tadıncaya kadar böyle yalanladılar. De ki: "Sizin yanınızda, bize çıkarabileceğiniz bir ilim mi var? Siz ancak zanna uymaktasınız ve siz ancak "zan ve tahminle yalan söylersiniz."

6:149 De ki: "En 'üstün ve apaçık' delil Allah'ındır. Eğer O dileseydi elbette tümünüzü hidayete yöneltip-iletirdi."

6:150 De ki: "Gerçekten Allah'ın bunu haram kıldığına şahadet edecek şahidlerinizi getirin." Sayet onlar, şahadet edecek olurlarsa sen onlarla birlikte şahadet etme. Ayetlerimizi yalan sayanların ve ahirete inanmayanların heva (istek ve tutku)larına uyma; onlar (birtakim güçleri ve varlıkları) Rablerine denk tutmaktadırlar.

6:151 De ki: "Gelin size Rabbinizin neleri haram kıldığını okuyayım: O'na hiçbir şeyi ortak kosmayın, anne-babaya iyilik edin, yoksulluk-endisesiyle çocuklarınızı öldürmeyin. -Sizin de, onların da riziklerini Biz vermekteyiz- Çirkin-kötülüklerin açığına ve gizli olanına yaklaşmayın. Hakka dayalı olma dışında, Allah'ın (öldürülmesini) haram kıldığı kimseyi öldürmeyin. İşte bunlarla size tavsiye (emr) etti; umulur ki akıl erdirirsiniz."

6:152 "Yetimin malına, o erginlik çağına erişinceye kadar -o en güzel (şeklin) dışında- yaklaşmayın. Ölçüyü ve tartiyi doğru olarak yapın. Hiçbir nefse, gücünün kaldırabileceği dışında bir şey yüklemeyiz. Söylediğiniz zaman -yakınlığınız dahi olsa- adil olun. Allah'ın ahdine vefa gösterin. İşte bunlarla size tavsiye (emr) etti; umulur ki öğüt alıp-düşünürsünüz."

6:153 Bu benim dosdoğru olan yolumdur. Su halde ona uyun. Sizi O'nun yolundan ayıracak (baska) yollara uymayın. Bununla size tavsiye etti, umulur ki korkup-sakinirsiniz.

6:154 Sonra Biz Musa'ya, iyilik yapanların üzerinde (nimetimizi) tamamlamak, her şeyi ayrı ayrı açıklamak ve bir hidayet ve rahmet olarak kitabı verdik. Umulur ki Rablerine kavusacaklarına inanırlar.

6:155 Bu indirdiğimiz mübarek bir Kitap'tir. Su halde ona uyun ve korkup-sakinin. Umulur ki esirgenirsiniz.

6:156 "Bizden önce kitap yalnız iki topluluğa indirildi, biz ise onların ders gördüklerinden habersizlerdik" dememeniz;

6:157 Ya da: "Kitap bize de indirilseydi, elbette onlardan daha çok dogru yolda olurduk" dememeniz (için) iste size Rabbinizden apaçık bir belge, bir hidayet ve bir rahmet gelmiştir. Allah'in ayetlerini yalanlayandan ve (insanları) ondan alikoyup-çevirenden daha zalim kimdir? Ayetlerimizden alikoyup-çevirenlere, bu 'engelleme ve çevirmelerinden' dolayı pek çetin bir azapla karsilik vereceğiz.

6:158 Onlar, kendilerine meleklerin gelmesini mi, ya da Rabbinin gelmesini mi veya Rabbinin bazı ayetlerinin gelmesini mi bekliyorlar? Rabbinin ayetlerinden bazılarının geleceği gün, daha önce iman etmemisse veya imaniyla bir hayır kazanmamissa hiç kimseye imani yarar sağlamaz. De ki: "Bekleyin, Biz de süphesiz beklemekteyiz."

6:159 Gerçek su ki, dinlerini parça parça edip kendileri de gruplasanlar, sen hiçbir seyde onlardan degilsin. Onların isi ancak Allah'adır. Sonra O, islemekte olduklarını kendilerine haber verecektir.

6:160 Kim bir iyilikle gelirse, kendisine bunun on kati vardır, kim bir kötülükle gelirse, onun mislinden baskasiyla cezalandirilmaz ve onlar haksizliga ugratılmazlar.

6:161 De ki: "Rabbim gerçekten beni dogru yola ilettiler, dimdik duran bir dine, Ibrahim'in hanif (muvaahhid) dinine... O, müsrıklarden degildi."

6:162 De ki: "Süphesiz benim namazım, ibadetlerim, dirimim ve ölümüm alemlerin Rabbi olan Allah'ındir."

6:163 "O'nun hiçbir ortagi yoktur. Ben böyle emrolundum ve ben Müslüman olanların ilkiyim."

6:164 De ki: "O, herseyin Rabbi iken, ben Allah'tan baska bir Rab mi arayayım? Hiçbir nefis, kendisinden baskasının aleyhine (günah) kazanmaz. Günahkar olan bir baskasının günah yükünü tasimamaz. Sonunda dönüşünüz Rabbinizedir. O, size hakkında anlaşılmazliga düştüğünüz seyleri haber verecektir."

6:165 O sizi yeryüzünün halifeleri kildi ve size verdikleriyle sizi denemek için kiminizi kiminize göre derecelerle yükseltti. Süphesiz sizin Rabbin, sonuçlandırması pek çabuk olandır ve süphesiz O, bağışlayandır, esirgeyendir.

Sura 7: Al-A'raf

7:1 Elif, Lam, Mim, Sad.

7:2 (Bu,) Bir Kitap'tir ki onunla uyarman için ve mü'minlere bir öğüt olmak üzere sana indirildi. Öyleyse bundan dolayı göğsünde bir sıkinti olmasın.

7:3 Rabbinizden size indirilene uyun, O'ndan baska velilere uymayın. Ne az öğüt alıyorsunuz?

7:4 Biz nice ülkeleri yıkıma ugrattık. Geceleri uyurlarken ya da gündüzün dinlenirken Bizim zorlu azabımız onlara geliverdi.

7:5 Zorlu azabımız onlara gelince yakarabildikleri: "Biz gerçekten zulme sapanlardandık" demelerinden baska olmadı.

7:6 Andolsun, kendilerine (peygamber) gönderilenlere soracağız ve onlara gönderilenlere (peygamberlere) de elbette soracağız.

7:7 Andolsun (yapip-etmelerini) onlara bir ilimle mutlaka haber vereceğiz. Ve

Biz gaibler (onlardan uzakta olan habersizler) de degildik.

7:8 O gün tarti haktır. Kimin tartilari agir basarsa, iste kurtulanlar onlardır.

7:9 Kimin tartilari hafif kalirsa, bunlar da ayetlerimize zulmedegeldiklerinden dolayi nefislerini hüsrana ugratanlardır.

7:10 Andolsun, sizi yeryüzünde yerlesik kildik ve orda size geçimlikler yarattik. Ne az sükre diyorsunuz?

7:11 Andolsun, Biz sizi yarattik, sonra size suret (biçim-sekil) verdik, sonra meleklerle: "Adem'e secde edin" dedik. Onlar da Iblis'in disinda secde ettiler; o, secde edenlerden olmadı.

7:12 (Allah) Dedi: "Sana emrettigimde, seni secde etmekten alikoyan neydi?" (Iblis) Dedi ki: "Ben ondan hayirliyim; beni atesten yarattin, onu ise çamurdan yarattin."

7:13 (Allah:) "Öyleyse oradan in, orda büyüklenmen senin (hakkin) olmaz. Hemen çık. Gerçekten sen, küçük düşenlerdensin."

7:14 O da: "(Insanların) dirilecekleri güne kadar beni gözle(yip ertele.)" dedi.

7:15 (Allah:) "Sen gözlenip-ertelenenlerdensin" dedi.

7:16 Dedi ki: "Madem öyle, beni azdirdigindan dolayi onlar(i insanlari saptirmak) için mutlaka Senin dosdogru yolunda (pusu kurup) oturacagim."

7:17 "Sonra muhakkak önlerinden, arkalarından, saglarından ve sollarından sokulacagim. Onların çoğunu sükre dicit bulmayacaksın."

7:18 (Allah) Dedi: "Kinanip alçaltılmış ve kovulmuş olarak oradan çık. Andolsun, onlardan kim seni izlerse, cehennemi sizlerle dolduracagim."

7:19 Ve ey Adem, sen ve esin cennete yerles. Ikiniz dilediginiz yerden yiyin; ama su agaca yaklasmayin. Yoksa zalimlerden olursunuz.

7:20 Seytan, kendilerinden 'örtülüp gizlenen çirkin yerlerini' açiga çıkarmak için onlara vesvese verdi ve dedi ki: "Rabbimizin size bu agaci yasaklamasi, yalnızca, sizin iki melek olmamaniz veya ebedi yasayanlardan kilinmamaniz içindir."

7:21 Ve: "Gerçekten ben size öğüt verenlerdenim" diye yemin de etti.

7:22 Böylece onlari aldatarak düşürdü. Agaci tattiklari anda ise, ayip yerleri kendilerine beliriverdi ve üzerlerini cennet yapraklarından örtmeye basladılar. (O zaman) Rableri kendilerine seslendi: "Ben sizi bu ağaçtan menetmemis miydim? Ve seytanın sizin gerçekten apaçık bir düşmaniniz oldugunu söylememis miydim?"

7:23 Dediler ki: "Rabbimiz, biz nefislerimize zulmettik, eger bizi bagislamazsan ve esirgemezsen, gerçekten hüsrana ugrayanlardan olacagiz."

7:24 (Allah) Dedi ki: "Kiminiz kiminize düşman olarak inin. Yeryüzünde belli bir vakte kadar sizin için bir yerlesim ve meta (geçim) vardır."

7:25 Dedi ki: "Orda yasayacak, orda ölecek ve oradan çıkarilacaksınız."

7:26 Ey Ademogullari, Biz sizin çirkin yerlerinizi örtecek bir elbise ve size 'süs kazandıracak bir giyim' indirdik (var ettik). Takva ile kusanip-donanmak ise, bu daha hayirlidir. Bu, Allah'in ayetlerindedir. Umulur ki öğüt alıp-düşünürler.

7:27 Ey Ademogullari, seytan, anne ve babanızın çirkin yerlerini

kendilerine göstermek için, elbiselerini siyirtarak, onları cennetten çıkardığı gibi sakın sizi de bir belaya ugratmasın. Çünkü o ve taraftarları, (kendilerini göremeyeceğiniz yerden) sizleri görmektedir. Biz gerçekten şeytanları, inanmayacakların dostları kıldık.

7:28 Onlar, 'çirkin bir hayasızlık' islediklerinde: "Biz atalarımızı bunun üzerinde bulduk. Allah bunu bize emretti" derler. De ki: "Süphesiz Allah, 'çirkin hayasızlıkları' emretmez. Bilmediğiniz bir şeyi Allah'a karşı mı söylüyorsunuz?"

7:29 De ki: "Rabbim adaletle davranmayı emretti. Her mescid yanında (secde yerinde) yüzlerinizi (O'na) doğrultun ve dini yalnız Kendisi'ne has kılarak O'na dua edin. "Başlangıçta sizi yarattığı" gibi döneceksiniz."

7:30 Kimine hidayet verdi, kimi de sapıklığı hak etti. Çünkü bunlar, Allah'i bırakıp şeytanları veli edinmişlerdi. Ve gerçekten onları doğru yolda saymaktadırlar.

7:31 Ey Ademogulları, her mescid yanında ziynetlerinizi takinin. Yiyecek için ve israf etmeyin. Çünkü O, israf edenleri sevmez.

7:32 De ki: "Allah'in kulları için çıkardığı ziyneti ve temiz rizikları kim haram kılmıştır?" De ki: "Bunlar, dünya hayatında iman edenler içindir, kıyamet günü ise yalnızca onlarıdır." Bilen bir topluluk için ayetleri böyle birer birer açıklarız.

7:33 De ki: "Rabbim yalnızca çirkin-hayasızlıkları -onlardan açıkta olanlarını ve gizli olanlarını,- günah işlemeyi, haklı nedeni olmayan 'isyan ve saldırganlığı' kendisi hakkında ispatlayıcı bir delil indirmedığı şeyi Allah'a şirk koşmanızı ve Allah'a karşı bilmediğiniz şeyleri söylemenizi haram kılmıştır."

7:34 Her ümmet için bir ecel vardır. Onların ecelleri gelince, ne bir saat ertelenebilirler ne de öne alınabilirler (tam zamanında çökerler.)

7:35 Ey Ademogulları, içinizden size ayetlerimi haber veren elçiler geldiğinde, kim sakınırsa ve (davranışlarını) düzeltirse iste onlar için korku yoktur, onlar mahzun olmayacaklardır.

7:36 Ayetlerimizi yalanlayanlar ve onlara karşı büyüklenenler, iste onlar atesin arkadaşlarıdır; onda sonsuzca kalacaklardır.

7:37 Öyleyse, Allah'a karşı yalan uydurup iftira düzenden veya ayetlerini yalanlayanlardan daha zalim kimdir? Kitaptan kendilerine bir pay erisecek olanlar bunlardır. Nihayet elçilerimiz, hayatlarına son vermek üzere kendilerine gittiklerinde onlara diyecekler ki: "Allah'tan başka taptıklarınız nerede?" "Onlar bizi (yüzüstü) bırakıp-kayboldular" diyecekler. (Böylelikle) Bunlar, gerçekten kafirler olduklarına kendi aleyhlerinde şahadet ettiler.

7:38 (Allah) diyecek: "Cinlerden ve insanlardan sizden önce geçmiş ümmetlerle birlikte atese girin." Her bir ümmet girişinde kardesini (kendi benzerini) lanetler. Nitekim hepsi birbiri ardınca orada toplanınca, en sonra yer alanlar, en önde gelenler için: "Rabbimiz, iste bunlar bizi saptırdı; öyleyse atesten kat kat artırılmış bir azap ver diyecekler. (Allah da:) "Hepsi için kat kattır. Ancak siz bilmezsiniz" diyecek.

7:39 (Bu sefer) Önde gelenler, sonda yer alanlara diyecekler ki: "Sizin bize göre bir üstünlüğünüz yoktur, kazandıklarınıza karşılık olarak

azabi tadin."

7:40 Süphesiz ayetlerimizi yalanlayanlar ve onlara karsi büyüklenenler, onlar için gögün kapilari açılmaz ve halat (ya da deve) ignenin deliginden geçinceye kadar cennete girmezler. Biz suçlu-günahkarlari iste böyle cezalandiririz.

7:41 Onlar için cehennemden yataklar ve üstlerine örtüler vardır. Biz zulme sapanlari iste böyle cezalandiririz.

7:42 İman edenler ve salih amellerde bulunanlar -ki Biz hiç kimseye güç yetireceginden fazlasini yüklemeyiz- onlar da cennetin ashabi (halki)dirlar. Onda sonsuz olarak kalacaklardir.

7:43 Biz onların gögüslerinde kinden ne varsa çekip almışız.

Altlarından ırmaklar akar. Derler ki: "Bizi buna ulaştıran Allah'a hamd olsun. Eğer Allah bize hidayet vermeseydi biz doğruya ermeyecektik. Andolsun, Rabbimiz'in elçileri hak ile geldiler." Onlara: "İste bu, yaptıklarınıza karşılık olarak mirasçı kilindiginiz cennettir" diye seslenecek.

7:44 Cennet halki, ateş halkına (söyle) seslenecekler: "Bize Rabbimiz'in vadettiğini gerçek buldunuz mu?" Onlar da: "Evet" derler. Bundan sonra içlerinden seslenen biri (söyle) seslenecektir: "Allah'in laneti zalimlerin üzerine olsun."

7:45 "Ki onlar Allah'in yolundan alıkoyanlar, onda çarpıklık arayanlar ve ahireti tanımayanlardır."

7:46 İki taraf arasında bir engel ve burçlar (A'raf) üstünde hepsini yüzlerinden tanıyan adamlar vardır. Cennete girecekler: "Selam size" derler, ki bunlar, henüz girmeyen fakat (girmeyi) 'siddetle arzu edip umanlardır.'

7:47 Gözleri cehennem halkından yana çevrilince: "Rabbimiz, bizi zalimler topluluğuyla birlikte kilma" derler.

7:48 Burcun üstündeki adamlar, kendilerini yüzlerinden tanıdikları (ileri gelen birtakim) adamlara seslenerek derler ki: "Ne (güç ve servet) toplamış olmanız, ne büyüklük taslamanız (istikbarınız) size bir yarar sağlamadı."

7:49 "Kendilerine Allah'in bir rahmet eristirmeyeceğine yemin ettiğiniz kimseler bunlar mıydı? (Cennettekiler de) Girin cennete. Sizin için korku yoktur ve mahzun olmayacaksınız."

7:50 Atesin halki cennet halkına seslenir: "Bize biraz sudan ya da Allah'in size verdiği rizikten aktarin." Derler ki: "Dogrusu Allah, bunlari inkar edenlere haram (yasak) kilmistir."

7:51 Onlar, dinlerini bir eğlence ve oyun (konusu) edinmişlerdi ve dünya hayatı onları aldatmıştı. Onlar, bu günleriyle karşılıksız unuttukları ve Bizim ayetlerimizi 'yok sayarak tanımadıkları' gibi, Biz de bugün onları unutacağız.

7:52 Andolsun, Biz onlara bir kitap getirdik; iman edecek bir topluluğa bir hidayet ve bir rahmet olmak üzere bir bilgiye dayanarak onu çeşitli biçimlerde açıkladık.

7:53 Onlar, onun tevîlinde baskasına bakmazlar mı? Onun tevîlinin geleceği gün, daha önce onu unutanlar, diyecekler ki: "Gerçekten Rabbimiz'in elçileri bize hakkı getirmişlerdi. Şimdi bize sefaat edecek sefaatçiler

var midir? Veya geri çevrilsek de islediklerimizden baskasini yapsak."

Gerçek su ki onlar, kendilerini hüsrana uğratmışlardır, uydurmakta oldukları şeyler de kendilerinden uzaklaşıp kaybolmuşlardır.

7:54 Gerçekten sizin Rabbiniz, altı günde gökleri ve yeri yaratan, sonra arsa istiva eden Allah'tır. Gündüzü, durmaksizin kendisini kovalayan geceyle örten, Güneş'e, Ay'a ve yıldızlara Kendi buyruğuyla bas egdirenidir. Haberinizi olsun, yaratmak da, emir de (yalnızca) O'nundur. Alemlerin Rabbi olan Allah ne Yücedir.

7:55 Rabbinize yalvara yalvara ve için için dua edin. Süphesiz O, haddi asanları sevmez.

7:56 Düzene konulması (islah)ından sonra yeryüzünde bozgunculuk (fesad) çıkarmayın; O'na korkarak ve umut taşıyarak dua edin. Doğrusu Allah'ın rahmeti iyilik yapanlara pek yakındır.

7:57 Rahmetinin önünde rüzgarları bir müjde olarak gönderen O'dur. Bunlar ağırca bulutları kaldırıp yüklendiğinde, onları (kuraklıktan) ölmüş bir şehre sürükleyiveririz ve bununla oraya su indiririz de böylelikle bütün ürünlerden çıkarırız. İşte Biz, ölüleri de böyle diriltip-çıkartırız. Ki ibret alınız.

7:58 Güzel şehrin bitkisi, Rabbinin izniyle çıkar; kötü olandan ise kavruktan baskası çıkmaz. İşte Biz, sükreden bir topluluk için ayetleri böyle çeşitli biçimlerde açıklıyoruz.

7:59 Andolsun Biz Nuh'u kendi kavmine (toplumuna) gönderdik. Dedi ki: "Ey kavmim, Allah'a kulluk edin, sizin O'ndan başka İlahiniz yoktur. Doğrusu ben, sizin için büyük bir günün azabından korkmaktayım."

7:60 Kavminin önde gelenleri: "Gerçekte biz seni açıkça bir 'sasırmislik ve sapmışlık' içinde görüyoruz" dediler.

7:61 O: "Ey kavmim, bende bir 'sasırmislik ve sapmışlık' yoktur; ama ben alemlerin Rabbinden bir elçiyim." dedi.

7:62 "Size Rabbinin risaletini teblig ediyorum. (Ayrıca) Size öğüt veriyor ve sizin bilmediklerinizi ben Allah'tan biliyorum.

7:63 "Sakinip rahmete kavuşmanız için, içinizden sizi uyarıp korkutacak bir adam aracılığı ile bir zikir (kitap) gelmesine mi sâstiniz?"

7:64 Onu yalanladılar. Biz de onu ve gemide onunla birlikte olanları kurtardık, ayetlerimizi yalan sayanları suda-bogduk. Çünkü onlar kör bir kavimdi.

7:65 Ad (toplumuna da) kardeşleri Hud'u (gönderdik.) (Hud, kavmine:) "Ey kavmim, Allah'a kulluk edin, sizin O'ndan başka İlahiniz yoktur. Hala korkup-sakinmayacak mısınız?" dedi.

7:66 Kavminin önde gelenlerinden inkar edenler dediler ki: "Gerçekte biz seni 'aklî bir yetersizlik' içinde görüyoruz ve doğrusu biz sizin yalancılardan olduğunu sanıyoruz."

7:67 (Hud:) "Ey kavmim" dedi. "Bende 'akıl yetersizliği' yoktur; ama ben gerçekten alemlerin Rabbinden bir elçiyim" dedi.

7:68 "Size Rabbinin risaletini teblig ediyorum. Ben sizin için güvenilir bir öğütçüyüm."

7:69 "Sizi uyarmak için aranızdan bir adam aracılığıyla Rabbinizden size bir zikrin gelmesine mi sasirdiniz? (Allah'ın) Nuh kavminden sonra sizi

halifeler kildigini ve sizin yaratilista gelisiminizi arttirdigini (veya üstün kildigini) hatirlayin. Öyleyse Allah'in nimetlerini hatirlayin, ki kurtulus bulasiniz."

7:70 Dediler ki: "Sen bize yalnızca Allah'a kulluk etmemiz ve atalarimizin tapmakta olduklarinizi birakmamiz için mi geldin? Eger gerçekten dogru isen, bize vadettigin seyi getir, bakalim."

7:71 "Andolsun" dedi. "Rabbinizden üzerinize igrenç bir azap ve gazab gerekli kilindi. Allah'in kendileri hakkında hiçbir delil indirmediği ve sizin ile babalarinizin isimlendirdiği (düzüp uydurduğu) birtakim isimler (düzme tanrılar ve kurallar) adina mi benimle mücadele ediyorsunuz? Öyleyse bekleyedurun; süphesiz, ben de sizlerle birlikte bekleyenlerdenim."

7:72 Böylece onu ve onunla birlikte olanlari Katimiz'dan bir rahmet ile kurtardik. Ayetlerimizi yalan sayarak inanmamis olanlari kökünü kuruttuk.

7:73 Semud (toplumuna da) kardesleri Salih'i (gönderdik. Salih:) "Ey kavmim, Allah'a kulluk edin, sizin O'ndan baska Ilahiniz yoktur. Size Rabbinizden apaçik bir belge (mucize) gelmistir: Allah'in bu disi deveyi size bir belgedir; onu saliverin de Allah'in arzinda otlasin, ona bir kötülükle dokunmayin, sonra sizi aci bir azap yakalar" dedi.

7:74 "(Allah'in) Ad (kavminden) sonra sizi halifeler kildigini ve sizi yeryüzünde (güç ve servetle) yerlestirdigini hatirlayin. Ki onun düzlüklerinde köskler kuruyor, daglardan evler yontuyordunuz. Su halde Allah'in nimetlerini hatirlayin, yeryüzünde bozguncular olarak karisiklik çikarmayin."

7:75 Kavminin önde gelenlerinden büyüklük taslayanlar (müstekbirler), içlerinden iman edip de onlarca zayıf birakılanlara (müstaz'aflara) dediler ki: "Salih'in gerçekten Rabbi tarafından gönderildigini biliyor musunuz?" Onlar: "Biz gerçekten onunla gönderilene inananlariz" dediler.

7:76 Büyüklük taslayanlar (müstekbirler de söyle) dedi: "Biz de, gerçekten sizin inandiginizi tanimayanlariz."

7:77 Böylelikle disi deveyi öldürdüler ve Rablerinin emrine karsi çikip (Salih'e de söyle) dediler: "Ey Salih, eger gerçekten gönderilenlerden (bir peygamber) isen, vadettigin seyi getir, bakalim."

7:78 Bunun üzerine onlari dayanılmaz bir sarsinti tuttu da kendi yurtlarında diz üstü çöke kaldilar.

7:79 O da onlardan yüz çevirdi ve (söyle) dedi: "Ey kavmim, andolsun size Rabbimin risaletini teblig ettim ve size öğüt verdim. Ama siz, öğüt verenleri sevmiyorsunuz."

7:80 Hani Lut da kavmine söyle demisti: "Sizden önce alemlerden hiç kimsenin yapmadigi hayasiz-çirkinligi mi yapıyorsunuz?"

7:81 "Gerçekten siz kadinlari birakip sehvetle erkeklere yaklaşıyorsunuz. Dogrusu siz, ölçüyü asan (azgin) bir kavimsiniz."

7:82 Kavminin cevabi: "Yurdunuzdan sürüp çikarin bunlari, çünkü bunlar çokça temizlenen insanlarmis!" demekten baska olmadı.

7:83 Bunun üzerine Biz, karisi disinda onu ve ailesini kurtardik; o (karisi) ise (helake ugrayanlar arasında) geride kalanlardandı.

7:84 Ve onların üzerine bir (azap) saganagi yagdirdik.

Suçlu-günahkarların ugradıkları sona bir bak iste.

7:85 Medyen (toplumuna da) kadesleri Suayb'i (gönderdik. Suayb onlara:)

Dedi ki: "Ey kavmim, Allah'a kulluk edin, sizin O'ndan başka İlahiniz yoktur. Size Rabbinizden apaçık bir belge (mucize) gelmiştir. Ölçüyü ve tartiyi tam tutun, insanların (hakları olan mallarını) esyasini değerinden düşürüp-eksiltmeyin ve düzene (islaha) konulmasından sonra yeryüzünde bozgunculuk (fesad) çıkarmayın. Bu sizin için daha hayirlidir, eger inaniyorsanız."

7:86 "O'na iman edenleri tehdit ederek, Allah'in yolundan alikoymak için ve onda çarpıklık arayarak (böyle) her yolun (basını) kesip-oturmayın.

Hatırlayın ki siz azınlıkta (ve güçsüz) iken O, sizi çoğalttı.

Bozgunculuk çıkaranların nasıl bir sona ugradıklarına bir bakın."

7:87 "İçinizden bir grup, kendisiyle gönderildiğim seye inanmısken diğer bir grup inanmadığına göre, artık Allah, aramızda hüküm verenlerin en hayirlisidir."

7:88 Kavminin önde gelenlerinden büyüklük taslayanlar (müstekbirler) dediler ki: "Ey Suayb, seni ve seninle birlikte iman edenleri ya ülkemizden sürüp-çıkarcacağız veya mutlaka bizim dinimize geri döneceksiniz."

(Suayb:) "Biz istemesek de mi?" dedi.

7:89 "Allah bizi ondan kurtardıktan sonra, bizim tekrar sizin dininize dönmemiz Allah'a karşı yalan yere iftira düzmemiz olur. Rabbiniz olan Allah'in dilemesi dışında, ona geri dönmemiz bizim için olacak iş değildir. Rabbiniz, ilim bakımından herseyi kusatmıştır. Biz Allah'a tevekkül ettik. 'Rabbiniz, bizimle kavmimiz arasında 'Sen hak ile hüküm ver,' Sen 'hüküm verenlerin' en hayirlisisin."

7:90 Kavminin önde gelenlerinden inkar edenler, dediler ki: "Andolsun, Suayb'a uyacak olursanız, kuskusuz kayba uğrayanlardan olursunuz."

7:91 Bunun üzerine onları dayanılmaz bir sarsıntı tuttu da, kendi yurtlarında diz üstü çökmüş olarak sabahladılar.

7:92 Suayb'i yalanlayanlar, sanki orada 'hiç refah içinde yaşamamışlar' gibi oldular: Suayb'i yalanlayanlar, asil büyük hüsrana uğradılar.

7:93 O da onlardan yüz çevirdi ve (söyle) dedi: "Ey kavmim andolsun, size Rabbinin risaletini teblig ettim ve size öğüt verdim. Şimdi ben, inkara sapan bir topluluğa nasıl üzülebilirim?"

7:94 Biz hangi memlekete bir peygamber gönderdiysek onun halkı yalvarıp-yakarsınlar diye, mutlaka onları dayanılmaz bir zorluk (yoksulluk) ve sıkıntıyla yakalayivermişiz.

7:95 Sonra kötülüğün yerini iyilikle degistirdik, öyle ki onlar, çoğaldılar ve: "Atalarımıza da (bazen) siddetli sıkıntılar (bazen de) refah ve genişlikler dokunmustu" dediler. Bunun üzerine, Biz de onları kendileri hiç suurunda değilken apansız kiskivrak yakalayiverdik.

7:96 Eger o ülkeler halkı inansalardı ve korkup-sakinsalardı, gerçekten üzerlerine hem gökten, hem yerden (sayısız) bolluklar (bereketler) açardık; ancak onlar yalanladılar, Biz de onları kazanageldikleri nedeniyle yakalayiverdik.

7:97 O ülkeler halkı, geceleri uyurken, onlara zorlu azabimizin

gelmeyeceğinden güvende miydiler?

7:98 Ya da o ülkeler halkı, kusluk vakti eğlenceye dalmışken, onlara zorlu-azabımızın gelmeyeceğinden güvende miydiler?

7:99 (Veya) Onlar, Allah'ın tuzagından güvende mi idiler? Allah'ın bir tuzak kurmasından, hüsrana uğrayan bir topluluktan baskası (akilsizce) güvende olmaz.

7:100 (Bütün bunlar,) Sakinlerinden sonra yeryüzüne mirasçı olanları doğruya erdirme(ye veya ortaya çıkarmaya yetmez) mi? Eger Biz dilemiş olsaydık onlara günahları nedeniyle bir musibet isabet ettirirdik; ve kalplerine damgalar vururduk da onlar böylelikle isitmeyenler olurlardı.

7:101 İşte bu ülkeler, sana onların 'haberlerinden aktarmalar yapıyoruz.' Gerçekten, onlara elçileri apaçık belgelerle gelmişlerdi. Ama daha önceden yalanlamaları nedeniyle iman eder olmadılar. İşte Allah, inkar edenlerin kalplerini böyle damgalar.

7:102 Onların çoğunda 'verdikleri söze bağlılık' görmedik, ama onların çoğunu fasıklar (yoldan çıkanlar) olarak gördük.

7:103 Sonra bunların (peygamberlerin) ardından Musa'yi ayetlerimizle Firavun'a ve önde gelen çevresine gönderdik; onlar ona (ayetlerimize) haksızlık ettiler. İşte bozgunculuk çıkaranların nasıl bir sona ugradıklarına bir bak.

7:104 Musa dedi ki: "Ey Firavun, gerçekten, ben alemlerin Rabbinden (gönderilme) bir elçiyim."

7:105 "Benim üzerimdeki yükümlülük, Allah'a karşı ancak gerçeği söylemektir. Rabbinizden size apaçık bir belge ile geldim. Artık İsrailogulları'ni benimle gönder."

7:106 (Firavun) Dedi ki: "Eger gerçekten bir ayet getirmişsen ve doğru sözlülerden isen, bu durumda onu getir (bakalım)."

7:107 Böylelikle (Musa) asasını fırlatınca, anında apaçık bir ejderha oluverdi.

7:108 (Bir de) Elini siyirdi, o da anında bakanlara bembeyaz (görünüverdi).

7:109 Firavun kavminin önde gelenleri dediler ki: "Bu gerçekten bilgin bir büyücüdür";

7:110 "Sizi topraklarınızdan sürüp-çıkarmak istiyor. Bu durumda ne buyuruyorsunuz?"

7:111 Dediler ki: "Onu ve kardesini simdilik bekletiver (vereceğin cezayı ertele), sehirlere de toplayıcılar yolla";

7:112 "Bütün bilgin büyücüleri sana getirsinler."

7:113 Sihirbazlar Firavun'a gelip dediler ki: "Eger biz galip olursak, herhalde bize bir karşılık (armagan) var, değil mi?"

7:114 "Evet" dedi. "(O zaman) Siz en yakın(larım) kilinanlardan olacaksınız."

7:115 Dediler ki: "Ey Musa (ilkın) sen mi atmak istersin, yoksa biz mi atalım?"

7:116 (Musa:) "Siz atın" dedi. (Asalarını) ativerince, insanların gözlerini büyüleyiverdiler, onları dehsete düşürdüler ve (ortaya) büyük bir sihir getirmiş oldular.

7:117 Biz de Musa'ya: "Asani fırlativer" diye vahyettik. (O da fırlativerince) bir de baktılar ki, o bütün uydurduklarını derleyip-toparlayıp yutuyor.

7:118 Böylece hak yerini buldu, onların bütün yapmakta oldukları geçersiz kaldı.

7:119 Orada yenilmiş oldular ve küçük düsmüsler olarak tersyüz çevrildiler.

7:120 Ve sihirbazlar secdeye kapandılar.

7:121 "Alemlerin Rabbine iman ettik" dediler.

7:122 "Musa'nın ve Harun'un Rabbine..."

7:123 Firavun: "Ben size izin vermeden önce O'na iman ettiniz, öyle mi? Mutlaka bu, halkı buradan sürüp-çıkarmak amacıyla şehirde planladığınız bir tuzaktır. Öyleyse siz (buna karşılık ne yapacağımı) bileceksiniz."

7:124 "Muhakkak ellerinizi ve ayaklarınızı çaprazlama keseceğim ve hepinizi idam edeceğim."

7:125 (Onlar da:) "Biz de şüphesiz Rabbimiz'e döneceğiz" dediler.

7:126 "Oysa sen, yalnızca, bize geldiğinde Rabbimiz'in ayetlerine inanmamızdan başka bir nedenle bizden intikam almiyorsun. Rabbimiz, üstümüze sabir yagdır ve bizi Müslüman olarak öldür."

7:127 Firavun kavminin önde gelenleri, dediler ki: "Musa ve kavmini bu toprakta (Misir'da) bozgunculuk çıkarmaları, seni ve ilahlarını terk etmeleri için mi (serbest) bırakacaksın?" (Firavun) Dedi ki: "Erkek çocuklarını öldürecek ve kadınlarını sağ bırakacağız. Hiç şüphesiz biz, onlara karşı kahir bir üstünlüğe sahibiz."

7:128 Musa kavmine: "Allah'tan yardım dileyin ve sabredin. Gerçek şu ki, arz Allah'ındır; ona kullarından dilediğini mirasçı kılar. En güzel sonuç muttakiler içindir" dedi.

7:129 Dediler ki: "Sen bize gelmeden önce de, geldikten sonra da eziyete uğratıldık." (Musa:) "Umulur ki, Rabbiniz düşmanınızı helak edecek ve sizleri yeryüzünde halifeler (egemenler) kılacak, böylece nasıl davranacağınızı gözleyecek" dedi.

7:130 Andolsun, Biz de Firavun aile (çevre)sini belki öğüt alıp düşünürler diye yıllar yılı kuraklığa ve ürün kıtlığına uğrattık.

7:131 Onlara bir iyilik geldiği zaman "Bu bizim için" dediler; onlara bir kötülük isabet ettiğinde (bunu da) Musa ve beraberindekilerin bir uğursuzluğu olarak yorumlardı. Haberinizi olsun, Allah Katında asil uğursuz olanlar kendileridir; ama onların çoğu bilmezler.

7:132 Onlar: "Bizi büyülemek için mucize (ayet) olarak her ne getirirsen getir, yine de biz sana inanacak değiliz" dediler.

7:133 Bunun üzerine, ayrı ayrı mucizeler (ayetler) olarak üzerlerine tufan, çekirge, buğday güvesi, kurbağa ve kan musallat kıldık. Yine büyüklük tasladılar ve suçlu-günahkar bir kavim oldular.

7:134 Baslarına ıgrench bir azap çökünce, dediler ki: "Ey Musa, Rabbine -sana verdiği ahid adına- bizim için dua et. Eğer bu ıgrench azabi üzerimizden çekip-giderirsen, andolsun sana iman edeceğiz ve

Israilogullari'ni seninle gönderecegiz.

7:135 Ne zaman ki, onların erisebilecekleri bir süreye kadar, o igrenç azabi çekip-giderdik, onlar yine andlarını bozdular.

7:136 Biz de onlardan intikam aldık ve ayetlerimizi yalanlamaları ve onlardan habersizmişler (gibi) olmaları nedeniyle onları suda boğduk.

7:137 Kendisine bereketler kıldığımız yerin doğusuna da, batısına da o hor kilinip-zayıf bırakılanları (müstaz'ları) mirasçılar kıldık.

Rabbinin Israilogullari'na olan o güzel sözü (vaadi), sabretmeleri dolayısıyla tamamlandı (yerine geldi). Firavun ve kavminin yapmakta oldukları ve yükselttiklerini (köşklerini, saraylarını) da yerle bir ettik.

7:138 Israilogullari'ni denizden geçirdik. Putları önünde bel büküp egilmekte olan bir topluluğa rastladılar. Musa'ya dediler ki: "Ey Musa, onların ilahları (var; onlarınki) gibi, sen de bize bir ilah yap." O: "Siz gerçekten cahillik etmekte olan bir kavimsiniz" dedi.

7:139 Onların içinde buldukları şey (din) mahvolucudur ve yapmakta oldukları şeyler (ibadetler) de geçersizdir.

7:140 "O sizi alemlere üstün kılmışken, ben size Allah'tan başka bir İlah mi arayacağım?"

7:141 "Hani size dayanılmaz iskenceler yapan, kadınlarınızı sağ bırakıp erkek çocuklarınızı öldüren Firavun ailesinden sizi kurtarmıştık. Bunda Rabbinizden sizin için büyük bir imtihan vardı."

7:142 Musa ile otuz gece için sözleştik ve ona bir on daha ekledik. Böylece Rabbinin belirlediği süre, kırk geceye tamamlandı. Musa, kardeşi Harun'a "Kavimimde benim yerime geç, islah et ve bozguncuların yolunu tutma" dedi.

7:143 Musa tayin edilen sürede gelince ve Rabbi onunla konuşunca: "Rabbim, bana göster, Seni göreyim" dedi. (Allah:) "Beni asla göremezsin, ama su daga bak; eğer o yerinde karar kılabilirse, sen de Beni göreceksin." Rabbi daga tecelli edince, onu paramparça etti. Musa bayılarak yere düştü. Kendine geldiğinde: "Sen ne Yücesin (Rabbim). Sana tevbe ettim ve ben iman edenlerin ilkiyim" dedi.

7:144 (Allah:) "Ey Musa" dedi. "Sana verdiğim risaletimle ve seninle konuşmamla seni insanlar üzerinde seçkin kıldım. Sana verdiklerimi al ve şükredenlerden ol."

7:145 Biz ona Levhalarda herseyden bir öğüt ve herseyin yeterli bir açıklamasını yazdık. (Ve:) "Şimdi bunlara sıkıca sarıl ve kavmine de emret ki en güzeliyle sarılsınlar. Size fasıkların yurdunu pek yakında göstereceğim" (dedik).

7:146 Yeryüzünde haksız yere büyüklük taslayanları ayetlerimden engelleyeceğim. Onlar her ayeti görseler bile ona inanmazlar; dosdoğru yolu (rüşd yolunu) da görseler, yol olarak benimsemezler, azgınlık yolunu, gördüklerinde ise onu yol olarak benimserler. Bu, onların ayetlerimizi yalanlamaları ve onlardan gafil olmaları dolayısıyladır.

7:147 Ayetlerimizi ve ahirete kavusmayı yalanlayanlar, onların amelleri bosa çıkmıştır. Onlar yaptıklarından baskasıyla mi cezalandırılacaklardı?

7:148 (Tura gitmesinin) Ardından Musa'nın kavmi süs eşyalarından

bögürmesi olan bir buzagi heykelini (tapilacak ilah) edindiler. Onun kendileriyle konuşmadığını ve onları bir yola da yöneltip-iletmediğini (hidayete erdirmedini) görmediler mi? Onu (tanrı) edindiler de, zulmedenler oldular.

7:149 Ne zaman ki (yaptıklarından dolayı pişmanlık duyup, başları) elleri arasına düşürüldü ve kendilerinin gerçekten sasirip-saptıklarını görünce: "Eğer Rabbimiz bize merhamet etmez ve bizi bağışlamazsa kesin olarak hüsrana uğrayanlardan olacağız" dediler.

7:150 Musa kavmine oldukça kızgın, üzgün olarak döndüğünde onlara: "Beni arkamdan, ne kötü temsil ettiniz? Rabbinizin emrini çabuklaştırdınız, öyle mi?" dedi. Levhaları bıraktı ve kardeşini basından tutup kendisine doğru çekiyordu (ki Harun ona:) "Annem oğlu, bu topluluk beni zayıflattı (hırpalayıp güçsüzleştirdi) ve neredeyse beni öldürmeye giriştiler. Bari sen düşmanları sevindirecek bir şey yapma ve beni bu zalimler topluluğuyla birlikte kilma (sayma)" dedi.

7:151 (Musa yalvarıp) Dedi ki: "Rabbim, beni ve kardeşimi bağışla, bizi rahmetine kat. Sen merhamet edenlerin en merhametli olanısın."

7:152 Süphesiz, buzagiye (tanrı) edinenlere Rablerinden bir gazab ve dünya hayatında bir zillet yetisecektir. İşte Biz, 'yalan düzüp-uyduranları' böyle cezalandırırız.

7:153 Kötülük işleyip bunun ardından tevbe edenler ve iman edenler; hiç süphesiz Rabbin, bundan (tevbeden) sonra elbette bağışlayandır, esirgeyendir.

7:154 Musa kabaran öfkesi (gazabi) yatisınca Levhaları aldı. (Onlardan bir) Nüshasında "Rablerinden korkanlar için bir hidayet ve bir rahmet vardır" (yazılıydı).

7:155 Musa, belirlediğimiz buluşma zamanı için kavminden yetmiş adam seçip-ayırdı. Bunları da 'dayanılmaz bir sarsıntı' tutuverince, dedi ki: "Rabbim, eğer dileseydin, onları ve beni daha önceden helak ederdin. (Simdi) İçimizdeki beyinsizlerin yaptıklarından dolayı bizi helak edecek misin? O da Senin denemenden baskası değildir. Onunla Sen dilediğini saptırır, dilediğini hidayete erdirirsin. Bizim Velimiz Sensin. Öyleyse bizi bağışla, bizi esirge; Sen bağışlayanların en hayirlisisin."

7:156 Bize bu dünyada da, ahirette de iyilik yaz, süphesiz ki biz Sana yöneldik. Dedi ki: "Azabımı dilediğime isabet ettiririm, rahmetim ise herşeyi kusatmıştır; onu korkup-sakinanlara, zekati verenlere ve Bizim ayetlerimize iman edenlere yazacağım."

7:157 Onlar ki, yanlarındaki Tevrat'ta ve İncil'de (geleceği) yazılı bulacakları ümmi haber getirici (Nebi) olan elçiye (Resul) uyarlar; o, onlara marufu (iyiliği) emrediyor, münkeri (kötülüğü) yasaklıyor, temiz şeyleri helal, murdar şeyleri haram kılıyor ve onların ağır yüklerini, üzerlerindeki zincirleri indiriyor. Ona inananlar, destek olup savunanlar, yardım edenler ve onunla birlikte indirilen nuru izleyenler; iste kurtulsa erenler bunlardır.

7:158 De ki: "Ey insanlar, ben Allah'ın sizin hepinize gönderdiği bir elçisi (peygamberi)yim. Ki göklerin ve yerin mülkü yalnız O'nundur. O'ndan başka İlah yoktur, O diriltir ve öldürür. Öyleyse Allah'a ve ümmi

peygamber olan elçisine iman edin. O da Allah'a ve O'nun sözlerine inanmaktadır. Ona iman edin ki hidayete ermiş olursunuz.

7:159 Musa'nın kavminden hakka ileten ve onunla adalet yapan bir topluluk vardır.

7:160 Biz onları (İsrailoğulları'nı) ayrı ayrı oymaklar olarak on iki topluluk (ümme) olarak ayırdık. Kavmi kendisinden su istediğinde Musa'ya: "Asan'la tasa vur" diye vahyettik. Ondan on iki pınar sızıp-fiskirdi; böylece her bir insan- topluluğu su içeceği yeri öğrenmiş oldu. Üzerlerine bulutla gölge çektik ve onlara kudret helvası ile bildircin indirdik. (Sonra da şöyle dedik:) "Size rizik olarak verdiklerimizin temiz olanlarından yiyin." Onlar bize zulmetmedi, ancak kendi nefislerine zulmediyorlardı.

7:161 Onlara: "Bu şehirde oturun, ondan istediğiniz yerden yeyin, 'dileğimiz bağışlanmadır' deyin ve kapısından secde ederek girin, (Biz de) hatalarınızı bağışlayalım. İyilik yapanların (armaganlarını) artıracamız" denildiğinde,

7:162 Onlardan zulmedenler, sözü kendilerine söylenenden başka bir şeyle degistirdiler. Biz de bunun üzerine zulmetmeleri dolayısıyla gökten 'ıgrench bir azap' indirdik.

7:163 Bir de onlara deniz kıyısındaki şehri(n ugradığı sonucu) sor. Hani onlar cumartesi (yasasını çıneyerek) haddi asmışlardı. 'Cumartesi günü iş yapma yasasına uyduklarında', balıkları onlara açıktan akin akin geliyor, 'cumartesi günü iş yapma yasasına uymadıklarında' ise, gelmiyorlardı. İşte Biz, fiska sapmaları dolayısıyla onları böyle imtihan ediyorduk.

7:164 Onlardan bir topluluk: "Allah'ın kendilerini helak etmek veya siddetli bir azaba ugratmak istediği bir kavme ne diye öğüt veriyorsunuz?" dediğinde "Rabbimize karşı bir özür için ve bir ihtimal sakinabilirler diye" dediler.

7:165 Kendilerine hatırlatılani unuttuklarında ise, Biz de kötülükten sakındıranları kurtardık. Zulmedenleri yaptıkları fisk dolayısıyla pek zorlu bir azap ile yakaladık.

7:166 Onlar, kendisinden sakındırıldıkları 'seyi yapmada ısrar edip baskaldırınca' onlara: "Asagilik maymunlar olunuz" dedik.

7:167 İşte o zaman Rabbin, onlara en kötü azabi yapacak kimse(leri) kıyamet gününe kadar üzerlerine mutlaka göndereceğini bildirdi. Süphesiz, Rabbin (ceza ile) sonuçlandırması pek çabuk olandır ve gerçekten O, bağışlayandır, esirgeyendir.

7:168 Onları yeryüzünde ayrı ayrı topluluklar olarak paramparça dagittik. Kimileri salih (davranışlarda) bulunuyor, kimileri de bunların dışında olan asagiliklerdir. Onları iyiliklerle ve kötülüklerle imtihan ettik, ki dönsünler.

7:169 Onların ardından yerlerine kitaba mirasçı olan birtakim 'kötü kimseler' geçti. (Bunlar) Su degersiz olan (dünya)ın geçici-yararını alıyor ve: "Yakında bağışlanacağız" diyorlar. Bunun benzeri bir yarar gelince onu da alıyorlar. Kendilerinden Allah'a karşı hakkı söylemekten başka bir şeyi söylemeyeceklerine ilişkin kitap sözü alınmamış

miydi? Oysa içinde olani okudular. (Allah'tan) Korkanlar için ahiret yurdu daha hayirlidir. Hala akıl erdirmeyecek misiniz?

7:170 Kitaba simsiki sarılanlar ve namazi dosdogru kilanlar, süphesiz Biz salih olanların ecrini kaybetmeyiz.

7:171 Bir zamanlar dağı, sanki bir gölgelikmiş gibi üstlerine geçirmistik. Onlar ise neredeyse tepelerine düşecek sanmışlardı. (Onlara demistik ki:) "Size verdiklerimize simsiki sarılın ve onda olani düşünün, ki sakınasınız."

7:172 Hani Rabbin, Ademogullarının sırtlarından zürriyetlerini almış ve onları kendi nefislerine karşı şahidler kılmıştı: "Ben sizin Rabbiniz değil miyim?" (demisti de) Onlar: "Evet (Rabbimiz'sin), şahid olduk" demişlerdi. (Bu,) Kıyamet günü: "Biz bundan habersizdik" dememeniz içindir.

7:173 Ya da: "Bizden önce ancak atalarımız sirk kosmuştu, biz ise onlardan sonra gelme bir kusagız; işleri batıl olanların yaptıklarından dolayı bizi helak mi edeceksin?" dememeniz için.

7:174 İste Biz ayetleri böyle birer birer açıklarız, umulur ki dönerler.

7:175 Onlara kendisine ayetlerimizi verdiğimiz kisinin haberini anlat. O, bundan sıyrılıp-uzaklaşmış, şeytan onu pesine takmıştı. O da sonunda azgınlardan olmuştur.

7:176 Eger Biz dileyseydik, onu bununla yükseltirdik. Ama o yere meylettii (veya yere saplandı), hevasına uydu. Onun durumu, üstüne varılan dilini sarkıtip soluyan, kendi basına biraksan dilini sarkıtip soluyan köpeğin durumu gibidir. İste ayetlerimizi yalanlayan topluluğun durumu böyledir. Artık gerçek haberi onlara aktar. Ki düşünsünler.

7:177 Ayetlerimizi yalanlayanlar ve yalnızca kendi nefislerine zulmedenlerin örneği ne kötüdür.

7:178 Allah kime hidayet verirse o artık hidayeti bulmuştur; kimi sasırtıp-saptırırsa artık onlar da hüsrana uğrayanlardır.

7:179 Andolsun, cehennem için cinlerden ve insanlardan çok sayıda kişi yarattık (hazırladık). Kalpleri vardır bununla kavrayıp-anlamazlar, gözleri vardır bununla görmezler, kulakları vardır bununla işitmezler. Bunlar hayvanlar gibidir, hatta daha aşağılıktırlar. İste bunlar gafıl olanlardır.

7:180 İsimlerin en güzeli Allah'ındır. Öyleyse O'na bunlarla dua edin. O'nun isimlerinde 'aykırılığa (ve inkara) sapanları' bırakın. Yapmakta oldukları dolayısıyla yakında cezalandırılacaklardır.

7:181 Yarattıklarımızdan, hakka yöneltip-iletken ve onunla adaleti kılan (uygulayan) bir ümmet vardır.

7:182 Ayetlerimizi yalanlayanları ise, onları bilmeyecekleri bir yünden derece derece (günahları yükletip azaba) yaklastıracağız.

7:183 Onlara bir süre taniyorum. Hiç süphesiz Benim düzenim (cezalandırmam) sapaşaglamdır.

7:184 Sahiplerinde (ya da arkadaşları olan peygamberde) delilikten hiçbir şey olmadığını düşünmüyorlar mı? O, apaçık bir uyarıcıdan baskası degildir.

7:185 Onlar, göklerin ve yerin 'bağımlı olduğu egemenliğe ve sünnete'

(melekût) Allah'ın yarattığı seylere ve ihtimal (verip) ecellerinin pek yaklastigina bakmiyorlar mi? Bundan sonra onlar artik hangi söze inanacaklar?

7:186 Allah'ın saptirdigi kimseye artik hidayet verecek yoktur. Ve onlari tugyanlari içinde saskınca dolasir bir durumda birakiverir.

7:187 Saatin (kiyametin) ne zaman demir atacagini (gerçekleseceğini) sorarlar. De ki: "Onun ilmi yalnızca Rabbimin Katındadır. Onun süresini O'ndan baskasi açıklayamaz. O, göklerde ve yerde agirlasti. O, size apansiz bir gelisten baskasi degildir." Sanki sen, ondan tümüyle haberdarmissin gibi sana sorarlar. De ki: "Onun ilmi yalnızca Allah'ın Katındadır. Ancak insanların çogu bilmezler."

7:188 De ki: "Allah'ın dilemesi disinda kendim için yarardan ve zarardan (hiçbir seye) malik degilim. Eger gaybi bilebilseydim muhakkak hayirdan yaptiklarimi arttirirdim ve bana bir kötülük dokunmazdi. Ben, iman eden bir topluluk için, bir uyarici ve bir müjde vericiden baskasi degilim."

7:189 O, sizi tek bir nefisten yaratti ve kendisiyle durulup-yatismasi için ondan esini var etti. Onu (esini) örtüp-bürüyünce, o da bir yük yüklendi de bununla (bir süre) gezindi. Nitekim agirlassınca, ikisi Rableri olan Allah'a dua ettiler: "Eger bize salih (bir çocuk) verirsen, andolsun sükredenlerden olacagiz."

7:190 Ama O, onlara (Adem'in çocuklari erkek ve kadınlara) salih (bir çocuk) verince, kendilerine verdigi sey konusunda O'na ortaklar kilmaya basladilar. Allah, onların sirk kostuklarından Yücedir.

7:191 Kendileri yaratilip dururken, hiçbir seyi yaratamayan seyleri mi ortak kosuyorlar?

7:192 Oysa (bu sirk kostuklari güçler ve nesnelere) ne onlara bir yardima güç yetirebilir, ne kendi nefislerine yardım etmege.

7:193 Onlari hidayete çağirirsanız size uymazlar. Onlari çağirirsanız da, suskun dursanız da size karsi (tutumları) birdir.

7:194 Allah'tan baska taptiklarınız sizler gibi kullardir. Eger dogru iseniz, hemen onlari çağirin da size icabet etsinler.

7:195 Onların yürüyecek ayaklari var mi? Ya da tutacaklari elleri mi var? Veya görecek gözleri mi var? Yoksa isitecek kulaklari mi var? De ki: "Ortak kostuklarınızı çağirin, sonra bir düzen (tuzak) kurun da bana göz bile açtirmayin."

7:196 Hiç süphesiz, benim velim kitabi indiren Allah'tir ve O salihlerin koruyuculugunu (veliligini) yapıyor.

7:197 O'ndan baska taptiklarınız ise size yardima güç yetiremezler, kendilerine de.

7:198 Eger onlari dogru yola çağirirsanız isitmezler. Onlari sana bakar (gibi) görürsün, oysa onlar görmezler bile.

7:199 Sen af (veya kolaylik) yolunu benimse, (Islam'a) uygun olani (örfü) emret ve cahillerden yüz çevir.

7:200 Eger sana seytandan yana bir kiskirtma (vesvese veya igva) gelirse, hemen Allah'a sigin. Çünkü O, isitendir, bilendir.

7:201 (Allah'tan) Sakinanlara seytandan bir vesvese eristiginde (önce)

iyice düşünürler (Allah'i zikredip-anarlar), sonra hemen bakarsin ki görüp bilmislerdir.

7:202 (Seytan'in) Kardesleri ise, onlari sapikliga sürüklerler, sonra peslerini birakmazlar.

7:203 Onlara bir ayet getirmedigin zaman: "Sen onu (inmeyen ayeti) derleyip-toplasana" derler. De ki: "Ben, yalnızca bana Rabbimden vahyolunana uyarim. Bu, Rabbinizden olan basiretlerdir; iman edecek bir topluluk için bir hidayet ve bir rahmettir."

7:204 Kuran okundugu zaman, hemen onu dinleyin ve susun. Umulur ki esirgenmis olursunuz.

7:205 Rabbini, sabah aksam, yüksek olmayan bir sesle, kendi kendine, ürpertiyle, yalvara yalvara ve için için zikret. Gaflete kapılanlardan olma.

7:206 Süphesiz Rabbinin Katinda olanlar, O'na ibadet etmekten büyüklenmezler; O'nu tesbih ederler ve yalnız O'na secde ederler.

Sura 8: Al-Anfal

8:1 Sana savas-ganimetlerini sorarlar. De ki: "Ganimetler Allah'in ve Resûlündür. Buna göre, eger mü'min iseniz Allah'tan korkup-sakinin, aranizi düzeltin ve Allah'a ve Resûlü'ne itaat edin."

8:2 Mü'minler ancak o kimselerdir ki, Allah anildigi zaman yürekleri ürperir. O'nun ayetleri okundugunda imanlarini arttirir ve yalnızca Rablerine tevekkül ederler.

8:3 Onlar, namazi dosdogru kilarlar ve kendilerine rizik olarak verdiklerimizden infak ederler.

8:4 Iste gerçek mü'minler bunlardir. Rableri Katinda onlar için dereceler, bagislanma ve üstün bir rizik vardır.

8:5 Rabbin seni evinden hak ugrunda (savasa) çıkardiginda mü'minlerden bir grup isteksizdi.

8:6 (Hersey) Açıkça ortaya çıktıktan sonra bile, sanki kendileri, göz göre göre ölüme sürükleniyorlarmis gibi, seninle hak konusunda tartisip duruyorlardi.

8:7 Hani Allah, iki topluluktan birinin muhakkak sizin olacagini vadetmisti; siz de güçsüz olanin sizin olmasini istiyordunuz. Oysa Allah, sözleriyle hakkin ve inkar edenlerin arkasini kesmek (kökünü kurutmak) istiyordu.

8:8 O, suçlu-günahkarlar istemese de, hakki gerçeklestirmek ve batili geçersiz kilmak için (böyle istiyordu.)

8:9 Siz Rabbinizden yardım talep ediyordunuz, O da: "Süphesiz Ben size birbiri ardınca bin melek ile yardım ediciyim" diye cevap vermisti.

8:10 Allah, bunu, yalnızca bir müjde ve kalplerinizin tatmin bulmasi için yapmisti; (yoksa) Allah'in Katindan baskasinda nusret (zafer ve yardım) yoktur. Hiç süphesiz Allah üstün ve güçlü olandır, hüküm ve hikmet sahibidir.

8:11 Hani Kendisi'nden bir güvenlik olarak sizi bir uyuklama bürüyordu. Sizi kendisiyle tertemiz kilmak, sizden seytanin pisliliklerini gidermek, kalplerinizin üstünde (güven ve kararlilik duygusunu) pekistirmek ve

bununla ayaklarinizi (arz üzerinde) saglamlastirmak için size gökten su indiriyordu.

8:12 Rabbin meleklerle vahyettim ki: "Süphesiz Ben sizinleym, iman edenlere saglamlik katin, inkar edenlerin kalplerine amansiz bir korku salacagim. Öyleyse (ey Müslümanlar,) vurun boyunlarinin üstüne, vurun onların bütün parmaklarına."

8:13 Bu, elbette, onların Allah'a ve elçisine bas kaldirmalari dolayisiyladir. Kim Allah'a ve elçisine bas kaldirirsa, süphesiz Allah (ceza ile) sonuçlandirmasi pek siddetli oladir.

8:14 Iste bu sizin; tadin bunu. Inkara sapanlara bir de ates azabi vardir.

8:15 Ey iman edenler, toplu olarak kafirlerle karsilastiginiz zaman, onlara arka çevirmeyin (savastan kaçmayin).

8:16 Kim onlara böyle bir günde -yine savasmak için bir yana çekilen ya da bir baska bölüğe katılmak için yer tutanın disinda- arkasini çevirirse, gerçekten o, Allah'tan bir gazaba ugramistir ve onun barinma yeri cehennemdir. Ne kötü bir yataktir o.

8:17 Onlari siz öldürmediniz, ama onlari Allah öldürdü; attigin zaman sen atmadin, ama Allah atti. Mü'minleri Kendinden güzel bir imtihanla imtihan etmek için (yapti.) Süphesiz Allah, isitendir, bilendir.

8:18 Iste size böyle... Gerçekten Allah, kafirlerin hileli-düzenlerini bosa çıkaricidir.

8:19 Eger fetih istiyor idiyse (ey kafirler,) iste size fetih; ama eger (inkardan ve eski yaptiklarinizdan) vazgeçerseniz bu sizin için daha hayirlidir. Yok, geri dönerseniz Biz de döneriz. Toplulugunuz çok da olsa, size bir sey saglayamaz. Çünkü Allah mü'minlerle beraberdir.

8:20 Ey iman edenler, Allah'a ve Resûlü'ne itaat edin. Siz de isitiyorken, ondan yüz çevirmeyin.

8:21 Ve: "Biz isittik" dedikleri halde, gerçekte isitmeyenler gibi olmayin;

8:22 Gerçek su ki, Allah Katinda, yerde debelenenlerin en kötüsü, (bir türlü) akil erdirmez olan sagirlar ve dilsizlerdir.

8:23 Eger Allah, onlarda bir hayir görseydi muhakkak onlara isittirirdi. Isittirseydi bile, arka çevirenler olarak (yine) yüz çevirirlerdi.

8:24 Ey iman edenler, size hayat verecek seylere sizi çağirdigi zaman, Allah'a ve Resûlü'ne icabet edin. Ve bilin ki muhakkak Allah, kisi ile kalbi arasina girer ve siz gerçekten O'na götürülüp toplanacaksınız.

8:25 Ve sizlerden yalnızca zulmedenlere isabet etmekle kalmayan bir fitneden korkup-sakinin. Bilin ki, gerçekten Allah (ceza ile) sonuçlandirmasi pek siddetli oladir.

8:26 Hatirlayin; hani sizler sayica azdiniz ve yeryüzünde zayif birakilmistiniz, insanların sizi kapip-yakalamasından korkuyordunuz. Iste O, sizi (yerlesik kilip) barindirandi, sizi yardimiyla destekledi ve size temiz seylere riziklar verdi. Ki sükredesiniz.

8:27 Ey iman edenler, Allah'a ve Resûlü'ne ihanet etmeyin, bile bile emanetlerinize de ihanet etmeyin.

8:28 Bilin ki, mallarınız ve çocuklarınız ancak bir fitnedir (imtihan konusudur.) Allah yaninda ise büyük bir mükafat vardir.

8:29 Ey iman edenler, Allah'tan korkup-sakinirsiniz, size dogruyu yanlistan ayiran bir nur ve anlayis (furkan) verir, kötülüklerinizi örter ve sizi bagislar. Allah büyük fazl sahibidir.

8:30 Hani o inkar edenler, seni tutuklamak ya da öldürmek veya sürgün etmek amaciyla, tuzak kuruyorlardi. Onlar bu tuzagi tasarliyorlarken, Allah da bir düzen (bir karsilik) kuruyordu. Allah, düzen kurucularin (tuzaklarına karsilik verenlerin) hayirlisidir.

8:31 Ayetlerimiz onlara okundugu zaman; "Isittik" dediler. "Istesek, biz de bunun bir benzerini söyleyebiliriz. Bu, eskilerin efsanelerinden baskasi degildir."

8:32 Bir de: "Ey Allah'imiz, eger bu (Kur'an) bir gerçek olarak Senin Katından ise, gökyüzünden üstümüze tas yagdir veya aci bir azap getir (bakalim)." demislerdi.

8:33 Oysa sen içlerinde bulundugun sürece, Allah onlari azaplandiracak degildir. Ve onlar, bagislanma dilemektelerken de, Allah onlari azaplandiracak degildir.

8:34 Onlar, Mescid-i Haram'dan (insanlari) alikoyarlarken ve onun (gerçek ve layik) koruyuculari degilken Allah, ne diye onlari azaplandirmasin? Onun (asil) koruyuculariyalnizca korkup-sakinanlardir. Ancak onların çogu bilmezler.

8:35 Onların Beyt(-i Serif) önündeki dualari, islik çalmaktan ve el çirpmaktan baskasi degildir. Artık inkar ettikleriniz dolayisiyla tadin azabi.

8:36 Gerçek su ki, inkar edenler, (insanlari) Allah'in yolundan engellemek için mallarini harcarlar; bundan böyle de harcayacaklar. Sonra bu, onlara yürek acisi olacaktır, sonra bozguna ugratılacaklardır. Inkar edenler sonunda cehenneme sürülüp toplanacaklardır.

8:37 Bu, Allah'in murdar olani temizden ayirt etmesi; murdari, bir kismini bir kısmi üzerinde kilip tümünü biriktirerek cehenneme atmasi içindir. Iste bunlar hüsrana ugrayanlardır.

8:38 O inkar edenlere de ki: "Eger vazgeçerlerse geçmiste (yaptıkları) seyler bagislanacaktır. Ama yine dönecek olurlarsa, önceki (toplumlara uygulanan) sünnet, muhakkak (onların basından da) geçmiş olacaktır.

8:39 Fitne kalmayincaya ve dinin hepsi Allah'in oluncaya kadar onlarla savasin. Sayet vazgeçecek olurlarsa, süphesiz Allah, yaptıklarını görendir.

8:40 Geri dönerlerse, bilin ki gerçekten Allah, sizin mevlanizdir. O, ne güzel mevladir ve ne güzel yardimcidir.

8:41 Bilin ki, 'ganimet olarak ele geçirdiginiz' seylerin beste biri, muhakkak Allah'in, Resûlün, yakınların, yetimlerin, yoksulların ve yolcunundur. Eger Allah'a, hak ile batilin birbirinden ayrıldığı gün, iki ordunun karsi karsiya geldiği günde (Bedir'de) kulumuza indirdigimize iman ediyorsanız (ganimeti böyle bölüsün). Allah, herseye güç yetirendir.

8:42 Hani siz vadinin yakın kenarında, onlar uzak yamacındaydılar; kervan ise sizden daha asagıdaydı. Eger sözleşseydiniz, kaçınılmaz olarak sözleşme yeri (veya konusu) hakkında anlaşmazlığa düşerdiniz; ancak

Allah, olacağı olan işi gerçekleştirmek için (böyle yaptı). Böylece, helak olacak kişi apaçık bir delilden sonra helak olsun, diri kalacak kişi apaçık bir delilden sonra hayatta kalsin. Süphesiz Allah, gerçekten isitendir, bilendir.

8:43 Hani Allah, onları sana uykunda az gösteriyordu; eğer sana çok gösterseydi, gerçekten yilginliğe kapılacaktınız ve iş konusunda gerçekten çekismeye düşecektiniz. Ancak Allah esenlik (kurtuluş) bağışladı. Çünkü O, elbette sinelerin özünde saklı duranı bilendir.

8:44 Karşı karşıya geldiğinizde, Allah, 'olacağı olan işi gerçekleştirmek' için, onları gözlerinizde az gösteriyor, sizi de onların gözlerinde azaltıyordu. Ve (bütün) işler Allah'a döndürülür.

8:45 Ey iman edenler, bir toplulukla karşı karşıya geldiğiniz zaman, dayanıklılık gösterin ve Allah'ı çokça zikredin. Ki kurtuluş (felah) bulasınız.

8:46 Allah'a ve Resûlü'ne itaat edin ve çekisip birbirinize düşmeyin, çözümlü yilginlasırsınız, gücünüz gider. Sabredin. Süphesiz Allah, sabredenlerle beraberdir.

8:47 Bir de yurtlarından refahtan simarip-azıtarak, insanlara gösteris yaparak çıkanlar ve (halkı) Allah'ın yolundan alıkoyanlar gibi olmayın. Allah, onların yaptıklarını çepeçevre kusatandır.

8:48 O zaman şeytan onlara amellerini çekici göstermiş ve onlara: "Bugün sizi insanlardan bozguna uğratacak kimse yoktur ve ben de sizin yardımcınızım" demisti. Ne zaman ki, iki topluluk birbirini görür oldu (karşılaştı) o, iki topuğu üstünde geri döndü ve: "Süphesiz ben sizden uzagım. Çünkü ben sizin görmediğinizi görüyorum, ben Allah'tan da korkuyorum" dedi. Allah (ceza ile) sonuçlandırması pek siddetli olandır.

8:49 Münafıklar ve kalplerinde hastalık olanlar şöyle diyorlardı: "Bunları (Müslümanları) dinleri aldattı." Oysa kim Allah'a tevekkül ederse, süphesiz Allah, üstün ve güçlü olandır, hüküm ve hikmet sahibidir.

8:50 Melekleri, onların yüzlerine ve arkalarına vurarak: "Yakıcı azabı tadın" diye o inkar edenlerin canlarını alırken görmelisin.

8:51 Bu, ellerinizin önceden takdim ettiği işler yüzündendir. Yoksa süphesiz Allah kullara zulmedici degildir.

8:52 Firavun ailesinin ve onlardan öncekilerin gidis tarzı gibi Allah'ın ayetlerini inkar ettiler de, Allah da onları günahlarından dolayı yakalayiverdi. Süphesiz, Allah, en büyük kuvvet sahibidir, sonuçlandırması pek siddetlidir.

8:53 Nedeni su: Bir kavim (toplum), kendinde olanı degistirinceye kadar Allah, ona nimet olarak bağışladığını degistirici degildir. Allah süphesiz isitendir, bilendir.

8:54 Firavun ailesinin ve onlardan öncekilerin gidis tarzı gibi. Onlar, Rablerinin ayetlerini yalanladılar; Biz de günahları dolayısıyla onları helak ettik. Firavun ordusunu suda bogduk. Onların tümü zulmeden kimselerdi.

8:55 Allah Katında canlıların en kötüsü, süphesiz inkar edenlerdir.

Onlar artık inanmazlar.

8:56 Bunlar, içlerinden antlaşma yaptığın kimselerdir ki, sonra her defasında ahidlerini bozarlar. Onlar sakinmazlar.

8:57 Bundan dolayı, savasta onları yakalarsan, öyle darmadağın et ki, onlarla arkalarından gelecek olanlar(i caydır). Umulur ki ibret alırlar.

8:58 Eğer bir kavmin ihanet edeceğinden kesin olarak korkarsan, sen de açık ve adil bir tutumla (onlarla olan anlaşma metnini ve diplomatik ilişkiyi) at.

Gerçekten Allah, ihanet edenleri sevmez.

8:59 İnkâr edenler, kaçıp-kurtulduklarını sanmasınlar; gerçek şu ki, onlar (Bizi) aciz bırakamazlar.

8:60 Onlara karşı gücünüzün yettiği kadar kuvvet ve besli atlar hazırlayın. Bununla, Allah'ın düşmanı ve sizin düşmanınızı ve bunların dışında sizin bilmeyip Allah'ın bildiği diğer (düşmanları) korkutup-caydırarsınız. Allah yolunda her ne infak ederseniz, size 'eksiksiz olarak ödenir' ve siz haksızlığa uğratılmazsınız.

8:61 Eğer onlar barışa eğilim gösterirlerse, sen de ona eğilim göster ve Allah'a tevekkül et. Çünkü O, isitendir, bilendir.

8:62 Onlar, seni aldatmak isterlerse, şüphesiz Allah sana yeter. O, seni yardımıyla ve mü'minlerle destekledi.

8:63 Ve onların kalplerini uzlastırdı. Sen, yeryüzündekilerin tümünü harcasaydın bile, onların kalplerini uzlastıramazdın. Ama Allah, aralarını bulup onları uzlastırdı. Çünkü O, üstün ve güçlü olandır, hüküm ve hikmet sahibidir.

8:64 Ey Peygamber, sana ve seni izleyen mü'minlere Allah yeter.

8:65 Ey Peygamber, mü'minleri savaşa karşı hazırlayıp-tesvik et. Eğer içinizde sabreden yirmi (kisi) bulunursa, iki yüz (kisiyi) mağlub edebilirler. Ve eğer içinizden yüz (sabirli kisi) bulunursa, kafirlerden binini yener. Çünkü onlar (gerçeği) kavramayan bir topluluktur.

8:66 Şimdi, Allah sizden (yükünüzü) hafifletti ve sizde bir za'f olduğunu bildi. Sizden yüz sabirli (kisi) bulunursa, (onların) iki yüzünü bozguna uğratır; eğer sizden bin (kisi) olursa, Allah'ın izniyle (onların) iki binini yener. Allah, sabredenlerle beraberdir.

8:67 Hiçbir peygambere, yeryüzünde kesin bir zafer kazanıncaya kadar esir alması yakışmaz. Siz dünyanın geçici yararını istiyorsunuz. Oysa Allah (size) ahireti istemektedir. Allah, üstün ve güçlüdür, hüküm ve hikmet sahibidir.

8:68 Eğer Allah'ın geçimiste bir yazması (söz vermesi) olmasaydı, aldıklarınıza karşılık size gerçekten büyük bir azap dokunurdu.

8:69 Artık ganimet olarak elde ettiklerinizden helal ve temiz olarak yiyin ve Allah'tan korkup-sakinin. Şüphesiz Allah bağışlayandır, esirgeyendir."

8:70 Ey peygamber, ellerinizdeki esirlere de ki: "Eğer Allah, sizin kalplerinizde bir hayır olduğunu bilirse (görürse) size sizden alından daha hayırlisini verir ve sizi bağışlar. Allah bağışlayandır, esirgeyendir."

8:71 Eğer sana ihanet etmek isterlerse, onlar daha önce Allah'a da ihanet etmişlerdi; böylece O da, "bozguna uğramaları (için) sana imkan vermisti." Allah, bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir.

8:72 Gerçek su ki, iman edenler, hicret edenler ve Allah yolunda mallariyla ve canlariyla cihad edenler ile (hicret edenleri) barindiranlar ve yardım edenler, iste birbirlerinin velisi olanlar bunlardır. İman edip hicret etmeyenler, onlar hicret edinceye kadar, sizin onlara hiçbir şeyle velayetiniz yoktur. Ama din konusunda sizden yardım isterlerse, yardım üzerinizde bir yükümlülüktür. Ancak, sizlerle onlar arasında anlaşma bulunan bir topluluğun aleyhinde değil. Allah, yaptıklarınızı görendir.

8:73 İnkâr edenler birbirlerinin velileridir. Eğer siz bunu yapmazsanız (birbirinize yardım etmez ve dost olmazsanız) yeryüzünde bir fitne ve büyük bir bozgunculuk (fesat) olur.

8:74 İman edenler, hicret edenler ve Allah yolunda cihad edenler ile (hicret edenleri) barindiranlar ve yardım edenler, iste gerçek mü'min olanlar bunlardır. Onlar için bir bağışlanma ve üstün bir rizik vardır.

8:75 Bundan sonra iman edip hicret edenler ve sizinle birlikte cihad edenler, iste onlar sizdendir. Akrabalar (mirasta) Allah'ın Kitabı'na göre, birbirlerine (mirasta) önceliklidir. Doğrusu Allah herşeyi bilendir.

Sura 9: At-Tawbah

9:1 (Bu,) Müsriklerden kendileriyle antlaşma imzaladıklarınıza Allah'tan ve Resûlü'nden kesin bir uyarıdır.

9:2 Bundan böyle yeryüzünde (size tanınmış bir süre olarak) dört ay dolasin. Ve bilin ki Allah'i aciz bırakacak değilsiniz. Gerçekten Allah, inkâr edenleri hor ve aşağılık kılıcıdır.

9:3 Ve büyük Hacc (Hacc-i Ekber) günü, Allah'tan ve Resûlü'nden insanlara bir duyuru: Kesin olarak Allah, müsriklerden uzaktır, O'nun Resûlü de... Eğer tevbe ederseniz bu sizin için daha hayirlidir; yok eğer yüz çevirirseniz, bilin ki Allah'i elbette aciz bırakacak değilsiniz. İnkâr edenleri acı bir azapla müjdele.

9:4 Ancak müsriklerden kendileriyle antlaşma imzaladıklarınızdan (antlaşmadan) bir şeyi eksiltmeyenler ve size karşı hiç kimseye yardım etmeyenler baska; artık antlaşmalarını, süresi bitene kadar tamamlayın. Süphesiz, Allah muttaki olanları sever.

9:5 Haram aylar (süre tanınmış dört ay) siyirilip-bitince (çikinca) müsrikleri bulduğunuz yerde öldürün, onları tutuklayın, kusatın ve onların bütün geçit yerlerini kesip-tutun. Eğer tevbe edip namaz kılarlarsa ve zekati verirlerse yollarını açiverin. Gerçekten Allah, bağışlayandır, esirgeyendir.

9:6 Eğer müsriklerden biri, senden 'eman isterse', ona eman ver; öyle ki Allah'ın sözünü dinlemiş olsun, sonra onu 'güvenlik içinde olacağı yere ulaştır.' Bu, onların elbette bilmeyen bir topluluk olmaları nedeniyledir.

9:7 Mescid-i Haram yanında kendileriyle anlastıklarınız dışında, müsriklerin Allah Katında ve Resûlünün katında nasıl bir ahdi olabilir? Su halde o (anlaşmalı olanlar), size karşı (doğru) bir tutum takindikça, siz de onlara karşı doğru bir tutum takinin. Süphesiz Allah, muttaki olanları sever.

9:8 Nasıl olabilir ki!.. Eğer size karşı galip gelirlerse size karşı ne

'akrabalık baglarını', ne de 'sözleşme hükümlerini' gözetip-tanırlar. Sizi ağızlarıyla hosnut kılarlar, kalpleri ise karşı koyar. Onların çoğu fasık kimselerdir.

9:9 Allah'ın ayetlerine karşılık az bir değeri satın aldılar, böylece O'nun yolunu engellediler. Onların yaptıkları gerçekten ne kötüdür.

9:10 Onlar (hiç) bir mü'mine karşı ne 'akrabalık baglarını', ne de 'sözleşme hükümlerini' gözetip tanırlar. İşte bunlar, haddi aşmakta olanlardır.

9:11 Eğer onlar tevbe edip namazı kılarlarsa ve zekatı verirlerse, artık onlar sizin dinde kardeşlerinizdir. Bilen bir topluluk için ayetleri böyle birer birer açıklarız.

9:12 Ve eğer antlaşmalardan sonra, yine yeminlerini bozarlarsa ve dininize hiç besleyip-saldırırlarsa, bu durumda küfrün önderleriyle çarpışın. Çünkü onlar, yeminleri olmayan kimselerdir; belki cayarlar.

9:13 Yeminlerini bozan, elçiyi (yurdundan) sürmeye çabalayan ve sizinle ilk defa (savasa) başlayan bir toplulukla savaştığınız misiniz? Korkuyor musunuz onlardan? Eğer inanıyorsanız, Kendisi'nden korkmanıza Allah daha layıktır.

9:14 Onlarla çarpışınız. Allah, onları sizin ellerinizle azaplandırınsın, hor ve aşağılık kılsın ve onlara karşı size zafer versin, mü'minler topluluğunun göğsünü sifaya kavuştursun.

9:15 Ve kalplerindeki öfkeyi gidersin. Allah dilediğinin tevbesini kabul eder. Allah bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir.

9:16 Yoksa siz, içinizden cihad edenleri ve Allah'tan ve Resûlü'nden ve mü'minlerden başka sır-dostu edinmeyenleri Allah 'bilip (ortaya) çıkarmadan' bırakıvereceğinizi mi sandınız? Allah yaptıklarınızdan haberdardır.

9:17 Sirk kosaanların, kendi inkarlarına bizzat kendileri şahidler iken, Allah'ın mescidlerini onarmalarına (hak ve yetkileri) yoktur. İşte bunlar, yaptıkları bosa gitmiş olanlardır. Ve bunlar ateste süresiz kalacak olanlardır.

9:18 Allah'ın mescidlerini, yalnızca Allah'a ve ahiret gününe iman eden, namazı dosdoğru kılan, zekatı veren ve Allah'tan baskasından korkmayanlar onarabilir. İşte, hidayete erenlerden oldukları umulanlar bunlardır.

9:19 Hacılar su dağıtmayı ve Mescid-i Haram'i onarmayı, Allah'a ve ahiret gününe iman eden ve Allah yolunda cihad edenin (yaptıkları) gibi mi saydınız? (Bunlar) Allah Katında bir olmazlar. Allah zulmeden bir topluluğa hidayet vermez.

9:20 İman edenler, hicret edenler ve Allah yolunda mallarıyla ve canlarıyla cihad edenlerin Allah Katında büyük dereceleri vardır. İşte 'kurtuluş ve mutluluğa' erenler bunlardır.

9:21 Rableri onlara Katından bir rahmeti, bir hosnutluğu ve onlar için, kendisine sürekli bir nimet bulunan cennetleri müjdeler.

9:22 Onda ebedi kalıcıdır. Süphesiz Allah, büyük mükafat Katında olandır.

9:23 Ey iman edenler, eğer imana karşı inkarı sevip-tercih ediyorlarsa, babalarınızı ve kardeşlerinizi veliler edinmeyin. Sizden kim onları veli

edinirse, iste bunlar zulmeden kimselerdir.

9:24 De ki: "Eger babalariniz, çocuklariniz, kardesleriniz, esleriniz, asiretiniz, kazandiginiz mallar, az kar getireceginden korktugunuz ticaret ve hosunuza giden evler, sizlere Allah'tan, O'nun Resûlü'nden ve O'nun yolunda cihad etmekten daha sevimli ise, artik Allah'in emri gelinceye kadar bekleyedurun. Allah, fasiklar topluluguna hidayet vermez.

9:25 Andolsun, Allah birçok yerlerde ve Huneyn gününde size yardım etti. Hani çok sayıda olusunuz sizi böbürlendirip-gururlandırmisti, fakat size bir şey de sağlayamamisti. Yer ise, bütün genişliğine rağmen size dar gelmisti, sonra arkaniza dönüp gerisin geri gitmisticiniz.

9:26 (Bundan) Sonra Allah, elçisi ile mü'minlerin üzerine 'güven duygusu ve huzur' indirdi, sizin görmediginiz ordulari indirdi ve inkar edenleri azaplandırdi. Bu, inkarcilarin cezasidir.

9:27 Bunun ardından Allah, diledigi kimseden tevbesini kabul eder. Allah, bagislayandır, esirgeyendir.

9:28 Ey iman edenler, müsrikler ancak bir pisliktirler; öyleyse bu yıllarından sonra artik Mescid-i Haram'a yaklasmasinlar. Eger ihtiyaç içinde kalmaktan korkarsanız, Allah dilerse sizi Kendi fazlından zengin kılar. Süphesiz Allah bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir.

9:29 Kendilerine kitap verilenlerden, Allah'a ve ahiret gününe inanmayan, Allah'in ve Resûlü'nün haram kildigini haram tanımayan ve hak dini (Islam'i) din edinmeyenlerle, küçük düşürölüp cizyeyi kendi elleriyle verinceye kadar savasin.

9:30 Yahudiler: "Üzeyir Allah'in ogludur" dediler; Hristiyanlar da: "Mesih Allah'in ogludur" dediler. Bu, onların ağızlarıyla söylemeleridir; onlar, bundan önceki inkar edenlerin sözlerini taklid ediyorlar. Allah onları kahretsin; nasıl da çevriliyorlar?

9:31 Onlar, Allah'i bırakıp bilginlerini ve rahiplerini rablar (ilahlar) edindiler ve Meryem oğlu Mesih'i de. Oysa onlar, tek olan bir İlah'a ibadet etmekten başka bir şeyle emrolunmadılar. O'ndan başka İlah yoktur. O, bunların sirk kostukları şeylerden Yücedir.

9:32 Ağızlarıyla Allah'in nurunu söndürmek istiyorlar. Oysa kafirler istemese de Allah, Kendi nurunu tamamlamaktan baskasını istemiyor.

9:33 Müsrikler istemese de, O, dini (Islam'i) bütün dinlere üstün kılmak için elçisini hidayetle ve hak dinle gönderen O'dur.

9:34 Ey iman edenler, gerçek şu ki, (Yahudi) bilginlerinden ve (Hristiyan) rahiplerinden çoğu, insanların mallarını haksızlıkla yerler ve Allah'in yolundan alıkoyarlar. Altını ve gümüsü biriktirip de Allah yolunda harcamayanlar... Onlara acı bir azabi müjdele.

9:35 Bunların üzerlerinin cehennem atesinde kızdırılacağı gün, onların alınları, böğürleri ve sırtları bunlarla dağlanacak (ve:) "İste bu, kendiniz için yigip-sakladıklarınızdır; yigip-sakladıklarınızı tadin" (denilecek).

9:36 Gerçek şu ki, Allah Katında ayların sayısı, gökleri ve yeri yarattığı günden beri Allah'in kitabında on ikidir. Bunlardan dördü haram aylardır. İste dosdoğru olan hesap (din) budur. Öyleyse bunlarda kendinize zulmetmeyin ve onların sizlerle topluca savasması gibi siz de

müsrüklerle topluca savasin. Ve bilin ki Allah, takva sahipleriyle beraberdir.

9:37 (Haram aylari) Ertelemek ancak inkarda bir artistir. Bununla kafirler sasirtilip-saptirilir. Allah'in haram kildigina sayi bakimindan uymak için, onu bir yıl helal, bir yıl haram kiliyorlar. Böylelikle Allah'in haram kildigini helal kilmis oluyorlar. Yaptiklarinin kötülüğü kendilerine 'çekici ve süslü' gösterilmistir. Allah, inkarci bir topluluga hidayet vermez.

9:38 Ey iman edenler, ne oldu ki size, Allah yolunda savasa kusanin denildigi zaman, yer(iniz)de agir lasip kaldiniz? Ahiretten (cayip) dünya hayatina mi razi oldunuz? Ama ahirettekine (göre), bu dünya hayatinin yarari pek azdir.

9:39 Eger savasa kusanip-çikmazsaniz, O sizi pek aci bir azapla azaplandiracak ve yerinize bir baska toplulugu getirip degistirecektir. Siz O'na hiçbir seyle zarar veremezsiniz. Allah, herseye güç yetirendir.

9:40 Siz Ona (Peygambere) yardım etmezseniz, Allah Ona yardım etmistir. Hani kafirler ikiden biri olarak Onu (Mekke'den) çikarmislardi; ikisi magarada olduklarinda arkadasina söyle diyordu: "Hüzne kapilma, elbette Allah bizimle beraberdir." Böylece Allah Ona 'huzur ve güvenlik duygusunu' indirmisti, Onu sizin görmediginiz ordularla desteklemis, inkar edenlerin de kelimesini (inkar çağrilarini) alçaltmisti. Oysa Allah'in kelimesi, Yüce olandir. Allah üstün ve güçlüdür, hüküm ve hikmet sahibidir.

9:41 Hafif ve agir savasa kusanip çikin ve Allah yolunda mallarinizla ve canlarinizla cihad edin. Eger bilerseniz, bu sizin için daha hayirlidir.

9:42 Eger yakin bir yarar ve orta bir sefer olsaydi, onlar mutlaka seni izlerlerdi. Ama zorluk onlara uzak geldi. "Eger güç yetirseydik muhakkak seninle birlikte (savasa) çikardik." diye sana Allah adina yemin edecekler. Kendi nefislerini helaka sürüklüyorlar. Allah onlarin gerçekten yalan söylediklerini biliyor.

9:43 Allah seni affetsin; dogru söyleyenler sana açıkça belli oluncaya ve yalancilari da öğreninceye kadar niye onlara izin verdin?

9:44 Allah'a ve ahiret gününe iman edenler, mallariyla ve canlariyla cihad etmekten (kaçinmak için) senden izin istemezler. Allah takva sahiplerini bilendir.

9:45 Senden, yalnızca Allah'a ve ahiret gününe inanmayan, kalpleri kuskuya kapilip, kuskularinda kararsizliga düşenler izin ister.

9:46 Eger (savasa) çikmak isteselerdi, herhalde ona bir hazirlik yaparlardi. Ancak Allah, (savasa) gönderilmelerini çirkin gördü de ayaklarini doladi ve; "(Onlara) Siz de oturanlarla birlikte oturun" denildi.

9:47 Sizinle birlikte çiksalardi, size 'kötülük ve zarardan' baska bir sey ilave etmez ve araniza mutlaka fitne sokmak üzere içinizde çaba yürütürlerdi. İçinizde onlara 'haber tasiyanlar' vardir. Allah, zulmedenleri bilir.

9:48 Andolsun, daha önce onlar fitne aramislardi. Ve sana karsi birtakim isler çevirmislerdi. Sonunda onlar, istemedikleri halde hak geldi ve

Allah'in emri ortaya çikip-üstünlük sagladi.

9:49 Onlardan bir kısmi: "Bana izin ver ve beni fitneye katma" der. Haberin olsun, onlar fitnenin (ta) içine düsmüslerdir. Hiç süphesiz cehennem, o inkar edenleri mutlaka çepeçevre kusaticidir.

9:50 Sana iyilik dokunursa, bu onlari fenalastirir, bir musibet isabet edince ise: "Biz önceden tedbirimizi almistik" derler ve sevinç içinde dönüp giderler.

9:51 De ki: "Allah'in bizim için yazdiklari disinda, bize kesinlikle hiçbir sey isabet etmez. O bizim Mevlamizdir. Ve mü'minler yalnızca Allah'a tevekkül etmelidirler."

9:52 De ki: "Siz bizim için iki güzellikten (shidlik veya zaferden) birinin disinda baskasini mi bekliyorsunuz? Oysa biz de, Allah'in ya Kendi Katından veya bizim elimizle size bir azap dokunduracagini bekliyoruz. Öyleyse siz bekleyedurun, kuskusuz biz de sizlerle birlikte bekleyenleriz.

9:53 De ki: "Isteyerek veya istemeyerek infak edin; sizden kesin olarak kabul edilmeyecektir. Çünkü siz bir fasiklar toplulugu oldunuz."

9:54 Infak ettiklerinin kendilerinden kabulünü engelleyen sey, Allah'i ve elçisini tanımamaları, namaza ancak isteksizce gelmeleri ve hoslarına gitmiyorken infak etmeleridir.

9:55 Su halde onların malları ve çocukları seni imrendirmesin; Allah bunlarla ancak onları dünya hayatında azaplandırmak ve canlarının inkar içindeyken zorlukla çıkmasını ister.

9:56 Gerçekten sizden olduklarına dair Allah adına yemin ederler. Oysa onlar sizden degildirler. Ancak onlar ödleri kopan bir topluluktur.

9:57 Eger onlar bir sığınak ya da (kalacak) magaralar veya girebilecekleri bir yer bulsalar, hızla oraya yönelip kosarlardı.

9:58 Onlardan sadakalar konusunda seni yadrigayacaklar vardır. Ondan kendilerine verilirse hoslanırlar, kendilerine verilmediği zaman bu sefer gazablanırlar.

9:59 Eger onlar, Allah'in ve elçisinin verdiklerine hosnut olsalardı ve: "Bize Allah yeter; Allah pek yakında bize fazlından verecek, O'nun elçisi de. Biz gerçekten ancak Allah'a ragbet edenleriz" deselerdi (ya).

9:60 Sadakalar, -Allah'tan bir farz olarak- yalnızca fakirler, düskünler, (zekat) isinde görevli olanlar, kalpleri isindirilacaklar, köleler, borçlular, Allah yolunda (olanlar) ve yolda kalmis(lar) içindir. Allah bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir.

9:61 İçlerinden Peygamberi incitenler ve: "O (her sözü dinleyen) bir kulaktır" diyenler vardır. De ki: "O sizin için bir hayir kulagidir.

Allah'a iman eder, mü'minlere inanıp-güvenir ve sizden iman edenler için bir rahmettir. Allah'in elçisine eziyet edenler... Onlar için aci bir azap vardır."

9:62 Sizi hosnut kılmak için Allah'a yemin ederler; oysa mü'min iseler, hosnut kilinmaya Allah ve elçisi daha layiktir.

9:63 Bilmiyorlar mı, kim Allah'a ve elçisine karsi koymaya çalışırsa, gerçekten onun için, onda ebedi kalmak üzere cehennem atesi vardır? İşte en büyük asagılanma budur.

9:64 Münafıklar, kalplerinde olani kendilerine haber verecek bir sûrenin

aleyhlerinde indirilmesinden çekiniyorlar. De ki: "Alay edin. Süphesiz, Allah kaçınmakta olduklarınızı açığa çıkarandır."

9:65 Onlara sorarsan, andolsun: "Biz dalmış, oyalanıyorduk" derler. De ki: "Allah ile, O'nun ayetleriyle ve elçisiyle mi alay ediyordunuz?"

9:66 Özür belirtmeyiniz. Siz, imaninizden sonra inkara saptınız. Sizden bir topluluğu bağışlasak da, bir topluluğunuzu gerçekten suçlu-günahkar olmaları nedeniyle azaplandıracağız.

9:67 Münafık erkekler ve münafık kadınlar, bazisi bazisindandır; kötülüğü emrederler, iyilikten alıkoyarlar, ellerini simsiki tutarlar. Onlar Allah'ı unuttular; O da onları unuttu. Süphesiz, münafıklar fiska sapanlardır.

9:68 Allah, erkek münafıklara da, kadın münafıklara da ve (bütün) kafirlere, içinde ebedi kalmak üzere cehennem atesini vadetti. Bu, onlara yeter. Allah onları lanetlemiştir ve onlar için sürekli bir azap vardır.

9:69 Sizden önceki (münafıklar ve kafirler) gibi. Onlar sizden kuvvet bakımından daha güçlü, mal ve çocuklar bakımından daha çoktular. Onlar kendi paylarıyla yararlanmaya baktılar; siz de, sizden öncekilerin kendi paylarıyla yararlanmaya kalkışmaları gibi, kendi paylarınızla yararlanmaya baktınız ve siz de (dünyaya ve zevke) dalanlar gibi daldiniz. İşte onların dünyada ahirette bütün yapıp-ettikleri (amelleri) bosa çıkmıştır ve iste onlar kayba uğrayanlardır.

9:70 Onlara, kendilerinden öncekilerin; Nuh, Ad, Semud kavminin, İbrahim kavminin, Medyen ahalesinin ve yerle bir olan şehirlerin haberi gelmedi mi? Onlara resulleri apaçık deliller getirmişlerdi. Demek ki Allah, onlara zulmediyor değildi, ama onlar kendi nefislerine zulmediyorlardı.

9:71 Mü'min erkekler ve mü'min kadınlar birbirlerinin velileridirler. İyiliği emreder, kötülükten sakindirirler, namazı dosdoğru kılarlar, zekati verirler ve Allah'a ve Resûlü'ne itaat ederler. İşte Allah'ın kendilerine rahmet edeceği bunlardır. Süphesiz, Allah, üstün ve güçlüdür, hüküm ve hikmet sahibidir.

9:72 Allah, mü'min erkeklere ve mü'min kadınlara içinde ebedi kalmak üzere, altından ırmaklar akan cennetler ve Adn cennetlerinde güzel meskenler vadetmiştir. Allah'tan olan hosnutluk ise en büyüktür. İşte büyük kurtuluş ve mutluluk budur.

9:73 Ey Peygamber, kafirlerle ve münafıklarla cihad et ve onlara karşı sert ve caydırıcı davran. Onların barınma yerleri cehennemdir, ne kötü bir yataktır o!..

9:74 Allah'a and içiyorlar ki (o inkar sözünü) söylemediler. Oysa andolsun, onlar inkar sözünü söylemişlerdir ve İslamliklarından sonra inkara saptmışlardır ve erisemedikleri bir şeye yeltenmişlerdir. Oysa intikama kalkışmalarının, kendilerini Allah'ın ve elçisinin bol ihsanından zengin kılmasından başka (bir nedeni) yoktu. Eğer tevbe ederlerse kendileri için hayırlı olur, eğer yüz çevirirlerse Allah onları dünyada da, ahirette de acı bir azapla azaplandırır. Onlar için yeryüzünde bir koruyucu-dost ve bir yardımcı yoktur.

9:75 Onlardan kimi de: "Andolsun, eğer bize bol ihsanından verirse gerçekten sadaka vereceğiz ve salihlerden olacağız" diye Allah'a ahdetmiştir.

9:76 Onlara Kendi bol ihsanından verince ise, onunla cimrilik yaptılar ve yüz çevirdiler; onlar böyle sirt dönenlerdir.

9:77 Böylece O da, Allah'a verdikleri sözü tutmamaları ve yalan söylemeleri nedeniyle, kendisiyle karşılasacakları güne kadar, kalplerinde nifaki (sonuçta köklü bir duygu olarak) yerleşik kildi.

9:78 Onlar bilmiyorlar mı ki, elbette Allah, onların gizli tuttuklarını da, fısıldıklarını da biliyor. Gerçekten Allah, gaybin bilgisine sahip olandır.

9:79 Sadakalar konusunda, mü'minlerden ek bağışlarda bulunanlarla emeklerinden (cehdlerinden) baskasını bulamayanları yadırgayarak bunlarla alay edenler; Allah (asil) onları alay konusu kılmıştır ve onlar için acı bir azap vardır.

9:80 Sen, onlar için ister bağışlanma dile, istersen dileme. Onlar için yetmiş kere bağışlanma dilesen de, Allah onları kesinlikle bağışlamaz. Bu, gerçekten onların Allah'a ve elçisine (karsi) nankörlük etmeleri dolayısıyladır. Allah fasıklar topluluğuna hidayet vermez.

9:81 Allah'ın elçisine muhalif olarak (savastan) geri kalanlar oturup-kalmalarına sevindiler ve Allah yolunda mallarıyla ve canlarıyla cihad etmeyi çirkin görerek: "Bu sıcakta (savasa) çıkmayın" dediler. De ki: "Cehennem ateşinin sıcaklığı daha siddetlidir." Bir kavrayıp-anlasalardı.

9:82 Öyleyse kazandıklarının cezası olarak az gülsünler, çok ağlasınlar.

9:83 Bundan böyle, Allah seni onlardan bir topluluğun yanına döndürür de, (yine savasa) çıkmak için senden izin isterlerse, de ki: "Kesin olarak benimle hiçbir zaman (savasa) çıkamazsınız ve kesin olarak benimle bir düşmana karşı savasamazsınız. Çünkü siz oturmayı ilk defa hoş gördünüz; öyleyse geride kalanlarla birlikte oturun."

9:84 Onlardan ölen birinin namazını hiçbir zaman kılma, mezarı basında durma. Çünkü onlar, Allah'a ve elçisine (karsi) inkara saptılar ve fasik kimseler olarak öldüler.

9:85 Onların malları ve evlatları seni imrendirmesin; Allah bunlarla, ancak onları dünyada azaplandırmak ve canlarının onları inkar içindeyken zorluk içinde çıkmasını istiyor.

9:86 "Allah'a iman edin, O'nun elçisi ile cihad etmeye çikin" diye bir süre indirildiği zaman onlardan servet sahibi olanlar, senden izin isteyip: "Bizi bırakiver, oturanlarla birlikte olalım" dediler.

9:87 (Savastan) Geri kalanlarla birlikte olmayı seçtiler. Onların kalpleri mühürlenmiştir. Bundan dolayı kavrayıp-anlamazlar.

9:88 Ama Resul ve onunla birlikte olan mü'minler, mallarıyla ve canlarıyla cihad ettiler; iste bütün hayırlar onlarındır ve kurtulsa erenler onlardır.

9:89 Allah onlar için, süresiz kalacakları, altından ırmaklar akan cennetler hazırladı. İşte büyük 'kurtuluş ve mutluluk' budur.

9:90 Bedevilerden özür belirtenler, kendilerine izin verilmesi için geldiler. Allah'a ve elçisine yalan söyleyenler de oturup kaldı. Onlardan inkar edenlere pek acı bir azap isabet edecektir.

9:91 Allah'a ve elçisine karşı 'içten bağlı kalıp hayra çağırınlar' oldukları sürece, güçsüz-zayıflara, hastalara ve infak etmek için bir şey bulamayanlara bir sorumluluk (günah) yoktur. İyilik edenlerin aleyhinde de bir yol yoktur. Allah, bağışlayandır, esirgeyendir.

9:92 Bir de (savasa katılabilecekleri bir binege) bindirmen için sana her gelişlerinde "Sizi bindirecek bir şey bulamıyorum" dediğin ve infak edecek bir şey bulamayıp hüznlerinden dolayı gözlerinden yaşlar bosana bosana geri dönenler üzerinde de (sorumluluk) yoktur.

9:93 Yol, ancak o kimseler aleyhindedir ki, zengin oldukları halde (savasa çıkmamak için) senden izin isterler ve bunlar geride kalanlarla birlikte olmayı seçerler. Allah, onların kalplerini mühürlemiştir. Bundan dolayı onlar, bilmezler.

9:94 Onlara geri döndüğünüzde size özür belirttiler. De ki: "Özür belirtmeyiniz, size kesin olarak inanmıyoruz. Allah bize, durumunuzu haber vermiştir. Yaptıklarınızı Allah görecektir, O'nun elçisi de. Sonra gaybi da, müşahede edilebileni de bilene döndürüleceksiniz ve O, yaptıklarınızı size haber verecektir."

9:95 Onlara geri döndüğünüzde kendilerinden vazgeçmeniz için Allah'a and içecekler. Artık siz onlara sırt çevirin. Onlar gerçekten pistirler.

Kazanmakta olduklarının bir cezası olarak, barınma yerleri cehennemdir.

9:96 Kendilerinden hosnut olmanız için size yemin ederler. Siz onlardan hosnut olsanız bile şüphesiz Allah, fasıklar topluluğundan hosnut olmaz.

9:97 Bedeviler inkar ve nifak bakımından daha siddetlidir. Allah'ın elçisine indirdiği sınırları bilmemeye de onlar daha 'yatkin ve elverişlidir.' Allah bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir.

9:98 Bedevilerden öyleleri vardır ki, infak ettiğini bir cereme sayar ve sizi felaketlerin sarıvermesini bekler. Kötü felaket onları sarsın. Allah isitendir, bilendir.

9:99 Bedevilerden öyleleri de vardır ki, onlar Allah'a ve ahiret gününe iman eder ve infak ettiğini Allah Katında bir yakınlaşmaya ve elçinin dua ve bağışlama dileklerine (bir yol) sayar. Haberiniz olsun, bu gerçekten onlar için bir yakınlaşmadır. Allah da onları Kendi rahmetine sokacaktır. Şüphesiz Allah, bağışlayandır, esirgeyendir.

9:100 Öne geçen Muhacirler ve Ensar ile onlara güzellikle uyanlar; Allah onlardan hosnut olmuştur, onlar da O'ndan hosnut olmuşlardır ve (Allah) onlara, içinde ebedi kalacakları, altından ırmaklar akan cennetler hazırlamıştır. İşte büyük 'kurtuluş ve mutluluk' budur.

9:101 Çevrenizdeki bedevilerden münafık olanlar vardır ve Medine halkından da nifaki alışkanlığa çevirmiş olanlar vardır. Sen onları bilmezsin, Biz onları biliriz. Biz onları iki kere azaplandıracağız, sonra onlar büyük bir azaba döndürülecekler.

9:102 Diğerleri günahlarını itiraf ettiler, onlar salih bir amelî bir başka kötüyle karıştırmışlardır. Umulur ki Allah tevbelerini kabul eder. Hiç şüphesiz Allah, bağışlayandır, esirgeyendir.

9:103 Onların mallarından sadaka al, bununla onları temizlemiş, arındırmış olursun. Onlara dua et. Doğrusu, senin duan, onlar için 'bir sükûnet ve huzurdur.' Allah isitendir, bilendir.

9:104 Onlar bilmiyorlar mi ki, gerçekten Allah kullarından tevbeleri kabul edecek ve sadakaları alacak olan O'dur. Süphesiz, tevbeleri kabul eden, esirgeyen O'dur.

9:105 De ki: "Yapip-edin. Allah sizin yapip-ettiklerinizi (amellerinizi) görecektir. O'nun elçisi ve mü'minler de. Yakında gaybi ve müşahede edilebileni Bilen'e döndürüleceksiniz ve O, size yaptıklarınızı haber verecektir."

9:106 Diğer bir kısmı, Allah'ın emri için ertelenmişlerdir. O, bunları, ya azaplandıracak veya tevbelerini kabul edecektir. Allah, bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir.

9:107 Zarar vermek, inkari (pekistirmek), mü'minlerin arasını ayırmak ve daha önce Allah'a ve elçisine karşı savasani gözlemek için mescid edinenler ve: "Biz iyilikten başka bir şey istemedik" diye yemin edenler (var ya,) Allah onların süphesiz yalancı olduklarına şahidlik etmektedir.

9:108 Sen bunun (böyle bir mescidin) içinde hiçbir zaman durma. Daha ilk gününden takva temeli üzerine kurulan mescid, senin bunda (namaza ve diğer işlere) durmana daha uygundur. Onda, arınmayı içten-arzulayan adamlar vardır. Allah arınanları sever.

9:109 Binasının temelini, Allah korkusu ve hosnutluğu üzerine kuran kimse mi hayırlıdır, yoksa binasının temelini göçecek bir yarı kenarına kurup onunla birlikte kendisi de cehennem atesi içine yuvarlanan kimse mi? Allah, zulmeden bir topluluğa hidayet vermez.

9:110 Onların kalpleri parçalanmadıkça, kurdukları bina kalplerinde bir süphe olarak sürüp-gidecektir. Allah bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir.

9:111 Hiç süphesiz Allah, mü'minlerden -karsiliginda onlara mutlaka cenneti vermek üzere- canlarını ve mallarını satın almıştır. Onlar Allah yolunda savasirlar, öldürürler ve öldürülürler; (bu,) Tevrat'ta, Incil'de ve Kur'an'da O'nun üzerine gerçek olan bir vaaddir. Allah'tan daha çok ahbine vefa gösterecek olan kimdir? Su halde yaptiginiz bu alis-veristen dolayi sevinip-müjdelesiniz. Iste 'büyük kurtulus ve mutluluk' budur.

9:112 Tevbe edenler, ibadet edenler, hamd edenler, (Islam ugrundu) seyahat edenler, rükû edenler, secde edenler, iyiligi emredenler, kötülükten sakindiranlar ve Allah'ın sinirlarini koruyanlar; sen (bütün) mü'minleri müjdele.

9:113 Kendilerine onların gerçekten çilgin atesinin arkadaşları oldukları açıklandıktan sonra -yakınları dahi olsa- müsrıklar için bağışlanma dilemeleri peygambere ve iman edenlere yaramaz.

9:114 İbrahim'in babası için bağışlanma dilemesi, yalnızca ona verdiği bir söz dolayısıyla idi. Kendisine, onun gerçekten Allah'a düşman olduğu açıklanınca ondan uzaklaştı. Doğrusu İbrahim, çok duygulu, yumuşak huyluydu.

9:115 Bir topluluğa Allah, hidayet verdikten sonra, korkup-sakinacakları şeyleri kendilerine açıklayınca kadar, onları sapıklığa sürükleyecek değildir. Süphesiz Allah, herşeyi bilendir.

9:116 Gerçek şu ki, göklerin ve yerin mülkü Allah'ındır; diriltir ve öldürür. Sizin Allah'tan başka veliniz ve yardımcıınız yoktur.

9:117 Andolsun Allah, Peygamberin, muhacirlerin ve ensarin üzerine tevbe ihsan etti. Ki onlar -içlerinde bir bölümünün kalbi neredeyse kaymak üzereyken- ona güçlük saatinde tabi oldular. Sonra onların tevbelerini kabul etti. Çünkü O, onlara (karsi) çok sefkatlidir, çok esirgeyicidir.

9:118 (Savastan) Geri bırakılan üç (kisiyi) de (bagisladi). Öyle ki, bütün genişliğine rağmen yeryüzü onlara dar gelmişti, nefisleri de kendilerine dar (sikintili) gelmişti ve O'nun disinda (yine) Allah'tan başka bir sığınacak olmadığını iyice anladılar. Sonra tevbe etsinler diye onların tevbesini kabul etti. Süphesiz Allah, (yalnızca) O, tevbeleri kabul edendir, esirgeyendir.

9:119 Ey iman edenler, Allah'tan sakinin ve doğru (sadik)larla birlikte olun.

9:120 Medine halkına ve çevresindeki bedevilere, Allah'ın elçisinden geri kalmaları, kendi nefislerini onun nefisine tercih etmeleri yakışmaz. Bu, gerçekten onların Allah yolunda bir susuzluk, bir yorgunluk, 'dayanılmaz bir açlık' (çekmeleri), kafirleri 'kin ve öfkeyle ayaklandıracak' bir yere ayak basmaları ve düşmana karşı bir başarı kazanmaları karşılığında, mutlaka onlara bununla salih bir amel yazılmış olması nedeniyledir. Süphesiz Allah, iyilik yapanların ecrini kaybetmez.

9:121 Küçük, büyük infak ettikleri her nafaka ve (Allah yolunda) astıkları her vadi, mutlaka Allah'ın yaptıklarının daha güzeliyle onlara karşılığını vermesi için, (bunlar) onlar adına yazılmıştır.

9:122 Mü'minlerin tümünün öne fırlayıp çıkmaları gerekmez. Öyleyse onlardan her bir topluluktan bir grup, çıktığında (bir grup da), dinde derin bir kavrayış edinmek (tafavukta bulunmak) ve kavimleri kendilerine geri döndüğünde onları uyarmak için (geride kalabilir). Umulur ki onlar da kaçınıp-sakinirler.

9:123 Ey iman edenler, inkar edenlerden size en yakın olanlarla savasın; sizde 'bir güç ve caydırıcılık' görsünler. Ve bilin ki gerçekten Allah takva sahipleriyle beraberdir.

9:124 Bir sûre indirildiğinde onlardan bazisi: "Bu, hanginizin imanını arttırdı?" der. Ancak iman edenlere gelince; onların imanını arttırmıştır ve onlar müjdelesmektedirler.

9:125 Kalplerinde hastalık olanların ise, iğrençliklerine iğrençlik (murdarlık) ekleyip-arttırmış ve onlar kafir kimseler olarak ölmüşlerdir.

9:126 Görmüyorlar mı ki, gerçekten onlar her yıl, bir veya iki defa belaya çarptırılıyorlar da sonra tevbe etmiyorlar ve öğüt alıp (ders çıkarıp) düşünmüyorlar.

9:127 Bir sûre indirildiğinde, bazisi bazisine bakar (ve): "Sizi bir kimse görüyor mu?" (der.) Sonra sırt çevirir giderler. Gerçekten onlar, kavramayan bir topluluk olmaları dolayısıyla, Allah onların kalplerini çevirmiştir.

9:128 Andolsun size, içinizden sıkıntıya düşmeniz O'nun gücüne giden, size pek düşkün, mü'minlere sefkatli ve esirgeyici olan bir elçi gelmiştir.

9:129 Eger onlar yüz çevirirlerse, de ki: "Bana Allah yeter. O'ndan başka

İlah yoktur. Ben O'na tevekkül ettim ve büyük arsin Rabbi O'dur."

Sura 10: Yunus

10:1 Elif, Lam, Ra. Bunlar, hikmetli Kitab'ın ayetleridir.

10:2 İçlerinden bir adama: "İnsanları uyar ve iman edenlere, muhakkak kendileri için Rableri Katında 'gerçek bir makam' olduğunu müjde ver" diye vahyettimiz, insanlara sasirtici mi geldi? İnkâr edenler: "Gerçekten bu, açıkça bir büyücüdür" dediler.

10:3 Süphesiz sizin Rabbiniz, altı günde gökleri ve yeri yaratan, sonra arsa istiva eden, isleri evirip-çeviren Allah'tır. O'nun izni olmadan sonra, hiç kimse sefaatçi olamaz. İste Rabbiniz olan Allah budur, öyleyse O'na kulluk edin. Yine de öğüt alıp düşünmeyecek misiniz?

10:4 Sizin tümünüzün dönüşü O'nadır. Allah'ın va'di bir gerçektir. İman edip salih amellerde bulunanlara, adaletle karşılık vermek için yaratmayı başlatan, sonra onu iade edecek olan O'dur. İnkâr edenler ise, küfürleri dolayısıyla, onlar için kaynar sudan bir içki ve acı bir azap vardır.

10:5 Güneş'i bir aydınlık, Ay'i bir nur kılan ve yılların sayısını ve hesabi bilmeniz için ona duraklar tespit eden O'dur. Allah, bunları ancak hak ile yaratmıştır. O, bilen bir topluluk için ayetleri böyle birer birer açıklamaktadır.

10:6 Gerçekten, gece ile gündüzün art arda gelisinde ve Allah'ın göklerde ve yerde yarattığı şeylerde korkup-sakinan bir topluluk için elbette ayetler vardır.

10:7 Bizimle karşılaşmayı ummayanlar, dünya hayatına razı olanlar ve bununla tatmin olanlar ve Bizim ayetlerimizden habersiz olanlar;

10:8 İste bunların, kazandıkları dolayısıyla barınma yerleri atestir.

10:9 İman edenler ve salih amellerde bulunanlar da, Rableri onları imanları dolayısıyla altından ırmaklar akan, nimetlerle donatılmış cennetlere yöneltip-iletir (hidayet eder).

10:10 Oradaki duaları: "Allah'im, Sen ne Yücesin"dir ve oradaki dirlik temennileri: "Selam"dir; dualarının sonu da: "Gerçekten, hamd alemlerin Rabbi olan Allah'ındır."

10:11 Eğer Allah, onların hayra ulaşmak için çarçabuk davrandıkları gibi, insanlara serri de çabuklastırırsaydı, mutlaka ecellerine hüküm verilirdi. İste Bize kavusmayı ummayanları Biz böylece tasikinlikleri içinde sakinca dolası bir durumda bırakırız.

10:12 İnsana bir zarar dokundugunda, yan yatarken, otururken ya da ayaktaiken Bize dua eder; zararını üstünden kaldırdığımız zaman ise, sanki kendisine dokunan zarara Bizi hiç çağırmamış gibi döner-gider. İste, ölçüyü tasiranlara yapmakta oldukları böyle süslenmiştir.

10:13 Andolsun, sizden önceki nesilleri, resulleri kendilerine açık deliller getirdiği halde, zulmettikleri ve iman etmeyecek oldukları için yikima uğrattık. İste Biz, suçlu-günahkar olan bir topluluğu böyle cezalandırırız.

10:14 Sonra, nasıl yapıp-davranacaksınız diye gözlemek için, onların ardından sizi yeryüzünde halifeler kıldık.

10:15 Onlara ayetlerimiz apaçık belgeler olarak okundugunda, Bizimle karsilasmayi ummayanlar, derler ki: "Bundan baska bir Kur'an getir veya onu degistir." De ki: "Benim onu kendi nefsimin bir öngörmesi olarak degistirmem benim için olacak sey degildir. Ben, yalnızca bana vahyolunana uyarim. Eger Rabbime isyan edersem, gerçekten ben, büyük günün azabından korkarim."

10:16 De ki: "Eger Allah dileseydi, onu size okumazdim ve onu size bildirmezdi. Ben ondan önce sizin içinizde bir ömür sürdüm. Siz yine de akil erdirmeyecek misiniz?"

10:17 Allah'a karsi yalan uydurup iftira düzenden ve O'nun ayetlerini yalanlayandan daha zalim kimdir? Süphesiz O, suçlu-günahkarlari kurtulusa erdirmez.

10:18 Allah'i birakip kendilerine zarar vermeyecek ve yararları dokunmayacak seylere kulluk ederler ve: "Bunlar Allah Katında bizim sefaatçilerimizdir" derler. De ki: "Siz, Allah'a, göklerde ve yerde bilmediği bir sey mi haber veriyorsunuz? O, sizin sirk kostuklarınızdan uzak ve Yücedir."

10:19 İnsanlar, tek bir ümmetten baska degildi; sonra anlasmazliga düstüler. Eger Rabbinden geçmiş (verilmis) bir söz olmasaydi, anlasmazliga düstükleri sey konusunda mutlaka aralarında hüküm verilmiş olurdu.

10:20 Bir de derler ki: "Rabbinden üzerine bir ayet (mucize) indirilse ya!.." De ki: "Gayb yalnızca Allah'indir, siz bekleyedurun; ben de sizlerle birlikte bekleyenlerdenim."

10:21 İnsanlara, siddetli bir sikinti dokunduktan sonra, bir rahmet dokundurduğumuz zaman, ayetlerimiz konusunda hileli bir düzen kurmak (bir entrika çevirmek) onlar için (bir aliskanlık ve kötü bir edininim)dir. De ki: "Düzen kurmada (karsilik vermede) Allah daha hizlidir. Süphesiz, Bizim elçilerimiz, sizin 'gelistirmekte olduğunuz düzenleri' yazmaktadırlar."

10:22 Karada ve denizde sizi gezdiren O'dur. Öyle ki siz gemide bulduğunuz zaman, onlar da güzel bir rüzgarla onu yüzdürürlerken ve (tam) bununla sevinmekteyken, ona çilginca bir rüzgar gelip çatar ve her yandan dalgalar onlari kusatıverir; onlar artık bu (dalgalarla) gerçekten kusatıldıklarını sanmislarken, dinde O'na 'gönülden katiksiz bağlilar (muhtlisler)' olarak Allah'a dua etmeye baslarlar: "Andolsun eger bundan bizi kurtaracak olursan, muhakkak Sana şükredenlerden olacağız."

10:23 Ama (Allah) onlari kurtarinca, hemen haksiz yere, yeryüzünde taskinliga koyulurlar. Ey insanlar, sizin taskinliğiniz, ancak kendi aleyhinizedir; (bu) dünya hayatının geçici metaidir. Sonra dönüşünüz Bizedir, Biz de yaptıklarınızı size haber vereceğiz.

10:24 Dünya hayatının örneği, ancak gökten indirdiğimiz, onunla insanların ve hayvanların yediği yeryüzünün bitkisi karismis olan bir su gibidir. Öyle ki yer, güzelliğini takinip süslendiği ve ahalisi gerçekten ona güç yetirdiklerini sanmislarken (iste tam bu sirada) gece veya gündüz ona emrimiz gelmiştir de, dün sanki hiçbir zenginliği yokmuş gibi, onu kökünden biçilip atılmış bir durumda kılmışız. Düşünen

bir topluluk için Biz ayetleri böyle birer birer açıklarız.

10:25 Allah baris yurduna çağırır ve kimi dilerse dosdogru yola yöneltip-iletir.

10:26 Güzellik yapanlara daha güzeli ve fazlası vardır. Onların yüzlerini ne bir karartı sarar, ne bir zillet, iste onlar cennetin halkıdır; orada süresiz kalacaklardır.

10:27 Kötülükler kazanmış olanlar ise; her bir kötülüğün karsılığı, kendi misliyledir. Bunları bir zillet sarıp kaplar. Onları Allah'tan (kurtaracak) hiçbir koruyucu yok. Onların yüzleri, sanki bir karanlık gecenin parçalarına bürünmüş gibidir. İste bunlar atesin halkıdır; orada süresiz kalacaklardır.

10:28 O gün, onların tümünü birarada toplayacağız, sonra sirk katanlara: "Yerinizden ayrılmayınız; siz de, sirk kostuklarınız da" diyeceğiz. Artık onların arasını açmışızdır. Sirk kostukları derler ki: "Siz bize ibadet ediyor degildiniz."

10:29 "Bizim ile sizin aranızda şahid olarak Allah yeter. Gerçekten biz, sizin ibadetinizden habersizdik."

10:30 İste orada, her nefis önceden yaptıklarıyla imtihana çekilmiş olacak ve onlar asil-gerçek mevlaları olan Allah'a döndürülecekler. Yalan yere uydurdukları da, kendilerinden kaybolup uzaklaşacaklar.

10:31 De ki: "Göklerden ve yerden sizlere rizik veren kimdir? Kulaklara ve gözlere malik olan kimdir? Diriyi ölüden çıkaran ve ölüyü diriden çıkaran kimdir? Ve işleri evirip-çeviren kimdir? Onlar: "Allah" diyeceklerdir. Öyleyse de ki: "Peki siz yine de korkup-sakinmayacak mısınız?"

10:32 İste bu, sizin gerçek Rabbiniz olan Allah'tır. Öyleyse haktan sonra sapıklıktan başka ne var? Peki, nasıl hala çevriliyorsunuz?

10:33 Böylece Rabbinin sözü o fasik kimseler üzerinde (söyle) gerçekleşmiştir ki: "Onlar süphesiz iman etmezler."

10:34 De ki: "Sizin sirk kostuklarınızdan ilk kez yaratacak, sonra onu iade edecek olan var mı?" De ki: "Allah yaratmayı (ilkin) baslatır, sonra onu iade eder. Öyleyse nasıl çevriliyorsunuz?"

10:35 De ki: "Sizin sirk kostuklarınızdan hakka ulaştırabilecek var mı?" De ki: "Hakka ulaştıracak Allah'tır. Öyleyse, hakka ulaştırılan mı uyulmaya daha hak sahibidir, yoksa doğru yola ulaştırılmadıkça kendisi hidayete ulaşmayan mı? Ne oluyor size? Nasıl hükmediyorsunuz?"

10:36 Onların çoğunluğu zandan baskasına uymaz. Gerçekten zan ise, haktan hiçbir şeyi sağlayamaz. Süphesiz Allah, onların işlemekte olduklarını bilendir.

10:37 Bu Kur'an, Allah'tan baskası tarafından yalan olarak uydurulmuş değildir. Ancak bu, önündekileri doğrulayan ve kitabı ayrıntılı olarak açıklayandır. Bunda hiç şüphe yoktur, alemlerin Rabbindendir.

10:38 Yoksa: "Bunu kendisi yalan olarak uydurdu" mu diyorlar? De ki: "Bunun benzeri olan bir süre getirin ve eger gerçekten doğru sözlüyseniz Allah'tan başka çağırabildiklerinizi çağırın."

10:39 Hayır, onlar ilmini kusatamadıkları ve kendilerine henüz yorumu gelmemiş bir şeyi yalanladılar. Onlardan öncekiler de böyle

yalanlamislardi. Zulmedenlerin nasil bir sonuca ugradiklarina bir bak.

10:40 Onlardan ona inananlar var ve ona inanmayanlar da vardir. Rabbin bozgunculuk çikaranlari daha iyi bilir.

10:41 Eger seni yalanlarsa, onlara de ki: "Benim yaptiklarim benim, sizin yaptiklariniz sizindir. Siz benim yaptiklarimdan uzaksiniz ve ben de sizin yaptiklarinizdan uzagim."

10:42 Onlardan seni dinleyecekler vardir. Ama hiç duymayan -sagirlara -üstelik hiç akillari ermiyorsa- sen mi duyuracaksin?

10:43 Ve sana bakacak olanlar vardir. Ama kör olanlari -üstelik basiretleri de yoksa- sen mi dogru yola ulastiracaksin?

10:44 Süphesiz Allah, insanlara hiçbir seyle zulmetmez. Ancak insanlar, kendi nefislerine zulmediyorlar.

10:45 Gündüzün bir saatinden baska sanki hiç ömür sürmemisler gibi onlari birarada toplayacağı gün, onlar birbirlerini tanimis olacaklar. Allah'a kavusmayı yalanlayanlar gerçekten hüsrana ugramislardir. Onlar hidayete ermis (kimseler) degildi.

10:46 Onlara vaadettigimiz (azabin) bir kismini sana gösteririz veya senin hayatina son veririz (de görmen ahirete kalir.) Onlari dönüsleri Bizedir, sonra Allah islediklerine sahiddir.

10:47 Her ümmetin bir resulü vardir. Onlara resulleri geldigi zaman, aralarinda adaletle hüküm verilir ve onlar zulme ugratilmazlar.

10:48 Derler ki: "Eger dogru sözlüseniz, bu belirttiğiniz süre (va'd) ne zamanmis?"

10:49 De ki: "Allah'in dilemesi disinda, kendim için zarardan ve yarardan (hiçbir seye) malik degilim. Her ümmetin bir eceli vardir. Onlari ecelleri gelince, artik ne bir saat ertelenebilirler, ne öne alinabilirler.

10:50 De ki: "Düsündünüz mü hiç, eger O'nun azabi size gece veya gündüz geliverirse, suçlu-günahkarlar, bunu ne diye erkene almak istiyorlar?"

10:51 Gerçeklestikten sonra mi O'na iman edeceksiniz? Hemen simdi mi? Oysa siz, onun (azabin) erkence gelmesini istiyordunuz.

10:52 Sonra o zulmetmekte olanlara: "Sürekli azabi tadin" denilecek. Kazandiklariniz disinda, bir baska seyle mi cezalandirilacaktiniz?"

10:53 "Bu bir gerçek mi?" diye senden haber soracaklar. De ki: "Evet, Rabbime andolsun ki, süphesiz gerçektir ve sizler aciz birakacak degilsiniz."

10:54 Zulmeden her nefis, yeryüzündekilerin tümüne sahip olsa bunu (azaba karsilik) mutlaka fidye olarak verirdi. Onlar azabi görünce pismanliklerini gizlerler, oysa onlar haksizliga ugratilmadan aralarinda adaletle hükmedilmistir.

10:55 Haberin olsun, götekilerin ve yerdekilerin tümü gerçekten Allah'indir. Haberin olsun; süphesiz Allah'in va'di haktır; ancak onlari çogu bilmezler.

10:56 O, diriltir ve öldürür. Ve O'na döndürüleceksiniz.

10:57 Ey insanlar, Rabbinizden size bir öğüt, sinelerde olana bir sifa ve mü'minler için bir hidayet ve rahmet geldi.

10:58 De ki: "Allah'in bol ihsaniyla (fazliyla) ve rahmetiyle, yalnız bunlarla sevininler. Bu, onlari toplayip yigmakta olduklarindan

hayirlidir."

10:59 De ki: "Allah'in sizin için indirdigi sizin bir kismini haram ve helal kildiginiz riziktan, haber var mi? Söyler misiniz?" De ki:

"Allah mi size izin verdi, yoksa Allah hakkında yalan uydurup iftira mi ediyorsunuz?"

10:60 Allah hakkında yalan uydurup iftira edenlerin kiyamet günü zanlari nedir? Süphesiz Allah, insanlara karsi büyük ihsan (Fazl) sahibidir, ancak onların çoğu sücretmezler.

10:61 Senin içinde oldugun herhangi bir durum, onun hakkında Kur'an'dan okudugun herhangi bir sey ve sizin islediginiz herhangi bir is yoktur ki, ona (iyice) daldiginizda, Biz sizin üzerinizde sahidler durmus olmayalım. Yerde ve gökte zerre agirliginca hiçbir sey Rabbinden uzakta (sakli) kalmaz. Bunun daha küçüğü de, daha büyüğü de yoktur ki, apaçik bir kitapta (kayıtlı) olmasın.

10:62 Haberiniz olsun; Allah'in velileri, onlar için korku yoktur, mahzun da olmayacaklardır.

10:63 Onlar iman edenler ve (Allah'tan) sakinanlardır.

10:64 Müjde, dünya hayatında ve ahirette onlarıdır. Allah'in sözleri için degisiklik yoktur. İşte büyük 'kurtulus ve mutluluk' budur.

10:65 Onların sözleri seni üzmesin. Süphesiz 'izzet ve gücün' tümü Allah'indir. O, isitendir, bilendir.

10:66 Haberiniz olsun; süphesiz göklerde kim var, yerde kim var tümü Allah'indir. Allah'tan baskasına tapanlar bile, sirk kostukları varlıklara ve güçlere (gerçekte) uymazlar. Onlar yalnızca bir zanna uyarlar ve onlar ancak 'zan ve tahminde bulunarak yalan söylemektedirler.'

10:67 O, dinlenmeniz için geceyi, gündüzü de aydinlatıcı (mubsir) olarak sizin için yaratmıştır. Süphesiz isitebilen bir topluluk için bunda gerçekten ayetler vardır.

10:68 "Allah çocuk edindi" dediler. O, (bundan) Yücedir; O, hiçbir seye ihtiyaci olmayandır. Göklerde ve yerde ne varsa O'nundur. Kendinizde buna ilişkin bir delil de yoktur. Allah'a karsi bilmeyeceğiniz bir şeyi mi söylüyorsunuz?

10:69 De ki: "Allah hakkında yalan uydurup iftira edenler, kurtulusa ermezler."

10:70 (Onlar için) Dünyada geçici bir meta (vardır). Sonra dönüşleri Bizedir; sonra da inkara sapışları dolayısıyla onlara siddetli azabi taddiracağız.

10:71 Onlara Nuh'un haberini oku. Hani kavmine demisti ki: "Ey kavmim, benim makamim ve Allah'in ayetleriyle hatırlatmalarım eger size agir geliyorsa ben, süphesiz Allah'a tevekkül etmişim. Artık siz ortaklarınızla toplanıp yapacağınız işi karara bağlayın da işiniz size örtülü kalmasın (veya tasa konusu olmasın), sonra hakkımdaki hükmünüzü -bana süre tanımaksızın- verin.

10:72 Eger yüz çevirecek olursanız, ben sizden bir karşılık istemedim. Benim ecrim, yalnızca Allah'a aittir. Ve ben, Müslümanlardan olmakla emrolundum.

10:73 Fakat onu yalanladılar; Biz de onu ve gemide onunla birlikte olanları

kurtardik ve onlari halifeler kildik. Ayetlerimizi yalanlayanlari da suda bogduk. Uyarilanlarin nasil bir sonuca ugratildiklarina bir bak.

10:74 Sonra onun ardindan kendi kavimlerine (baska) elçiler gönderdik; onlara apaçik belgeler getirmislerdi. Ama daha önce onu yalanlamalari nedeniyle inanmadilar. Iste Biz, haddi asanlarin kalplerini böyle mühürleriz.

10:75 Sonra bunlarin ardindan Firavun'a ve onun önde gelen çevresine Musa'yi ve Harun'u ayetlerimizle gönderdik. Fakat onlar büyüklendiler. Onlar suçlu-günahkar bir kavimdi.

10:76 Onlara Katimiz'dan hak geldiği zaman, dediler ki: "Bu, kuskusuz apaçik bir büyüdür."

10:77 Musa: "Size hak geldiğinde (böyle) mi söylersiniz? Bu bir büyü müdür? Oysa büyücüler, kurtulsa ermezler" dedi.

10:78 Onlar: "Siz ikiniz, bizi atalarimizi üzerinde buldugumuz (yol)dan çevirmek ve yeryüzünde büyüklük sizin olsun diye mi bize geldiniz? Biz, sizin ikinize inanacak degiliz" dediler.

10:79 Firavun: "Bana bütün bilgin büyücülerini getirin" dedi.

10:80 Büyücüler geldiğinde Musa: "Atacaginiz seyleri atin" dedi.

10:81 Onlar atınca, Musa dedi ki: "Sizlerin (ortaya) getirdiginiz büyüdür. Dogrusu Allah onu geçersiz kilacaktır. Süphesiz Allah, bozgunculuk çikaranlarin isini düzeltmez."

10:82 Allah, suçlu-günahkarlar istemese de, hakki (hak olarak) Kendi kelimeleriyle gerçeklestirecektir.

10:83 Sonunda Musa'ya kendi kavminin bir zürriyetinden (gençlerinden) baska -Firavun ve önde gelen çevresinin kendilerini belalara çarptirmalari korkusuyla- iman eden olmadı. Çünkü Firavun, gerçekten yeryüzünde büyüklenen bir zorba ve gerçekten ölçüyü tasiranlardandı.

10:84 Musa dedi ki: "Ey kavmim, eger siz Allah'a iman edip Müslüman olmassanız artık yalnızca O'na tevekkül edin."

10:85 Dediler ki: "Biz Allah'a tevekkül ettik; Rabbimiz, bizi zulmeden bir kavim için bir fitne (konusu) kilma."

10:86 "Ve bizi, kafirler toplulugundan rahmetinle kurtar."

10:87 Musa ve kardesine (söyle) vahyettik: "Misir'da kavminiz için evler hazirlayin, evlerinizi namaz kilinan (ve kibleye dönük) yerler yapin ve namazi dosdogru kilin. Mü'minleri de müjdele."

10:88 Musa dedi ki: "Rabbimiz, süphesiz Sen, Firavun'a ve önde gelen çevresine dünya hayatında bir çekicilik (güç, ihtisam) ve mallar verdin. Rabbimiz, Senin yolundan saptirmalari için (mi?) Rabbimiz, mallarini yerin dibine geçir ve onlarin kalplerinin üzerini siddetle bagla; onlar aci azabi görecekleri zamana kadar iman etmeyecekler."

10:89 (Allah) Dedi ki: "Ikinizin duasi kabul olundu. Öyleyse dosdogru yolda devam edin ve bilgisizlerin yoluna uymayin."

10:90 Biz, Israilogullari'ni denizden geçirdik; Firavun ve askerleri azginlikla ve düşmanlikla peslerine düstü. Sular onu bogacak düzeye erisince (Firavun): "Israilogullari'nin kendisine inandigi (Ilah'tan) baska Ilah olmadigina inandim ve ben de Müslümanlardanim" dedi.

10:91 Simdi, öyle mi? Oysa sen önceleri isyan etmistin ve bozgunculuk

çikaranlardandin.

10:92 Bugün ise, senden sonrakilere bir ayet (tarihi bir belge, ibret) olman için seni yalnızca bedenle kurtaracağız (herkese cesedini göstereceğiz). Gerçekten insanlardan çoğu, Bizim ayetlerimizden habersizdirler.

10:93 Andolsun, Biz Israilogulları'ni, hoslarına gidecek güzel bir yerde yerleştirdik ve temiz şeylerden kendilerine rizik verdik. Kendilerine ilim gelinceye kadar anlaşılmazlığa düşmediler. Süphesiz Rabbin, aralarında anlaşılmazlığa düştükleri şey konusunda kıyamet günü hüküm verecektir.

10:94 Sana indirdiğimizden eğer kuskudaysan, senden önce kitabı okuyanlara sor. Andolsun, Rabbinden sana gerçek gelmiştir, su halde kuskuya kapılanlardan olma.

10:95 Ve Allah'ın ayetlerini yalanlayanlardan olma; yoksa hüsrana uğrayanlardan olursun.

10:96 Gerçek şu ki, Rabbinin kelimesi üzerlerinde hak olanlar, onlar inanmazlar.

10:97 Onlara her ayet getirilse bile. Acı azabi görünceye kadar.

10:98 Ama (azap geldiği sırada) iman edip imani kendisine yarar sağlamış -Yunus kavminin dışında- bir ülke olsaydı ya! Onlar iman ettikleri zaman dünya hayatında onlardan asagilatici azabi kaldirdik ve onlari belli bir zamana kadar yararlandirdik.

10:99 Eger Rabbin dilesedydi, yeryüzündekilerin tümü, topluca iman ederdii. Öyleyse, onlar mü'min oluncaya kadar insanlari sen mi zorlayacaksın?

10:100 Allah'ın izni olmaksizin, hiç kimse için iman etme (imkani) yoktur. O, akıl erdiremeyenlerin üzerine igrenç bir pislik kilar.

10:101 De ki: "Göklerde ve yerde ne var? Bir bakiverin." İman etmeyen bir topluluga apaçik ayetler ve uyarmalar bir şey sağlamaz.

10:102 Kendilerinden önce gelip geçmişlerin (başlarından geçen) günlerin bir benzerinden baskasini mi bekliyorlar? De ki: "Bekleyedurun. Süphesiz ben de sizlerle birlikte bekleyenlerdenim."

10:103 Sonra Biz, elçilerimizi ve iman edenleri böyle kurtaririz; mü'minleri kurtarmamız Bizim üzerimize bir haktır.

10:104 De ki: "Ey insanlar, eğer benim dinimden yana bir kusku içindeyseniz, ben, sizin Allah'tan baska ibadet ettiklerinize ibadet etmiyorum, ancak ben, sizin hayatınıza son verecek olan Allah'a ibadet ederim. Ben, mü'minlerden olmakla emrolundum."

10:105 Ve: "Bir muvahhid (hanif) olarak yüzünü dine doğru yönelt ve sakin müsrıklarden olma,"

10:106 "Allah'tan baska, sana yarari da, zarari da olmayan(ilahlar)a tapma. Eger sen (bunun aksini) yapacak olursan, bu durumda gerçekten zulmedenlerden olursun" (diye emrolundum.)

10:107 Allah sana bir zarar dokunduracak olsa, O'ndan baska bunu senden kaldiracak yoktur. Ve eger sana bir hayir isterse, O'nun bol fazlini geri çevirecek de yoktur. Kullarından diledigine bundan isabet ettirir. O, bagislayandır, esirgeyendir.

10:108 De ki: "Ey insanlar, süphesiz size Rabbinizden hak gelmiştir. Kim

hidayet bulursa, o ancak kendi nefsi için hidayet bulmuştur. Kim saparsa, o da, kendi aleyhine sapmıştır. Ben sizin üzerinizde bir vekil değilim."

10:109 Sana vahyolunana uy ve Allah hükmünü verinceye kadar sabret. O, hükmedenlerin en hayirlisidir.

Sura 11: Hud

11:1 Elif, Lam, Ra. (Bu,) Ayetleri muhkem kılınmış, sonra hüküm ve hikmet sahibi ve herseyden haberdar olan (Allah) tarafından birer birer (bölüm bölüm) açıklanmış bir Kitap'tır (ki:)

11:2 Öyle ki, Allah'tan baskasına ibadet etmeyin. Gerçekten Ben, sizi O'nun tarafından uyaran ve müjdeleyenim;

11:3 Ve Rabbinizden bağışlanma dileyin; sonra O'na tevbe edin. O da sizi, adi konulmuş bir vakte kadar güzel bir meta (fayda) ile metalandırsın ve her ihsan sahibine kendi ihsanını versin. Eger yüz çevirirseniz gerçekten Ben, sizin için büyük bir günün azabından korkarım.

11:4 Sizin dönüşünüz Allah'adır. O, herseye güç yetirendir.

11:5 Haberiniz olsun; gerçekten onlar, ondan gizlenmek için göğüslerini bükerek (Hak'tan kaçınıp yan çizerek)ler. (Yine) Haberiniz olsun; onlar, örtülerine büründükleri zaman, O, gizli tuttuklarını da, açığa vurduklarını da bilir. Çünkü O, sinelerin özünde saklı duranı bilendir.

11:6 Yeryüzünde hiçbir canlı yoktur ki, rizki Allah'a ait olmasın. Onun karar (yerleşik) yerini de ve geçici bulunduğu yeri de bilir. (Bunların) Tümü apaçık bir kitapta (yazılı)dir.

11:7 O'nun arsi su üzerinde iken amel bakımından hanginizin daha iyi olduğunu denemek için gökleri ve yeri altı günde yaratan O'dur. Andolsun onlara: "Gerçekten siz, ölümden sonra yine diriltileceksiniz" dersin, inkar edenler mutlaka: "Bu, açıkça bir büyüden baskası değildir" derler.

11:8 Andolsun, onlardan azabi sayılı bir topluluğa (veya belirli bir süreye) kadar ertelesen, mutlaka: "Onu alıkoyan nedir?" derler. Haberiniz olsun; onlara bunun geleceği gün, onlardan geri çevrilecek değildir ve alaya almakta oldukları şey de kendilerini çepeçevre kusatacaktır.

11:9 Andolsun, Biz insana tarafımızdan bir rahmet tattırıp sonra bunu kendisinden çekip-alsak, kuskusuz o, (artık) umudunu kesmiş bir nankördür.

11:10 Ve andolsun, kendisine dokunan bir sıkıntıdan sonra, ona bir nimet taddırsak, kuskusuz; "Kötülükler benden gidiverdi" der. Çünkü o, simariktir, böbürlenendir.

11:11 Sabredenler ve salih amellerde bulunanlar başka. İşte, bağışlanma ve büyük ecir bunlarındır.

11:12 Şimdi onların: "Ona bir hazine indirilmeli veya onunla birlikte bir melek gelmeli değil miydi?" demeleri dolayısıyla göğsün daralıp sana vahyolunanlardan bir kısmını terk mi edeceksin? Sen yalnızca bir uyarıcısın. Allah herseye vekildir.

11:13 Yoksa: "Onu kendisi uydurdu" mu diyorlar? De ki: "Haydi siz, yalan üzere uydurulmuş olarak onun benzeri on sûre getirin ve eğer doğru sözlüyseniz, Allah'tan başka çağırabildiklerinizi çağırın."

11:14 Eger buna ragmen size cevab vermezlerse, artik biliniz ki, o, gerçekten Allah'in ilmiyle indirilmistir ve O'ndan baska Ilah yoktur. Öyleyse artik, siz Müslüman misiniz?

11:15 Kim dünya hayatini ve onun çekiciligini isterse, onlara yapip ettiklerini onda tastamam öderiz ve onlar bunda hiçbir eksiklige ugratilmazlar.

11:16 Iste bunlarin, ahirette kendileri için atesten baskasi yoktur. Onlarin onda (dünyada) bütün isledikleri bosa çikmistir ve yapmakta olduklari seyler de geçersiz olmustur.

11:17 Rabbinden apaçik bir delil üzerinde bulunan, onu yine ondan bir sahid izleyen ve ondan önce bir önder ve rahmet olarak Musa'nin kitabi (kendisini dogrulamakta) bulunan kimse, (artik onlar) gibi midir? Iste onlar, buna (Kur'an'a) inanirlar. Gruplardan biri onu inkar ederse, ates ona vaadedilen yerdir. Öyleyse, bundan kuskuda olma, çünkü o, Rabbinden olan bir haktir. Ancak insanlarin çoğunlugu inanmazlar.

11:18 Allah'a karsi yalan uydurup iftira düzenden daha zalim kimdir? Iste bunlar, Rablerine sunulacaklar ve sahidler: "Rablerine karsi yalan söyleyenler bunlardir" diyecekler. Haberiniz olsun; Allah'in laneti zalimlerin üzerinedir.

11:19 Bunlar Allah'in yolundan engelleyenler ve onda çarpiklik arayanlardir. Onlar, ahireti tanımayanlardir.

11:20 Bunlar, yeryüzünde (Allah'i) aciz birakacak degildir ve bunlarin Allah'tan baska velileri yoktur. Azap onlar için kat kat artirilir. Bunlar (hakki) isitmeye güç yetirmezlerdi ve görmezlerdi de.

11:21 Iste bunlar, kendilerini hüsrana ugratanlardir ve yalan olarak uydurduklari (düzme tanrilar da) onlardan uzaklasip-kaybolmuslardir.

11:22 Hiç süphesiz bunlar, ahirette en çok hüsrana ugrayanlardir.

11:23 Iman edip salih amellerde bulunanlar ve 'Rablerine kalpleri tatmin bulmus olarak baglananlar', iste bunlar da cennetin halkidirlar. Onda süresiz kalacaklardir.

11:24 Bu iki grubun örneği; kör ve sagir ile gören ve isiten gibidir.

Örnekçe bunlar esit olur mu? Yine de ögüt alip-düşünmeyecek misiniz?

11:25 Andolsun, Biz Nuh'u kavmine gönderdik. (Onlara:) "Ben sizin için ancak apaçik bir uyarip-korkutucuyum."

11:26 "Allah'tan baskasina kulluk etmeyin. Ben size (gelecek olan) aci bir günün azabindan korkarim" (dedi).

11:27 Kavminden, ileri gelen inkarcilar: "Biz seni yalnızca bizim gibi bir beserden baskasi görmüyoruz; sana, sig görüslü olan en asagiliklarimizdan baskasinin uydugunu görmüyoruz ve sizin bize bir üstünlüğünüzü de görmüyoruz. Aksine, biz sizi yalancilar saniyoruz" dedi.

11:28 Dedi ki: "Ey kavmim, görüsünüz nedir söyleyin? Eger ben Rabbimden apaçik bir belge üzerinde isem ve Rabbim bana Kendi Katından bir rahmet vermiş de (bu,) sizin gözlerinizden sakli tutulmussa? Siz bunu istemiyorken biz sizi buna zorlayacak miyiz?"

11:29 "Ey Kavmim, ben sizden buna karsilik bir mal istemiyorum. Benim ecrim, yalnızca Allah'a aittir. Ben iman edenleri kovacak degilim. Onlar gerçekten

Rablerine kavusacaklar. Ancak ben sizi, cahillik etmekte olan bir kavim görüyorum.

11:30 "Ey kavmim, ben onlari kovarsam, Allah'tan (gelecek azaba karsi) bana kim yardim edecek? Hiç düşünmez misiniz?"

11:31 "Ben size Allah'in hazineleri yanimdadir demiyorum, gaybi da bilmiyorum. Melek oldugumu söylemiyorum ve gözlerinizin asagilik gördüklerine, Allah kesin olarak bir hayir vermez de demiyorum. Nefislerinde olani Allah daha iyi bilir. Bu durumda (bunun aksini yaparsam) gerçekten o zaman zalimlerdenim (demek)dir."

11:32 Dediler ki: "Ey Nuh, bizimle çekisip-durdun, bu çekismede ileri de gittin. Eger dogru söylüyorsan, bize vaadettigini getir (görelim.)"

11:33 Dedi ki: "Eger dilerse, onu size Allah getirir ve siz (O'nu) aciz birakacak degilsiniz."

11:34 "Eger Allah sizi azdirmayi dilemisse, ben size öğüt vermek istesem de, öğüdümün size yarari olmaz. O sizin Rabbinizdir ve O'na döndürüleceksiniz."

11:35 Onlar: "Bunu kendisi uydurdu" mu diyorlar? De ki: "Eger onu ben uydurduysam, günahim bana aittir. Ama ben, sizlerin suç olarak islemekte olduklarinizden uzagim."

11:36 Nuh'a vahyedildi: "Gerçekten iman edenlerin disinda, kesin olarak kimse inanmayacak. Su halde onların islemekte olduklarından dolayı üzülme."

11:37 "Bizim gözetimimiz altında ve vahyimizle gemiyi imal et. Zulmedenler konusunda Bana hitapta bulunma. Çünkü onlar suda- bogulacaklardır."

11:38 Gemiyi yapıyordu. Kavminin ileri gelenleri kendisine her ugradiginda onunla alay ediyordu. O: "Eger bizimle alay ederseniz, alay ettiginiz gibi biz de sizlerle alay edecegiz" dedi.

11:39 "Artık, ilerde bileceksiniz. Asagilatici azap kime gelecek ve sürekli azap kimin üstüne çökecek."

11:40 Sonunda emrimiz geldiginde ve tandir feveran ettigi zaman, dedik ki: "Her birinden ikiser çift (hayvan) ile aleyhlerinde söz geçmiş olanlar disinda, aileni ve iman edenleri ona yükle." Zaten onunla birlikte çok azından baskasi iman etmemisti.

11:41 Dedi ki: "Ona binin. Onun yüzmesi de, demir atması (durması) da Allah'in adiyıdır. Süphesiz, benim Rabbinim bagıslayandır, esirgeyendir."

11:42 (Gemi) Onlarla daglar gibi dalga(lar) içinde yüzüyorken Nuh, bir kenara çekilmiş olan ogluna seslendi: "Ey oglum, bizimle birlikte bin ve kafirlerle birlikte olma."

11:43 (Oglu) Dedi ki: "Ben bir daga siginacagim, o beni sudan korur."

Dedi ki: "Bugün Allah'in emrinden, esirgeyen olan (Allah)dan baska bir koruyucu yoktur." Ve ikisinin arasına dalga girdi, böylece o da bogulanlardan oldu.

11:44 Denildi ki: "Ey yer, suyunu yut ve ey gök, sen de tut." Su çekildi, is bitiriliverdi, (gemi de) Cudi (dagi) üstünde durdu ve zalimler topluluguna da: "Uzak olsunlar" denildi.

11:45 Nuh, Rabbine seslendi. Dedi ki: "Rabbim, süphesiz benim oglum

ailemendendir ve Senin va'din de dogrusu haktır. Sen hakimlerin hakimisin."

11:46 Dedi ki: "Ey Nuh, kesinlikle o senin ailenden degildir. Çünkü o, salih olmayan bir is (yapmistir). Öyleyse hakkında bilgin olmayan seyi Benden isteme. Gerçekten Ben, cahillerden olmayasin diye sana öğüt veriyorum."

11:47 Dedi ki: "Rabbim, bilgim olmayan seyi Senden istemekten Sana siginirim. Ve eger beni bagislamaz ve beni esirgemezsen, hüsrana ugrayanlardan olurum."

11:48 "Ey Nuh" denildi. "Sana ve seninle birlikte olan ümmetler üzerine Bizden selam ve bereketlerle (gemiden) in. (Sizden türeyecek diger kafir) Ümmetleri de yararlandiracagiz, sonra onlara Bizden aci bir azap dokunacaktır."

11:49 Bunlar: Sana vahyettigimiz gayb haberlerindendir. Bunlari sen ve kavmin bundan önce bilmiyordun. Su halde sabret. Süphesiz (güzel olan) sonuç takva sahiplerinindir.

11:50 Ad (halkina da) kardesleri Hud'u (gönderdik). Dedi ki: "Ey kavmim, Allah'a ibadet edin, sizin O'ndan baska Ilahiniz yoktur. Siz yalan olarak (tanrilar) düzenlerden baskasi degilsiniz.

11:51 Ey kavmim, ben bunun karsiliginda sizden hiçbir ücret istemiyorum. Benim ücretim, beni yaratandan baskasina ait degildir. Akil erdirmeyecek misiniz?

11:52 Ey kavmim, Rabbinizden bagislanma dileyin, sonra O'na tevbe edin. Üstünüze gökten saganak (yagmurlar, bol nimetler) yagdirsin ve gücünüze güç katsin. Suçlu-günahkarlar olarak yüz çevirmeyin."

11:53 "Ey Hud" dediler. "Sen bize apaçik bir belge (mucize) ile gelmis degilsin ve biz de senin sözünle ilahlarimizi terk etmeyiz. Sana iman edecek de degiliz."

11:54 "Biz: 'Bazi ilahlarimiz seni çok kötü çarpmistir' (demekten) baska bir sey söylemeyiz." Dedi ki: "Allah'i sahid tutarim, siz de sahidler olun ki, gerçekten ben, sizin sirk kostuklarinizdan uzagim."

11:55 "O'nun disindaki (tanrilardan). Artik siz bana, toplu olarak dilediginiz tuzagi kurun, sonra bana süre tanimayin."

11:56 "Ben gerçekten, benim de Rabbim, sizin de Rabbiniz olan Allah'a tevekkül ettim. O'nun, alnından yakalayip-denetlemedigi hiçbir canlı yoktur. Muhakkak benim Rabbim, dosdogru bir yol üzerinedir (dosdogru yolda olani korumaktadır.)"

11:57 "Buna ragmen yüz çevirerseniz, artik size kendisiyle gönderildigim seyi teblig ettim. Rabbim de sizden baska bir kavmi yerinize geçirir. Siz O'na hiçbir seyle zarar veremezsiniz. Dogrusu benim Rabbim, herseyi gözetleyip-koruyandır."

11:58 Emrimiz geldigi zaman, tarafimizdan bir rahmet ile Hud'u ve O'nunla birlikte iman edenleri kurtardik. Onlari siddetli-agir bir azaptan kurtardik.

11:59 Iste Ad (halki): Rablerinin ayetlerini tanimayip reddettiler. O'nun elçilerine isyan ettiler ve her inatçı zorbanin emri ardınca yürüdüler.

11:60 Ve bu dünyada da, kiyamet gününde de lanete tabi tutuldular. Haberiniz olsun; gerçekten Ad (halki), Rablerine (karsi) inkar ettiler.

Haberiniz olsun; Hud kavmi Ad'a (Allah'in rahmetinden) uzaklik (verildi).

11:61 Semud (halkina da) kardesleri Salih'i (gönderdik). Dedi ki: "Ey kavmim, Allah'a ibadet edin, sizin O'ndan baska Ilahiniz yoktur. O sizi yerden (topraktan) yaratti ve onda ömür geçirenler kildi. Öyleyse O'ndan bagislanma dileyin, sonra O'na tevbe edin. Süphesiz benim Rabbim, yakin olandir, (dualari) kabul edendir."

11:62 Dediler ki: "Ey Salih, bundan önce sen içimizde kendisinden (iyilikler ve yararliliklar) umulan biriydin. Atalarimizin taptigi seylere tapmaktan sen bizi engelleyecek misin? Dogrusu biz, senin bizi davet ettigin seyden kusku verici bir tereddüt içindeyiz."

11:63 Dedi ki: "Ey kavmim, görüsünüz nedir söyler misiniz? Eger ben Rabbimden apaçik bir belge üzerindeysem ve bana Tarafından bir rahmet vermissem, bu durumda O'na isyan edecek olursam Allah'a karsi bana kim yardım edecektir? Su halde kaybimi arttırmaktan baska bana (hiçbir yarar) sağlamayacaksınız."

11:64 "Ey kavmim, size iste bir ayet olarak Allah'in devesi; onu serbest birakin, Allah'in arzında yesin. Ona kötülük (vermek niyeti)yle dokunmayın. Yoksa sizi yakin bir azap sariverir."

11:65 Fakat onu öldürdüler. (Salih) Dedi ki: "Yurdunuzda üç gün daha yararlanin. Bu, yalanlanmayacak bir vaaddir."

11:66 Emrimiz geldiği zaman, tarafimizdan bir rahmetle Salih'i ve O'nunla birlikte iman edenleri o günün asagilatici azabından kurtardik.

Dogrusu senin Rabbin, güçlü olandir, Aziz olandir.

11:67 O zulmedenleri dayanılmaz bir ses sariverdi de kendi yurtlarında dizüstü çökmüs olarak sabahladilar.

11:68 Sanki orada hiç refah içinde yaşamamislari gibi. Haberiniz olsun; Semud (halki) gerçekten Rablerine (karsi) inkar etmislerdi. Haberiniz olsun; Semud (halkina Allah'in rahmetinden) uzaklik (verildi.)

11:69 Andolsun, elçilerimiz Ibrahim'e müjde ile geldikleri zaman; "Selam" dediler. O da: "Selam" dedi (ve) hemen gecikmeden kizartilmis bir buzagi getirdi.

11:70 Ellerinini ona uzanmadigini görünce (Ibrahim durumdan) hoslanmadi ve içine bir tür korku düstü. Dediler ki: "Korkma. Biz Lut kavmine gönderildik."

11:71 Karisi ayaktaydi, bunun üzerine güldü. Biz ona Ishak'i, Ishak'in arkasından da Yakub'u müjdeledik.

11:72 "Vay bana" dedi (kadın). "Ben kocamis bir kadın iken ve su kocam da bir ihtiyar iken doguracak miyim? Gerçekten bu, sasirtici bir sey!.."

11:73 Dediler ki: "Allah'in emrine mi sasiyorsun? Allah'in rahmeti ve bereketleri sizin üzerinizdedir, ey ev halki süphesiz O, övülmeye layik olandir, Mecid'tir."

11:74 Ibrahim'den korku gittigi ve ona müjde geldiği zaman, Lut kavmi konusunda Bizimle çekisip-tartismalara giriyor(du).

11:75 Dogrusu Ibrahim, yumusak huylu, duygulu ve gönülden (Allah'a) yönelen biriydi.

11:76 "Ey Ibrahim, bundan vazgeç. Çünkü gerçek su ki, Rabbinin emri gelmistir ve gerçekten onlara geri çevrilmeyecek bir azap gelmistir."

11:77 Elçilerimiz Lut'a geldiği zaman, onlardan dolayı kaygılandı, göğsünü bir sıkıntı bastı ve: "Bu, zorlu bir gün" dedi.

11:78 Kavmi ona doğru koşarak geldi; onlar daha önceden kötülükler işlemekteydiler. "Ey kavmim" dedi. "İste benim kızlarım, bunlar sizler için daha temizdir. Artık Allah'tan korkun ve beni misafirim önünde küçük düşürmeyin. İçinizde hiç akli basında olan (resid) bir adam yok mu?"

11:79 Dediler ki: "Andolsun, senin kızlarında bizim haktan bir şeyimiz (ilgimiz ve arzumuz) olmadığını sen de bilmissindir. Bizim ne istediğimizi gerçekte sen biliyorsun."

11:80 Dedi ki: "Size yetecek gücüm olsaydı veya sağlam bir yere sığınabilseydim."

11:81 (Elçiler) Dediler ki: "Ey Lut, biz Rabbinin elçileriyiz. Onlar sana kesin olarak ulaşamazlar. Gecenin bir parçasında ailenle birlikte yürü (yola çık). Sakin, hiçbiriniz dönüp arkasına bakmasın; fakat senin karın baska. Çünkü onlara isabet edecek olan, ona da isabet edecektir. Onlara va'dolunan (azap) sabah vaktidir. Sabah da yakın değil mi?"

11:82 Böylece emrimiz geldiği zaman, üstünü altına çevirdik ve üzerlerine balçıktan pisirilmiş, istif edilmiş taslar yagdırdık;

11:83 Rabbinin Katında 'belli bir biçime sokulmuş, damgalanmış' olarak. Bunlar zalimlerden uzak degildir.

11:84 Medyen (halkına da) kardeşleri Suayb'i (gönderdik). Dedi ki: "Ey kavmim, Allah'a ibadet edin, O'ndan baska İlahiniz yoktur. Ölçüyü ve tartıyı eksik tutmayın; gerçekten sizi bir 'bolluk ve refah (hayir)' içinde görüyorum. Doğrusu sizi çepeçevre kusatacak olan bir günün azabından korkuyorum."

11:85 "Ey kavmim, ölçüyü ve tartıyı -adaleti gözeterek- tam tutun ve insanların esyasını degerden düşürüp- eksiltmeyin ve yeryüzünde bozguncular olarak karışıklık çıkarmayın."

11:86 "Eğer mü'minseniz, Allah'ın bıraktığı (helal işlerden olan kazanç) sizin için daha hayırlıdır. Ben, sizin üzerinizde bir gözetleyici değilim."

11:87 Dediler ki: "Ey Suayb, atalarımızın taptığı şeyleri bırakmamızı ya da mallarımız konusunda dilediğimiz gibi davranmaktan vazgeçmemizi senin namazın mı emrediyor? Çünkü sen, gerçekte yumusak huylu, akli basında (resid bir adam)sın."

11:88 Dedi ki: "Ey kavmim görüşünüz nedir söyler misiniz? Ya ben Rabbinden apaçık bir belge üzerinde isim ve O da beni Kendisi'nden güzel bir rizik ile riziklandirmiş mi? Ben, size yasakladığım şeylere (kendim sahiplenmek suretiyle) size aykırı düşmek istemiyorum. Benim istediğim, gücüm oranında yalnızca islah etmektir. Benim basarım ancak Allah iledir; O'na tevekkül ettim ve O'na içten yönelip-dönerim."

11:89 "Ey kavmim, bana karsi geliniz, sakın Nuh kavminin ya da Hud kavminin veya Salih kavminin baslarına gelenlerin bir benzerini size de isabet ettirmesin. Üstelik Lut kavmi size pek uzak değil."

11:90 "Rabbinizden bağışlanma dileyin, sonra O'na tevbe edin. Gerçekten benim Rabbinim, esirgeyendir, sevendir."

11:91 "Ey Suayb" dediler. "Senin söylediklerinin çoğunu biz 'kavrayıp anlamıyoruz'. Dogrusu biz seni içimizde zayıf biri görüyoruz. Eger yakın-çevren olmasaydı, gerçekten seni tasa tutar-öldürürdük. Sen bize karsi güçlü ve üstün degilsin."

11:92 Dedi ki: "Ey kavmim, sizce benim yakın-çevrem, Allah'tan daha mi üstündür ki, O'nu arkanızda-unutuluvermiş (önemsiz) bir sey edindiniz. Süphesiz benim Rabbim, yapmakta olduklarınızı sarıp-kusatandır."

11:93 "Ey kavmim, bütün yapabileceğinizi yapın; süphesiz, ben de yapacağım. Kime asagilatici azap gelecek ve yalanci kimdir, yakinda bileceksiniz. Siz gözetleyip durun, ben de sizinle birlikte gözetleyeceğim."

11:94 Emrimiz geldiği zaman, tarafimizdan bir rahmetle Suayb'i ve O'nunla birlikte iman edenleri kurtardık; o zulmedenleri dayanılmaz bir ses sariverdi de kendi yurtlarında dizüstü çökmüş olarak sabahladılar.

11:95 Sanki orada hiç refah içinde yaşamamışlar gibi. Haberiniz olsun; Semud (halkına) nasıl bir uzaklık verildiyse Medyen (halkına da Allah'ın rahmetinden öyle) bir uzaklık (verildi).

11:96 Andolsun, Musa'yi ayetlerimizle ve apaçık olan bir delille gönderdik.

11:97 Firavun'a ve onun önde gelen çevresine. Onlar Firavun'un emrine uymuslardı. Oysa Firavun'un emri dogruya-götürücü (irşad edici) degildi.

11:98 O, kiyamet günü kavminin önderliğine geçer, böylece onları atese götürmüş olur. Sonunda vardıkları yer, ne kötü bir yerdir..

11:99 Onlar, burda da, kiyamet gününde de lanete tabi tutuldular. (Bu Verilen bağış, ne kötü bir bağıştır.

11:100 Bunlar, sana dogru haber (kissa) olarak aktardığımız (geçmişteki) nesillerin haberleridir. Onlardan kimi ayakta kalmış, (hala izleri var, kimi de) biçilmiş ekin (gibi yerlebir edilmiş, kalıntısı silinmiş) dir.

11:101 Biz onlara zulmetmedik, ancak onlar kendi nefislerine zulmettiler. Böylece Rabbinin emri geldiği zaman, Allah'i bırakıp da taptıkları ilahları, onlara hiçbir sey sağlayamadı, 'helak ve kayıplarını' arttırmaktan başka bir işe yaramadı.

11:102 Onlar, zulüm işlemektedirken, ülkeleri (veya nesilleri) yakaladığı zaman... Rabbinin yakalaması iste böyledir. Gerçekten O'nun yakalaması pek aci, pek siddetlidir.

11:103 Ahiret azabından korkan için bunda kesin ayetler vardır. O, bütün insanların kendisinde toplanacağı bir gündür ve o, gözlemlenebilen bir gündür.

11:104 Biz onu sayılı bir sürenin (ecelin) dışında ertelemeyiz.

11:105 (Kiyametin) Geleceği günde, O'nun izni olmaksızın, hiç kimse söz söyleyemez. Artık onlardan kimi 'bedbaht ve mutsuz', (kimi de) mutlu ve bahtiyardır.

11:106 Mutsuz olanlar atestendirler, onlar için orada (kahırla ve acıyla) nefes alıp vermeler vardır.

11:107 Onlar, Rabbinin dilemesi dışında gökler ve yer sürüp gittikçe, orada süresiz kalacaklardır. Çünkü Rabbin, gerçekten dilediğini yapandır.

11:108 Mutlu olanlar da, artık onlar cennettedirler. Rabbinin dilemesi disinda gökler ve yer sürüp gittikçe, orada süresiz kalacaklardır.

(Bu) kesintisi olmayan bir ihsandır.

11:109 Artık onların tapmakta oldukları şeyler konusunda, sakın kuskuda olma. Daha önceleri, ataları nasıl tapıyor idiyse, bunlar da ancak böyle tapıyorlar. Süphesiz Biz, onların paylarını eksiltmeksizin onlara ödeyecek olanlarız.

11:110 Andolsun, Musa'ya kitabı verdik, onda anlaşmazlığa düşüldü. Eger Rabbinden bir söz geçmiş (verilmiş) olmasaydı, mutlaka aralarında hüküm verilmiş olacaktı. Gerçekten onlar, bundan (Kur'an'dan) yana kisku verici bir tereddüt içindedirler.

11:111 Süphesiz Rabbin, onlardan tümüne yapıp ettiklerini(n) karşılığını onlara tastamam ödeyecektir. Çünkü O, yapıp-ettiklerinden haberdar olandır.

11:112 Seninle birlikte tevbe edenlerle birlikte emrolduğun gibi dosdoğru davran. Ve azitmayın. Çünkü O, yaptıklarınızı görür.

11:113 Zulmedenlere eğilim göstermeyin, yoksa size ateş dokunur. Sizin Allah'tan başka velileriniz yoktur, sonra yardım göremezsiniz.

11:114 Gündüzün iki tarafında ve gecenin (gündüze) yakın saatlerinde namazı kıl. Süphesiz iyilikler, kötülükleri giderir. Bu, öğüt alanlara bir öğüttür.

11:115 Ve sabret. Gerçekten Allah, iyilik yapanların ecrini kaybetmez.

11:116 Sizden önceki nesillerden onlardan kurtardığımızdan pek azı disinda yeryüzünde bozgunculugu önleyecek fazilet sahibi kişiler bulunmalı değil miydi? Zulmedenler ise, içinde buldukları refahın pesine düştüler. Onlar, suçlu-günahkarlardı.

11:117 Halkı, islah eden kimseler iken, senin Rabbin o ülkeleri zulüm ile helak edecek degildi.

11:118 Eger Rabbin dileseydi, insanları elbette tek bir ümmet kılardı. Oysa, onlar, anlaşmazlığı sürdürmektedirler:

11:119 Rabbinin rahmet ettikleri disinda. Onları bunun için yarattı. Böylece Rabbinin (su) sözü tamamlanıp gerçekleşmiştir: "Andolsun, cehennemi cinlerden ve insanlardan, (kafirlerin) tümüyle dolduracağım."

11:120 Sana elçilerin haberlerinden -kalbini sağlamlastıracak- doğru haberler aktarıyoruz. Bunda sana hak ve mü'minlere bir öğüt ve uyarı gelmiştir.

11:121 İman etmeyenlere de ki: "Yapabileceğinizi yapın; elbette biz de yapacağız."

11:122 Ve gözleyip durun; gerçekten biz de gözleyip duruyoruz."

11:123 Göklerin ve yerin gaybi Allah'ındır, bütün işler O'na döndürülür; öyleyse O'na kulluk edin ve O'na tevekkül edin. Senin Rabbin yaptıklarınızdan habersiz degildir.

Sura 12: Yusuf

12:1 Elif, Lam, Ra. Bunlar, apaçık Kitab'ın ayetleridir.

12:2 Gerçekten Biz, akıl erdirirsiniz diye, onu Arapça bir Kur'an olarak indirdik.

12:3 Biz bu Kur'an'i sana vahyetmemizle, en güzel kissalari gerçek bir haber (kissa) olarak sana aktarıyoruz, oysa sen, daha önce, bundan haberi olmayanlardandın.

12:4 Hani Yusuf babasına: "Babacığım, gerçekten ben (rüyamda) on bir yıldız, Güneş'i ve Ay'ı gördüm; bana secde etmekteyken gördüm" demisti.

12:5 (Babası) Demisti ki: "Oğlum, rüyani kardeşlerine anlatma, yoksa sana bir tuzak kurarlar. Çünkü şeytan, insan için apaçık bir düşmandır."

12:6 "Böylece Rabbin seni seçkin kılacak, sözlerin yorumundan (kaynaklanan bir bilgiyi) sana öğretecek ve daha önce ataların İbrahim ve İshak'a (nimetini) tamamladığı gibi senin ve Yakub ailesinin üzerindeki nimetini tamamlayacaktır. Elbette Rabbin, bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir."

12:7 Andolsun, Yusuf ve kardeşlerinde soranlar için ayetler (ibretler) vardır.

12:8 Onlar söyle demisti: "Yusuf ve kardeşi babamıza bizden daha sevgilidir; oysa ki biz, birbirini pekistiren bir topluluguz. Gerçekte babamız, açıkça bir saskinlik içindedir."

12:9 "Öldürün Yusuf'u veya onu bir yere atıp-birakin ki babanızın yüzü yalnızca size (dönük) kalsin. Ondan sonra da salih bir topluluk olursunuz."

12:10 İçlerinden bir sözcü dedi ki: "Eğer (mutlaka bir şey) yaparsanız, öldürmeyin Yusuf'u, onu kuyunun derinliklerine bırakiverin de bir yolcu kafilesi alsın."

12:11 (Bu karara vardikten sonra) "Ey Babamız," dediler. "Sana ne oluyor, Yusuf'a karşı bize güvenmiyorsun? Oysa gerçekte biz, onun iyiliğini isteyenleriz."

12:12 "Sen onu yarın bizimle gönder, gönölünce gezsün, oynasın. Elbette biz onu koruyup-gözetiriz."

12:13 Dedi ki: "Sizin onu götürmeniz gerçekten beni üzer ve siz ondan habersiz iken onu kurdun yemesinden korkuyorum."

12:14 Dediler ki: "Andolsun, biz, birbirini kollayan bir topluluk iken, kurt onu yerse, bu durumda süphesiz kayba uğrayan (acı) kimseler oluruz."

12:15 Nitekim onu götürdükleri ve kuyunun derinliklerine atmaya topluca davrandıkları zaman, Biz ona (söyle) vahyettik: "Andolsun, sen onlara kendileri, farkında değilken bu yaptıklarını haber vereceksin."

12:16 Akşam üstü babalarına ağlar vaziyette geldiler.

12:17 Dediler ki: "Ey Babamız, gerçek su ki, biz gittik, yarısiyorduk. Yusuf'u da yiyeceklerimizin (veya esyamızın) yanında bırakmistik. Fakat onu kurt yemis. Ne var ki biz doğruyu söylesek bile sen bize inanacak değilsin."

12:18 Ve üzerine yalandan kan (sürülmüş) olan gömlegini getirdiler. "Hayır" dedi. Nefsiniz, sizi yanıltıp (böyle) bir işe sürüklemis.

Bundan sonra (bana düşen) güzel bir sabirdir. Sizin bu düzüp-uydurduklarınıza karşı (Kendisi'nden) yardım istenecek olan Allah'tır."

12:19 Bir yolcu-kafilesi geldi, suçularını (kuyuya su almak için) gönderdiler. O da kovanını sarkitti. "Hey müjde... Bu bir çocuk." dedi.

Ve onu (kuyudan çıkarıp) 'ticaret konusu bir mal' olarak sakladılar. Oysa Allah, yapmakta olduklarını bilendi.

12:20 Onu ucuz bir fiyata, sayısı belli (birkaç) dirheme sattılar. Onu pek önemsemediler.

12:21 Onu satın alan bir Mısırlı (aziz,) karısına: "Onun yerini üstün tut (ona güzel bak), umulur ki bize bir yararı dokunur ya da onu evlat ediniz" dedi. Böylelikle Biz, Yusuf'u yeryüzünde (Mısır'da) yerleşik kıldık. Ona sözlerin yorumundan (olan bir bilgiyi) öğrettik. Allah, emrinde galib olandır, ancak insanların çoğu bilmezler.

12:22 Erginlik çağına erince, kendisine hüküm ve ilim verdik. İşte Biz, iyilik yapanları böyle ödüllendiririz.

12:23 Evinde kalmakta olduğu kadın, ondan murad almak istedi ve kapıları simsiki kapatarak: "İsteklerim senin içindir, gelsene" dedi. (Yusuf) Dedi ki: "Allah'a sığınırım. Çünkü o benim Efendimdir, yerimi güzel tutmuştur. Gerçek şu ki, zalimler kurtulsa ermez."

12:24 Andolsun kadın onu arzulamıyordu, -eger Rabbinin (zinayı yasaklayan) kesin kanıt (burhan)ini görmeseydi- o da (Yusuf da) onu arzulamıyordu. Böylelikle Biz ondan kötülüğü ve fuhsu geri çevirmek için (ona delil gönderdik). Çünkü o, muhlis kullarımızdandı.

12:25 Kapiya doğru ikisi de kostular. Kadın onun gömlegini arkadan çekip yırttı. (Tam) Kapının yanında kadının efendisiyle karşılaştılar.

Kadın dedi ki: "Ailene kötülük isteyen, zindana atılmaktan veya acı bir azaptan başka cezası ne olabilir?"

12:26 (Yusuf) Dedi ki: "Onun kendisi benden murad almak istedi." Kadının yakınlarından bir şahid şahitlik etti: "Eger onun gömleği ön taraftan yırtılmışsa bu durumda kadın doğruyu söylemiştir, kendisi ise yalan söyleyenlerdendir.

12:27 Yok eger onun gömleği arkadan çekilip-yırtılmışsa, bu durumda kadın yalan söylemiştir ve kendisi doğruyu söyleyenlerdendir."

12:28 Onun gömleğinin arkadan çekilip-yırtıldığını gördüğü zaman (kocası): "Dogrusu, bu sizin düzeninizden (biri)dir. Gerçekten sizin düzeniniz büyüktür" dedi.

12:29 "Yusuf, sen bundan yüz çevir. Sen de (kadın) günahın dolayısıyla bağışlanma dile. Dogrusu sen günahkarlardan oldun."

12:30 Şehirde (birtakim) kadınlar: "Aziz (Vezir)'in karısı kendi usasının nefsinden murad almak istiyormuş. Öyle ki sevgi onun bağrına sinmiş. Biz dogrusu onu açıkça bir sapıklık içinde görüyoruz." dedi.

12:31 (Kadın) Onların düzenlerini isitince, onlara (bir davetçi) yolladı, oturup dayanacakları yerler hazırladı ve her birinin eline (önlerindeki meyveleri soymaları için) bıçak verdi. (Yusuf'a da:) "Çık, onlara (görün)" dedi. Böylece onlar onu (olaganüstü güzellikte) görünce (insanüstü bir varlıkmiş gibi gözlerinde) büyüttüler, (saskinliklerinden) ellerini kestiler ve: "Allah'i tenzih ederiz; bu bir beser değildir. Bu, ancak üstün bir melektir" dediler.

12:32 Kadın dedi ki: "Beni kendisiyle kinadığınız iste budur. Andolsun onun nefsinden ben murad istedim, o ise (kendini) korudu. Ve andolsun, eger o kendisine emrettiğimi yapmayacak olursa, mutlaka zindana atılacak ve elbette

küçük düşürülenlerden olacak."

12:33 (Yusuf) Dedi ki: "Rabbim, zindan, bunların beni kendisine çağirdıkları şeyden bana daha sevimlidir. Kurdukları düzeni benden uzaklastırmazsan, onlara (korkarım) eğilim gösterir, (böylece) cahillerden olurum."

12:34 Böylece Rabbi, duasını kabul etti ve onların hileli düzenlerini kendisinden uzaklastırdı. Çünkü O, isitendir, bilendir.

12:35 Sonra onlarda (Yusuf'un iffetine ilişkin) delilleri görmelerinin ardından, mutlaka onu belli bir vakte kadar zindana atmak (görüsü) ağır bastı.

12:36 Onunla birlikte iki genç de zindana girmisti. Biri: "Ben (rüyamda) kendimi sarap sikiyorken gördüm." dedi. Öbürü: "Ben de kendimi basimin üstünde ekmek taşıyorken gördüm; kus da ondan yemekteydi" dedi. "Bunun yorumundan bize haber ver. Dogrusu biz seni, iyilik yapanlardan görmekteyiz."

12:37 Dedi ki: "Size riziklanacağınız bir yemek gelecek olsa, ben mutlaka size daha gelmeden önce onun ne olduğunu haber veririm. Bu, Rabbimin bana öğrettiklerindedir. Dogrusu ben, Allah'a iman etmeyen, ahireti de tanımayanların ta kendileri olan bir topluluğun dinini terk ettim."

12:38 "Atalarım İbrahim'in, İshak'ın ve Yakub'un dinine uydum. Allah'a hiçbir şeyle sirk kosmamız bizim için olacak şey değil. Bu, bize ve insanlara Allah'ın lütuf ve ihsanındandır, ancak insanların çoğu sücretmezler."

12:39 "Ey zindan arkadaşlarım, birbirinden ayrı (bir sürü) Rabler mi daha hayirlidir, yoksa kahhar (kahredici) olan bir tek Allah mi?"

12:40 "Sizin Allah'tan başka taptıklarınız, Allah'ın kendileri hakkında hiçbir delil indirmediği, sizin ve atalarınızın ad olarak adlandırdıklarınızdan baskası değildir. Hüküm, yalnızca Allah'ındır. O, Kendisi'nden baskasına kulluk etmemenizi emretmiştir. Dosdogru olan din iste budur, ancak insanların çoğu bilmezler."

12:41 "Ey zindan arkadaşlarım, ikinizden biri efendisine sarap içirecek, diğeri ise asılacak, kus onun basından yiyecek. İste hakkında fetva istemekte olduğunuz iş (artık) olup bitmiştir."

12:42 İkisinden kurtulacağını sandığı kişiye dedi ki: "Efendinin katında beni hatırla." Fakat şeytan, efendisine hatırlatmayı ona unutturdu, böylece daha nice yıllar (Yusuf) zindanda kaldı.

12:43 Hükümdar: "Ben (rüyamda) yedi besili inek görüyorum, onları yedi zayıf inek yiyor; bir de yedi yeşil basak ve diğeri ise kupkuru. Ey önde gelen (kahin-bilginler,) eğer rüya yorumluyorsanız benim bu rüyamı çözüverin" dedi.

12:44 Dediler ki: "(Bunlar) Karmakarışık düşlerdir. Biz böyle düşlerin yorumunu bilenler değiliz."

12:45 O iki kisiden kurtulmuş olanı, nice zaman sonra hatırladı ve: "Ben bunun yorumunu size haber veririm, hemen beni (zindana) gönderin" dedi.

12:46 (Zindana gidip:) "Yusuf, ey doğru (sözlü insan).. Yedi besili inegi yedi zayıf (inegin) yedigi ve yedi yeşil basakla diğeri kuru olan (rüya) konusunda bize fetva ver. Umarım ki insanlara da (senin

söylediklerinle) dönerim, belki onlar (bunun anlamını) öğrenmiş olurlar."

12:47 Dedi ki: "Siz yedi yıl, önceleri (ektiginiz) gibi ekin ekin, yediginizin az bir kısmı dışında (kalanını) biçtiklerinizi başta birakin."

12:48 Sonra bunun arkasından (kuraklığı) zorlu yedi yıl gelecektir, sakladığınız az bir miktar dışında, daha önce biriktirdiğinizi yiyip bitirecektir."

12:49 Sonra bunun arkasından bir yıl gelecektir ki, insanlar onda bol bol yağmura kavuşturulacak ve onda sikip-sagacaklar."

12:50 Hükümdar dedi ki: "Onu bana getirin." Ona elçi geldiğinde (Yusuf:) "Efendine (Rabbine) dön de ona sor: "Ellerini kesen o kadınların durumu neydi? Doğrusu benim Rabbim, onların hileli düzenlerini gerçekten bilendir."

12:51 (Hükümdar topladığı o kadınlara:) "Yusuf'un nefisinden murad almak istediğinizde sizin durumunuz neydi?" dedi. Onlar: "Allah için, hasa" dediler. "Biz ondan hiçbir kötülük görmedik." Aziz (Vezir)in de karısı dedi ki: "İste su anda gerçek orta yere çıktı; onun nefisinden ben murad almak istemistim. O ise gerçekten doğruyu söyleyenlerdendir."

12:52 (Yusuf aracıya sunu söyledi:) "Bu, (itiraf Vezirin) yokluğunda gerçekten kendisine ihanet etmediğimi ve gerçekten Allah'ın ihanet edenlerin hileli-düzenlerini başarıya ulaştırmadığını kendisinin de bilip öğrenmesi içindi."

12:53 "(Yine de) Ben nefsimi temize çıkaramam. Çünkü gerçekten nefis, -Rabbimin kendisini esirgediği dışında- var gücüyle kötülüğü emredendir. Şüphesiz, benim Rabbim, bağışlayandır, esirgeyendir."

12:54 Hükümdar dedi ki: "Onu bana getirin, onu kendime bağlı kılalım." Onunla konuştugunda da (söyle) dedi: "Sen bugün bizim yanımızda (artık) önemli bir yer sahibisin, güvenilir (bir danışman-yönetici)sin."

12:55 (Yusuf) Dedi ki: "Beni (bu) yerin (ülkenin) hazineleri üzerinde (bir yönetici) kıl. Çünkü ben, (bunları iyi) bir koruyucuyum, (yönetim işlerini de) bilenim."

12:56 İste böylece Biz yeryüzünde Yusuf'a güç ve imkan (iktidar) verdik. Öyle ki, orada (Mısır'da) dilediği yerde konakladı. Biz kime dilersek rahmetimizi nasib ederiz ve iyilik yapanların ecrini kayba uğratmayız.

12:57 Ahiretin karşılığı ise, iman edenler ve takvada bulunanlar için daha hayirlidir.

12:58 (Kuraklık başlayınca) Yusuf'un kardeşleri gelip yanına girdiler, onu tanımadıkları halde kendisi onları hemen tanıdı.

12:59 Onların erzak yüklerini hazırlayınca dedi ki: "Bana babanızdan olan kardeşinizi getirin. Görmüyor musunuz, ben ölçüyü tam tutarım ve ben konukseverlerin en hayirlisiyim."

12:60 "Eğer onu bana getirmeyecek olursanız, artık benim katımda sizin için bir ölçek (erzak) yoktur ve bana da yaklaşmayın."

12:61 Dediler ki: "Onu babasından istemeye çalışacağız ve herhalde biz bunu yapabileceğiz."

12:62 Yardımcılarına dedi ki: "Sermayelerini (erzak bedellerini) yüklerinin

içine koyun. İhtimal ki ailelerine döndüklerinde bunun farkına varırlar da belki geri dönerler."

12:63 Böylelikle babalarına döndükleri zaman, dediler ki: "Ey babamız, ölçek bizden engellendi. Bu durumda kardesimizi bizimle gönder de erzagi alalım. Onu mutlaka koruyacağız."

12:64 Dedi ki: "Daha önce kadesi konusunda size güvendiğimden baska (bir şekilde) onun hakkında size güvenir miyim? Allah en hayirli koruyucudur ve O, esirgeyenlerin esirgeyicisidir."

12:65 Erzak yüklerini açip da sermayelerinin kendilerine geri verilmiş olduğunu gördüklerinde, dediler ki: "Ey Babamız, daha neyi arıyoruz, iste sermayemiz bize geri verilmiş; (bununla yine) ailemize erzak getiririz, kardesimizi koruruz ve bir deve yükünü de ilave ederiz. Bu (aldığımız) az bir ölçektir."

12:66 "Bana etrafınızın çepeçevre kusatılması dışında, onu ne olursa olsun mutlaka bana getireceğinize dair Allah adına kesin bir söz verinceye kadar, onu sizinle asla gönderemem." dedi. Böylelikle ona kesin bir söz verince dedi ki: "Allah, söylediklerimize vekildir."

12:67 Ve dedi ki: "Ey çocuklarım, tek bir kapıdan girmeyin, ayrı ayrı kapılardan girin. Ben size Allah'tan hiçbir şeyi sağlayamam (gideremem). Hüküm yalnızca Allah'ındır. Ben O'na tevekkül ettim. Tevekkül edenler de yalnızca O'na tevekkül etmelidirler."

12:68 Babalarının kendilerine emrettiği yerden (Misir'a) girdiklerinde, (bu,) -Yakub'un nefsindeki dileği açığa çıkarması dışında- onlara Allah'tan gelecek olan hiçbir şeyi (gidermeyi) sağlamadı. Gerçekten o, kendisine öğrettığımız için bir ilim sahibiydi. Ancak insanların çoğu bilmezler.

12:69 Yusuf'un yanına girdikleri zaman, o, kardesini bacağına bastı; "Ben" dedi. "Senin gerçekten kardesinim. Artık onların yaptıklarına üzülme."

12:70 Erzak yüklerini kendilerine hazırlayınca da, su kabini kardesinin yükü içine bıraktı, sonra bir münadi (söyle) seslendi: "Ey kabile, sizler gerçekten hirsizsiniz."

12:71 Onlara doğru yönelerek: "Neyi kaybettiniz?" dediler.

12:72 Dediler ki: "Hükümdarın su tasını kaybettik, kim onu (bulup) getirirse, (ona armağan olarak) bir deve yükü vardır. Ben de buna kefilim."

12:73 "Allah adına, hayret" dediler. "Siz de bilmissiniz ki, biz (bu) yere bozgunculuk çıkarmak amacıyla gelmedik ve biz hirsiz değiliz."

12:74 "Öyleyse" dediler. "Eğer yalan söylüyorsanız (bunun) cezası nedir?"

12:75 Dediler ki: "Bunun cezası, (su taşı) yükünde bulunanın kendisidir. İste biz zulmedenleri böyle cezalandırırız."

12:76 Böylece (Yusuf) kardesinin kabından önce onların kablarını (yoklamaya) başladı, sonra onu kardesinin kabından çıkardı. İste Biz Yusuf için böyle bir plan düzenledik. (Yoksa) Hükümdarın dininde (yürürlükteki kanuna göre) kardesini (yanında) alıkoymazdı. Ancak Allah'ın dilemesi baska. Biz dilediğimizi derecelerle yükseltiriz. Ve her bilgi sahibinin üstünde daha iyi bir bilen vardır.

12:77 Dediler ki: "Sayet çalmış bulunuyorsa, bundan önce onun kardesi de çalmıştı." Yusuf bunu kendi içinde saklı tuttu ve bunu onlara

açıklamadi (ve içinden): "Siz daha kötü bir konumdasınız" dedi. "Sizin düzmekte olduklarınızı Allah daha iyi bilir."

12:78 Dediler ki: "Ey Vezir, gerçek su ki, bunun yasli (ve) büyük bir babası var; onun yerine bizden birisini alıkoy. Dogrusu biz, seni iyilik yapanlardan görmekteyiz."

12:79 Dedi ki: "Eşyamızı kendisinde bulduğumuzun dışında, birisini alıkoymamızdan Allah'a sığınırız. Yoksa bu durumda kuskusuz biz zalim oluruz."

12:80 Ondan umutlarını kestikleri zaman, (durumu) kendi aralarında görüşmek üzere bir yana çekildiler. Onların büyükleri dedi ki: "Babanızın size karşı Allah adına kesin bir söz aldığını ve daha önce Yusuf konusunda yaptığımız asırlığı (isledığımız suç) bilmiyor musunuz? Artık (bundan böyle) ben, ya babam bana izin verinceye veya Allah bana ilişkin hüküm verinceye kadar (bu) yerden kesin olarak ayrılamam. O, hüküm verenlerin en hayırlisidir."

12:81 "Dönün babanıza ve deyin ki: '-Ey babamız, senin oğlun gerçekten hırsızlık etti. Biz, bildiğimizden baskasına şahitlik etmedik. Biz gaybin kollayıcıları değiliz."

12:82 "İçinde (yasamakta) olduğumuz şehre sor, hem kendisinde geldiğimiz kervana da. Biz gerçekten doğruyu söyleyenleriz."

12:83 (Şehre dönüp durumu babalarına aktarınca o:) "Hayir" dedi. "Nefsiniz sizi yanıltıp (böyle) bir işe sürüklemiş. Bundan sonra (bana düşen) güzel bir sabirdir. Umulur ki Allah (pek yakın bir gelecekte) onların tümünü bana getirir. Çünkü O, bilen, hüküm ve hikmet sahibi olanın Kendisi'dir."

12:84 Ve onlardan yüz(ünü) çevirdi ve: "Ey Yusuf'a karşı (artan dayanılmaz) kahrım" dedi ve gözleri üzüntüsünden (agardıkça) agardı. Ki yutkundukça yutkunuyordu."

12:85 "Allah adına, hayret" dediler. "Hala Yusuf'u anıp durmaktasın. Sonunda (ya kahrından) hastalanacaksın ya da helake uğrayanlardan olacaksın."

12:86 Dedi ki: "Ben, dayanılmaz kahrımı ve üzüntümü yalnızca Allah'a şikayet ediyorum. Ben Allah'tan (bir bilgi olarak) sizin bilmediğinizi de biliyorum."

12:87 "Ogullarım, gidin de Yusuf ile kardeşinden (duyarlı bir araştırmayla) bir haber getirin ve Allah'ın rahmetinden umut kesmeyin. Çünkü kafirler topluluğundan baskısı Allah'ın rahmetinden umut kesmez."

12:88 Böylece onun (Yusuf'un) huzuruna girdikleri zaman, dediler ki: "Ey Vezir, bize ve ailemize şiddetli bir darlık dokundu; önemi olmayan bir sermaye ile geldik. Bize artık (yine) ölçegi tam olarak ver ve bize ilave bir bağışta bulun. Şüphesiz Allah, tasaddukta bulunanlara karşılığını verir."

12:89 (Yusuf) Dedi ki: "Sizler, cahiller iken Yusuf'a ve kardeşine neler yaptığınızı biliyor musunuz?"

12:90 "Sen gerçekten Yusuf musun, sensin öyle mi?" dediler. "Ben Yusuf'um" dedi. "Ve bu da kardeşimdir. Dogrusu Allah bize lütufta bulundu. Gerçek su ki, kim sakınır ve sabrederse, şüphesiz Allah, iyilikte bulunanların karşılığını bosa çıkarmaz."

12:91 Dediler ki: "Allah adına, hayret, Allah seni gerçekten bize karsi tercih edip-seçmiştir ve biz de gerçekten hataya düşenler idik."

12:92 Dedi ki: "Bugün size karsi sorgulama, kinama yoktur. Sizi Allah bağislasın. O, merhametlilerin (en) merhametlisidir."

12:93 "Bu gömlegimle gidin de, babamin yüzüne sürün. Gözü (yine) görür hale gelir. Bütün ailenizi de bana getirin."

12:94 Kafîle (Misir'dan) ayrılmaya başladığı zaman, babaları dedi ki: "Eger beni bunamis saymıyorsanız, inanin Yusuf'un kokusunu (burnumda tüter) buluyorum."

12:95 "Allah adına, hayret" dediler. "Sen hala geçmişteki yanlışliğindasin."

12:96 Müjdeci gelip de onu (gömlegi) onun yüzüne sürdüğü zaman, gözü görür olarak (sağlığına) dönüverdi. (Yakub) Dedi ki: "Ben, size bilmediğinizi Allah'tan gerçekten biliyorum demedim mi?"

12:97 (Çocukları da:) "Ey babamız, bizim için günahlarımızın bağislanmasını dile. Biz gerçekten hataya düşenler idik" dediler.

12:98 "İlerde sizin için Rabbinden bağislanma dilerim. Çünkü O, bağislayandır, esirgeyendir" dedi.

12:99 Böylece onlar (gelip) Yusuf'un yanına girdikleri zaman, anne ve babasını bağirına bastı ve dedi ki: "Allah'ın dilemesiyle Misir'a güvenlik içinde giriniz."

12:100 Babasını ve annesini tahta çıkarıp oturttu; onun için secdeye kapandılar. Dedi ki: "Ey Babam, bu, daha önceki rüyamin yorumudur. Doğrusu Rabbin onu gerçek kildi. Bana iyilik etti, çünkü beni zindandan çıkardı. Seytan benimle kardeşlerimin arasını açtıktan sonra, (O,) çölden sizi getirdi. Süphesiz benim Rabbin, dilediğini pek ince düzenleyip tedbir edendi. Gerçekten bilen, hüküm ve hikmet sahibi O'dur."

12:101 "Rabbin, Sen bana mülkten (bir pay ve onu yönetme imkanını) verdin, sözlerin yorumundan (bir bilgi) öğrettin. Göklerin ve yerin Yaraticisi, dünyada ve ahirette benim velim Sensin. Müslüman olarak benim hayatıma son ver ve beni salihlerin arasına kat."

12:102 Bu, sana (ey Muhammed) vahyettiğimiz gayb haberlerindedir. Yoksa onlar, (Yusuf'un kardeşleri) o hileli-düzeni kurarlarken, yapacakları ise topluca karar verdikleri zaman sen yanlarında değildin.

12:103 Sen siddetle arzu etsen bile, insanların çoğu iman edecek değildir.

12:104 Oysa ki sen buna karsi onlardan bir ücret de istemiyorsun. O, alemler için yalnızca bir 'öğüt ve hatırlatmadır.'

12:105 Göklerde ve yerde nice ayetler vardır ki, üzerinden geçeler de, ona sirtlerini dönüp giderler.

12:106 Onların çoğu Allah'a iman etmezler de ancak sirk katip-dururlar.

12:107 Simdi bunlar, kendilerine Allah'ın azabından kapsamlı bir bürümenin gelivermesinden veya onların hiç haberleri yokken kıyametin onlara apansız gelmesinden kendilerini güvende mi buldular?

12:108 De ki: "Bu, benim yolumdur. Bir basiret üzere Allah'a davet ederim; ben ve bana uyanlar da. Ve Allah'i tenzih ederim, ben müsrıkların değilim."

12:109 Biz senden önce, sehirler halkına kendilerine vahyettiğimiz kimseler dışında (baskalarını elçi olarak) göndermedik. Hiç yeryüzünde

dolasmiyorlar mi, ki kendilerinden öncekilerin nasıl bir sona ugradıklarını görmüş olsunlar? Korkup-sakinler için ahiret yurdu elbette daha hayirlidir. Siz yine de akıl erdirmeyecek misiniz?

12:110 Öyle ki elçiler, umutlarını kesip de, artık onların gerçekten yalnadıklarını sandıkları bir sırada onlara yardımımız gelmiştir; Biz kimi dilersek o kurtulmuştur. Suçlu-günahkarlar topluluğundan zorlu azabımız kesin olarak geri çevrilmeyecektir.

12:111 Andolsun, onların kışalarında temiz akıl sahipleri için ibretler vardır. (Bu Kur'an) düzup uydurulacak bir söz değildir, ancak kendinden öncekilerin doğrulayıcısı, her şeyin 'çesitli biçimlerde açıklaması' ve iman edecek bir topluluk için bir hidayet ve rahmettir.

Sura 13: Ar-Ra'd

13:1 Elif, Lam, Mim, Ra. Bunlar Kitab'ın ayetleridir. Ve sana Rabbinden indirilen haktır. Ancak insanların çoğu iman etmezler.

13:2 Allah O'dur ki, gökleri dayanak olmaksızın yükseltti; onları görmektesiniz. Sonra arsa istiva etti ve güneş ile aya boyun egdirdi, her biri adı konulmuş bir süreye kadar akıp gitmektedirler. Her isı evirip düzenler, ayetleri birer birer açıklar. Umulur ki, Rabbinize kavusacağınıza kesin bilgiyle inanırsınız.

13:3 Ve O, yeri yayıp uzatan, onda sarsılmaz-daglar ve ırmaklar kilandır. Orada ürünlerin her birinden ikiser çift yaratmıştır; geceyi gündüze bürümektedir. Süphesiz bunlarda düşünen bir topluluk için gerçekten ayetler vardır.

13:4 Yeryüzünde birbirine yakın komsu kitalar vardır; üzüm bağları, ekinler, çatalı ve çatalsız hurmalıklar da vardır ki, bunlar aynı su ile sulanır; ama ürünlerinde (ki verimde ve lezzette) bazisini bazısına üstün kiliyoruz. Süphesiz, bunlarda aklını kullanan bir topluluk için gerçekten ayetler vardır.

13:5 Eger sasıracaksın, asıl saskinlik konusu onların söyle söylemeleridir: "Biz toprak iken mi, gerçekten biz mi yeniden yaratılacağız?" İşte onlar Rablerine karşı inkara sapanlar, işte onlar boyunlarına (atesten) halkalar geçirilenler ve işte onlar -içinde ebedi kalacakları- atesin arkadaşları olanlardır.

13:6 Onlar, iyilikten önce kötülüğü çabuklaştırmak istiyorlar; oysa onlardan önce nice örnekler gelip-geçmiştir. Ve süphesiz, senin Rabbin, zulümlerine karşılık insanlar için bağışlama sahibidir ve süphesiz senin Rabbin, cezası çok siddetli olandır.

13:7 İnkâr edenler derler ki: "Ona Rabbinden bir ayet (mucize) indirilseydi ya." Sen, yalnızca bir uyarıcısın ve her topluluk için bir hidayet önderisin.

13:8 Allah, her disinin neyi yüklediğini (neye hamile kaldığını) ve döl yataklarının neyi eksiltilip neyi eklediğini bilir. O'nun Katında her şey bir miktar (ölçü) iledir.

13:9 O, gaybi da, müşahede edilene de bilendir. Pek büyüktür, Yücedir.

13:10 Sizden sözü saklı tutan da, onu açığa vuran da, geceyle gizlenen de ve gündüzün ortaklıkta gezen de (O'nun Katında bilme bakımından)

birdir.

13:11 O'nun (insanın) önünden ve arkasından izleyenleri vardır, onu Allah'ın emriyle gözetip-korumaktadırlar. Gerçekten Allah, kendi nefis (öz)lerinde olanı degistirip bozuncaya kadar, bir toplulukta olanı degistirip-bozmaz. Allah bir topluluğa kötülük istedi mi, artık onu geri çevirmeye hiçbir (biçimde imkan) yoktur; onlar için O'ndan başka bir veli yoktur.

13:12 O size simsegi korku ve umut olarak gösteren, (yagmur yüklü) ağırlasmis bulutları (insa edip) ortaya çıkarandır.

13:13 Gök gürültüsü O'nu hamd ile, melekler de O'na olan korkularından tesbih ederler.. O, yıldırımları gönderip bununla diledigine çarpar; onlar ise Allah hakkında çekisip-tartisirlar. O, gücü (ve cezası) pek çetin olandır.

13:14 Hak olan çağrı (dua, ibadet) yalnızca O'na (olan)dir. Onların Allah'tan başka çağirdikleri ise, onlara hiçbir seyle cevap veremezler. (Onların durumu) yalnızca, agzina gelsin diye, iki avucunu suya uzatan(in bosuna beklemesi) gibidir. Oysa ona gelmez. Inkar edenlerin duası, sapıklık içinde olmaktan baskasi degildir.

13:15 Göklerde ve yerde her ne varsa -isteyerek de olsa, istemeyerek de olsa- Allah'a secde eder. Sabah aksam gölgeleri de (O'na secde eder).

13:16 De ki: "Göklerin ve yerin Rabbi kimdir?" De ki: "Allah'tır." De ki: "Öyleyse, O'nu birakıp kendilerine bile yarar da, zarar da sağlamaya güç yetiremeyen birtakim veliler mi (tanrılar) edindiniz?" De ki: "Hiç görmeyen (a'ma) ile gören (basiret sahibi) esit olabilir mi? Veya karanlıklarla nur esit olabilir mi?" Yoksa Allah'a, O'nun yaratması gibi yaratan ortaklar buldular da, bu yaratma, kendilerince birbirine mi benzesti? De ki: "Allah, herseyin Yaraticisi'dir ve O, tektir, kahredici olandır."

13:17 (Allah) Gökten bir su indirdi de dereler kendi miktarınca çağlayıp akti. Sel de yüze vuran bir köpük yüklendi. Bir süs veya bir meta sağlamak için ateste üzerine yakıp-erittikleri seyler (madenler)de de bunun gibi bir köpük (artık) vardır. Iste Allah, hak ile batıla böyle örnekler verir. Köpüğe gelince, o atilir gider, insanlara yarar saglayacak sey ise, yeryüzünde kalir. Iste Allah örnekleri böyle vermektedir.

13:18 Rablerine icabet edenlere daha güzeli vardır. O'na icabet etmeyenler ise, yeryüzündekilerin tümü ve bununla birlikte bir kati daha onların olsa mutlaka (kurtulmak için) bunu fidye olarak verirlerdi. Sorgulamanın en kötüsü onlar içindir. Onların barınma yerleri cehennemdir, ne kötü bir yaratıktır o!..

13:19 Peki, sana Rabbinden indirilenin gerçekten hak olduğunu bilen kisi, o görmeyen (a'ma) gibi midir? Ancak temiz akıl sahipleri öğüt alip-düşünebilirler.

13:20 Onlar Allah'ın ahdini yerine getirirler ve verdikleri kesin sözü (misaki) bozmazlar.

13:21 Ve onlar Allah'ın ulastirilmesini emrettiği seyi ulastirirlar.

Rablerinden içleri saygi ile titrer, kötü hesaptan korkarlar.

13:22 Ve onlar-Rablerinin yüzünü (hosnutlugunu) isteyerek sabrederler,

namazi dosdogru kilarlar, kendilerine rizik olarak verdiklerimizden gizli ve açık infak ederler ve kötülüğü iyilikle savarlar. Iste onlar, bu yurdun (dünyanın güzel) sonucu (ahiret mutlulugu) onlar içindir.

13:23 Onlar, Adn cennetlerine girerler. Babalarından, eslerinden ve soylarından 'salih davranislarda' bulunanlar da (Adn cennetlerine girer).

Melekler onlara her bir kapidan girip (söyle derler:)

13:24 "Sabrettiginize karsilik selam size. (Dünya) Yurdun(un) sonu ne güzel."

13:25 Allah'a verdikleri sözü, onu kesin olarak onayladiktan sonra bozanlar, Allah'in ulastirilmasini emrettiği şeyi kesip-koparanlar ve yeryüzünde bozgunculuk çıkaranlar; iste onlar, lanet onlar içindir ve yurdun kötü olani da onlar içindir.

13:26 Allah diledigine rizki genisletir-yayar ve daraltir da. Onlar ise dünya hayatina sevindiler. Oysaki dünya hayati, ahirette (ki sinirsiz mutluluk yaninda geçici) bir meta'dan baskasi degildir.

13:27 Inkar edenler: "Ona Rabbinden bir ayet (mucize) indirilseydi ya!" derler. De ki: "Süphesiz Allah, diledigini sasirtip-saptirir, Kendisi'ne katiksizca yöneleni de dosdogru yola yöneltip-iletir."

13:28 Bunlar, iman edenler ve kalpleri Allah'in zikriyle mutmain olanlardır. Haberiniz olsun; kalpler yalnızca Allah'in zikriyle mutmain olur.

13:29 İman edip salih amellerde bulunanlar, ne mutlu onlara. Varilacak yerin güzel olani (onlarindir).

13:30 Böylece Biz seni, kendisinden önce nice ümmetler gelip-geçmiş olan bir ümmete (elçi olarak) gönderdik; sana vahyettiklerimizi onlara okuyasin diye. Oysa onlar Rahman'a nankörlük ediyorlar. De ki: "O, benim Rabbimdir, O'ndan baska İlah yoktur. Ben O'na tevekkül ettim ve son dönüş O'nadır."

13:31 Eger kendisiyle dagların yürütüldüğü, yerin parçalandığı veya ölümlerin konusturulduğu bir Kur'an olsaydı (yine bu Kur'an olurdu). Hayir, emrin tümü Allah'indir. İman edenler hala anlamadılar mi ki, eger Allah dilemiş olsaydı, insanların tümünü hidayete erdirmiş olurdu.

Inkar edenler, Allah'in va'di gelinceye kadar, yaptıkları dolayisiyla ya baslarına çetin bir bela çatacak veya yurtlarının yakınına inecek. Süphesiz Allah, verdiği sözden dönmez. (Veya miadini sasirmaz.)

13:32 Andolsun, senden önceki elçilerle de alay edildi, bunun üzerine Ben de o inkara sapanlara bir süre tanidim, sonra onları (kiskivrak) yakalayiverdim. Iste nasildi sonuçlandırma?

13:33 Her nefsin bütün kazandıkları üzerinde gözetici olana mi (bas kaldırilir?) Onlar Allah'a ortaklar kostular. De ki: "Bunları adlandırın (bakalım). Yoksa siz yeryüzünde bilmeyeceği bir şeyi O'na haber mi veriyorsunuz? Yoksa sözün zahirine (veya bos ve süslü olanına)mi (kaniyorsunuz)? Hayir, inkar edenlere kendi hileli-düzenleri süslü-çekici gösterilmiştir ve onlar (dogru) yoldan alikonulmuşlardır. Allah, kimi saptırırsa, artık onun için hiçbir yol gösterici yoktur.

13:34 Dünya hayatında onlar için bir azap vardır, ahiretin azabi ise daha zorludur. Onları Allah'tan (kurtaracak) hiçbir koruyucu da yoktur.

13:35 Takva sahiplerine vadedilen cennet; onun altından ırmaklar akar, yemisleri ve gölgelikleri süreklidir. Bu korkup-sakinanların (mutlu)

sonudur, inkar edenlerin sonu ise atestir.

13:36 Kendilerine kitap verdiklerimiz, sana indirilen dolayisiyla sevinirler; fakat (Müslümanların aleyhinde birlesen) gruplardan, onun bazisini inkar edenler vardır. De ki: "Ben, yalnızca Allah'a kulluk etmek ve O'na ortak kosmamakla emrolundum. Ben ancak O'na davet ederim ve son dönüşüm O'nadır."

13:37 İşte böylece Biz onu (Kur'an'i) Arapça bir hüküm olarak indirdik. Andolsun, sana gelen bu ilimden sonra, onların heva (istek ve tutku)larına uyacak olursan, senin için Allah'tan ne bir yardımcı, dost, ne bir koruyucu vardır.

13:38 Andolsun, senden önce de elçiler gönderdik, onlara esler ve çocuklar verdik. Allah'ın izni olmaksizin (hiç)bir elçiye herhangi bir ayeti (mucizeyi) getirmek olacak iş değildi. Her ecel (tespit edilmiş süre) için bir kitap (yazı, hüküm, son) vardır.

13:39 Allah, dilediğini ortadan kaldırır ve bırakır. Kitabın anası O'nun Katındadır.

13:40 Onlara (azap olarak) va'dettiklerimizden bir kısmını sana göstersek de, senin hayatına son versek de, sana düşen yalnızca tebligdir ve hesap da Bize aittir.

13:41 Onlar görmüyorlar mı ki, gerçekten Biz arza geliyor ve onu çevresinden eksiltiyoruz. Allah hüküm verir. O'nun hükmünün pesine düşecek yoktur. Ve O, hesabi pek çabuk görendir.

13:42 Onlardan öncekiler de hileli-düzenler kurmuşlardı; fakat düzen kuruculuğun (tedbirlerin, karşılık vermelerin) tümü Allah'a aittir. Her bir nefsin ne kazandığını O bilir. Bu yurdun sonu kimindir, inkar edenler pek yakında bileceklerdir.

13:43 O inkar edenler söyle derler: "Sen gönderilmiş (Allah'ın bir elçisi) değilsin." De ki: "Benimle sizin aranızda şahid olarak Allah yeter ve yanlarında kitabın ilmi bulunanlar da (bu gerçeği bilir)."

Sura 14: İbrahim

14:1 Elif, Lam, Ra. Bu bir Kitap'tır ki, Rabbinin izniyle insanları karanlıklardan nura, O güçlü ve övgüye layık olanın yoluna çıkarman için sana indirdik.

14:2 O Allah ki, göklerde ve yerde ne varsa O'nundur. Sıddetli azap dolayisiyla vay inkar edenlere.

14:3 Onlar, dünya hayatını ahirete tercih ederler. Allah'ın yolundan alıkoyarlar ve onu çarpıtmak isterler (veya onda çarpıklık ararlar). İşte onlar, uzak bir sapıklık içindedirler.

14:4 Biz hiçbir elçiyi, kendi kavminin dilinden baskasıyla göndermedik ki, onlara apaçık anlatsın. Böylece Allah, dilediğini sasirtip saptırır, dilediğini hidayete erdirir. O, üstün ve güçlü olandır, hüküm ve hikmet sahibidir.

14:5 Andolsun Musa'yi: "Kavmini karanlıklardan nura çıkar ve onlara Allah'ın günlerini hatırlat" diye ayetlerimizle göndermistik. Süphesiz bunda çokça sabreden ve sükreden herkes için gerçekten ayetler vardır.

14:6 Hani Musa kavmine söyle demisti: "Allah'ın üzerinizdeki nimetini

hatırlayın; hani O sizi Firavun ailesinden kurtarmıstı, onlar sizi en dayanılmaz iskencelere ugratıyor, kadınlarınızı sag bırakıp erkek çocuklarınızı boğazlıyorlardı. Bunda sizin için Rabbinizden büyük bir sınav vardır."

14:7 "Rabbiniz söyle buyurmuştı: "Andolsun, eğer sükredermeniz gerçekten size artırırım ve andolsun, eğer nankörlük ederseniz, şüphesiz, Benim azabım pek şiddetlidir."

14:8 Musa demıstı ki: "Eğer siz ve yeryüzündekilerin tümü inkar edecek olsanız bile şüphesiz Allah hiçbir şeye muhtaç değildir, övülmüştür."

14:9 Sizden öncekilerin, Nuh kavminin, Ad ve Semud ile onlardan sonra gelenlerin haberi size gelmedi mi? Ki onları, Allah'tan baskası bilmez. Elçileri onlara apaçık delillerle gelmişlerdi de, ellerini ağızlarına götürüp (öfkelerinden ısırıyorlar) ve dediler ki: "Tartımasız, biz sizin kendisiyle gönderildiğiniz şeyleri inkar ettik ve bizi kendisine çağırduğunuz şeyden de gerçekten kusku verici bir tereddüt içindeyiz."

14:10 Resulleri dedi ki: "Allah hakkında mi şüphesiz (ediyorsunuz)? O, gökleri ve yeri yaratandır; O, sizi, günahlarınızı bağışlamak için davet etmekte ve sizi adı konulmuş bir süreye kadar erteliyor." Dediler ki: "Siz, bizim benzerimiz olan birer beserden baskası değilsiniz. Siz bizi, babalarımızın taptıklarından çevirip-engellemek istiyorsunuz, öyleyse bize apaçık bir delil getirin."

14:11 Resulleri onlara dediler ki: "Doğrusu biz, sizin gibi yalnızca bir beseriz, ancak Allah kullarından dilediğine lütufta bulunur. Allah'ın izni olmaksızın size bir delil getirmemiz bizim için olacak şey değil. Mü'minler, ancak Allah'a tevekkül etmelidirler."

14:12 "Bize ne oluyor ki, Allah'a tevekkül etmeyelim? Bize doğru olan yolları O göstermiştir. Ve elbette bize yaptığınız iskencelere karşı sabredebiz. Tevekkül edenler Allah'a tevekkül etmelidirler."

14:13 İnkâr edenler, resullerine dediler ki: "Muhakkak (ya) sizi kendi topraklarımızdan süreceğiz veya dinimize geri döneceksiniz." Böylelikle Rableri kendilerine vahyetti ki: "Şüphesiz Biz, zulmedenleri helak edeceğiz."

14:14 "Ve onlardan sonra sizi o arza mutlaka yerleştireceğiz. İste bu, makamımdan korkana ve tehdidimden korkana ait (bir ayrıcalıktır)."

14:15 (Peygamberler) Fetih istediler, (sonunda) her zorba inatçı bozguna uğrayıp -yok oldu- gitti.

14:16 (Böylesinin) Önünde cehennem vardır ve (orada) irinli sudan içirilecektir.

14:17 Yutkunmaya çabalayacak ve boğazından geçirmeyi basaramıyacak, ona her yandan ölüm gelecek, oysa ölmeyecek de. Ardından daha kati bir azap olacak.

14:18 Rablerini inkâr edenlerin durumu şudur: Onların yaptıkları, fırtınalı bir günde rüzgarın şiddetle savurduğu bir kül gibidir. Kazandıklarından hiçbir şeye güç yetiremezler. İste uzak bir sapıklık (içinde olmak) budur.

14:19 Allah'ın gökleri ve yeri hak ile yarattığını görmüyor musunuz?

Dilerse sizi giderir-yok eder ve yeni bir halk getirir.

14:20 Bu, Allah'a göre güç degildir.

14:21 Onların tümü-toplanıp (kiyamette) Allah'ın huzuruna çıktılar da zayıflar (müstaz'afklar) büyüklük taslayanlara (müstekbirlere) dedi ki: "Süpheşiz, biz size tabi idik; şimdi siz, bizden Allah'ın azabından herhangi bir şeyi önleyebiliyor musunuz?" Dediler ki: "Eger Allah bize doğru yolu gösterseydi biz de sizlere doğru yolu gösterirdik. Şimdi yakınsak da, sabretsek de fark etmez, bizim için kaçacak bir yer yoktur."

14:22 İis hükme bağlanıp-bitince, şeytan der ki: "Doğrusu, Allah, size gerçek olan va'di va'detti, ben de size vaadde bulundum, fakat size yalan söyledim. Benim size karşı zorlayıcı bir gücüm yoktu, yalnızca sizi çağırdım, siz de bana icabet ettiniz. Öyleyse beni kinamayın, siz kendinizi kinayın. Ben sizi kurtaracak değilim, siz de beni kurtaracak değilsiniz. Doğrusu daha önce beni ortak kosmanızı da tanımamıştım. Gerçek şu ki, zalimlere acı bir azap vardır."

14:23 İman edip salih amellerde bulunanlar, Rablerinin izniyle altından ırmaklar akan, içinde ebedi kalacakları cennetlere konulmuşlardır. Orada birbirlerine olan dirlik temennileri: "Selam"dir.

14:24 Görmedin mi ki, Allah nasıl bir örnek vermştir: Güzel bir söz, güzel bir ağaç gibidir ki, onun kökü sabit, dalı ise göktedir.

14:25 Rabbinin izniyle her zaman yemisini verir. Allah insanlar için örnekler verir; umulur ki onlar öğüt alır-düşünürler.

14:26 Kötü (murdar) söz ise, kötü bir ağaç gibidir. Onun kökü yerin üstünden koparılmış, kararı (yerinde durma, tutunma imkanı) kalmamıştır.

14:27 Allah, iman edenleri, dünya hayatında ve ahirette sapaşaglam sözle sebat içinde kılar. Zalimleri de sasirtip-saptırır; Allah dilediğini yapar.

14:28 Allah'ın bu nimetini inkara degistirenleri ve kavimlerini 'yıkım ve azap' yurduna konduranları görmedin mi?

14:29 (Ki bu) Cehennemdir. Ona yaslanırlar. Ne kötü bir karar (yeridir) o!..

14:30 O'nun yolundan saptırmak için Allah'a esler kostular. De ki: "Yararlanın. Çünkü elbette sizin varisiniz atesedir."

14:31 İman etmiş kullarıma söyle: "Alış-verişin ve dostluğun olmadığı o gün gelmezden evvel, dosdoğru namazı kilsinlar ve kendilerine rizik olarak verdiklerimizden gizli ve açık infak etsinler."

14:32 Allah, gökleri ve yeri yaratan ve gökten su indirip onunla size rizik olarak türlü ürünler çıkarandır. Ve onun emriyle gemileri, denizde yüzmeleri için size, emre amade kılandır. İrmakları da sizin için emre amade kılandır.

14:33 Güneş'i ve Ay'i hareketlerinde sürekli emrinize amade kılan, geceyi ve gündüzü de emrinize amade kılandır.

14:34 Size her istediğiniz şeyi verdi. Eger Allah'ın nimetini saymaya kalkırsanız, onu sayıp-bitirmeye güç yetiremezsiniz. Gerçek şu ki, insan pek zalimdir, pek nankördür.

14:35 Hani İbrahim söyle demisti: "Bu şehri güvenli kil, beni ve çocuklarımı putlara kulluk etmekten uzak tut."

14:36 "Rabbim, gerçekten onlar insanlardan birçoğunu sasirtip-saptirdi. Bundan böyle kim bana uyarsa, artık o bendendir, kim bana isyan ederse elbette Sen, bagislayansin, esirgeyensin."

14:37 "Rabbimiz, gerçekten ben, çocuklarimdan bir kismini Beyt-i Haram yaninda ekini olmayan bir vadiye yerlestirdim; Rabbimiz, dosdogru namazi kilsinlar diye (öyle yaptim), böylelikle Sen, insanların bir kisminin kalplerini onlara ilgi duyar kil ve onlari birtakim ürünlerden riziklandir. Umulur ki sükrederler."

14:38 "Rabbimiz, süphesiz Sen, bizim sakli tuttuklarimizi da, açiga vurduklarimizi da bilirsin. Yerde ve gökte hiçbir sey Allah'a gizli kalmaz."

14:39 "Hamd, Allah'a aittir ki, O, bana ihtiyarliga ragmen Ismail'i ve Ishak'i armagan etti. Süphesiz Rabbim, gerçekten duayi isitendir."

14:40 "Rabbim, beni namazi(nda) sürekli kil, soyumdan olanlari da. Rabbimiz, duami kabul buyur."

14:41 "Rabbimiz, hesabin yapilacagi gün, beni, anne-babami ve mü'minleri bagisla"

14:42 (Ey Muhammed,) Allah'i sakin zulmedenlerin yapmakta olduklarindan habersiz sanma, onlari yalnızca gözlerin dehsetle belirecegi bir güne ertelemektedir.

14:43 Baslarini dikerek kosarlar, gözleri kendilerine dönüp-çevrilmez. Kalpleri (sanki) bombostur.

14:44 Azabin kendilerine gelecegi gün (ile) insanlari uyarip-korkut ki, (o gün) zulmedenler, söyle diyecekler: "Bizi yakin bir süreye kadar ertele ki, Senin çagrına cevap verelim ve elçilere uyalim." Oysa daha önce, kendiniz için hiç zeval yoktur diye and içenler, sizler degil miydiniz?

14:45 Siz, kendi nefislerine zulmedenlerin yerlestikleri yerlerde oturmustunuz. Onlara ne yaptigimiz size açıklanmisti ve size örnekler vermistik.

14:46 Gerçek su ki, onlar hileli-düzenler kurdular. Oysa onların düzenleri, daglari yerlerinden oynatacak da olsa, Allah Katında onlara hazirlanmis düzen (kötü bir karsilik) vardır.

14:47 Allah'i, sakin elçilerine verdigi sözden dönen sanma. Gerçekten Allah Azizdir, intikam sahibidir.

14:48 Yerin baska bir yere, göklerin de (baska göklere) dönüştürüldüğü gün, onlar tek olan, kahhar olan Allah'in huzuruna çika(rila)caklardır.

14:49 O gün suçlu-günahkarların (siki) bukağılara vurulduklarini görürsün.

14:50 Giyimleri katrandandır, yüzlerini ates bürümektedir.

14:51 (Bu azap,) Allah'in her nefsi kendi kazandigiyla cezalandirmasi içindir. Süphesiz Allah, hesabi pek çabuk görendir.

14:52 Iste bu (Kur'an) uyarilip korkutulsunlar, gerçekten O'nun yalnızca bir tek İlah oldugunu bilsinler ve temiz akıl sahipleri iyice öğüt alip düşünsünler diye bir bildirip-duyurma (bir belag)dir.

Sura 15: Al-Hijr

15:1 Elif, Lam, Ra. Bunlar, Kitab'in ve apaçık olan Kur'an'in ayetleridir.

15:2 O inkar edenler Müslüman olmayı nice kereler dileyeceler.

15:3 Onlari bırak; yesinler, yararlınsınlar ve onlari (bos) emel oyalayadursun. İlerde bileceklerdir.

15:4 Biz, kendisi için bilinen (takdir edilmiş) bir kitap olmaksizin hiçbir ülkeyi yıkıma ugratmadık.

15:5 Hiçbir ümmet, kendi ecelini ne öne alabilir, ne de onlar ertelenebilirler.

15:6 Onlar: "Ey kendisine Kitap indirilen (Muhammed). Gerçekten sen cinlenmiş (bir deli)sin," dediler.

15:7 "Eger doğruyu söylüyor isen, bizlere melekleri getirmeli değil miydin?"

15:8 Hak olmaksizin Biz melekleri indirmeyiz. O zaman da onlara göz açtırılmaz.

15:9 Hiç şüphesiz, zikri (Kur'an'i) Biz indirdik Biz; onun koruyucuları da gerçekten Biziz.

15:10 Andolsun, senden önce geçmiş topluluklara da elçiler gönderdik.

15:11 Onlara herhangi bir elçi gelmeyegörsün, mutlaka onunla alay ederlerdi.

15:12 Böylece Biz onu (alayı), suçlu-günahkarların kalplerine sokarız.

15:13 Onlar ona (indirilen kitaba) inanmazlar, oysaki evvelkilerin sünneti geçmiştir.

15:14 Onların üzerlerine gökyüzünden bir kapı açsak, ordan yukarı yükselseler de,

15:15 Mutlaka: "Gözlerimiz döndürüldü, belki biz büyülenmiş bir topluluguz" diyeceklerdir.

15:16 Andolsun, gökte burçlar kildik ve onu gözleyenler için süsledik.

15:17 Ve onu her kovulan seytandan koruduk.

15:18 Ancak kulak hirsizliği yapan olursa, onu da parlak bir ateş izler.

15:19 Yere (gelince,) onu döseyip-yaydık, onda sarsılmaz-daglar bıraktık ve onda herseyden ölçüsü belirlenmiş ürünler bitirdik.

15:20 Ve orda sizler için ve kendisine rizik vericiler olmadığınız kimseler (varlıklar ve canlılar) için geçimlikler kildik.

15:21 Hiçbir şey yoktur ki, hazineleri Bizim Katımız'da olmasın; ancak onu belirlenmiş bir miktar olarak indiririz.

15:22 Ve asilayıcılar olarak rüzgarları gönderdik, böylece gökten su indirdik de sizleri suladık. Oysa siz onun hazine-koruyucuları degilsiniz.

15:23 Şüphesiz Biz, gerçekten Biz yasatır ve öldürürüz ve varis olanlar Biziz.

15:24 Andolsun sizden öne (veya önceden) geçenleri bilmişizdir; ve (yine) andolsun, geride kalanları da bilmişizdir.

15:25 Ve şüphesiz senin Rabbin, O, onları hasredecektir. Gerçekten O, hüküm ve hikmet sahibidir, bilendir.

15:26 Andolsun, insani kuru bir çamurdan, sekillenmiş bir balçıktan yarattık.

15:27 Ve Cann'i da daha önce 'nüfuz eden kavurucu' atesten yaratmıştık.

15:28 Hani Rabbin meleklerle demisti: "Ben, kuru bir çamurdan, sekillenmiş bir balçıktan bir beser yaratacağım."

15:29 "Ona bir biçim verdiğimde ve ona Ruhum'dan üfürdüğümde hemen ona secde ederek (yere) kapanın."

15:30 Böylece meleklerin tümü, topluca secde etti.

15:31 Ancak Iblis, secde edenlerle birlikte olmaktan kaçınıp-dayattı.

15:32 Dedi ki: "Ey Iblis, sana ne oluyor, secde edenlerle birlikte olmadın?"

15:33 Dedi ki: "Ben, kuru bir çamurdan, sekillenmiş bir balçıktan yarattığın besere secde etmek için var değilim."

15:34 Dedi ki: "Öyleyse ondan (cennetten) çık, çünkü sen kovulmuş-bulunmaktasın."

15:35 "Ve şüphesiz, din gününe kadar lanet senin üzerinedir."

15:36 Dedi ki: "Rabbim, öyleyse onların dirileceği güne kadar bana süre tanı."

15:37 Dedi ki: "Öyleyse, sen (kendisine) süre tanınanlardansın."

15:38 "Bilinen günün vaktine kadar."

15:39 Dedi ki: "Rabbim, beni kiskirttiğin seye karşılık, andolsun, ben de yeryüzünde onlara, (sana baskaldırmayı ve dünya tutkularını) süsleyip-çekici göstereceğim ve onların tümünü mutlaka kiskirtip-saptıracağım."

15:40 "Ancak onlardan muhlis olan kulların müstesna."

15:41 (Allah) Dedi ki: "İste bu, Bana göre doğrudan olan yoldur."

15:42 "Şüphesiz, kiskirtilip-saptırılmıslardan sana uyanlar dışında, senin Benim kullarım üzerinde zorlayıcı hiçbir gücün yoktur."

15:43 "Ve hiç şüphe yok, onların tümünün buluşma yeri cehennemdir."

15:44 Onun yedi kapısı vardır; onlardan her bir kapı için bir grup ayrılmıştır.

15:45 Gerçekten takva sahibi olanlar, cennetlerde ve pınar başlarındadır.

15:46 Oraya esenlikle ve güvenlikle girin.

15:47 Onların göğüslerinde kinden (ne varsa tümünü) siyirip-çektik, kardeşler olarak tahtlar üzerinde karşı karşıyadırlar.

15:48 Orda onlara hiçbir yorgunluk dokunmaz ve onlar oradan çıkarılacak değildirler.

15:49 Haber ver kullarıma; şüphesiz Ben, Ben bağışlayanım, esirgeyenim.

15:50 Ve şüphesiz azabım; o acıklı bir azaptır.

15:51 Onlara İbrahim'in konuklarından haber ver.

15:52 Yanına girdiklerinde "Selam" demislerdi. O da: "Biz sizden korkmaktayız" demisti.

15:53 Dediler ki: "Korkma biz sana bilgin bir çocuk müjdelemekteyiz."

15:54 Dedi ki: "Bana ihtiyarlık gelip-çökmüşken mi müjdeliyorsunuz? Beni ne ile müjdelemektesiniz?"

15:55 Dediler ki: "Seni gerçekle müjdeledik; öyleyse umut kesenlerden olma."

15:56 Dedi ki: "Sapıklar dışında Rabbinin rahmetinden kim umut keser?"

15:57 Dedi ki: "Ey elçiler, (bunun dışında, diğer) isiniz ne?"

15:58 Dediler ki: "Gerçekte biz, suçlu-günahkar olan bir topluluğa gönderildik."

15:59 "Ancak Lut ailesi hariçtir; biz onların tümünü muhakkak kurtaracağız."

15:60 "Ama karisini (kurtaracaklarimiz) disinda tuttuk, o, geride kalanlardandir."

15:61 Böylelikle elçiler Lut ailesine geldiklerinde,

15:62 (Lut) Dedi ki: "Sizler gerçekten taninmamis bir topluluksunuz."

15:63 "Hayir" dediler. "Biz sana, onların hakkında kuskuya kapildikleri seyle geldik."

15:64 "Sana geregi getirdik, biz süphesiz dogru söyleyenleriz."

15:65 "Hemen aileni gecenin bir bölümünde yola çıkar, sen de onların ardından git ve sizden hiç kimse arkasına bakmasin; emrolundugunuz yere gidin."

15:66 Ve onlara su emri verdik: "Sabaha çıkarlarken onların arkasi mutlaka kesilecektir."

15:67 Sehir halki birbirlerine müjdelere vererek geldi.

15:68 (Lut onlara) "Bunlar benim konugumdur, beni utandırıp-dillere dsrmeyin" dedi.

15:69 "Allah'tan korkup-sakinin ve beni küçük dsrmeyin."

15:70 Dediler ki: "Biz seni 'herkes(in isin)e karismaktan' alikoymamis miydik?"

15:71 Dedi ki: "Eger yapmak-istiyorsanız, iste bunlar, benim kızlarım."

15:72 ömrüne andolsun ki, onlar, sarhoslukları içinde kr-sersemdiler.

15:73 Derken, tan yerinin agarma vaktine girdiklerinde onları (o korkunç ve dayanılmaz) ıglik yakalayiverdi.

15:74 Aninda (yurtlarının) stn altına çevirdik ve üzerlerine balçıktan pisirilmis tas yagdirdik.

15:75 Elbette bunda 'derin bir kavrayisa sahip olanlar' için gerçekten ayetler vardır.

15:76 O (sehir de) gerçekten bir yol üstünde (hala) durmaktadır.

15:77 Elbette, bunda iman edenler için gerçekten ayetler vardır.

15:78 Eyke halki da gerçekten zalim-kimselerdi.

15:79 Bundan dolayi onlardan intikam aldık; her ikisi de açıkça (gözler) n(n)dedir.

15:80 Andolsun, Hicr halki da gönderilen(elçi)leri yalanlamislardı.

15:81 Onlara ayetlerimizi vermistik de ondan yüz evirmislerdi.

15:82 Dağlardan güvenli evler yontuyorlardı.

15:83 Derken, sabah vaktine girdiklerinde, onları o dayanılmaz-ıglik yakalayiverdi.

15:84 Buna ragmen kazandıkları seyle, (ugrayacakları sondan kurtulmak için) onlara yetmedi.

15:85 Biz, gökleri, yeri ve her ikisinin arasındakilerini hakkın disinda (herhangi bir amaçla) yaratmadık. Hiç süphesiz o saat de yaklasarak-gelmektedir; yleyse (onlara karsi) güzel davranislarla davran.

15:86 çünkü Rabbin, yaratan ve bilen ta Kendisi'dir.

15:87 Andolsun, sana çiftlerden yediye ve büyük Kur'an'i verdik.

15:88 Sakin onlardan bazılarını yararlandirdigimiz seylere gözünü dikme, onlara karsi hüzne kapılma, mü'minler için de (sefkat) kanatlarını ger.

15:89 Ve de ki: "Süphe yok, ben apaçık bir uyarıcıyım."
15:90 Parça ayiricilarina indirdigimiz gibi,
15:91 Ki onlar Kur'ani parça-parça kildilar.
15:92 Rabbine andolsun, onların tümüne (bunu) soracagiz.
15:93 Yapmakta olduklari seyleri.
15:94 Öyleyse sen emrolundugun seyi açıkça söyle ve müsriklere aldiris etme.
15:95 Süphesiz o alay edenlere (karsi) Biz sana yeteriz.
15:96 Ki onlar, Allah ile beraber baska Ilahlari (ortak) kilmaktadirlar;
onlar yakinda bilip-öğreneceklerdir.
15:97 Andolsun, onların söylemekte olduklarina karsi senin gögsünün daraldigini biliyoruz.
15:98 Sen Rabbini hamd ile tesbih et ve secde edenlerden ol.
15:99 Ve yakîn sana gelinceye kadar Rabbine ibadet et.

Sura 16: An-Nahl

16:1 Allah'in emri geldi, artık onda acele etmeyin. O (Allah), sirk kostuklari seylerden münezzeh ve Yücedir.
16:2 Kullarından dilediklerine, melekleri emrinden olan ruh ile indirir: Benden baska Ilah yoktur, su halde Benden korkup-sakinin, diye uyarin."
16:3 Gökleri ve yeri hak ile yaratti: O, sirk kostuklari seylerden Yücedir.
16:4 Insani bir damla sudan yaratti, buna ragmen o, apaçık bir düsmandir.
16:5 Ve hayvanlari da yaratti; sizin için onlarda isinma ve yararlar vardir ve onlardan yemektesiniz.
16:6 Aksamlari getirir, sabahlari götürürken onlarda sizin için bir güzellik vardir.
16:7 Kendisine ulasmadan canlarinizin yarisinin telef olacagi sehirlere onlar, agirliklarinizi tasimaktadirlar. Süphesiz sizin Rabbiniz sefkatli ve merhametlidir.
16:8 Onlara binmeniz ve süs için atlari, katirlari ve merkebleri (yaratti). Ve daha sizlerin bilmediginiz neleri yaratmaktadir?
16:9 Yolu dogrultmak Allah'a aittir, kimi (yollar) ise egridir. Eger o dileseydi, sizin tümünüzü elbette hidayete erdirirdi.
16:10 Sizin için gökten su indiren O'dur; içecek ondan, ağaç ondandir (ki) hayvanlarinizi onda olatmaktasiniz.
16:11 Onunla sizin için ekin, zeytin, hurmaliklar, üzümler ve meyvelerin her türlüünden bitirir. Süphesiz bunda, düşünebilen bir topluluk için ayetler vardir.
16:12 Geceyi, gündüzü, güneşi ve ayi sizin emrinize verdi; yildizlar da O'nun emriyle emre hazir kilinmistir. Süphesiz bunda, aklini kullanabilen bir topluluk için ayetler vardir.
16:13 Yerde sizin için üretip-türettigi çeşitli renklerdeki de (faydaniza verdi). Süphesiz bunda, öğüt alip düşünen bir topluluk için ayetler vardir.
16:14 Denizi de sizin emrinize veren O'dur, ondan taze et yemektesiniz ve

giyiminizde ondan süs-esyaları çıkarmaktasınız. Gemilerin onda (sulari) yara yara akıp gittigini görüyorsunuz. (Bütün bunlar) O'nun fazlından aramanız ve sükrretmeniz içindir.

16:15 Sizi sarsintiya ugratır diye yerde sarsılmaz daglar bıraktı, ırmaklar ve yollar da (kıldı). Umulur ki doğru yolu bulursunuz.

16:16 Ve (baska) isaretler de (yarattı); onlar yıldız(lar)la da doğru yolu bulabilirler.

16:17 Yaratan, hiç yaratmayan gibi midir? Artık öğüt alıp-düşünmez misiniz?

16:18 Eger Allah'in nimetini saymaya kalkisacak olursanız, onu bir genelleme yaparak bile sayamazsınız. Gerçekten Allah, bağislayandır, esirgeyendir.

16:19 Allah, sakli tuttuklarınızı ve açığa vurduklarınızı bilir.

16:20 Allah'tan başka yakardıkları hiçbir şeyi yaratamazlar, üstelik onlar yaratılıp durmaktadırlar.

16:21 Ölüdürler, diri degildirler; ne zaman dirileceklerinin suuruna varamazlar.

16:22 Sizin İlahiniz tek bir İlah'tir. Ahirete inanmayanların kalpleri ise inkarcidir ve onlar müstekbir (büyüklenmekte) olanlardır.

16:23 Süphesiz Allah, onların sakli tuttuklarını ve açığa vurduklarını bilir; gerçekten O, müstekbirleri sevmez.

16:24 Onlara "Rabbınız ne indirdi?" dendiğinde, "Eskilerin masalları" dediler.

16:25 Kiyamet gününde kendi günahlarının tümünü ve bilgisizce saptırdıklarının günahlarının bir kısmını yüklenmeleri için. Bak, ne kötü yük yükleniyorlar.

16:26 Onlardan öncekiler, hileli-düzenler kurmuşlardı da, Allah(in azap emri) onların kurdukları yapıların temellerine geldi, böylece üstlerindeki tavan tepelerine çöktü; azap onlara suurunda olmadıkları yerden gelmişti.

16:27 Sonra (Allah) kiyamet günü onları aşağılık kılacak ve diyecek ki: "Haklarında (mü'minlere karşı) düşman kesildiginiz ortaklarım hani nerede?" Kendilerine ilim verilenler, dediler ki: "Bugün, gerçekten aşağılanma ve kötülük kafirlerin üstünedir."

16:28 Ki melekler, kendi nefislerinin zalimleri olarak onların canlarını aldıklarında, "Biz hiçbir kötülük yapmıyorduk" diye teslim olurlar. Hayır, süphesiz Allah, sizin neler yaptığınızı bilendir.

16:29 Öyleyse içinde ebedi kalıcılar olarak cehennem kapılarından girin. Büyüklük taslayanların konaklama yeri ne kötüdür.

16:30 (Allah'tan) Sakinanlara: "Rabbınız ne indirdi?" dendiğinde, "Hayır" dediler. Bu dünyada güzel davranışlarda bulunanlara güzellik vardır; ahiret yurdu ise daha hayırlıdır. Takva sahiplerinin yurdu ne güzeldir.

16:31 Adn Cennetleri; ona girerler, onun altından ırmaklar akar, içinde onların her diledikleri şey vardır. İste Allah, takva sahiplerini böyle ödüllendirir.

16:32 Ki melekler, güzellikle canlarını aldıklarında: "Selam size" derler. "Yaptıklarınıza karşılık olmak üzere cennete girin."

16:33 (Küfre sapanlar) Kendilerine meleklerin gelmesinden veya Rabbinin emrinin gelmesinden başka bir şey mi gözlüyorlar? Onlardan öncekiler de öyle yapmıştı. Allah onlara zulmetmedi, fakat onlar kendi nefislerine zulmediyorlardı.

16:34 Böylece isledikleri kötülükleri kendilerine isabet etti ve alaya aldıkları şey, kendilerini sarıp-kusatıverdi.

16:35 Sirk kosmakta olanlar dediler ki: "Eğer Allah dileseydi, O'nun dışında hiçbir şeye kulluk etmezdik, biz de, atalarımız da; ve O'nusuz hiçbir şeyi haram kilmazdik." Onlardan öncekiler de böyle yapmıştı. Su halde elçilere düşen apaçık bir tebligden baskası mı?

16:36 Andolsun, Biz her ümmete: "Allah'a kulluk edin ve taguttan kaçının" (diye teblig etmesi için) bir elçi gönderdik. Böylelikle, onlardan kimine Allah hidayet verdi, onlardan kiminin üzerine sapıklık hak oldu. Artık, yeryüzünde dolasın da yalanlayanların ugradıkları sonucu görün.

16:37 Sen, onların hidayet bulmalarını ne kadar tutkuyla istesen de, Allah, şüphesiz saptırdığına hidayet vermez, onlar için yardım edecek yoktur.

16:38 Olanca yeminleriyle: "Öleni Allah diriltmez" diye yemin ettiler. Hayır; bu, O'nun üzerinde hak olan bir vaidtir, ancak insanların çoğu bilmezler.

16:39 Hakkında ihtilafa düştükleri şeyi onlara açıklaması ve inkar edenlerin kendilerinin yalancı olduklarını bilmesi için (diriltecektir).

16:40 Onu istediğimizde herhangi bir şey için sözümüz, ona yalnızca "Ol" demekten ibarettir; o da hemen oluverir.

16:41 Zulme ugratıldıktan sonra, Allah yolunda hicret edenleri dünyada şüphesiz güzel bir biçimde yerleştireceğiz; ahiret karşılığı ise daha büyüktür. Bilmiş olsalardı.

16:42 Onlar sabredenler ve Rablerine tevekkül edenlerdir.

16:43 Biz senden evvel kendilerine vahyettiğimiz erkeklerden başka (peygamberler) göndermedik. Eğer bilmiyorsanız, zikir ehline sorun.

16:44 (Onları) Apaçık deliller ve kitaplarla (gönderdik). Sana da zikri (Kur'an'ı) indirdik ki, insanlara kendileri için indirilene açıklayasın ve onlar da iyice düşünsünler, diye.

16:45 Artık 'kötülüğü örgütleyip düzenleyenler', Allah'ın, kendilerini yerin dibine geçirmeyeceğinden veya suuruna varamayacakları yerden azabın gelmeyeceğinden emin midirler?

16:46 Ya da onlar, dönüp-dolasmaktalarken, onları yakalayivermesinden (mi emindirler?) Ki onlar (bu konuda Allah'ı) aciz bırakacak degildirler.

16:47 Veya onları bir korku üzerinde yakalayivermesinden (mi emindirler?) Öyleyse Rabbin, gerçekten sefkatli ve merhamet sahibidir.

16:48 Allah'ın herhangi bir şeyden yarattığına bakmıyorlar mı? Onun gölgeleri küçülerek sağdan ve soldan Allah'a secde eder vaziyette döner.

16:49 Göklerde ve yerde olan ne varsa, canlılar ve melekler Allah'a secde ederler ve onlar büyüklük taslamazlar.

16:50 Üstlerinden (her an bir azap göndermeye kadir olan) Rablerinden korkarlar ve emroldukları şeyi yaparlar.

16:51 Allah dedi ki: "İki İlah edinmeyin: O, ancak tek bir İlah'tir.

Öyleyse Benden, yalnızca Benden korkun."

16:52 Göklerde ve yerde ne varsa O'nundur, itaat-kulluk da (din de) sürekli

olarak O'nundur. Böyleyken Allah'tan baskasından mi korkup-sakiniyorsunuz?

16:53 Nimet olarak size ulasan ne varsa, Allah'tandır, sonra size bir zarar dokundugunda (yine) ancak O'na yalvarmaktasınız.

16:54 Sonra sizden zarari kaldirdiginda, sizden bir grup (hemen) Rablerine sirk kosar;

16:55 Kendilerine verdiklerimize karsi nankörlük etmek için. Öyleyse yararlanin, ilerde bileceksiniz.

16:56 Kendilerine rizik olarak verdiklerimizden, hiçbir sey bilmeyenlere paylar ayiriyorlar. Andolsun Allah'a karsi düzmekte olduklarinizdan dolayi mutlaka sorguya çekileceksiniz.

16:57 Ve Allah'a kizlar isnad ediyorlar, (hasa) O Yücedir. Hoslandiklari (erkek çocuklar) da kendilerininindir.

16:58 Onlardan birine kiz (çocuk) müjdelendigi zaman içi öfkeyle-tasarak yüzü simsiyah kesilir.

16:59 Kendisine verilen müjdenin kötülüğünden dolayi topluluktan gizlenir; onu asagılanarak tutacak mi, yoksa topraga gömecek mi? Bak, verdikleri hüküm ne kötüdür?

16:60 Ahirete inanmayanlarin kötü örnekleri vardir, en Yüce örnekler ise Allah'a aittir. O, güç sahibi olandir, hüküm ve hikmet sahibidir.

16:61 Eger Allah, insanlari zulümleri nedeniyle sorguya çekecek olsaydi, onun üstünde (yeryüzünde) canlilardan hiçbir sey birakmazdi; ancak onlari adi konulmus bir süreye kadar ertelemektedir. Onlarin ecelleri gelince ne bir saat ertelenebilirler, ne de öne alinabilirler.

16:62 Onlar, Allah'a, hoslarına gitmeyen seyleri uygun görürler, dilleri de yalan olarak en güzel olanin 'kendilerinin oldugunu' düzmektedir. Hiç süphesiz ates onlar içindir ve hiç süphesiz onlar, (cehennemde) öncülerdir.

16:63 Andolsun Allah'a, senden önceki ümmetlere de (elçiler) gönderdik, fakat seytan onlara yapip ettiklerini süslü göstermistir; bugün de onlarin velisi odur ve onlar için aci bir azap vardir.

16:64 Biz kitabi ancak, hakkında ihtilafa düstükleri seyi onlara açıklaman ve inanan bir kavme rahmet ve hidayet olmasi disinda (baska bir amaçla) indirmedik.

16:65 Allah gökten su indirdi, ölümünden sonra yeri onunla diriltti; isitebilen bir topluluk için bunda gerçekten bir ayet vardir.

16:66 Sizin için hayvanlarda da elbette ibretler vardir, size onlarin karinlarindaki fers (yari sindirilmis gidalar) ile kan arasindan, içenlerin bogazindan kolaylikla kayan dupduru bir süt içirmekteyiz.

16:67 Hurmaliklarin ve üzümlüklerin meyvelerinden kurduklari çardaklarda hem sarhosluk verici içki, hem güzel bir rizik edinmektesiniz. Süphesiz aklini kullanabilen bir topluluk için, gerçekten bunda bir ayet vardir.

16:68 Rabbin bal arisina vahyetti: Dağlarda, ağaçlarda ve onlarin kurduklari çardaklarda kendine evler edin.

16:69 Sonra meyvelerin tümünden ye, böylece Rabbinin sana kolaylastirdigi yollarda yürü-uçuver. Onlarin karinlarından türlü renklerde serbetler çıkar, onda insanlar için bir sifa vardir. Süphesiz

düşünen bir topluluk için gerçekten bunda bir ayet vardır.

16:70 Allah sizi yarattı, sonra sizi öldürüyor, sizden kimi de, bildikten sonra bir şey bilmesin diye, ömrün en aşağı ucuna (yaşlılığa) geri çevrilir. Şüphesiz, Allah bilendir, herşeye güç yetirendir.

16:71 Allah rızıkta kiminizi kiminize üstün kıldı; üstün kılınanlar, rızıklarını ellerinin altında bulunanlara onda esit olacak şekilde çevirip-verici değildirler. Şimdi Allah'ın nimetini inkar mı ediyorlar?

16:72 Allah size kendi nefislerinizden esler yarattı ve size eslerinizden çocuklar ve torunlar yarattı ve sizi güzel şeylerden rızıklandırdı. Şimdi onlar, batıla mı inanıyorlar ve Allah'ın nimetini inkar mı ediyorlar?

16:73 Allah'ın dışında, kendileri için göklerden ve yerden hiçbir rızığa, hiçbir şeye malik olmayan ve buna güçleri yetmeyen şeylere mi tapıyorlar?

16:74 Artık Allah'a benzerler aramaya kalkışmayın; çünkü Allah bilir, siz ise bilmezsiniz.

16:75 Allah, (Kendisi'ne ortak koştuğunuz ilahlar konusunda) hiçbir şeye gücü yetmeyen ve baskısının mülkünde olan ile, tarafımızdan kendisine güzel bir rızık verdiğimiz, böylelikle ondan gizli ve açık infak eden kimseyi örnek olarak gösterdi; bunlar hiç esit olur mu? Hamd Allah'ındır; fakat onların çoğu bilmezler.

16:76 Allah su örneği verdi: İki kişi; bunlardan birisi dilsiz, hiçbir şeye gücü yetmez ve herşeyiyle efendisinin üstünde (bir yük), o, onu hangi yöne gönderse bir hayır getirmez; şimdi bu, adaletle emreden ve dosdoğru yol üzerinde bulunanla esit olabilir mi?

16:77 Göklerin ve yerin gaybi Allah'a aittir. (Kiyamet) Saatin(in) emri de yalnızca (süratli) göz açıp kapama gibidir veya daha yakındır.

Şüphesiz, Allah herşeye güç yetirendir.

16:78 Allah, sizi annelerinizin karnından hiçbir şey bilmezken çıkardı ve umulur ki şükredersiniz diye isitme, görme (duyularını) ve gönüller verdi.

16:79 Gögün boşluğunda boyun eğdirilmiş (musahhar kılınmış) kulları görmüyorlar mı? Onları (böyle boşlukta) Allah'tan baskısı tutmuyor. Şüphesiz, iman eden bir topluluk için bunda ayetler vardır.

16:80 Allah, size evlerinizi (içinde) "güvenlik ve huzur bulacağınız yerler" kıldı; ve size hayvan derilerinden hem göç gününde, hem yerleşme gününde kolaylıkla taşıyabileceğiniz evler; yünlerinden, yapagılarından ve killarından bir zamana kadar giyimlikler-dösemelikler ve (ticaret için) bir meta kıldı.

16:81 Allah, sizin için yarattığı şeylerden gölgeler kıldı. Dağlarda da sizin için barınaklar-siperler kıldı, sizi sıcaktan koruyacak elbiseler, sizi savaşınızda (zorluklara karşı) koruyacak giyimlikler de var etti. İşte O, üzerinizdeki nimetini böyle tamamlamaktadır, umulur ki teslim olursunuz.

16:82 Fakat onlar yüz çevirirlerse, sana düşen yalnızca apaçık bir tebligdir.

16:83 Onlar, Allah'ın nimetini biliyorlar, sonra da inkar ediyorlar; onların

çoğu inkar edenlerdir.

16:84 Her ümmetten bir şahid göndereceğimiz gün; (artık ondan) sonra ne inkar edenlere (özür dilemeleri için) izin verilecek, ne (Allah'tan) hosnutluk dilekleri kabul edilecek.

16:85 O zulmedenler, azabi gördüklerinde, onlara ne (azap) hafifletilecek, ne süre tanınacak.

16:86 O sirk kusanlar, sirk kostuklarını gördükleri zaman: "Rabbimiz, Seni bırakıp bizim taptığımız ortaklarımız bunlardır" diyecekler. (Onlar da bunlara:) "Siz gerçekten yalan söyleyenlersiniz" diye sözü (geri çevirip) fırlatacaklar.

16:87 O gün (artık) Allah'a teslim olmuşlardır ve uydurdukları (yalancı ilahlar) da onlardan çekilip-uzaklaşmıştır.

16:88 İnkâr edip de Allah'ın yolundan alıkoyanlar; Biz, isledikleri bozgunculuga karşılık, onlara azap üstüne azap ilave ettik.

16:89 Her ümmet içinde kendi nefislerinden onların üzerine bir şahid getirdiğimiz gün, seni de onlar üzerinde bir şahid olarak getireceğiz. Biz Kitab'î sana, her şeyin açıklayıcısı, Müslümanlara bir hidayet, bir rahmet ve bir müjde olarak indirdik.

16:90 Süphesiz Allah, adaleti, ihsanı, yakınlarla vermeyi emreder; çirkin utanmazlıklardan (fahsadan), kötülüklerden ve zorbalıklardan sakindirir. Size öğüt vermektedir, umulur ki öğüt alıp-düşünürsünüz.

16:91 Ahidlestiğiniz zaman, Allah'ın ahdini yerine getirin, pekistirdikten sonra yeminleri bozmayın; çünkü Allah'î üzerinize kefil kilmissinizdir. Süphesiz Allah, yaptıklarınızı bilir.

16:92 Bir ümmet diğer bir ümmetten (sayıca ve malca) daha gelişkindir diye, yeminlerinizi kendi aranızda bir bozuculuk unsuru yaparak, ipini kuvvetle egirdikten sonra bozup-çözen (kadin) gibi olmayın. Süphesiz Allah, sizi bununla imtihan etmektedir. Kıyamet günü hakkında ihtilafa düştüğünüz şeyi size muhakkak açıklayacaktır.

16:93 Eğer Allah dileseydi, sizi tek bir ümmet kıları; ancak dilediğini saptırır, dilediğini hidayete erdirir. Yaptıklarınızdan muhakkak sorumlu tutulacaksınız.

16:94 Yeminlerinizi kendi aranızda, bir bozuculuk unsuru edinmeyin; sonra sapaşğılam basan ayak kayar ve Allah'ın yolundan alıkoyduğunuz için kötülüğü tadarsınız. (Ayrıca) Büyük azap da sizin içindir.

16:95 Allah'ın ahdini ucuz bir degere karşılık satmayın. Eğer bilerseniz, Allah Katında olan sizin için daha hayırlıdır.

16:96 Sizin yanınızda olan tükenir, Allah'ın Katında olan ise kalıcıdır. Sabredenlerin karşılığını yaptıklarının en güzeliyle Biz muhakkak vereceğiz.

16:97 Erkek olsun, kadın olsun, bir mü'min olarak kim salih bir amelde bulunursa, hiç süphesiz Biz onu güzel bir hayatla yasatırız ve onların karşılığını, yaptıklarının en güzeliyle muhakkak veririz.

16:98 Öyleyse Kur'an okuduğunuz zaman, kovulmuş şeytandan Allah'a sığın.

16:99 Gerçek şu ki, iman edenler ve Rablerine tevekkül edenler üzerinde onun (seytanın) hiçbir zorlayıcı-gücü yoktur.

16:100 Onun zorlayıcı-gücü ancak onu vâli edinenlerle, onunla O'na (Allah'a) ortak kâsanlar üzerindedir.

16:101 Biz bir âyeti, bir (baska) âyetin yeriyle deġistirdiġimiz zaman, -Allah neyi indirdiġini daha iyi bilir.- "Sen yalnızca iftira edicisin" dediler. Hayır, onların çoġu bilmezler.

16:102 De ki: "İman edenleri saġlamlaştırmak, Müslümanlara bir müjde ve hidayet olmak üzere, onu (Kur'an'ı) hak olarak Rabbinden Ruhul-Kudüs indirmiştir."

16:103 Andolsun ki Biz, onların: "Bunu kendisine ancak bir beser öğretmektedir" dediklerini biliyoruz. Saparak kendisine yöneldikleri (kimse)nin dili a'cemidir, bu ise açıkça Arapça olan bir dildir.

16:104 Allah'ın âyetlerine inanmayanları Allah hidayete ulaştırmaz ve onlar için acı bir azap vardır.

16:105 Yalancı, yalnızca Allah'ın âyetlerine inanmayanlar uydurur. İste yalancıların asil kendileri onlardır.

16:106 Kim imanından sonra Allah'a (kârsi) inkara sapıp da, -kalbi imanla tatmin bulmuş olduğu halde baskı altında zorlanan hariç- inkara göğüs açarsa, iste onların üstünde Allah'tan bir gazap vardır ve büyük azap onlarındır.

16:107 Bu, onların dünya hayatını ahirete göre daha sevimli bulmalarından ve şüphesiz Allah'ın da inkar eden bir topluluġu hidayete erdirmemesi nedeniyle.

16:108 Onlar, Allah'ın, kalplerini, kulaklarını ve gözlerini mühürlediġi kimselerdir. Gafil olanlar onların ta kendileridir.

16:109 Şüphesiz, onlar ahirette ziyana uğrayanlardır.

16:110 Sonra gerçekten Rabbin, iskenceye uğratıldıktan sonra hicret edenlerin, ardından cihad edip, sabredenlerin (destekçisidir). Şüphesiz senin Rabbin, bundan sonra da gerçekten bağışlayandır, esirgeyendir.

16:111 O gün, herkes kendi nefsi adına mücadele eder ve herkese yaptığının karşılığı eksiksiz ödenir. Onlar zulme uğratılmazlar.

16:112 Allah bir şehri örnek verdi: (Halkı) Güvenlik ve huzur içindeydi, rizki da her yerden bol bol gelmekteydi; fakat Allah'ın nimetlerine nankörlük etti, böylece Allah yaptıklarına karşılık olarak, ona açlık ve korku elbisesini tattırdı.

16:113 Andolsun, onlara kendi içlerinden bir elçi gelmişti, fakat onu yalanladılar; böylece onlar, zulümlerine devam etmekte iken azap onları yakalayiverdi.

16:114 Öyleyse Allah'ın sizi riziklandırdığı şeylerden helal (ve) temiz olanlarını yiyin; eğer O'na kulluk ediyorsanız Allah'ın nimetine şükredin.

16:115 O, size ancak ölüyü, kani, domuz etini ve Allah'tan baskısı adına kesilmiş olan (hayvanı) haram kıldı. Fakat kim mecbur kalırsa, saldırmamak ve sınırı asmamak üzere (yiyebilir). Çünkü gerçekten Allah, bağışlayandır, esirgeyendir.

16:116 Dillerinizin yalan yere nitelendirmesi dolayısıyla suna helal, buna haram demeyin. Çünkü Allah'a karşı yalan uydurmuş olursunuz. Şüphesiz Allah'a karşı yalan uyduranlar kurtulsa ermezler.

16:117 (Bu dünyada olup-biten) Pek az bir metadır. Onlara ise aci bir azap vardır.

16:118 Yahudi olanlara da, bundan önce sana aktardıklarımızı haram kildik. Biz onlara zulmetmedik, ancak onlar kendi nefislerine zulmediyorlardı.

16:119 Sonra gerçekten Rabbin, cehalet sonucu kötülük isleyen, sonra bunun ardından tevbe eden ve islah olanlar(la beraberdir). Süphesiz Rabbin bundan sonra bagıslayandır, esirgeyendir.

16:120 Gerçek su ki, Ibrahim (tek basına) bir ümmetti; Allah'a gönülden yönelip itaat eden bir muvahhiddi ve o müsriklerden değildi.

16:121 O'nun nimetlerine sükrediciydi. (Allah) Onu seçti ve doğru yola iletti.

16:122 Ve Biz ona dünyada bir güzellik verdik; süphesiz o, ahirette de salih olanlardandır.

16:123 Sonra sana vahyettik: "Hanif (muvahhid) olan Ibrahim'in dinine uy. O, müsriklerden değildi."

16:124 Cumartesi, ancak onda ihtilafa düşenlere (farz) kilindi. Süphesiz Rabbin, onların ihtilaf ettikleri seyler hakkında kıyamet günü aralarında hükmedecektir.

16:125 Rabbinin yoluna hikmetle ve güzel öğütle çağır ve onlarla en güzel bir biçimde mücadele et. Süphesiz senin Rabbin yolundan sapanı bilendir ve hidayete ereni de bilendir.

16:126 Eger ceza verecekseniz, size verilen cezanın misliyle ceza verin ve eger sabrederseniz, andolsun bu, sabredenler için daha hayirlidir.

16:127 Sabret; senin sabrin ancak Allah(in yardimi) iledir. Onlar için hüznü kapılma ve kurmakta oldukları hileli-düzenlerden dolayı sıkıntıya düşme.

16:128 Süphesiz Allah korkup-sakinanlarla ve iyilik edenlerle beraberdir.

Sura 17: Al-Isra

17:1 Bir kısım ayetlerimizi kendisine göstermek için, kulunu bir gece Mescid-i Haram'dan, çevresini bereketlendirdiğimiz Mescid-i Aksa'ya götüren O (Allah) Yücedir. Gerçekten O, isitendir, görendir.

17:2 Musa'ya kitap verdik ve "Benden baska vekil edinmeyin" diye onu Israilogullari'na kilavuz kildik.

17:3 (Ey) Nuh ile birlikte tasidiklarımızın çocukları! Süphesiz o, sükreden bir kuldu.

17:4 Kitapta Israilogullari'na su hükmü verdik: "Muhakkak siz yer(yüzün) de iki defa bozgunculuk çıkaracaksınız ve muhakkak büyük bir kibirlenis-yükselisle kibirlenecek-yükseleceksiniz.

17:5 Nitekim o ikiden ilk-vaid geldiği zaman, oldukça zorlu olan kullarımızı üzerinize gönderdik de (sizi) evlerin aralarına kadar girip arastirdilar. Bu yerine getirilmesi gereken bir sözdü.

17:6 Sonra onlara karsi size tekrar 'güç ve kuvvet verdik', size mallar ve çocuklarla yardım ettik ve topluluk olarak sizi sayica çok kildik.

17:7 Eger iyilik ederseniz kendinize iyilik etmiş olursunuz ve eger kötülük ederseniz o da (kendi) aleyhinizedir. Sonunda vaad geldiği zaman,

(yine öyle kullar göndeririz ki) yüzlerinizi 'kötü duruma soksunlar', birincisinde ona girdikleri gibi mescid (Kudüs)e girsinler ve ele geçirdiklerini 'darmadagin edip mahvetsinler.'

17:8 Umulur ki, Rabbiniz size merhamet eder, fakat siz (bozgunculuga) dönerseniz Biz de (sizi asagilik kilmaya ve cezalandirmaya) döneriz.

Biz, cehennemi kafirler için bir kusatma yeri kildik.

17:9 Süphesiz, bu Kur'an, en dogru yola iletir ve salih amellerde bulunan mü'minlere, onlar için gerçekten büyük bir ecir oldugunu müjde verir.

17:10 Ve süphesiz, ahirete inanmayanlar için de aci bir azap hazirlamisizdir.

17:11 Insan hayra dua ettigi gibi, serre de dua etmektedir. Insan, pek acelecidir.

17:12 Biz geceyi ve gündüzü iki ayet kildik; gece ayetini sildik de Rabbinizden bir fazl aramaniz, yillarin sayisini ve hesabi öğrenmeniz için gündüzün ayetini aydinlatıcı kildik. Biz, herseyi yeterince açıkladik.

17:13 Biz, her insanin kusunu (islediklerini, yaptiklarini) kendi boynuna doladik, kiyamet gününde onun için açilmis olarak önüne konacak bir kitap çıkaririz.

17:14 "Kendi kitabini oku; bugün nefsin hesap sorucu olarak sana yeter."

17:15 Kim hidayete ererse, kendi nefsi için hidayete erer; kim de saparsa kendi aleyhine sapar. Hiçbir günahkar, bir baskasinin günah yükünü yüklenmez. Biz, bir elçi gönderinceye kadar (hiçbir topluma) azap edecek degiliz.

17:16 Biz, bir ülkeyi helak etmek istedigimiz zaman, onun 'varlik ve güç sahibi önde gelenlerine' emrederiz, böylelikle onlar onda bozgunculuk çıkarirlar. Artık onun üzerine söz hak olur da, onu kökünden darmadagin ederiz.

17:17 Biz, Nuh'tan sonra nice kusaklari yikima ugrattik. Kullarinin günahlarini haber alıcı, görücü olarak Rabbin yeter,

17:18 Kim çarçabuk olani (geçici dünya arzularini) isterse, orada istedigimiz kimseye diledigimizi çabuklastiririz, sonra ona cehennemi (yurt) kilariz; ona, kinanmis ve kovulmus olarak gider.

17:19 Kim de ahireti ister ve bir mü'min olarak ciddi bir çaba göstererek ona çalisirsa, iste böylelerinin çabasi sükre sayandır.

17:20 Hepsine, onlara da, bunlara da Rabbinin ihsanından 'arttirarak-veririz.' Rabbinin ihsani kesilmis degildir.

17:21 Onlardan kimini kimine nasil üstün tuttugumuzu gör. Muhakkak ahiret dereceler bakımından daha büyüktür, üstünlük bakımından da daha büyüktür.

17:22 Allah ile beraber baska ilahlar edinme, yoksa kinanmis ve kendi basina (yapayalnız ve yardimcisiz) birakilmis olursun.

17:23 Rabbin, O'ndan baskasina kulluk etmemenizi ve anne-babaya iyilikle-davranmayı emretti. Sayet onlardan biri veya ikisi senin yanında yasliliga ulasirsa, onlara: "Öf" bile deme ve onlari azarlama; onlara güzel söz söyle.

17:24 Onlara aciyarak alçakgönüllülük kanadini ger ve de ki: "Rabbim,

onlar beni küçükken nasıl terbiye ettilerse Sen de onları esirge."

17:25 Rabbiniz, sizin içinizdekini daha iyi bilir. Eğer siz salih olursanız, şüphesiz O da, (Kendisi'ne) yönelip dönenleri bağışlayıcıdır.

17:26 Akrabaya hakkını ver, yoksula ve yolda kalmışa da. İsrâf ederek saçıp-savurma.

17:27 Çünkü saçıp-savuranlar, şeytanın kardeşleri olmuşlardır; şeytan ise Rabbinin karşı nankördür.

17:28 Eğer Rabbinden ummakta olduğun bir rahmeti beklerken (darlıkta olduğundan) onlara sırt çevirecek olursan, bu durumda onlara yumuşak söz söyle.

17:29 Elini boynunda bağlanmış olarak kılma, büsbütün de açık tutma. Sonra kinanır, hasret (pısmanlık) içinde kalabilirsin.

17:30 Şüphesiz senin Rabbin, rizki dilediğine -genişletir- yayar ve daraltır. Gerçekten O, kullarından haberi olandır, görendir.

17:31 Yoksulluk endişesiyle çocuklarınızı öldürmeyin; onlara ve size Biz rizik veririz. Şüphesiz, onları öldürmek büyük bir hata (suç ve günah)dır.

17:32 Zinaya yaklaşmayın, gerçekten o, 'çirkin bir hayasızlık' ve kötü bir yoldur.

17:33 Haklı bir neden olmaksızın Allah'ın haram kıldığı bir kimseyi öldürmeyin. Kim mazlum olarak öldürülürse onun velisine yetki vermişizdir; o da öldürmede ölçüyü asmasın. Çünkü o, gerçekten yardım görmüştür.

17:34 Erginlik çağına erişinceye kadar, -o da en güzel bir tarz olması- dışında yetimin malına yaklaşmayın. Ahde vefa gösterin. Çünkü ahid bir sorumluluktur.

17:35 Ölçtüğünüz zaman ölçüyü tam tutun ve dosdoğru bir tartıyla tartın; bu, daha hayırlıdır ve sonuç bakımından daha güzeldir.

17:36 Hakkında bilgin olmayan şeyin ardına düşme; çünkü kulak, göz ve kalp, bunların hepsi ondan sorumludur.

17:37 Yeryüzünde böbürlenerek yürüme; çünkü sen ne yeri yarabilirsin, ne dağlara boyca ulaşabilirsin.

17:38 Bütün bunlar, kötülüğü olan, Rabbinin Katında da hoş olmayanlardır.

17:39 Bunlar, Rabbinin sana hikmet olarak vahyettiği şeylerdir. Rabbin ile beraber başka ilahlar kılma, yoksa yerilmiş, kovulmuş olarak cehenneme bırakilirsin.

17:40 Rabbiniz size erkekleri seçti de meleklerden dışları mı (Kendine) edindi? Gerçekten siz büyük bir söz söylemektesiniz.

17:41 Andolsun, Biz bu Kur'an'da çeşitli açıklamalar yaptık, öğüt alıp-düşünsünler diye. Oysa bu, onların daha uzaklaşmalarından baskasını arttırmıyor.

17:42 De ki: "Eğer söyledikleri gibi O'nunla beraber ilahlar olsaydı, onların sahibine mutlaka bir yol ararlardı."

17:43 O, onların dediklerinden münezzehtir, Yüce ve büyük bir yükseklikle yüksektir.

17:44 Yedi gök, yer ve bunların içindekiler O'nu tesbih eder; O'nu övgü

ile tesbih etmeyen hiçbir şey yoktur, ancak siz onların tesbihlerini kavramıyorsunuz. Süphesiz O, halim olandır, bağışlayandır.

17:45 Kur'an okuduğun zaman seninle ahirete inanmayanlar arasında görünmez bir perde kıldık.

17:46 Ve onların kalpleri üzerine, onu kavrayıp anlamalarını engelleyen kabuklar, kulaklarına da bir ağırlık koyduk. Sen Kur'an'da sadece Rabbinin "bir ve tek" (İlah olarak) andığın zaman, 'nefretle kaçır vaziyette' gerisin geriye giderler.

17:47 Biz onların seni dinlediklerinde ne için dinlediklerini, gizli konuşmalarında da o zalimlerin: "Siz büyülenmiş bir adamdan baskasına uymuyorsunuz" dediklerini çok iyi biliriz.

17:48 Sana nasıl örnekler vererek saptıklarına bir bak, artık onların bir yola güçleri yetmemektedir.

17:49 Dediler ki: "Biz kemikler haline geldikten, toprak olup ufalandıktan sonra mi, gerçekten biz mi yeni bir yaratılışla diriltileceğiz?"

17:50 De ki: "İster tas olun, ister demir."

17:51 "Ya da göğüslerinizde büyümekte olan (veya büyüttüğünüz) bir yaratık (olun)." Bizi kim (hayata) geri çevirebilir" diyecekler. De ki: "Sizi ilk defa yaratan." Bu durumda sana başlarını alaylıca sallayacaklar ve diyecekler ki: "Ne zamanmış o?" De ki: "Umulur ki pek yakında."

17:52 Sizi çağıracağı gün, O'na övgüyle icabet edecek ve (dünyada) pek az bir süre kaldığınızı sanacaksınız.

17:53 Kullarıma, sözün en güzel olanını söylemelerini söyle. Çünkü şeytan aralarını açıp bozmaktadır. Süphesiz şeytan insanın açıkça bir düşmanıdır.

17:54 Sizi en iyi Rabbiniz bilir; dilerse size merhamet eder, dilerse sizi azaplandırır. Biz seni onların üzerine bir vekil olarak göndermedik.

17:55 Rabbin, göklerde ve yerde olan herkesi en iyi bilir. Andolsun, Biz peygamberlerin bir kısmını bir kısmına üstün kıldık ve Davud'a da Zebur verdik.

17:56 De ki: "O'nun dışında (ilah olarak) öne sürdüğünüzü çağırın, onlar sizden ne zararı uzaklaştırabilirler, ne de (onu yararınıza) dönüştürebilirler.

17:57 Onların taptıkları da, -hangisi daha yakındır diye- Rablerine (yaklaşmak için) bir vesile arıyorlar. O'nun rahmetini umuyorlar ve azabından korkuyorlar. Süphesiz senin Rabbinin azabi korkunçtur.

17:58 Hiçbir ülke (veya şehir) olmasın ki, kıyamet gününden önce Biz onu (ya) bir yıkıma uğratacağız veya onu siddetli bir azapla azaplandıracağız; bu (muhakkak) o kitapta yazılıdır.

17:59 Bizi ayet (mucize)ler göndermekten, öncekilerin onu yalanlamasından başka bir şey alıkoymadı. Semud'a dışı deveyi görünür (bir mucize) olarak gönderdik, fakat onlar bununla (onu bogazlamakla) zulmetmiş oldular. Oysa Biz ayetleri ancak korkutmak için göndeririz.

17:60 Hani Biz sana: "Muhakkak Rabbin insanları çepeçevre kusatmıştır" demistik. Sana gösterdiğimiz o rüyayı insanları denemek için yaptık, Kur'an'da lanetlenmiş ağacı da. Biz onları korkutuyoruz. Fakat (bu) onlarda büyük bir azgınlıktan başka bir şey arttırmıyor.

17:61 Hani, meleklerle: "Adem'e secde edin" demistik. Iblis'in disinda (hepsi) secde etmislerdi. Demisti ki: "Bir çamur olarak yarattigin kimseye ben secde eder miyim?"

17:62 Demisti ki: "Su bana karsi yücelttigine bir bak; andolsun, eger bana kiyamet gününe kadar süre tanirsan, onun soyunu -pek az disinda-kuskusuz kendime bagli kilacagim.

17:63 Demisti ki: "Git, onlardan kim sana uyarsa, süphesiz sizin cezaniz cehennemdir; eksiksiz bir ceza."

17:64 "Onlardan güç yetirdiklerini sesinle sarsintiya ugrat, atlilarin ve yayalarinla onlarin üstüne yaygarayi kopar, mallarda ve çocuklarda onlara ortak ol ve onlara çeşitli vaadlerde bulun." Seytan, onlara aldatmadan baska bir sey vadetmez.

17:65 "Benim kullarim; senin onlar üzerinde hiçbir zorlayici gücün (hakimiyetin) yoktur." Vekil olarak Rabbin yeter.

17:66 Sizin Rabbiniz, fazlindan aramaniz için denizde gemileri sizin için yürütür. Gerçekten O, size karsi merhametli olandir.

17:67 Size denizde bir sikinti (tehlike) dokundugu zaman, O'nun disinda taptiklariniz kaybolur-gider; fakat karaya (çikarip) sizi kurtarinca (yine) sirt çevirirsiniz. İnsan pek nankördür.

17:68 Kara tarafında sizi yerin dibine geçirmeyeceginden veya üzerinize tas yiginlari yüklü bir kasirga göndermeyeceginden emin misiniz? Sonra kendinize bir vekil bulamazsiniz.

17:69 Veya sizi bir kere daha ona (denize) gönderip üzerinize kirip geçiren bir firtina salarak nankörlük etmeniz nedeniyle sizi batirmasina karsi emin misiniz? Sonra onun öcünü Bize karsi alacak (kimseyi de) bulamazsiniz.

17:70 Andolsun, Biz Ademoglunu yücelttik; onlari karada ve denizde (çeşitli araçlarla) tasidik, temiz, güzel seylerden riziklandirdik ve yarattiklarimizin bir çoğundan üstün kildik.

17:71 Her insan-grubunu imamlariyla çağiracagimiz gün, artik kimin kitabi sag eline verilirse, onlar kitaplarini okuyacaklar ve onlar, bir 'hurma çekirdegindeki iplikçik kadar' bile haksizliga ugratilmazlar.

17:72 Kim bunda (dünyada) kör ise, O, ahirette de kördür ve yol bakımından daha 'saskin bir sapiktir.'

17:73 Onlar neredeyse, sana vahyettigimizden baskasini Bize karsi düzüp uydurman için seni fitneye düsüreceklerdi; o zaman seni dost edineceklerdi.

17:74 Eger Biz seni saglamlastirmasaydik, andolsun, onlara az bir sey (de olsa) egilim gösterecektin.

17:75 Bu durumda, Biz sana, hayatın da kat kat, ölümün de kat kat (acisini) tattirirdik; sonra Bize karsi bir yardimci bulamazdin.

17:76 Neredeyse seni (bu) yerden (yurdundan) çikarmak için tedirgin edeceklerdi; bu durumda kendileri de senden sonra az bir süreden baska kalamazlar.

17:77 (Bu,) Senden önce gönderdigimiz resullerimizin bir sünnetidir. Sünnetimizde bir degisiklik bulamazsin.

17:78 Günesin sarkmasından gecenin kararmasina kadar namazi kil, fecir vakti (namazda okunan) Kur'an'i, iste o, şahid olunandır.

17:79 Gecenin bir kısmında kalk, sana aid nafile olarak onunla (Kur'an'la) namaz kil. Umulur ki Rabbin seni övülmüş bir makama ulaştırır.

17:80 Ve de ki: "Rabbim, beni (girecek yere) doğru bir girdirisle girdir ve (çıkılacak yerden) doğru bir çıkarısla çıkar ve Katından bana yardımcı bir kuvvet ver."

17:81 De ki: "Hak geldi, batıl yok oldu. Hiç şüphesiz batıl yok olucudur."

17:82 Kur'an'dan mü'minler için sifa ve rahmet olan seyleri indiriyoruz. Oysa o, zalimlere kayıplardan baskasını arttırmaz.

17:83 İnsana bir nimet verdiğimizde sırt çevirir ve yan çizer; ona bir ser dokunduğu zaman da umutsuzluğa kapılır.

17:84 De ki: "Herkes kendi yaratılışına (fitrat tarzına) göre davranır. Su halde kimin daha doğru yolda olduğunu Rabbin daha iyi bilir."

17:85 Sana ruhtan sorarlar; de ki: "Ruh, Rabbinin emrindedir, size ilimden yalnızca az bir şey verilmiştir."

17:86 Andolsun, eğer dilersek, sana vahyettiklerimizi gerçekten gideriveririz, sonra bunun için Bize karşı bir vekil bulamazsın.

17:87 (Vahyi sende bırakan) Rabbin rahmetinden başka (si degildir). Şüphesiz O'nun lütfu senin üzerinde çok büyüktür.

17:88 De ki: "Eğer bütün ins ve cin (toplulukları), bu Kur'an'ın bir benzerini getirmek üzere toplansa, -onların bir kısmı bir kısmına destekçi olsa bile- onun bir benzerini getiremezler."

17:89 Andolsun, bu Kur'an'da her örnekten insanlar için çeşitli açıklamalarda bulduk. İnsanların çoğu ise ancak inkarda ayak dilettiler.

17:90 Dediler ki: "Bize yerden pınarlar fiskirtmadıkça sana kesinlikle inanmayız."

17:91 "Ya da sana ait hurmalıklardan ve üzümlerden bir bahçe olup aralarından sarıl sarıl akan ırmaklar fiskirtmalısın."

17:92 "Veya öne sürdüğün gibi, gökyüzünü üstümüze parça parça düşürmeli ya da Allah'i ve melekleri karşımıza (şahid olarak) getirmelisin."

17:93 "Yahut altından bir evin olması veya gökyüzüne yükselmelisin. Üzerimize bizim okuyabileceğimiz bir kitap indirinceye kadar senin yükselişine de inanmayız." De ki: "Rabbimi yüceltirim; ben, elçi olan bir beserden baskası mıyım?"

17:94 Kendilerine hidayet geldiği zaman, insanları inanmaktan alıkoyan şey, onların: "Allah, elçi olarak bir beseri mi gönderdi?" demelerinden baskası değildir.

17:95 De ki: "Eğer yeryüzünde (insan değil de) tatmin bulmuş yürüyen melekler olsaydı, Biz de onlara gökten elçi olarak elbette melek gönderirdik."

17:96 De ki: "Benimle aranızda şahid olarak Allah yeter; kuskusuz O, kullarından gerçeğiyle haberdardır, görendir."

17:97 Allah, kimi hidayete erdirirse, iste o, hidayet bulmuştur, kimi saptırırsa onlar için O'nun dışında asla veliler bulamazsın. Kiyamet günü, Biz onları yüzükoyun körler, dilsizler ve sağırlar olarak hasrederiz. Onların barınma yerleri cehennemdir; atesi sükun buldukça,

çilgin alevini onlara arttiririz.

17:98 Bu, süphesiz, onların ayetlerimizi inkar etmelerine ve: "Biz kemikler haline geldikten, toprak olup ufalandıktan sonra mı, gerçekten biz mi yeni bir yaratılışla diriltileceğiz?" demelerine karşılık cezalarıdır.

17:99 Görmüyorlar mı; gökleri ve yeri yaratan Allah, onların benzerini yaratmaya gücü yeter ve onlar için kendisinde şüphe olmayan bir süre (ecel) kilmistir. Zulmedenler ise ancak inkarda ayak dirdtiler.

17:100 De ki: "Eger siz Rabbinin rahmet hazinelerine malik olsaydiniz, bu durumda harcama endisesiyle gerçekten (cimrilik edip elinizde) tutardiniz. İnsan pek cimridir.

17:101 Andolsun, Biz Musa'ya apaçık dokuz ayet (mucize) vermistik; iste Israilogullari'na sor; onlara geldiği zaman Firavun ona: "Gerçekten ben seni büyülenmiş sanıyorum" demisti.

17:102 O da: "Andolsun, bunları görülecek belgeler olarak göklerin ve yerin Rabbinden baskasının indirmedigini sen de bilmissin; gerçekten ben de seni yıkılmış-harab olmuş sanıyorum" demisti.

17:103 Böylelikle, onları o yerden sürüp-sarsıntıya ugratmayı istedi, Biz de onu ve beraberindekileri hep birlikte boguverdik.

17:104 Ve onun ardından Israilogullari'na söyledik: "O toprak (yurt)ta oturun, ahiret va'di geldiğinde hepinizi derleyip-toplayacağız."

17:105 Biz onu (Kur'an'ı) hak olarak indirdik ve o hak ile indi; seni de yalnızca bir müjde verici ve uyarıp-korkutucu olarak gönderdik.

17:106 Onu bir Kur'an olarak, insanlara dura dura okuman için (bölüm bölüm) ayırdık ve onu safha safha bir indirme ile indirdik.

17:107 De ki: "İster ona inanin, ister inanmayın: O, daha önce kendilerine ilim verilenlere okuduğu zaman, çenelerinin üstüne kapanarak secde ederler."

17:108 Ve derler ki: "Rabbimiz Yücedir, Rabbimiz'in va'di gerçekten gerçekleşmiş bulunuyor."

17:109 Çeneleri üstüne kapanıp ağlıyorlar ve (Kur'an) onların husu (saygı dolu korku)larını arttiriyor.

17:110 De ki: "Allah, diye çağirin, 'Rahman' diye çağirin, ne ile çağirirseniz; sonunda en güzel isimler O'nundur." Namazında sesini çok yükseltme, çok da kisma, bu ikisi arasında (orta) bir yol benimse.

17:111 Ve de ki: "Övgü (hamd), çocuk edinmeyen, mülkte ortagi olmayan ve düşkünlükten dolayı yardımcıya da (ihtiyaci) bulunmayan Allah'adır."

Ve O'nu tekbir edebildikçe tekbir et.

Sura 18: Al-Kahf

18:1 Hamd, Kitab'i kulu üzerine indiren ve onda hiçbir çarpıklık kilmayan Allah'a aittir.

18:2 Dosdogru (bir Kitap'tır) ki, Kendi Katından siddetli bir azapla uyarıp-korkutmak ve salih amellerde bulunan mü'minlere müjde vermek için (onu indirdi); süphesiz onlara güzel bir ecir vardır.

18:3 Onlar orda ebedi olarak kalicidirlar.

18:4 (Bu Kur'an) "Allah çocuk edindi" diyenleri uyarıp-korkutur.

18:5 Bu konuda ne kendilerinin, ne atalarının hiçbir bilgisi yoktur.

Agizlarından çıkan söz ne (kadar da) büyük. Onlar yalandan baskasını söylemiyorlar.

18:6 Simdi onlar bu söze (Kur'an'a) inanmayacak olurlarsa Sen, onların pesi sıra esef ederek kendini kahredeceksin (öyle mi)?

18:7 Süphesiz Biz, yeryüzü üzerindeki şeyleri ona bir süs kıldık; onların hangisinin daha güzel davranışta bulunduğunu deneyelim diye.

18:8 Biz gerçekten (yeryüzü) üzerinde olanları kupkuru-çorak bir toprak yapabiliriz.

18:9 Sen, yoksa Kehf ve Rakim Ehlini Bizim sasilacak ayetlerimizden mi sandın?

18:10 O gençler, mağaraya sığındıkları zaman, demislerdi ki: "Rabbimiz, Katından bize bir rahmet ver ve isimizden bize doğruyu kolaylaştır (bizi başarılı kıl).

18:11 Böylelikle mağarada yıllar yılı onların kulaklarına vurduk (derin bir uyku verdik).

18:12 Sonra iki gruptan hangisinin kaldıkları süreyi daha iyi hesap ettiğini belirtmek için onları uyandırdık.

18:13 Biz sana onların haberlerini bir gerçek (olay) olarak aktarıyoruz. Gerçekten onlar Rablerine iman etmiş gençlerdi ve Biz de onların hidayetlerini artırmıştık.

18:14 Onların kalpleri üzerinde (sabri ve kararlılığı) rabtettik; (Krala karşı) Kıyam ettiklerinde demislerdi ki: "Bizim Rabbimiz, göklerin ve yerin Rabbidir; İlah olarak biz O'ndan baskısına kesinlikle tapmayız, (eğer tersini) söyleyecek olursak, andolsun, gerçeğin dışına çıkarız."

18:15 "Sunlar, bizim kavmimizdir; O'ndan baskasını ilahlar edindiler, onlara apaçık bir delil getirmeleri gerekmez miydi? Öyleyse Allah'a karşı yalan uydurup iftira düzenden daha zalim kimdir?"

18:16 (İçlerinden biri demisti ki:) "Madem ki siz onlardan ve Allah'tan başka taptıklarından kopup-ayrıldınız, o halde, (dağlara çekilip) mağaraya sığınan da Rabbiniz size rahmetinden (bolca bir miktarını) yaysın ve işinizden size bir yarar kolaylaştırsın."

18:17 (Onlara baktığında) Görürsün ki, güneş doğduğunda mağaralarına sağ yandan yönelir, battığında onları sol yandan keser-geçerdi ve onlar da onun (mağaranın) geniş boşlukundaydılar. Bu, Allah'ın ayetlerindedir. Allah, kime hidayet verirse, iste hidayet bulan odur, kimi saptırırsa onun için asla doğru-yolu gösterici bir veli bulamazsın.

18:18 Sen onları uyanık sanırsın, oysa onlar (derin bir uykuda) uyusmuşlardır. Biz onları sağ yana ve sol yana çeviriyorduk. Köpekleri de iki kolunu uzatmış yatıyordu. Onları görmüş olsaydın, geri dönüp onlardan kaçardın, onlardan içini korku kaplardı.

18:19 Böylece, aralarında bir sorgulama yapsınlar diye onları dirilttik (uyandırdık). İçlerinden bir sözcü dedi ki: "Ne kadar kaldınız?"

Dediler ki: "Bir gün veya günün bir (kaç saatlik) kısmı kadar kaldık."

Dediler ki: "Ne kadar kaldığınızı Rabbiniz daha iyi bilir; şimdi birinizi bu paranızla sehre gönderin de, hangi yiyecek temizse baksın, size ondan

bir rizik getirsin; ancak oldukça nazik davransın ve sakın sizi kimseye sezdirmesin."

18:20 "Çünkü onlar üzerinize çikip gelirlerse, sizi tasa tutarlar veya dinlerine geri çevirirler; bu durumda ebedi olarak kurtulus bulamazsınız."

18:21 Böylece, Allah'in va'dinin hak olduğunu ve gerçekten kıyametin, kendisinde şüphe bulunmadığını bilmeleri için (sehir halkına ve sonraki insan kusaklarına) onları buldurmış olduk. (Onları görenler) Kendi aralarında durumlarını tartışıyorlardı, (bir kısmı) dedi ki: "Onların üstüne bir bina inşa edin, Rableri onları daha iyi bilir." Onların isine galip gelen (sözleri geçen)ler ise: "Üstlerine mutlaka bir mescid yapmalıyız" dediler.

18:22 (Sonra gelen kusaklar) Diyecekler ki: "Üç'tüler, onların dördüncüsü köpekleridir." Ve: "Bestiler, onların altıncısı köpekleridir" diyecekler. (Bu,) Bilinmeyene (gayba) tas atmaktır. "Yedidirler, onların sekizincisi köpekleridir" diyecekler. De ki: "Rabbim, onların sayısını daha iyi bilir, onları pek az (insan) dışında kimse bilemez." Öyleyse onlar konusunda açıkta olan bir tartışmadan başka tartışma ve onlar hakkında bunlardan hiç kimseye bir şey sorma.

18:23 Hiçbir şey hakkında: "Ben bunu yarın mutlaka yapacağım" deme.

18:24 Ancak: "Allah dilerse" (inşaAllah yapacağım de). Unuttuğun zaman Rabbini zikret ve de ki: "Umulur ki, Rabbim beni bundan daha yakın bir başarıya yöneltip-iletir."

18:25 Onlar mağaralarında üç yüz yıl kaldılar ve dokuz (yıl) daha kattılar.

18:26 De ki: "Ne kadar kaldıklarını Allah daha iyi bilir. Göklerin ve yerin gaybi O'nundur. O, ne güzel görmekte ve ne güzel isitmektedir. O'nun dışında onların bir velisi yoktur. Kendi hükmünde hiç kimseyi ortak kılmaz."

18:27 Sana Rabbinin kitabından vahyedilene oku. O'nun sözlerini değiştirici yoktur ve O'nun dışında kesin olarak bir sığınacak (makam) bulamazsın.

18:28 Sen de sabah akşam O'nun rızasını isteyerek Rablerine dua edenlerle birlikte sabret. Dünya hayatının (aldatıcı) süsünü isteyerek gözlerini onlardan kaydırma. Kalbini Bizi zikretmekten gaflete düşürdüğümüz, kendi 'istek ve tutkularına (hevasına)' uyan ve isinde asirliğe gidene itaat etme.

18:29 Ve de ki: "Hak Rabbinizdendir; artık dileyen iman etsin, dileyen inkar etsin. Şüphesiz Biz zalimlere bir ateş hazırlamışız, onun duvarları kendilerini çepeçevre kuşatmıştır. Eger onlar yardım isterlerse, kati bir sivi gibi yüzleri kavurup-yakan bir su ile yardım edilirler. Ne kötü bir içkidir o ve ne kötü bir destektir.

18:30 Şüphesiz iman edip salih amellerde bulunanlar ise; Biz gerçekten en güzel davranışta bulunanın ecrini kayba uğratmayız.

18:31 Onlar; altından ırmaklar akan Adn cennetleri onlarındır, orada altın bileziklerle süslenirler, hafif ipekten ve ağır işlenmiş atlastan yeşil elbiseler giyerler ve tahtlar üzerinde kurulup-dayanırlar. (Bu,) Ne güzel sevap ve ne güzel destek.

18:32 Onlara iki adamın örneğini ver; onlardan birine iki üzüm bağı

verdik ve ikisini hurmaliklarla donattik, ikisinin arasinda da ekinler bitirmistik.

18:33 Iki bag da yemislerini vermis, ondan (verim bakımından) hiçbir seyi noksan birakmamis ve aralarinda bir irmak fiskirtmistik.

18:34 (Ikisinden) Birinin baska ürün (veren yer)leri de vardi. Böylelikle onunla konusurken arkadasina dedi ki: "Ben, mal bakımından senden daha zenginim, insan sayisi bakımından da daha güçlüyüm."

18:35 Kendi nefsinin zalimi olarak (böylece) bagina girdi (ve): "Bunun sonsuza kadar kuruyup-yok olacagini sanmiyorum" dedi.

18:36 "Kiyamet-saatinin kopacagini da sanmiyorum. Buna ragmen Rabbime döndürülecek olursam, süphesiz bundan daha hayirli bir sonuç bulacagim."

18:37 Kendisiyle konusmakta olan arkadası ona dedi ki: "Seni topraktan, sonra bir damla sudan yaratan, sonra da seni düzgün (eli ayagi tutan, gücü kuvveti yerinde) bir adam kilan (Allah)i inkar mi ettin?"

18:38 "Fakat, O Allah benim Rabbimdir ve ben Rabbime hiç kimseyi ortak kosmam."

18:39 "Bagina girdigin zaman, 'MasaAllah, Allah'tan baska kuvvet yoktur' demen gerekmez miydi? Eger beni mal ve çocuk bakımından senden daha az (güçte) görüyorsan."

18:40 "Belki Rabbim senin bagından daha hayirlisini bana verir, (seninkinin) üstüne gökten 'yakip-yikan bir afet' gönderir de kaygan bir toprak kesiliverir."

18:41 "Veya onun suyu dibe göçüverir de böylelikle onu arayip-bulmaya kesinlikle güç yetiremezsin."

18:42 (Derken) Onun ürünleri (afetlerle) kusatiliverdi. Artık o, ugrunda harcadiklarina karsi avuçlarını (esefle) ogusturuyordu. O (bagin) çardakları yıkılmış durumdaydi, kendisi de şöyle diyordu: "Keske Rabbime hiç kimseyi ortak kosmasaydim."

18:43 Allah'in disinda ona yardım edecek bir topluluk yoktu, kendi kendine de yardım edemedi.

18:44 Iste burada (bu durumda) velayet (yardimcilik, dostluk) hak olan Allah'a aittir. O, sevap bakımından hayirli, sonuç bakımından hayirlidir.

18:45 Onlara, dünya hayatının örneğini ver; gökten indirdigimiz suya benzer, onunla yeryüzünün bitkileri birbirine karisti, böylece rüzgarların savurduğu çalı-çirpi oluverdi. Allah, herseyin üzerinde güç yetirendir.

18:46 Mal ve çocuklar, dünya hayatının çekici-süsüdür; sürekli olan 'salih davranislar' ise, Rabbinin Katında sevap bakımından daha hayirlidir, umut etmek bakımından da daha hayirlidir.

18:47 Dagları yürütecegimiz gün, yeri çirilçiplak (dümdüz olmus) görürsün; onları birarada toplamisiz da, içlerinden hiçbirini disarda birakmamisizdir.

18:48 Onlar senin Rabbine sira sira sunulmuşlardır. Andolsun, siz ilk defa yarattigimiz gibi Bize gelmiş oldunuz. Hayir, Bizim size bir kavusma-zamani tespit etmedigimizi sanmistiniz degil mi?

18:49 (Önlerine) Kitap konulmuştur; artık suçlu-günahkarların, onda olanlardan dolayı dehsetle-korkuya kapıldıklarını görürsün. Derler ki: "Eyvahlar bize, bu kitaba ne oluyor ki, küçük büyük bırakmayıp herseyi sayıp-döküyor?" Yapıp-ettiklerini (önlerinde) hazır bulmuşlardır. Rabbin hiç kimseye zulmetmez.

18:50 Hani meleklere: "Adem'e secde edin" demistik; Iblis'in dışında (diğerleri) secde etmişlerdi. O cinlerdendi, böylelikle Rabbinin emrinden dışarı çıkmıştı. Bu durumda Beni bırakıp onu ve onun soyunu veliler mi edineceksiniz? Oysa onlar sizin düşmanlarınızdır. (Bu,) Zalimler için ne kadar kötü bir (tercih) degistirmedir.

18:51 Göklerin ve yerin yaratılışında da, kendi nefislerinin yaratılışında da Ben onları şahid tutmadım. Ben, saptırıcıları yardımcı-güç de edinmedim.

18:52 (Kafirlerle) "Benim ortaklarım sandığınız şeyleri çağırın" diyeceği gün; iste onları çağırılmışlardır, ama onlar, kendilerine cevap vermemişlerdir. Biz onların aralarında bir uçurum koyduk.

18:53 Suçlu-günahkarlar atesi görmüşlerdir, artık içine kendilerinin gireceklerini de anlamışlardır; ancak ondan bir kaçış yolu bulamamışlardır.

18:54 Andolsun, bu Kur'an'da insanlar için Biz her örnekten çeşitli açıklamalarda bulduk. İnsan, herseyden çok tartısmacıdır.

18:55 Kendilerine hidayet geldiği zaman insanları inanmaktan ve Rablerinden bağışlanma dilemelerinden alıkoyan şey, ancak evvelkilerin sünnetinin kendilerine de gelmesi veya azabın onları karşılarcasına gelmesi(ni beklemeleri)dir.

18:56 Biz elçileri, müjde vericiler ve uyarıcılar olmak dışında (baska bir amaçla) göndermeyiz. İnkâr edenler ise, hakkı batıl ile geçersiz kılmak için mücadele ediyorlar. Onlar Benim ayetlerimi ve uyarıldıklarını (azabi) alay konusu edindiler.

18:57 Kendisine Rabbinin ayetleri öğütle hatırlatıldığı zaman, sirt çeviren ve ellerinin önden gönderdikleri (amelleri)ni unuttandan daha zalim kimdir? Biz gerçekten, kalpleri üzerine onu kavrayıp anlamalarını engelleyen bir perde (gerdik), kulaklarına bir ağırlık koyduk. Sen onları hidayete çağırsan bile, onlar sonsuza kadar asla hidayet bulamazlar.

18:58 Senin Rabbin rahmet sahibi (ve) bağışlayıcıdır. Eger, kazandıklarından dolayı onları (azapla) yakalasa ydi, süphesiz onlara azabi (bir an önce) çabuklastırırdı. Hayır, onlar için bir buluşma zamanı vardır, onun dışında asla baska bir sığınak bulamayacaklardır.

18:59 İste ülkeler (ve onların halkları), zulmettikleri zaman onları yıkıma uğrattık; ve yıkımları için bir buluşma zamanı tespit ettik.

18:60 Hani Musa genç yardımcısına demisti: "İki denizin birleştiği yere ulaşınca kadar gideceğim ya da uzun zamanlar geçireceğim."

18:61 Böylece ikisi, iki (deniz)in birleştiği yere ulaşınca balıklarını unuttuverdiler; (balık) denizde bir akıntıya doğru (veya bir menfez bulup) kendi yolunu tuttu.

18:62 (Varmaları gereken yere gelip) Geçtiklerinde (Musa) genç-yardımcısına dedi ki: "Yemegimizi getir bize, andolsun, bu

yaptigimiz-yolculuktan gerçekten yorulduk."

18:63 (Genç-yardımcısı) Dedi ki: "Gördün mü, kayaya sigindikimizde, ben balığı unuttum. Onu hatırlamamı seytandan baskası bana unutturmadı; o da sasilacak tarzda denizde kendi yolunu tuttu."

18:64 (Musa) Dedi ki: "Bizim de aradığımız buydu." Böylelikle ikisi izleri üzerinde geriye dogru gittiler.

18:65 Derken, Katimiz'dan kendisine bir rahmet verdiğimiz ve tarafimizdan kendisine bir ilim öğrettığımız kullarımızdan bir kulu buldular.

18:66 Musa ona dedi ki: "Dogru yol (rüsd) olarak sana öğretilenden bana öğretmen için sana tabi olabilir miyim?"

18:67 Dedi ki: "Gerçekten sen, benimle birlikte olma sabrini göstermeye güç yetiremezsin."

18:68 (Böyleyken) "Özünü kavramaya kusatıcı olamadığın seye nasıl sabredebilirsin?"

18:69 (Musa:) "InsaAllah, beni sabreden (biri olarak) bulacaksın. Hiçbir iste sana karşı gelmeyeceğim" dedi.

18:70 Dedi ki: "Eger bana uyacak olursan, hiçbir şey hakkında bana soru sorma, ben sana öğütle-anlatıp söz edinceye kadar."

18:71 Böylece ikisi yola koyuldu. Nitekim bir gemiye binince, o bunu (gemi)yi deliverdi. (Musa) Dedi ki: "İçindekilerini batırmak için mi onu deldin? Andolsun, sen sasirtici bir is yaptın."

18:72 Dedi ki: "Gerçekten benimle birlikte olma sabrini göstermeye kesinlikle güç yetiremeyeceğini ben sana söylemedim mi?"

18:73 (Musa:) "Beni, unuttugumdan dolayı sorgulama ve bu isimden dolayı bana zorluk çıkarma" dedi.

18:74 Böylece ikisi (yine) yola koyuldular. Nitekim bir çocukla karsilastılar, o hemen tutup onu öldürüverdi. (Musa) Dedi ki: "Bir cana karsilik olmaksizin, tertemiz bir canı mı öldürdün? Andolsun, sen kötü bir is yaptın."

18:75 Dedi ki: "Gerçekte benimle birlikte olma sabrini göstermeye kesinlikle güç yetiremeyeceğini ben sana söylemedim mi?"

18:76 (Musa:) "Bundan sonra sana bir şey soracak olursam, artık benimle arkadaşlık etme. Benden yana bir özre ulaşmış olursun" dedi.

18:77 (Yine) Böylece ikisi yola koyuldu. Nihayet bir kasabaya gelip yemek istediler, fakat (kasaba halkı) onları konuklamaktan kaçındı. Onda (kasabada) yıkılmaya yüz tutmuş bir duvar buldular, hemen onu inşa etti. (Musa) Dedi ki: "Eger isteseydin gerçekten buna karsilik bir ücret alabilirdin."

18:78 Dedi ki: "İste bu, benimle senin aranda ayrılma (zamani)miz. Sana, üzerinde sabir göstermeye güç yetiremeyeceğin bir yorumu haber vereceğim."

18:79 "Gemi, denizde çalışan yoksullarındı, onu kusurlu yapmak istedim, (çünkü) ilerilerinde, her gemiyi zorbalıkla ele geçiren bir kral vardı."

18:80 "Çocuga gelince, onun anne ve babası mü'min kimselerdi. Bundan dolayı, onun kendilerine azgınlık ve inkar zorunu kullanmasından endişe edip-korktuk."

18:81 Böylece, onlara Rablerinin ondan temiz olmak bakımından daha hayirlisi, merhamet bakımından da daha yakin olanini vermesini diledik."

18:82 "Duvar ise, şehirde iki öksüz çocukundu, altında onlara ait bir define vardı; babaları salih biriydi. Rabbin diledi ki, onlar erginlik çağına erissinler ve kendi definelerini çıkarsınlar; (bu,) Rabbinden bir rahmettir. Bunları ben, kendi isim (özel görüşüm) olarak yapmadım. İşte, senin sabir göstermeye güç yetiremediğin şeylerin yorumu."

18:83 Sana (Ey Muhammed,) Zu'l-Karneyn hakkında sorarlar. De ki: "Size, ondan 'öğüt ve hatırlatma olarak' (bazı bilgiler) vereceğim.

18:84 Gerçekten, Biz ona yeryüzünde sapaşaglam bir iktidar verdik ve ona herseyden bir yol (sebepl) verdik.

18:85 O da, bir yol tuttu.

18:86 Sonunda günesin battığı yere kadar ulasti ve onu kara çamurlu bir gözede batmakta buldu, yanında bir kavim gördü. Dedik ki: "Ey Zu'l-Karneyn, (istiyorsan onları) ya azaba ugratırsın veya içlerinde güzelliğı (geçerli ilke) edinirsin."

18:87 Dedi ki: "Kim zulmederse biz onu azaplandıracağız, sonra Rabbine döndürölür, O da onu görölmemis bir azapla azaplandırır."

18:88 Kim iman eder ve salih amellerde bulunursa, onun için güzel bir karşılık vardır. Ona buyrugumuzdan kolay olanini söyleyeceğiz."

18:89 Sonra (yine) bir yol tuttu.

18:90 Sonunda günesin doğduğu yere kadar ulasti ve onu (günesi), kendileri için bir siper kılmadığımız bir kavim üzerine doğmakta iken buldu.

18:91 İşte böyle, onun yanında "özü kapsayan bilgi olduğunu" (veya yanında olup-biten herseyi) Biz (ilmimizle) büsbütün kusatmıştik.

18:92 Sonra bir yol (daha) tuttu.

18:93 İki seddin arasına kadar ulasti, onların (sedlerin) önünde hemen hemen hiçbir sözü kavramayan bir kavim buldu.

18:94 Dediler ki: "Ey Zu'l-Karneyn, gerçekten Ye'cuc ve Me'cuc, yeryüzünde bozgunculuk çıkariyorlar, bizimle onlar arasında bir sed inşa etmen için sana vergi verelim mi?"

18:95 Dedi ki: "Rabbimin beni kendisinde sağlam bir iktidarla yerlesik kıldığı (güç, nimet ve imkan), daha hayirlidir. Madem öyle, bana (insani) güçle yardım edin de, sizinle onlar arasında sapaşaglam bir engel kılalım."

18:96 "Bana demir kütleleri getirin", iki dağın arası esit düzeye gelince, "Körükleyin" dedi. Onu ates haline getirinceye kadar (bu işi yaptı, sonra:) dedi ki: "Bana getirin, üzerine eritilmiş bakır dökeyim."

18:97 Böylelikle, ne onu asabildiler, ne onu delmeye güç yetirebildiler.

18:98 Dedi ki: "Bu benim Rabbimden bir rahmettir. Rabbimin va'di geldiğı zaman, O, bunu dümdüz eder; Rabbimin va'di haktır."

18:99 Biz o gün, bir kısmını bir kısmı içinde dalgalanırcasına bırakıvermişiz. Sur'a da üfürölmiştir, artık onların tümünü birarada toparlamışız.

18:100 Ve o gün, cehennemi, inkar edenlere tam bir sunusla sunmuşuz.

18:101 Ki onlar, Beni zikretme (konusun)da gözleri bir perde içindeydi.
(Kur'an'i) dinlemeye katlanamazlardı.

18:102 Inkar edenler, Beni bırakıp kullarımı veliler edindiklerini mi sandılar? Gerçekten Biz cehennemi kafirler için bir durak olarak hazırlamışız.

18:103 De ki: "Davranış (ameller) bakımından en çok hüsrana uğrayacak olanları size haber vereyim mi?"

18:104 "Onların, dünya hayatındaki bütün çabaları bosa gitmişken, kendilerini gerçekte güzel iş yapmakta sanıyorlar."

18:105 İşte onlar, Rablerinin ayetlerini ve O'na kavusmayı inkar edenlerdir. Artık onların yapıp-ettikleri bosa çıkmıştır, kıyamet gününde onlar için bir tarta tutmayacağız.

18:106 İşte, inkar etmeleri, ayetlerimi ve elçilerimi alay konusu edilmelerinden dolayı onların cezası cehennemdir.

18:107 İman edip salih amellerde bulunanlar... Firdevs cennetleri onlar için bir 'konaklama yeridir.'

18:108 Onda ebedi olarak kalıcıdır, ondan ayrılmak istemezler.

18:109 De ki: "Rabbimin sözleri(ni yazmak) için deniz mürekkep olsa ve yardım için bir benzerini (bir o kadarını) dahi getirsek, Rabbimin sözleri tükenmeden önce, elbette deniz tükeniverirdi.

18:110 De ki: "Şüphesiz ben, ancak sizin benzeriniz olan bir beserim; yalnızca bana sizin İlahinizin tek bir İlah olduğu vahyolunuyor. Kim Rabbine kavusmayı umuyorsa, artık salih bir amelde bulunsun ve Rabbine ibadette hiç kimseyi ortak tutmasın."

Sura 19: Maryam

19:1 Kaf, He, Ye, Ayn, Sad.

19:2 (Bu,) Rabbinin, kulu Zekeriya'ya rahmetinin zikridir.

19:3 Hani o, Rabbine gizlice seslendiği zaman;

19:4 Demisti ki: "Rabbim, şüphesiz benim kemiklerim gevşedi ve bas, yaşlılık aleviyle tutustu; ben Sana dua etmekle mutsuz olmadım."

19:5 "Dogrusu ben, arkamdan gelecek yakınlarım adına korkuya kapıldım, benim karım da bir kisir (kadın)dir. Artık bana Kendi Katından bir yardımcı armağan et."

19:6 "Bana mirasçı olsun. Yakup oğullarına da mirasçı olsun. Rabbim, onu (kendisinden) razı olunan(lardan) kil."

19:7 (Allah buyurdu:) "Ey Zekeriya, şüphesiz Biz seni, adı Yahya olan bir çocukla müjdelemekteyiz; Biz bundan önce ona hiçbir adas kilmamışız."

19:8 Dedi ki: "Rabbim, karım kisir (bir kadın) iken, benim nasıl oğlum olabilir? Ben de yaşlılığın son basamağındayım."

19:9 (Ona gelen melek:) "İşte böyle" dedi. "Rabbin dedi ki: Bu Benim için kolaydır, daha önce sen hiçbir şey değil iken, seni yaratmıştım."

19:10 Dedi ki: "Rabbim, bana bir alamet (ayet) ver." Dedi ki: "Senin alametin, sapaşğlam iken, üç tam gece insanlarla konuşmamandır."

19:11 Böylelikle (Zekeriya) mescitten kavminin karsisine çıkıp onlara (su anlamları) isaret etti: "Sabah akşam tesbih edin."

19:12 (Çocugun doğup büyümesinden sonra ona dedik ki:) "Ey Yahya, Kitabı

kuvvetle tut." Daha çocuk iken ona hikmet verdik.

19:13 Katimiz'dan ona bir sevgi duyarlılığı ve temizlik (de verdik). O, çok takva sahibi biriydi.

19:14 Ana ve babasına itaatkardı ve isyan eden bir zorba değildi.

19:15 Ona selam olsun; doğduğu gün, öleceği gün ve diri olarak yeniden-kaldırılacağı gün de.

19:16 Kitap'ta Meryem'i de zikret. Hani o, ailesinden kopup doğu tarafında bir yere çekilmisti.

19:17 Sonra onlardan yana (kendini gizleyen) bir perde çekmisti. Böylece ona ruhumuz (Cibril'i) göndermistik, o da, düzgün bir beser kiliginda görünmüştü.

19:18 Demisti ki: "Gerçekten ben, senden Rahman (olan Allah)a siginirim. Eger takva sahibiyisen (bana yaklasma)."

19:19 Demisti ki: "Ben, yalnızca Rabbinden (gelen) bir elçiyim; sana tertemiz bir erkek çocuk armagan etmek için (buradayım)."

19:20 O: "Benim nasıl bir erkek çocuğum olabilir? Bana hiçbir beser dokunmamışken ve ben azgın utanmaz (bir kadın) değilken" dedi.

19:21 "İste böyle" dedi. "Rabbin, dedi ki: -Bu Benim için kolaydır. Onu insanlara bir ayet ve Bizden bir rahmet kilmak için (bu çocuk olacaktır)." Ve is de olup bitmisti.

19:22 Böylelikle ona gebe kaldı, sonra onunla ıssız bir yere çekildi.

19:23 Derken doğum sancısı onu bir hurma dalına sürükledi. Dedi ki: "Keske bundan önce ölseydim de, hafızalardan silinip unutulurseydim."

19:24 Altından (bir ses) ona seslendi: "Hüzne kapılma, Rabbin senin alt (yan)ında bir ark kilmistir."

19:25 Hurma dalını kendine doğru salla, üzerine henüz oluşmuş-taze hurma dökülürsün."

19:26 Artık, ye, iç, gözün aydın olsun. Eger herhangi bir beser göreceksin, de ki: "Ben Rahman (olan Allah)' a oruç adadım, bugün hiç kimseyle konuşmayacağım."

19:27 Böylece onu taşıyarak kavmine geldi. Dediler ki: "Ey Meryem, sen gerçekten sasirtici bir şey yaptın."

19:28 "Ey Harun'un kız kadesi, senin baban kötü bir kişi değildi ve annen de azgın, utanmaz (bir kadın) değildi."

19:29 Bunun üzerine ona (çocuga) işaret etti. Dediler ki: "Henüz besikte olan bir çocukla biz nasıl konuşabiliriz?"

19:30 (İsa) Dedi ki: "Şüphesiz ben Allah'ın kuluyum. (Allah) Bana kitabı verdi ve beni peygamber kildi."

19:31 "Nerede olursam (olayım,) beni kutlu kildi ve hayat sürdüğüm müddetçe, bana namazı ve zekatı vasiyet (emr) etti."

19:32 "Anneme itati de. Ve beni mutsuz bir zorba kilmadi."

19:33 "Selam üzerimedir; doğduğum gün, öleceğim gün ve diri olarak yeniden-kaldırılacağım gün de."

19:34 İste Meryem oğlu İsa; hakkında kuskuya düştükleri "Hak Söz".

19:35 Allah'ın çocuk edinmesi olacak şey değil. O Yücedir. Bir işin olmasına karar verirse, ancak ona: "Ol" der, o da hemen olur.

19:36 Gerçek şu ki, Allah benim de Rabbinim, sizin de Rabbinizdir. Öyleyse

O'na kulluk edin. Dosdogru yol budur.

19:37 İçlerinden (birtakim) gruplar ayrılığa düstüler. Artık büyük bir günü görmekten dolayı, vay inkar edenlere.

19:38 Bize gelecekleri gün, neler isitecekler, neler görecekler. Ama bugün o zalimler apaçık bir sapıklık içindedirler.

19:39 Is(in) hükme bağlanıp biteceği, hasret gününe karşı onları uyar; onlar bir gaflet içindedirler ve onlar inanmıyorlar.

19:40 Elbette, yeryüzünde ve onun üzerindekiyle Biz varis olacağız ve onlar Bize döndürülecekler.

19:41 Kitap'ta İbrahim'i de zikret. Gerçekten o, doğruyu-söyleyen bir peygamberdi.

19:42 Hani babasına demisti: "Babacığım, isitmeyen, görmeyen ve seni herhangi bir şeyden bağımsızlaştırmayan şeylere niye tapıyorsun?"

19:43 "Babacığım, gerçek su ki, bana, sana gelmeyen bir ilim geldi. Artık bana tabi ol, seni düzgün bir yola ulaştırırım."

19:44 "Babacığım, seytana kulluk etme, kuskusuz seytan, Rahman (olan Allah)a baskaldirandır."

19:45 "Babacığım, gerçekten ben, sana Rahman tarafından bir azabın dokunacağından korkuyorum, o zaman seytanın velisi olursun."

19:46 (Babası) Demisti ki: "İbrahim, sen benim ilahlarımdan yüz mü çeviriyorsun? Eger (bu tutumuna) bir son vermeyecek olursan, andolsun, seni tasa tutarım; uzun bir süre benden uzaklas, (bir yerlere) git."

19:47 (İbrahim:) "Selam üzerine olsun, senin için Rabbimden bağışlanma dileyeceğim, çünkü, O, bana pek lütfkardır" dedi.

19:48 "Sizden ve Allah'tan başka taptıklarınızdan kopup-ayrılıyorum ve Rabbime dua ediyorum. Umulur ki, Rabbime dua etmekle mutsuz olmayacağım."

19:49 Böylelikle, onlardan ve Allah'tan başka taptıklarından kopup-ayrılınca ona İshak'i ve (oglu) Yakup'u armagan ettik ve her birini peygamber kildik.

19:50 Onlara rahmetimizden armagan(lar) bağışladık ve onlar için yüce bir doğruluk dili verdik.

19:51 Kitap'ta Musa'yi da zikret. Çünkü o, ihlasa erdirilmiş ve gönderilmiş (Resul) bir peygamberdi.

19:52 Ona, Tur'un sağ yanından seslendik ve onu (kendisiyle) gizlice söylemek için yakınlaştırdık.

19:53 Ona Rahmetimiz'den kardesi Harun'u da bir peygamber olarak armagan ettik.

19:54 Kitap'ta İsmail'i de zikret. Çünkü o, va'dinde doğruydu ve gönderilmiş (Resul) bir peygamberdi.

19:55 Halkına, namazı ve zekatı emrediyordu ve o, Rabbi Katında kendisinden razı olunan (bir insan)di.

19:56 Kitap'ta İdris'i de zikret. Çünkü o, doğru olan bir peygamberdi.

19:57 Biz onu yüce bir mekan (makam)a yükseltmistik.

19:58 İste bunlar; kendilerine Allah'ın nimet verdiği peygamberlerdendir; Adem'in soyundan, Nuh ile birlikte tasdiklarımız (insan nesilleri)den, İbrahim ve İsrail (Yakup)in soyundan, doğru yola erdirdiklerimizden ve seçtiklerimizdendirler. Onlara Rahman (olan Allah')in ayetleri okundugunda,

aglayarak secdeye kapanirlar.

19:59 Sonra onlarin arkasindan öyle nesiller türedi ki, namaz (kilma duyarlilikini) kaybettiler ve sehvetlerine kapilip-uydular. Böylece bunlar azginliklarinin cezasıyla karsilasacaklardır.

19:60 Ancak tevbe eden, iman eden ve salih amellerde bulunanlar (onlarin disindadir); iste bunlar, cennete girecekler ve hiçbir seyle zulme ugratilmayacaklar.

19:61 Adn cennetleri (onlarindir) ki, Rahman (olan Allah, onu) Kendi kullarina gaybtan vadetmistir. Süphesiz O'nun va'di yerine gelecektir.

19:62 Onda 'bos bir söz' isitmezler; sadece selam (i isitirler). Sabah aksam, onlarin riziklari orda (bulunmakta)dir.

19:63 O cennet; Biz, kullarimizdan takva sahibi olanlari (ona) varisçi kilacagiz.

19:64 Biz (elçiler) ancak Rabbiniz emriyle ineriz. Önümüzde, ardimizda ve bunlar arasinda olan hersey O'nundur. Senin Rabbin kesinlikle unutkan degildir.

19:65 Göklerin, yerin ve her ikisi arasindakilerin Rabbidir; su halde O'na ibadet et ve O'na ibadette kararli ol. Hiç O'nun adasi olan birini biliyor musun?

19:66 Insan demektedir ki: "Ben öldükten sonra mi, gerçekten diri olarak çikarilacagim?"

19:67 Insan önceden, hiçbir sey degilken, gerçekten Bizim onu yaratmis buldugumuzu (hiç) düşünmüyor mu?

19:68 Andolsun Rabbine, Biz onlari da, seytanlari da mutlaka hasredecegiz, sonra onlari cehennemde çevresinde diz üstü çökmüs olarak hazır bulunduracagiz.

19:69 Sonra, her bir gruptan Rahman (olan Allah)a karsi azginlik göstermek bakımindan en siddetli olanini ayiracagiz.

19:70 Sonra Biz ona (cehenneme) girmeye kimlerin en çok uygun oldugunu daha iyi biliriz.

19:71 Sizden ona girmeyecek hiç kimse yoktur. Bu, Rabbinin kesin olarak üzerine aldigi bir karardir.

19:72 Sonra, takva sahiplerini kurtaririz ve zulmedenleri diz üstü çökmüs olarak birakiveririz.

19:73 Onlara apaçik ayetlerimiz okundugunda, o inkar edenler, iman edenlere derler ki: "iki gruptan hangisi, makam bakımindan daha iyi, topluluk bakımindan daha güzeldir?"

19:74 Onlardan önce nice insan- nesillerini yikima ugrattik, onlar mal (giyim, kusan ve tefris) bakımindan da, gösteris bakımindan da daha güzeldiler.

19:75 De ki: "Kim sapiklik içindeyse, Rahman (olan Allah), ona süre tanidikça tanir; kendilerine va'dedilene -ya azabi veya kiyamet saatini- gördükleri zaman artik kimin yeri (makam, mevki) daha kötü, kimin askeri-gücü daha zayıfmis, öğreneceklerdir.

19:76 Allah, hidayet bulanlara hidayeti arttirir. Sürekli olan salih davranislar, Rabbinin Katinda sevap bakımindan daha hayirli, varilacak sonuç bakımindan da daha hayirlidir.

19:77 Ayetlerimizi inkar edip, bana: "Elbette mal ve çocuklar verilecektir" diyeni gördün mü?

19:78 O, gayba mi tanik oldu, yoksa Rahman (olan Allah)in Katinda(n) bir ahid mi aldı?

19:79 Asla; demekte oldugunu yazacagiz ve onun için azapta(n) da süre tanidikça taniyacagiz.

19:80 Onun söylemekte olduguna Biz mirasçi olacagiz; o Bize, 'yapayalniz tek basina' gelecektir.

19:81 Kendilerine güç (izzet) saglasinlar diye, Allah'tan baska ilahlar edindiler.

19:82 Hayir; (o yalanci ilahlar) onlarin tapinislari inkar edecekler ve onlara karsi çeliskiye düsecekler.

19:83 Görmedin mi, Biz gerçekten seytanlari, kafirlerin üzerine gönderdik, onlari tahrik edip kiskirtiyorlar.

19:84 Onlara karsi acele davranma; Biz onlar için ancak saydikça sayiyoruz.

19:85 Takva sahiplerini bir heyet halinde Rahman (olan Allah'in huzurun)a toplayacagimiz gün,

19:86 Suçlu-günahkarlari susamislar olarak cehenneme sürecegiz.

19:87 Rahmanin Katinda ahid almislari disinda (onlar) sefaate malik olmayacaklardir.

19:88 "Rahman çocuk edinmistir" dediler.

19:89 Andolsun, siz oldukça çirkin bir cesaretle bulunup-geldiniz.

19:90 Neredeyse bundan dolayi, gökler paramparça olacak, yer çatlayacak ve daglar yikilip göçüverecekti.

19:91 Rahman adina çocuk öne sürdüklerinden (ötürü bunlar olacakti.)

19:92 Rahman (olan Allah)a çocuk edinmek yarasmaz.

19:93 Göklerde ve yerde olan (herkesin ve herseyin) tümü Rahman (olan Allah)a, yalnızca kul olarak gelecektir.

19:94 Andolsun, onlarin tümünü kusatmis ve onlari sayi olarak saymis bulunmaktadır.

19:95 Ve onlarin hepsi, kiyamet günü O'na, 'yapayalniz, tek baslarina' geleceklerdir.

19:96 Iman edenler ve salih amellerde bulunanlar ise, Rahman (olan Allah), onlar için bir sevgi kilacaktır.

19:97 Biz bunu (Kur'an'i) senin dilinle kolaylastirdik, takva sahiplerine müjde vermen ve direnen bir kavmi uyari-korkutman için.

19:98 Biz, onlardan önce nice insan nesillerini yikima ugrattik; (simdiyse) onlardan hiçbirini hissediyor veya onlarin fisiltilerini duyuyor musun?

Sura 20: Ta-Ha

20:1 Ta, Ha.

20:2 Biz sana bu Kur'an'i günlük çekmen için indirmedik,

20:3 'İçi titreyerek korku duyanlara' ancak öğüt-hatirlatma (olsun diye indirdik).

20:4 Yeri ve yüksek gökleri yaratan tarafından bir indirmedir.

20:5 Rahman (olan Allah) arsa istiva etmistir.

20:6 Göklerde, yerde, bu ikisinin arasinda ve nemli topragin altinda olanlarin tümü O'nundur.

20:7 Sözü açiga vursan da, (gizlesen de birdir). Çünkü süphesiz O, gizliyi de, gizlinin gizlisini de bilmektedir.

20:8 Allah; O'ndan baska Ilah yoktur. En güzel isimler O'nundur.

20:9 Sana Musa'nin haberi geldi mi?

20:10 Hani bir ates görmüştü de, ailesine söyle demisti: "Durun, bir ates gördüm; umulur ki size ondan bir kor getiririm veya atesin yaninda bir yol-gösterici bulurum."

20:11 Nitekim ona gidince, kendisine seslenildi: "Ey Musa."

20:12 "Gerçekten Ben, Ben senin Rabbinim. Ayakkabilarini çıkar; çünkü sen, kutsal vadi olan Tuva'dasin."

20:13 "Ben seni seçmiş bulunuyorum; bundan böyle vahyolunani dinle."

20:14 "Gerçekten Ben, Ben Allah'im, Benden baska Ilah yoktur; su halde Bana ibadet et ve Beni zikretmek için dosdogru namaz kil."

20:15 "Süphesiz, kiyamet-saati yaklasarak gelmektedir. Herkesin harcadigi çabanin karsiligini almasi için, onun (kosup haberini) neredeyse gizleyeceğim."

20:16 "Öyleyse, ona inanmayip kendi hevasina uyan, sakin seni ondan alikoymasın; sonra yıkima ugrarsın."

20:17 "Sag elindeki nedir ey Musa?"

20:18 Dedi ki: "O, benim asamdir; ona dayanmakta, onunla davarlarim için ağaçlardan yaprak düşürmekteyim, onda benim için daha baska yararlar da var."

20:19 Dedi ki: "Onu at, ey Musa."

20:20 Böylece, onu atti; (bir de ne görsün) o hemen hizla kosan (kocaman) bir yılan (oluvermiş).

20:21 Dedi ki: "Onu al ve korkma, Biz onu ilk durumuna çevireceğiz."

20:22 "Elini koltuguna sok, bir hastalik olmadan, baska bir mucize (ayet) olarak bembeyaz bir durumda çiksin."

20:23 "Öyle ki, sana büyük mucizelerimizden (birini) göstermiş olalım."

20:24 "Firavun'a git, çünkü o azmis bulunuyor."

20:25 Dedi ki: "Rabbim, benim göğsümü aç."

20:26 "Bana isimi kolaylastir."

20:27 "Dilimden düğümü çöz;"

20:28 "Ki söyleyeceklerimi kavrasınlar."

20:29 "Ailemden bana bir yardimci kil,"

20:30 "Kardesim Harun'u"

20:31 "Onunla arkami kuvvetlendir."

20:32 "Onu isimde ortak kil,"

20:33 "Böylece Seni çok tesbih edelim."

20:34 "Ve Seni çok zikredegim."

20:35 "Süphesiz Sen bizi görüyorsun."

20:36 (Allah) Dedi ki: "Ey Musa istedigini sana verilmistir."

20:37 "Andolsun, Biz sana bir defa daha lütufta bulunmustuk."

20:38 "Hani, annene vahyolunan seyi vahyetmistik, (söyle ki:)"

20:39 "Onu sandigin içine koy, suya birak, böylece su onu sahile biraksin; onu Benim de düşmanim, onun da düşmanı olan biri alacaktır. Gözümün önünde yetistirilmen için, Kendim'den sana bir sevgi yönelttim."

20:40 "Hani kız kardesin gezinip; "Onu(n bakimini) üstlenecek birini size haber vereyim mi?" demekteydi. Böylece, seni annene geri çevirmis olduk ki, gözü aydin olsun ve hüzne kapilmasin. Sen bir insan öldürmüstün de, Biz seni tasadan kurtarmis ve seni 'esasli bir denemeden geçirip-denemistik.' Medyen halki arasinda da yıllarca kalmistin, sonra bir kader üzerine (buraya) geldin ey Musa."

20:41 "Seni Kendim için seçtim."

20:42 "Sen ve kardesin ayetlerimle gidin ve Beni zikretmede gevsek davranmayın."

20:43 "İkiniz Firavun'a gidin, çünkü o, azmis bulunuyor."

20:44 "Ona yumusak söz söyleyin, umulur ki öğüt alip-düşünür veya içi titrer-korkar."

20:45 Dediler ki: "Rabbimiz, gerçekten, onun bize karsi 'taskin bir tutum takinmasindan' ya da 'azgin davranmasindan' korkuyoruz."

20:46 Dedi ki: "Korkmayın, çünkü Ben sizinle birlikteyim; isitiyorum ve görüyorum."

20:47 "Haydi ona gidin de deyin ki: Biz senin Rabbinin elçileriyiz, Israilogullari'ni bizimle birlikte gönder ve onlara (artik) azap verme. Sana Rabbinden bir ayetle geldik. Selam, hidayete tabi olanların üzerine olsun."

20:48 "Gerçekten bize vahyolundu ki: Dogrusu azap, yalanlayan ve yüz çevirenlerin üstünedir."

20:49 (Ona gidip aynı seyleri tekrarladıklarında, Firavun onlara) Dedi ki: "Sizin Rabbiniz kim ey Musa?"

20:50 Dedi ki: "Bizim Rabbimiz, herseye yaratilisini veren, sonra dogru yolunu gösterendir."

20:51 (Firavun) Dedi ki: "İlk çağlardaki nesillerin durumu nedir öyleyse?"

20:52 Dedi ki: "Bunun bilgisi Rabbimin Katında bir kitaptadır. Benim Rabbim sasirmaz ve unutmaz."

20:53 "Ki (Rabbim), yeryüzünü sizin için bir besik kildi, onda sizin için yollar döseddi ve gökten su indirdi; böylelikle bununla her tür bitkiden çiftler çıkardık."

20:54 "Yiyin ve hayvanlarınızı otlatin. Süphesiz, bunda sagduyu sahipleri için elbette ayetler vardır."

20:55 Sizi ondan yarattık, ona geri vereceğiz ve sizi bir kere daha ondan çıkaracağız."

20:56 Andolsun, Biz ona ayetlerimizin tümünü gösterdik; fakat o, yalanladı ve ayak diretti."

20:57 Dedi ki: "Ey Musa, sen bizi sihrinle yurdumuzdan sürüp çıkarmaya mi gelmiş bulunuyorsun?"

20:58 "Madem böyle, biz de sana buna benzer bir sihirle geleceğiz; şimdi sen, bir 'bulusma zamani ve yeri' tespit et, bizim de, senin de karsi olamayacağımız açık, geniş bir yer olsun" dedi."

20:59 (Musa) Dedi ki: "Bulusma zamanimiz, (ülkenin ulusal) bayram günü ve insanların toplanacağı kulluk vakti (olsun)."

20:60 Böylelikle Firavun arkasını dönüp gitti, hileli düzenini (yürütecek büyücülerini) biraraya getirdi, sonra geldi.

20:61 Musa onlara dedi ki: "Size yazıklar olsun, Allah'a karşı yalan düzüp uydurmayın, sonra bir azap ile kökünüzü kurutur. Yalan düzüp uyduran gerçekten yok olup gitmiştir."

20:62 Bunun üzerine, kendi aralarında durumlarını tartışmaya başladılar ve gizli konuşmalara geçtiler.

20:63 Dediler ki: "Bunlar herhalde iki sihirbazdır, sizi sihirleriyle yurdunuzdan sürüp-çıkarmak ve örnek olarak tutturduğunuz yolunuzu (dininizi) yok etmek istemektedirler."

20:64 "Bundan ötürü, tuzaklarınızı biraraya getirin, sonra gruplar halinde gelin; bugün üstünlük sağlayan, gerçekten kurtuluşu bulmuştur."

20:65 "Ey Musa" dediler. Ya sen (asani) at veya önce biz atalım."

20:66 Dedi ki: "Hayır, siz atın." Sonra hemen (ne görsün), sihirlerinden dolayı, onların ipleri ve asaları kendisine gerçekten kosuyormuş gibi göründü.

20:67 Musa, bu yüzden kendi içinde bir tür korku duymaya başladı.

20:68 "Korkma" dedik. "Muhakkak sen üstün geleceksin."

20:69 "Sag elindeki atıver, onların yaptıklarını yutacaktır; çünkü onların yaptıkları yalnızca bir büyücü hilesidir. Büyücü ise nereye varsa kurtulamaz."

20:70 Bunun üzerine büyücüler, secdeye kapandılar: "Harun'un ve Musa'nın Rabbine iman ettik" dediler.

20:71 (Firavun) Dedi ki: "Ben size izin vermeden önce ona inandınız öyle mi? Süphesiz o, size büyüü öğreten büyüğünüzdür. O halde ben de sizin ellerinizi ve ayaklarınızı çapraz olarak keseceğim ve sizi hurma dallarında sallandıracam. Siz de elbette, hangimizin azabi daha şiddetliymiş ve daha süreklimiş öğrenmiş olacaksınız."

20:72 Dediler ki: "Bize gelen apaçık delillere ve bizi yaratana seni asla 'tercih edip-seçmeyiz." Neyde hükmünü yürütebileceksen, durmaksızın hükmünü yürüt; sen, yalnızca bu dünya hayatında hükmünü yürütebilirsin."

20:73 "Gerçekten biz Rabbimiz'e iman ettik; günahlarımızı ve sihir dolayısıyla bizi kendisine karşı zorlayarak-sürüklediğin (suçumuzu) bağışlasın. Allah, daha hayırlidir ve daha süreklidir."

20:74 "Gerçek şu ki, kim Rabbine suçlu-günahkar olarak gelirse, hiç şüphe yok, onun için cehennem vardır. Onun içinde ise, ne ölebilir, ne dirilebilir."

20:75 "Kim O'na iman edip salih amellerde bulunarak O'na gelirse, iste onlar, onlar için de yüksek dereceler vardır."

20:76 "İçlerinde ebedi kalacakları altından ırmaklar akan Adn cennetleri de (onlarındır). Ve iste bu, arınmış olanın karşılığıdır."

20:77 Andolsun, Biz Musa'ya vahyetmistik: "Kullarımı geceleyin yürüyüşe geçir, onlara denizde kuru bir yol aç, yetişmekten korkmadan ve endişeye kapılmadan."

20:78 Firavun ise, ordularıyla peslerine düştü; sulardan onları kaplayiveren kaplayiverdi.

20:79 Firavun, kendi kavmini sasirtip saptirdi ve onları dogruya yöneltmedi.

20:80 Ey Israilogullari, andolsun, sizi düsmanlarınızdan kurtardik. Tur'un sag yaninda sizinle vaadlestik ve üzerinize kudret helvasıyla bildircin indirdik.

20:81 Size, rizik olarak verdiklerimizden temiz olanlarından yiyyin, bu konuda azginlik yapmayin, yoksa gazabim üzerinize kaçinilmaz olarak iner: Benim gazabim, kimin üzerine inerse, muhakkak o, tepetaklak düsmüstür.

20:82 Gerçekten Ben, tevbe eden, inanan, salih amellerde bulunup da sonra dogru yola erisen kimseyi süphesiz bagislayiciyim.

20:83 "Seni kavminden 'çarçabuk ayrılmaya iten' nedir ey Musa?"

20:84 Dedi ki: "Onlar arkamda izim üzerindedirler, hosnut kalman için, Sana gelmekte acele ettim Rabbim."

20:85 Dedi ki: "Biz senden sonra kavmini deneme (fitne)den geçirdik, Samiri onları sasirtip-saptirdi."

20:86 Bunun üzerine Musa, kavmine oldukça kızgin, üzgün olarak döndü. Dedi ki: "Ey kavmim, Rabbiniz size güzel bir vaadde bulunmadı mı? Size (verilen) söz (ya da süre) pek uzun mu geldi? Yoksa Rabbinizden üzerinize kaçinilmaz bir gazabın inmesini mi istediniz de bana verdiginiz sözden caydiniz?"

20:87 Dediler ki: "Biz sana verdigimiz sözden kendiligimizden dönmedik, ancak o kavmin (Misir halkinin) süs esyalarından birtakim yükler yüklenmistik, onları (atese) attik, böylece Samiri de atti."

20:88 Böylece onlara böğüren bir buzagi heykeli döküp çıkardı, "Iste, sizin de ilahiniz, Musa'nin ilahi budur; fakat (Musa) unuttu" dediler.

20:89 Onun kendilerine bir sözle cevap vermedigini ve onlara bir zarar veya fayda saglamaya gücü olmadigini görmüyorlar mı?

20:90 Andolsun, Harun bundan önce onlara: "Ey kavmim, gerçekten siz bununla fitneye düsürüldünüz (denendiniz). Sizin asil Rabbiniz Rahman (olan Allah)dir; su halde bana uyun ve emrime itaat edin" demisti.

20:91 Demislerdi ki: "Musa bize geri gelinceye kadar ona (buzagiya) karsi bel büküp önünde egilmekten kesinlikle ayrılmayacagiz."

20:92 (Musa da gelince:) "Ey Harun" demisti. "Onların saptiklarını gördüğün zaman seni (Onlara müdahale etmekten) alikoyan neydi?"

20:93 "Niye bana uymadin, emrime bas mi kaldirdin?"

20:94 Dedi ki: "Ey annemin oğlu, sakalimi ve basimi tutup-yolma. Ben, senin: "Israilogullari arasinda ayrilik çıkardın, sözümü önemsemedin" demenden endise edip korktum."

20:95 (Musa) Dedi ki: "Ya senin amacin nedir ey Samiri?"

20:96 Dedi ki: "Ben onların görmediklerini gördüm, böylece elçinin izinden bir avuç alip ativerdim; böylelikle bana bunu nefsim hosa giden (bir sey) gösterdi."

20:97 Dedi ki: "Haydi çekip git, artık senin hayatta (hakettigin ceza:

"Bana dokunulmasin") deyip yerinmendir." Ve süphesiz senin için kendisinden asla kaçınamayacağı (azap dolu) bir buluşma zamanı vardır. Üstüne kapanıp bel bükerek önünde eğildiğin ilahına bir bak; biz onu mutlaka yakacağız, sonra darmadagin edip denizde savuracağız."

20:98 "Sizin İlahiniz yalnızca Allah'tır ki, O'nun dışında İlah yoktur. O, ilim bakımından her şeyi kusatmıştır."

20:99 Sana geçmişlerin haberlerinden bir bölümünü böylece aktarıyoruz. Gerçekten, sana Katimiz'dan bir zikir verdik.

20:100 Kim bundan yüz çevirirse, süphesiz kıyamet günü o, bir günah-yükü yüklenecektir.

20:101 O (yükün altı)nda ebedi olarak kalıcıdır. Bu, kıyamet günü onlar için ne kötü bir yüküdür.

20:102 Sur'a üfürüleceği gün, Biz suçlu-günahkarları o gün, (yüzleri kara, gözleri) gömgeğök (kaskatı ve kör) olarak' toplayacağız.

20:103 (Dünyada) Yalnızca on (gün) kaldınız" diye kendi aralarında fışıldasacaklar.

20:104 Onların sözünü ettiklerini Biz daha iyi biliyoruz. Tutulan yol bakımından onların daha üst olanları ise: "Siz yalnızca bir gün kaldınız" derler.

20:105 Sana dağlar hakkında soruyorlar. De ki: "Benim Rabbim, onları darmadagin edip savuracak"

20:106 "Yerlerini bombos, çirçiplak bırakacaktır."

20:107 "Orada ne bir eğrilik göreceksin, ne de bir tümsek."

20:108 O gün, kendisinden sapma imkanı olmayan çağırıcıya uyacaklar. Rahman (olan Allah)a karşı sesler kısalmıştır; artık bir hırıltıdan başka bir şey işitemezsin.

20:109 O gün, Rahman (olan Allah)'in kendisine izin verdiği ve sözünden hosnut olduğu kimseden baskasının sefaati bir yarar sağlamaz.

20:110 O, önlerindeki de, arkalarındaki de bilir. Onlar ise, bilgi bakımından O'nu kavrayıp kusatamazlar.

20:111 (Artık bütün) Yüzler, diri, kaim olanın önünde eğik durmustur ve zulüm yüklenen ise yok olup gitmiştir.

20:112 Kim de bir mü'min olarak, salih olan amellerde bulunursa, artık o, ne zulümden korksun, ne hakkının eksik tutulmasından.

20:113 Böylece Biz onu, Arapça bir Kur'an olarak indirdik ve onda korkulacak şeyleri türlü şekillerde açıkladık; umulur ki korkup-sakinirlar ya da onlar için düşünme (yeteneğini) oluşturun.

20:114 Hak olan, biricik hükümdar olan Allah Yücedir. Onun vahyi sana gelip-tamamlanmadan evvel, Kur'an'i (okumada) acele etme ve de ki: "Rabbim, ilmimi arttır."

20:115 Andolsun, Biz bundan önce Adem'e ahid vermistik, fakat o, unutuverdi. Biz onda bir kararlılık bulmadık.

20:116 Hani Biz meleklere: "Adem'e secde edin" demistik, İblis'in dışında (diğerleri) secde etmişlerdi, o, ayak diremişti.

20:117 Bunun üzerine dedik ki: "Ey Adem, bu gerçekten sana ve esine düşmandır; sakın sizi cennetten sürüp çıkarmasın, sonra mutsuz olursun."

20:118 Süphesiz ki, senin acıkmaman ve çıplak kalmaman orda (cennette kalmana bağlı)dir."

20:119 Ve gerçekten sen burada susamayacaksın ve güneş altında yanmayacaksın da."

20:120 Sonunda şeytan ona vesvese verdi; dedi ki: "Sana sonsuzluk ağacını ve yok olmayacak bir mülkü haber vereyim mi?"

20:121 Böylece ikisi ondan yediler, hemen ardından ayıp yerleri kendilerine açılıverdi, üzerlerini cennet yapraklarından yamayip-örtmeye başladılar. Adem, Rabbinin karsısına gelmiş oldu da sasirip-kaldı.

20:122 Sonra Rabbi onu seçti, tevbesini kabul etti ve doğru yola iletti.

20:123 Dedi ki: "Kiminiz kiminize düşman olarak, hepiniz ordan inin. Artık size Benden bir yol gösterici gelecektir; kim Benim hidayetime uyarsa artık o sasirip sapmaz ve mutsuz olmaz."

20:124 "Kim de Benim zikrimden yüz çevirirse, artık onun için sıkıntılı bir geçim vardır ve Biz onu kıyamet günü kör olarak hasredeceğiz."

20:125 "O da (söyle) demis olur: -Ben görmekte olan biriyken, beni niye kör olarak hasrettin Rabbim?"

20:126 (Allah da) Der ki: "İste böyle, sana ayetlerimiz gelmişti, fakat sen onları unuttun, bugün de sen iste böyle unutulmaktasın."

20:127 İste Biz ölçüsüzce davrananları ve Rabbinin ayetlerine inanmayanları böyle cezalandırırız; ahiretin azabı ise gerçekten daha şiddetli ve daha süreklidir.

20:128 Kendilerinden önceki nesillerden nicelelerini yıkıma uğratmamız, onları doğruya yöneltmedi mi? (Oysa bugün kendileri) onların kaldıkları yerlerde (tarihi kalıntıları üzerinde) gezinip duruyorlar. Süphesiz bunda sağduyu sahipleri için ayetler vardır.

20:129 Eğer Rabbinden geçmiş bir söz ve adı konulmuş (belirlenmiş) bir süre (ecele) olmasaydı muhakkak (yıkım azabı) kaçınılmaz olurdu.

20:130 Su halde onların söylediklerine karşı sabırlı ol, güneşin doğusundan ve batısından önce Rabbinin hamd ile tesbih et (yücelt). Gecenin bir bölümünde ve gündüzün uçlarında da tesbihte bulun ki hosnut olabilesin.

20:131 Onlardan bazı gruplara, kendilerini denemek için yararlandırdığımız dünya hayatının süsüne gözünü dikme. Senin Rabbinin rizki daha hayırlı ve daha süreklidir.

20:132 Ehline (ümmetine) namazı emret ve onda kararlı davran. Biz senden rizik istemiyoruz, Biz sana rizik veriyoruz. Sonuç da takvanındır.

20:133 Dediler ki: "Bize kendi Rabbinden bir ayet (mucize) getirmesi gerekmez miydi?" Onlara önceki kitaplarda açık belgeler gelmedi mi?

20:134 Eğer Biz onları bundan önceki bir azap ile yıkıma uğratmış olsaydık, süphesiz diyeceklerdi ki: "Rabbimiz, bize bir elçi gönderseydin de, küçülmeden ve aşağılanmadan önce Senin ayetlerine tabi olsaydık."

20:135 De ki: "Herkes gözetlemektedir; siz de gözleyip durun. Sonunda, dümdüz (dosdoğru) yolun sahipleri kimlermiş ve doğru yola ulaşan kimlermiş, pek yakında öğreneceksiniz."

Sura 21: Al-Anbiya

21:1 İnsanları sorgulama (zamani) yaklasti, kendileri ise gaflet içinde yüz çeviriyorlar.

21:2 Rablerinden kendilerine yeni bir hatırlatma gelmeyiversin, bunu mutlaka oyun konusu yaparak dinliyorlar.

21:3 Onların kalpleri tutkuyla oyalanmadadır. Zulmedenler, gizlice fisildastılar: "Bu sizin benzeriniz olan bir beser değil mi? Öyleyse, göz göre göre büyüye mi geleceksiniz?"

21:4 Dedi ki: "Benim Rabbim, gökte ve yerde söylenen-sözü bilir; O, isitendir, bilendir."

21:5 "Hayır" dediler. (Bunlar) Karmakarışık düşlerdir; hayır, onu kendisi uydurmuştur; hayır o bir sairdir. Böyle değilse, öncekilere gönderildiği gibi bize de bir ayet (mucize) getirsin."

21:6 Kendilerinden evvel yıkıma uğrattığımız hiçbir ülke (halkı) iman etmemisti; şimdi bunlar mı iman edecek?

21:7 Biz senden önce de kendilerine vahyettiğimiz erkekler dışında elçi göndermedik. Eğer bilmiyorsanız, o halde zikir ehline sorun.

21:8 Biz onları, yemek yemez cesetler kılmadık ve onlar ölümsüz degillerdi.

21:9 Sonra onlara verdiğimiz söze sadık kaldık, böylece onları ve dilediklerimizi kurtardık da ölçüsüz davranışları yıkıma uğrattık.

21:10 Andolsun, size (bütün durumlarınızı kapsayan) zikrinizin içinde bulunduğu bir kitap indirdik. Yine de akıllanmayacak misiniz?

21:11 Biz, zulmeden ülkelere nicesini kirip geçirdik ve bunun ardından bir başka kavmi meydana getirdik.

21:12 Bizim zorlu-azabımızı hissettikleri zaman, oradan büyük bir hızla uzaklaşıp kaçıyorlardı.

21:13 "Uzaklaşıp-kaçmayın, içinde simarip azdığınız refaha ve yurtlarınıza dönün; çünkü sorguya çekileceksiniz."

21:14 "Yazıklar bize" dediler. "Gerçekten biz, zalimmişiz."

21:15 Onların bu yakınmaları, Biz onları biçilmiş ekin, sönmüş ocak durumuna getirinceye kadar son bulmadı.

21:16 Biz, bir 'oyun ve oyalanma konusu' olsun diye göğü, yeri ve ikisi arasında bulunanları yaratmadık.

21:17 Eğer bir 'oyun ve oyalanma' edinmek isteseydik, bunu, Kendi Katimiz'dan edinirdik. Yapacak olsaydık, böyle yapardık.

21:18 Hayır, Biz hakkı batılın üstüne fırlatırız, o da onun beynini darmadağın eder. Bir de bakarsın ki, o, yok olup gitmiştir. (Allah'a karşı) Nitelendiregeldiklerinizden dolayı eyvahlar size.

21:19 Göklerde ve yerde kim varsa O'nundur. O'nun yanında olanlar, O'na ibadet etmekte büyüklüğe kapılmazlar ve yorgunluk duymazlar.

21:20 Gece ve gündüz, hiç durmaksızın tesbih ederler.

21:21 Yoksa onlar, yerden birtakim ilahlar edindiler de, onlar mı (ölüleri) diriltecekler?

21:22 Eğer her ikisinde (gökte ve yerde) Allah'ın dışında ilahlar olsaydı, elbette, ikisi de bozulup gitmişti. Arsin Rabbi olan Allah onların nitelendiregeldikleri şeylerden Yücedir.

21:23 O, yaptıklarından sorulmaz, oysa onlar sorguya çekilirler.

21:24 Yoksa O'ndan baska ilahlar mi edindiler? De ki: "Kesin-kanit (burhan)inizi getirin. Iste benimle birlikte olanlarin zikri (kitabî) ve benden öncekilerin de zikri." Hayir, onlarin çogu hakki bilmiyorlar, bundan dolayi yüz çeviriyorlar.

21:25 Senden önce hiçbir elçi göndermedik ki, ona sunu vahyetmis olmayalım: "Benden baska İlah yoktur, öyleyse Bana ibadet edin."

21:26 "Rahman (olan Allah) çocuk edindi" dediler. O, (bu yakistirmeden) Yücedir. Hayir, onlar (melekler) ikrama layik görülmüş kullardir.

21:27 Onlar sözle (bile olsa) O'nun önüne geçmezler ve onlar O'nun emriyle yapip-etmektedirler.

21:28 O, önlerindeki ve arkalarındaki bilir; onlar sefaat etmezler (kendisinden) hosnut olunandan baska. Ve onlar, O'nun hasmetinden içleri titremekte olanlardir.

21:29 Onlardan her kim: "Gerçekten ben, O'nun disinda bir ilahim" diyecek olsa, bu durumda Biz onu cehennemle cezalandiririz. Zalimleri Biz böyle cezalandiririz.

21:30 O inkar edenler görmüyorlar mi ki, (baslangiçta) göklerle yer, birbiriyle bitisik iken, Biz onlari ayirdik ve her canlı seyi sudan yarattik. Yine de onlar inanmayacaklar mi?

21:31 Yeryüzünde, onlari sarsmasin diye, sabit daglar yarattik ve dogru gidebilsinler diye genis yollar açtik.

21:32 Gökyüzünü korunmus bir tavan kildik; onlar ise bunun ayetlerinden yüz çeviriyorlar.

21:33 Geceyi, gündüzü, güneşi ve ayi yaratan O'dur; her biri bir yörüngede yüzüp gidiyor.

21:34 Senden önce hiçbir besere ölümsüzlüğü vermedik; şimdi sen ölürsen onlar ölümsüz mü kalacaklar?

21:35 Her nefis ölümü tadicidir. Biz sizi, serle de, hayirla da deneyerek imtihan ediyoruz ve siz Bize döndürüleceksiniz.

21:36 İnkâr edenler seni gördüklerinde, seni yalnızca alay-konusu ediyorlar (ve:) "Sizin ilahlarinizi diline dolayan bu mu?" (derler.) Oysa Rahman (olan Allah)in sözünü (kitabini) inkâr edenler kendileridir.

21:37 İnsan aceleden (aceleci olarak) yaratildi. Size ayetlerimi yakinda göstereceğim. Şimdi hemen acele etmeyin.

21:38 "Eger dogruyu söylüyor iseniz, bu vaid (edilen günün sorgu ve azabi) ne zamandır?" derler.

21:39 O inkâr edenler, yüzlerinden ve sirtlarından atesi püskürtmeyecekleri ve hiç yardım alamayacakları zamani bir bilselerdi.

21:40 Hayir, onlara apansiz gelecek de, böylece onlari saskina çevirecek; artık ne onu geri çevirmeye güçleri yetecek ve ne onlara süre taninacak.

21:41 Andolsun, senden önceki elçilerle de alay edildi, fakat içlerinden küçük düşürenleri, o alaya aldıkları (azap) sarip-kusativerdi.

21:42 De ki: "Gece ve gündüz sizi Rahman (olan Allah)tan kim koruyabilir?" Hayir, onlar Rablerini zikirden yüz çevirenlerdir.

21:43 Yoksa Bize karsi kendilerini, engelleyerek koruyabilecek ilahlari mi var? Onlarin kendi nefislerine bile yardima güçleri yetmez ve onlar Bizden

yakınlık bulamazlar.

21:44 Evet, Biz onları ve atalarını yararlandırdık; öyle ki, ömür onlara (hiç bitmeyecekmiş gibi) uzun geldi. Fakat şimdi, Bizim gerçekten yere gelip onu etrafından eksiltmekte olduğumuzu görmüyorlar mı? Su halde, üstün gelenler onlar mı?

21:45 De ki: "Ben sizi yalnızca vahy ile uyarıp-korkutuyorum. Ancak sağır olanlar, uyarıldıklarında çağrıyı isitmezler."

21:46 Andolsun, onlara Rabbinin azabından 'bir ufak esinti' dokunacak olsa hiç tartışmaz; "Eyvahlar bize, gerçekten bizler zulme sapanlarmız" diyecekler.

21:47 Biz ise, kıyamet gününe ait duyarlı teraziler koyarız da artık, hiçbir nefis hiçbir şeyle haksızlığa uğramaz. Bir hardal tanesi bile olsa ona (teraziye) getiririz. Hesap görücüler olarak Biz yeteriz.

21:48 Andolsun, Biz Musa'ya ve Harun'a, takva sahipleri için bir aydınlık ve bir öğüt (zikir) olarak, hak ile batılı birbirinden ayıran (furkan)ı verdik.

21:49 Onlar, Rablerine karşı gayb ile (O'nu görmedikleri halde) bir hasyet içindedirler ve onlar, kıyamet saatinden 'içleri titremekte olanlardır.'

21:50 Bu, Bizim ona indirdiğimiz mübarek bir zikirdir. Su halde onu inkar edecek olanlar siz misiniz?

21:51 Andolsun, bundan önce İbrahim'e rüsdünü vermistik ve Biz onu (doğruyu seçme yeteneğinde olduğunu) bilenlerdik.

21:52 Hani babasına ve kavmine demisti ki: "Sizin, karsılarında bel büküp eğilmekte olduğunuz bu temsili heykeller nedir?"

21:53 "Biz atalarımızı bunlara tapıyor bulduk" dediler.

21:54 Dedi ki: "Andolsun, siz ve atalarınız apaçık bir sapıklık içindediniz."

21:55 'Sen bize gerçeği mi getirdin, yoksa (bizimle) oyun oynayanlardan misin?'"

21:56 "Hayır" dedi. "Sizin Rabbiniz göklerin ve yerin Rabbidir, onları Kendisi yaratmıştır ve ben de buna şahadet edenlerdenim."

21:57 "Andolsun Allah'a, sizler arkanızı dönüp gittikten sonra, ben sizin putlarınıza muhakkak bir tuzak kuracağım."

21:58 Böylece o, yalnızca büyükleri hariç olmak üzere onları paramparça etti; belki ona başvururlar diye.

21:59 "Bizim ilahlarımıza bunu kim yaptı? Süphesiz o, zalimlerden biridir" dediler.

21:60 "Kendisine İbrahim denilen bir gencin bunları diline doladığını isittik" dediler.

21:61 Dediler ki: "Öyleyse, onu insanların gözü önüne getirin ki ona (nasıl bir ceza vereceğimize) şahid olsunlar."

21:62 Dediler ki: "Ey İbrahim, bunu ilahlarımıza sen mi yaptın?"

21:63 "Hayır" dedi. "Bu yapmıştır, bu onların büyükleridir; eğer konuşabiliyorsa, siz onlara soruverin."

21:64 Bunun üzerine kendi vicdanlarına başvurular da; "Gerçek şu ki, zalim olanlar sizlersiniz (biziz)" dediler.

21:65 Sonra, yine tepeleri üstüne ters döndüler: "Andolsun, bunların

konusamayacaklarını sen de bilmektesin."

21:66 Dedi ki: "O halde, Allah'ı bırakıp da sizlere yararı olmayan ve zararı dokunmayan şeylere mi tapıyorsunuz?"

21:67 "Yuh size ve Allah'tan başka tapıklarınıza. Siz yine de akıllanmayacak mısınız?"

21:68 Dediler ki: "Eğer (bir şey) yaparsanız, onu yakın ve ilahlarınıza yardımında bulunun."

21:69 Biz de dedik ki: "Ey ates, İbrahim'e karşı soğuk ve esenlik ol."

21:70 Ona bir düzen (tuzak) kurmak istediler, fakat Biz onları daha çok hüsrana uğrayanlar kıldık.

21:71 Onu ve Lut'u kurtarıp içinde, âlemler (insanlık) için bereketler kıldığımız yere (ülkeye) çıkardık.

21:72 Ona İshak'i armağan ettik, üstüne de Yakub'u; her birini salihler kıldık.

21:73 Ve onları, Kendi emrimizle hidayete yönelten önderler kıldık ve onlara hayri kapsayan-fiilleri, namaz kılmayı ve zekat vermeyi vahyettik. Onlar bize ibadet edenlerdi.

21:74 Lut'a da bir hüküm ve ilim verdik ve onu çirkin işler yapmakta olan şehirden kurtardık. Şüphesiz onlar, bozulmaya uğrayan kötü bir kavimdi.

21:75 Onu rahmetimize soktuk, çünkü o, salihlerdendi.

21:76 Nuh da; daha önce çağrıda bulunduğu zaman, Biz onun çağrısına cevap verdik, onu ve ailesini büyük bir üzüntüden kurtardık.

21:77 Ve ayetlerimizi yalanlayan kavimden 'ona yardım edip-öcünü aldık'. Şüphesiz onlar, kötü bir kavimdi, Biz de onların tümünü suya batırıp boğduk.

21:78 Davud ve Süleyman da; hani kavmin hayvanlarının içine girip yayıldığı ekin-tarlaları konusunda hüküm yürütüyorlardı. Biz onların hükmüne şahid idik.

21:79 Biz bunu (hüküm) Süleyman'a kavrattık, her birine hüküm ve ilim verdik. Davud ile birlikte tesbih etsinler diye, dağlara ve kuşlara boyun egdirdik. (Bunları) Yapanlar Biz idik.

21:80 Ve sizin için ona, zorlu-savaşınızda sizi korusun diye, '(madeni) giyim-sanatını' öğrettik. Buna rağmen siz sükredenler mısınız?

21:81 Süleyman için de, fırtına biçiminde esen rüzgara (boyun egdirdik) ki, kendi emriyle, içinde bereketler kıldığımız yere akıp giderdi. Biz her şeyi bilenleriz.

21:82 Onun için denizde dalgalılık yapan ve bundan başka iş(ler) de gören şeytanlardan kimseleri de (emrine verdik). Biz onların koruyucuları idik.

21:83 Eyüp de; hani o Rabbinin çağrıda bulunmuştu: "Şüphesiz bu dert (ve hastalık) beni sarıverdi. Sen merhametlilerin en merhametli olanısın."

21:84 Böylece onun duasına icabet ettik. Kendisinden o derdi giderdik; ona Katimiz'dan bir rahmet ve ibadet edenler için bir zikir olmak üzere ailesini ve onlarla birlikte bir katini daha verdik.

21:85 İsmail, İdris ve Zül-Kıfl, hepsi sabredenlerdendi.

21:86 Onları rahmetimize soktuk, şüphesiz onlar salih kimselerdi.

21:87 Balık sahibi (Yunus'u da); hani o, kızmış vaziyette gitmişti ki; bundan dolayı kendisini sıkıntıya düşürmeyeceğimizi sanmıştı.

(Baligin karnindaki) Karanliklar içinde: "Senden baska Ilah yoktur, Sen Yücesin, gerçekten ben zulmedenlerden oldum" diye çağrida bulunmustu.

21:88 Bunun üzerine duasina icabet ettik ve onu üzüntüden kurtardik.

Iste Biz, iman edenleri böyle kurtaririz.

21:89 Zekeriya da; hani Rabbine çağrida bulunmustu: "Rabbim, beni yalnız basima birakma, sen mirasçilarin en hayirlisisin."

21:90 Onun duasina icabet ettik, kendisine Yahya'yi armagan ettik, esini de dogurmaya elverisli kildik. Gerçekten onlar hayirlarda yarisirlardi, umarak ve korkarak Bize dua ederlerdi. Bize derin saygi gösterirlerdi.

21:91 Irzini koruyan (Meryem); Biz ona Kendi ruhumuzdan üfledik, onu ve çocugunu insanliga bir ayet kildik.

21:92 Gerçekten, sizin bu ümmetiniz tek bir ümmettir. Ben de sizin Rabbinizim, öyleyse Bana ibadet ediniz.

21:93 Onlar, islerini kendi aralarinda parça parça dagittilar (dinlerinde bölünmeler yaptilar); hepsi Bize döneceklerdir.

21:94 Artık kim, bir mü'min olarak salih amellerde bulunursa, onun çabasi için (karsilik olarak) küfran (nankörlük) yoktur. Süphesiz Biz, onun yazicilariyiz.

21:95 Yikima ugrattigimiz bir ülkeye (tekrar dünya hayati) imkansiz (haram)dir; hiç süphesiz onlar, (dünyaya) bir daha geri dönmeyecekler.

21:96 Yecuc ve Mecuc (un sedleri) açıldiginda, onlar her bir tepeden akin ederler;

21:97 Gerçek olan va'd yaklasmistir, iste o zaman, inkar edenlerin gözleri yuvalarından fırlayacak: "Eyvahlar bize, biz bundan tam bir gaflet içindeydik, hayir, bizler zalim kimselerdik" (diyecekler).

21:98 Gerçekten siz de, Allah'in disinda taptiklariniz da cehennem odunusunuz, siz ona varacaksınız.

21:99 Eger onlar (gerçek) ilahlar olsalardi, ona girmeyeceklerdi. Oysa onların tümü içinde temelli kalicidirlar.

21:100 Orda kendileri için, 'kemikleri çatirdatan inlemeler' vardır. Onlar orda isitmezler de.

21:101 Ama Bizden kendilerine güzellik geçmis bulunanlar; iste, onlar, ondan uzaklastirilmislardir.

21:102 Onun ugultusunu bile duymazlar. Onlar nefislerinin arzuladigi (sayisiz nimet) içinde ebedi kalicidirlar.

21:103 Onlari, o en büyük korku hüzne kaptirmaz ve: "Iste bu sizin gününüzdür, size va'dedilmisti" diye melekler onlari karsilayacaklardır.

21:104 Bizim, gögü kitabın sahafelerini katlar gibi katlayacagimiz gün, ilk yaratmaya basladigimiz gibi, yine onu (eski durumuna) iade edecegiz. Bu, Bizim üzerimizde bir vaiddir. Elbette, Biz yapicilariz.

21:105 Andolsun, Biz zikirten sonra Zebur'da da: "Süphesiz Arz'a salih kullarım varisçi olacaktır" diye yazdik.

21:106 Gerçek su ki kulluk eden bir topluluk için bunda (Kur'an'da) 'açık bir mesaj' (veya gerçek bir çıkis yolu) vardır.

21:107 Biz seni alemler için yalnızca bir rahmet olarak gönderdik.

21:108 De ki: "Gerçekten bana: -Sizin Ilahiniz yalnızca bir tek

İlah'tir" diye vahyolunuyor; artık siz Müslüman olacak misiniz?"

21:109 Buna rağmen yüz çevirecek olurlarsa, de ki: "Size esitlik üzere açıklamada bulundum. Tehdit edildiginiz (sorgu ve azap günü) yakın mı, uzak mı, bilemem."

21:110 "Süphesiz O, sözün açıkta söylenenini de bilmekte, saklamakta olduklarınızı da bilmektedir."

21:111 "Bilemem; belki bu (sürenin açıklanmaması), sizin için bir (fitne) denemedir, (belki de) belli bir vakte kadar yararlanma (meta)dir."

21:112 (Resulullah) Dedi ki: "Rabbim, hak ile hükmet. Bizim Rabbimiz, sizin her türlü nitelendirmelerinize karşı yardımına sığınılan Rahman (olan Allah)dir."

Sura 22: Al-Hajj

22:1 Ey insanlar, Rabbinizden korkup-sakinin, çünkü kıyamet saatinin sarsintisi büyük bir şeydir.

22:2 Onu gördüğünüz gün, her emzikli kendi emzirdiğini unutup geçecek ve her gebe kendi yükünü düşürecektir. İnsanları da sarhos olmuş görürsün, oysa onlar sarhos degillerdir. Ancak Allah'ın azabi pek siddetlidir.

22:3 İnsanlardan kimi, Allah hakkında bilgisi olmaksızın tartışır durur ve her azgın-kaypak şeytanın pesine düşer.

22:4 Ona yazılmıştır: "Kim onu veli edinirse, süphesiz o (seytan) onu sasirtip-saptırır ve onu çilgin atesin azabına yöneltir."

22:5 Ey insanlar, eğer dirilisten yana bir kusku içindeyseniz, gerçek su ki, Biz sizi topraktan yarattık, sonra bir damla sudan, sonra bir alak'tan (embriyo), sonra yaratılış biçimi belli belirsiz bir çignem et parçasından; size (kudretimizi) açıkça göstermek için. Diledigimizi, adı konulmuş bir süreye kadar rahimlerde tutuyoruz. Sonra sizi bebek olarak çıkartıyoruz, sonra da erginlik çağına erismeniz için (sizi büyütüyoruz). Sizden kiminizin hayatına son verilmekte, kiminiz de, bildikten sonra hiçbir şey bilmeme durumuna gelmesi için ömrün en aşağı ucuna (yasliliga) geri çevrilmektedir. Yeryüzünü kupkuru ölü gibi görürsün, fakat Biz onun üzerine suyu indirdigimiz zaman titresir, kabarır ve her güzel çiftten (ürünler) bitirir.

22:6 İste böyle; süphesiz Allah, hakkın Kendisi'dir ve süphesiz ölüleri diriltir ve gerçekten herseye güç yetirendir.

22:7 Gerçek su ki, kıyamet-saati yaklasarak gelmektedir, onda süphe yoktur. Gerçekten Allah kabirlerde olanları diriltecektir.

22:8 İnsanlardan kimi, hiçbir bilgisi, yol göstericisi ve aydinlatıcı kitabı olmaksızın Allah hakkında tartışır-durur.

22:9 Allah'ın yolundan saptırmak amacıyla 'gururla salinip-kasilarak' (bunu yapar); dünyada onun için asagılanma vardır, kıyamet günü de yakıcı azabi ona taddiracagız.

22:10 (Ey insan) Bu, senin ellerinin önden takdim ettikleridir. Süphesiz Allah, kullar için zulmedici degildir.

22:11 İnsanlardan kimi, Allah'a bir ucundan ibadet eder, eğer kendisine bir hayır dokunursa, bununla tatmin bulur ve eğer kendisine bir fitne isabet

edecek olursa yüzü üstü dönüverir. O, dünyayı kaybetmiştir, ahireti de. İste bu, apaçık bir kayıptır.

22:12 Allah'tan baska, kendisine ne zarari dokunan, ne yarari olan seylere yakarir. İste bu, en uzak bir sapiklikdir.

22:13 (Ya da) Zarari, yararından daha yakin olana tapar; ne kötü yardımcı ve ne kötü yoldastir.

22:14 Süphesiz Allah, iman edip salih amellerde bulunanlari, altından irmaklar akan cennetlere sokar. Gerçekten Allah, her istedigini yapar.

22:15 Kim, Allah'in ona, dünyada ve ahirette kesin olarak yardım etmeyecegini saniyorsa, göge bir araç uzatsin sonra kesiversin de bir bakiversin, kurdugu düzen, onun öfkesini giderebilecek mi?

22:16 İste Biz onu (Kur'an'i) apaçık ayetler olarak indirdik; süphesiz Allah, diledigini hidayete yöneltir.

22:17 Gerçekten iman edenler, Yahudiler, yildiza tapanlar (Sabii) Hiristiyenlar, atese tapanlar (Mecusi) ve sirk kosanlar; süphesiz Allah, kiyamet günü aralarini ayiracaktır. Dogrusu Allah, herseyin üzerinde şahid olandır.

22:18 Görmedin mi ki, gerçekten, göklerde ve yerde olanlar, güneş, ay, yildizlar, daglar, ağaçlar, hayvanlar ve insanlardan birçoğu Allah'a secde etmektedirler. Birçoğu üzerine azap hak olmuştur. Allah kimi asagilik kilarsa, artık onun için bir yüceltici yoktur. Süphesiz Allah, diledigini yapar.

22:19 İste bunlar çekisen iki gruptur, Rableri konusunda çekistiler. İste o inkar edenler, onlar için atesten elbiseler biçilmistir; baslari üstünden de kaynar su dökülür.

22:20 Bununla karinlari içinde olanlar ve derileri eritilmiş olur.

22:21 Onlar için demirden kamçilar vardır.

22:22 Ne zaman ordan, sarsici-üzüntüden çıkmak isterlerse, oraya geri çevrilirler ve (onlara:) "Yakici azabi tadin" (denir).

22:23 Hiç süphesiz Allah, iman edenleri ve salih amellerde bulunanlari altından irmaklar akan cennetlere sokar, orada altından bileziklerle ve incilerle süslenirler; ordaki elbiseleri ipek(ten)tir.

22:24 Onlar, sözün en güzeline iletilmişlerdir ve övülen dogru yola iletilmişlerdir.

22:25 Gerçek su ki, inkar edip Allah yolundan ve yerlilerle disaridan gelenler için esit olarak (haram ve kible) kildigimiz Mescid-i Haram'dan alikoyanlara, orada zulmederek adaletten ayrılanlara aci bir azap taddiririz.

22:26 Hani Biz Ibrahim'e Evin (Kabe'nin) yerini belirtip hazirladigimiz zaman (söyle emretmistik:) "Bana hiçbir şeyi ortak kosma, tavaf edenler, kiyam edenler, rükua ve sücuda varanlar için Evimi tertemiz tut."

22:27 "Insanlar içinde hacci duyur; gerek yaya, gerekse uzak yollardan (derin vadilerden) gelen yorgun düsmüs develer üstünde sana gelsinler."

22:28 Kendileri için birtakim yararlarla şahid olsunlar ve kendilerine rizik olarak verdigi (kurbanlık) hayvanlar üzerine belli günlerde (kurban adarken) Allah'in adini ansinlar. Artık bunlardan yiğın ve zorluk çeken yoksulu da doyurun.

22:29 Sonra kirlerini gidersinler, adaklarını yerine getirsinler. Beyt-i Atik'i tavaf etsinler.

22:30 İste böyle; kim Allah'ın haram kıldıklarını (gözetip hükümlerini) yüceltirse, Rabbinin Katında kendisi için hayırlıdır. Size (haklarında yasaklar) okunanlar dışındaki hayvanlar helal kılındı. Öyleyse iğrenç bir pislik olan putlardan kaçın, yalan söz söylemekten de kaçın.

22:31 Allah'i birleyen (Hanif)ler olarak, O'na (hiçbir) ortak kosmaksızın. Kim Allah'a ortak kosarsa, sanki o gökten düsmüş de onu bir kus kapıvermiş veya rüzgar onu ıssız bir yere sürükleyip atmış gibidir.

22:32 İste böyle; kim Allah'ın sıralarını yüceltirse, şüphesiz bu, kalplerin takvasındandır.

22:33 Onlarda sizin için adı konulmuş bir süreye kadar yararlar vardır. Sonra onların yerleri Beyt-i Atik'tir.

22:34 Biz her ümmet için bir "Mensek" kıldık, O'nun kendilerine rizik olarak verdiği (kurbanlık) hayvanlar üzerine Allah'ın adını ansınlar diye. İste sizin İlahiniz bir tek İlah'tir, artık yalnızca O'na teslim olun. Sen alçak gönüllü olanlara müjde ver.

22:35 Onlar ki, Allah anıldığı zaman kalpleri ürperir; kendilerine isabet eden musibetlere sabredenler, namazı dosdoğru kılanlar ve rizik olarak verdiklerimizden infak edenlerdir.

22:36 İri cüsseli develeri size Allah'ın isaretlerinden kıldık, sizler için onlarda bir hayır vardır. Öyleyse onlar bir dizi halinde (veya saf tutmuşcasına ayakta durup) boğazlanırken Allah'ın adını anın; yanları üzerine yattıkları zaman da onlardan yiyin, kanaatkara ve isteyene yedin. İste böyle, onlara sizin için boyun eğdirdik, umulur ki şükredersiniz.

22:37 Onların etleri ve kanları kesin olarak Allah'a ulaşmaz, ancak O'na sizden takva ulaşır. İste böyle, onlara sizin için boyun eğdirmistir; O'nun size hidayet vermesine karşılık Allah'i tekbir etmeniz için. Güzellikte bulunanlara müjde ver.

22:38 Şüphesiz Allah, (müsrüklerin saldırı ve sinsî tuzaklarını) iman edenlerden uzaklaştırmaktadır. Gerçekten Allah, hain ve nankör olan kimseyi sevmez.

22:39 Kendilerine zulmedilmesi dolayısıyla, onlara karşı savaş açılana (mü'minlere, savasma) izni verildi. Şüphesiz Allah, onlara yardım etmeye güç yetirendir.

22:40 Onlar, yalnızca; "Rabbimiz Allah'tır" demelerinden dolayı, haksız yere yurtlarından sürgün edilip çıkarıldılar. Eğer Allah'ın, insanların kimini kimiyile defetmesi (yenilgiye ugratması) olmasaydı, manastırlar, kiliseler, havralar ve içinde Allah'ın isminin çokça anıldığı mescitler, muhakkak yıkılır giderdi. Allah Kendi (dini)ne yardım edenlere kesin olarak yardım eder. Şüphesiz Allah, güçlü olandır, Aziz olandır.

22:41 Onlar ki, yeryüzünde kendilerini yerleştirebilir, iktidar sahibi kılsak, dosdoğru namazı kılarlar, zekati verirler, ma'rufu emrederler, münkerden sakindirirler. Bütün işlerin sonu Allah'a aittir.

22:42 Eğer seni yalanlıyorsa, onlardan önce Nuh, Ad, Semud kavmi de

yalanlamisti.

22:43 Ibrahim'in kavmi ve Lut'un kavmi de:

22:44 Medyen halki da (peygamberlerini yalanlamisti). Musa da yalanlanmisti. Böylelikle Ben, o inkar edenlere bir süre tanidim, sonra onlari yakalayiverdim. Nasilmis Benim (herseyi alt üst edip kökten degistiren) inkilabim (veya inkarim).

22:45 (Halki) Zulmediyorken yikima ugrattigimiz nice ülkeler vardir ki, simdi onlarin altlari üstlerine gelmis ipissiz durmakta, kullanilamaz durumdaki kuyulari (terk edilmiş bulunmakta), yüksek saraylari (çin çin ötmektedir).

22:46 Yeryüzünde gezip dolasmiyorlar mi, böylece onlarin kendisiyle akledebilecek kalpleri ve isitebilecek kulaklari oluversin? Çünkü dogrusu, gözler kör olmaz, ancak sinelerdeki kalpler körelir.

22:47 Onlar senden, azabin çarçabuk getirilmesini istiyorlar; Allah, va'dine kesin olarak muhalefet etmez. Gerçekten, senin Rabbinin Katında bir gün, sizin saymakta olduklarinizdan bin yıl gibidir.

22:48 Nice ülkeler vardir ki, (halki) zulmediyorken Ben ona bir süre tanidim, sonra yakalayiverdim; dönüş yalnızca Banadır.

22:49 De ki: "Ey insanlar, gerçekten ben sizin için yalnızca bir uyariciyim."

22:50 Buna göre, iman edip salih amellerde bulunanlar, onlar için bir bagislanma (magfiret) ve üstün bir rizik vardir.

22:51 Ayetlerimiz konusunda acze düsürücü çabalar harcayanlar, alevli atesin halkidir.

22:52 Biz senden önce hiçbir Resul ve Nebi göndermiş olmayalım ki, o bir dilekte bulunduğu zaman, seytan, onun diledigine (bir kisku veya sapma unsuru) katip birakmis olmasin. Ama Allah, seytanin katip-birakmalarini giderir, sonra Kendi ayetlerini saglamlastirip-pekistirir. Allah, gerçekten bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir.

22:53 Seytanin (bu tür) katip birakmalari, kalplerinde hastalik olanlara ve kalpleri (her türlü) duyarlılıktan yoksun bulunanlara (Allah'in) bir deneme kilmasi içindir. Süphesiz zalimler, (gerçeğin kendisinden) uzak bir ayrilik içindedirler.

22:54 (Bir de) Kendilerine ilim verilenlerin, bunun (Kur'an'in) hiç tartismasiz Rablerinden olan bir gerçek oldugunu bilmeleri için; böylelikle ona iman etsinler ve kalpleri ona tatmin bulmus olarak baglansin. Süphesiz Allah, iman edenleri dosdogru yola yöneltir.

22:55 Inkâr edenler ise, kiyamet-saati onlara apansiz gelinceye veya kesintiye ugramis (akim, verimsiz) bir günün azabi onlara yetisinceye kadar ondan (Kur'an'dan) yana süphe içinde sür-git kalacaklardır.

22:56 Mülk, o gün yalnızca Allah'indir. O, aralarında hükmedecektir. Artık iman edip salih amellerde bulunanlar; nimetlerle donatılmış cennetler içindedirler.

22:57 Inkâr edip ayetlerimizi yalanlayanlar; artık onlar için asagilatici bir azap vardir.

22:58 Allah yolunda hicret edip öldürülen veya ölenlere gelince muhakkak

Allah, onlari güzel bir rizikle riziklandıracaktır. Süphesiz Allah, rizik verenlerin en hayirlisidir.

22:59 Onlari, kendisinden gerçekten hosnut kalacaklari bir yere sokacaktır. Süphesiz Allah, bilendir, halimdir.

22:60 Iste böyle; her kim kendisine yapılan haksizligin benzeriyle karsilik verir, sonra aleyhine 'azginlik ve saldirida' bulunulursa, Allah, mutlaka ona yardım eder. Süphesiz Allah, affedicidir, bagislayicidir.

22:61 Iste böyle; çünkü Allah, geceyi gündüze baglayip katar ve gündüzü geceye baglayip-katar. Süphesiz Allah, isitendir, görendir.

22:62 Iste böyle; çünkü Allah, hakkin ta Kendisi'dir. O'nun disinda, onlari taptiklari ise, süphesiz batilin ta kendisidir. Gerçekten Allah, Yücedir, büyüktür.

22:63 Görmedin mi, Allah, gökten su indirdi, böylece yeryüzü yemyesil donatildi. Süphesiz Allah, lütfedicidir, herseyden haberdardir.

22:64 Göklerde ve yerde her ne varsa O'nundur. Süphesiz Allah, hiçbir seye ihtiyaci olmayan (Gani)dir, övülmeye layik olandır.

22:65 Görmedin mi, Allah, yerdekileri ve denizde onun emriyle akip giden gemileri, sizin yararınıza verdi. Ve izni olmadikça, gögü yerin üstüne düsmekten alikoyar. Süphesiz Allah, insanlara karsi sefkatlidir, çok merhametlidir.

22:66 Sizi diri tutan, sonra öldürecek, sonra da diriltecek olan O'dur. Gerçekten insan pek nankördür.

22:67 Biz her ümmete bir ibadet tarzi (Mensek) kildik, onlar bu tarz üzere ibadet etmektedirler. Öyleyse, (din) is(in)de seninle çekismesinler. Sen, Rabbine çağir. Süphesiz sen dosdogru bir hidayet üzerindesin.

22:68 Eger seninle mücadeleye girisirlerse, de ki: "Allah, yapmakta olduklarinizi daha iyi bilir."

22:69 "Allah, kiyamet günü, kendisinde ihtilafa düstüğünüz sey hakkında aranızda hükmedecektir."

22:70 Allah'in, gökte ve yerde olanlari hepsini bilmekte oldugunu bilmiyor musun? Gerçekten bunlar bir kitaptadir. Hiç süphesiz bunlar(i bilmek), Allah için pek kolaydir.

22:71 Onlar, Allah'i birakip da (Allah'in) kendisine bir delil indirmedigi ve haklarinda (hiçbir) bilgileri olmayan seylere tapiyorlar. Zulmedenler için hiçbir yardımcı yoktur.

22:72 Onlara karsi apaçik olan ayetlerimiz okundugu zaman, sen o inkar edenlerin yüzlerindeki 'red ve inkari' taniyabilirsin. Neredeyse, kendilerine karsi ayetlerimizi okuyanin üzerine çullaniverecekler. De ki: "Size, bundan daha kötü olanini haber vereyim mi? Ates... Allah, onu inkar edenlere va'detmis bulunmaktadır; ne kötü bir duraktır."

22:73 Ey insanlar, (size) bir örnek verildi; simdi onu dinleyin. Sizin, Allah'in disinda tapmakta olduklariniz -hepsi bunun için biraraya gelseler dahi- gerçekten bir sinek bile yaratamazlar. Eger sinek onlardan bir sey kapacak olsa, bunu da ondan geri alamazlar. Isteyen de güçsüz, istenen de.

22:74 Onlar, Allah'in kadrini hakkiyla takdir edemediler. Süphesiz Allah,

güç sahibidir, Azizdir.

22:75 Allah, meleklerden elçiler seçer ve insanlardan da. Süphesiz Allah, isitendir, görendir.

22:76 O, önlerindeki ve arkalarındaki bilir. Bütün isler Allah'a döndürülür.

22:77 Ey iman edenler, rüku edin, secdeye varin, Rabbinize ibadet edin ve hayir isleyin, umulur ki kurtulus bulursunuz.

22:78 Allah adina gerektiği gibi mücadele edin. O, sizleri seçmiş ve din konusunda size bir güçlük yüklememistir, ataniz Ibrahim'in dini(nde olduğu gibi). O (Allah) bundan daha önce de, bunda (Kur'an'da) da sizi "Müslümanlar" olarak isimlendirdi; elçi sizin üzerinize şahid olsun, siz de insanlar üzerine şahidler olasiniz diye. Artık dosdogru namazi kilin, zekati verin ve Allah'a sarilin, sizin Mevlaniz O'dur. Iste, ne güzel mevla ve ne güzel yardimci.

Sura 23: Al-Mu'mininun

23:1 Mü'minler gerçekten felah bulmustur;

23:2 Onlar namazlarında hûsû içinde olanlardır;

23:3 Onlar, 'tümüyle bos' seylerden yüz çevirenlerdir;

23:4 Onlar, zekata iliskin (söz ve görevlerini mutlaka) yerine getirenlerdir;

23:5 Ve onlar irzlerini koruyanlardır;

23:6 Ancak esleri ya da sag ellerinin sahip olduklarina karsi (tutumları) hariç; bu konuda kinanmis degillerdir.

23:7 Fakat kim bundan ötesini ararsa, artik onlar siniri çigneyenlerdir.

23:8 (Yine) Onlar, emanetlerine ve ahidlerine riayet edenlerdir.

23:9 Onlar, namazlarini da (titizlikle) koruyanlardır.

23:10 Iste (yeryüzünün hakimiyetine ve ahiretin nimetlerine) varis olacak onlardır.

23:11 Ki onlar Firdevs (cennetlerin)e de varis olacaklardır; içinde de ebedi olarak kalacaklardır.

23:12 Andolsun, Biz insani, süzme bir çamurdan yarattik.

23:13 Sonra onu bir su damlasi olarak, savunmasi saglam bir karar yerine yerlestirdik.

23:14 Sonra o su damlasini bir alak (embriyo) olarak yarattik; ardindan o alak'i (hücre toplulugu) bir çignem et parçasi olarak yarattik; daha sonra o çignem et parçasini kemik olarak yarattik; böylece kemiklere de et giydirdik; sonra bir baska yaratisla onu insa ettik. Yaraticilarin en güzeli olan Allah, ne Yücedir.

23:15 Sonra bunun ardindan siz gerçekten ölecek olanlarsiniz.

23:16 Sonra siz gerçekten kiyamet günü diriltileceksiniz.

23:17 Andolsun, Biz sizin üstünüzde yedi yol yarattik; Biz yaratmada gafiller degiliz.

23:18 Biz gökten belli bir miktarda su indirdik ve onu yeryüzünde yerlestirdik; süphesiz Biz onu (kurutup) giderme gücüne de sahibiz.

23:19 Böylelikle, bununla size hurmaliklardan, üzümlüklerden bahçeler-baglar geliştirdik, içlerinde çok sayıda yemisler vardir;

sizler onlardan yemektesiniz.

23:20 Ve (daha çok) Tur-i Sina'da çıkan bir ağaç (türü de yarattık); o yağlı ve yiyenlere bir katık olarak bitmekte (ürün vermekte)dir.

23:21 Gerçekten hayvanlarda da sizin için bir ders (ibret) vardır; karınlarının içinde olanlardan size içirmektediriz ve onlarda sizin için daha birçok yararlar var. Sizler onlardan yemektesiniz.

23:22 Onların üzerinde ve gemilerde taşınmaktasınız.

23:23 Andolsun, Biz Nuh'u kendi kavmine (elçi olarak) gönderdik. Böylece kavmine dedi ki: "Ey Kavmim, Allah'a kulluk edin. O'nun dışında sizin başka İlahiniz yoktur, yine de sakinmayacak mısınız?"

23:24 Bunun üzerine, kavminden inkara sapsin önde gelenler dediler ki: "Bu, sizin benzeriniz olan bir beserden baskası değildir. Size karşı üstünlük elde etmek istiyor. Eğer Allah (öne sürdüklerini) dilemiş olsaydı, muhakkak melekler indirirdi. Hem biz geçmiş atalarımızdan da bunu işitmiş değiliz."

23:25 "O, kendisinde delilik bulunan bir adamdan baskası değildir, onu belli bir süre gözetleyin."

23:26 "Rabbim" dedi (Nuh). "Beni yalanlamalarına karşılık, bana yardım et."

23:27 Böylelikle Biz ona: "Gözetimimiz altında ve vahyimizle gemi yap. Nitekim Bizim emrimiz gelip de tandır kızısınca, onun içine her (tür hayvandan) ikiser çift ile, içlerinden aleyhlerine söz geçmiş (azap gerekmiş) olanlar dışında olan aileni de alıp koy; zulmedenler konusunda Bana muhatap olma, çünkü onlar bogulacaklardır" diye vahyettik.

23:28 "Böylece sen, beraberinde olanlarla gemiye bindiğinde o zaman de ki: "Bizi o zulmeden kavimden kurtaran Allah'a hamd olsun."

23:29 Ve de ki: "Rabbim, beni kutlu bir konakta indir, Sen konuklayanların en hayırlisisin."

23:30 Hiç şüphesiz bunda ayetler vardır ve Biz gerçekten denemeden geçiririz.

23:31 Sonra onların ardından bir başka insan-nesli yaratıp-insa ettik.

23:32 Onlara da kendi içlerinden: "Allah'a ibadet edin. O'nun dışında sizin başka İlahiniz yoktur, yine de sakinmayacak mısınız?" (desin) diye içlerinden bir elçi gönderdik.

23:33 Kendi kavminden, inkar edip ahirete kavusmayı yalanlayan ve kendilerine, dünya hayatında refah verdiğimiz önde gelenler dedi ki: "Bu, sizin benzeriniz olan bir beserden baskası değildir, kendisi de sizin yediklerinizden yemekte ve içtiklerinizden içmektedir."

23:34 "Eğer sizin benzeriniz olan bir besere boyun eğecek olursanız, andolsun, siz gerçekten hüsrana uğrayanlar olursunuz."

23:35 "O, öldüğünüz, toprak ve kemik haline geldiğiniz zaman, sizin mutlaka (yeniden diriltip) çıkarılacağınızı mi va'dediyor?"

23:36 "Heyhat, size va'dedilen şeye heyhat..."

23:37 "O (bütün gerçek), yalnızca bizim (yasamakta olduğumuz bu) dünya hayatımızdan ibarettir; ölüyoruz ve yasarız, biz diriltilecekler değiliz."

23:38 "O ise, yalnızca bir adam (insan)dir, Allah'a karşı yalan

uydurmaktadır, bizler de ona inanacak degiliz."

23:39 (Peygamber) Dedi ki: "Rabbim, beni yalanlamalarına karsi bana yardim et."

23:40 (Allah) Dedi ki: "Az bir süre (bekle), onlar gerçekten pisman olacaklar."

23:41 Derken, hak (ettikleri cezaya karsilik) olmak üzere, o korkunç çiglik onlari yakalayiverdi. Böylece onlari bir süprüntü kiliverdik. Zulmeden kavim için yikim olsun.

23:42 Sonra onlarin ardindan baska nesiller yaratip-insa ettik.

23:43 Ümmetlerden hiçbiri, kendisine tespit edilmiş eceli ne öne alabilir, ne erteleyebilir.

23:44 Sonra birbiri pesi sira elçilerimizi gönderdik; her ümmete kendi elçisi geldiğinde, onu yalanladilar. Böylece Biz de onlari (yikima ugratıp yok etmede) kimini kiminin izinde yürüttük ve onlari (tarihin anlatıp aktardigi) bir olay kildik. Iman etmeyen kavim için yikim olsun.

23:45 Sonra Musa ve kardesi Harun'u ayetlerimizle ve apaçik bir delille gönderdik.

23:46 Firavun'a ve ileri gelen çevresine; fakat onlar büyüklendiler. Onlar, 'büyüklenen-zorba' bir topluluktur.

23:47 Dediler ki: "Bizim benzerimiz olan iki besere mi inanacak misiz? Kaldi ki, onlarin kavimleri bize kullukta (kölelikte) bulunmaktadirlar."

23:48 Böylece onlari yalanladilar ve yikima ugrayanlardan oldular.

23:49 Andolsun, Biz Musa'ya kitabi verdik, belki onlar hidayete erer diye.

23:50 Biz, Meryem'in oglunu ve annesini bir ayet kildik ve ikisini barinmaya elverisli ve akar suyu olan bir tepede yerlestirdik.

23:51 Ey elçiler, güzel ve temiz olan seylerden yiyin ve salih amellerde bulunun; çünkü gerçekten ben yapmakta olduklarinizi biliyorum.

23:52 Iste sizin ümmetiniz bir tek ümmettir ve Ben de sizin Rabbinizim; öyleyse Benden korkup-sakinin.

23:53 Ancak onlar, islerini kendi aralarinda (farkli) kitaplar halinde böldüler; her bir grup, kendi ellerinde olanla yetinip sevinmektedir.

23:54 Artık sen onlari, belli bir süreye kadar kendi gafletleri içinde birak.

23:55 Onlar saniyorlar mi ki, kendilerine verdigimiz mal ve çocuklarla

23:56 Biz onlarin hayirlarina kosuyoruz (veya yardim ediyoruz)? Hayir, onlar suurunda degiller.

23:57 Gerçekten, Rablerine olan hasyetlerinden dolayi saygiyla korkanlar,

23:58 Rablerinin ayetlerine iman edenler,

23:59 Rablerine ortak kosmayanlar,

23:60 Ve gerçekten Rablerine dönecekler diye, vermekte olduklarini kalpleri ürpererek verenler;

23:61 Iste onlar, hayirlarda yarismaktadirlar ve onlar bundan dolayi öne geçmektedirler.

23:62 Hiç kimseye güç yetireceginden fazlasini yüklemeyiz; elimizde hakki söylemekte olan bir kitap vardır ve onlar hiçbir haksizliga ugratilmazlar.

23:63 Hayir, onların kalpleri bundan dolayı bir gaflet içindedir. Üstelik onların, bunun dışında yapmakta oldukları (birtakim şeyler) vardır; onlar bunun için çalışmaktadırlar.

23:64 Nihayet, onların refaktan simaran önde gelenlerini azap ile yakalayiverdiğimiz zaman, onlar hemen feryadı basacaklar.

23:65 Bugün feryad etmeyin, çünkü Bizden yardım göremezsiniz.

23:66 Gerçekten Benim ayetlerim size okunuyordu, fakat siz topuklarınız üzerinde geri dönüyordunuz;

23:67 Buna (ayetlerime) karşı büyüklük taslayarak; gece vakti de hezeyanlar sergiliyordunuz.

23:68 Onlar, yine de o sözü (Kur'an'ı) gereği gibi düşünmediler mi, yoksa onlara, geçmisteki atalarına gelmeyen bir şey mi geldi?

23:69 Ya da kendi elçilerini tanımadılar mı ki, şimdi onu inkar ediyorlar?

23:70 Yahut: "Onda bir delilik var" mı diyorlar? Hayir, o, onlara hak ile gelmiş bulunmaktadır ve onların çoğu hakkı çirkin karsiliyorlar.

23:71 Eger hak, onların heva (istek ve tutku)larına uyacak olsaydı hiç tartımsız, gökler, yer ve bunların içinde olan herkes (ve herşey) bozulmaya uğrardı. Hayir, Biz onlara kendi san ve şeref (zikir)lerini getirmiş bulunuyoruz, fakat onlar kendi zikirlerinden yüz çeviriyorlar.

23:72 Yoksa sen onlardan haraç mı istiyorsun? İste Rabbinin haracı (dünya ve ahiret armaganı) daha hayirlidir. O, rizik verenlerin en hayirlisidir.

23:73 Gerçekten sen onları dosdoğru olan bir yola çağırıyorsun.

23:74 Ancak ahirete inanmayanlar, şüphesiz yoldan sapanlardır.

23:75 Eger onlara merhamet eder ve onlara dokunan zararı giderirsek, tasikinlikleri içinde saskınca dolasmalarını sürdürecekler.

23:76 Andolsun, Biz onları azapla yakalayiverdik, fakat yine de Rablerine boyun eğmediler ve yakarip-yalvarmadılar.

23:77 Sonunda, üzerlerine azabi siddetli olan bir kapi açtığımızda, onlar bunun içinde saskına dönüp umutlarını kaybettiler.

23:78 O, sizin için kulakları, gözleri ve gönülleri inşa edendir; ne az şükrediyorsunuz.

23:79 O, sizi yeryüzünde yaratıp-türetendir ve hepiniz yalnızca O'na (döndürülüp) toplanacaksınız.

23:80 O, yasatan ve öldürenidir; gece ile gündüzün aykırılığı (veya ardarda gelisi) da O'nun (kanunu)dur. Yine de aklınızı kullanmayacak mısınız?

23:81 Hayir; onlar, geçmistekilerin söylediklerinin benzerini söylediler.

23:82 Dediler ki: "Öldüğümüz, bir toprak ve bir kemik olduğumuz zaman, gerçekten biz mi diriltilecek misiz?"

23:83 "Andolsun, bu tehdit, bize ve bizden önceki atalarımıza yapılmıştı; bu, geçmişlerin uydurma masallarından başka bir şey değildir."

23:84 De ki: "Eger biliyorsanız (söyleyin:) Yeryüzü ve onun içinde olanlar kimindir?"

23:85 "Allah'ındır" diyecekler. De ki: "Yine de öğüt alıp-düşünmeyecek mısınız?"

23:86 De ki: "Yedi göğün Rabbi ve büyük Ars'in Rabbi kimdir?"

23:87 "Allah'indir" diyecekler. De ki: "Yine de sakinmayacak misiniz?"

23:88 De ki: "Eger biliyorsanız (söyleyin:) Herseyin melekutu (mülk ve yönetimi) kimin elindedir? Ki O, koruyup kolluyorken Kendisi korunmuyor."

23:89 "Allah'indir" diyecekler. De ki: "Öyleyse nasıl oluyor da böyle büyüleniyorsunuz?"

23:90 Hayir, Biz onlara hakki getirdik, ancak onlar gerçekten yalancidirlar.

23:91 Allah, hiçbir çocuk edinmemistir ve O'nunla birlikte hiçbir Ilah yoktur; eger olsaydi, her bir ilah elbette kendi yarattigini götürürverirdi ve (ilahların) bir kısmına karsi üstünlük saglardi. Allah, onların nitelendiregeldiklerinden Yücedir.

23:92 Gaybi ve müşahede edilebileni bilendir; onların ortak kostuklarından Yücedir.

23:93 De ki: "Rabbim, eger onlara va'dolunan (azab)i mutlaka bana göstereceksen,"

23:94 "Rabbim, bu durumda beni zulmeden kavmin içinde bırakma."

23:95 Gerçek su ki Biz, onları tehdit ettigimiz şeyi şüphesiz sana gösterme gücüne sahibiz.

23:96 Kötülüğü en güzel olanla uzaklastir; Biz, onların nitelendiregeldiklerini en iyi bileniz.

23:97 Ve de ki: "Rabbim, şeytanin kiskirtmalarından Sana siginirim."

23:98 "Ve onların benim yanımda bulunmalarından da Sana siginirim Rabbim."

23:99 Sonunda, onlardan birine ölüm geldiği zaman, der ki: "Rabbim, beni geri çevirin."

23:100 "Ki, geride bıraktığım (dünya)da salih amellerde bulunayım." Asla, gerçekten bu, yalnızca bir sözdür, bunu da kendisi söylemektedir. Onların önlerinde, diriltiip kaldırılacakları güne kadar bir engel (berzah) vardır.

23:101 Böylece Sur'a üfürüldüğü zaman artık o gün aralarında soylar (veya soybagları) yoktur ve (üstünlük unsuru olarak soylulugu veya birbirlerine durumlarını) sorusturmazlar da.

23:102 Artık kimin tartisi ağır basarsa, iste onlar, kurtulusa erenlerin ta kendileridir.

23:103 Kimin tartisi hafif gelirse, iste onlar da kendi nefislerini hüsrana ugratanlar, cehennemde de ebedi olarak kalacak olanlardır.

23:104 Ates, onların yüzlerini yalayarak yakar da onun içinde onlar, (etleri siyirilmiş olarak siritan) disleriyle kaliverirler.

23:105 Ayetlerim size okunuyorken, yalanlayanlar sizler değil miydiniz?

23:106 Dediler ki: "Rabbimiz, mutsuzlugumuz bize karsi üstün geldi, biz sapan bir topluluk imisiz."

23:107 "Rabbimiz, bizi (atesin) içinden çıkar, eger yine (inkara) dönersek, artık gerçekten zalim kimseler oluruz."

23:108 Der ki: "Onun içine sinin ve Benimle konuşmeyin."

23:109 "Çünkü gerçekten Benim kullarımdan bir grup: "Rabbimiz, iman ettik, Sen artık bizi bağışla ve bize merhamet et, Sen merhamet edenlerin

en hayirlisisin, derlerdi de,"

23:110 "Siz onlari alay konusu edinmistiniz; öyle ki, size Benim zikrimi unutturdular ve siz onlara gülüp duruyordunuz."

23:111 "Bugün Ben, gerçekten onların sabretmelerinin karşılığını verdim. Süphesiz onlar, 'kurtulusa ve mutluluga' erenlerdir."

23:112 Dedi ki: "Yıl sayısı olarak yeryüzünde ne kadar kaldınız?"

23:113 Dediler ki: "Bir gün ya da bir günün birazı kadar kaldık, sayanlara sor."

23:114 Dedi ki: "Yalnızca az (bir zaman) kaldınız, gerçekten bir bilseydiniz,"

23:115 "Bizim, sizi bos bir amaç uğruna yarattığımızı ve gerçekten Bize döndürülüp getirilmeyeceğinizi mi sanmistiniz?"

23:116 Hak melik olan Allah pek Yücedir, O'ndan başka İlah yoktur; Kerim olan Ars'in Rabbidir.

23:117 Kim Allah ile beraber ona ilişkin geçerli kesin bir kanıt (burhan)i olmaksızın başka bir İlah'a taparsa, artık onun hesabi Rabbinin Katindadır. Süphesiz inkar edenler kurtulusa eremezler.

23:118 Ve de ki: "Rabbim, bağışla ve merhamet et, Sen merhamet edenlerin en hayirlisisin."

Sura 24: An-Nur

24:1 (Bu,) İndirdiğimiz ve (hükümlerini) farz kıldığımız bir sûredir. İçinde, umulur ki öğüt alıp düşünürsünüz diye apaçık ayetler indirdik.

24:2 Zina eden kadın ve zina eden erkeğin her birine yüzer degnek (celde) vurun. Eğer Allah'a ve ahiret gününe iman ediyorsanız, onlara Allah'in dini(ni uygulama) konusunda sizi bir acıma tutmasın; onlara uygulanan cezaya mü'minlerden bir grup da şahit bulunsun.

24:3 Zina eden erkek, zina eden ya da müsrık olan bir kadından baskasını nikahlayamaz; zina eden kadını da zina eden ya da müsrık olan bir erkekten baskası nikahlayamaz. Bu, mü'minlere haram kılınmıştır.

24:4 Korunan (ıffetli) kadınlara (zina suçu) atan, sonra dört şahid getirmeyenlere de seksen degnek vurun ve onların şahidliklerini ebedi olarak kabul etmeyin. Onlar fasık olanlardır.

24:5 Ancak bundan sonra tevbe eden ve salihçe davrananlar hariç. Çünkü gerçekten Allah, bağışlayandır, esirgeyendir.

24:6 Kendi eslerine (zina suçu) atan ve kendileri dışında şahidleri bulunmayanlar ise, onlardan da her birinin şahidliği, Allah adına dört (kere yemin) ile kendisinin hiç süphesiz doğru söyleyenlerden olduğuna şahidlik etmektir.

24:7 Besinci (yemini) ise, eğer yalan söyleyenlerdense, Allah'in lanetinin muhakkak kendi üzerinde olması(ni kabul etmesi)dir.

24:8 Onun (kadının) da dört kere Allah adına (yeminle) onun (kocasının) hiç süphesiz yalan söyleyenlerden olduğuna şahidlik etmesi kendisinden cezayı uzaklaştırır.

24:9 Besinci (yemini) ise, eğer o (kocası) doğru söylüyor ise, Allah'in gazabının muhakkak kendi üzerinde olması(ni kabul etmesi)dir.

24:10 Eger Allah'in sizin üzerinizde fazli ve rahmeti olmasaydi ve Allah gerçekten tevbeleri kabul eden hüküm ve hikmet sahibi olmasaydi (ne yapardiniz)?

24:11 Dogrusu, uydurulmus bir yalanla gelenler, sizin içinizden birlikte davranan bir topluluktur; siz onu kendiniz için bir ser saymayin, aksine o sizin için bir hayirdir. Onlardan her bir kisiye kazandigi gūnahtan (bir ceza) vardir. Onlardan (iftiranin) büyüünü yüklenene ise büyük bir azap vardir.

24:12 Onu isittiginiz zaman, erkek mü'minler ile kadin mü'minlerin kendi nefisleri adina hayirli bir zanda bulunup: "Bu, açıkça uydurulmus iftira bir sözdür" demeleri gerekmez miydi?

24:13 Ona karsi dört sahitle gelmeleri gerekmez miydi? Sahitleri getirmediğine göre, artık onlar Allah Katında yalancilarin ta kendileridir.

24:14 Eger Allah'in dünyada ve ahirette sizin üzerinizde fazli ve rahmeti olmasaydi, içine daldiginiz dedikodudan dolayi size büyük bir azap dokunurdu.

24:15 O durumda siz onu (iftirayi) dillerinizle aktardiniz ve hakkında bilginiz olmayan sey agizlariinizla söylediniz ve bunu kolay sandiniz; oysa o Allah Katında çok büyük (bir suç)tür.

24:16 Onu isittiginiz zaman: "Bu konuda söz söylemek bize yakismaz. (Allah'im) Sen Yücesin; bu, büyük bir iftiradir" demeniz gerekmez miydi?

24:17 Eger iman edenlerden iseniz, bunun gibisine bir daha dönmemeniz için Allah size öğüt vermektedir.

24:18 Allah size ayetleri açıklıyor; Allah bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir.

24:19 Çirkin utanmazliklari (fuhsun) iman edenler içinde yayginlasmasindan hoslananlara, dünyada ve ahirette acikli bir azap vardir. Allah bilir, siz ise bilmiyorsunuz.

24:20 Eger Allah'in sizin üzerinizde fazli ve rahmeti olmasaydi ve Allah gerçekten Rauf (sefkat eden ve) Rahim olmasaydi (ne yapardiniz)?

24:21 Ey iman edenler, seytanin adimlari uymayin. Kim seytanin adimlari uyarsa, (bilsin ki) gerçekten o (seytan) çirkin utanmazliklari ve kötülüğü emreder. Eger Allah'in üzerinizde fazli ve rahmeti olmasaydi, sizden hiçbirini ebedi olarak temize çıkamazdi. Ancak Allah, diledigini temize çıkarir. Allah, isitendir, bilendir.

24:22 Sizden, faziletli ve varlikli olanlar, yakınlara, yoksullara ve Allah yolunda hicret edenlere vermekte eksiltme yapmasinlar, affetsinler ve hosgörsünler. Allah'in sizi bagislamasini sevmez misiniz? Allah, bagislayandir, esirgeyendir.

24:23 Namus sahibi, bir seyden habersiz, mü'min kadinlara (zina suçu) atanlar, dünyada ve ahirette lanetlenmislerdir. Ve onlar için büyük bir azap vardir.

24:24 O gün, kendi dilleri, elleri ve ayaklari aleyhlerinde yaptiklariina dair sahitlikte bulunacaklardir.

24:25 O gün, Allah hak ettikleri cezayi eksiksiz verecektir ve onlar da Allah'in hiç süphesiz hak oldugunu bileceklerdir.

24:26 Kötü kadınlar, kötü erkeklere; kötü erkekler, kötü kadınlara; iyi ve temiz erkekler, iyi ve temiz kadınlara (yarasir). Bunlar, onların demekte olduklarından uzaktırlar. Bunlar için bir bağışlanma ve kerim (üstün) bir rizik vardır.

24:27 Ey iman edenler, evlerinizden başka evlere, yakınlık kurup (izin almadan) ve (ev halkına) selam vermeden girmeyin. Bu sizin için daha hayırlıdır; umulur ki öğüt alıp düşünürsünüz.

24:28 Eger orada kimseyi bulamazsanız, size izin verilinceye kadar artık oraya girmeyin; ve eger "Dönün" denirse, siz de dönün, bu sizin için daha temizdir. Allah yaptıklarınızı bilendir.

24:29 İçinde oturulmayan ve sizin için bir meta (yarar) bulunan evlere girmenizde bir sakinca yoktur. Allah, açığa vurduklarınızı da, sakladıklarınızı da bilir.

24:30 Mü'minlere söyle: "Gözlerini (harama çevirmekten) kaçındırsınlar ve irzlerini korusunlar. Bu, onlar için daha temizdir. Gerçekten Allah, yaptıklarından haberdardır.

24:31 Mü'min kadınlara da söyle: "Gözlerini (harama çevirmekten) kaçındırsınlar ve irzlerini korusunlar; süslerini açığa vurmasınlar, ancak kendiliginden görüneni hariç. Bas örtülerini, yakalarının üstünü (kapatacak şekilde) koysunlar. Süslerini, kendi kocalarından ya da babalarından ya da oğullarından ya da kocalarının oğullarından ya da kendi kardeşlerinden ya da kardeşlerinin oğullarından ya da kız kardeşlerinin oğullarından ya da kendi kadınlarından ya da sağ ellerinin altında bulunanlardan ya da kadına ihtiyacı olmayan (arzusuz veya iktidarsız) hizmetçilerden ya da kadınların henüz mahrem yerlerini tanımayan çocuklardan baskasına göstermesinler. Gizledikleri süsleri bilinsin diye ayaklarını yere vurmasınlar. Hep birlikte Allah'a tevbe edin ey mü'minler, umulur ki felah bulursunuz."

24:32 İçinizde evli olmayanları, kölelerinizden ve cariyelerinizden salih olanları evlendirin. Eger fakir iseler Allah, Kendi fazlından onları zengin eder. Allah genis (nimet sahibi)dir, bilendir.

24:33 Nikah (imkani) bulamayanlar, Allah onları Kendi fazlından zenginlestininceye kadar iffetli davransınlar. Sağ ellerinizin malik olduğu (köle ve cariyelerden) mükatebe isteyenlere -eger onlarda bir hayır görüyorsanız- mükatebe yapın. Ve Allah'ın size verdiği malından onlara verin. Dünya hayatının geçici metaini elde etmek için -irzlerini korumak istiyorlarsa- cariyelerinizi fuhsa zorlamayın. Kim onları (fuhsa) zorlarsa, şüphesiz, onların (fuhsa) zorlanmalarından sonra Allah (onları) bağışlayandır, esirgeyendir.

24:34 Andolsun, size açıklayıcı ayetler, sizden önce gelip geçenlerden bir örnek ve takva sahipleri için bir öğüt indirdik.

24:35 Allah, göklerin ve yerin nurudur. O'nun nurunun misali, içinde çerag bulunan bir kandil gibidir; çerag bir sırça içerisindedir; sırça, sanki incimsi bir yıldızdır ki, doguya da, batıya da ait olmayan kutlu bir zeytin ağacından yakılır; (bu öyle bir ağaç ki) neredeyse ates ona dokunmasa da yağı isik verir. (Bu,) Nur üstüne nurdur. Allah, kimi dilerse onu Kendi nuruna yöneltip-iletir. Allah insanlar için örnekler

verir. Allah, herseyi bilendir.

24:36 (Bu nur,) Allah'in, onların yüceltilmesine ve isminin zikredilmesine izin verdiği evlerdedir; onların içinde sabah aksam O'nu tesbih ederler.

24:37 (Öyle) Adamlar ki, ne ticaret, ne alıs-veris onları Allah'i zikretmekten, dosdogru namazi kilmaktan ve zekati vermekten 'tutkuya kaptirip alikoymaz'; onlar, kalplerin ve gözlerin inkilaba ugrayacağı (dehsetten allak bullak olacağı) gündün korkarlar.

24:38 Çünkü Allah, yaptıklarının en güzeliyle karsilik verecek ve onlara Kendi fazlından arttiracaktır. Allah, diledigini hesapsız riziklandırır.

24:39 İnkâr edenler ise; onların amelleri dümdüz bir arazideki seraba benzer; susayan onu bir su sanır. Nihayet ona ulaştığında bir şey bulamaz ve yanında Allah'i bulur. (Allah da) Onun hesabını tam olarak verir. Allah, hesabi çok seri görendir.

24:40 Ya da (inkâr edenlerin amelleri) engin bir denizdeki karanlıklara benzer; onun üstünü bir dalga kaplar, onun üstünde bir dalga, onun da üstünde bir bulut vardır. Bir kısmı bir kısmı üzerinde olan karanlıklar; elini çıkardığında onu bile neredeyse göremeyecek. Allah kime nur vermemisse, artık onun için nur yoktur.

24:41 Görmedin mi ki, göklerde ve yerde olanlar ve dizi dizi uçan kuslar, gerçekten Allah'i tesbih etmektedir. Her biri, kendi duasını ve tesbihini süphesiz bilmistir. Allah, onların islediklerini bilendir.

24:42 Göklerin ve yerin mülkü Allah'indir ve dönüş yalnızca O'nadır.

24:43 Görmedin mi ki, Allah bulutları sürmekte, sonra aralarını birleştirmekte, sonra da onları üst üste yigmaktadır; böylece, yağmurun bunların arasından akıp-çıktığını görürsün. Gökten içinde dolu bulunan dağlar (gibi bulutlar) indiriverir, onu diledigine isabet ettirir de, dilediginden onu çevirir; simseğinin parıltısı neredeyse gözleri kamastırıp götürüverecektir.

24:44 Allah, gece ile gündüzü evirip çevirir. Gerçekten bunda basiret sahipleri için birer ibret vardır.

24:45 Allah, her canlıyı sudan yarattı. İste bunlardan kimi karni üzerinde yürümekte, kimi iki ayağı üzerinde yürümekte, kimi de dört (ayağı) üzerinde yürümektedir. Allah, diledigini yaratır. Hiç süphesiz Allah, herseye güç yetirendir.

24:46 Andolsun Biz, açıklayıcı ayetler indirdik. Allah, diledigini doğru yola yöneltip-iletir.

24:47 Onlar derler ki: "Allah'a ve elçisine iman ettik ve itaat ettik" sonra bunun ardından onlardan bir grup sirt çevirir. Bunlar iman etmiş degildirler.

24:48 Aralarında hükmetmesi için Allah'a ve Resulüne çağrıldıkları zaman, onlardan bir grup yüz çevirir.

24:49 Eger hak lehlerinde ise, ona boyun eğerek gelirler.

24:50 Bunların kalplerinde hastalık mı var? Yoksa kuskuya mı kapıldılar? Yoksa Allah'in ve elçisinin kendilerine karşı haksızlık yapacağından mi korkuyorlar? Hayır, onlar zalim kimselerdir.

24:51 Aralarında hükmetmesi için, Allah'a ve elçisine çağrıldıkları

zaman mü'min olanların sözü: "İsittik ve itaat ettik" demeleridir. İste felaha kavusanlar bunlardır.

24:52 Kim Allah'a ve Resûlü'ne itaat ederse ve Allah'tan korkup O'ndan sakınırsa, iste 'kurtulma ve mutluluğa' erenler bunlardır.

24:53 Yeminlerinin olanca gücüyle Allah'a and içtiler; eğer sen onlara emredersen (savasa) çıkacaklar diye. De ki: "And içmeyin, bu bilinen (örf üzere) bir itaattir. Allah, yaptıklarınızdan haberdardır."

24:54 De ki: "Allah'a itaat edin, Resûl'e itaat edin. Eğer yine yüz çevirirseniz, artık Onun (peygamberin) sorumluluğu kendisine yüklenen, sizin sorumluluğunuz da size yüklenendir. Eğer Ona itaat ederseniz, hidayet bulmuş olursunuz. Elçiye düşen, apaçık bir tebligden baskası degildir."

24:55 Allah, içinizden iman edenlere ve salih amellerde bulunanlara va'detmiştir: Hiç şüphesiz onlardan öncekileri nasıl 'güç ve iktidar sahibi' kıldıysa, onları da yeryüzünde 'güç ve iktidar sahibi' kılacak, kendileri için seçip beğendiği dinlerini kendilerine yerlesik kilip sağlamlaştıracak ve onları korkularından sonra güvenliğe çevirecektir. Onlar, yalnızca Bana ibadet ederler ve Bana hiçbir şeyi ortak kosmazlar. Kim bundan sonra inkar ederse, iste onlar fasiktir.

24:56 Dosdogru namazı kılın, zekatı verin ve elçiye itaat edin. Umulur ki, rahmete kavuşturulmuş olursunuz.

24:57 İnkara sapanların, yeryüzünde (Allah'i) aciz bırakacaklarını sanma. Onların son barınma yerleri atestir. Ne kötü bir dönüştür o.

24:58 Ey iman edenler, sağ ellerinizin malik olduğu ile sizden olup da henüz erginlik çağına ermemiş olan (çocuk)lar, (odalarınıza girmek için su) üç vakitte izin istesinler: Sabah namazından önce, öğleyin üstünüzü çıkardığınız vakit ve yatsı namazından sonra. (Bu) Üçü sizin için mahrem (vakitleri)dir. Bunların dışında size de, onlara da bir sakinca yoktur; onlar yanınızda dolasabilirler, birbirinizin yanında olabilirsiniz. İste Allah, size ayetleri böyle açıklamaktadır. Allah bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir.

24:59 Sizden olan çocuklar, erginlik çağına erdikleri zaman, kendilerinden öncekilerin izin istediği gibi, bundan böyle izin istesinler. İste Allah, ayetlerini size böyle açıklar. Allah bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir.

24:60 Kadınlardan evliliği ummayıp da oturmakta olanlar, süslerini açığa vurmaksızın (dis) elbiselerini çıkarmalarında kendileri için bir sakinca yoktur. Yine de iffetli davranmaları kendileri için daha hayirlidir. Allah, isitendir, bilendir.

24:61 Kör olana güçlük yoktur, topal olana güçlük yoktur, hasta olana da güçlük yoktur; sizin için de, gerek kendi evlerinizden, gerekse babalarınızın evlerinden, annelerinizin evlerinden, erkek kardeşlerinizin evlerinden, kız kardeşlerinizin evlerinden, amcalarınızın evlerinden, halalarınızın evlerinden, dayılarınızın evlerinden, teyzelerinizin evlerinden, anahtarına malik olduğunuz (yerlerden) ya da dostlarınızın (evlerin)den yemenizde bir güçlük yoktur. Hep birarada veya ayrı ayrı yemenizde de bir günah yoktur. Evlere girdiğiniz vakit, Allah tarafından kutlu, güzel bir yasama dileği olarak birbirinize selam verin. İste Allah,

size ayetleri böyle açıklar, umulur ki aklınızı kullanırsınız.

24:62 Mü'minler o kimselerdir ki, Allah'a ve Resûlü'ne iman edenler, onunla birlikte toplu(mu ilgilendiren) bir iş üzerinde iken, ondan izin alıncaya kadar bırakıp-gitmeyenlerdir. Gerçekten, senden izin alanlar, iste onlar Allah'a ve elçisine iman edenlerdir. Böylelikle, senden kendi bazı işleri için izin istedikleri zaman, dilediklerine izin ver ve onlar için Allah'tan bağışlanma dile. Süphesiz Allah, bağışlayandır, esirgeyendir.

24:63 Elçinin çağırmasını, kendi aranızda kiminizin kimini çağırması gibi saymayın. Allah, sizden bir diğerinizi siper ederek kaçanları gerçekten bilir. Böylece onun emrine aykırı davrananlar, kendilerine bir fitnenin isabet etmesinden veya onlara acı bir azabın çarpmasından sakınsınlar.

24:64 Dikkatli olun; göklerde ve yerde olanların hepsi Allah'ındır. O, üzerinde bulunduğunuz şeyi elbette bilir. Ve O'na döndürülecekleri gün, yaptıklarını kendilerine haber verecektir. Allah, herşeyi bilendir.

Sura 25: Al-Furqan

25:1 Alemlere uyarıcı olsun diye, kuluna Furkan'ı indiren (Allah) ne Yücedir.

25:2 Göklerin ve yerin mülkü O'nundur; çocuk edinmemistir. O'na mülkünde ortak yoktur, herşeyi yaratmış, ona bir düzen vermiş, belli bir ölçüyle takdir etmiştir.

25:3 O'nun disında, hiçbir şeyi yaratmayan, üstelik kendileri yaratılmış olan, kendi nefislerine bile ne zarar, ne yarar sağlayamayan, öldürmeye, yasatmaya ve yeniden diriltip-yaymaya güçleri yetmeyen birtakim ilahlar edindiler.

25:4 İnkâr edenler dediler ki: "Bu (Kur'an) olsa olsa ancak Onun uydurduğu bir yalandır, kendisi düzüp uydurmuş ve ona bir başka topluluk da yardımda bulunmuştur." Böylelikle onlar, hiç şüphesiz haksızlık ve iftira ile geldiler.

25:5 Ve dediler ki: "Bu, geçmişlerin uydurduğu masallardır, bir baskasına yazdırmış olup kendisine sabah akşam okunmaktadır."

25:6 De ki: "Onu, göklerde ve yerde gizli olanı bilen (Allah) indirmiştir. Doğrusu O, çok bağışlayandır, çok esirgeyendir."

25:7 Dediler ki: "Bu elçiye ne oluyor ki, yemek yemekte ve pazarlarda dolasmaktadır? Ona, kendisiyle birlikte uyarıcı olacak bir melek indirilmesi gerekmez miydi?"

25:8 "Ya da kendisine bir hazinenin bırakılması veya (ürünlerinden) yemekte olduğu bir bahçesi olması (gerekmez miydi)?" Zulmedenler dedi ki: "Siz olsa olsa, ancak büyülenmiş bir adama uyuyorsunuz."

25:9 Bir bak; senin için nasıl örnekler verdiler de böylece saptılar. Artık onlar hiçbir yol bulamazlar.

25:10 Dilediği takdirde, sana bundan daha hayırlısı olarak altından ırmaklar akan cennetler veren ve senin için köşkler kılan (Allah) ne Yücedir.

25:11 Hayır, onlar kıyamet-saatini yalanladılar; Biz kıyamet saatini yalan

sayanlara çilginca yanan bir ates hazirladik.

25:12 (Ates,) Onlari uzak bir yerden gördüğünde, onlar bunun gazabli öfkisini ve ugultusunu isitirler.

25:13 Elleri boyunlarına bagli olarak, sikisik bir yerine atildiklari zaman, orada yok olusu isteyip-çagirirlar.

25:14 Bugün bir yok olusu çagirmayin, birçok (kere) yok olusu isteyip-çagirin.

25:15 De ki: "Bu mu daha hayirli, yoksa takva sahiplerine va'dedilen ebedi cennet mi? Ki onlar için bir mükafat ve son duraktir."

25:16 "İçinde ebedi kalicilar olarak, orada her istedikleri onlarindir; bu, Rabbinin üzerine aldigi, istenen bir vaaddir."

25:17 Onlari ve Allah'tan baska taptiklarini biraraya getirip toplayacagi ve: "Su kullarimi siz mi saptirdiniz, yoksa kendileri mi yoldan saptilar?" diyecegi gün;

25:18 Derler ki: "Sen Yücesin; Senin disinda baska veliler edinmemiz bize yakismaz, ancak onlari ve atalarini Sen meta verip yararlandirdin, öyle ki (Senin) zikri(ni) unuttular ve böylece yikima ugrayan bir kavim oldular."

25:19 "Iste (ilahlariniz) sizin söylediklerinizi yalanladilar; bundan böyle (azabi) ne geri çevirmeye gücünüz yetebilir, ne de bir yardima. Sizden kim zulmederse, ona büyük bir azap taddiririz."

25:20 Senden önce gönderdiklerimizden, gerçekten yemek yiyen ve pazarlarda gezen (elçi)lerden baskasini göndermis degiliz. Biz, sizin kiminizi kimi için deneme (fitne konusu) yaptik. Sabredecek misiniz? Senin Rabbin görendir.

25:21 Bize kavusmayi ummayanlar, dediler ki: "Bize meleklerin indirilmesi ya da Rabbimiz'i görmemiz gerekmez miydi?" Andolsun, onlar kendi nefislerinde büyüklüğe kapildilar ve büyük bir azginlikla bas kaldirdilar.

25:22 Melekleri görecekleri gün, suçlu-günahkarlara bir müjde yoktur. Ve o gün (melekler onlara) derler ki: "(Size sevinçli haber) Yasaktir, yasak."

25:23 Onlarin yaptiklari her isin önüne geçtik, böylece onu savurulmus toz zerreleri kiliverdik.

25:24 O gün, cennet halkinin kalacaklari yer daha hayirli, dinlenecekleri yer çok daha güzeldir.

25:25 Gögün bulutlarla parçalanacagi ve meleklerin bir indirilme ile indirilecegi gün;

25:26 Iste o gün, gerçek mülk, Rahman (olan Allah)indir. Inkar edenler için oldukça zorlu bir gündür.

25:27 O gün, zulmeden, ellerini (hinçla) isirarak (söyle) der: "Ah keske, elçiyle birlikte bir yol edinmis olsaydim,"

25:28 "Vah yaziklar bana, ne olurdu da filani dost edinmeseydim."

25:29 "Çünkü o, gerçekten bana geldikten sonra beni zikirten (Kur'an'dan) saptirmis oldu. Seytan da insani 'yapayalniz ve yardimsiz" birakandir."

25:30 Ve elçi dedi ki: "Rabbim gerçekten benim kavmim, bu Kur'an'i terk edilmiş (bir Kitap) olarak biraktilar."

25:31 Iste böyle; Biz, her peygambere suçlu-günahkarlardan bir düsman

kildik. Yol gösterici ve yardımcı olarak Rabbin yeter.

25:32 İnkâr edenler dediler ki: "Kur'an Ona tek bir defada, toplu olarak indirilmeli değil miydi?" Biz onunla kalbini sağlamlaştırıp-pekiştirmek için böylece (ayet ayet indirdik) ve onu 'belli bir okuma düzeniyle (tertil üzere) düzene koyup' okuduk.

25:33 Onların sana getirdikleri hiçbir örnek yoktur ki, Biz (ona karşı) sana hakkı ve en güzel açıklama tarzını getirmiş olmayalım.

25:34 O yüzükoyun cehenneme doğru sürülüp-toplanacak olanlar; işte onlar, yer bakımından çok kötü, yol bakımından sapmış olanlardır.

25:35 Andolsun, Biz Musa'ya kitabı verdik ve onunla birlikte kardeşi Harun'u yardımcı kildik.

25:36 Böylece onlara: "Ayetlerimizi yalanlayan kavme gidin" dedik; sonunda onları (Firavun ve çevresini) kökünden darmadagin ettik.

25:37 Nuh'un kavmi de, elçileri yalanlandıklarında onları suda boğduk ve insanlar için bir ayet kildik. Biz zulmedenlere acıklı bir azap hazırladık.

25:38 Ad'i, Semud'u, Ress halkını ve bunlar arasında birçok nesilleri (yok ettik).

25:39 Biz (onlardan) her birine örnekler verdik ve her birini darmadagin edip mahvettik.

25:40 Andolsun, onlar, üstüne felaket yağmuru yağdırılmış bulunan o ülkeye uğramışlardır; yine de onu görmüyorlar mıydı? Hayır, onlar dirilmeyi ummuyorlardı.

25:41 Seni gördükleri zaman, seni yalnızca alay konusu edinmektedirler: "Allah'ın, elçi olarak gönderdiği bu mu?"

25:42 "Eğer onlara karşı kararlılık göstermeseydik, neredeyse bizi ilahlarımızdan saptıracaktı." Azabi görecekleri zaman, kim yol bakımından daha sapmış, öğreneceklerdir.

25:43 Kendi istek ve tutkularını (hevasını) ilah edineni gördün mü? Şimdi ona karşı sen mi vekil olacaksın?

25:44 Yoksa sen, onların çoğunu (söz) isitir ya da aklını kullanır mı sayıyorsun? Onlar, ancak hayvanlar gibidirler; hayır, onlar yol bakımından daha sakin (ve aşağı) dirlar.

25:45 Rabbinizi görmedin mi, gölgeyi nasıl uzatırmıştır? Eğer dilemiş olsaydı onu durgun kılardı. Sonra Biz Güneş'i ona bir delil kılmışızdır.

25:46 Sonra da onu tutup Kendimize ağır ağır çekmişizdir.

25:47 O, geceyi sizin için bir elbise, uykuyu bir dinlenme ve gündüzü de yayılıp-çalışma (zamani) kılandı.

25:48 Ve Kendi rahmetinin önünde rüzgarları müjdeciler olarak gönderen O'dur. Biz, gökten tertemiz su indirdik;

25:49 Onunla ölü bir beldeyi (toprağı) canlandırmak ve yarattığımız hayvanlardan ve insanlardan birçoğunu onunla sulamak için.

25:50 Andolsun bunu, onların arasında öğüt alıp-düşünsünler diye çeşitli biçimlerde açıkladık. Ama insanların çoğu nankörlük edip ayak direkttiler.

25:51 Eğer dilemiş olsaydık, her kasabaya bir uyarıcı gönderirdik.

25:52 Öyleyse kafirlere itaat etme ve onlara (Kur'an'la) büyük bir mücadele ver.

25:53 İki denizi (birbirine) salıp katan O'dur; bu, tatlı, susuzluğu giderici, bu da tuzlu ve acıdır. İkisinin arasında (birbirlerine karışmalarını önleyen) bir engel (berzah) ve asılmayan bir sınır koymuştur.

25:54 Ve insanı bir sudan yaratıp onu, neseb ve sihriyyet (sahibi) kılan O'dur. Senin Rabbin güç yetirendir.

25:55 Allah'ı bırakıp kendilerine yarar ve zarar sağlayamayacak şeylere ibadet ediyorlar. Kafir, (asil) kendi Rabbine karşı (seytana) arka çıkandır.

25:56 Biz seni yalnızca bir müjde verici ve uyarıp-korkutucu olarak gönderdik.

25:57 De ki: "Ben buna karşılık, Rabbine doğru bir yol tutmayı dileyen (insanlar olmanız) dışında sizden bir ücret istemiyorum."

25:58 Sen, asla ölmeyen ve daima diri olan (Allah)a tevekkül et ve O'nu hamd ile tesbih et. Kullarının günahlarından O'nun haberdar olması yeter.

25:59 O, gökleri ve yeri ve ikisinin arasındakileri altı günde yaratan ve sonra arsa istiva edendir. Rahman (olan Allah)dir. Bunu (bundan) haberi olana sor.

25:60 Onlara: "Rahman (olan Allah)a secde edin" denildiği zaman, "Rahman da neymiş? Biz senin bize emrettiğine mi secde edecek misiz?" derler ve (bu,) onların nefretini artırır.

25:61 Gökte burçlar kılan, onların içinde bir aydınlık ve nurlu bir ay vareden (Allah) ne Yücedir.

25:62 O, gece ile gündüzü birbiri ardınca kilandır; öğüt alıp-düşünmek isteyenler ya da sükmek isteyenler için.

25:63 O Rahman (olan Allah)ın kulları, yeryüzü üzerinde alçak gönüllü olarak yürürler ve cahiller kendileriyle muhatap oldukları zaman "Selam" derler.

25:64 Onlar, Rablerine secde ederek ve kıyama durarak gecelerler.

25:65 Onlar: "Rabbimiz, cehennem azabını bizden geri çevir; gerçekten, onun azabı ödenmesi kaçınılmaz bir borç (veya sürekli bir acıdır) derler.

25:66 "Şüphesiz o, ne kötü bir karargah ve ne kötü bir konaklama yeridir."

25:67 Onlar, harcadıkları zaman, ne israf ederler, ne kısırlar; (harcamaları,) ikisi arasında orta bir yoldur.

25:68 Ve onlar, Allah ile beraber başka bir İlah'a tapmazlar. Allah'ın haram kıldığı cani haksız yere öldürmezler ve zina etmezler. Kim bunları yaparsa 'ağır bir ceza ile' karşılaşır.

25:69 Kiyamet günü, azap ona kat kat artırılır ve içinde asılanmış olarak temelli kalır.

25:70 Ancak tevbe eden, iman eden ve salih amellerde bulunup davranan başka; iste onların günahlarını Allah iyiliklere çevirir. Allah, çok bağışlayandır, çok esirgeyendir.

25:71 Kim tevbe eder ve salih amellerde bulunursa, gerçekten o, tevbesi (ve kendisi) kabul edilmiş olarak Allah'a döner.

25:72 Ki onlar, yalan sahidlikte bulunmayanlar, bos ve yararsiz sözle karsilastiklari zaman onurlu olarak geöenlerdir.

25:73 Onlar, kendilerine Rablerinin ayetleri hatirlatildigi zaman, onun üstünde sagir ve körler olarak kapanip kalmayanlardir.

25:74 Ve onlar: "Rabbimiz, bize eslerimizden ve soyumuzdan, gözün aydinligi olacak (öocuklar) armagan et ve bizi takva sahiplerine önder kil," diyenlerdir.

25:75 Iste onlar, sabretmelerine karsilik (cennetin en gözde yerinde) odalarla ödüllendirilirler ve orda esenlik dilegi ve selamla karsilanirlar.

25:76 Orda ebedi olarak kalicidirlar; o, ne güzel bir karargah ve ne güzel bir konaklama yeridir.

25:77 De ki: "Sizin duaniz olmasaydi Rabbim size deger verir miydi? Fakat siz gerçekten yalanladiniz; artik (bunun azabi da) kaçinilmaz olacaktır."

Sura 26: Ash-Shu'ara

26:1 Ta, Sin, Mim.

26:2 Bunlar, apaöik olan Kitab'in ayetleridir.

26:3 Onlar mü'min olmayacaklar diye neredeyse kendini kahredeceksin (öyle mi?)

26:4 Dilersek, onların üzerine gökten bir ayet (mucize) indiririz de, ona boyunlari egilmis kaliverir.

26:5 Onlara Rahman (olan Allah) dan yeni bir uyari gelmeyiversin, hiç tartismasiz ondan yüz çevirirler.

26:6 Gerçekten yalanladilar; fakat, alay konusu yaptiklari sey in haberi kendilerine pek yakinda gelecektir.

26:7 Yeryüzünde bir bakmadilar mi ki, Biz onda her güzel (kerim) çiftten nice ürünler bitirdik.

26:8 Süphesiz, bunda bir ayet vardir; ancak onların öogu mü'min degildirler.

26:9 Süphesiz, senin Rabbin, gerçekten O, üstün ve güçlüdür, merhamet sahibidir.

26:10 Hani senin Rabbin, Musa'ya seslenmisti: "Zulmetmekte olan kavme git;"

26:11 Firavun'un kavmine, hala sakinmiyorlar mi?"

26:12 Dedi ki: "Rabbim, gerçekten ben, onların beni yalanlamalarından korkuyorum."

26:13 "Gögsüm sikisiyor, dilim dönmüyor; bundan dolayi Harun'a da (elçilik görevini bildirmesi için Cibril'i) gönder."

26:14 "Üstelik, onların bana karsi (davasini savunacaklari bir cinayet) suçu(m) var; bundan dolayi beni öldürmelerinden korkuyorum."

26:15 (Allah:) "Hayir," dedi. "Ikiniz de ayetlerimle gidin, süphesiz sizinle birlikteyiz (ve) isitmekteyiz."

26:16 "Gecikmeksizin Firavun'a giderek deyin ki: Gerçekten biz, alemlerin Rabbinin elçisiyiz,"

26:17 "Israilogullari'ni bizimle birlikte göndermen için (sana geldik)."

26:18 (Gittiler ve Firavun:) Dedi ki: "Biz seni içimizde daha öocukken

yetistirip büyütmedik mi? Sen ömrünün nice yıllarını aramızda geçirmedin mi?"

26:19 "Ve sen, yapacağın işi (cinayeti) de isledin; sen nankörlüdensin."

26:20 (Musa) Dedi ki: "Ben onu yaptığım zaman saskinlardandım."

26:21 "Sizden korkunca da hemen aranızdan kaçtım; sonra Rabbim bana hüküm (ve hikmet) verdi ve beni gönderilen (elçilerden) kıldı."

26:22 "Bana karsı lütuf-dedigin nimet de, İsrailogulları'ni köle kılmandan dolayıdır."

26:23 Firavun dedi ki: "Alemlerin Rabbi nedir?"

26:24 Dedi ki: "Göklerin, yerin ve bu ikisi arasında olan herşeyin Rabbidir. Eger 'kesin bilgiyle inanıyorsanız' (böyledir)."

26:25 Çevresindekilere dedi ki: "İsitiyor musunuz?"

26:26 (Musa:) Dedi ki: "O sizin de Rabbiniz, geçmişteki atalarınızın da Rabbidir."

26:27 (Firavun) Dedi ki: "Süphesiz size gönderilmiş bulunan elçiniz, gerçekten bir delidir."

26:28 "Eger aklınızı kullanabiliyorsanız, O, doğunun da, batının da ve bunlar arasında olan herşeyin de Rabbidir" dedi (Musa).

26:29 (Firavun) dedi ki: "Andolsun, benim disımda bir ilah edinecek olursan, seni mutlaka hapse atacagım."

26:30 (Musa) Dedi ki: "Sana apaçık bir şey getirmiş olsam da mi?"

26:31 (Firavun) Dedi ki: "Eger doğru sözlü isen, onu getir."

26:32 Bunun üzerine esasını bırakiverdi, bir de (ne görsünler) o, açıkça bir ejderha oluverdi.

26:33 Elini de çekip çıkardı, bir de (ne görsün) o, bakanlar için 'parlayıp aydınlanıvermiş'.

26:34 (Firavun,) Çevresindeki önde gelenlere: "Bu" dedi, "Doğrusu bilgin bir büyücüdür."

26:35 "Büyüsüyle sizi yurdunuzdan sürüp çıkarmak istiyor; ne buyurursunuz?"

26:36 Dediler ki: "Bunu ve kardesini oyala, sehirlere de toplayıcılar gönder,"

26:37 "Bütün uzman-bilgin büyücüleri sana getirsinler."

26:38 Böylelikle büyücüler, bilinen bir günün belli vaktinde biraraya getirildi.

26:39 Ve insanlara da: "Siz de toplanıyor musunuz? dendi."

26:40 "Umarız ki, eger galip gelirse biz de büyücülere uyarız."

26:41 Büyücüler geldiklerinde, Firavun'a: "Sayet biz galip gelirse, bize bir ücret var gerçekten, değil mi?" dediler.

26:42 "Evet" dedi. "Üstelik süphesiz siz en yakın(larım) kilinanlardan olacaksınız."

26:43 Musa onlara dedi ki: "Atacağınızı atın."

26:44 Onlar da, iplerini ve asalarını atıverdiler ve: "Firavun'un üstünlüğü adına, hiç tartışmasız, üstün olanlar gerçekten bizleriz" dediler.

26:45 Böylelikle Musa da esasını bırakiverdi, bir de (ne görsünler) o, uydurmakta olduklarını yutuveriyor.

26:46 Anında büyücüler secdeye kapandılar.
26:47 (Ve:) "Alemlerin Rabbine iman ettik" dediler.
26:48 "Musa'nin ve Harun'un Rabbine."
26:49 (Firavun) Dedi ki: "Ona, ben size izin vermeden önce mi inandiniz? Süphesiz, o, size büyüü öğreten büyüünüzdür; öyleyse yakında bileceksiniz. Süphesiz ellerinizi ve ayaklarinizi çaprazlama kestireceğim ve sizin hepinizi gerçekten asip-sallandıracağım."
26:50 "Hiç zararı yok" dediler. "Çünkü biz gerçekten Rabbimiz'e dönücüleriz."
26:51 "Dogrusu biz, iman edenlerin ilki olduğumuzdan dolayı Rabbimiz'in bizim hatalarimizi bağışlayacağını umuyoruz."
26:52 Musa'ya: "Kullarımı gece yürüyüşe geçir, çünkü izleneceksiniz" diye vahyettik.
26:53 Bunun üzerine Firavun sehirlere (asker) toplayıcılar gönderdi.
26:54 "Gerçek su ki bunlar azinlik olan bir topluluktur;"
26:55 "Ve elbette bize karsi da büyük bir öfke beslemektedirler."
26:56 "Biz ise uyanık bir toplumuz" (dedi).
26:57 Böylelikle Biz onlari (Firavun ve kavmini) bahçelerden ve pinarlardan sürüp çıkardık;
26:58 Hazinelerden ve soylu makam(lar)dan da.
26:59 Iste böyle; bunlara Israilogullari'ni mirasçi kildik.
26:60 Böylece (Firavun ve ordusu) güneşin doğuş vakti onlari izlemeye koyuldular.
26:61 İki topluluk birbirini gördükleri zaman Musa'nin adamlari: "Gerçekten yakalandık" dediler.
26:62 (Musa:) "Hayır" dedi. "Süphesiz Rabbim, benimle beraberdir; bana yol gösterecektir."
26:63 Bunun üzerine Musa'ya: "Asanla denize vur" diye vahyettik. (Vurdu ve) Deniz hemencecik yarıliverdi de her parçası kocaman bir dağ gibi oldu.
26:64 Ötekileri de buraya yaklastirdik.
26:65 Musa'yi ve onunla birlikte olanların hepsini kurtarmış olduk.
26:66 Sonra ötekileri suda boğduk.
26:67 Süphesiz, bunda bir ayet vardır. Ama onların çoğu iman etmiş değildirler.
26:68 Ve hiç süphesiz, senin Rabbin, güçlü ve üstün olandır, esirgeyendir.
26:69 Onlara İbrahim'in haberini de aktar-oku:
26:70 Hani, babasına ve kavmine: "Siz neye kulluk ediyorsunuz?" demisti.
26:71 Demislerdi ki: "Putlara tapıyoruz, bunun için sürekli onların önünde bel büküp egiliyoruz."
26:72 Dedi ki: "Peki, dua ettiğiniz zaman onlar sizi isitiyorlar mı?"
26:73 "Ya da size bir yararları veya zararları dokunuyor mu?"
26:74 "Hayır" dediler. "Biz atalarimizi böyle yapırlarken bulduk."
26:75 (İbrahim) Dedi ki: "Simdi, neye tapmakta olduğunuzu gördünüz mü?"
26:76 "Hem siz, hem de eski atalarınız?"
26:77 "İste bunlar, gerçekten benim düşmanımdır; yalnızca alemlerin Rabbi hariç"

26:78 "Ki beni yaratan ve bana hidayet veren O'dur;"
26:79 "Bana yediren ve içiren O'dur;"
26:80 "Hastalandığım zaman bana sifa veren O'dur;"
26:81 "Beni öldürecek, sonra diriltecek olan da O'dur,"
26:82 "Din (ceza) günü hatalarımı bağışlayacağını umduğum da O'dur;"
26:83 "Rabbim, bana hüküm (ve hikmet) bağışla ve beni salih olanlara kat;"
26:84 "Sonra gelecekler arasında bana bir doğruluk dili (lisan-i sidk) ver."
26:85 "Beni nimetlerle-donatılmış cennetin mirasçılarından kil,"
26:86 "Babami da bağışla, çünkü o sasirip sapanlardandır."
26:87 "Ve beni (insanların) diriltilecekleri gün küçük düşürme,"
26:88 "Malin da, çocukların da bir yarar sağlayamadığı günde."
26:89 "Ancak Allah'a selim bir kalp ile gelenler baska."
26:90 (O gün) Cennet takva sahiplerine yaklaştırılır.
26:91 Cehennem de azgınlar için sergilenir.
26:92 Ve onlara: "Tapmakta olduklarınız nerede?" denilir;
26:93 "Allah'ın dışında olan (ilah)lar; size yardımları dokunuyor mu, veya kendilerine yardımları oluyor mu?"
26:94 Artık onlar ve azgınlar onun içine dökülürülmüştür.
26:95 Ve İblis'in bütün orduları da.
26:96 Orada birbirleriyle çekişip tartışarak derler ki:
26:97 "Andolsun Allah'a, biz gerçekten apaçık bir sapıklık içindeymişiz,"
26:98 "Çünkü sizi (yalancı olanları) alemlerin Rabbiyle esit tutuyorduk.
26:99 "Bizi suçlu-günahkarlardan baska saptıran olmadı."
26:100 "Artık bizim için ne bir sefaatçi var,"
26:101 "Ne de candan-yakın bir dost."
26:102 "Bizim bir kere daha (dünyaya dönüşümüz mümkün) olsaydı da iman edenlerden olabilseydik."
26:103 Gerçekten, bunda bir ayet vardır, ama onların çoğu iman etmiş değildirlere.
26:104 Ve süphesiz senin Rabbin, güçlü ve üstün olandır, esirgeyendir.
26:105 Nuh kavmi de gönderilen (peygamber)leri yalanladı.
26:106 Hani onlara kardeşleri Nuh: "Sakinmaz misiniz?" demisti.
26:107 "Gerçek su ki, ben size gönderilmiş güvenilir bir elçiyim."
26:108 "Artık Allah'tan korkup-sakinin ve bana itaat edin."
26:109 "Buna karşılık ben sizden bir ücret istemiyorum; ücretim yalnızca alemlerin Rabbine aittir."
26:110 "Artık Allah'tan korkup-sakinin ve bana itaat edin.
26:111 Dediler ki: "Sana, siradan aşağılık insanlar uymusken inanır mıyiz?"
26:112 Dedi ki: "Onların yapmakta oldukları hakkında benim bilgim yoktur."
26:113 "Onların hesabi yalnızca Rabbime aittir, eger suurundaysanız (anlarsınız.)"
26:114 "Ve ben mü'min olanları kovacak değilim."
26:115 "Ben, yalnızca apaçık bir uyarıcıyım."
26:116 Dediler ki: "Eger (bu söylediklerine) bir son vermeyecek olursan,

gerçekten tasa tutulup kovulacaksın."

26:117 Dedi ki: "Rabbim, süphesiz kavmim beni yalanladı."

26:118 "Bundan böyle, benimle onların arasını açık bir hükümle ayır ve beni ve benimle birlikte olan mü'minleri kurtar."

26:119 Bunun üzerine, onu ve onunla birlikte olanları (insan ve hayvanlarla) yüklü gemi içinde kurtardık.

26:120 Sonra bunun ardından geride kalanları da suda-bogduk.

26:121 Gerçekten, bunda bir ayet vardır, ama onların çoğu iman etmiş değildirler.

26:122 Ve süphesiz senin Rabbin, güçlü ve üstün olandır, esirgeyendir.

26:123 Ad (kavmi) de gönderilen (elçi)leri yalanladı.

26:124 Hani onlara kardeşleri Hud: "Sakinmaz misiniz?" demisti.

26:125 "Gerçek şu ki, ben size gönderilmiş güvenilir bir elçiyim."

26:126 "Artık Allah'tan korkup-sakinin ve bana itaat edin."

26:127 "Buna karşılık ben sizden bir ücret istemiyorum; ücretim yalnızca alemlerin Rabbine aittir."

26:128 "Siz, her yüksekçe yere bir anıt inşa edip (yararsız bir şeyle) oyalanıp eğleniyor musunuz?"

26:129 "Ölümsüz kılınmak umuduyla sanat yapıları mı ediniyorsunuz?"

26:130 "Tutup yakaladığınız zaman da zorbalara gibi mi yakalyorsunuz?"

26:131 "Artık Allah'tan korkup-sakinin ve bana itaat edin."

26:132 "Bildiginiz şeylerle size yardım edenden korkup-sakinin."

26:133 "Size hayvanlar, çocuklar (vererek) yardım etti."

26:134 "Bahçeler ve pınarlar da."

26:135 "Dogrusu, ben sizin için büyük bir günün azabından korkuyorum."

26:136 Dediler ki: "Bizim için fark etmez; öğüt versen de, öğüt verenlerden olmasan da."

26:137 "Bu, geçmiştekilerin 'geleneksel tutumundan baskası değildir."

26:138 "Ve biz azap göreceğiz de değiliz."

26:139 Böylelikle onu yalanladılar, Biz de onları yıkıma uğrattık.

Gerçekten, bunda bir ayet vardır, ama onların çoğu iman etmiş değildirler.

26:140 Ve süphesiz, senin Rabbin, güçlü ve üstün olandır, esirgeyendir.

26:141 Semud (kavmi) de, gönderilen (elçi)leri yalanladı.

26:142 Hani onlara kardeşleri Salih: "Sakinmaz misiniz? demisti.

26:143 "Gerçek şu ki, ben size gönderilmiş güvenilir bir elçiyim."

26:144 "Artık Allah'tan korkup-sakinin ve bana itaat edin."

26:145 "Buna karşılık ben sizden bir ücret istemiyorum;

26:146 "Siz burada güvenlik içinde mi bırakılacaksınız?"

26:147 "Bahçelerin, pınarların içinde,"

26:148 "Ekinler ve yumusak tomurcuklu göz alıcı hurmalıklar arasında?"

26:149 "Daglardan ustalıklı zevkli evler yontuyorsunuz."

26:150 "Artık Allah'tan sakinin ve bana itaat edin."

26:151 "Ve ölçüsüzce davrananların emrine itaat etmeyin."

26:152 "Ki onlar, yeryüzünde bozgunculuk çıkarıyor ve dirlik-düzenlik kurmuyorlar (islah etmiyorlar)."

26:153 Dediler ki: "Sen ancak büyülenmişlersin."

26:154 "Sen yalnızca bizim benzerimiz olan bir beserden baskası degilsin; eger dogru sözlü isen, bu durumda bir ayet (mucize) getir-görelim."

26:155 Dedi ki: "Iste, bu bir disi devedir; su içme hakki (bir gün) onun, belli bir günün su içme hakki da sizindir."

26:156 "Ona bir kötülükle dokunmayın, sonra büyük bir günün azabi sizi yakalar.

26:157 "Sonunda onu (yine de) kestiler, ancak pisman oldular."

26:158 Böylece azap onlari yakaladi. Gerçekten, bunda bir ayet vardır, ama onların çoğu iman etmiş degildirler.

26:159 Ve süphesiz, senin Rabbin, güçlü ve üstün olandır, esirgeyendir.

26:160 Lut (kavmi) de, gönderilen (elçi)leri yalanladı.

26:161 Hani onlara kadesleri Lut: "Sakinmaz misiniz?" demisti.

26:162 "Gerçek su ki, ben size gönderilmiş güvenilir bir elçiyim."

26:163 "Artık Allah'tan korkup-sakinin ve bana itaat edin."

26:164 "Buna karsilik ben sizden bir ücret istemiyorum; ücretim yalnızca alemlerin Rabbine aittir."

26:165 "Siz insanlardan (cinsel arzuyla) erkeklere mi gidiyorsunuz?"

26:166 "Rabbinizin sizler için yaratmış bulduğu eslerinizi birakiyorsunuz. Hayir, siz siniri çigneyen bir kavimsiniz."

26:167 Dediler ki: "Ey Lut, eger (bu söylediklerine) bir son vermeyecek olursan, gerçekten (burdan) sürülüp çıkarılanlardan olacaksın."

26:168 Dedi ki: "Gerçekten ben, sizin bu yaptiginiza öfke ile karsi olanlardanim."

26:169 "Rabbim, beni ve ailemi bunların yaptıklarından kurtar."

26:170 Bunun üzerine onu ve bütün ailesini kurtardik.

26:171 Yalnızca geri kalanlar içinde bir kocakari hariç.

26:172 Sonra geride kalanlari yerle bir ettik.

26:173 Ve üzerlerine bir yağmur yagdirdik; uyarilip-korkutulanların yağmuru ne kötü.

26:174 Gerçekten, bunda bir ayet vardır, ama onların çoğu iman etmiş degildirler.

26:175 Ve süphesiz, senin Rabbin, güçlü ve üstün olandır esirgeyendir.

26:176 Eyke halki da, gönderilen (peygamber)leri yalanladı.

26:177 Hani onlara Suayb: "Sakinmaz misiniz?" demisti.

26:178 "Gerçek su ki, ben size gönderilmiş güvenilir bir elçiyim."

26:179 "Artık Allah'tan korkup-sakinin ve bana itaat edin."

26:180 "Buna karsilik ben sizden bir ücret istemiyorum; ücretim yalnızca alemlerin Rabbine aittir."

26:181 "Ölçüyü tam tutun ve eksiltenden olmayın."

26:182 "Dosdogru olan terazi ile tartın."

26:183 "Insanların esyasini degerden düşürüp-eksiltmeyin ve yeryüzünde bozguncular olarak karisiklik çıkarmayın."

26:184 "Sizi ve önceki yaratılmışlari yaratandan sakinin".

26:185 Dediler ki: "Sen ancak büyülenmişlersensin".

26:186 "Sen, yalnızca benzerimiz olan bir beserden baskası degilsin ve biz senin gerçekte yalancılardan olduğunu sanıyoruz."

26:187 "Eger dogru sözlü isen, bu durumda gökten üstümüze bir parça

düsürüver."

26:188 Dedi ki: "Rabbim, yaptıklarınızı daha iyi bilir.

26:189 Sonunda onu yalanladılar, böylece onları o gölgelik-gününün azabı yakaladı. Gerçekten o, büyük bir günün azabıydı.

26:190 Gerçekten, bunda bir ayet vardır, ama onların çoğu iman etmiş değildirlere.

26:191 Ve süphesiz, senin Rabbin, güçlü ve üstün olandır, esirgeyendir.

26:192 Gerçekten o (Kur'an), alemlerin Rabbinin (bir) indirmesidir.

26:193 Onu Ruh'u'l-emin indirdi.

26:194 Uyarıcılardan olman için, senin kalbinin üzerine (indirmistir).

26:195 Apaçık Arapça bir dille.

26:196 Ve hiç süphesiz, o (Kur'an), geçmişlerin kitaplarında da vardır.

26:197 İsrailoğulları bilginlerinin onu bilmesi onlar için bir delil (ayet) değil mi?

26:198 Onu Arapça bilmeyen birine indirmiş olsaydık.

26:199 Böylece onlara okusaydı, yine ona iman edecek değillerdi.

26:200 Biz onu, suçlu-günahkarların kalbine iste böyle islettik.

26:201 Onlar, o pek acı azabı görünceye kadar ona inanmazlar.

26:202 Artık o (azap), kendileri suurunda olmadan onlara apansız gelecektir.

26:203 Derler ki: "Bize bir süre tanınır mi?"

26:204 Onlar yine de azabımızı çabuklaştırmak mi istiyorlar?

26:205 Gördün mü; Biz onları yıllarca yararlandırırsak,

26:206 Sonra kendilerine va'dolunan (azap günü) gelirse,

26:207 Onların 'meta ile yararlandıkları' şey, kendilerini (göreceklere azaptan) bağımsız kılamaz.

26:208 Kendisi için bir uyarıcı olmaksızın, Biz hiçbir ülkeyi yıkıma uğratmış değiliz.

26:209 (Onlara) Hatırlatma (yapılmıştır); Biz zulmedici değiliz.

26:210 Onu (Kur'an'i) şeytanlar indirmemistir.

26:211 Bu, onlara yarasmaz ve güç de yetiremezler.

26:212 Çünkü onlar, (vahyedilene) isitmekten kesin olarak uzak tutulmuşlardır.

26:213 Allah ile beraber başka bir İlah'a yalvarıp-yakarma, sonra azaba uğratılanlardan olursun.

26:214 (Öncelikle) En yakın hisimlerini (asiretine) uyar.

26:215 Ve mü'minlerden, sana tabi olanlara (koruyucu) kanatlarını ger.

26:216 Eger sana isyan edecek olurlarsa, artık de ki: "Gerçekten ben, sizin yaptıklarınızdan uzagim."

26:217 Sen, O güçlü ve üstün, esirgeyici olan (Allah'a) tevekkül et.

26:218 O, kıyam ettiğin zaman seni görüyor.

26:219 Secde edenler arasında dönüp dolasmanı da.

26:220 Hiç süphesiz, O, isitendir, bilendir.

26:221 Şeytanların kimlere inmekte olduklarını size haber vereyim mi?

26:222 Onlar, 'gerçeği ters yüz eden,' günaha düşkün olan her yalancıya inerler.

26:223 Bunlar (şeytanlara) kulak verirler ve çoğu yalan söylemektedirler.

26:224 Sairler ise; gerçekten onlara azgın-sapıklar uyar.

26:225 Görmedin mi; onlar, her bir vadide vehmedip duruyorlar,
26:226 Ve gerçekten onlar, yapmayacakları şeyleri söylüyorlar.
26:227 Ancak iman edenler, salih amellerde bulunanlar ve Allah'i çokça zikredenler ile zulme uğratıldıktan sonra zafer kazananlar (veya öclerini alanlar) baska. Zulmetmekte olanlar, nasıl bir inkilaba uğrayıp devrileceklerini pek yakında bileceklerdir.

Sura 27: An-Naml

27:1 Ta, sin. Bunlar Kur'an'ın ve apaçık olan Kitab'ın ayetleridir.
27:2 Mü'minler için bir hidayet ve bir müjdedir.
27:3 Ki onlar, namazı dosdogru kılarlar, zekatı verirler ve onlar, ahirete kesin bilgiyle iman ederler.
27:4 Ahirete inanmayanlara gelince; Biz onlara kendi yaptıklarını süslemisiz, böylece onlar, 'körlük içinde saskınca dolasirlar'.
27:5 İşte onlar; en kötü azap onlarıdır ve ahirette de en büyük kayba uğrayanlardır.
27:6 Hiç şüphesiz, bu Kur'an, sana, hüküm ve hikmet sahibi olan, (ve herşeyi geçeceğiyle) bilen (Allah'in) Katından ilka edilmektedir.
27:7 Hani Musa ailesine: "Şüphesiz ben bir ateş gördüm" demisti. "Size ondan ya bir haber veya isinmaniz için bir kor ateş getireceğim."
27:8 Oraya gittiginde, kendisine seslenildi: "Ateş (yerin)de olanlar da, çevresinde bulunanlar da kutlu kılınmıştır. Alemlerin Rabbi olan Allah Yücedir.
27:9 "Ey Musa, gerçekten Ben, güçlü ve üstün, hüküm ve hikmet sahibi olan Allah'im."
27:10 "Asani bırak;" (Birakti ve) onun çevik bir yılan gibi hareket ettiğini görünce, geriye doğru kaçtı ve arkasına bakmadı. "Ey Musa, korkma; şüphesiz Ben(im); Benim yanımda gönderilen (elçiler) korkmaz."
27:11 "Ancak zulmeden baska; sonra kötülüğün ardından iyilige çevirirse, artık şüphesiz Ben, bağışlayanım, esirgeyenim."
27:12 "Ve elini koynuna sok, kusursuz olarak bembeyaz çıkiversin, (bu,) Firavun ve kavmine olan dokuz ayet (mucize) içinde(n biri)dir. Gerçekten onlar, fasik olan bir kavimdir."
27:13 Ayetlerimiz onlara, gözler önünde sergilenmiş olarak gelince dediler ki: "Bu, apaçık olan bir büyüdür."
27:14 Vicdanları kabul ettiği halde, zulüm ve büyüklenme dolayısıyla bunları inkar ettiler. Artık sen, bozguncuların nasıl bir sona uğratıldıklarına bir bak.
27:15 Andolsun, Davud'a ve Süleyman'a bir ilim verdik: "Bizi inanmış kullarından birçoğuna göre üstün kılan Allah'a hamd olsun." dediler.
27:16 Süleyman, Davud'a mirasçı oldu ve dedi ki: "Ey insanlar, bize kusların konuşma-dili öğretildi ve bize herşeyden (bol bir nimet) verildi. Gerçekten bu, apaçık bir üstünlüktür."
27:17 Süleyman'a cinlerden, insanlardan ve kuslardan orduları toplandı ve bunlar bölükler halinde dağıtıldı.
27:18 Nihayet karınca vadisine geldiklerinde, bir dişi karınca dedi ki: "Ey karınca topluluğu, kendi yuvalarınıza girin, Süleyman ve orduları,

farkında olmaksızın sizi kirip-geçmesin."

27:19 (Süleyman) Bu sözü üzerine tebessüm edip güldü ve dedi ki:

"Rabbim, bana, anne ve babama verdiğin nimete sükratmemi ve hosnut olacağın salih bir amelde bulunmamı ilham et ve beni rahmetinle salih kulların arasına kat."

27:20 Kusları denetledikten sonra dedi ki: "Hüdhüd'ü neden göremiyorum, yoksa kaybolanlardan mı oldu?"

27:21 "Onu gerçekten siddetli bir azapla azaplandıracağım, ya da onu boğazlayacağım veya o, bana apaçık olan bir delil getirmelidir."

27:22 Derken uzun zaman geçmeden geldi ve dedi ki: "Senin kusatamadığın (öğrenemediğin) şeyi, ben kusattım ve sana Saba'dan kesin bir haber getirdim."

27:23 "Gerçekten ben, onlara hükmetmekte olan bir kadın buldum ki, ona herseyden (bolca) verilmiştir ve büyük bir tahti var."

27:24 "Onu ve kavmini, Allah'i bırakıp da güneşe secde etmekteyken buldum, şeytan onlara yaptıklarını süslemiştir, böylece onları (doğru) yoldan alıkoymuştur; bundan dolayı onlar hidayet bulmuyorlar."

27:25 "Ki onlar, göklerde ve yerde saklı olanı ortaya çıkaran ve sizin gizlediklerinizi ve açığa vurduklarınızı bilen Allah'a secde etmesinler diye (yapmaktadırlar)."

27:26 "O Allah, O'ndan başka İlah yoktur, büyük Ars'in Rabbidir."

27:27 (Süleyman:) "Durup bekleyeceğiz, doğruyu mu söyledin, yoksa yalancılardan mı oldun?" dedi.

27:28 "Bu mektubumla git, onu kendilerine bırak sonra onlardan (biraz) uzaklaş, böylelikle bir bakiver, neye başvuracaklar?"

27:29 (Hüdhüd'ün mektubu götürüp bırakmasından sonra Saba melikesi Belkis:) Dedi ki: "Ey önde gelenler gerçekten bana oldukça önemli bir mektup bırakıldı."

27:30 "Gerçek şu ki, bu, Süleyman'dandır ve 'Süpheşiz Rahman ve Rahim Olan Allah'ın Adıyla' (başlamakta)dir."

27:31 (İçinde de:) "Bana karşı büyüklük göstermeyin ve bana Müslüman olarak gelin" diye (yazılmaktadır).

27:32 Dedi ki: "Ey önde gelenler, bu isimde bana görüş belirtin, siz (herseye) şahidlik etmedikçe ben hiçbir işte kesin (karar veren biri) değilim."

27:33 Dediler ki: "Biz kuvvet sahibiyiz ve zorlu savaşçılarız. İş konusunda karar senindir, artık sen bak, neyi emredersen (biz uygularız).

27:34 Dedi ki: "Gerçekten hükümdarlar bir ülkeye girdikleri zaman, orasını bozguna uğratırlar ve halkından onur sahibi olanları hor ve aşağılık kılarlar; işte onlar, böyle yaparlar."

27:35 "Ben onlara bir hediye göndereyim de, bir bakayım elçiler neyle dönerler."

27:36 (Elçi hediyelerle) Süleyman'a geldiği zaman: "Sizler bana mal ile yardımda mı bulunmak istiyorsunuz? Allah'ın bana verdiği, size verdiğinden daha hayırlıdır; hayır, siz, hediyenizle sevinip öğünebilirsiniz" dedi.

27:37 "Sen onlara dön, Biz onlara öyle ordularla geliriz ki, onların karşı koymaları mümkün değil ve Biz onları oradan horlanmış-asagılanmış ve

küçük düsürülmüşler olarak sürüp çıkarırız."

27:38 (Elçinin gitmesinden sonra Süleyman:) "Ey önde gelenler, onlar bana teslim olmuş (Müslüman)lar olarak gelmeden önce, sizden kim onun tahtını bana getirebilir?" dedi.

27:39 Cinlerden ifrit: "Sen daha makamından kalkmadan, ben onu sana getirebilirim, ben gerçekten buna karsi kesin olarak güvenilir bir güce sahibim." dedi.

27:40 Kendi yanında kitaptan ilmi olan biri dedi ki: "Ben, (gözünü açıp kapamadan) onu sana getirebilirim." Derken (Süleyman) onu kendi yanında durur vaziyette görünce dedi ki: "Bu Rabbimin fazlindedir, O'na sükredecek miyim, yoksa nankörlük edecek miyim diye beni denemekte olduğu için (bu olaganüstü olay gerçekleşti). Kim sükrederse, artık o kendisi için sükretmiştir, kim nankörlük ederse, gerçekten benim Rabbim Gani (hiçbir seye ve kimseye ihtiyacı olmayan)dir, Kerim olandır.

27:41 Dedi ki: "Onun tahtını degisiklige ugratin, bir bakalım dogru olanı bulabilecek mi, yoksa bulmayanlardan mi olacak?

27:42 Böylece (Belkis) geldiği zaman ona: "Senin tahtın böyle mi?" denildi. Dedi ki: "Tıpkı kendisi. Bize ondan önce ilim verilmisti ve biz Müslüman olmustuk."

27:43 Allah'tan baska tapmakta olduğu seyler onu (Müslüman olmaktan) alikoymustu. Gerçekte o, inkar eden bir kavimdeni.

27:44 Ona: "Köske gir" denildi. Onu görünce derin bir su sandı ve (etegini çekerek) ayaklarını açtı. (Süleyman:) Dedi ki: "Gerçekte bu, saydam camdan olma düzeltilmiş bir köşk-zemindir." Dedi ki: "Rabbim, gerçekten ben kendime zulmettim; (artık) ben Süleyman'la birlikte alemlerin Rabbi olan Allah'a teslim oldum."

27:45 Andolsun, Biz Semud (kavmine de) kadesleri Salih'i: "Yalnızca Allah'a kulluk edin" diye (demek üzere) gönderdik. Bir de ne görsün, onlar birbirlerine düsman kesilmiş iki gruptur.

27:46 Dedi ki: "Ey kavmim, neden iyilikten önce kötülük konusunda acele davranıyorsunuz? Allah'tan bağışlanma dilemeniz gerekmez mi? Umulur ki esirgenirsiniz."

27:47 Dediler ki: "Senin ve seninle birlikte olanlar yüzünden uğursuzluga ugradık." Dedi ki: "Sizin uğursuzluginuz (basınıza gelenler) Allah Katında (yazılı)dir. Hayır, siz denenmekte olan bir kavimsiniz."

27:48 Şehirde dokuzlu bir çete vardı, yeryüzünde bozgun çıkariyorlar ve dirlik-düzenlik bırakmıyorlardı.

27:49 Kendi aralarında Allah adına and içerek, dediler ki: "Gece mutlaka ona ve ailesine bir baskın düzenleyelim, sonra velisine: Ailesinin yok olusuna biz şahid olmadık ve gerçekten bizler dogruyu söyleyenleriz, diyelim."

27:50 Onlar hileli bir düzen kurdu. Biz de (onların hilesine karsi) onların farkında olmadığı bir düzen kurduk.

27:51 Artık sen, onların kurdukları hileli-düzenin ugradığı sona bir bak; Biz, onları ve kavimlerini topluca yerle bir ettik.

27:52 İşte, zulmetmeleri dolayısıyla enkaza dönüşmüş ipissiz evleri. Süphesiz bilen bir kavim için bunda bir ayet vardır.

27:53 İman edenleri ve sakinanları da kurtardık.

27:54 Lut da; hani kavmine demisti ki: "Siz, açıkça gördüğünüz halde, yine de o çirkin utanmazligi yapacak misiniz?"

27:55 "Siz gerçekten, kadinlari birakip sehvetle erkeklere mi yaklasiyorsunuz? Hayir, siz (yaptigi seyi) bilmeyen bir kavimsiniz."

27:56 Kavminin cevabi: "Lut ailesini sehrinizden sürüp çıkarin. Temiz kalmak isteyen insanlarmis" demekten baska olmadı.

27:57 Biz de, onu ve ailesini kurtardık, yalnızca karisi hariç; onu geride (azap içinde kalanlar arasında) takdir ettik.

27:58 Ve üzerlerine bir yağmur yagdirdik. Uyarılanların yağmuru ne kötüdür.

27:59 Dedi ki: "Hamd Allah'indir ve selam O'nun seçtiği kullarının üzerinedir. Allah mi daha hayirli yoksa onların ortak kostukları mi?"

27:60 (Onlar mi) Yoksa, gökleri ve yeri yaratan ve size gökten su indiren mi? Ki onunla (o suyla) gönül alıcı bahçeler bitirdik, sizin içinse bir ağacını bitirmek (bile) mümkün degildir. Allah ile beraber baska bir İlah mi? Hayir, onlar sapıklıkta devam eden bir kavimdir.

27:61 Ya da yeryüzünü bir karar yeri kılan, onun arasında ırmaklar var eden ve ona (yeryüzü için) sarsılmaz dağlar yaratan ve iki deniz arasında bir ara-engel (haciz) koyan mi? Allah ile beraber baska bir İlah mi? Hayir onların çoğu bilmiyorlar.

27:62 Ya da sıkıntı ve ihtiyaç içinde olana, Kendisi'ne dua ettiği zaman icabet eden, kötülüğü açıp gideren ve sizi yeryüzünün halifeleri kılan mi? Allah ile beraber baska bir İlah mi? Ne az öğüt-alıp düşünüyorsunuz.

27:63 Ya da karanın ve denizin karanlıkları içinde size yol gösteren ve rahmetinin önünde rüzgarları müjde vericiler olarak gönderen mi? Allah ile beraber baska bir İlah mi? Allah, onların sirk kostuklarından Yücedir.

27:64 Ya da halki sürekli yaratmakta olan, sonra onu iade edecek olan ve sizi gökten ve yerden riziklandiran mi? Allah ile beraber baska bir İlah mi?

De ki: "Eger doğru söylüyor iseniz, kesin-kanıt (burhan)inizi getiriniz."

27:65 De ki: "Göklerde ve yerde gaybi Allah'tan baska kimse bilmez. Onlar ne zaman dirileceklerinin suuruna varmiyorlar."

27:66 Hayir, onların ahiret konusundaki bilgileri 'ard arda toplanıp pekistirildi,' hayir, onlar bundan bir kisku içindedirler; hayir, onlar bundan yana kördürler.

27:67 İnkâr edenler dedi ki: "Biz ve atalarımız toprak olduktan sonra mi, gerçekten biz mi dirilip-çıkartilacakmisiz?"

27:68 "Andolsun, bu (azap ve dirilme tehdidi), bize ve daha önce atalarımıza va'dolunmustur. Bu, olsa olsa geçmişlerin uydurma masallarından baskasi degildir."

27:69 De ki: "Yeryüzünde gezip dolasin da, suçlu-günahkarların nasıl bir sona ugradıklarını görün"

27:70 Sen, onlara karşı hüzne kapılma ve kurdukları tuzaklardan dolayı sıkıntı içinde olma.

27:71 Derler ki: "Eger dogruyu söylüyor iseniz, bu va'dolunan (azap) ne

zaman?"

27:72 De ki: "Belki de acele etmekte olduğunuzun (azabın) bir kısmı size yetismistir bile."

27:73 Süphesiz, senin Rabbin, insanlara karşı büyük lütuf (fazl) sahibidir, ancak insanların çoğu sükrermiyorlar.

27:74 Ve süphesiz, senin Rabbin, sinelerinin gizli tuttuklarını ve açığa vurduklarını kesin olarak bilmektedir.

27:75 Gökte ve yerde gizli olan hiçbir şey yoktur ki, apaçık olan bir kitapta (Levh-i Mahfuz'da) olmasın.

27:76 Gerçek şu ki, bu Kur'an, İsrailoğulları'na hakkında ayrılığa düstükleri şeylerin bir çoğunu aktarıp anlatıyor.

27:77 Ve gerçekten o, mü'minler için bir hidayet ve bir rahmettir.

27:78 Süphesiz senin Rabbin, onların arasında Kendi hükmünü verecektir. O, güçlü ve üstün olandır, bilendir.

27:79 Sen, artık Allah'a tevekkül et; çünkü sen apaçık olan hak üzerindesin.

27:80 Çünkü gerçekten sen, ölümlere (söz) dinletemezsin ve arkasını dönüp kaçan sağırlara da çağrıyı isittiremezsin.

27:81 Ve sen körleri düstükleri sapıklıktan çekip hidayete erdirici değilsin; sen ancak, ayetlerimize iman edenlere (söz) dinletebilirsin, iste Müslüman olanlar bunlardır.

27:82 O söz, başlarına geldiği zaman, onlara yerden bir Dabbe çıkarırız; o da, insanların Bizim ayetlerimize kesin bir bilgiyle inanmadıklarını onlara söyler.

27:83 Ve her ümmetten ayetlerimizi yalanlayan bir grubu toplayacağımız gün, artık onlar 'tutuklanıp (azap yerine) dağıtılırlar.'

27:84 Nihayet geldikleri zaman, (Allah) der ki: "Siz Benim ayetlerimi, bilgi bakımından kavramadığınız halde yalanladınız mı? Yoksa ne yapıyordunuz?"

27:85 Zulmetmelerine karşılık, söz, kendi aleyhlerine gelmiş bulunmaktadır, artık konuşmazlar.

27:86 Görmediler mi, Biz geceyi onda sükun bulmaları için, gündüzü de aydınlık (la görsünler) diye yarattık. Süphesiz, iman eden bir kavim için bunda ayetler vardır.

27:87 Sur'a üfürüleceği gün, Allah'ın dilediği kimseler dışında, göklerde ve yerde olan herkes artık korkuya kapılmıştır ve her biri 'boyun bükmüş' olarak O'na gelmişlerdir.

27:88 Dağları görürsün de, donmuş sanırsın; oysa onlar bulutların sürüklenmesi gibi sürüklenirler. Herseyi 'sapasız ve yerli yerinde yapan' Allah'ın sanatı (yapısı)dir (bu). Süphesiz O, islediklerinizden haberdardır.

27:89 Kim bir iyilikle gelirse, artık kendisine daha hayırlısı vardır ve onlar, o günün korkusuna karşı güvenlik içindedirler.

27:90 Kim bir kötülükle gelirse, artık onlar da atese yüzükoyun atılır (ve onlara:) "Yaptıklarınızdan baskısıyla mi cezalandırılıyorsunuz?" (denir).

27:91 (De ki:) "Ben, ancak bu şehrin Rabbine ibadet etmekle emrolundum ki, O,

burasini kutlu ve saygideger kildi. Hersey O'nundur. Ve Müslümanlardan olmakla emrolundum."

27:92 "Ve Kur'an'i okumakla da (emrolundum). Artık kim hidayete gelirse, kendi nefsi için hidayete gelmiştir; kim sapacak olursa, de ki: "Ben yalnızca uyarıcılardanım."

27:93 Ve de ki: "Allah'a hamdolsun, O size ayetlerini gösterecektir, siz de onlari bilip taniyacaksiniz." Senin Rabbin, yaptiklarinizdan gafil degildir.

Sura 28: Al-Qasas

28:1 Ta, Sin, Mim.

28:2 Bunlar, apaçik Kitab'in ayetleridir.

28:3 Mü'min olan bir kavim için hak olmak üzere, Musa ve Firavun'un haberinden (bir bölümünü) sana okuyacagiz.

28:4 Gerçek su ki, Firavun yeryüzünde (Misir'da) büyüklenmiş ve oranin halkini birtakim firkalara ayirip bölmüştü; onlardan bir bölümünü güçten düşürüyor, erkek çocuklarini bogazlayip kadınlarini diri birakiyordu. Çünkü o, bozgunculardandi.

28:5 Biz ise, yeryüzünde güçten düşürülenlere lütufta bulunmak, onlari önderler yapmak ve mirasçilar kilmak istiyoruz.

28:6 Ve (istiyoruz ki) onlari yeryüzünde 'iktidar sahipleri olarak yerlesik kilalim', Firavun'a, Haman'a ve askerlerine, onlardan sakindiklari seyi gösterelim.

28:7 Musa'nin annesine: "Onu emzir, sayet onun için korkacak olursan, onu suya birak, korkma ve üzülme; çünkü onu Biz sana tekrar geri verecegiz ve onu gönderilen (elçilerden) kilacagiz" diye vahyettik (bildirdik).

28:8 Nihayet Firavun'un ailesi, onu (ileride bilmeksizin) kendileri için bir düşman ve üzüntü konusu olsun diye sahipsiz görüp aldilar. Gerçekte Firavun, Haman ve askerleri bir yanilgi içindeydi.

28:9 Firavun'un karisi dedi ki: "Benim için de, senin için de bir göz bebegi; onu öldürmeyin; umulur ki bize yarari dokunur veya onu evlat ediniriz." Oysa onlar (baslarina geleceklerin) suurunda degillerdi.

28:10 Musa'nin annesi ise, yüregi bosluk içinde sabahladi. Eger mü'minlerden olmasi için kalbi üzerinde (sabri ve dayaniklilik) pekistirmemis olsaydik, neredeyse onu(n durumunu) açiga vuracakti.

28:11 Ve onun kiz kardesine: "Onu izle," dedi. Böylece o da, kendileri farkinda degilken onu uzaktan gözetledi.

28:12 Biz, daha önce ona süt analarini haram etmistik. (Kiz kardesi:) "Ben, sizin adiniza onun bakimini üstlenecek ve ona öğüt verecek (veya egitecek) bir aileyi size bildireyim mi?" dedi.

28:13 Böylelikle, gözünün aydin olmasi, üzülmemesi ve gerçekten Allah'in va'dinin hak oldugunu bilmesi için, onu annesine geri vermiş olduk. Ancak onlarin çogu bilmezler.

28:14 O, erginlik çagina ulasip olgunlasinca, ona bir 'hüküm ve hikmet' ve ilim verdik. Biz iyilikte bulunanlari iste böyle ödüllendiririz.

28:15 (Musa) Halkinin haberi olmadigi bir zamanda sehre girdi, orda kavga

etmekte olan iki adam buldu; bu kendi taraftarlarından, su da dsmanlarından. Derken taraftarlarından olan, dsmanlarından olana karsi ondan yardım istedi. Bunun zerine ona bir yumruk attı ve isini bitiriverdi. (Sonra da:) "Bu seytanın isindendir; o, gerçekten açıkça saptirici bir dsmandır" dedi.

28:16 Dedi ki: "Rabbim, gerçekten, ben kendi nefsim'e zulmettim, artık beni bağısla." Böylece (Allah) onu bağısladı. Süphesiz. O, bağıslayandır, esirgeyendir.

28:17 Dedi ki: "Rabbim, bana verdiğin nimetler adına, artık suçlu günahkarlara destekçi olmayacağım."

28:18 Böylece şehirde korku içinde (evreyi) gözetleyerek sabahladı. Derken, bir de baktı ki, dn kendisinden yardım isteyen (kisi, bugün de) kendisine yardım için bağıriyor. Musa, ona dedi ki: "Sen açıkça bir azginsin."

28:19 Sonunda ikisinin de dsmani olan (adam)i yakalamak isterken (adam ona) dedi ki: "Ey Musa dn birini ldrdğın gibi, bugün de beni mi öldürmek istiyorsun? Sen yeryüzünde yalnızca bir zorba olmak istiyorsun, islah edicilerden olmak istemiyorsun."

28:20 Sehrin öbür yakasından bir adam kosarak gelip dedi ki: "Ey Musa, önde gelenler, seni öldürmek konusunda aralarında grsmektedirler, artık sen ık git; gerçekten ben sana gt verenlerdenim."

28:21 Böylece oradan korku içinde (evreyi) gözetleyerek ikip gitti: "Rabbim, zalimler toplulugundan beni kurtar" dedi.

28:22 Medyen'e doğru yöneldiğinde de: "Umarım Rabbim, beni doğru bir yola yöneltip iletir" dedi.

28:23 Medyen suyuna vardığı zaman, su almakta olan bir insan toplulugu buldu. Onların gerisinde de (hayvanları su basına götürmekten çekinen) iki kadın buldu. Dedi ki: "Bu durumunuz ne?" "obanlar sürülerini sulamadıka, biz srlerimizi sulayamayız; babamız, yası ilerlemiş bir ihtiyardır." dediler.

28:24 Hemencecik onların sürülerini suladı, sonra yine gölgeye çekilerek dedi ki: "Rabbim, doğrusu bana indirdiğin her hayra muhtacım."

28:25 çok geçmeden, o iki (kadın)dan biri, (utana utana) yürüyerek ona geldi. "Babam, bizim için sürüleri sulamana karsilik sana mükafaat vermek üzere seni davet etmektedir." dedi. Bunun zerine ona gelip de olup bitenleri anlatınca o: "Korkma" dedi. "Zalimler toplulugundan kurtulmuş oldun."

28:26 O (kadın)lardan biri dedi ki: "Ey babacığım, onu ücretli olarak tut; çünkü ücretle tuttuklarının en hayırlısı gerçekten o kuvvetli, güvenilir (biri)dir."

28:27 (Babalari) Dedi ki: "Doğrusu ben, sekiz yıl bana hizmet etmene karsilik olmak üzere, su iki kızımdan birini sana nikahlamak istiyorum; sayet on (yıl)a tamamlayacak olursan, artık o da senden. Ben sana zorluk ikarmak istemem; beni de inşallah salih olanlardan bulacaksın."

28:28 (Musa) Dedi ki: "Bu, benimle senin aranda olan (bir antlaşma)dir. Bu durumda iki süreden hangisini yerine getirirsem, artık bana karsi bir haksizlik söz konusu olamaz. Allah, söylediklerimize vekildir."

28:29 Böylelikle Musa, süreyi tamamlayıp ailesiyle birlikte yola koyulunca, Tur tarafında bir ateş gördü. Ailesine: "Siz durun, gerçekten bir ateş gördüm; umarım ondan ya bir haber, ya da isinmanız için bir kor parçası getiririm" dedi.

28:30 Derken oraya geldiğinde, o kutlu yerdeki vadinin sağ yanında olan bir ağaçtan: "Ey Musa, Alemlerin Rabbi olan Allah Benim;" diye seslenildi.

28:31 "Asanı bırak." (Attıktan hemen sonra) onun şimdi bir yılan gibi hareket ettiğini görünce, arkasına dönüp bakmaksızın kaçmaya başladı. "Ey Musa, dön ve korkuya kapılma. Süphesiz güvendesin."

28:32 "Elini koynuna sok, kusursuz olarak bembeyaz çıksın. Ve (her türlü) dehşetten yana kanatlarını kendine doğru çek. İşte bunlar, senin Rabbinden Firavun ve önde gelen adamlarına iki kesin-kanit (mucize)dir. Gerçekten onlar, fasik bir topluluktur."

28:33 Dedi ki: "Rabbim, gerçekten onlardan bir kişi öldürdüm, beni öldürmelerinden korkuyorum."

28:34 "Ve kardeşim Harun; dil bakımından o benden daha düzgün konuşmaktadır, onu da benimle birlikte bir yardımcı olarak gönder, beni doğrulasın. Çünkü onların beni yalanlamalarından korkuyorum."

28:35 (Allah) Dedi ki: "Pazunu kardeşinle pekiştirip güçlendireceğiz; sizin ikinize de öyle bir 'güç ve yetki' vereceğiz ki, ayetlerimiz sayesinde size erisemeyecekler. Siz ve size uyanlar galip olanlarısınız."

28:36 Musa, onlara apaçık olan ayetlerimizle geldiği zaman: "Bu, düzüp uydurulmuş bir büyüden baskısı değildir. Biz geçmiş atalarımızdan bunu isitmedik" dediler.

28:37 Musa dedi ki: "Rabbim, kimin Kendisi'nden bir hidayetle geldiğini ve bu (dünya) yurdun(un) sonucunun kime ait olacağını daha iyi bilir. Gerçekten, zulmedenler, felah bulmazlar."

28:38 Firavun dedi ki: "Ey önde gelenler, sizin için benden başka ilah olduğunu bilmiyorum. Ey Haman, çamurun üstünde bir ateş yak da, bana yüksekçe bir kule inşa et, belki Musa'nın ilahına çıkarım çünkü gerçekten ben onu yalancılardan (biri) sanıyorum."

28:39 O ve askerleri, yeryüzünde haksız yere büyüklendiler ve gerçekten Bize döndürülmeyeceklerini sandılar.

28:40 Bunun üzerine, onu ve askerlerini tutup suya attık. Böylelikle zulmedenlerin nasıl bir sona uğradıklarına bir bak.

28:41 Biz, onları ateşe çağıran önderler kıldık; kıyamet günü yardım görmezler.

28:42 Bu dünya hayatında onların arkasına lanet düşürdük; kıyamet gününde ise, onlar çirkinleştirilmiş olanlardır.

28:43 Andolsun, ilk nesilleri yıkıma uğrattıktan sonra, Musa'ya, insanlar için (gözleri hikmetle açıp aydınlatacak) basiretler, hidayet ve rahmet olmak üzere kitap verdik. Umulur ki, öğüt alıp-düşünürler diye.

28:44 Musa'ya o isî (ilahi vahyi verip) gerçekleştirdiğimiz zaman, sen (Tur'un) batı yanında değildin ve (buna) şahid olanlardan da değildin.

28:45 Ancak Biz birçok nesiller inşa ettik de onların üzerinde (nice) ömür(ler) uzayıp geçti. Ve sen Medyen halkı içinde yaşayıp da ayetlerimizi onlardan okuyarak öğrenmiş değilsin. Ancak (bu bilgileri sana)

gönderen Biziz.

28:46 (Musa'ya) Seslendigimiz zaman da, sen Tur'un yaninda degildin. Ancak Rabbinden bir rahmet olmak üzere senden önce kendilerine bir uyarici gelmemis olan bir kavmi uyarman için (gönderildin). Umulur ki, öğüt alip düşünürler diye.

28:47 Kendi ellerinin öne sürdükleri dolayisiyla, onlara bir musibet isabet ettiginde: "Rabbimiz, bize de bir elçi gönderseydin de böylece Senin ayetlerine uysaydik ve mü'minlerden olsaydik" diyecek olmasalardi (seni göndermezdik).

28:48 Fakat onlara Kendi Katimiz'dan hak geldigi zaman: "Musa'ya verilenlerin bir benzeri buna verilmeli degil miydi?" dediler. Onlar, daha önce Musa'ya verilenleri inkar etmemisler miydi? "İki büyü birbirine arka çıktı" dediler. Ve: "Gerçekten biz hepsini inkar edenleriz" dediler.

28:49 De ki: "Eger dogruysanız, bu durumda Allah Katından bu ikisinden (Musa'ya indirilen Tevrat ve bana indirilen Kur'an'dan) daha dogru olan bir kitap getirin de, ona uymus olayım."

28:50 Buna ragmen sana icabet etmeyecek olurlarsa, artık bil ki, onlar, gerçekten kendi heva (istek ve tutku)larına uymaktadırlar. Oysa Allah'tan bir kilavuz (dogru yol gösterici) olmaksızın, kendi istek ve tutkularına (hevasına) uyandan daha sapık kimdir? Süphesiz Allah, zulmeden bir kavme hidayet vermez.

28:51 Andolsun, Biz öğüt alip-düşünsünler diye, sözü birbiri ardınca dizip-indirdik.

28:52 Bu (Kur'an)dan önce, kitap verdiklerimiz buna inanmaktadırlar.

28:53 Onlara okunduğu zaman: "Biz ona inandık, gerçekten o, Rabbimiz'den olan bir haktır, süphesiz biz bundan önce de Müslümanlar idik" derler.

28:54 İste onlar; sabretmeleri dolayisiyla ecirleri iki defa verilir ve onlar kötülüğü iyilikle uzaklastirip kendilerine rizik olarak verdiklerimizden infak ederler.

28:55 'Bos ve yararsız olan sözü' isittikleri zaman ondan yüz çevirirler ve: "Bizim yapıp-ettiklerimiz bizim, sizin yapıp-ettikleriniz sizindir; size selam olsun, biz cahilleri benimsemeyiz" derler.

28:56 Gerçek su ki, sen, sevdiğini hidayete erdiremezsin, ancak Allah, dilediğini hidayete erdirir; O, hidayete erecek olanları daha iyi bilendir.

28:57 Dediler ki: "Eger seninle birlikte hidayete uyacak olursak, yerimizden (yurdumuzdan ve konumumuzdan) çekilip-kopartılırız." Oysa Biz onları, Kendi Katimiz'dan bir rizik olarak herseyin ürününün aktarilip toplandigi, güvenli bir haremde yerlesik kilmadik mi? Fakat onların çoğu bilmiyorlar.

28:58 Biz, yasama biçimleriyle 'refah içinde simarip azmis' nice sehri yıkıma ugrattık. İste meskenleri; çok az (bir zaman) disında (onlarda) kendilerinden sonra oturulabilmiş degildir. (Onlara) Varis olanlar Biziz.

28:59 Senin Rabbin, 'ana yerlesim merkezlerine' onlara ayetlerimizi okuyan bir elçi göndermedikçe sehirleri yıkıma ugratici degildir. Ve Biz, halki zulmeden sehirlerden baskasını da yıkıma ugratici degiliz.

28:60 Size verilen hersey, yalnızca dünya hayatının metai ve süsüdür.

Allah Katında olan ise, daha hayırlı ve daha süreklidir. Yine de, akıllanmayacak misiniz?

28:61 Simdi, kendisine güzel bir vaadde bulduğumuz, dolayısıyla ona kavusan kişi, dünya hayatının metai ile metalandırdığımız sonra kıyamet günü (azaba uğramak için) hazır bulundurulan kişi gibi midir?

28:62 O gün (Allah) onlara seslenerek: "Bana ortak olarak öne sürdüğünüz nerede?" der.

28:63 Üzerlerine (azap) sözü hak olanlar derler ki: "Rabbimiz, iste bizim azdırıp-saptırdıklarımız bunlar; kendimiz azıp saptığımız gibi, onları da azdırıp saptırdık. (Simdiyse) Sana (gelip onlardan) uzaklaşmış bulunmaktayız. Onlar bize tapıyor da degillerdi.

28:64 Denir ki: "Ortaklarınızı çağırın." Böylelikle çağırırlar, ama kendilerine cevap vermezler ve azabi görürler. Hidayet bulmuş olsalardı ne olurdu.

28:65 O gün (Allah) onlara seslenerek: "Gönderilen (elçilere) ne cevap verdiniz?" der.

28:66 Artık o gün, haberler onlar için körelmiştir; birbirlerine de soramazlar.

28:67 Ancak kim tevbe edip iman eder ve salih amellerde bulunursa artık kurtulsa erenlerden olmayı umabilir.

28:68 Rabbin, dilediğini yaratır ve seçer; seçim onlara ait degildir. Allah, onların ortak kostuklarından münezzehtir, Yücedir.

28:69 Rabbin onların göğüslerinin sakladıklarını ve açığa vurduklarını bilir.

28:70 O, Allah'tır, Kendisi'nden başka İlah yoktur. İlkte de, sonda da hamd O'nundur. Hüküm O'nundur ve O'na döndürüleceksiniz.

28:71 De ki: "Gördünüz mü söyleyin; Allah, kıyamet gününe kadar geceyi sizin üzerinizde kesintisizce sürdürecektir, Allah'ın dışında size aydınlık verecek İlah kimdir? Yine de dinlemeyecek misiniz?"

28:72 De ki: "Gördünüz mü söyleyin, Allah kıyamet gününe kadar gündüzü sizin üzerinizde kesintisizce sürdürecektir, Allah'ın dışında size içinde dinleneceğiniz geceyi getirecek İlah kimdir? Yine de görmeyecek misiniz?"

28:73 Kendi rahmetinden olmak üzere O, sizin için, dinlenmeniz ve O'nun fazlından (geçiminizi) aramanız için geceyi ve gündüzü var etti. Umulur ki şükredersiniz.

28:74 O gün (Allah) onlara seslenerek: "Bana ortak olarak öne sürdüğünüz nerede" der.

28:75 Her ümmetten bir şahid ayırıp çıkardık da: "Kesin-kanit (burhan)inizi getirin" dedik. Artık öğrenmiş oldular ki, hak, gerçekten Allah'ındır ve düzüp uydurdıkları kendilerinden uzaklaşıp-kaybolmuşlardır.

28:76 Gerçek su ki, Karun, Musa'nın kavmindendi, ancak onlara karşı azgınlaştı. Biz, ona öyle hazineler vermistik ki, anahtarları, birlikte (tasimaya) davranan güçlü bir topluluğa ağır geliyordu. Hani kavmi ona demisti ki: "Simararak sevinme, çünkü Allah, simararak sevince kapılanları sevmez."

28:77 "Allah'in sana verdigiyle ahiret yurdu ara, dünyadan da kendi payini (nasibini) unutma. Allah'in sana ihsan ettigi gibi, sen de ihsanda bulun ve yeryüzünde bozgunculuk arama. Çünkü Allah, bozgunculuk yapanlari sevmez."

28:78 Dedi ki: "Bu, bende olan bir bilgi dolayisiyla bana verilmistir." Bilmez mi, ki gerçekten Allah, kendisinden önceki nesillerden kuvvet bakımından kendisinden daha güçlü ve insan-sayisi bakımından daha çok olan kimseleri yikima ugratmistir. Suçlu-günahkarlardan kendi günahlari sorulmaz.

28:79 Böylelikle kendi ihtisamli-süsü içinde kavminin karsisina çikti. Dünya hayatini istemekte olanlar: "Ah keske, Karun'a verilenin bir benzeri bizim de olsaydi. Gerçekten o, büyük bir pay sahibidir" dediler.

28:80 Kendilerine ilim verilenler ise: "Yazıklar olsun size, Allah'in sevabi, iman eden ve salih amellerde bulunan kimse için daha hayirlidir; buna da sabredenlerden baskasi kavusturulmaz" dediler.

28:81 Sonunda onu da, konagini da yerin dibine geçirdik. Böylece Allah'a karsi ona yardım edecek bir toplulugu olmadı. Ve o, kendi kendine yardım edebileceklerden de degildi.

28:82 Dün, onun yerinde olmayi dileyenler, sabahladiklarinda: "Vay, demek ki Allah, kullarından dilediginin rizkini genisletip-yaymakta ve kisip-daraltmaktadır. Eger Allah, bize lütfetmis olmasaydi, bizi de süphesiz batirirdi. Vay, demek gerçekten inkar edenler felah bulamaz" demeye basladilar.

28:83 Iste ahiret yurdu; Biz onu, yeryüzünde büyükmeyenlere ve bozgunculuk yapmak istemeyenlere (armagan) kilariz. (Güzel) Sonuç takva sahiplerinindir.

28:84 Kim bir iyilikle gelirse, artık onun için daha hayirlisi vardır; kim bir kötülükle gelirse, artık kötülükleri yapanlar, yalnızca yaptiklariyle karsilik görürler.

28:85 Süphesiz, sana Kur'an'i farz kilan, seni dönülecek yere elbette döndürecektir. De ki: "Rabbim, hidayetle geleni de, açıkça bir sapiklik içinde olani da daha iyi bilmektedir."

28:86 Kitab'in sana (kalbine vahy ile) birakilacagini umud etmezdin; (bu,) Rabbinden ancak bir rahmettir. Öyleyse sakın kafirlere arka olma.

28:87 Sana indirildikten sonra, sakın seni Allah'in ayetlerinden alikoymasinlar. Sen Rabbine çağir ve sakın müsriklerden olma.

28:88 Ve Allah ile beraber baska bir İlah'a tapma. O'ndan baska İlah yoktur. O'nun yüzünden (zatından) baska hersey helak olucudur. Hüküm O'nundur ve siz O'na döndürüleceksiniz.

Sura 29: Al-Ankabut

29:1 Elif, Lam, Mim.

29:2 İnsanlar, (sadece) "İman ettik" diyerek, sinanmadan birakilacaklarini mi sandilar?

29:3 Andolsun, onlardan öncekileri sinadik; Allah, gerçekten dogrulari da bilmekte ve gerçekten yalancilari da bilmektedir.

29:4 Yoksa kötülükleri yapanlar, Bizi (asip) geçeceklerini mi sandılar?

Ne kötü hükmediyorlar?

29:5 Kim Allah'a kavusmayı umuyorsa hiç şüphesiz Allah'in (tespit ettiği) süresi yaklaşıyor-gelmektedir. O, isitendir, bilendir.

29:6 Kim cihad ederse, yalnızca kendi nefsi için cihad etmiş olur.

Şüphesiz Allah, alemlerden müstagnidir.

29:7 İman edip salih amellerde bulunanlar ise; Biz şüphesiz onların kötülüklerini örteceğiz ve şüphesiz yaptıklarının en güzeliyle karşılık vereceğiz.

29:8 Biz insana, anne ve babasına (karsi) güzelliği (ilke edinmesini) tavsiye ettik. Eğer onlar, hakkında bilgin olmayan şeyle Bana ortak kosman için sana karşı çaba harcayacak olurlarsa, bu durumda, onlara itaat etme. Dönüşünüz Banadır. Artık yaptıklarınızı size haber vereceğim.

29:9 İman edip salih amellerde bulunanlar ise; elbette onları salihlerin arasına katacağız.

29:10 İnsanlardan öylesi vardır ki, "Allah'a iman ettik" der; fakat Allah uğruna eziyet gördüğü zaman, insanların (kendisine yönelttikleri iskence ve) fitnesini Allah'in azabıymış gibi sayar; ama Rabbinden 'bir yardım ve zafer' gelirse, andolsun: "Biz gerçekten sizlerle birlikteydik" demektedirler. Oysa Allah, alemlerin sinelerinde olanı daha iyi bilen değil midir?

29:11 Allah muhakkak iman edenleri de bilmekte ve muhakkak münafıkları da bilmektedir.

29:12 İnkâr edenler, iman edenlere dedi ki: "Siz bizim yolumuzu izleyin, hatalarınızı biz yüklenelim." Oysa kendileri, onların hatalarından hiçbir şeyi yüklenecek değildir. Gerçekten onlar, elbette yalancılardır.

29:13 Şüphesiz onlar, hem kendi yüklerini, hem kendi yükleriyle birlikte başka yükleri de yüklenecekler ve kıyamet günü, düzüp uydurduklarına karşı sorguya çekileceklerdir.

29:14 Andolsun, Biz Nuh'u kendi kavmine (elçi olarak) gönderdik, içlerinde elli yılı eksik olmak üzere bin sene yaşadı. Sonunda onlar zulme devam ederlerken tufan kendilerini yakalayiverdi.

29:15 Böylece Biz onu ve gemi halkını kurtardık ve bunu alemlere bir ayet (kendisinden ders çıkarılacak bir olay) kılmış olduk.

29:16 İbrahim de; hani kavmine demisti ki: "Allah'a kulluk edin ve O'ndan sakının, eğer bilerseniz bu sizin için daha hayirlidir."

29:17 "Siz yalnızca Allah'tan başka birtakim putlara tapıyor ve birtakim yalanlar uyduruyorsunuz. Gerçek şu ki, sizin Allah'tan başka tapıklarınız, size rizik vermeye güç yetiremezler; öyleyse rizik Allah'in Katında arayın, O'na kulluk edin ve O'na şükredin. Siz O'na döndürüleceksiniz."

29:18 "Eğer yalanlarsanız, sizden önceki ümmetler de (elçilerin çağrısını) yalanlamışlardır. Elçiye düşen ise, yalnızca açık bir tebligdir."

29:19 Onlar görmediler mi ki, Allah yaratmaya nasıl başlıyor, sonra onu iade ediyor? Şüphesiz, bu Allah'a göre kolaydır.

29:20 De ki: "Yeryüzünde gezip dolarsın da, böylelikle yaratmaya nasıl

basladigina bir bakin, sonra Allah ahiret yaratmasini (veya son yaratmayi) da insa edip yaratacaktir. Süphesiz Allah, herseye güç yetirendir.

29:21 Diledigini azaplandirir, diledigine merhamet eder. O'na çevrilip-götürüleceksiniz.

29:22 Siz yerde ve gökte (Allah'i) aciz birakamazsiniz. Sizin Allah'in disinda veliniz yoktur, yardım edeniniz de yoktur.

29:23 Allah'in ayetlerini ve O'na kavusmayi 'yok sayip inkar edenler'; iste onlar, Benim rahmetimden umut kesmislerdir; ve iste onlar, aci azap onlarindir.

29:24 Bunun üzerine kavminin (Ibrahim'e) cevabi yalnızca: "Onu öldürün ya da yakin" demek oldu. Böylece Allah onu atesten kurtardi. Süphesiz bunda, iman eden bir kavim için ayetler vardır.

29:25 (Ibrahim) Dedi ki: "Siz gerçekten, Allah'i birakip dünya hayatında aranızda bir sevgi-bagi olarak putlari (ilahlar) edindiniz. Sonra kıyamet günü, kiminiz kiminizi inkar edip-tanimayacak ve kiminiz kiminize lanet edeceksiniz. Sizin barınma yeriniz atestir ve hiçbir yardımcıınız yoktur."

29:26 Bunun üzerine Lut ona iman etti ve dedi ki: "Gerçekten ben, Rabbime hicret edeceğim. Çünkü süphesiz O, güçlü ve üstün olandır, hüküm ve hikmet sahibidir."

29:27 Biz ona Ishak'i ve Yakub'u armagan ettik ve onun soyunda (seçtiklerimiz) peygamberliği ve kitabi (vahy ihsani) kildik, ecrini de dünyada verdik. Süphesiz o, ahirette salih olanlardandır.

29:28 Lut da; hani kavmine demisti: "Siz gerçekten, sizden önce alemlerden hiç kimsenin yapmadığı 'çirkin bir utanmazlığı' yapıyorsunuz."

29:29 "Siz, (yine de) erkeklere yaklasacak, yol kesecek ve biraraya gelislerinizde çirkinlikler yapacak misiniz?" Bunun üzerine kavminin cevabi yalnızca: "Eger dogru söylüyor isen, bize Allah'in azabini getir" demek oldu.

29:30 Dedi ki: "Rabbim, fesat çıkaran (bu) kavme karsi bana yardım et."

29:31 Bizim elçilerimiz Ibrahim'e bir müjde ile geldikleri zaman, dediler ki: "Gerçek su ki, biz bu ülkenin halkini yıkıma ugratacağız. Çünkü onun halki zalim oldular."

29:32 Dedi ki: "Onun içinde Lut da vardır." Dediler ki: "Onun içinde kimin olduğunu Biz daha iyi biliriz. Kendi karisi disinda, onu ve ailesini muhakkak kurtaracağız. O (karisi) arkada kalacak olanlardandır."

29:33 Elçilerimiz Lut'a geldikleri zaman o, bunlar dolayisiyla kötülesti ve içi daraldi. Dediler ki: "Korkuya düşme ve hüzne kapılma. Karın disinda, seni ve aileni muhakak kurtaracağız. O ise, arkada kalacaktır."

29:34 "Süphesiz Biz, fasıklık yapmalarından dolayı, bu ülke halkinin üstüne gökten iğrenç bir azap indireceğiz."

29:35 Andolsun, Biz akledebilecek bir kavim için orada apaçık bir ayet bırakmisizdir.

29:36 Medyen'e de kardeşleri Suayb'i (gönderdik) Böylece dedi ki: "Ey kavmim, Allah'a kulluk edin ve ahiret gününü umud edin ve yeryüzünde bozguncular olarak karışıklık çıkarmayın."

29:37 Ancak onu yalanladılar; bunun üzerine onları amansız bir sarsıntı

yakalayiverdi, böylelikle kendi yurtlarında diz üstü çökmüş olarak sabahladılar.

29:38 Ad'i ve Semud'u da (yikima ugrattik). Gerçek su ki, kendi oturdukları yerlerden size (durumları) belli olmaktadır. Kendi yaptıklarını şeytan süsleyip-çekici kildi, böylece onları yoldan alıkoydu. Oysa onlar görebilen kimselerdi.

29:39 Karun'u, Firavun'u ve Haman'i da (yikima ugrattik). Andolsun, Musa onlara apaçık delillerle gelmişti, ancak yeryüzünde büyüklendiler. Oysa onlar (azaptan kurtulup) geçecek degillerdi.

29:40 İste Biz, onların her birini kendi günahıyla yakalayiverdik.

Böylece onlardan kiminin üstüne tas fırtınası gönderdik, kimini siddetli bir çığlık sarıverdi, kimini yerin dibine geçirdik, kimini de suda bogduk. Allah onlara zulmedici degildi, ancak onlar kendi nefislerine zulmediyorlardı.

29:41 Allah'ın dışında başka veliler edinenlerin örneği, kendine ev edinen örümcek örneğine benzer. Gerçek su ki, evlerin en dayanıksız olanı örümcek evidir; bir bilselerdi.

29:42 Allah, Kendi dışında hangi şeye yaptıklarını süphesiz bilir. O, güçlü ve üstün olandır, hüküm ve hikmet sahibidir.

29:43 İste bu örnekler; Biz bunları insanlara vermekteyiz. Ancak alimlerden baskası bunlara akıl erdirmez.

29:44 Allah gökleri ve yeri hak olarak yarattı. Süphesiz, bunda iman edenler için bir ayet vardır.

29:45 Sana Kitap'tan vahyedilene oku ve namazı dosdoğru kıl. Gerçekten namaz, çirkin utanmazlıklar (fahsa)dan ve kötülüklerden alıkoyar. Allah'i zikretmek ise muhakkak en büyük (ibadet)tür. Allah, yaptıklarınızı bilir.

29:46 İçlerinde zulmedenleri hariç olmak üzere, Kitap Ehliyle en güzel olan bir tarzın dışında mücadele etmeyin. Ve deyin ki: "Bize ve size indirilene iman ettik; bizim İlahimiz da, sizin İlahiniz da birdir ve biz O'na teslim olmusuz."

29:47 İste Biz sana böyle bir Kitap indirdik. Bundan dolayı kendilerine kitap verdiklerimiz ona iman etmektedirler. Bunlar (putatapıcılar)dan da ona iman edecek olanlar vardır. İnkarcılardan baskası Bizim ayetlerimizi inkar etmez.

29:48 Bundan önce sen hiç kitap okuyan degildin ve onu sağ elinle de yazmıyordun. Böyle olsaydı, batıda olanlar kuskuya kapılırlardı.

29:49 Hayır, o, kendilerine ilim verilenlerin göğüslerinde apaçık olan ayetlerdir. Zulmedenlerden baskası, Bizim ayetlerimizi inkar etmez.

29:50 Dediler ki: "Ona Rabbinden ayetler (birtakim mucizeler) indirilmeli degil miydi?" De ki: "Ayetler yalnızca Allah'ın Katındadır. Ben ise, ancak apaçık bir uyarıcıyım."

29:51 Kendilerine okunmakta olan Kitab'ı sana indirmemiz onlara yetmiyor mu? Süphesiz, bunda iman eden bir kavim için gerçekten bir rahmet ve bir öğüt (zikir) vardır.

29:52 De ki: "Benimle sizin aranızda şahid olarak Allah yeter. O, göklerde ve yerde olanı bilir. Batıla inanan ve Allah'i inkar edenler ise, iste

onlar hüsrana ugrayanlardır."

29:53 Azap konusunda senden acele (davranmani) istiyorlar. Eger adi konulmus bir ecel (tayin edilmiş bir vakit) olmasaydi, herhalde onlara azap gelmiş olurdu. Fakat kendileri suurunda olmadan, onlara kuskusuz apansiz geliverecektir.

29:54 Azap konusunda senden acele (davranmani) istiyorlar. Oysa cehennem, o inkar edenleri gerçekten kusatip-durmaktadır.

29:55 Azabin onlari üstlerinden ve ayaklarinin altindan kaplayacağı gün (Allah): "Yaptiklarinizi tadin" der.

29:56 Ey iman eden kullarim, süphesiz Benim arzim genistir; artik yalnızca Bana ibadet edin.

29:57 Her nefis ölümü tadicidir; sonra Bize döndürüleceksiniz.

29:58 Iman edip salih amellerde bulunanlar; onlari, içinde ebedi kalıcılar olarak, altindan irmaklar akan cennetin yüksek kösklerine muhakkak yerlestireceğiz. (Salih) Amellerde bulunanların ecri ne güzeldir.

29:59 Ki onlar, sabredenler ve Rablerine tevekkül edenlerdir.

29:60 Kendi rizkini tasiyamayan nice canlı vardır ki onu ve sizi Allah riziklandırır. O, isitendir, bilendir.

29:61 Andolsun, onlara: "Gökleri ve yeri kim yarattı, güneşi ve ayı kim emre amade kildi?" diye soracak olursan, süphesiz: "Allah" diyecekler. Su halde nasıl oluyor da çevriliyorlar?

29:62 Allah, kullarından diledigine rizki yayip-genisletir, (ve) kisar da. Süphesiz Allah, herseyi bilendir.

29:63 Andolsun onlara: "Gökten su indirip de ölümünden sonra yeryüzünü dirilten kimdir?" diye soracak olursan, süphesiz: "Allah" diyecekler. De ki: "Hamd Allah'ındir." Hayir, onların çoğu akletmiyorlar.

29:64 Bu dünya hayati, yalnızca bir oyun ve '(eglence türünden) tutkulu bir oyalanmadır'. Gerçekten ahiret yurdu ise, asil hayat odur. Bir bilselerdi.

29:65 Onlar gemiye bindikleri zaman, dini yalnızca O'na 'halis kilan gönülden bağlilar' olarak, Allah'a yalvarip yakarirlar. Ama onlari karaya çıkarıp kurtarinca, hemen sirk kosarlar.

29:66 Kendilerine verdigimiz (nimetler)e nankörlük etsinler ve yararlanip-metalansinlar diye. Ancak onlar yakinda bileceklerdir.

29:67 Görmediler mi ki, çevrelerinde insanlar kapilip-yagma edilirken, Biz Harem (Mekke)yi güvenilir (ve dokunulmaz) kildik? Yine de onlar, batila inanip Allah'in nimetlerine nankörlük mü ediyorlar?

29:68 Allah hakkında yalan uydurup iftira edenlerden veya kendisine hak geldiği zaman onu yalan sayandan daha zalim kimdir? Inkâr edenlere cehennem içinde bir konaklama yeri mi yok?

29:69 Bizim ugrumuzda cihad edenlere, süphesiz yollarimizi gösteririz. Gerçekten Allah, ihsan edenlerle beraberdir.

Sura 30: Ar-Rum

30:1 Elif, Lam, Mim.

30:2 Rum (ordulari) yenilgiye ugradi.

30:3 Yakın bir yerde. Ama onlar, yenilgilerinden sonra yeneceklerdir.

30:4 Birkaç yıl içinde. Bundan önce de, sonra da emir Allah'indir. Ve o gün mü'minler sevineceklerdir.

30:5 Allah'in yardimiyla. O, diledigine yardım eder. O, güçlü ve üstün olandır, esirgeyendir.

30:6 (Bu,) Allah'in va'didir; Allah, vadinden geri dönmez. Ancak insanların çoğu bilmezler.

30:7 Onlar, dünya hayatından (yalnızca) dista olanı bilirler. Ahiretten ise gafil olanlardır.

30:8 Kendi nefisleri konusunda düşünmüyorlar mı? Allah, gökleri, yeri ve bu ikisi arasında olanları ancak hak ile ve belirlenmiş bir süre (ecel) olarak yaratmıştır. Gerçekten, insanlardan çoğu Rablerine kavusmayı inkar ediyorlar.

30:9 Yeryüzünde gezip dolasmıyorlar mı? Böylece kendilerinden öncekilerin nasıl bir sona ugradıklarını görsünler. Onlar, güç bakımından kendilerinden daha üstün idiler, toprağı alt-üst etmişler (ekmişler, madenler, sular arayıp çıkarmışlar) ve onu, kendilerinin imar ettiginden daha çok imar etmişlerdi. Elçileri de, onlara açık delillerle gelmişti. Demek ki Allah onlara zulmetmiyordu, ancak onlar kendi nefislerine zulmediyorlardı.

30:10 Sonra kötülük yapanların ugradıkları son, Allah'in ayetlerini yalanlamaları ve alay konusu edinmeleri dolayısıyla çok kötü oldu.

30:11 Allah, yaratmayı başlatır, sonra onu iade eder, sonra da siz O'na döndürülürsünüz.

30:12 Kiyamet-saatinin kopacağı gün, suçlu-günahkarlar umutsuzca yıkılırlar.

30:13 (Allah'a es kostukları) Ortaklarından kendilerine sefaatçi olan yoktur; onlar, ortaklarını inkar ediyorlar.

30:14 Kiyamet-saatinin kopacağı gün, (mü'minlerle kafirler birbirlerinden) ayrılırlar.

30:15 Böylece iman edip salih amellerde bulunanlar; artık onlar 'bir cennet bahçesinde' 'sevinç içinde ağırlanırlar'.

30:16 Ancak inkar edip ayetlerimizi ve ahirete kavusmayı yalanlayanlar ise; artık onlar da azap için hazır bulundurulurlar.

30:17 Öyleyse aksama girdiğiniz vakit de, sabaha erdiğiniz vakit de Allah'i tesbih edip (yüceltin).

30:18 Hamd O'nundur; göklerde ve yerde, günün sonunda ve öğleye erdiğiniz vakit de.

30:19 O ölüden diriye çıkarır ve diriden ölüyü çıkarır, ölümden sonra da yeri diriltir. İşte siz de böyle çıkarılacaksınız.

30:20 Sizi topraktan yaratmış bulunması, O'nun ayetlerindedir; sonra siz, (yeryüzünün her yanına) yayılmakta olan bir beser (türü) oldunuz.

30:21 Onda 'sükun bulup durulmanız' için, size kendi nefislerinizden esler yaratması ve aranızda bir sevgi ve merhamet kılması da, O'nun ayetlerindedir. Süphesiz bunda, düşünebilen bir kavim için gerçekten ayetler vardır.

30:22 Göklerin ve yerin yaratılması ile dillerinizin ve renklerinizin ayrı olması, O'nun ayetlerindedir. Süphesiz bunda, alimler için gerçekten

ayetler vardır.

30:23 Geceleyin ve gündüzün uyumanız ile O'nun fazlından (geçiminizi temin için rizkinizi) aramanız, O'nun ayetlerindedir. Süphesiz isitebilen bir kavim için gerçekten ayetler vardır.

30:24 Size bir korku ve umut (unsuru) olarak simsegi göstermesi ile gökten su indirmek suretiyle ölümünden sonra yeri onunla diriltmesi de, O'nun ayetlerindedir. Süphesiz bunda, aklını kullanabilecek bir kavim için gerçekten ayetler vardır.

30:25 Gögün ve yerin O'nun emriyle (harekettten kesilip olduğu yerde veya bu düzen içinde) durması da, O'nun ayetlerindedir. Sonra sizi yerden (topragın altından) bir (kere) çağırma ile çağirdiği zaman, hemencecik siz (bir de bakarsınız ki) çıkarılmışsınız.

30:26 Göklerde ve yerde bulunanlar O'nundur; hepsi O'na 'gönülden boyun egmiş' bulunuyorlar.

30:27 Yaratmayı baslatan, sonra onu iade edecek olan O'dur; bu O'na göre pek kolaydır. Göklerde ve yerde en Yüce misal O'nundur. O, güçlü ve üstün olandır, hüküm ve hikmet sahibidir.

30:28 Size kendi nefislerinizden bir örnek verdi: "Size rizik olarak verdığımız şeylerde, sağ ellerinizin malik olduklarınızdan, sizinle esit olup kendi kendinizden korktuğunuz gibi kendilerinden de korktuğunuz (veya çekinip saygı duyduğunuz) ortaklar var midir? "İste Biz, aklını kullanabilen bir kavim için ayetleri böyle birer birer açıklarız.

30:29 Hayır, zulmedenler, hiçbir bilgiye dayanmaksızın kendi heva (istek ve tutku)larına uymuslardır. Allah'ın saptırdığını kim hidayete erdirebilir? Onların hiçbir yardımcısı yoktur.

30:30 Öyleyse sen yüzünü Allah'i birleyen (bir hanif) olarak dine, Allah'in o fitratına çevir; ki insanları bunun üzerine yaratmıştır. Allah'in yaratışı için hiçbir degistirme yoktur. İste dimdik ayakta duran din (budur). Ancak insanların çoğu bilmezler.

30:31 'Gönülden katiksiz bağlular' olarak, O'na yönelin ve O'ndan korkup-sakinin, dosdogru namazı kilin ve müsriklerden olmayın.

30:32 (O müsrikler ki,) Kendi dinlerini fırkalara ayırmış ve kendileri de parça parça olmuşlardır; ki her grup kendi elindekiyle övünüp sevinç duymaktadır.

30:33 İnsanlara bir zarar dokunduğu zaman, 'gönülden katiksiz bağlular' olarak, Rablerine dua ederler; sonra kendinden onlara bir rahmet taddirinca hemencecik bir grup Rablerine sirk kosarlar.

30:34 Kendilerine (nimet olarak) verdiklerimize nankörlük etsinler diye. Öyleyse metalanip-yararlanın, artık yakında bileceksiniz.

30:35 Yoksa Biz, onlara ispatlı bir delil indirdik de, o mu O'na ortak kosmalarını söylüyor?

30:36 Biz insanlara bir rahmet taddirdiğimiz zaman, onunla sevinirler; kendi ellerinin takdim ettiği dolayısıyla onlara bir kötülük isabet ettiğinde, hemen umutsuzluga kapılırlar.

30:37 Görmüyorlar mı ki, Allah, dilediğine rizki yayıp-genisletir ve kisar da. Süphesiz bunda, iman eden bir kavim için gerçekten ayetler vardır.

30:38 Öyleyse yakınlarla hakkını ver, yoksula da, yolcuya da. Allah'ın yüzünü (rizasını) isteyenler için bu daha hayırlıdır ve felaha erenler onlardır.

30:39 İnsanların mallarından artsın diye, verdiğiniz faiz Allah Katında artmaz. Ama Allah'ın yüzünü (rizasını) isteyerek verdiğiniz zekat ise, iste (sevablarını ve gelirlerini) kat kat arttıranlar onlardır.

30:40 Allah; sizi yarattı, sonra size rizik verdi, sonra sizi öldürmekte, daha sonra sizi diriltmektedir. Ortaklarınızdan bunlardan herhangi birini yapacak var mı? O, sirk kostuklarından münezze ve Yücedir.

30:41 İnsanların kendi ellerinin kazandığı dolayısıyla, karada ve denizde fesad ortaya çıktı. Umulur ki, dönerler diye (Allah) onlara yaptıklarının bir kısmını kendilerine taddirmektedir.

30:42 De ki: "Yeryüzünde gezip dolasin, böylece daha öncekilerin nasıl bir sona ugradıklarını görün. Onların çoğu müsrık kimselerdi."

30:43 Öyleyse sen, Allah'tan (bir takdir olarak) geri çevrilmesi mümkün olmayan gün gelmeden önce, yüzünü dimdik ayakta duran dine çevir. O gün parça parça bölünecekler.

30:44 Kim inkar ederse, artık onun inkarı kendi aleyhinedir; kim salih bir amelde bulunursa, artık onlar kendi lehlerine olarak (cennetteki yerlerini) döseyip hazırlamaktadırlar.

30:45 (Bu, Allah'ın) Kendi fazlından iman edip salih amellerde bulunanları ödüllendirmesi içindir. Süphesiz O, kafirleri sevmez.

30:46 Size Kendi rahmetinden taddirması, emriyle gemileri yürütmesi ve O'nun fazlından (rizkinizi) aramanız ile umulur ki sükretmeniz için, rüzgarları müjde vericiler olarak göndermesi, O'nun ayetlerindedir.

30:47 Andolsun, Biz senden önce kendi kavimlerine elçiler gönderdik de onlara apaçık belgeler getirdiler; böylece Biz de suçlu günahkarlardan intikam aldık. İman edenlere yardım etmek ise, Bizim üzerimizde bir haktır.

30:48 Allah, rüzgarları gönderir, böylece bir bulut kaldırır da onu nasıl dilerse gökte yayıp-dagıtır ve onu parça parça kılar; nihayet onun arasından yağmurun akıp çıktığını görürsün. Sonunda Kendi kullarından dilediğine verince, hemen sevince kapıverirler.

30:49 Oysa onlar, bundan önce (yağmurun) üzerine inmesinden evvel umutlarını kesmişlerdi.

30:50 Şimdi Allah'ın rahmetinin eserlerine bak; ölümünden sonra yeryüzünü nasıl diriltmektedir? Süphesiz O, ölüleri de gerçekten diriltecektir. O, herseye güç yetirendir.

30:51 Andolsun, Biz bir rüzgar göndersek de onu(n ekinini) sararmış görsele, mutlaka ardından nankörlük ederler.

30:52 Şimdi sen, ölülere (söz) duyuramazsın ve arkalarını dönüp giden sâğırlara da çağırıp duyuramazsın.

30:53 Ve sen kendi sapıklıkları içinde kör olanları da doğruya iletici değilsin. Sen yalnızca, Bizim ayetlerimize iman edenlere duyurabilirsin ki onlar Müslümanlardır.

30:54 Allah, sizi bir za'ftan yarattı, sonra (bu) za'fin ardından bir kuvvet kıldı, sonra bu kuvvetin ardından da bir za'f ve yaşlılık verdi.

Diledigini yaratir. O, bilendir, güç yetirendir.

30:55 Kiyamet-saatinin kopacağı gün, suçlu-günahkarlar, tek bir saatin disinda (dünya hayati) yasamadiklarina and içerler. Iste onlar böyle çevriliyorlardı.

30:56 Kendilerine ilim ve iman verilenler ise, dediler ki: "Andolsun, siz Allah'in Kitabında (yazili süre boyunca) dirilis gününe kadar yasadiniz; iste bu dirilme günüdür. Ancak siz bilmiyordunuz."

30:57 Artık o gün, zulmedenlerin ne mazeretleri bir yarar sağlayacak, ne (Allah'tan) hosnutluk dilekleri kabul edilecektir.

30:58 Andolsun, Biz bu Kur'an'da insanlar için her örneği gösterdik. Süphesiz, sen onlara bir ayetle geldigin zaman, o inkar edenler, mutlaka: "Siz ancak muptil olanlardan baskasi degilsiniz" derler.

30:59 Iste Allah, bilmeyenlerin kalplerini böyle mühürler.

30:60 Öyleyse sen sabret; süphesiz Allah'in va'di haktır; kesin bilgiyle inanmayanlar sakın seni telasa kaptirip-hafiflige (veya gevseklige) sürüklemesinler.

Sura 31: Luqman

31:1 Elif, Lam, Mim.

31:2 Bunlar hikmetli Kitab'in ayetleridir;

31:3 Muhsin olanlara bir hidayet ve bir rahmettir.

31:4 Onlar, namazi dosdogru kilarlar, zekati verirler. Ve onlar kesin bir bilgiyle ahirete inanirlar.

31:5 Iste onlar, Rab'lerinden bir hidayet üzerindedirler ve felah bulanlar da onlardır.

31:6 Insanlardan öyleleri vardır ki, bilgisizce Allah'in yolundan saptirmek ve onu bir eglence konusu edinmek için sözün 'bos ve amaçsiz olanini' satın alirlar. Iste onlar için asagilatici bir azap vardır.

31:7 Ona ayetlerimiz okundugunda, sanki isitmiyormus ve kulaklarında bir ağırlık varmis gibi, büyüklük taslayarak (müstekbirce) sirtini çevirir. Artık sen ona aci bir azap ile müjde ver.

31:8 (Ancak) Gerçekten iman edip salih amellerde bulunanlar ise; onlar için nimetlerle-donatilmis cennetler vardır.

31:9 Orada ebedi olarak kalicidirlar. Allah'in va'di haktır. O, üstün ve güçlü olandır, hüküm ve hikmet sahibidir.

31:10 O, gökleri dayanak olmaksizin yaratmistir, bunu görmektesiniz. Arzda da, sizi sarsintiya ugratir diye sarsilmaz daglar birakti ve orada her canlıdan türetilip yayiverdi. Biz gökten su indirdik, böylelikle orada her güzel olan çiftten bir bitki bitirdik.

31:11 Bu, Allah'in yaratmasıdır. Su halde, O'nun disinda olanların yarattiklarını Bana gösterin. Hayır, zulmedenler, açıkça bir sapıklık içindedirler.

31:12 Andolsun, Lukman'a "Allah'a sükret" diye hikmet verdik. Kim sükrederse, artık o, kendi lehine sükreder. Kim inkar ederse, artık süphesiz, (Allah,) Gani (hiç kimseye ve hiçbir seye muhtaç olmayan)dir, Hamiddir (hamd yalnızca O'na aittir).

31:13 Hani Lukman ogluna -öğüt vererek- demisti ki; "Ey oglum, Allah'a sirk kosma. Süphesiz sirk, gerçekten büyük bir zulümdür."

31:14 Biz insana anne ve babasini (onlara iyilikle davranmayi) tavsiye ettik. Annesi onu, zorluk üstüne zorlukla (karninda) tasimistir. Onun (sütten) ayrilmasi, iki yil içindedir. "Hem Bana, hem anne ve babana sükret, dönüş yalnız Banadir."

31:15 Bununla birlikte, onların ikisi (annen ve baban) hakkında bir bilgin olmayan şeyi Bana sirk kosman için, sana karşı çaba harcayacak olurlarsa, bu durumda onlara itaat etme ve dünya (hayatin) da onlara iyilikle (ma'ruf üzere) sahiplen (onlarla geçin) ve Bana 'gönülden-katiksiz olarak yönelenin' yoluna tabi ol. Sonra dönüşünüz yalnızca Banadir, böylece Ben de size yaptıklarınızı haber vereceğim.

31:16 "Ey oglum, (yaptığın is) gerçekten bir hardal tanesi ağırlığında olsa da, (bu,) ister bir kaya parçasından ya da göklerde veya yer(in derinliklerinde) de bulunsa bile, Allah onu getirir (açığa çıkarır). Süphesiz Allah, latif olandır, (herseyden) haberdardır."

31:17 "Ey oglum, namazi dosdogru kil, ma'rufu emret, münkerden sakindir ve sana isabet eden (musibetler)e karşı sabret. Çünkü bunlar, azmedilmesi gereken işlerdendir.

31:18 "İnsanlara yanagını çevirip (büyüklenme) ve böbürlenmiş olarak yeryüzünde yürüme. Çünkü Allah, büyüklük taslayıp böbürleneni sevmez."

31:19 "Yürüyüşünde orta bir yol tut, sesinden de (yüksek perdeleri) eksilt. Çünkü, seslerin en çirkin olanı gerçekten eseklerin sesidir."

31:20 Görmüyor musunuz ki, süphesiz Allah, göklerde ve yerde olanları emrinize amade kılmış, açık ve gizli sizin üzerinizdeki nimetlerini genişletip-tamamlamıştır. (Buna rağmen) İnsanlardan öyleleri vardır ki, hiçbir ilme dayanmadan, bir yol gösterici ve aydınlatıcı bir kitap olmadan Allah hakkında mücadele edip durur.

31:21 Onlara; "Allah'ın indirdiklerine uyun" denildiğinde, derler ki; "Hayir, biz atalarımızı üzerinde bulduğumuz şeye uyarız." Sayet şeytan, onları çilginca yanan ateşin azabına çağırırsa da mi (buna uyacaklar)?

31:22 Kim ihsanda bulunan (biri) olarak yüzünü (kendini) Allah'a teslim ederse, artık gerçekten o kopmayan bir kulpa yapışmıştır. Bütün işlerin sonu Allah'a varır.

31:23 Kim de inkar ederse, artık onun inkarı seni hüzne kaptırmazın. Onların dönüşü Bizdir, artık Biz de onlara yaptıklarını haber vereceğiz. Süphesiz Allah, sinelerin özünde saklı olanı bilendir.

31:24 Biz onları az (bir şey ve zaman) olarak metalandırıp yararlandırırız, sonra onları ağır bir azaba katlandırırız.

31:25 Andolsun onlara; "Gökleri ve yeri kim yarattı?" diye soracak olsan, tartışmazsın; "Allah" diyecekler. De ki; "Hamd Allah'ındır." Hayir, onların çoğu bilmezler.

31:26 Göklerde ve yerde olanlar Allah'ındır. Süphesiz Allah, Gani (hiç kimseye ve hiçbir şeye muhtaç olmayan)dir, Hamid (hamd da yalnızca O'na ait)tir.

31:27 Eger yeryüzündeki ağaçların tümü kalem ve deniz de -onun ardından yedi deniz daha eklenerek- (mürekkep) olsa, yine de Allah'ın kelimeleri (yazmakla) tükenmez. Süphesiz Allah, üstün ve güçlüdür, hüküm ve hikmet sahibidir.

31:28 Sizin yaratılmanız ve diriltmeniz yalnızca tek bir kişi(yi yaratıp sonra diriltmek) gibidir. Süphesiz Allah, isitendir, görendir.

31:29 Görmüyor musun ki, gerçekten Allah, geceyi gündüze bağlayıp-katar, gündüzü de geceye bağlayıp-katar. Güneş ile ayı emre amade kılmıştır. Her biri, adı konulmuş bir süreye kadar akıp gider. Allah yaptıklarınızdan haberdardır.

31:30 İste-böyle; süphesiz Allah, O, Hak olandır ve süphesiz O'nun dışında taptıkları (tanrılar) ise, batıldır. Süphesiz Allah, Yücedir, büyüktür.

31:31 Görmüyor musun ki, size ayetlerinden (bazılarını) göstermesi için, gemiler Allah'ın nimetiyle denizde akıp gitmektedir! Hiç süphesiz bunda, çok sabreden, çok sükreden için gerçekten ayetler vardır.

31:32 Onları kara gölgeler gibi dalgalar sarıverdiği zaman, dini yalnızca O'na 'halis kılan gönülden bağlular' olarak Allah'a yalvarıp yakarılırlar (dua ederler). Böylece onları karaya çıkarıp-kurtarınca, artık onlardan bir kısmı orta yolu tutuyor. Bizim ayetlerimizi gaddar, nankör olandan baskası inkar etmez.

31:33 Ey insanlar, Rabbinizden korkup-sakinin ve öyle bir günün azabından çekinip-korkun ki, (o gün hiç) bir baba, çocuğu için bir karşılık veremez ve (hiç)bir çocuk da babası için bir şeyi verebilecek (durumda) değildir. Süphesiz Allah'ın va'di haktır. Artık dünya hayatı sizi aldatmaya sürüklemesin ve aldatici(lar) da sizi Allah ile aldatmasın.

31:34 Kiyamet saatinin bilgisi, süphesiz Allah'ın Katındadır. Yagmuru yağdırır; rahimlerde olanı bilir. Hiç kimse, yarin ne kazanacağını bilmez. Hiç kimse de, hangi yerde öleceğini bilmez. Hiç süphesiz Allah bilendir, haberdardır.

Sura 32: As-Sajdah

32:1 Elif-Lam Mim.

32:2 Kendisinde şüphe olmayan bu Kitab'ın indirilişi alemlerin Rabbi tarafından.

32:3 Yoksa onlar: "Bunu uydurdu" mu diyorlar? Hayır; o, Rabbinden olan bir haktır; senden önce kendilerine bir uyarıcı gelmemiş bir kavmi uyarman için (onu sana indirdik). Umulur ki hidayet bulurlar.

32:4 Allah; gökleri, yeri ve ikisi arasında olanları altı günde yarattı, sonra arsa istiva etti. Sizin O'nun dışında bir yardımcınız ve sefaatçiniz yoktur. Yine de öğüt alıp-düşünmeyecek misiniz?

32:5 Gökten yere her işi O evirip düzene koyar. Sonra (işler,) sizin saymakta olduğunuz bin yıl süreli bir günde yine O'na yükselir.

32:6 İste gaybi da, müşahede edilebileni de bilen, üstün ve güçlü olan, esirgeyen O'dur.

32:7 Ki O, yarattığı her şeyi en güzel yapan ve insani yaratmaya bir çamurdan başlayandır.

32:8 Sonra onun soyunu bir özden (sülale'den), basbayagi bir sudan yapmistir.

32:9 Sonra onu 'düzeltip bir biçime soktu' ve ona Ruhundan üfledi. Sizin için de kulak, gözler ve gönüller var etti. Ne az sükrediyorsunuz?

32:10 Dediler ki: "Biz yer (topragin için) de yok olup gittikten sonra, gerçekten biz mi yeniden yaratilmis olacagiz?" Hayir, onlar Rablerine kavusmayi inkar edenlerdir.

32:11 De ki: "Size vekil kilinan ölüm melegi, hayatınıza son verecek, sonra Rabbinize döndürülmüs olacaksınız."

32:12 Suçlu-günahkarlari, Rableri huzurunda baslari öne egilmis olarak: "Rabbimiz, gördük ve isittik; simdi bizi (bir kere daha dünyaya) geri çevir, salih bir amelde bulunalım, artik biz gerçekten kesin bilgiyle inananlariz" (diye yalvaracaklari zamani) bir görsen.

32:13 Eger Biz dilemis olsaydik, her bir nefse kendi hidayetini verirdik. Fakat Benden çıkan su söz gerçekleşecektir: "Andolsun, cehennemi cinlerden ve insanlardan (Inkar edenlerle) tamamiyla dolduracagim."

32:14 Öyleyse bu (azap) gününüzle karsilasmayi unutmaniza karsilik azabi tadin. Biz de sizi gerçekten unuttuk; yaptiklarınıza karsilik ebedi azabi tadin.

32:15 Bizim ayetlerimize, ancak kendilerine hatirlatildigi zaman, hemen secdeye kapananlar, Rablerini hamd ile tesbih edenler ve büyüklük taslamayan (müstekbir olmayan)lar iman eder.

32:16 Onlari yanlari (gece namazina kalkmak için) yataklarından uzaklasir. Rablerine korku ve umutla dua ederler ve kendilerine rizik olarak verdiklerimizden infak ederler.

32:17 Artik hiçbir nefis, yaptiklarına karsilik olmak üzere kendileri için gözler aydinligi olarak nelerin (sayisiz nimetlerin) saklandigini bilmez.

32:18 Öyleyse, iman eden kimse, fasik olan gibi olur mu? Bunlar esit olmazlar.

32:19 İman eden ve salih amellerde bulunanlar ise, artik onlar için, yaptiklarınıza karsilik olmak üzere, bir agirlik konagi olarak barinma cennetleri vardır.

32:20 Fasik olanlar içinse, artik onlari da barinma yeri atestir. Oradan her çıkmak istediklerinde, geri çevrilirler ve onlara: "Kendisini yalanladiginiz ates azabini tadin" denir.

32:21 Andolsun, Biz onlara belki (inkarciliktan) dönerler diye o büyük (uhrevi) azaptan önce, yakin (dünyevi) azaptan da taddiracagiz.

32:22 Kendisine Rabbinin ayetleri hatirlatildikten sonra, yüz çevirenden daha zalim kimdir? Gerçekten Biz, suçlu-günahkarlardan intikam alicilariz.

32:23 Andolsun, Biz Musa'ya kitabi vermistik; böylece sen ona kavusmaktan kuskusu içinde olma. Biz onu Israilogullari'na bir yol gösterici kilmistik.

32:24 Ve onlari için, sabrettikleri zaman emrimizle dogru yola iletip-yönelten önderler kildik; onlar Bizim ayetlerimize kesin bilgiyle inaniyorlardi.

32:25 Süphesiz, senin Rabbin, ihtilafa düstükleri seyler konusunda kiyamet günü aralarında 'hükümünü verip ayiracaktır'.

32:26 Yurtlarında gezip dolastıkları nice nesilleri kendilerinden evvel yıkıma ugratmış olmamız, hala onları doğru yola iletip yöneltmedi mi? Elbette, bunda ayetler vardır; yine de isitmiyorlar mı?

32:27 Görmüyorlar mı; Biz, suyu çorak toprağa sürüyoruz da onunla ekin bitiriyoruz; ondan hayvanları, kendileri yemektir. Yine de görmüyorlar mı?

32:28 Derler ki: "Eğer doğru söylüyor iseniz, su fetih ne zamanmış?"

32:29 De ki: "Fetih günü, inkar edenlere (o gün) inanmaları bir yarar sağlamaz ve onlara bir süre tanınmaz."

32:30 Öyleyse, sen onlardan yüz çevir ve bekleyedur; gerçekten onlar da beklemektedirler.

Sura 33: Al-Ahzab

33:1 Ey Peygamber, Allah'tan sakın, kafirlere ve münafıklara itaat etme. Süphesiz Allah, bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir.

33:2 Sana Rabbinden vahyedilene uy. Süphesiz Allah, yaptıklarınızdan haberdardır.

33:3 Allah'a tevekkül et; vekil olarak Allah yeter.

33:4 Allah, bir adamın kendi (gögüs) bosluğu içinde iki kalp kilmadi ve kendilerini annelerimize benzeterek yemin konusu yaptığınız (ziharda bulduğunuz) eslerinizi sizin anneleriniz yapmadi, evlatlıklarınızı da sizin (öz) çocuklarınız saymadi. Bu, sizin (yalnızca) agzınızla söylemenizdir. Allah ise, hakkı söyler ve (doğru olan) yola yöneltip-iletir.

33:5 Onları (evlat edindiklerinizi) babalarına nisbet ederek çağirin; bu, Allah Katında daha adildir. Eğer babalarını bilmiyorsanız artık onlar, dinde sizin kardeşleriniz ve dostlarınızdır. Hata olarak yaptıklarınızda ise, sizin için bir sakınca (bir vebal) yoktur. Ancak kalplerinizin kasit gözeterek (taammüden) yaptıklarınızda vardır. Allah, bağışlayandır, esirgeyendir.

33:6 Peygamber, mü'minler için kendi nefislerinden daha evladır ve onun zevceleri de onların anneleridir. Rahim sahipleri (akrabalar) de, Allah'ın Kitab'ında birbirlerine öteki mü'minlerden ve muhacirlerden daha yakındır. Ancak dostlarınıza maruf üzere yapacaklarınız başka; bunlar Kitap'ta yazılmış bulunmaktadır.

33:7 Hani Biz peygamberlerden kesin sözlerini almistik; senden, Nuh'tan, Ibrahim'den, Musa'dan ve Meryem oğlu Isa'dan. Biz onlardan sapaşaglam bir söz almistik.

33:8 Doğru olanlara doğruluk (ve bağlılık)larını (Allah'in) sorması için. Kafirlere ise aci bir azap hazırlamistik.

33:9 Ey iman edenler, Allah'in üzerinizdeki nimetini hatırlayın. Hani size ordular gelmisti; böylece Biz de onların üzerine, bir rüzgar ve sizin görmediğiniz ordular göndermistik. Allah, yaptıklarınızı görendir.

33:10 Hani onlar, size hem üstünüzden, hem alt tarafınızdan gelmişlerdi; gözler kaymış, yürekler hançereye gelip dayanmisti ve siz Allah

hakkında (birtakim) zanlarda bulunuyordunuz.

33:11 Iste orada, iman edenler, sinanmis ve siddetli bir sarsintiyla sarsintiya ugratilmislardi.

33:12 Hani, münafik olanlar ve kalplerinde hastalik bulunanlar: "Allah ve Resulü, bize bos bir aldanistan baska bir sey vadetmedi" diyorlardi.

33:13 Onlardan bir grup da hani söyle demisti: "Ey Yesrib (Medine) halki, artik sizin için (burada) kalacak yer yok, su halde dönün." Onlardan bir topluluk da: "Gerçekten evlerimiz açıktir" diye Peygamberden izin istiyordu; oysa onlar(in evleri) açık degildi. Onlar yalnızca kaçmak istiyorlardi.

33:14 Eger onlara (sehrin her) yanından girilseydi sonra da kendilerinden fitne (karisiklik çıkarmalari) istenmis olsaydi, hiç süphesiz buna yanasir ve bunda pek az (zaman) disinda (kararsiz) kalmazlardi.

33:15 Oysa andolsun, daha önce 'arkalarini dönüp kaçmayacaklarına' dair Allah'a söz vermişlerdi; Allah'a verilen söz (ahid) ise, (agir bir) sorumluluktur.

33:16 De ki: "Eger ölümden veya öldürülmekten kaçiyorsanız, kaçis size kesin olarak bir yarar saglamaz; böyle olsa bile, pek az (bir zaman) disinda metalanip-yararlandirilmazsiniz."

33:17 De ki: "Size bir kötülük isteyecek olsa sizi Allah'tan koruyacak, veya size bir rahmet isteyecek olsa (buna engel olacak) kimdir?" Onlar, kendileri için Allah'in disinda ne bir veli, ne bir yardımcı bulamazlar.

33:18 Gerçekten Allah, içinizden alikoyanlari ve kardeslerine: "Bize gelin" diyenleri bilir. Bunlar, pek azi disinda zorlu-savaslara gelmezler.

33:19 (Geldiklerinde de) Size karsi 'cimri ve bencildirler.' Sayet korku gelecek olsa, ölümden dolayı üstüne bayginlik çökmüs kimseler gibi gözleri dönerek sana bakmakta olduklarini görürsün. Korku gidince, hayra karsi oldukça düskünlük göstererek sizi keskin dilleriyle (elestirip inciterek) karsilarlar. Iste onlar iman etmemişlerdir; böylece Allah onların yaptiklarini bosa çıkarmistir. Bu Allah'a göre pek kolaydır.

33:20 Onlar (münafıklar, düşman) birliklerinin gitmediklerini saniyorlardi. Eger (askeri) birlikler gelecek olsa, çölde bedevi-Araplar arasında olup sizin haberlerinizi (ordan) sormayi cidden arzu ediyorlardi. Fakat içinizde olsalardi ancak pek az savasirlardi.

33:21 Andolsun, sizin için, Allah'i ve ahiret gününü umanlar ve Allah'i çokça zikredenler için Allah'in Resûlü'nde güzel bir örnek vardır.

33:22 Mü'minler (düşman) birliklerini gördükleri zaman ise (korkuya kapılmadan) dediler ki: "Bu, Allah'in ve Resûlü'nün bize vadettiği seydir; Allah ve Resûlü doğru söylemiştir." Ve (bu,) yalnızca onların imanlarini ve teslimiyetlerini arttirdi.

33:23 Mü'minlerden öyle erkek-adamlar vardır ki- Allah ile yaptiklari ahide sadakat gösterdiler; böylece onlardan kimi adagini gerçeklestirdi, kimi beklemektedir. Onlar hiçbir degistirme ile (sözlerini) degistirmediler.

33:24 Çünkü Allah, (sözüne bağlı kalip doğru olan) sadiklari sadakatlerinden dolayı mükafaatlandırarak, münafiklari da dilerse

azaplandırarak veya tevbe (nasib edip tevbe)lerini kabul edecektir. Süphesiz Allah, çok bağışlayandır, çok esirgeyendir.

33:25 Allah, inkar edenleri kin ve öfkeleriyle geri çevirdi, onlar hiçbir hayra varamadılar. Savasta Allah (yardımcı ve zafer nasib edici olarak) mü'minlere yetti. Allah çok güçlüdür, üstün ve galib olandır.

33:26 Kitap Ehlinden onlara arka çıkanları da kalelerinden indirdi ve onların kalplerine korku düşürdü. Siz (onlardan) bir kısmını öldürüyordunuz, bir kısmını ise esir alıyordunuz.

33:27 Ve sizi onların topraklarına, yurtlarına, mallarına ve daha ayak basmadığınız bir yere mirasçı kıldı. Allah, herseye güç yetirendir.

33:28 Ey peygamber, eslerine söyle: "Eğer siz dünya hayatını ve onun süslü-çekiciliğini istiyorsanız, gelin sizi yararlandırayım ve güzel bir salma tarziyle sizi salıvereyim."

33:29 "Eğer siz Allah'ı, Resûlü'nü ve ahiret yurdunu istiyorsanız artık hiç süphesiz Allah, içinizden güzellikte bulunanlar için büyük bir ecir hazırlamıştır."

33:30 Ey peygamberin kadınları, sizden kim açık bir çirkin-utanmazlıkta bulunursa, onun azabı iki kat olarak artırılır. Bu da Allah'a göre pek kolaydır.

33:31 Ama sizden kim Allah'a ve Resûlü'ne gönülden -itaat eder ve salih bir amelde bulunursa, ona ecirini iki kat veririz. Ve Biz ona üstün bir rizik da hazırlamışızdır.

33:32 Ey peygamberin kadınları, siz kadınlardan herhangi biri (gibi) degilsiniz; eğer sakiniyorsanız, artık sözü çekicilikle söylemeyin ki, sonra kalbinde hastalık bulunan kimse tamah eder. Sözü maruf bir tarzda söyleyin.

33:33 Evlerinizde vakarla-oturun (evlerinizi karargah edinin), ilk cahiliye (kadınları)nın süslerini açığa vurma gibi, siz de süslerinizi açığa vurmayın; namazı dosdoğru kilin, zekatı verin, Allah'a ve elçisine itaat edin. Ey Ehl-i Beyt, gerçekten Allah, sizden kiri (günah ve çirkinliği) gidermek ve sizi tertemiz kılmak ister.

33:34 Evlerinizde okunmakta olan Allah'ın ayetlerini ve hikmeti hatırlayın. Süphesiz Allah, latiftir, haberdar olandır.

33:35 Süphesiz, Müslüman erkekler ve Müslüman kadınlar, mü'min erkekler ve mü'min kadınlar, gönülden (Allah'a) itaat eden erkekler ve gönülden (Allah'a) itaat eden kadınlar, sadık olan erkekler ve sadık olan kadınlar, sabreden erkekler ve sabreden kadınlar, saygıyla (Allah'tan) korkan erkekler ve saygıyla (Allah'tan) korkan kadınlar, sadaka veren erkekler ve sadaka veren kadınlar, oruç tutan erkekler ve oruç tutan kadınlar, irzlerini koruyan erkekler ve (irzlerini) koruyan kadınlar, Allah'ı çokça zikreden erkekler ve (Allah'ı çokça) zikreden kadınlar; (iste) bunlar için Allah bir bağışlanma ve büyük bir ecir hazırlamıştır.

33:36 Allah ve Resûlü, bir ise hükmettiği zaman, mü'min bir erkek ve mü'min bir kadın için o iste kendi isteklerine göre seçme hakkı yoktur. Kim Allah'a ve Resûlü'ne isyan ederse, artık gerçekten o, apaçık bir sapıklıkla sapmıştır.

33:37 Hani sen, Allah'ın kendisine nimet verdiği ve senin de kendisine nimet

verdigin kişiye: "Esini yanında tut ve Allah'tan sakın" diyordun; insanlardan çekinerek Allah'ın açığa vuracağı şeyi kendi nefsinde saklı tutuyordun; oysa Allah, Kendisi'nden çekilmene çok daha layikti. Artık Zeyd, ondan ilişkisini kesince, Biz onu seninle evlendirdik; ki böylelikle evlatlıklarının kendilerinden ilişkilerini kestikleri (kadınları bosadıkları) zaman, onlarla evlenme konusunda mü'minler üzerine bir güçlük olmasın. Allah'ın emri yerine getirilmiştir.

33:38 Allah'ın kendisine farz kıldığı bir şey(i yerine getirme)de peygamber üzerine hiçbir güçlük yoktur. (Bu,) Daha önce gelip geçen (ümme)lerde Allah'ın bir sünnetidir. Allah'ın emri, takdir edilmiş bir kaddedir.

33:39 Ki onlar (o peygamberler) Allah'ın risaletini teblig edenler, O'ndan içleri titreyerek-korkanlar ve Allah'ın dışında hiç kimseden korkmayanlardır. Hesap görücü olarak Allah yeter.

33:40 Muhammed, sizin erkeklerinizden hiçbirinin babası değildir; ancak O, Allah'ın Resûlü ve peygamberlerin sonuncusudur. Allah, her şeyi bilendir.

33:41 Ey iman edenler, Allah'i çokça zikredin.

33:42 Ve O'nu sabah ve akşam tesbih edin.

33:43 O'dur ki, sizi karanlıklardan nura çıkarmak için size rahmet etmekte; melekleri de (size dua etmektedir). O, mü'minleri çok esirgeyicidir.

33:44 O'na kavusacakları gün, onların dirlik temennileri: "Selam"dir. Ve O, onlara üstün bir ecir hazırlamıştır.

33:45 Ey Peygamber, gerçekten Biz seni bir şahid, bir müjde verici ve bir uyarıcı olarak gönderdik.

33:46 Ve Kendi izniyle Allah'a çağırın ve nur saçan bir çerag olarak (gönderdik).

33:47 Mü'minlere müjde ver; gerçekten onlar için Allah'tan büyük bir fazl vardır.

33:48 Kafirlerle ve münafıklara itaat etme, eziyetlerine aldırma ve Allah'a tevekkül et. Vekil olarak Allah yeter.

33:49 Ey iman edenler, mü'min kadınları nikahlayıp sonra onlara dokunmadan bosarsanız, bu durumda sizin için üzerlerine sayacağınız bir iddet yoktur. Artık (hemen) onları yararlandırın (onlara yetecek bir miktar verin) ve güzel bir salma tarzıyla onları saliverin.

33:50 Ey Peygamber, gerçekten Biz sana ücretlerini (mehirlerini) verdiği eslerini ve Allah'ın sana ganimet olarak verdikleri (savaş esirleri)nden sağ elinin malik olduğu (cariyeler) ile seninle birlikte hicret eden amcanın kızlarını, halanın kızlarını, dayının kızlarını ve teyzenin kızlarını helal kıldık; bir de, kendisini peygambere hibe eden ve peygamberin kendisini almak istediği mü'min bir kadını da, -mü'minler için olmaksızın yalnızca sana has olmak üzere- (senin için helal kıldık). Biz, kendi esleri ve sağ ellerinin malik olduğu (cariyeleri) konusunda onlar (mü'minler) üzerine neyi farz kıldığımızı bildik (size bildirdik). Böylelikle senin için hiçbir güçlük olmasın. Allah çok bağışlayandır, çok esirgeyendir.

33:51 Onlardan dilediğini geri bırakır, dilediğini de yanına alıp-barındırabilirsin; ayrıldıklarından, istek duyduklarına (dönmende)

senin için bir sakinca yoktur. Onların gözlerinin aydınlanıp hüznü kapılmamalarına ve kendilerine verdiginle hepsinin hosnut olmalarına en yakın (en uygun) olan budur. Allah, kalplerinizde olanı bilir. Allah bilendir, halimdir.

33:52 Bundan sonra (baska) kadınlar ve bunları baska eslerle degistirmek -güzellikleri senin hosuna gitse bile- sana helal olmaz; ancak sag elinin malik oldugu (cariyeler) baska. Allah herseyi gözetleyip denetleyendir.

33:53 Ey iman edenler (rastgele) Peygamberin evlerine girmeyin, (Bir baska is için girmissemiz ille de) yemek vaktini beklemeyin. (Ama yemege) çağrildiginiz zaman girin, yemegi yiyince dagilin ve (uzun) söze dalmayin. Gerçekten bu, peygambere eziyet vermekte ve o da sizden utanmaktadır; oysa Allah, hak (ki açıklamak)tan utanmaz. Onlardan (peygamberin eslerinden) bir sey isteyeceginiz zaman, perde arkasından isteyin. Bu, sizin kalpleriniz için de, onların kalpleri için de daha temizdir. Allah'in Resûlü'ne eziyet vermeniz ve ondan sonra eslerini nikahlamaniz size ebedi olarak (helal) olmaz. Çünkü böyle yapmanız, Allah Katında çok büyük (bir günah)tir.

33:54 Bir sey açığa vursanız da, sakli tutsanız da; süphesiz Allah, herseyi bilici olandır.

33:55 Onlar için babaları, oğulları, kardeşleri, erkek kardeşlerinin oğulları, kız kardeşlerinin oğulları, kadınları ve sag ellerinin malik oldugu (cariyeleri) hakkında bir sakinca yoktur. (Ey Müslüman kadınlar) Allah'tan sakinin. Süphesiz Allah, herseye şahid olandır.

33:56 Süphesiz, Allah ve melekleri Peygambere salat ederler. Ey iman edenler, siz de O'na salat edin ve tam bir teslimiyetle O'na selam verin.

33:57 Gerçek su ki, Allah'a ve elçisine eziyet edenler; Allah, onlara dünyada ve ahirette lanet etmiş ve onlar için asagilatici bir azap hazırlanmıştır.

33:58 Mü'min erkeklere ve mü'min kadınlara irtikab etmedikleri (bir suç) sebebiyle eziyet edenler ise, gerçekten bir iftira ve açık bir günah yüklenmişlerdir.

33:59 Ey Peygamber, eslerine, kızlarına ve mü'minlerin kadınlarına dis elbiselerinden (cilbablarından) üstlerine giymelerini söyle; onların (özgür ve iffetli) tanınması ve eziyet görmemeleri için en uygun olan budur. Allah, çok bagislayandır, çok esirgeyendir.

33:60 Andolsun, eger münafıklar, kalplerinde hastalık bulunanlar ve şehirde kiskirticilik yapan (yalan haber yayan)lar (bu tutumlarına) bir son vermeyecek olurlarsa, gerçekten seni onlara saldırtırız, sonra orada seninle pek az (bir süre) komsu kalabilirler.

33:61 Lanete ugratılmışlar olarak; nerede ele geçirilseler yakalanırlar ve öldürüldükçe (sürekli) öldürülürler.

33:62 (Bu,) Daha önceden gelip-geçenler hakkında (uygulanan) Allah'in sünnetidir. Allah'in sünnetinde kesin olarak bir degisiklik bulamazsın.

33:63 İnsanlar, sana kiyamet-saatini sorarlar; de ki: "Onun bilgisi yalnızca Allah'in Katındadır." Ne bilirsin; belki kiyamet-saati pek yakın da olabilir.

33:64 Gerçekten Allah, kafirleri lanetlemiş ve onlar için 'çilgin bir

ates' hazirlamistir.

33:65 Orda ebedi olarak kalicidirlar. Onlar ne bir veli, ne bir yaramci bulamayacaklardir.

33:66 Yüzlerinin ateste evrilip çevrilecegi gün, derler ki: "Eyvahlar bize, keske Allah'a itaat etseydik ve Resûl'e itaat etseydik."

33:67 Ve dediler ki: "Rabbimiz, gerçekten biz, efendilerimize ve büyüklerimize itaat ettik, böylece onlar bizi yoldan saptirmis oldular."

33:68 "Rabbimiz, onlara azaptan iki katini ver ve büyük bir lanet ile lanet et."

33:69 Ey iman edenler, Musa'ya eziyet edenler gibi olmayin; ki sonunda Allah onu, demekte olduklarindan temize çıkardi. O, Allah Katinda vecihtir.

33:70 Ey iman edenler, Allah'tan sakinin ve sözü dogru söyleyin.

33:71 Ki O (Allah), amellerinizi islah etsin ve günahlarınızı bagislasin. Kim Allah'a ve elçisine itaat ederse, artık o en büyük kurtulusla kurtulmustur.

33:72 Gerçek su ki, Biz emanetleri göklere, yere ve daglara sunduk da onlar bunu yüklenmekten kaçindilar ve ondan korkuya kapildilar; onu insan yükledi. Çünkü o, çok zalim, çok cahildir.

33:73 Sundan ki: Allah, münafik erkekleri ve münafik kadinlari, müsrik erkekleri ve müsrik kadinlari azaplandiracak; mü'min erkeklerin ve mü'min kadinlariin tevbesini kabul edecektir. Allah çok bagislayandir, çok esirgeyendir.

Sura 34: Saba

34:1 Hamd, göklerde ve yerde olanlariin tümü Kendisi'ne ait olan Allah'indir; ahirette de hamd O'nundur. O, hüküm ve hikmet sahibidir, haber alandir.

34:2 Yerin içine gireni, ondan çıkani; gökten ineni ve oraya çıkani bilir. O, esirgeyendir, bagislayandir.

34:3 Inkar edenler, dediler ki: "Kiyamet-saati bize gelmez." De ki: "Hayir, gaybi bilen Rabbime andolsun, o muhakkak size gelecektir. Göklerde ve yerde zerre agiriginca hiçbir sey O'ndan uzak (sakli) kalmaz. Bundan daha küçük olani da, daha büyük olani da, istisnasiz, mutlaka apaçik bir kitapta (yazili)dir."

34:4 (Çünkü O) İman edip salih amellerde bulunanlari ödüllendirecek. İste mağfiret ve üstün rizik onlarindir.

34:5 (Sözde) Aciz bırakmak için ayetlerimiz hakkında çaba harcamis olanlar, iste onlar; onlar için de (en) igrenç olanindan aci bir azap vardır.

34:6 Kendilerine ilim verilenler ise, Rabbinden sana indirilenin hakkin ta kendisi oldugunu ve üstün, güçlü, övülmeye layik olan (Allah)in yoluna yöneltip- iletigini görüyorlar.

34:7 Inkar edenler dediler ki: "Siz darmadagin olup dagildiginizda, gerçekten sizin yeni bir yaratilista bulunacaginizi size haber veren bir adami gösterelim mi size?"

34:8 "Allah'a karsi yalan mi düzüp uyduruyor, yoksa kendisinde bir delilik mi var?" Hayir, ahirete inanmayanlar, azapta ve uzak bir sapiklik

içindedirler.

34:9 Onlar, gökten ve yerden önlerinde ve arkalarında olani görmüyorlar mi? Eger Biz dilersek, onlari yerin-dibine geçirir ya da gökten üzerlerine parçalar düşürürüz. Hiç şüphesiz, bunda 'gönülden (Allah'a) yönelen' her kul için bir ayet vardır.

34:10 Andolsun, Biz Davud'a tarafımızdan bir fazl (üstünlük) verdik. "Ey dağlar, onunla birlikte (Beni tesbih edip) yankıyla ses verin" (dedik) ve kurlara da (aynisini emrettik). Ve ona demiri yumusattik.

34:11 "Genis zirhlar yap, (onlari) düzenli bir biçime sok ve hepiniz salih ameller yapin. Gerçekten ben, sizin yaptiklarinizi görenim" (diye vahyettik).

34:12 Süleyman için de, sabah gidisi bir ay, akşam dönüşü bir ay (mesafe) olan rüzgara (boyun egdirdik); erimis bakir madenini ona sel gibi akittik. Onun eli altında Rabbinin izniyle is gören bir kisim cinler vardi. Onlardan kim Bizim emrimizden çıkıp-sapacak olsa, ona çilgin atesin azabından taddirirdik.

34:13 Ona diledigi sekilde kaleler, heykeller, havuz büyüklüğünde çanaklar ve yerinden sökülmeyen kazanlar yaparlardi. "Ey Davud ailesi, sükrederek çalisin." Kullarimdan sükredenler azdir.

34:14 Böylece onun (Süleymanin) ölümüne karar verdigimiz zaman, ölümünü, onlara, اساسini yemekte olan bir ağaç kurdundan baskasi haber vermedi. Artık o, yere yikilip-düşünce, açıkça ortaya çıktı ki, sayet cinler gaybi bilmis olsalardi böylesine asagilanici bir azap içinde kalip-yasamazlardi.

34:15 Andolsun, Sebe' (halki)nin oturduğu yerlerde de bir ayet vardır. (Evleri) Sagdan ve soldan iki bahçeliydi. (Onlara demistik ki:) "Rabbinizin rizkindan yiyyin ve O'na sükredin. Güzel bir sehir ve bagislayan bir Rabb(iniz var)."

34:16 Ancak onlar yüz çevirdiler, böylece Biz de onlara Arim selini gönderdik. Ve onların iki bahçesini, buruk yemisli, aci ilginli ve içinde az bir sey de sedir ağaci olan iki bahçeye dönüştürdük.

34:17 Böylelikle nankörlük etmeleri dolayisiyla onlari cezalandirdik. Biz (nimete) nankörlük edenden baskasini cezalandirir miyiz?

34:18 Kendileriyle, içlerinde bereketler kildigimiz memleketler arasında (biri digerinden) görünebilen sehirler var ettik ve orada yürüme (imkanlarini) takdir ettik: "Oralarda geceleri ve gündüzleri güvenlik içinde gezip dolasin" (dedik).

34:19 Onlar ise: "Rabbimiz, seferlerimizin arasini aç (sehirlerimiz birbirine çok yakindir) dediler ve kendi nefislerine zulmetmis oldular. Böylece Biz de onlari efsaneler(e konu olan bir halk) kildik ve onlari darmadagin edip dagittik. Süphesiz bunda, çok sabreden ve çok sükreden herkes için gerçekten ayetler vardır.

34:20 Andolsun, Iblis, kendileri hakkında zannini dogrulamis oldu, böylelikle iman eden bir grup disinda, ona uymus oldular.

34:21 Oysa onun, kendilerine karsi hiçbir zorlayici-gücü yoktu; ancak Biz ahirete iman edeni, ondan kuskü içinde olandan ayirdetmek için (ona bu imkani verdik). Senin Rabbin, herseyin üzerinde gözetici-koruyucudur.

34:22 De ki: "Allah'in disinda (tanri diye) öne sürdüklerinizi çağirin. Onlarin göklerde ve yerde bir zerre agiriginca bile (hiçbir seye) güçleri yetmez; onlarin bu ikisinde hiçbir ortakligi olmadigi gibi, O'nun bunlardan hiçbir destekçi olani da yoktur.

34:23 O'nun Katinda izin verdiginin disinda (hiç kimsenin) sefaati yarar saglamaz. En sonunda kalplerinden korku giderilince (birbirlerine:) "Rabbiniz ne buyurdu?" derler, "Hak olani" derler. O, çok Yücedir, çok büyüktür.

34:24 De ki: "Sizi göklerden ve yerden riziklandiran kim?" De ki: " Allah, gerçekten ya biz, ya da siz herhalde bir hidayet üzerindeyiz veya apaçık bir sapiklikta."

34:25 De ki: "Siz, bizim islemis bulduğumuz suçtan sorulacak degilsiniz ve biz de sizin yapmakta olduklarinizden sorulacak degiliz."

34:26 De ki: "Rabbimiz (kiyamet günü) bizi birarada toplayacak, sonra da hak ile aramizi ayiracaktır. O, (gerçek hükmünü vererek hak ile batilin arasini) açandır, (herseyi hakkiyla) bilendir."

34:27 De ki: "O'na (kulluk etmede) eklemekte olduğunuz ortaklari bana gösterin. Asla (onlar ona gerçek ortak olamazlar); hayir, O, güçlü ve üstün olan, hüküm ve hikmet sahibi olan Allah'tir."

34:28 Biz seni ancak bütün insanlara bir müjde verici ve uyarici olarak gönderdik. Ancak insanlarin çogu bilmiyorlar.

34:29 Onlar: "Eger dogru sözlü iseniz, bu va'd(ettiginiz azap) ne zamanmis?" derler.

34:30 De ki: "Sizin için belirlenmis bir gün vardır ki, ondan ne bir an ertelenebilirsiniz, ne de (bir an) öne alabilirsiniz."

34:31 Inkar edenler dedi ki: "Biz kesin olarak, ne bu Kur'an'a inaniriz, ne ondan önceki (indirile)ne." Sen o zulmedenleri, Rableri huzurunda tutuklanmis olarak görsen; sözü (suçlamalari) birbirlerine karsi evirip-çevirir (birbirlerine yöneltirler). Za'fa ugratilan (müstaz'af)lar, büyüklük taslayanlara derler ki: "Eger sizler olmasaydiniz, gerçekten bizler mü'min (kimse)ler olurduk."

34:32 Büyüklük taslayanlar, za'fa ugratilan (müstaz'af)lara dediler ki: "Size hidayet geldikten sonra, sizi biz mi ondan alikoyduk? Hayir, siz (zaten) suçlu-günahkardiniz."

34:33 Za'fa ugratilanlar da büyüklük taslayanlara: "Hayir, siz gece ve gündüz hileli düzenler (kurup) bizim Allah'i inkar etmemizi ve O'na esler kosmamizi bize emrediyordunuz" dediler. Azabi gördüklerinde pismanliklarini saklarlar; Biz de inkar edenlerin boyunlarına halkalar geçirdik. Onlar, yaptiklarindan baskasiyla mi cezalandirilacaklardi?

34:34 Biz hangi ülkeye bir uyarici gönderdikse, mutlaka oranın 'refah içinde simaran önde gelenleri': "Gerçekten biz, sizin kendisiyle gönderildiginiz seyi tanimiyoruz" demislerdir.

34:35 Ve: "Biz mallar ve evlatlar bakımından daha çoğunlukta yiz ve bir azaba ugratilacak da degiliz" de demislerdir.

34:36 De ki: "Süphesiz benim Rabbim rizki diledigine genisletir-yayar ve kisar da. Ancak insanlarin çogu bilmiyorlar."

34:37 Bizim Katimiz'da sizi (bize) yaklastiracak olan ne mallariniz, ne de evlatlarinizdir; ancak iman edip salih amellerde bulunanlar baska.

Iste onlar; onlar için yaptıklarına karşılık olmak üzere kat kat mükafaat vardır ve onlar yüksek köşklerinde güven içindedirler.

34:38 Ayetlerimizi etkisiz bırakmak için çaba harcayanlar; iste onlar da azabın içine getirilmişlerdir.

34:39 De ki: "Süpheşiz benim Rabbim, kullarından rizki dilediğine genişletip-yayar ve ona kısar da. Her neyi infak ederseniz, O (Allah), yerine bir baskasını verir; O, rizik verenlerin en hayırlisidir."

34:40 O gün, onların hepsini birarada toplayacak (hasredecek), sonra meleklerle diyecek ki: "Size tapanlar bunlar mıydı?"

34:41 (Melekler) Derler ki: "Sen Yücesin, bizim velimiz Sensin, onlar değil. Hayır, onlar cinlere tapıyordu ve çoğu onlara iman etmişlerdi."

34:42 Artık bugün, bir kısmının bir kısmına yarar ve zarar sağlamaya gücü yetmez. Biz de o zulmedenlere deriz ki: "Yalanlamakta olduğunuz ateşin azabını tadın."

34:43 Onlara, apaçık olan ayetlerimiz okundığında: "Bu, sizi babalarının yaptıklarının (ilahlar)dan alıkoymak isteyen bir adamdan baskısı değildir" dediler. Ve dediler ki: "Bu, düzülüp uydurulmuş bir yalan (iftira)dan başka bir şey de değildir." İnkâr edenler de, kendilerine geldiği zaman hak için: "Bu, apaçık bir büyüden başka bir şey değildir" dediler.

34:44 Oysa Biz onlara ders alacakları kitaplar vermemistik ve kendilerine senden önce bir uyarıcı da göndermemistik.

34:45 Kendilerinden öncekiler de yalanladılar. Oysa bunlar, öbürlerine verdiklerimizin onda birine bile ulaşamamışlardı. Buna rağmen (simararak) elçilerimizi yalanladılar; ancak Benim de (onları) inkârım (yıkıma uğratmam) nasıl oldu?

34:46 De ki: "Size bir tek öğüt veriyorum: "Allah için ikiser ikiser ve teker teker kıyam etmeniz, sonra düşünmeniz. Sizin sahibiniz (veya arkadasınız olan Peygamber)de hiçbir delilik yoktur. O, yalnızca sizi, şiddetli bir azabın öncesinde uyarandır."

34:47 De ki: "Ben sizden bir ücret istememişem, artık o sizin olsun. Benim ecrim (ücretim), yalnızca Allah'a aittir. O, herşeye şahid olandır."

34:48 De ki: "Süpheşiz Rabbim hakkı (batılın yerine veya dilediği kimsenin kalbine) koyar. O, gaybleri bilendir.

34:49 De ki: "Hak geldi; batıl ise ne (bir şey) ortaya çıkarabilir, ne geri getirebilir."

34:50 De ki: "Eğer ben sapacak olsam, artık kendi nefsim aleyhine sapsam olurum; eğer hidayeti bulacak olsam, bu da Rabbimin bana vahyetmekte olduğu (Kur'an) sayesinde. Süpheşiz O, isitendir, yakın olandır."

34:51 Sen onları korkuya kapıldıklarında bir görsen. Artık hiçbir kaçış yoktur ve yakın bir yerden yakalanmışlardır.

34:52 "Biz ona iman ettik" derler; ancak onlara uzak bir yerden (ahiretten imana) el uzatmak nerede?

34:53 Oysa daha önce onu inkâr etmişlerdi; onlar uzak bir yerden gayba atıp tutuyorlardı (dil uzatıyorlardı).

34:54 (Şimdi) Kendileriyle istek duydukları şeyler arasında perde çekilmiştir; daha önce benzerlerine yapıldığı gibi. Çünkü onlar,

kusku verici bir tereddüt içinde idiler.

Sura 35: Fatir

35:1 Hamd, gökleri ve yeri yaratan, ikiser, üçer ve dörder kanatli melekleri elçiler kilan Allah'indir; O, yaratmada diledigini arttirir. Süphesiz Allah, herseye güç yetirendir.

35:2 Allah, insanlar için rahmetinden her neyi açacak olsa, artik onu kisip-tutacak yoktur; her neyi kisar-tutarsa, artik onu da ondan sonra saliverecek yoktur. O, üstün ve güçlü olandir, hüküm ve hikmet sahibidir.

35:3 Ey insanlar, Allah'in üzerinizdeki nimetini anin. Gökten ve yerden sizi riziklandiran Allah'in disinda bir baska Yaratici var mi?

O'ndan baska Ilah yoktur. Öyleyse nasıl olur da çevriliyorsunuz?

35:4 Eger seni yalanliyorlarsa, senden önceki elçiler de yalanlandi. (En sonunda bütün) Isler Allah'a döndürülür.

35:5 Ey insanlar, hiç süphesiz Allah'in va'di haktır; öyleyse dünya hayati sizi aldatmasin ve aldatici(lar) da, sizi Allah ile (Allah'in adini kullanarak) aldatmasin.

35:6 Gerçek su ki, seytan sizin düşmaninizdir, öyleyse siz de onu düşman edinin. O, kendi grubunu, ancak çilginca yanan atesin halkından olmaga çağirir.

35:7 O inkar edenler; onlar için siddetli bir azap vardir. Iman edip salih amellerde bulunanlar ise; onlar için de bir bagislanma ve büyük bir ecir vardir.

35:8 Kötü olarak isledikleri kendisine çekici-süslü kilinip da onu güzel gören mi (Allah Katinda kabul görecek)? Artik süphesiz Allah, diledigini saptirir, diledigini hidayete eristirir. Öyleyse, onlara karsi nefsin hasretlere kapilip gitmesin. Gerçekten Allah, yaptiklarini bilendir.

35:9 Allah, rüzgarlari gönderir, onlar da bulutu kaldirir, böylece Biz onu ölü bir beldeye sürükleriz, onunla, yeri ölümünden sonra diriltiriz. Iste (ölümünden sonra) dirilip- yayilma da böyledir.

35:10 Kim izzeti istiyorsa, artik bütün izzet Allah'indir. Güzel söz O'na yükselir, salih amel de onu yükseltir. Kötülükleri tasarlayip düzenleyenler ise; onlar için siddetli bir azap vardir. Onlarin tasarladiklari 'bosa çikip bozulur'.

35:11 Allah sizi topraktan yaratti, sonra bir damla sudan. Sonra da sizi çift çift kildi. O'nun bilgisi olmaksizin, hiçbir disi gebe kalmaz ve dogurmaz da. Ömür sürene, ömür verilmesi ve onun ömründen kisaltılması da mutlaka bir kitapta (yazili)dir. Gerçekten bu, Allah'a göre kolaydir.

35:12 Iki deniz bir degildir. Su, tatli, susuzlugu keser ve içimi kolay; su da, tuzlu ve acidir. Ancak her birinden taze et yersiniz ve takinmakta oldugunuz süs esyalarini çıkarirsiniz. O'nun fazlindan aramaniz ve umulur ki sükretmeniz için gemilerin onda (denizde) sulari yara yara akip gittigini görürsün.

35:13 (Allah) Geceyi gündüze baglayip-katar, gündüzü de geceye

baglayip-katar; gunesi ve ayi emre amade kilmistir, her biri adi konulmus bir süreye kadar akip gitmektedir. Iste bunlari (yaratip düzene koyan) Allah sizin Rabbinizdir; mülk O'nundur. O'ndan baska taptiklariniz ise, 'bir çekirdegin incecik zarina' bile malik olamazlar.

35:14 Eger onlara dua ederseniz, duanizi isitmezler, isitseler bile size cevap veremezler. Kiyamet gününde ise, sizin sirk kosmanizi tanimayacaklardır. (Bunu herseyden) Haberi olan Allah gibi sana (hiç kimse) haber vermez.

35:15 Ey insanlar, siz Allah'a (karsi fakir olan) muhtaçlarsiniz; Allah ise, Ganiy (hiçbir seye ihtiyaci olmayan)dir, Hamid (övülmeye layik)tir.

35:16 Dileyecek olsa, sizi giderir (yok eder) ve yepyeni bir halk getirir.

35:17 Bu, Allah'a göre güç degildir.

35:18 Hiçbir günahkar bir baska günahkarin günahini yüklenemez. Eger yükü agir olan kimse (bir baskasini) onu tasimaya çağirsa, -bu, yakin-akrabasi da olsa- kendisine ondan hiçbir sey yükletilmez. Sen, yalnızca gayb ile Rablerinden 'içleri titreyerek-korkmakta' olanlari ve dosdogru namazi kilanlari uyarirsin. Kim temizlenip-arinirsa, artik o, kendi nefsi için temizlenip-arinmistir. Sonunda dönüş Allah'adir.

35:19 Kör olanla (basiretle) gören bir degildir;

35:20 Karanliklarla aydinlik,

35:21 Gölge ile sicaklik da.

35:22 Diri olanlarla ölüler de bir degildir. Gerçekten Allah, diledigine isittirir; sen ise kabirlerde olanlara isittirecek degilsin.

35:23 Sen, yalnızca bir uyaricisin.

35:24 Süphesiz Biz seni, hak ile bir müjde verici ve bir uyarici olarak gönderdik. Hiçbir ümmet yoktur ki, içinde bir uyarici gelip-geçmiş olmasin.

35:25 Eger seni yalanliyorlarsa, senden öncekiler de yalanlandi; elçileri ise; kendilerine apaçik ayetler, sahifeler ve aydinlatici kitaplar getirmislerdi.

35:26 Sonra Ben de o inkar edenleri yakalayiverdim. Beni inkarlari nasil oldu (onlar gördüler)?

35:27 Allah'in gökyüzünden su indirdigini görmedin mi? Böylece Biz onunla, renkleri degisik olan meyveler çıkardik. Dağlardan da beyaz, kirmizi renkleri degisik ve siyah yollar (kildik).

35:28 Insanlardan, hayvanlardan ve davarlardan da renkleri böyle degisik olanlar vardir. Kullari içinde ise Allah'tan ancak alim olanlar 'içleri titreyerek-korkar'. Süphesiz Allah, üstün ve güçlü olandir, bagislayandir.

35:29 Gerçekten Allah'in Kitab'ini okuyanlar, namazi dosdogru kilanlar ve kendilerine rizik olarak verdiklerimizden gizli ve açık infak edenler; kesin olarak zarara ugramayacak bir ticareti umabilirler.

35:30 Çünkü (Allah,) ecirlerini noksansiz olarak öder ve Kendi fazlindan onlara artirir. Süphesiz O, bagislayandir, sükrü kabul edendir.

35:31 Kendinden öncekini dogrulayici olarak sana Kitap'tan vahyettigimiz gerçegin ta kendisidir. Süphesiz Allah, elbette haber alandir, görendir.

35:32 Sonra Kitab'i kullarimizdan seçtiklerimize miras kildik. Artık onlardan kimi kendi nefesine zulmeder, kimi orta bir yoldadır, kimi de Allah'in izniyle hayırlarda yarisir öne geçer. Iste bu, büyük fazlin kendisidir.

35:33 Adn cennetleri (onlarindir); oraya girerler, orada altından bileziklerle ve incilerle süslenirler. Ve orada onların elbiseleri ipek(ten)dir.

35:34 Derler ki: "Bizden hüznü giderip yok eden Allah'a hamd olsun; süphesiz Rabbimiz, gerçekten bağışlayandır, sükrü kabul edendir."

35:35 "Ki O, bizi Kendi fazlından (ebedi olarak) kalınacak bir yurda yerleştirdi; burada bize bir yorgunluk dokunmaz ve burada bize bir bikkilik da dokunmaz."

35:36 İnkâr edenlere gelince, onlar için de cehennem ateşi vardır. Onlar için ne, karar verilir, ki böylece ölüversinler, ne de kendilerine onun azabından (bir şey) hafifletilir. Iste Biz, her nankör olanı böyle cezalandırırız.

35:37 İçinde onlar (söyle) çiglik atarlar: "Rabbimiz, bizi çıkar, yaptığımızdan başka salih bir amelde bulunalım." Size orda (dünyada), öğüt alabilecek olanın öğüt alabileceği kadar ömür vermedik mi? Size uyarın da gelmişti. Öyleyse (azabi) tadın; artık zalimler için bir yardımcı yoktur.

35:38 Süphesiz Allah, göklerin ve yerin gaybini bilendir. Gerçek su ki O, sinelerin özünde (saklı) olanı bilir.

35:39 Yeryüzünde sizi halifeler kılan O'dur. Öyleyse kim inkâr ederse, artık inkârı kendi aleyhinedir. Rableri Katında kafir olanlara kendi inkârları gazaptan baskasını arttırmaz ve kafir olanlara kendi inkârları kayıptan baskasını arttırmaz.

35:40 De ki: "Siz, Allah'in disında taptığınız ortaklarınızı gördünüz mü? Bana haber verin; yerden neyi yaratmışlardır? Ya da onların göklerde bir ortaklığı mi var? Yoksa Biz onlara bir kitap vermişiz de onlar bundan (dolayı) apaçık bir belge üzerinde midirler? Hayır, zulmedenler, birbirlerine aldatmadan baskasını vadetmiyorlar.

35:41 Süphesiz Allah, gökleri ve yeri zeval bulurlar diye (her an kudreti altında) tutuyor. Andolsun, eğer zeval bulacak olurlarsa, Kendisi'nden sonra artık kimse onları tutamaz. Doğrusu O, Halim'dir, bağışlayandır.

35:42 Yeminlerinin olanca güçleriyle, kendilerine bir uyarıcı-korkutucu gelecek olsa, ümmetlerinin herhangi birinden mutlaka daha doğru olacaklarına dair, Allah'a and içtiler. Ancak onlara bir uyarıcı-korkutucu geldiğinde (bu,) nefretlerinden baskısını artırmadı.

35:43 (Hem de) Yeryüzünde büyüklük taslayarak ve kötülüğü tasarlayıp düzenleyerek. Oysa hileli düzen, kendi sahibinden baskısını sarıp-kusatmaz. Artık onlar öncekilerin sünnetinden baskısını mi gözlemektedirler? Sen, Allah'in sünnetinde kesinlikle bir değişiklik bulamazsın ve sen, Allah'in sünnetinde kesinlikle bir dönüşüm de bulamazsın.

35:44 Yeryüzünde gezip dolasmıyorlar mi ki, kendilerinden öncekilerin nasıl bir sona ugradıklarını görsünler; üstelik onlar kuvvet

bakimından kendilerinden daha güçlüydüler. Göklerde ve yerde Allah'ı aciz bırakacak hiçbir şey yoktur. Süphesiz O, bilendir, güç yetirendir. 35:45 Eger Allah, kazandıkları dolayısıyla insanları (azap ile) yakalayabilecek olsaydı, (yerin) sirti üzerinde hiçbir canlıyı bırakmazdı, ancak onları, adı konulmuş bir süreye kadar ertelemektedir. Sonunda ecelleri geldiği zaman, artık süphesiz Allah Kendi kullarını görendir.

Sura 36: Ya-Sin

36:1 Yasîn.

36:2 Andolsun hikmetli Kur'an'a,

36:3 Gerçekten sen, gönderilen (elçi)lerdensin.

36:4 Dosdogru bir yol üzerinde(sin).

36:5 (Kur'an) Güçlü ve üstün olan, esirgeyen (Allah')in indirmesidir.

36:6 Babaları uyarılmamış, böylece kendileri de gafil kalmış bir kavmi uyarman için (gönderildin).

36:7 Andolsun, onların çoğu üzerine o söz hak olmuştur; artık inanmazlar.

36:8 Gerçekten Biz onların boyunlarına, çenelere kadar (dayanan) halkalar geçirdik; bu yüzden başları yukarı kalkıktır.

36:9 Biz önlerinde bir sed, arkalarında bir sed çektik. Böylelikle onları örtüverdik, artık görmezler.

36:10 Kendilerini uyarsan da, uyarmanın da onlar için birdir; inanmazlar.

36:11 Sen ancak, zikre (Kur'an'a) uyan ve gayb ile Rahman olan (Allah'a) (karsi) içi titreyerek korku duyan kimseyi uyarırsın. İste böylesini, bir bağışlanma ve üstün bir ecirle müjdele.

36:12 Süphesiz Biz, ölüleri Biz diriltiriz; onların önden takdim ettiklerini ve eserlerini Biz yazarız. Biz herseyi, apaçık bir kitapta tespit edip korumamız.

36:13 Sen onlara, o şehir halkının örneğini ver; hani oraya elçiler gelmişti.

36:14 Hani onlara iki (elçi) göndermistik, fakat ikisini yalanlamışlardı.

Biz de (iki elçiyi) bir üçüncüyle güçlendirdik; böylece dediler ki:

"Süphesiz biz, size, gönderilmiş elçileriz."

36:15 Dediler ki: "Siz, bizim benzerimiz olan bir beserden baskası degilsiniz, Rahman (olan Allah) da herhangi bir şey indirmiş degildir. Siz, yalnızca yalan söylüyorsunuz."

36:16 Dediler ki: "Rabbimiz, gerçekten size gönderilmiş elçiler olduğumuzu bilir."

36:17 "Bizim üzerimizde de (sorumluluk ve görev olarak) apaçık bir tebligden baskası yoktur."

36:18 Dediler ki: "Herhalde biz, sizlerden dolayı uğursuzluga ugradık. Eger (bu söylediklerinize) bir son vermeyecek olursanız, andolsun, sizi tasa tutacağız ve mutlaka bizden yana size acı bir azap dokunacaktır."

36:19 Dediler ki: "Uğursuzlughunuz, sizinledir. Size öğüt verildi diye mi (uğursuzluga ugradınız)? Hayır, siz ölçüyü tasiran bir kavimsiniz."

36:20 Sehrin en uzak yerinden bir adam kosarak geldi: "Ey kavmim, elçilere

uyun" dedi.

36:21 "Sizden ücret istemeyenlere uyun, onlar hidayet bulmuş kimselerdir."

36:22 "Bana ne oluyor ki, beni yaratana kulluk etmeyecekmişim? Siz O'na döndürüleceksiniz."

36:23 "Ben, O'ndan başka İlahlar edinir miyim ki, Rahman (olan Allah), bana bir zarar dileyecek olsa, ne onların sefaati bana bir şeyle yarar sağlar, ne de onlar beni kurtarabilirler."

36:24 "O durumda ise, gerçekten ben apaçık bir sapıklık içinde olmuştum."

36:25 "Şüphesiz ben, sizin Rabbinize iman ettim; iste beni isitin."

36:26 Ona: "Cennete gir" denildi. O da: "Keske benim kavmim de bir bilseydi" dedi.

36:27 "Rabbimin beni bağışladığını ve ağırlananlardan kıldığını."

36:28 Kendisinden sonra ise, kavminin üzerine gökten bir ordu indirmedik; indirecek de degildik.

36:29 (Ancak onlara) Yalnızca bir tek çiglik (yetti); anında sönuverdiler.

36:30 Yazıklar olsun kullara; ki onlara bir elçi gelmeyegörsün, mutlaka onunla alay ederlerdi.

36:31 Görmüyorlar mı, kendilerinden önce nice nesilleri helak ettik? Onlar, bir daha kendilerine dönmemektedirler.

36:32 Ancak onların hepsi, toplanmış olarak Huzurumuz'a getirilmişlerdir.

36:33 Ölü toprak kendileri için bir ayettir; Biz onu dirilttik, ondan taneler çıkarttik, böylelikle ondan yemektedirler.

36:34 Biz, orada hurmalıklardan ve üzüm-bağlarından bahçeler kildik ve içlerinde pınarlar fiskirttik:

36:35 Onun ürünlerinden ve kendi ellerinin yaptıklarından yemeleri için. Yine de sükretiliyorlar mı?

36:36 Yerin bitirdiklerinden, kendi nefislerinden ve daha bilmedikleri nice şeylerden bütün çiftleri yaratan (Allah çok) Yücedir.

36:37 Gece de kendileri için bir ayettir. Gündüzü ondan siyirip yüzeriz, hemen artık karanlıkta kalivermişlerdir.

36:38 Güneş de, kendisi için (tespit edilmiş) olan bir müstakarra doğru akıp gitmektedir. Bu, üstün ve güçlü olan, bilen (Allah)in takdiridir.

36:39 Ay'a gelince, Biz onun için de birtakim uğrak yerleri takdir ettik; sonunda o, eski bir hurma dalı gibi döndü (döner).

36:40 Ne Güneş'in Ay'a erisip-yetismesi gerekir, ne de gecenin gündüzün önüne geçmesi. Her biri bir yörüngede yüzüp gitmektedirler.

36:41 Onların soylarını dolu gemilerde tasımamız da kendileri için bir ayettir.

36:42 Ve onlar için binmekte oldukları bunun benzeri (nice) şeyleri yaratmamız da.

36:43 Eger dilersek onları batırır-bogarız; bu durumda ne onların imdadına yetisen olur, ne de kurtulabilirler.

36:44 Ancak Bizden bir rahmet olması ve (onları) belirli bir zamana kadar yararlandırmamız başka.

36:45 Onlara: "Önünüzde ve arkanızda olandan sakının, belki

esirgenirsiniz" denildiğinde, (dinlemeyip inkara devam edenler).

36:46 Onlara, Rablerinin ayetlerinden bir ayet gelmeyi görsün, mutlaka ondan yüz çevirirler.

36:47 Ve onlara: "Size Allah'ın rizik olarak verdiklerinden infak edin" denildiği zaman, o inkar edenler iman edenlere dediler ki: "Allah'ın, eger dilemiş olsaydı yedireceği kimseyi biz mi yedirecek misiz? Gerçekten siz, apaçık bir saskinlik içindesiniz."

36:48 Ve derler ki: "Eger doğru söylüyorsanız bu tehdit (etmekte olduğunuz yıkım ve azap) ne zamanmış?"

36:49 Onlar, yalnızca tek bir çigliktan baskasını gözetmezler, onlar birbirleriyle çekisip-dururken o kendilerini yakalayiverir.

36:50 Artık ne bir tavsiyede bulunmaga güç yetirebilirler, ne ailelerine dönebilirler.

36:51 Sur'a üfürülmüştür; böylece onlar kabirlerinden (diriltilip) Rablerine doğru (dalgalar halinde) süzülüp-giderler.

36:52 Demislerdir ki: "Eyvahlar bize, uykuya-birakıldığımız yerden bizi kim diriltip-kaldirdi? Bu, Rahman (olan Allah)ın va'dettigidir, (demek ki) gönderilen (elçi)ler doğru söylemiş".

36:53 O, yalnızca bir tek çigliktan baskası degildir; artık onların hepsi toplanmış olarak Huzurumuz'a getirilmişlerdir.

36:54 İşte bugün hiç kimseye (hiç)bir seyle zulmedilmez ve siz de yaptıklarınızdan baskasıyla karsilik görmezsiniz.

36:55 Gerçek su ki, bugün cennet halki, 'sevinç ve mutluluk dolu' bir mesguliyet içindedirler.

36:56 Kendileri ve esleri, gölgeliklerde, tahtlar üzerinde yaslanmışlardır.

36:57 Orada taptaze-meyveler onların ve istek duydukları hersey onlarındır.

36:58 Çok esirgeyen Rabb'dan onlara bir de sözlü "Selam" (vardir).

36:59 "Ey suçlu-günahkarlar, bugün siz bir yana çekilin."

36:60 "Ey Ademogullari, ben size and vermedim mi ki: Seytana kulluk etmeyin, çünkü, o, sizin için apaçık bir düşmandir;"

36:61 "Bana kulluk edin, doğru yol budur."

36:62 Andolsun o, sizden birçok insan-neslini saptırmisti. Yine de aklınızı kullanmıyor muydunuz?

36:63 İşte bu, size vadedilmiş cehennemdir.

36:64 Inkâr etmenize karsilik olmak üzere bugün oraya girin.

36:65 Bugün Biz onların ağızlarını mühürleriz; (günahtan ve sevaptan yana) kazandıklarını, elleri Bize söylemekte, ayakları (aleyhlerinde) şahitlik etmektedir.

36:66 Eger dilemiş olsaydık, gözlerinin üstüne bastırır-kör ederdik, böylece yola dökülüp-kosusurlardı. Fakat nasıl görecekdirdi ki?

36:67 Eger dilemiş olsaydık, oldukları yerde (en görkemli çağlarında) onları bir başka kaliba sokardık; böylece ne ileri gitmeye, ne geri dönmeye güç yetirebilirlerdi.

36:68 Kime uzun ömür verirsek, yaratilista onu tersine çeviririz. Yine de akıllarını kullanmayacaklar mı?

36:69 Biz ona (Peygambere) siir öğretmedik; (bu,) ona yakışmaz da. O (kendisine indirilen Kitap), yalnızca bir öğüt ve apaçık bir Kur'an'dir.

36:70 (Kur'an,) Diri olanları uyarıp korkutmak ve kafirlerin üzerine sözün hak olması için (indirilmiştir).

36:71 Ellerimizin yaptıklarından kendileri için nice hayvanları yarattığımızı görmüyorlar mı? Böylece bunlara malik oluyorlar.

36:72 Biz onlara kendileri için boyun eğdirdik; iste bir kısmı binekleridir, bir kısmını(n da etini) yiyorlar.

36:73 Onlarda kendileri için daha nice yararlar ve içecekler vardır. Yine de sükmeyecekler mi?

36:74 Yardım görürler umuduyla, Allah'tan başka İlahlar edindiler.

36:75 Onların (o İlahların) kendilerine yardım etmeye güçleri yetmez; oysa kendileri onlar için hazır bulundurulmuş askerlerdir.

36:76 Öyleyse onların sözleri seni hüzne kaptırmasın. Gerçekten Biz, sakladıklarını da, açığa vurduklarını da biliyoruz.

36:77 İnsan, Bizim kendisini bir damla sudan yarattığımızı görmüyor mu? Şimdi o, apaçık bir düşman kesilmistir.

36:78 Kendi yaratılışını unutarak Bize bir örnek verdi; dedi ki: "Çürümüş-bozulmuşken, bu kemikleri kim diriltecekmiş?"

36:79 De ki: "Onları, ilk defa yaratıp-insa eden diriltecek. O, her yaratmayı bilir."

36:80 Ki O, size yeşil ağaçtan bir ateş kıldır; siz de ondan yaktığınız.

36:81 Gökleri ve yeri yaratan, onların bir benzerini yaratmaga kadir değil mi? Elbette (öyledir); O, yaratandır, bilendir.

36:82 Bir şeyi dilediği zaman, O'nun emri yalnızca: "Ol" demesidir; o da hemen olur.

36:83 Her şeyin melekutu (hükümranlık ve mülkü) elinde bulunan (Allah) ne Yücedir. Siz O'na döndürüleceksiniz.

Sura 37: As-Saffat

37:1 Saflar halinde dizilenlere andolsun,

37:2 Haykirip sürükleyenlere,

37:3 Zikir okuyanlara,

37:4 Tartımasız, sizin İlahiniz gerçekten birdir.

37:5 Göklerin, yerin ve ikisi arasında bulunanların Rabbidir, doğuların da Rabbidir.

37:6 Süphesiz Biz dünya gögünü 'çekici bir süsle', yıldızlarla süsleyip-donattık.

37:7 Ve itaatten çıkmış her azgın seytandan koruduk;

37:8 Ki onlar, Mele'i A'la'ya kulak verip dinleyemezler, her yandan kovulup atılırlar;

37:9 Uzaklaştırılırlar. Onlara kesintisiz bir azap vardır.

37:10 Ancak (sözü hirsizlama) çalip-kapan olursa, artık onu da delip geçen 'yakıcı bir alev' izler (ve yok eder).

37:11 Şimdi onlara sor: Yaratılış bakımından onlar mı daha zorlu, yoksa Bizim yarattıklarımız mı? Doğrusu Biz onları, civik-yapışkan bir

çamurdan yarattık.

37:12 Hayir, sen (bu muhtesem yaratısa ve onların inkarına) sasirdin kaldın; onlar ise alay edip duruyorlar.

37:13 Kendilerine öğüt verildiğinde, öğüt almıyorlar.

37:14 Bir ayet (mucize) gördüklerinde de, alay konusu edinip eğleniyorlar.

37:15 "Bu, açıkça bir büyüden baskası değildir" dediler.

37:16 "Biz öldüğümüz, toprak ve kemik olduğumuzda mi, gerçekten biz mi diriltilecekmisiz?"

37:17 "Veya önceki atalarımız da mi?"

37:18 De ki: "Evet, üstelik boyun bükmüş kimseler olarak (diriltileceksiniz)."

37:19 İşte o, yalnızca bir tek çiglikten ibarettir; artık kendileri (diriltilmiş olarak) bakıp duruyorlar.

37:20 Derler ki: "Eyvahlar bize; bu, din günüdür."

37:21 "Bu, sizin yalanladığınız (mü'mini kafirden, hakliyi haksızdan) ayırma günüdür."

37:22 "Zulmedenleri, eslerini ve taptıklarını biraraya getirip toplayın."

37:23 "Allah'tan başka (taptıklarını); artık onları cehennemine yoluna yöneltip götürün."

37:24 "Ve onları durdurup-tutuklayın, çünkü sorguya çekileceklerdir."

37:25 (Onlara seslenilir:) "Ne oluyor size, birbirinizle (dünyada olduğu gibi) yardımlaşmıyorsunuz?"

37:26 Hayir, bugün onlar teslim olmuşlardır.

37:27 Kimi kimine yönelmiş olarak birbirlerine soruyorlar:

37:28 "Gerçekten sizler bize sağdan (sağ duyuşdan ve haktan) yana gelip yanasiyordunuz." derler.

37:29 (Diğerleri de:) "Hayir" derler. "Zaten sizler mü'min kimseler degildiniz."

37:30 "Bizim üzerinizde zorlayıcı hiçbir gücümüz yoktu; hayir siz (kendiniz) azgın bir kavimdiniz."

37:31 "Böylece Rabbimiz'in sözü (yıkım ve azap va'di) üzerimize hak oldu. Süphesiz, (azabi) tadicilariz."

37:32 "Evet, sizi azdirdik, çünkü biz de azgın kimselerdik."

37:33 Artık o gün onlar azapta ortaktirlar.

37:34 Dogrusu Biz, suçlu-günahkarlara böyle yapariz.

37:35 Çünkü onlara: "Allah'tan başka İlah yoktur" denildiği zaman, büyüklük taslarlardı.

37:36 Ve derlerdi ki: "Biz, ünlenmiş bir sair için ilahlarımızı terk mi edecegiz?"

37:37 Hayir, o, hakkı getirmiş ve gönderilen (elçi)leri de doğrulamısti.

37:38 Süphesiz, siz, aci azabi tadicilarsiniz."

37:39 Yaptıklarınızdan baskasıyla cezalandırılmayacaksınız.

37:40 Ancak muhlis olan kullar başka.

37:41 İşte onlar; onlar için bilinen bir rizik vardır.

37:42 Çesitli-meyveler. Onlar ikram görenlerdir.

37:43 Nimetlerle donatılmış (naim) cennetlerde.

37:44 Birbirlerine karsi, tahtlar üzerinde (otururlar).
37:45 Kaynaktan (doldurulmus) kadehlerle çevrelerinde dolasilir.
37:46 Bembeyaz; içenlere lezzet (veren bir içki).
37:47 Onda ne bir gaile vardır, ne de kendilerinden geçip, akillari gelinir.
37:48 Ve yanlarında bakislarini yalnızca eslerine çevirmis iri gözlü kadınlar vardır.
37:49 Sanki onlar, sakli bir yumurta gibi (çarpici ve pürüzsüz).
37:50 Böyleyken, kimi kimine yönelmiş olarak, birbirlerine soruyorlar:
37:51 Bir sözcü der ki: "Benim bir yakinim vardı."
37:52 "Derdi ki: Sen de gerçekten (dirilisi) dogrulayanlardan misin?"
37:53 "Bizler öldüğümüz, toprak ve kemikler olduğumuzda mi, gerçekten biz mi (yeniden diriltilip sonra da) sorguya çekilecekmisiz?"
37:54 (Konusan yanındakilere) Der ki: "Sizler (onun simdi ne durumda olduğunu) biliyor musunuz?"
37:55 Derken, bakiverdi, onu 'çilginca yanan atesin' tam ortasında gördü.
37:56 Dedi ki: "Andolsun Allah'a, neredeyse beni de (su bulduğun yere) düşürecektin."
37:57 "Eger Rabbimin nimeti olmasaydi, muhakkak ben de (azap yerine getirilip) hazır bulundurulandan olacaktim.
37:58 "Nasil, biz ölecek olanlar degil miymisiz?"
37:59 "Yalnızca birinci ölümümüzden baska (öyle mi)? Ve biz azaba ugratılacak olanlar degil miymisiz?"
37:60 Süphesiz, bu, asil büyük 'kurtulus ve mutlulugun' ta kendisidir.
37:61 Böylece çalışanlar da bunun bir benzeri için çalışmalıdır.
37:62 Nasil, böyle bir konaklanma mi daha hayirli yoksa zakkum agaci mi?
37:63 Dogrusu Biz, onu kafirler için bir fitne (bir imtihan konusu) kildik.
37:64 Süphesiz o, 'çilginca yanan atesin' dibinde bitip çıkar.
37:65 Onun tomurcuklari, seytanların baslari gibidir.
37:66 Artık gerçekten, ondan yiyecekler böylelikle karinlarini ondan dolduracaklar.
37:67 Sonra kendileri için onun üzerinde kaynar su karistirilmis bir içkileri de vardır.
37:68 Sonra onların dönecekleri yer, elbette (yine) çilginca yanan atestir.
37:69 Çünkü onlar, atalarini sapik kimseler olarak bulmuşlardi.
37:70 Kendileri de onlari izleri üzerinde kosturup-duruyorlardi.
37:71 Andolsun, onlardan önce, evvelkilerin çoğu da sapmisti.
37:72 Andolsun, Biz onlara uyaricilar göndermistik.
37:73 Uyarılanların nasıl bir sona ugradiklarına bir bak.
37:74 Ancak muhlis olan kullar baska.
37:75 Andolsun, Nuh Bize (dua edip) seslenmisti de, ne güzel icabet etmistik.
37:76 Onu ve ailesini, o büyük üzüntüden kurtarmistik.
37:77 Ve onun soyunu, (dünyada) onlari da baki kildik.

37:78 Sonra gelenler arasında ona (hayırlı ve şerefli bir isim) bıraktık.
37:79 Alemler içinde selam olsun Nuh'a.
37:80 Gerçekten Biz, ihsanda bulunanları böyle ödüllendiririz.
37:81 Süphesiz o, Bizim mü'min olan kullarımızdandı.
37:82 Sonra diğerlerini suda boğduk.
37:83 Doğrusu İbrahim de onun (soyunun) bir kolundandır.
37:84 Hani o, Rabbine arınmış (selim) bir kalp ile gelmişti.
37:85 Hani babasına ve kavmine demisti ki: "Sizler neye tapıyorsunuz?"
37:86 "Birtakım uydurma yalanlar için mi Allah'tan başka ilahlar istiyorsunuz?"
37:87 "Alemlerin Rabbi hakkındaki zanniniz nedir?"
37:88 Sonra yıldızlara bir göz attı.
37:89 "Ben, doğrusu hastayım" dedi.
37:90 Böylelikle arkalarını çevirip ondan kaçmaya başladılar.
37:91 Bunun üzerine onların ilahlarına sokulup: "Yemek yemiyor musunuz?" dedi.
37:92 "Size ne oluyor ki konuşmuyorsunuz?"
37:93 Derken onların üstüne yürüyüp sağ eliyle bir darbe indirdi.
37:94 Çok geçmeden (halkı) birbirine girmiş durumda kendisine yönelip geldiler.
37:95 Dedi ki: "Yontmakta olduğunuz şeylere mi tapıyorsunuz?"
37:96 "Oysa sizi de, yapmakta olduklarınızı da Allah yaratmıştır."
37:97 Dediler ki: "Onun için (yüksekçe) bir bina inşa edin de onu çilginca yanan ateşin içine atın."
37:98 Böylelikle ona bir tuzak hazırlamak istediler. Oysa Biz, onları alçaltılmışlar kıldık.
37:99 (İbrahim) Dedi ki: "Süphesiz ben, Rabbime gidiciyim; O, beni hidayete erdirecektir."
37:100 "Rabbim, bana salihlerden (olan bir çocuk) armağan et."
37:101 Biz de onu halim bir çocukla müjdeledik.
37:102 Böylece (çocuk) onun yanında kosabilecek çığa erişince (İbrahim ona): "Oğlum" dedi. "Gerçekten ben seni rüyamda boğazlıyorken gördüm. Bir bak, sen ne düşünüyorsun." (Oğlu İsmail) Dedi ki: "Babacığım, emrolduğun şeyi yap. İnşaAllah, beni sabredenlerden bulacaksın."
37:103 Sonunda ikisi de (Allah'ın emrine ve takdirine) teslim olup (babası, İsmail'i kurban etmek için) onu alni üzerine yatırdı.
37:104 Biz ona: "Ey İbrahim" diye seslendik.
37:105 "Gerçekten sen, rüyayı doğruladın. Süphesiz Biz, ihsanda bulunanları böyle ödüllendiririz."
37:106 Doğrusu bu, apaçık bir imtihandı.
37:107 Ve ona büyük bir kurbanı fide olarak verdik.
37:108 Sonra gelenler arasında ona (hayırlı ve şerefli bir isim) bıraktık.
37:109 İbrahim'e selam olsun.
37:110 Biz, ihsanda bulunanları böyle ödüllendiririz.
37:111 Süphesiz o, Bizim mü'min olan kullarımızdandır.

37:112 Biz ona, salihlerden bir peygamber olarak Ishak'ı da müjdeledik.
37:113 Ona ve Ishak'a bereketler verdik. İkisinin soyundan, ihsanda bulunan (muhsin olan) da var, açıkça kendi nefesine zulmeden de.
37:114 Andolsun, Biz Musa'ya ve Harun'a lütufta bulunduk.
37:115 Onlari ve kavimlerini o büyük üzüntüden kurtardık.
37:116 Onlara yardım ettik, böylece üstün gelenler oldular.
37:117 Ve ikisine anlatimi-açık kitabı verdik.
37:118 Onlari dosdogru yola yöneltip-ilettik.
37:119 Sonra gelenler arasında da ikisine (hayırlı ve şerefli bir isim) bıraktık.
37:120 Musa'ya ve Harun'a selam olsun.
37:121 Süphesiz Biz, ihsanda bulunanları böyle ödüllendiririz.
37:122 Süphesiz ikisi, Bizim mü'min olan kullarımızdandılar.
37:123 Gerçekten İlyas da, gönderilmiş (peygamber)lerdendi.
37:124 Hani kendi kavmine demisti ki: "Siz korkup sakinmaz misiniz?"
37:125 "Siz Ba'le tapıp da Yaraticıların en güzeli (olan Allah'i) mi bırakıyorsunuz?"
37:126 "Allah ki, sizin de Rabbiniz, önceki atalarınızın da Rabbidir."
37:127 Fakat onu yalanladılar; bundan dolayı gerçekten onlar, (azap için getirilip) hazır bulundurulacak olanlardır.
37:128 Ancak, muhlis olan kullar başka.
37:129 Sonra gelenler arasında ona (hayırlı ve şerefli bir isim) bıraktık.
37:130 İlyas'a selam olsun.
37:131 Süphesiz Biz, ihsanda bulunanları böyle ödüllendiririz.
37:132 Süphesiz o, Bizim mü'min olan kullarımızdandı.
37:133 Gerçekten Lût da gönderilmiş (elçi)lerdendi.
37:134 Hani Biz onu ve ailesini topluca kurtarmistik.
37:135 Geride bırakılanlar arasında bir yaşlı kadın disında.
37:136 Sonra geride kalanları yerle bir ettik.
37:137 Siz onların üstünden muhakkak geçip gidiyorsunuz; sabah vakti.
37:138 Ve geceleyin. Yine de akıllanmayacak misiniz?
37:139 Süphesiz Yunus da gönderilmiş (elçi)lerdendi.
37:140 Hani o, dolu bir gemiye kaçmisti.
37:141 Böylece kur'aya katılmisti da, kaybedenlerden olmustu.
37:142 Derken onu balık yutmustu, oysa o kinanmisti.
37:143 Eger (Allah'i çokça) tesbih edenlerden olmasaydı,
37:144 Onun karnında (insanların) dirilip-kaldırılacakları güne kadar kalakalmisti.
37:145 Sonunda o hasta bir durumdayken çıplak bir yere (sahile) attık.
37:146 Ve üzerine, sık-genis yaprakla (kabaga benzer) türden bir ağaç bitirdik.
37:147 Onu yüzbin veya (sayısı) daha da artan (bir topluluk)a (peygamber olarak) gönderdik.
37:148 Sonunda ona iman ettiler, Biz de onları bir süreye kadar yararlandırdık.
37:149 Şimdi sen onlara sor: -Kızlar senin Rabbinin, erkek çocuklar onların

mi?

37:150 Yoksa onlar, sahidlik etmekteyken Biz melekleri disiler olarak mi yarattik?

37:151 Dikkat edin; gerçekten onlar, düzdükleri yalanlardan dolayi derler ki:

37:152 “Allah dogurdu.” Onlar, hiç süphesiz, muhakkak yalan söyleyenlerdir.

37:153 (Allah,) Kizlari, erkek çocuklara tercih mi etmis?

37:154 Size ne oluyor, nasıl hüküm veriyorsunuz?

37:155 Hiç mi ögüt alip-düşünmüyorsunuz?

37:156 Yoksa sizin apaçik olan bir deliliniz mi var?

37:157 Eger dogru söylüyorsanız, öyleyse getirin kitabinizi.

37:158 Onlar, Kendisi'yle (Allah ile) cinler arasında bir soy-bagi kurdular. Oysa andolsun, cinler de onların gerçekten (azap için getirilip) hazır bulundurulacaklarını bilmislerdir.

37:159 Onların nitelendirdiklerinden Allah Yücedir.

37:160 Ancak muhlis olan kullar baska.

37:161 Artık siz de, tapmakta olduklarınız da.

37:162 O'na karsi kimseyi fitneye sürükleyecek degilsiniz.

37:163 Ancak kendisi çilginca yanan atese girecek olan baska (onu sürüklersiniz).

37:164 (Melekler der ki:) “Bizden her birimiz için belli bir makam vardır.”

37:165 “Biziz, o saflar halinde dizilmiş olanlar, gerçekten biziz.”

37:166 “Biziz, o tesbih edenler de, gerçekten biziz.”

37:167 Onlar (putatapicilar), her ne kadar söyle diyor idiyse de:

37:168 ”Eger yanımızda öncekilerden bir zikir (kitap) bulunmuş olsaydı.”

37:169 “Gerçekten bizler de, Allah'in muhlis olan kullarından olurduk.”

37:170 Fakat (kitap gelince) onu tanımayıp-küfrettiler; yakında bileceklerdir.

37:171 Andolsun, (peygamber olarak) gönderilen kullarımıza (su) sözümüz geçmiştir:

37:172 Gerçekten onlar, muhakkak nusret (yardım ve zafer) bulacaklardır.

37:173 Ve hiç süphesiz; Bizim ordularımız, üstün gelecek olanlar onlardır.

37:174 Öyleyse sen, bir süreye kadar onlardan yüz çevir.

37:175 Ve onları seyret; (azabi) yakında görecektir.

37:176 Simdi onlar, Bizim azabimizi mi acele istiyorlar?

37:177 Fakat (azap) onların sahasına indigi zaman uyarilip-korkutulanların sabahi ne kötü olur.

37:178 Sen bir süreye kadar onlardan yüz çevir.

37:179 Ve seyret; (azabi) yakında görecektir.

37:180 Üstünlük ve güç (izzet) sahibi olan senin Rabbin, onların nitelendirdiklerinden Yücedir.

37:181 Gönderilmiş (peygamber)lere selam olsun.

37:182 Ve alemlerin Rabbi olan Allah'a hamd olsun.

Sura 38: Sad

38:1 Sad, Zikir dolu Kur'an'a andolsun;

38:2 Hayir; o inkar edenler (bos) bir gurur ve bir parçalanma içindedirler.

38:3 Biz kendilerinden önce, nice kusaklari yikima ugrattik da onlar feryad ettiler; ancak (artik) kurtulma zamani degildi.

38:4 İçlerinden kendilerine bir uyaricinin gelmesine sastilar. Kafirler dedi ki: "Bu, yalan söyleyen bir büyücüdür."

38:5 "Ilahlari bir tek ilah mi yapti? Dogrusu bu, sasirtici bir sey."

38:6 Onlardan önde gelen bir grup: "Yürüyün, ilahlarınıza karsi (baglilikta) kararlı olun; çünkü asil istenen budur" diye çekip gitti.

38:7 "Biz bunu, diger dinde isitmedik, bu, içi bos bir uydurmadan baskasi degildir."

38:8 "Zikir (Kur'an), içimizden ona mi indirildi?" Hayir, onlar Benim zikrimden bir kusku içindedirler. Hayir, onlar henüz Benim azabimi tatmamislardir.

38:9 Yoksa, güçlü ve üstün olan, karsiliksiz bagislayan Rabbinin hazineleri onların yaninda midir?

38:10 Yoksa göklerin, yerin ve bu ikisi arasinda bulunanların mülkü onların mi? Öyleyse, sebepler içinde (bir imkan ve güç bularak göge) yükselsinler.

38:11 Onlar, burada (çesitli) firkalardan olma bozguna ugratilmis bir ordu(durlar).

38:12 Onlardan önce Nuh kavmi, Ad ve kaziklar sahibi Firavun da yalanlamisti.

38:13 Semud, Lut kavmi ile Eyke halki da. Iste onlar (Allah'a karsi isyanda birlesen ve güç toplayan) firkalar(di).

38:14 Hepsi de elçileri yalanladilar, böylece azapla-sonuçlandırmam (onlara) hak oldu.

38:15 Bunlar da, (geldiginde) bir anlik gecikmesi bile olmayan bir tek çigliktan baskasini gözetlemiyorlar.

38:16 (Alayli alayli) Dediler ki: "Rabbimiz, hesap gününden önce (azaptan bize vadettigin) payimizi çabuklastiriver."

38:17 Sen onların söylediklerine karsi sabret ve Bizim güç sahibi kulumuz Davud'u hatirla; çünkü o, (her tutum ve davranisinda Allah'a) yönelen biriydi.

38:18 Dogrusu Biz daglara boyun egdirdik, aksam ve sabah kendisiyle birlikte (Allah'i) tesbih ederlerdi.

38:19 Ve toplanip gelen kuslari da. Hepsi onunla (Allah'i tesbih etmede uyum içinde) yönelip-dönmekte olanlar idi.

38:20 Onun mülkünü güçlendirmistik. Ona hikmet ve anlatim çarpiciligini vermistik.

38:21 Sana o davacilarin haberi geldi mi? Hani mihraba (Davud'un bulundugu yere girmek için) yüksek duvardan tirmanmislardi.

38:22 Davud'a girdiklerinde, o, onlardan ürkmüstü; dediler ki: "Korkma, iki

davaciyiz, birimiz digerimize haksizlikta bulundu. Simdi sen aramizda hak ile hükmet, kararinda zulme sapma ve bizi dogru yolun ortasina yöneltip-ilet."

38:23 "Bu benim kardesimdir, doksan dokuz koyunu vardir, benimse bir tek koyunum var. Buna ragmen "Onu da benim payima (koyunlarima) kat" dedi ve bana, konusmada üstün geldi."

38:24 (Davud) Dedi ki: "Andolsun senin koyununu, kendi koyunlarına (katmak) istemekle sana zulmetmistir. Dogrusu, (emek ve mali güçlerini) birlestirip katan (ortak)lardan çoğu, birbirlerine karsi tecavüz ederler; ancak iman edip salih amellerde bulunanlar baska. Onlar da ne kadar azdir." Davud, gerçekten Bizim onu imtihan ettigimizi sandi, böylece Rabbinden bagislanma diledi ve rüku ederek yere kapandi ve (Bize gönülden) yönelip-döndü.

38:25 Böylece onu bagisladik. Süphesiz onun Bizim Katimiz'da gerçekten bir yakinligi ve varilacak güzel bir yeri vardir.

38:26 "Ey Davud, gerçek su ki, Biz seni yeryüzünde bir halife kildik. Öyleyse insanlar arasinda hak ile hükmet, istek ve tutkulara (hevaya) uyma; sonra seni Allah'in yolundan saptirir. Süphesiz Allah'in yolundan sapanlara, hesap gününü unutmalarindan dolayi siddetli bir azap vardir."

38:27 Biz gökyüzünü, yeryüzünü ve ikisi arasinda bulunan seyleri batil olarak yaratmadik. Bu, inkar edenlerin zannidir. Atesten (göreceklere azaptan) dolayi vay o inkar edenlere.

38:28 Yoksa Biz, iman edip salih amellerde bulunanlari yeryüzünde bozgunculuk çıkaranlar gibi (bir) mi tutacagiz? Ya da muttakileri facirler gibi (bir) mi tutacagiz?

38:29 (Bu Kur'an,) Ayetlerini, iyiden iyiye düsünsünler ve temiz akil sahipleri öğüt alsinlar diye sana indirdigimiz mübarek bir Kitap'tir.

38:30 Biz Davud'a Süleyman'i armagan ettik. O, ne güzel kuldu. Çünkü o, (daima Allah'a) yönelip-dönen biriydi.

38:31 Hani ona aksama yakin, bir ayagini tirnagi üstüne diken, öbür üç ayagiyla topragi kaziyani, yagiz atlar sunulmustu.

38:32 O da demisti ki: "Gerçekten ben, mal (veya at) sevgisini Rabbimi zikretmekten dolayi tercih ettim." Sonunda bu atlar (kostular ve toz) perdesinin arkasina saklandilar.

38:33 "Onlari bana geri getirin" (dedi). Sonra (onlari) bacaklarini ve boyunlarini oksamaya basladi.

38:34 Andolsun, Biz Süleyman'i imtihan ettik, tahtinin üstünde bir ceset biraktik. Sonra (eski durumuna) döndü.

38:35 "Rabbim, beni bagisla ve benden sonra hiç kimseye nasib olmayan bir mülkü bana armagan et. Süphesiz Sen, karsiliksiz armagan edensin."

38:36 Böylece rüzgari onun buyrugu altına verdik. Onun emriyle diledigi yöne yumusakça eserdü.

38:37 Seytanlari da; her bina ustasini ve dalgiç olani.

38:38 Ve (kötülük yapmamalari için) saglam kementlerle birbirine baglanmis digerlerini.

38:39 "Iste bu, bizim vergimizdir. (Ey Süleyman) Artik sen de hesaba vurmaksizin, ver ya da tut."

38:40 Süphesiz, onun Bizim Katimiz'da gerçekten bir yakınlığı ve varılacak güzel bir yeri vardır.

38:41 Kulumuz Eyyub'u da hatırla. Hani o: "Herhalde şeytan, bana kahredici bir acı ve azap dokundurdu" diye Rabbine seslenmişti.

38:42 "Ayagini depre. İste yikanacak ve içecek soğuk (su, diye vahyettik.).

38:43 Katimiz'dan ona bir rahmet ve temiz akıl sahiplerine bir öğüt olmak üzere ailesini ve onlarla birlikte bir benzerini de bağışladık.

38:44 "Ve eline bir deste (sap) al, böylece onunla vur ve andini bozma." Gerçekten, Biz onu sabredici bulduk. O, ne güzel kuldu. Çünkü o, (daima Allah'a) yönelip-dönen biriydi.

38:45 Güç ve basiret sahibi olan kullarımız İbrahim'i, İshak'i ve Yakub'u da hatırla.

38:46 Gerçekten Biz onları, katiksizca (ahiretteki asil) yurdu düşünüp-anan ihlas sahipleri kıldık.

38:47 Ve gerçekten onlar, Bizim Katimiz'da seçkinlerden ve hayırlı olanlardandır.

38:48 İsmail'i, Elyesa'i ve Zülkifl'i de hatırla. Hepsi de hayırlı olanlardandır.

38:49 Bu, bir zikirdir. Süphesiz muttakiler için, elbette varılacak güzel bir yer vardır.

38:50 Adn cennetleri; kapılar onlara açılmıştır.

38:51 İçinde yaslanıp-dayanmışlardır; orda birçok meyve ve sarap istemektedirler.

38:52 Ve yanlarında bakışlarını yalnızca eslerine çevirmiş yasit kadınlar vardır.

38:53 İste hesap günü size va'dedilen budur.

38:54 Süphesiz bu, Bizim rizkimizdir, bitip tükenmesi de yok.

38:55 Bu (böyle iste); gerçekten azgınlar için de muhakkak varılacak kötü bir yer vardır.

38:56 Cehennem; onlar oraya girerler; ne kötü bir yataktır o.

38:57 İste bu; tatsınlar onu: Kaynar su ve irin.

38:58 Ve onun seklinde başka, çift çift (olan daha beter azaplar) vardır.

38:59 (Müsrık olan hakim güçlere:) "İste bu(nlar) da sizinle birlikte (küfür ve zulümde) göğüs gerenlerdir. Onlara bir merhaba (bile) yok. Çünkü onlar atese gireceklerdir." (denilir).

38:60 (Onlara uyanlar) Derler ki: "Hayir, sizler; asil size bir merhaba yok. Bunu (azabi) siz bizim önümüze sürdünüz. Ne kötü bir durak."

38:61 Derler ki: "Rabbimiz, kim bunu bizim önümüze sürdüyse, atesteki azabını kat kat arttır."

38:62 Ve derler ki: "Bize ne oluyor ki, kendilerini serir (kötü)lerden saydığımız adamları göremiyoruz."

38:63 Biz onları bir alay konusu edinmistik; yoksa gözler mi onlardan kaydı?"

38:64 Bu, cehennem halkının birbiriyle çekismesi kesin bir gerçektir.

38:65 De ki: "Ben, yalnızca bir uyarıcıyım. Bir olan, kahreden Allah'tan başka bir İlah yoktur."

38:66 "Göklerin, yerin ve ikisi arasında bulunanların Rabbidir, üstün ve güçlü olan, bağışlayandır."
38:67 De ki: "Bu (Kur'an), büyük bir haberdır."
38:68 Sizler ise, ondan yüz çeviriyorsunuz.
38:69 "Mele-i Ala (yüce topluluk) tartışıp dururken, benim hiçbir bilgim yoktur."
38:70 "Bana ancak, yalnızca apaçık bir uyarıcı olduğum vahyolunmaktadır."
38:71 Hani Rabbin meleklerle: "Gerçekten Ben, çamurdan bir beser yaratacağım" demisti.
38:72 "Onu bir biçime sokup, ona Ruhum'dan üflediğim zaman siz onun için hemen secdeye kapanın."
38:73 Meleklerin hepsi topluca secde etti;
38:74 Yalnız İblis hariç. O büyüklük tasladı ve kafirlerden oldu.
38:75 (Allah) Dedi ki: "Ey İblis, iki elimle yarattığıma seni secde etmekten alıkoyan neydi? Büyüklendin mi, yoksa yüksekte olanlardan mi oldun?"
38:76 Dedi ki: "Ben ondan daha hayırlıyım; sen beni atesten yarattın, onu ise çamurdan yarattın."
38:77 (Allah) Dedi ki: "Öyleyse ordan (cennetten) çık, artık sen kovulmuş bulunmaktasın."
38:78 "Ve süphesiz, din (kiyametteki hesap) gününe kadar Benim lanetim senin üzerindedir."
38:79 Dedi ki: "Rabbim, öyleyse onların dirilecekleri güne kadar bana süre tanı."
38:80 Dedi ki: "O halde, süre tanınanlardansın."
38:81 "Bilinen vaktin gününe kadar."
38:82 Dedi ki: "Senin izzetin adına andolsun, ben, onların tümünü mutlaka azdırıp-kiskirtacağım."
38:83 "Ancak onlardan, muhlis olan kulların hariç."
38:84 (Allah) "İste bu haktır ve Ben hakkı söylerim" dedi.
38:85 "Andolsun, senden ve içlerinde sana tabi olacak olanlardan tümüyle cehennemi dolduracağım."
38:86 (Ey Peygamber) De ki: "Ben, buna karşı sizden bir ücret istemiyorum ve (kendiliginden) bir yükümlülük getirenlerden de degilim."
38:87 "O (Kur'an), alemler için yalnızca bir zikir (öğüt ve hatırlatma)dir."
38:88 "Gerçekten onun haberini bir zaman sonra öğreneceksiniz."

Sura 39: Az-Zumar

39:1 (Bu) Kitab'ın indirilmesi, üstün ve güçlü olan, hüküm ve hikmet sahibi Allah (katin)dandır.
39:2 Süphesiz, sana bu Kitab'i hak ile indirdik; öyleyse sen de dini yalnızca O'na halis kılarak Allah'a ibadet et.
39:3 Haberin olsun; halis (katiksiz) olan din yalnızca Allah'ındır. O'ndan başka veliler edinenler (söyle derler:) "Biz, bunlara bizi Allah'a daha fazla yaklastırsınlar diye ibadet ediyoruz." Elbette Allah, kendi

aralarında hakkında ihtilaf ettikleri şeylerden hüküm verecektir.
Gerçekten Allah, yalancı, kafir olan kimseyi hidayete erdirmez.
39:4 Eger Allah, çocuk edinmek isteseydi, yarattıklarından dilediğini elbette seçerdi. O, Yücedir; O, bir olan, kahredici olan Allah'tır.
39:5 Gökleri ve yeri hak olarak yarattı. Geceyi gündüzün üstüne sarıp-örtüyor, gündüzü de gecenin üstüne sarıp-örtüyor. Güneşe ve aya boyun egdirdi. Her biri adi konulmuş bir ecele (süreyle) kadar akıp gitmektedir. Haberin olsun; üstün ve güçlü olan, bağışlayan O'dur.
39:6 Sizi tek bir nefisten yarattı, sonra ondan kendi esini var etti ve sizin için davarlardan sekiz çift indirdi. Sizi annelerinizin karınlarında, üç karanlık içinde, bir yaratılıştan sonra (bir başka) yaratılışa (dönüştürüp) yaratmaktadır. İşte Rabbiniz olan Allah budur, mülk O'nundur. O'ndan başka İlah yoktur. Buna rağmen nasıl çevriliyorsunuz?
39:7 Eger inkar edecek olursanız, artık süphesiz Allah size karşı hiçbir ihtiyacı olmayandır ve O, kulları için inkara rıza göstermez. Ve eger sükrederse, sizin (yararınız) için ondan razı olur. Hiçbir günahkar, bir baskasının günah yükünü yüklenmez. Sonra Rabbinize döndürüleceksiniz, böylece yaptıklarınızı size haber verecektir. Süphesiz O, sinelerin özünde saklı olanı bilendir.
39:8 İnsana bir zarar dokunduğu zaman, gönülden katiksizce yönelmiş olarak Rabbine dua eder. Sonra ona Kendinden bir nimet verdiği zaman, daha önce O'na dua ettiğini unuttur ve O'nun yolundan saptırmak amacıyla Allah'a esler kosmaya baslar. De ki: "İnkarınla biraz (dünya zevklerinden) yararlan; çünkü sen, atesin halkındansin."
39:9 Yoksa o, gece saatinde kalkıp da secde ederek ve kiyama durarak gönülden itaat (ibadet) eden, ahiretten sakınan ve Rabbinin rahmetini umud eden (gibi) midir? De ki: "Hiç bilenlerle bilmeyenler bir olur mu? Süphesiz, temiz akıl sahipleri öğüt alıp-düşünürler."
39:10 De ki: "Ey iman eden kullarım, Rabbinizden sakının. Bu dünyada iyilik edenler için bir iyilik vardır. Allah'ın arz'ı genistir. Ancak sabredenlere ecirleri hesapsızca ödenir."
39:11 De ki: "Ben, dini yalnızca O'na halis kılarak Allah'a ibadet etmekle emrolundum."
39:12 "Ve ben, Müslümanların ilki olmakla da emrolundum."
39:13 De ki: "Ben, Rabbime isyan ettiğim takdirde, büyük bir günün azabından korkarım."
39:14 De ki: "Ben dinimi yalnızca O'na halis kılarak Allah'a ibadet ederim."
39:15 "Siz, O'nun disında dilediklerinize ibadet edin." De ki: "Gerçekten hüsrana uğrayanlar, kıyamet günü hem kendilerini, hem yakınlarını hüsrana uğratanlardır. Haberiniz olsun; bu apaçık olan hüsranın kendisidir."
39:16 Onların üstlerinde atesten tabakalar, altlarında da tabakalar vardır. İşte Allah, Kendi kullarını bununla tehdit edip-korkutuyor. Ey kullarım öyleyse Benden sakının.
39:17 Tagut'a kulluk etmekten kaçınan ve Allah'a içten yönelenler ise; onlar için bir müjde vardır, öyleyse kullarıma müjde ver.
39:18 Ki onlar, sözü isitirler ve en güzeline uyarlar. İşte onlar,

Allah'in kendilerini hidayete erdirdiği kimselerdir ve onlar, temiz akıl sahipleridir.

39:19 Azap sözü kendisi üzerinde hak olmuş kimse mi (onlarla bir tutulur)? Ateste olani artık sen mi kurtaracaksın?

39:20 Ancak Rablerinden korkup-sakınanlar ise; onlara yüksek köşkler vardır, onların üstünde de yüksek köşkler bina edilmiştir. Onların altında ırmaklar akmaktadır. (Bu,) Allah'ın va'didir. Allah, va'dinden dönmez.

39:21 Görmüyor musun; gerçekten Allah, gökyüzünden su indirdi de onu yerin içindeki kaynaklara yürütüp-geçirdi. Sonra onunla çeşitli renklerde ekinler çıkartıyor. Sonra kurumaya baslar, böylece onu sararmış görürsün. Sonra da onu kurumus kirintiler kılıyor. Süphesiz bunda, temiz akıl sahipleri için gerçekten öğüt alınacak bir ders (zıkr) vardır.

39:22 Allah, kimin göğsünü İslam'a açmışsa, artık o, Rabbinden bir nur üzerinedir, (öyle) değil mi? Fakat Allah'ın zikrinden (yana) kalpleri katılaşmış olanların vay haline. İşte onlar, apaçık bir sapıklık içindedirler.

39:23 Allah, mütesabih (benzesmeli), ikiserli bir Kitap olarak sözün en güzelini indirdi. Rablerine karşı içleri titreyerek-korkanların O'ndan derileri ürperir. Sonra onların derileri ve kalpleri Allah'ın zikrine (karşı) yumuşar-yatısır. İşte bu, Allah'ın yol göstermesidir, onunla dilediğini hidayete erdirir. Allah, kimi saptırırsa, artık onun için de bir yol gösterici yoktur.

39:24 Kiyamet günü o kötü azaptan kendini yüzü ile kim koruyabilecek? Ve zalimlere "Kazandığınızı tadın" denmiştir.

39:25 Onlardan öncekiler de yalanladı; böylece azap onlara hiç suurunda olmadıkları bir yerden gelip-çattı.

39:26 Artık Allah, onlara dünya hayatında 'horluğu ve asagılanmayı' taddirdi. Eğer bilmiş olsalardı, ahiretin azabi gerçekten daha büyüktür.

39:27 Andolsun, Biz bu Kur'an'da, belki öğüt alıp-düşünürler diye, insanlar için her bir örnekten verdik.

39:28 Çarpıklığı olmayan Arapça bir Kur'an'dır (bu). Umulur ki sakinirlar.

39:29 Allah (ortak kovanlar için) bir örnek verdi: Kendisi hakkında uyumsuz ve geçimsiz bulunan, sahipleri de çok ortaklı olan (köle) bir adam ile yalnızca bir kişiye teslim olmuş bir adam. Bu ikisinin durumu bir olur mu? Hamd, Allah'ındır. Hayır onların çoğu bilmiyorlar.

39:30 Gerçek su ki, sen de öleceksin, onlar da öleceklerdir.

39:31 Sonra süphesiz sizler, kiyamet günü Rabbinizin huzurunda davalasacaksınız.

39:32 Allah'a karşı yalan söyleyenden ve kendisine geldiğinde doğruyu (Kur'an'ı) yalanlayandan daha zalim kimdir? Kafirler için cehennemde bir konaklama yeri mi yok?

39:33 Doğruyu getiren ve doğrulayanlara gelince; iste onlar muttaki (takva sahibi) olanlardır.

39:34 Rableri Katında dileycekleri hersey onlarindir. Iste bu, ihsanda bulunanlarin ödülüdür.

39:35 Çünkü Allah, onların (dünyada) yaptıklarının en kötüsünü temizleyip-giderecek ve yaptıklarının en güzeliyle ecirlerini verecektir.

39:36 Allah, kuluna yeterli değil mi? Seni O'ndan baskalarıyla korkutuyorlar. Allah, kimi saptırırsa, artık onun için bir yol gösterici yoktur.

39:37 Allah, kimi hidayete erdirirse, onun için bir saptirici yoktur. Allah, intikam sahibi, güçlü ve üstün olan değil midir?

39:38 Andolsun, onlara: "Gökleri ve yeri kim yarattı?" diye soracak olsan, elbette "Allah" diyecekler. De ki: "Gördünüz mü-haber verin; Allah'tan başka taptıklarınız, eğer Allah bana bir zarar dileyecek olsa, O'nun zararını kaldıracaklar mı? Ya da bana bir rahmet vermeyi istese, O'nun rahmetini tutup-önleyebilecekler mi" De ki: "Allah, bana yeter. Tevekkül edecek olanlar, O'na tevekkül etsinler."

39:39 De ki: "Ey kavmim, üzerinde bulunduğunuz duruma göre yapın-edin; elbette ben de yapip-ederim. Artık yakında öğreneceksiniz."

39:40 Kendisini asagilik kilan azap kime geliyor ve kesintisiz azap kimin üzerine çöküp-kaçinilmaz oluyor?

39:41 Süphesiz, sana Biz Kitab'ı insanlar için hak olmak üzere indirdik. Artık kim hidayete ererse, bu kendi lehinedir; kim saparsa, o da kendi aleyhine sapsin olur. Sen onların üzerinde vekil değilsin.

39:42 Allah, ölecekleri zaman canlarını alır; ölmeyeni de uykusunda (bir tür ölüme sokar). Böylece, kendisi hakkında ölüm kararı verilmiş olanı(n ruhunu) tutar, öbürüsünü ise adi konulmuş bir ecele kadar salıverir. Süphesiz bunda, düşünebilen bir kavim için gerçekten ayetler vardır.

39:43 Yoksa Allah'tan başka sefaat ediciler mi edindiler? De ki: "Ya onlar, hiçbir şeye malik değillerse ve akıl da erdiremiyorlarsa?"

39:44 De ki: "Sefaatin tümü Allah'ındır. Göklerin ve yerin mülkü O'nundur. Sonra O'na döndürüleceksiniz."

39:45 Sadece Allah anıldığı zaman, ahirete inanmayanların kalbi öfkeyle kabarır. Oysa O'ndan baskaları anıldığında hemen sevince kapılırlar.

39:46 De ki: "Ey gökleri ve yeri yaratan, gaybi ve müşahede edilebileni bilen Allah'im. Anlasmazlığa düştükleri şeylerde, kullarının arasında sen hüküm vereceksin."

39:47 Eger yeryüzünde olanların tümü ve bununla birlikte bir kati daha zalimlerin olmuş olsaydı, kıyamet günü o kötü azaptan (kurtulmak amacıyla) gerçekten bunları fidye olarak verirlerdi. Oysa, onların hiç hesaba katmadıkları şeyler, Allah'tan kendileri için açığa çıkmıştır.

39:48 Kazandıkları kötülükler, kendileri için açığa çıkmıştır ve alay konusu edindikleri şey de kendilerini çepeçevre kusatmıştır.

39:49 İnsana bir zarar dokunduğu zaman, Bize dua eder; sonra tarafimizdan ona bir nimet ihsan ettigimizde, der ki: "Bu, bana ancak bir bilgi(m) dolayısıyla verildi." Hayır; bu bir fitne (kendisini bir deneme)dir. Ancak çoğu bilmiyorlar.

39:50 Bunu kendilerinden öncekiler de söylemişti; ama kazandıkları şeyler onlara hiçbir yarar sağlamadı.

39:51 Böylece, kazandıkları kötülükler(in acı sonucu) onlara isabet etti. Bunlardan zulmetmiş olanlara da, kazandıkları kötülükler isabet edecektir. Ve onlar (bunu kendilerine uygulamaktan Allah'ı) aciz bırakabilecekler değildirler.

39:52 Onlar bilmiyorlar mı ki, gerçekten Allah, dilediğine rizki genişletip-yayar ve (dilediğine) kısar da. Süphesiz bunda, iman eden bir kavim için gerçekten ayetler vardır.

39:53 (Benden onlara) De ki: "Ey kendi aleyhlerinde olmak üzere ölçüyü tasiran kullarım. Allah'ın rahmetinden umut kesmeyin. Süphesiz Allah, bütün günahları bağışlar. Çünkü O, bağışlayandır, esirgeyendir."

39:54 Azap size gelip çatmadan evvel, Rabbinize yönelip-dönün ve O'na teslim olun. Sonra size yardım edilmez.

39:55 Rabbinizden, size indirilenin en güzeline uyun; siz hiç suurunda değilken, azap apansız size gelip çatmadan evvel.

39:56 Kisinin (yana yakıla) söyle diyeceği (gün): "Allah yanında (kullukta) yaptığım kusurlardan dolayı yazıklar olsun (bana) doğrusu ben, (Allah'ın diniyle) alay edenlerdendim."

39:57 Veya: "Gerçekten Allah bana hidayet verseydi, elbette muttakilerden olurum" diyeceği,

39:58 Ya da azabi gördüğü zaman: "Benim için bir kere daha (dünyaya dönme fırsatı) olsaydı da, ihsan edenlerden olsaydım" (diyeceği günden sakinin).

39:59 "Hayir, Benim ayetlerim sana gelmişti, fakat sen onları yalanladın, büyüklüğe kapıldın ve kafirlerden oldun."

39:60 Kiyamet günü, Allah'a karşı yalan söyleyenlerin yüzlerinin kapkara olduğunu görürsün. Büyüklemler için cehennemde bir konaklama yeri mi yok?

39:61 Allah, takva sahiplerini (inanarak ve inançlarını uygulayarak) zafere ulaşmaları dolayısıyla kurtarır. Onlara kötülük dokunmaz ve onlar hüzne kapılmayacaklardır.

39:62 Allah, herşeyin Yaraticisi'dir. O, herşey üzerinde vekildir.

39:63 Göklerin ve yerin anahtarları O'nundur. Allah'ın ayetlerine (karşı) inkar edenler ise; iste onlar, hüsrana uğrayanlardır.

39:64 De ki: "Ey cahiller, bana Allah'ın dışında bir baskasına mı kulluk etmemi emrediyorsunuz?"

39:65 Andolsun, sana ve senden öncekilere vahyolundu (ki): "Eğer sirk kosacak olursan, süphesiz amellerin bosa çıkacak ve elbette sen, hüsrana uğrayanlardan olacaksın.

39:66 "Hayir, artık (yalnızca) Allah'a kulluk et ve sükredenlerden ol."

39:67 Onlar, Allah'ın kadrini hakkiyla takdir edemediler. Oysa kiyamet günü yer, bütünüyle O'nun avucu (kabzası)ndadır; gökler de sağ eliyle dürülüp-bükülmüştür. O, sirk kostuklarından münezzeh ve Yücedir.

39:68 Sur'a üfürüldü; böylece Allah'ın diledikleri dışında, göklerde ve yerde olanlar çarpılıp-yikiliverdi. Sonra bir daha ona üfürüldü, artık onlar ayaga kalkmış durumda gözetliyorlar.

39:69 Yer, Rabbinin nuruyla parıldadı; (orta yere) kitap kondu; peygamberler ve şahidler getirildi ve aralarında hak ile hüküm verildi, onlar haksizlığa uğratılmazlar.

39:70 Her bir nefse yaptığının tam karşılığı verildi. O, onların islediklerini daha iyi bilendir.

39:71 İnkâr edenler, cehenneme bölük bölük sevkedildiler. Sonunda oraya geldikleri zaman, kapıları açıldı ve onlara (cehennemin) bekçileri dedi ki: "Size Rabbinizin ayetlerini okuyan ve bugünle karşılaşacağınızı (söyleyip) sizi uyaran elçiler gelmedi mi?" Onlar: "Evet." dediler. Ancak azap kelimesi kâfirlerin üzerine hak oldu.

39:72 Dediler ki: "İçinde ebedî kalıcılar olarak cehennemin kapılarından (içeri) girin. Büyüklüğe kapılanların konaklama yeri ne kötüdür."

39:73 Rablerinden korkup-sakinanlar da, cennete bölük bölük sevkedildiler. Sonunda oraya geldikleri zaman, kapıları açıldı ve onlara (cennetin) bekçileri dedi ki: "Selâm üzerinizde olsun, hoş ve temiz geldiniz. Ebedî kalıcılar olarak ona girin."

39:74 (Onlar da) Dediler ki: "Bize olan va'dinde sadık kalan ve bizi bu yere mirasçı kılan Allah'a hamd olsun ki, cennetten dilediğimiz yerde konaklayabiliriz. (Salih) Amellerde bulunanların ecri ne güzeldir.

39:75 Melekleri de arsin etrafını çevirmişler olarak Rablerini hamd ile tesbih ettiklerini görürsün. Aralarında hak ile hüküm verilmistir ve: "Alemlerin Rabbine hamd olsun" denilmistir.

Sura 40: Ghafir

40:1 Ha, Mîm.

40:2 Bu Kitab'ın indirilmesi, Aziz, Alim olan Allah'tandır;

40:3 Günahî bağışlayan, tevbe'yî kabul eden, cezası pek şiddetli olan ve lütuf sahibi (Allah'tan). O'ndan başka İlah yoktur. Dönüş O'nadır.

40:4 Allah'ın ayetleri konusunda inkâr edenlerden baskası mücadele etmez. Öyleyse onların şehirlerde dönüp dolması seni aldatmasın.

40:5 Kendilerinden önce Nuh kavmi de yalanladı ve kendilerinden sonra (sayısı çok) fırkalar da. Her ümmet, kendi elçilerini (susturmak için) yakalamaya yeltendi. Hakkı, onunla yürürlükten kaldırmak için, 'batıla-dayanarak' mücadeleye giretiler. Ben de onları yakalayiverdim. Artık Benim cezalandırmam nasılmış?

40:6 Senin Rabbinin kâfirler üzerindeki: "Gerçekten onlar atesin halkidir" sözü böylece hak oldu.

40:7 Ars'i yüklenmekte olanlar ve çevresinde bulunanlar, Rablerini hamd ile tesbih etmekte, O'na iman etmekte ve iman edenlere mağfiret dilemektedirler: "Rabbimiz, rahmet ve ilim bakımından herşeyi kusatıp-sardın, tevbe edenler ve Senin yoluna tabî olanlara mağfiret et ve onları cehennem azabından koru."

40:8 "Rabbimiz, onları Adn cennetlerine sok ki onlara (bunu) va'dettin; babalarından, eslerinden ve soylarından salih olanları da. Gerçekten Sen, üstün ve güçlü olansın, hüküm ve hikmet sahibisin."

40:9 "Ve onları kötülüklerden koru. O gün Sen, kimi kötülüklerden korumussan, gerçekten ona rahmet etmissin. İste büyük 'kurtuluş ve

mutluluk' budur.

40:10 Süphesiz küfredenlere de (söyle) seslenilir: "Allah'in gazablanması, elbette sizin kendi nefislerinize gazablanmanızdan daha büyüktür. Çünkü siz, imana çağırıldığınız zaman inkar ediyordunuz.

40:11 Dediler ki: "Rabbimiz, bizi iki kere öldürdün ve iki kere dirilttin; biz de günahlarımızı itiraf ettik. Şimdi çıkış için bir yol var mı?"

40:12 "Sizin (durumunuz) böyledir. Çünkü bir olan Allah'a çağırıldığınız zaman inkar ettiniz. O'na ortak koşulduğunda inanıp-onayladınız. Artık hüküm, Yüce, büyük olan Allah'ındır."

40:13 O, size ayetlerini gösteriyor ve sizin için gökten rizik indiriyor. İçten (Allah'a) yönelenden baskısı öğüt alıp-düşünmez.

40:14 Öyleyse, dini yalnızca O'na halis kılanlar olarak Allah'a dua (kulluk) edin; kafirler hoş görmese de.

40:15 Dereceleri yükselten Ars'in sahibi (Allah), 'toplanma ve buluşma' günü ile uyarıp-korkutmak için, Kendi emrinden olan ruhu kullarından dilediğine indirir.

40:16 O gün, orta yere çıkarlar. Onlardan hiçbir şey Allah'a karşı gizli kalmaz. (Allah sorar:) "Bugün mülk kimindir? Bir olan, Kahhar olan Allah'ındır."

40:17 Bugün her bir nefis, kendi kazandığıyla karşılık görür. Bugün zulüm yoktur. Süphesiz Allah, hesabi seri görendir.

40:18 Onları, yaklaştırmakta olan güne karşı uyar; o zaman yürekler gırtlaklara dayanır, yutkunur dururlar. Zalimler için ne koruyucu bir dost, ne sözü yerine getirebilir bir sefaatçi yoktur.

40:19 (Allah,) Gözlerin hainliklerini ve göğüslerin sakladıklarını bilir.

40:20 Allah hak ile hükmeder. Oysa O'nu bırakıp taptıkları hiçbir şeye hükmedemezler. Süphesiz Allah, isitendir, görendir.

40:21 Onlar, yeryüzünde gezip-dolasıyorlar mı ki, böylece kendilerinden öncekilerin nasıl bir sona uğradıklarını bir görsünler. Onlar, kuvvet ve yeryüzündeki eserleri bakımından kendilerinden daha üstün idiler. Fakat Allah, onları günahları dolayısıyla (azapla) yakalayiverdi. Onları Allah'tan koruyacak kimse olmadı.

40:22 Çünkü gerçekten onlar, Resulleri kendilerine apaçık belgeler getirirdi; fakat onlar inkar ederlerdi. Bu yüzden Allah, onları (azapla) yakalayiverdi. Süphesiz O, kuvvetli olandır, cezalandırması siddetlidir.

40:23 Andolsun, Biz Musa'yi ayetlerimizle ve apaçık bir delille gönderdik;

40:24 Firavun'a, Haman'a ve Karun'a. Ama onlar: (Bu,) Yalan söyleyen bir büyücüdür" dediler.

40:25 Böylece, o, Katimiz'dan kendilerine bir hak ile geldiği zaman, dediler ki: "Onunla birlikte iman edenlerin erkek çocuklarını öldürün; kadınlarını ise sağ bırakın." Ancak kafirlerin hileli-düzeni bosa çıkmakta olandan baskısı degildir.

40:26 Firavun dedi ki: "Bırakın beni, Musa'yi öldüreyim de o (gitsin) Rabbine yalvarıp-yakarsın. Çünkü ben, sizin dininizi degistirmesinden ya da yeryüzünde fesat çıkarmasından korkuyorum."

40:27 Musa dedi ki: "Gerçekten ben, hesap gününe iman etmeyen her

mütekebbirden, benim de Rabbim, sizin de Rabbinize siginirim."

40:28 Firavun ailesinden imanini gizlemekte olan mü'min bir adam dedi ki: "Siz, benim Rabbim Allah'tir diyen bir adami öldürüyor musunuz? Oysa o, size Rabbinizden apaçık belgelerle gelmiş bulunuyor. Buna rağmen o eğer bir yalancı ise yalancı kendi aleyhinedir; ve eğer doğru sözlü ise, (o zaman da) size va'dettiklerinin bir kısmı size isabet eder. Şüphesiz Allah, ölçüyü tasiran, çok yalan söyleyen kimseyi hidayete erdirmez."

40:29 "Ey Kavmim, bugün mülk sizindir, yeryüzünde hüküm sahibi kimselersiniz. Fakat bize Allah'tan dayanılmaz bir azap gelecek olursa bize kim yardımcı olabilecek?" Firavun dedi ki: "Ben, size yalnızca gördüğümü (kendi görüşümü) gösteriyorum ve ben sizi doğru yoldan da baskasına yöneltmiyorum."

40:30 İman eden (adam) dedi ki: "Ey Kavmim, ben o fırkaların gününe benzer (bir günün felaketine uğrarsınız) diye korkuyorum."

40:31 "Nuh kavmi, Ad, Semud ve onlardan sonra gelenlerin durumuna benzer (bir gün). Allah, kullar için zulüm istemez."

40:32 "Ve ey kavmim, doğrusu ben sizin için o feryat (edeceğiniz kıyamet) gününden korkuyorum."

40:33 "Arkanizi dönüp kaçacağınız gün; sizi Allah'tan koruyacak yoktur. Allah, kimi saptırırsa artık onu doğruya yöneltecek bulunmaz."

40:34 "Andolsun, daha önce Yusuf da size apaçık belgeler getirmisti. O zaman size getirdikleri hakkında kuskuya kapılıp durmustunuz. Sonunda o, vefat edince, demistiniz ki; "Allah, ondan sonra kesin olarak bir elçi göndermez." İşte Allah, ölçüyü tasiran, şüpheci kimseyi böyle saptırır."

40:35 "Ki onlar, Allah'ın ayetleri konusunda kendilerine gelmiş bir delil bulunmaksızın mücadele edip dururlar. (Bu,) Allah Katında da, iman edenler katında da büyük bir öfke (sebebi)dir. İşte Allah, her mütekebbir zorbanın kalbini böyle mühürler."

40:36 Firavun (alayla) dedi ki: "Ey Haman, bana yüksek bir kule bina et; belki o yollara ulaşabilirim,"

40:37 "Göklerin yollarına. Böylelikle Musa'nın ilahına çıkabilirim. Çünkü ben, onun yalancı olduğunu sanıyorum." İşte Firavun'a, kötü amelî böyle çekici kilindi ve yoldan alıkonuldu. Firavun'un hileli-düzeni, 'yıkım ve kayıpta' olmaktan başka (bir şey) olmadı.

40:38 İman eden (adam) dedi ki: "Ey Kavmim, siz bana tabi olun, ben sizi doğru yola iletip-yönelteyim."

40:39 "Ey kavmim, gerçekten bu dünya hayatı, yalnızca bir meta (kisa süreli bir yararlanma)dir. Şüphesiz ahiret, (asil) karar kilinan yurt odur."

40:40 "Kim bir kötülük islerse, kendi mislinden baskasıyla ceza görmez; kim de -erkek olsun, dişi olsun- bir mü'min olarak salih bir amelde bulunursa, işte onlar, içinde hesapsız olarak riziklendirilmek üzere cennete girerler."

40:41 "Ey kavmim, ne oluyor ki ben sizi kurtulusa çağırıyorken, siz beni atese çağırıyorsunuz."

40:42 "Siz beni Allah'a (karsi) inkar etmeye ve hakkında bilgim olmayan

seyleri O'na sirk kosmaya çağırıyorsunuz. Ben ise sizi, üstün ve güçlü olan, bağışlayan (Allah'a) çağırıyorum.

40:43 "İmkani yok; gerçekten sizin beni kendisine çağırmakta olduğunuz seyin, dünyada da, ahirette de çağrıda bulunma (yetkisi, gücü, değeri ve bağışlama)si yoktur. Süphesiz, bizim dönüşümüz Allah'adır.

Ölçüyü tasiranlar, onlar atesin halkıdır." "

40:44 "İste size söylediklerimi yakında hatırlayacaksınız. Ben de isimi Allah'a bırakıyorum. Süphesiz Allah, kulları pek iyi görendir."

40:45 Sonunda Allah, onların kurdukları hileli-düzenlerinin kötülüklerinden onu korudu ve Firavun'un çevresini de azabın en kötüsü kusatıverdi.

40:46 Ates; sabah aksam, ona sunulurlar. Kiyamet-saatinin kopacağı gün: "Firavun çevresini, azabın en şiddetli olanına sokun" (denecek).

40:47 Atesin içinde, iddialar öne sürüp karşılıklı tartışılarken zayıf olanlar, büyülenen (müstekbir)lere derler ki: "Gerçekten biz, size uymus (teb'aniz) olan kimselerdik. Şimdi siz, atesten bir parçasını olsun, bizden uzaklaştırabilir misiniz?"

40:48 Büyülenen (müstekbir)ler derler ki: "Biz hepimiz (atesin) içindeyiz; gerçekten Allah, kullar arasında hüküm verdi (artık)."

40:49 Atesin içinde olanlar, cehennem bekçilerine dediler ki: "Rabbimize dua edin; azaptan bir günü (olsun) bize hafifletsin."

40:50 (Bekçiler:) "Size kendi Resulleriniz açık belgelerle gelmez miydi?" dediler. Onlar: "Evet" dediler. (Bekçiler:) "Su halde siz dua edin" dediler.

Oysa kafirlerin duası, çıkmazda olmaktan baskası değildir.

40:51 Süphesiz Biz elçilerimize ve iman edenlere, dünya hayatında ve şahidlerin (şahidlik için) duracakları gün elbette yardım edeceğiz.

40:52 Zalimlere kendi mazeretlerinin hiçbir yarar sağlamayacağı gün; lanet de onlarındır, yurdun en kötüsü de.

40:53 Andolsun Biz Musa'ya hidayeti verdik ve İsrailoğulları'na kitabı miras bıraktık.

40:54 (Ki o,) Temiz akıl sahipleri için bir hidayet rehberi ve bir zikirdir.

40:55 Su halde sen sabret. Gerçekten Allah'ın va'di haktır. Günahın için mağfiret dile; aksam ve sabah Rabbini hamd ile tesbih et.

40:56 Süphesiz, kendilerine gelmiş bulunan hiçbir delil olmaksızın, Allah'ın ayetleri konusunda mücadele edenlere gelince; onların göğüslerinde kendisine ulaşamayacakları bir büyüklük (istegin)den baskası yoktur. Artık sen Allah'a sığın. Süphesiz O hakkıyla isiten, hakkıyla görendir.

40:57 Elbette göklerin ve yerin yaratılması, insanların yaratılmasından daha büyüktür. Ancak insanların çoğu bilmezler.

40:58 Kör olanla (basiretle) gören bir olmaz; iman edip salih amellerde bulunanlarla kötülük yapan da. Ne az öğüt alıp-düşünüyorsunuz.

40:59 Süphesiz kiyamet-saati, yaklaşıyor gelmektedir; bunda hiçbir kuskusu yok. Ancak insanların çoğu iman etmiyorlar.

40:60 Rabbiniz dedi ki: "Bana dua edin, size icabet edeyim. Doğrusu Bana ibadet etmekten büyülenen (müstekbir)ler; cehenneme boyun bükmüş kimseler olarak gireceklerdir.

40:61 Allah, kendisinde sükun bulmanız için geceyi, aydınlık olarak da gündüzü sizin için var etti. Süphesiz Allah, insanlara karşı (sinirsiz) bir fazl sahibidir. Ancak insanların çoğu sükmretmiyorlar.

40:62 İste bu, sizin Rabbiniz Allah'tır; herşeyin Yaraticisi'dir; O'ndan başka İlah yoktur. Öyleyse nasıl olur da çevriliyorsunuz?

40:63 İste, Allah'ın ayetlerini inkar edenler böyle çevriliyorlar.

40:64 Allah, yeryüzünü sizin için bir karar, gökyüzünü bir bina kildi; sizi suretlendirdi, suretinizi de en güzel (bir biçim ve incelikte) kildi ve size güzel-temiz şeylerden rizik verdi. İste sizin Rabbiniz Allah budur. Alemlerin Rabbi Allah ne Yücedir.

40:65 O, Hayy (diri) olandır. O'ndan başka İlah yoktur; öyleyse dini yalnızca Kendisi'ne halis kılanlar olarak O'na dua edin. Alemlerin Rabbine hamd olsun.

40:66 De ki: "Bana apaçık belgeler gelince, sizin Allah'tan başka taptıklarınıza kulluk etmekten kesin olarak menedildim ve alemlerin Rabbine teslim olmakla emrolundum."

40:67 O'dur ki, sizi topraktan, sonra bir damla sudan, sonra bir alak'tan (embriyo) yarattı; sonra sizi bir bebek olarak çıkarmakta, sonra güçlü (erginlik) çağınıza erismeniz, sonra da yaslanmanız için size (belli bir ömür vermektedir). Sizden kiminin daha önce hayatına son verilmektedir; adı konulmuş bir ecele erismeniz ve belki aklınızı kullanmanız için (Allah sizi böyle yasatır).

40:68 Dirilten ve öldüren O'dur. Bir isin olmasına hükmetti mi, ona yalnızca: "Ol" der, o da hemen olur.

40:69 Allah'ın ayetleri hakkında mücadele edenleri görmüyor musun; nasıl da döndürülüyorlar?

40:70 Ki onlar, Kitab'i ve elçilerimizle gönderdiğimiz şeyleri yalanladılar. Artık yakında bileceklerdir.

40:71 Boyunlarında demir-halkalar ve (ayaklarında) zincirler olduğu halde sürüklenecekler;

40:72 Kaynar suyun içinde; sonra ateste tutuşturulacaklar.

40:73 Sonra onlara denilecek: "Sizin sirk kostuklarınız nerede?"

40:74 "Allah'ın dışında (taptıklarınız)." Dediler ki: "Bizi bırakıp-kayboluverdiler. Hayır, biz önceleri (meger) hiçbir şeye tapar degilmisiz." İste Allah, kafirleri böyle sasirtip-saptırır.

40:75 İste bu, sizin yeryüzünde haksız yere simarip-azmanız ve azgınca ölçüyü tasirmanız dolayısıyladır.

40:76 İçinde ebedi kalıcılar olarak cehennemden kapılarından girin. Artık mütekebbirlerin konaklama yeri ne kötüdür.

40:77 Su halde sen sabret, hiç süphesiz Allah'ın va'di haktır. Sonunda ya onlara va'dettığımız (azab)ın bir kısmını sana göstereceğiz ya da senin hayatına son vereceğiz. Nihayet onlar Bize döndürülecekler.

40:78 Andolsun, Biz senden önce elçiler gönderdik; onlardan kimini sana aktarip-anlattık ve kimini anlatmadık. Herhangi bir elçiye, Allah'ın izni olmaksizin bir ayeti getirmek olacak şey degildir. Allah'ın emri geldiği zaman hak ile hüküm verilir ve iste burada (hakkı) iptal etmekte (istekli) olanlar hüsrana ugramışlardır.

- 40:79 Allah O'dur ki, kimine binmeniz, kiminden yemeniz için size (bir yarar olmak üzere) davaları var etti.
- 40:80 Onlarda sizin için yararlar vardır. Onların üstünde göğüslerinizde olan bir hacete (ihtiyaca ve arzuya) ulaşabilirsiniz; onların ve gemilerin üstünde tasınırsınız.
- 40:81 Size Kendi ayetlerini gösteriyor; artık Allah'ın ayetlerinden hangisini inkar ediyorsunuz?
- 40:82 Yeryüzünde gezip dolasmıyorlar mı ki, kendilerinden öncekilerin nasıl bir sona ugradıklarını bir görsünler. Onlar, kendilerinden (sayıca) daha çoktu ve yeryüzünde kuvvet ve eserler bakımından daha üstündüler. Fakat kazandıkları şeyler, (azaba karşı) onlara hiçbir şey sağlayamadı.
- 40:83 Resulleri kendilerine apaçık belgeler getirdiği zaman, onlar, yanlarında olan ilimden dolayı sevinip-böbürlendiler de, kendisini alay konusu edindikleri şey, onları sarıp-kusatıverdi.
- 40:84 Bizim dayanılmaz-azabimizi gördükleri zaman, dediler ki: "Bir olan Allah'a iman ettik ve O'na sirk kostugumuz şeyleri de inkar ettik."
- 40:85 Ama Bizim dayanılmaz-azabimizi gördükleri zaman, imanları kendilerine hiçbir yarar sağlamadı. (Bu,) Allah'ın kulları arasında sürüp-giden sünnetidir. İşte kafirler burada hüsrana uğramışlardır.
- # Sura 41: Fussilat
- 41:1 Ha, Mim.
- 41:2 (Bu Kur'an,) Rahman ve Rahim'den indirilmiştir.
- 41:3 Bilen bir kavim için, ayetleri (çesitli biçimlerde, birer birer) 'fasıllar halinde açıklanmış' Arapça Kur'an (veya okunan) Kitap'tir;
- 41:4 Bir müjde verici ve bir uyarıcı olarak. Ama çoğu yüz çevirdiler. Artık onlar dinlemezler.
- 41:5 Dediler ki: "Bizi kendisine çağırmanın seye karşı kalplerimiz bir örtü içindedir, kulaklarımızda bir ağırlık, bizimle senin aranda bir perde vardır. Artık sen, (yapabileceğini) yap, biz de gerçekten yapıyoruz."
- 41:6 De ki: "Ben ancak sizin benzeriniz olan bir beserim. Bana yalnızca, sizin İlahinizin bir tek İlah olduğu vahyolunur. Öyleyse O'na yönelin ve O'ndan mağfiret dileyin. Vay haline o müsrıkların."
- 41:7 Ki onlar, zekati vermeyenler ve ahireti inkar edenlerdir.
- 41:8 Süphesiz, iman edip salih amellerde bulunanlar; onlar için kesintisiz bir ecir vardır.
- 41:9 De ki: "Gerçekten siz mi yeri iki günde yaratani inkar ediyor ve O'na birtakim esler kiliyorsunuz? O, alemlerin Rabbidir."
- 41:10 Orda (yerde) onun üstünde sarsılmaz dağlar var etti, onda bereketler yarattı ve isteyip-arayanlar için esit olmak üzere ordaki rizikları dört günde takdir etti.
- 41:11 Sonra, duman halinde olan göge yöneldi; böylece ona ve yere dedi ki: "İsteyerek veya istemeyerek gelin." İkisi de: "İsteyerek (İtaat ederek) geldik" dediler.
- 41:12 Böylece onları iki gün içinde yedi gök olarak tamamladı ve her bir

göge emrini vahyetti. Biz dünya gögünü de kandillerle süsleyip-donattık ve bir koruma (altına aldık). İşte bu, üstün ve güçlü olan, bilen (Allah)'in takdiridir.

41:13 Bu durumda eğer onlar yüz çevirirlerse, artık de ki: "Ben sizi, Ad ve Semud (kavimlerinin) yıldırımına benzer bir yıldırımla uyardım."

41:14 Onlara "Yalnızca Allah'a kulluk edin" diye önlerinden ve arkalarından elçiler gelince, dediler ki: "Eğer dileseydi Rabbimiz melekler indirirdi. Bundan dolayı biz, sizin kendisiyle gönderildiğiniz şeyi inkar edicileriz."

41:15 Ad (kavmin)e gelince; onlar yeryüzünde haksız yere büyüklendiler ve dediler ki: "Kuvvet bakımından bizden daha üstünü kimmiş?" Onlar, gerçekten kendilerini yaratan Allah'i görmediler mi? O, kuvvet bakımından kendilerinden daha üstündür. Oysa onlar, Bizim ayetlerimizi (bilerek) inkar ediyorlardı.

41:16 Böylece Biz de onlara dünya hayatında asagılanma azabını taddirmek için, o uğursuz (felaketler yüklü) günlerde üzerlerine 'kulakları patlatan bir kasırga' gönderdik. Ahiret azabı ise daha (büyük) bir asagılanmadır. Ve onlara yardım edilmeyecektir.

41:17 Semud'a gelince; Biz onlara doğru yolu gösterdik, fakat onlar körlüğü hidayete tercih ettiler. Böylece kazandıkları şeyler yüzünden onları alçaltıcı azabın yıldırımı yakalayiverdi.

41:18 İman edenleri ve sakinanları ise kurtardık.

41:19 Allah'in düşmanlarının biraraya getirilip-toplanacakları gün işte onlar, atese bölükler halinde dağıtılırlar."

41:20 Sonunda oraya geldikleri zaman, isitme, görme (duyuları) ve derileri kendi aleyhlerine sahitlik edecektir.

41:21 Kendi derilerine dediler ki: "Niye aleyhimizde sahitlik ettiniz?" Dediler ki: "Herseye nutku verip-konusturan Allah, bizi konusturdu. Sizi ilk defa O yarattı ve O'na döndürülüyorsunuz."

41:22 "Siz, isitme, görme (duyularınız) ve derileriniz aleyhinize sahitlik eder diye sakinmiyordunuz. Aksine, yaptıklarınızın birçoğunu Allah'in bilmeyeceğini sanıyordunuz."

41:23 "İşte bu sizin zannınız; Rabbiniz hakkında beslediğiniz-zannınız, sizi bir yıkıma uğrattı, böylelikle hüsrana uğrayan kimseler olarak sabahladınız."

41:24 Şimdi eğer sabredebilirdilerse, artık onlar için konaklama yeri atestir. Ve eğer onlar hosnut olma (dünya)ya dönmek isterlerse, artık hosnut olacaklardan degildirler.

41:25 Biz onlara birtakım yakın-kimseleri 'kabuk gibi üzerlerine kaplattık,' onlar da, önlerinde ve arkalarında olanları kendilerine süslü gösterdiler. Cinlerden ve insanlardan kendilerinden önce gelip-geçmiş ümmetlerde (yürürlükte tutulan azap) sözü onların üzerine hak oldu. Çünkü onlar, hüsrana uğrayan kimselerdi.

41:26 İnkâr edenler dediler ki: "Bu Kur'an'ı dinlemeyin ve onda (okunurken) yaygaralar koparin. Belki üstün gelirsiniz."

41:27 Artık gerçekten o inkâr edenlere siddetli bir azap taddiracagız ve yaptıklarının en kötüsüyle cezalandiracagız.

41:28 Bu, Allah'in dsmanlarının cezası olan atestir. Bizim ayetlerimizi inkar etmeleri dolayısıyla bir ceza olarak, orada onlar için ebedilik yurdu vardır.

41:29 İnkâr edenler dediler ki: "Rabbimiz, cinlerden ve insanlardan bizi saptırmış olanları bize göster, ayaklarımızın altına alalım, en aşağılarda bulunanlardan olsunlar."

41:30 Süphesiz: "Bizim Rabbimiz Allah'tır" deyip sonra dosdoğru bir istikamet tutturanlar (yok mu); onların üzerine melekler iner (ve der ki:) "Korkmayın ve hüzne kapılmayın, size vadolunan cennetle sevinin."

41:31 "Biz, dünya hayatında da, ahirette de sizin velileriniziz. Orda nefislerinizin arzuladığı hersey sizindir ve istediğiniz hersey de sizindir."

41:32 "ok bağıslayan, çok esirgeyen (Allah)tan bir ağırlanma olarak."

41:33 Allah'a çağıran, salih amelde bulunan ve: "Gerçekten ben Müslümanlardanim" diyenden daha güzel sözlü kimdir?

41:34 İyilikle kötülük esit olmaz. Sen, en güzel olan bir tarzda (ktlg) uzaklastır; o zaman, (görürsün ki) seninle onun arasında dsmanlık bulunan kimse, sanki sıcak bir dost(un) oluvermiştir.

41:35 Buna da, sabredenlerden baskası kavusturulamaz. Ve buna, büyük bir pay sahibi olanlardan baskası da kavusturulamaz.

41:36 Sayet sana seytandan bir kiskirtma gelecek olursa, hemen Allah'a sigin. Çünkü O, isitendir, bilendir.

41:37 Gece, gündüz, günes ve ay O'nun ayetlerindedir. Siz gnese de, aya da secde etmeyin. Allah'a secde edin, ki bunları Kendisi yaratmıştır. Eger O'na ibadet edecekseniz.

41:38 Sayet onlar byklenecek olurlarsa, Rabbinin Katında bulunanlar, O'nu gece ve gündüz tesbih ederler ve (bundan) bikkilik duymazlar.

41:39 O'nun ayetlerinden biri de, senin gerçekten yeryüzünü husu içinde (solmuş, boynu bklms ve kupkuru) grmendir. Ama Biz onun üzerine suyu indirdiğimiz zaman, deprenir ve kabarır. Süphesiz onu dirilten, ölüleri de elbette dirilticidir. Çünkü O, herseye g yetirendir.

41:40 Bizim ayetlerimiz konusunda çarpıtma yapanlar, Bize gizli kalmazlar. Öyleyse atesin içine bırakılan mi daha hayırlıdır yoksa kıyamet günü güvenle gelen mi? Siz dilediğinizi yapın. Çünkü O yaptıklarınızı gerçekten görendir.

41:41 Süphesiz, kendilerine zikir gelince onu inkâr edenler (atesin içine bırakılırlar); oysa o, aziz (serefi yüksek, üstün) bir Kitap'tır.

41:42 Batıl, ona önünden de, ardından da gelemes. (nk Kur'an,) Hüküm ve hikmet sahibi, çok övülen (Allah)tan indirilmedir.

41:43 Sana söylenen seylere, senden önceki elçilere söylenenden baskası değildir. Süphesiz, Rabbin, hem elbette magfiret sahibidir, hem de aci bir azap sahibidir.

41:44 Eger Biz onu A'cemi (Arapça olmayan bir dilde) olan bir Kur'an kilsaydık, herhalde derlerdi ki: "Onun ayetleri açıklanmalı değil miydi? Arap olana, A'cemi (Arapça olmayan bir dil)mi?" De ki: "O, iman edenler için bir hidayet ve bir sifadır. İman etmeyenlerin ise kulaklarında bir ağırlık vardır ve o (Kur'an), onlara karşı bir körlüktür. İste

onlara (sanki) uzak bir yerden seslenilir."

41:45 Andolsun, Musa'ya kitabi verdik, fakat onda anlaşılmazlığa düştü. Eger Rabbinden (daha önce) bir söz geçmiş (verilmiş) olmasaydı, mutlaka aralarında hüküm verilmiş (is bitirilmiş)ti. Gerçekten onlar, bundan yana kusku verici bir tereddüt içindedirler.

41:46 Kim salih bir amelde bulunursa, kendi lehinedir, kim de kötülük ederse, o da kendi aleyhinedir. Senin Rabbin, kullara zulmedici değildir.

41:47 Kiyamet-saatinin ilmi O'na döndürülür. O'nun ilmi olmaksızın, hiçbir meyve tomurcugundan çıkmaz, hiçbir disi gebe kalmaz ve doğurmaz da. Onlara: "Benim ortaklarım nerede" diye sesleneceği gün, dediler ki: "Sana arzettik ki, bizden hiçbir şahid yok."

41:48 Önceden kendilerine taptıkları (bugün) onlardan kaybolup gitti ve onlar kaçacak hiçbir yerleri olmadığını anlamışlardır.

41:49 İnsan, hayır istemekten bıkkınlık duymaz; fakat ona bir ser dokundu mu, artık o, ye'se düşen bir umutsuzdur.

41:50 Oysa ona dokunan bir zarardan sonra tarafımızdan bir rahmet taddirsak, mutlaka: "Bu benim (hakkim)dir. Ve ben kiyamet-saatinin kopacağını da sanmıyorum; eger Rabbime döndürülsem bile, muhakkak O'nun Katında benim için daha güzel olanı vardır." der. Ama andolsun Biz, o kafirlere yaptıklarını haber vereceğiz ve andolsun onlara, en kaba bir azaptan taddiracağız.

41:51 İnsana nimet verdiğimiz zaman, yüz çevirir ve yan çizer; ona bir ser dokunduğu zaman ise, artık o, geniş (kapsamlı ve derinlemesine) bir dua sahibidir.

41:52 De ki: "Gördünüz mü haber verin; eger o (Kur'an) Allah Katından ise, sonra siz onu inkar etmişseniz (bu durumda) uzak bir ayrılık içinde olandan daha sapık kimdir?"

41:53 Biz ayetlerimizi hem afakta, hem kendi nefislerinde onlara göstereceğiz; öyle ki, şüphesiz onun hak olduğu kendilerine açıkça belli olsun. Herseyin üzerinde Rabbinin şahid olması yetmez mi?

41:54 Dikkatli olun; gerçekten onlar, Rablerine kavusmaktan yana derin bir kusku içindedirler. Dikkatli olun; gerçekten O, herseyi sarıp-kusatandır.

Sura 42: Ash-Shura

42:1 Ha, Mim.

42:2 Ayn, Sin Kaf.

42:3 O, Aziz ve Hakim olan Allah, sana ve senden öncekilere böyle vahyettmektedir.

42:4 Göklerde ve yerde olanlar O'nundur. O, Yücedir, büyüktür.

42:5 Gökler, neredeyse üstlerinden çatlayıp-parçalanacaklar; melekler de Rablerini hamd ile tesbih ederler ve yerde olanlara magfiret dilerler.

Haberiniz olsun; gerçekten Allah, bağışlayan ve esirgeyen O'dur.

42:6 Allah'ın dışında birtakim veliler edinenler ise; Allah, onların üzerinde gözetleyicidir. Sen onların üzerinde bir vekil değilsin.

42:7 İşte Biz sana, böyle Arapça bir Kur'an vahyettik; şehirlerin anası (olan Mekke halki)ni ve çevresinde olanları uyarman için ve kendisinde

süphe olmayan toplanma gününü (haber verip onları) uyarman için de. (O gün onların) Bir bölümü cennette, bir bölümü çilginca yanan atesin içerisinde diriler.

42:8 Eger Allah dileseydi, onları herhalde tek bir ümmet kılardı. Ancak O, dilediğini Kendi rahmetine sokar. Zalimlere gelince; onlar için ne bir veli vardır, ne bir yardımcı (bulursun).

42:9 Yoksa O'nun dışında birtakim veliler mi edindiler? İşte Allah; veli O'dur, ölüleri dirilten O'dur. O, herseye güç yetirendir.

42:10 Hakkında ihtilafa düştüğünüz herhangi bir şey; artık O'nun hükmü Allah'ındır. İşte Rabbin olan Allah. Ben O'na tevekkül ettim ve yalnızca O'na dönüp-yönelirim.

42:11 O, göklerin ve yerin Yaraticisi'dir. Size kendi nefislerinizden esler, davarlardan da çiftler var etti. Sizleri bu tarzda türetip-yayıyor. O'nun benzeri gibi olan hiçbir şey yoktur. O, isitendir, görendir.

42:12 Göklerin ve yerin anahtarları O'nundur. O, dilediğine rizki genişletip-yayar ve kısar da. Çünkü O, herseyi bilendir.

42:13 O: "Dini dosdoğru ayakta tutun ve onda ayrılığa düşmeyin" diye dinden Nuh'a vasiyet ettiğini ve sana vahyettiğimizi, İbrahim'e, Musa'ya ve İsa'ya vasiyet ettiğimizi sizin için de tesri' etti (bir seriat kildi).

Senin kendilerini çağırıp-çığırıp, müsrıklere ağır geldi. Allah, dilediğini buna seçer ve içten Kendisi'ne yöneleni hidayete erdirir.

42:14 Onlar, kendilerine ilim geldikten sonra, yalnızca aralarındaki 'tecavüz ve haksızlık' dolayısıyla ayrılığa düştüler. Eger Rabbinden, adı konulmuş bir ecele kadar geçmiş (verilmiş) bir söz olmasaydı, muhakkak aralarında hüküm verilmiş (is bitirilmiş)ti. Süphesiz onların ardından kitaba mirasçı olanlar ise, herhalde ona karşı kusku verici bir tereddüt içindedirler.

42:15 Su halde, sen bundan dolayı davet et ve emrolduğun gibi doğru bir istikamet tuttur. Onların heva (istek ve tutku)larına uyma. Ve de ki: Allah'ın indirdiği her kitaba inandım. Aranızda adaletli davranmakla emrolundum. Allah, bizim de Rabbiniz, sizin de Rabbinizdir. Bizim amellerimiz bizim, sizin amelleriniz sizindir. Bizimle aranızda 'deliller getirerek tartışma (ya, huccete gerek)' yoktur. Allah bizi biraraya getirip-toplayacaktır. Dönüş O'nadır."

42:16 O'na icabet olunduktan sonra, Allah hakkında (sözde) 'deliller öne sürüp tartışanların' delilleri, Rableri Katında geçersizdir. Onların üzerinde bir gazab vardır ve siddetli azap onlarıdır.

42:17 Ki Allah, hak olmak üzere kitabı ve mizanı indirdi. Ne bilirsin; belki kıyamet-saati pek yakındır.

42:18 Onda acele edenler, (gerçekte) ona inanmayanlardır. İman edenler ise, ona karşı bir korku içindedirler ve onun gerçekten hak olduğunu bilirler. Haberiniz olsun; kıyamet-saati konusunda tartışanlar, gerçekte uzak bir sapıklık içindedirler.

42:19 Allah, kullarına karşı lütuf sahibidir; dilediğini riziklandırır. O, kuvvetlidir, Azizdir.

42:20 Kim ahiret ekinini isterse, Biz ona kendi ekininde artırmalar yaparız. Kim dünya ekinini isterse, ona da ondan veririz; ancak onun ahirette bir

nasibi yoktur.

42:21 Yoksa onların birtakim ortakları mı var ki, Allah'ın izin vermediği şeyleri, dinden kendilerine tesri' ettiler (bir seriat kıldılar)? Eğer o fasıl kelimesi olmasaydı, elbette aralarında hüküm (karar) verilirdi. Gerçekten zalimler için acı bir azap vardır.

42:22 (O gün) Zalimleri kazandıkları dolayısıyla korkuyla titrerlerken görürsün; o (yaptıkları) da üstlerine çöküvermiştir. İman edip salih amellerde bulunanlar ise, cennet bahçelerindedirler. Rableri Katında her diledikleri onlarındır. İşte büyük fazl (nimet ve üstünlük) budur.

42:23 İşte Allah, iman edip salih amellerde bulunan kullarına böyle müjde vermektedir. De ki: "Ben buna karşı yakınlıkta sevgi dışında sizden hiçbir ücret istemiyorum." Kim bir iyilik kazanırsa, Biz ondaki iyiliği artırırız. Gerçekten Allah, bağışlayandır, sükredene karşılığını verendir.

42:24 Yoksa onlar: "Allah'a karşı yalan düzüp-uydurdu" mu diyorlar? Oysa eğer Allah dilerse senin de kalbini mühürler. Allah, batili yok edip-ortadan kaldırır ve Kendi kelimeleriyle hakkı hak olarak pekiştirir (gerçekleştirir). Çünkü O, sinelerin özünde olanı bilendir.

42:25 Kullarından tevbe kabul eden, kötülükleri affeden ve islediklerinizi bilen O'dur.

42:26 O, iman edip salih amellerde bulunanlara icabet eder ve onlara Kendi fazlından artırır. Kafirlerle gelince; onlara siddetli bir azap vardır.

42:27 Eğer Allah, kulları için rizki (sınırsızca) geniş tutup-yaysaydı, gerçekten yeryüzünde azarlardı. Ancak O, dilediği miktar ile indirir. Çünkü O, kullarından haberi olandır, görendir.

42:28 O'dur ki, onlar umutlarını kestikten sonra yağmuru indirir ve rahmetini serip-yayar. O, Veli'dir, Hamid'dir.

42:29 Göklerin ve yerin yaratılması ile onlarda her canlıdan türetip-yayması O'nun ayetlerindedir. Ve O, dileyeceği zaman onların hepsini toplamaya güç yetirendir.

42:30 Size isabet eden her musibet, (ancak) ellerinizin kazandığı dolayısıyladır. (Allah,) Çoğunu da affeder.

42:31 Siz yeryüzünde (O'nu) aciz bırakacak değilsiniz. Ve sizin Allah'ın dışında ne bir veliniz vardır, ne bir yardımcıınız.

42:32 Denizde yüksek dağlar gibi seyreden gemiler O'nun ayetlerindedir.

42:33 Eğer dileyecek olsa, rüzgarı durdurur, böylece onun üstünde kalakalırlar. Süphesiz, bunda çokça sabreden, çokça sükreden kimse için gerçekten ayetler vardır.

42:34 Ya da kazandıkları dolayısıyla onları yok eder, bir çoğunu da affeder.

42:35 (Öyle ki) Ayetlerimiz hakkında mücadele edenler, kendileri için hiçbir kaçacak yer olmadığını bilip-öğrensinler.

42:36 Size verilen herhangi bir şey, dünya hayatının metai (kısa süreli faydalanması)dir. Allah Katında olan ise, daha hayırlı ve daha süreklidir. (Bu da) iman edip Rablerine tevekkül edenler içindir;

42:37 (Bunlar,) Büyük günahlardan ve çirkin -utanmazlıklardan kaçınanlar ve gazablandıkları zaman bağışlayanlar,

42:38 Rablerine icabet edenler, namazi dosdogru kilanlar, isleri kendi aralarinda sura ile olanlar ve kendilerine rizik olarak verdiklerimizden infak edenler,

42:39 Ve haklarına tecavüz edildiği zaman, birlik olup karşı koyanlardır.

42:40 Kötülüğün karşılığı, onun misli (benzeri) olan kötülüktür.

Ama kim affeder ve islah ederse (dirligi kurup-saglarsa) artık onun ecri Allah'a aittir. Gerçekten O, zalimleri sevmez.

42:41 Kim zulme ugradıktan sonra nusret bulur (hakını alır)sa, artık onlar için aleyhlerinde bir yol yoktur.

42:42 Yol, ancak insanlara zulmeden ve yeryüzünde haksız yere 'tecavüz ve haksızlıkta bulunanların' aleyhinedir. İşte bunlara acıklı bir azap vardır.

42:43 Kim sabreder ve bağışlarsa, süphesiz bu, azme değer işlerdendir.

42:44 Allah, kimi saptırırsa, artık bundan sonra onun hiçbir velisi yoktur. Azabi gördükleri zaman, o zalimleri bir görsen; "Geri dönmeye bir yol var mı?" derler.

42:45 Onları görürsün; zilletten başları önlerine düşmüş bir halde, ona (atese) sunulurlarken göz ucuyla sezdirmeden bakarlar. İman edenler de: "Gerçekten hüsrana uğrayanlar, kıyamet günü hem kendi nefislerini, hem yakın akraba (veya yandas)larını da hüsrana uğratmışlardır" dediler.

Haberiniz olsun; gerçekten zalimler, kalıcı bir azap içindedirler.

42:46 Onların Allah'ın dışında kendilerine yardım edecek velileri yoktur.

Allah kimi saptırırsa, artık onun için hiçbir (çıkış) yolu yoktur.

42:47 Allah'tan, geri çevrilmesi olmayan bir gün gelmeden evvel, Rabbinize icabet edin. O gün, sizin için ne sığınacak bir yer var, ne sizin için inkar (etmeye bir imkan).

42:48 Sayet onlar, sırt çevirecek olurlarsa, artık Biz seni onların üzerine bir gözetleyici olarak göndermiş değiliz. Sana düşen, yalnızca tebligdir. Gerçek şu ki, Biz insana tarafımızdan bir rahmet taddığımız zaman, ona sevinir. Eğer onlara kendi ellerinin takdim ettikleri dolayısıyla bir kötülük isabet ederse, bu durumda insan bir nankör kesiliverir.

42:49 Göklerin ve yerin mülkü Allah'ındır. Dilediğini yaratır.

Dilediğine disiler armagan eder, dilediğine de erkek armagan eder.

42:50 Veya erkekler ve disiler olarak çift (ikiz) verir. Dilediğini kısır bırakır. Gerçekten O, bilendir, güç yetirendir.

42:51 Kendisiyle Allah'ın konuşması, bir beser için olacak (sey) degildir; ancak bir vahy ile ya da perde arkasından veya bir elçi gönderip Kendi izniyle dilediğine vahyetmesi (durumu) başka. Gerçekten O, Yüce olandır, hüküm ve hikmet sahibidir.

42:52 Böylece sana emrimizden bir ruh vahyettik. Sen, kitap nedir, iman nedir bilmiyordun. Ancak Biz onu bir nur kildik; onunla kullarımızdan dilediklerimizi hidayete erdiririz. Süphesiz sen, dosdogru olan bir yola yöneltip-iletiyorsun.

42:53 Göklerde ve yerde bulunanların tümü Kendisi'ne ait olan Allah'ın yoluna. Haberiniz olsun; işler Allah'a döner.

Sura 43: Az-Zukhruf

43:1 Ha, Mim.

43:2 Apaçık Kitab'a andolsun;

43:3 Gerçekten Biz onu, belki aklınızı kullanırsınız diye Arapça bir Kur'an kildik.

43:4 Süphesiz o, Bizim Katimiz'da olan Ana kitaptadır; çok yücedir, hüküm ve hikmet doludur.

43:5 Siz ölçüyü tasiran bir kavimsiniz diye, şimdi o zikri (öğüt ve hatırlatma dolu Kur'an'i) sizden (uzaklastırıp) bir yana mi birakalım?

43:6 Oysa Biz, öncekiler içinde nice peygamber(ler) gönderdik.

43:7 Onlara bir peygamber gelmeyiversin, mutlaka onunla alay ederlerdi.

43:8 Biz de, kuvvet bakımından onlardan daha üstün olan (toplum)lari yıkıma uğrattık. Öncekilerin örneği geçti.

43:9 Andolsun, onlara: "Gökleri ve yeri kim yarattı?" diye soracak olsan, tartısmasız: "Onlari üstün ve güçlü (Aziz) olan, bilen (Allah) yarattı" diyecekler.

43:10 Ki O, yeri sizin için bir besik kildi ve doğru yolu bulursunuz diye onda size (birtakim) yollar var etti.

43:11 Ki O, belli bir miktar ile gökten su indirdi de, onunla ölü bir memleketi 'dirilttik (ve her yanına yeniden hayat) yaydik'; siz de böyle (kabrilerinizden diriltilip) çıkarılacaksınız.

43:12 Ki O, bütün çiftleri yarattı ve sizin için gemilerden ve hayvanlardan bineceğiniz seyleri var etti.

43:13 Onların sırtlarına binip-dogrulmanız, sonra dogrulduğunuz zaman, Rabbinizin nimetini zikretmeniz ve: "Bunlara bizim için boyun eğdiren (Allah) ne Yücedir, yoksa biz bunu (kendi hizmetimize) yanastıramazdik" demeniz için.

43:14 Ve biz elbette, Rabbimiz'e çevrilip-döneceğiz."

43:15 (Buna ragmen) Kendi kullarından O'na bir parça kilip-yakıstırdılar. Doğrusu insan, açıkça bir nankördür.

43:16 Yoksa O, yarattıklarından kızları (kendine) edindi ve erkekleri size mi ayırdı?

43:17 Oysa onlardan biri, O, Rahman (olan Allah) için verdiği örnek ile (kız çocuğunun doğumuyla) müjdelendiği zaman, yüzü simsiyah kesilmiş olarak kahrından yutkundukça yutkunur.

43:18 Onlar, süs içinde büyütülüp de mücadelede açık olmayan (kızlar)i mi (Allah'a yakıstırıyorlar)?

43:19 Onlar, ki Rahmanın kulları olan melekleri disiler kıldılar.

Kendileri yaratılışlarına şahit mi oldular? Onların şahitlikleri yazılacak ve (bundan dolayı) sorumlu tutulacaklar.

43:20 Dediler ki: "Eğer Rahman dilemiş olsaydı, biz onlara ibadet etmezdik."

Onların bundan yana hiçbir bilgileri yoktur. Onlar, yalnızca 'zan ve tahminle yalan söylüyorlar.'

43:21 Yoksa Biz, bundan önce kendilerine bir kitap verdik de şimdi ona mi tutunuyorlar?

43:22 Hayır; dediler ki: "Gerçekten atalarımızı bir ümmet üzerinde

bulduk ve dogrusu biz onların izleri (eserleri) üstünde dogru olana (hidayete) yönelmiş (kimse)leriz."

43:23 İste böyle, senden önce de (herhangi) bir memlekete bir elçi göndermiş olmayalım, mutlaka onun 'refah içinde simarip azan önde gelenleri' (söyle) demislerdir: "Gerçekten biz, atalarımızı bir ümmet (din) üzerinde bulduk ve dogrusu biz, onların izlerine (eserlerine) uymuş kimseleriz."

43:24 (O peygamberlerden her biri de söyle) Demistir: "Ben size atalarınızı üstünde bulduğunuz şeyden daha dogru olanını getirmiş olsam da mi?" Onlar da demislerdi ki: "Dogrusu biz, kendisiyle gönderildiğiniz şeye kafir olanlarız."

43:25 Böylece onlardan intikam aldık. Öyleyse, bir bak; yalan sayanların sonu nasıl oldu?

43:26 Hani İbrahim babasına ve kendi kavmine demisti ki: "Süphesiz ben, sizin taptıklarınızdan uzagım."

43:27 "(Ancak) Beni yaratan baska. İste O beni hidayete yöneltip-iletecektir."

43:28 Ve bunu (bu tevhid inancını) belki (insanlar Allah'a) dönerler diye ardında (kendi soyunda) kalıcı bir kelime olarak kildi-birakti.

43:29 Hayır; Ben onları ve atalarını, kendilerine hak ve açıklayan bir elçi gelinceye kadar metalandırdım-yasattım.

43:30 Ancak kendilerine hak gelince, dediler ki: "Bu bir büyüdür, dogrusu biz ona (karsi) kafir olanlarız."

43:31 Ve dediler ki: "Bu Kur'an, iki şehirden birinin büyük bir adamına indirilmeli değil miydi?"

43:32 Senin Rabbinin rahmetini onlar mı paylastiriyorlar? Dünya hayatında maiseyetlerini aralarında Biz paylastirdik ve onlardan bir bölümü (diger) bir bölümünü 'teshir etmesi için, bir bölümünü bir bölümü üzerinde derecelerle yükselttik. Rabbinin rahmeti; toplayıp-yigdiklerinden daha hayirlidir.

43:33 Eger insanlar (Allah'a karsi isyanda birlesip) tek bir ümmet olacak olmasaydi, Rahman'ı (Allah'ı) inkar edenlerin evlerine gümüsten tavanlar ve üzerinde çıkıp-yükselecekleri merdivenler yapardik.

43:34 Evlerine kapılar ve üzerinde yaslanıp-dayanacakları koltuklar,

43:35 Ve (daha nice) çekici-süsler (de verirdik). Bütün bunlar, yalnızca dünya hayatının metaıdır. Ahiret ise, Rabbinin Katında muttakiler içindir.

43:36 Kim Rahman (olan Allah)ın zikrini görmezlikten gelirse, Biz bir şeytana onun 'üzerini kabukla bağlattiririz'; artık bu, onun bir yakın dostudur.

43:37 Gerçekten bunlar (bu şeytanlar), onları yoldan alıkoyarlar; onlar ise, kendilerinin gerçekten hidayette olduklarını sanırlar.

43:38 Sonunda Bize geldiği zaman, der ki: "Keske benimle senin aranda iki dogu (dogu ile bati) uzaklığı olsaydi. Meger ne kötü yakın-dost(mussun sen)."

43:39 (Bu söylenmeleriniz,) Bugün size kesin olarak bir yarar sağlamaz. Çünkü zulmettiniz. Süphesiz azapta da ortaksiniz.

43:40 Öyleyse sagir olanlara sen mi dinleteceksin veya kör olan ve açıkça bir sapiklik içinde bulunani hidayete erdireceksin?

43:41 Su halde Biz seni alip-götürürsek, elbette onlardan intikam alacagiz.

43:42 Ya da kendilerine va'dettigimiz seyi onlara gösteririz ki, Biz gerçekten onların üstünde güç yetirenleriz.

43:43 Su halde, sana vahyedilene samsiki-tutun; çünkü sen dosdogru bir yol üzerindesin.

43:44 Ve süphesiz o (Kur'an), senin ve kavmin için gerçekten bir zikirdir. Siz (ondan) sorulacaksınız.

43:45 Senden önce gönderdigimiz elçilerimizden sor: Biz, Rahman (olan Allah)in disinda tapilacak birtakim ilahlar kildik mi (hiç)?

43:46 Andolsun, Biz Musa'yi, Firavun'a ve onun 'önde gelen çevresine' ayetlerimizle gönderdik. O da, dedi ki: "Gerçekten ben, alemlerin Rabbinin elçisiyim."

43:47 Fakat onlara ayetlerimizle geldiği zaman, bir de ne görsün, onlar bunlara (alay edip) gülüyorlar.

43:48 Biz onlara biri ötekinden daha büyük olmayan hiçbir ayet göstermedik. Belki dönerler diye, onlari azapla yakalayiverdik.

43:49 Ve onlar dediler ki: "Ey büyücü, sende olan ahdi (sana verdiği sözü) adına bizim için Rabbine dua et; gerçekten biz hidayete gelmiş olacagiz."

43:50 Fakat onlardan azabi çekip-giderince, bir de görürsün ki onlar andlarini bozuyorlar.

43:51 Firavun, kendi kavmi içinde bagirdi; dedi ki: "Ey kavmim, Misir'in mülkü ve su altimda akmakta olan nehirler benim degil mi? Yine de görmeyecek misiniz?"

43:52 "Yoksa ben, sundan daha hayirli degil miyim ki o, asagi (sınıftan) bir zavalli ve neredeyse (sözü) açıklamadan yoksun olan (biri)dir."

43:53 "Bu durumda (eger dogruysa), üzerine altından bilezikler atilmali ya da yakininda yer almış vaziyette onunla birlikte melekler gelmeli degil miydi?"

43:54 Böylelikle kendi kavmini küçümsedi, onlar da ona boyun egdiler. Gerçekten onlar, fasik olan bir kavimdi.

43:55 Sonunda Bizi öfkelerince, Biz de onlardan intikam aldık, böylece onlari toplu olarak suda bogduk.

43:56 Bu suretle onlari, sonradan gelecekler için bir selef ve bir örnek kildik.

43:57 Meryem oğlu (Isa) bir örnek olarak verilince, senin kavmin hemen ondan (keyifle söz edip) kakkahalarla gülüyorlar.

43:58 Dediler ki: "Bizim ilahlarımız mi daha hayirli, yoksa o mu?" Onu yalnızca bir tartisma-konusu olsun diye (örnek) verdiler. Hayir, onlar 'tartismaci ve düşman' bir kavimdir.

43:59 O, yalnızca bir kuldur; kendisine nimet verdik ve onu Israilogullari'na bir örnek kildik.

43:60 Eger Biz dilemiş olsaydik, elbette sizden melekler kilardik;

yeryüzünde (size) halef (yerinize geçenler) olurlardı.

43:61 Süphesiz o, kıyamet-saati için bir ilimdir. Öyleyse ondan (kiyametten) yana hiçbir kuskuya kapılmayın ve Bana uyun. Dosdogru yol budur.

43:62 Seytan sakın sizi (Allah'in yolundan) alikoymasın. Gerçekten o, sizin için açıkça bir düşmandır.

43:63 İsa, açık belgelerle gelince, dedi ki: "Ben size bir hikmetle geldim ve hakkında ihtilafa düstüklerinizin bir kısmını size açıklamak için de. Öyleyse Allah'tan sakının ve bana itaat edin."

43:64 "Süphesiz Allah, O, benim de Rabbim, sizin de Rabbinizdir; su halde O'na kulluk edin. Dosdogru yol budur."

43:65 Sonra, içlerinden birtakım firkalar ihtilafa düstü. Artık, acı bir günün azabından vay o zulmetmiş olanlara.

43:66 Onlar, hiç suurunda değilken kendilerine apansız geliverecek olan kıyamet-saatinden baskasını mi gözlüyorlar?

43:67 Muttakiler hariç olmak üzere, o gün, dostların kimi kimine düşmandır.

43:68 "Ey kullarım, bugün sizin için korku yoktur ve siz mahzun olmayacaksınız."

43:69 "Ki onlar, Benim ayetlerime iman edenler ve Müslüman olanlardır."

43:70 "Siz ve esleriniz cennete girin; 'sevinç içinde ağırlanacaksınız."

43:71 "Onların etrafında altın tepsiler ve testilerle dolasilir; orada nefislerin arzu ettiği ve gözlerin lezzet (zevk) aldığı hersey var. Ve siz orada süresiz kalacaksınız."

43:72 "İste, yaptıklarınız dolayısıyla mirasçı kilindiginiz cennet budur."

43:73 "Orda sizin için birçok meyveler vardır; onlardan yiyeceksiniz."

43:74 Süphesiz suçlu-günahkarlar, cehennem azabı içinde süresiz kalacaklardır.

43:75 Onlardan (azap) hafifletilmeyecek ve orda onlar umutlarını kaybetmiş kimselerdir.

43:76 Biz onlara zulmetmedik; ancak onların kendileri zalimlerdir.

43:77 (Cehennem bekçisine:) "Ey Malik (bekçi), Rabbin bizim isimizi bitirsin" diye haykirdılar. O: "Gerçek su ki siz, (burda) kalacak kimselersiniz" dedi.

43:78 "Andolsun, size hakkı getirdik, fakat sizin bir çoğunuz hakkı çirkin görüp-tiksinenlerdiniz."

43:79 Yoksa onlar, işi siki mi tuttular? İste süphesiz Biz de işi siki tutanlarız.

43:80 Yoksa onlar; gerçekten Bizim, sır tuttıklarını ve aralarındaki fisildasmalarını isitmediğimizi mi sanıyorlar? Hayır, (isitiyoruz) ve onların yanlarındaki elçilerimiz de (herseyi) yazıyorlar.

43:81 De ki: "Eğer Rahman (olan Allah)'in çocuğu olsaydı, ona tapanların ilki ben olurum."

43:82 Göklerin ve yerin Rabbi, Ars'in Rabbi (olan Allah), onların nitelendirdiklerinden Yücedir.

43:83 Artık onları bırak; onlara vadedilen günlerine kadar, dalsınlar ve

oynaya dursunlar.

43:84 Göklerde İlah ve yerde İlah O'dur. O, hüküm ve hikmet sahibidir, bilendir.

43:85 Göklerin, yerin ve ikisi arasında bulunanların mülkü Kendisi'nin olan (Allah) ne Yücedir. Kiyamet-saatinin ilmi O'nun Katındadır ve O'na döndürüleceksiniz.

43:86 O'nun dışında yaptıkları sefaatte bulunmaya malik değildirler; ancak kendileri bilerek hakka şahidlik edenler başka.

43:87 Andolsun, onlara: "Kendilerini kim yarattı?" diye soracak olsan, elbette: "Allah" diyecekler. Öyleyse nasıl olur da çevriliyorlar?

43:88 Onun: "Ya Rab" demesi hakkı için şüphesiz onlar imana gelmez bir kavimdirler.

43:89 Şimdi sen, 'aldırıs etmeksizin onlardan yüz çevir' ve: "Selam" de. Artık onlar bileceklerdir.

Sura 44: Ad-Dukhan

44:1 Ha, Mim.

44:2 Açık Kitab'a andolsun;

44:3 Gerçekten Biz onu mübarek bir gecede indirdik, gerçekten Biz uyarıyoruz.

44:4 Ki onda (o gecede) her hikmetli iş ayrılır.

44:5 Katimiz'dan bir emir ile; doğrusu Biz, (insanlara elçi) gönderenleriz.

44:6 Rabbinden bir rahmet olarak. Şüphesiz O, isitendir, bilendir.

44:7 Eğer kesin bir bilgiyle inanıyorsanız (Allah), göklerin, yerin ve bu ikisi arasında bulunanların Rabbidir.

44:8 O'ndan başka İlah yoktur; diriltir ve öldürür. Sizin de Rabbinizdir, geçmiş atalarınızın da Rabbidir.

44:9 Hayır, onlar şüphe içindedirler; oynayıp-oyalanıyorlar.

44:10 Öyleyse sen, göğün açıkça bir duman getireceği günü gözle;

44:11 (Bu duman) insanları sarıp-kusatır. İşte bu, acı bir azaptır.

44:12 "Rabbimiz, azabı üstümüzden açıp-gider; çünkü biz (artık) iman edicileriz."

44:13 Onlar için öğüt alıp-düşünmek nerede? Onlara, açıklayan bir elçi gelmişti.

44:14 Sonra, ondan yüz çevirdiler ve dediler ki: "(Bu,) Öğretilmiştir, bir delildir."

44:15 Biz sizden bu azabı biraz açıp-gidereceğiz; (ama yine) dönecek olanları siz.

44:16 Büyük bir siddetle yakalayacağımız gün, elbette Biz intikam alacağız.

44:17 Andolsun, Biz kendilerinden önce, Firavun'un kavmini de denedik. Onlara kerim bir elçi gelmişti;

44:18 "Allah'ın kullarını bana teslim edin; gerçekten ben, sizin için güvenilir bir elçiyim" (demisti).

44:19 "Allah'a karşı büyükmeyin; şüphesiz size açık, bir delil getiriyorum."

44:20 "Ve dogrusu ben, sizin tasa tutmanizdan benim de Rabbim, sizin de Rabbiniz olan (Allah)a sigindim."

44:21 "Eger bana inanmiyorsaniz, bu durumda benden kopup-ayrilin."

44:22 Sonunda Rabbine: "Gerçekten bunlar, suçlu-günahkar bir kavimdirler" diye dua etti.

44:23 (Allah da:) "Öyleyse, kullarimi geceleyin yürüyüse geçir, muhakkak takip edileceksiniz." (diye duasini kabul edip cevap verdi).

44:24 "Denizi durgun ve açık bırak. Çünkü suda bogulacak bir ordudur."

44:25 Onlar nice bahçeler ve pınarlar terk etmişlerdi;

44:26 (Nice) Ekinler, güzel konaklar,

44:27 Ve içlerinde 'sevinç ve mutluluk içinde' yasadıkları nimetler,

44:28 İşte böyle; Biz bunları başka bir kavme miras olarak verdik.

44:29 Onlar için ne gök, ne yer ağlamadı ve onlar (in azabi) ertelenmedi.

44:30 Andolsun, Biz İsrailogulları'ni o alçaltıcı azaptan kurtardık.

44:31 Firavun'dan. Çünkü, o, ölçüyü tasiran bir mütekebbirdi.

44:32 Andolsun, Biz onları bir ilim üzere alemlere üstün kıldık.

44:33 Ve onlara, her birinde açık birer imtihan bulunan ayetler verdik.

44:34 Muhakkak, bunlar da diyorlar ki:

44:35 "(Bütün hersey) Bizim yalnızca ilk ölümümüzdür; biz yeniden diriltilip-kaldırılacak değiliz."

44:36 "Eger doğru sözlüseniz, şu halde atalarımızı getirin bakalım."

44:37 Onlar mı hayırlı, yoksa Tübbâ' kavmi ve onlardan öncekiler mi? Biz onları yıkıma uğrattık. Çünkü onlar, suçlu-günahkardı.

44:38 Biz, gökleri, yeri ve ikisi arasında bulunanları bir 'oyun ve oyalanma konusu' olsun diye yaratmadık.

44:39 Biz onları yalnızca hak ile yarattık. Ancak onların çoğu bilmezler.

44:40 Süphesiz o (hakkı batıldan, hakliyi haksızdan) ayırma günü, hepsinin (hesaba çekilecekleri) vakitleridir.

44:41 O gün, bir dost dosttan herhangi bir şeyle yarar sağlayamaz. Ve onlara yardım edilmez.

44:42 Ancak Allah'ın rahmet ettiği başka. Süphesiz O, üstün ve güçlü olandır, esirgeyendir.

44:43 Doğrusu, o zakkum ağacı;

44:44 Günahkar olanın yemegidir.

44:45 Pota gibi; karınlarda kaynar-durur;

44:46 Kaynar-suyun kaynaması gibi.

44:47 "Onu tutun da cehennemın orta yerine sürükleyin."

44:48 "Sonra kaynar suyun azabından basının üstüne dökün;"

44:49 "(Azabi) Tad; çünkü sen, (kendince) üstün, onurluydun."

44:50 "Gerçekten bu, sizin kuskuya kapıldığınız şeydir."

44:51 Muttakilere gelince; muhakkak onlar, güvenli bir makamdadırlar.

44:52 Cennetlerde ve pınarlarda,

44:53 Hafif ipekten ve ağır islenmiş atlastan (elbiseler) giyinirler, karşılıklı (otururlar).

44:54 İşte böyle; ve Biz onları iri gözlü hurilerle evlendirmişizdir.

44:55 Orda, güvenlik içinde her türlü meyveyi istiyorlar;

44:56 Orda, ilk ölümün dışında başka ölüm tadmazlar. Ve (Allah da)

onlari cehennem azabından korumuştur.

44:57 Senin Rabbinden, bir fazl ve (lütuf) olarak. İste büyük 'mutluluk ve kurtuluş' budur.

44:58 Belki onlar öğüt alıp-düşünürler diye, Biz onu (Kur'an'ı), senin dilinle kolaylaştırdık.

44:59 Öyleyse sen gözleyip-bekle; elbette onlar da gözleyip-bekliyorlar.

Sura 45: Al-Jathiyah

45:1 Ha, Mim.

45:2 Kitab'ın indirilmesi, üstün ve güçlü olan, hüküm ve hikmet sahibi Allah'tandır.

45:3 Süphesiz, mü'minler için göklerde ve yerde ayetler vardır.

45:4 Sizin yaratılışınızda ve türetip-yaydığı canlılarda kesin bilgiyle inanan bir kavim için ayetler vardır.

45:5 Gece ile gündüzün ardarda gelisinde (veya aykırılığında), Allah'ın gökten rizik indirip ölümünden sonra yeryüzünü diriltmesinde ve rüzgarları (belli bir düzen içinde) yönetmesinde aklını kullanan bir kavim için ayetler vardır.

45:6 İste bunlar, Allah'ın ayetleridir; sana bunları hak olmak üzere okuyoruz. Öyleyse onlar, Allah'tan ve O'nun ayetlerinden sonra hangi söze iman edecekler?

45:7 Gerçeği sürekli ters yüz eden, günaha düşkün olan herkesin vay haline.

45:8 Kendisine Allah'ın ayetleri okunurken isitir, sonra müstekbirce (inatla büyüklük taslayarak) sanki isitmemiş gibi ısrar eder. Artık sen onu acı bir azapla müjdele.

45:9 Ayetlerimizden bir şey öğrendiği zaman, alay konusu edinir. İste onlar için asagilatici bir azap vardır.

45:10 Arkalarından cehennem (onları izlemektedir). Kazandıkları şeyler, onlara hiçbir yarar sağlamaz. Allah'tan baska edindikleri veliler de. Onlar için büyük bir azap vardır.

45:11 İste bu (Kur'an) bir hidayettir. Rablerinin ayetlerini inkar edenler ise, onlar için, (en) iğrenç olanından acı bir azap vardır.

45:12 Allah; Kendi emriyle gemiler akıp gitsin ve O'nun fazlından ararsınız diye, sizin için denize boyun egdirdi. Umulur ki şükredersiniz.

45:13 Kendinden (bir nimet olarak) göklerde ve yerde olanların tümüne sizin için boyun egdirdi. Süphesiz bunda, düşünebilen bir kavim için gerçekten ayetler vardır.

45:14 İman edenlere de ki: "(Allah'ın) Onları kazandıklarıyla cezalandırması için, Allah'ın günlerini ummayanları (simdilik) bağışlasınlar."

45:15 Kim salih bir amelde bulunursa, kendi lehinedir, kim kötülük yaparsa, artık o da kendi aleyhinedir. Sonra siz Rabbinize döndürüleceksiniz.

45:16 Andolsun, Biz İsrailoğulları'na kitap, hüküm ve peygamberlik verdik, onları temiz ve güzel şeylerle riziklandirdik ve onları alemlere üstün kildik.

45:17 Ve onlara bu emirden açık belgeler verdik. Fakat onlar, kendilerine

ilim geldikten sonra, yalnızca aralarındaki 'hakka tecavüz ve azgınlıktan' dolayı ihtilafa düştüler. Süphesiz Rabbin, hakkında ihtilafa düştükleri seyde kıyamet günü aralarında hüküm verecektir.

45:18 Sonra seni de bu emirden bir seriat üzerine kildik; öyleyse sen ona uy ve bilmeyenlerin heva (istek ve tutku)larına uyma.

45:19 Çünkü onlar, Allah'tan (gelecek) hiçbir şeyi senden savamazlar. Süphesiz zalimler, birbirlerinin velisidirler. Allah ise, muttakilerin velisidir.

45:20 Bu (Kur'an), insanlar için basiret (nuruyla Allah'a yönelten ayet)lerdir, kesin bilgiyle inanan bir kavim için de bir hidayet ve bir rahmettir.

45:21 Yoksa kötülöklere batıp-yara alanlar, kendilerini iman edip salih amellerde bulunanlar gibi kilacagimizi mi sandılar? Hayatları ve ölümleri bir mi (olacak)? Ne kötü hüküm veriyorlar.

45:22 Allah, gökleri ve yeri hak olarak yarattı; öyle ki, her nefis kazandıklarıyla karsilik görsün. Onlara zulmedilmez.

45:23 Simdi sen, kendi hevasını ilah edinen ve Allah'ın bir ilim üzere kendisini saptırdığı, kulagini ve kalbini mühürlediği ve gözü üstüne bir perde çektiği kimseyi gördün mü? Artık Allah'tan sonra ona kim hidayet verecektir? Siz yine de öğüt alıp-düşünmüyor musunuz?

45:24 Dediler ki: "(Bütün olup biten,) Bu dünya hayatımızdan baskası degildir, ölüyoruz ve diriliriz; bizi 'kesintisi olmayan zaman' (dehrin akisin)dan baskası yikima (helake) ugratmıyor." Oysa onların bununla ilgili hiçbir bilgileri yoktur; yalnızca zannediyorlar.

45:25 Onlara açık belgeler olarak ayetlerimiz okunduğu zaman, onların (sözde) delilleri: "Eger doğru sözlüler iseniz, atalarımızı (diriltip) getirin" demekten baskası degildir.

45:26 De ki: "Allah sizi diriltiyor, sonra sizi öldürüyor, sonra kendisinde hiçbir kisku olmayan kıyamet günü O sizi biraraya getirip-toplayacaktır. Ancak insanların çoğu bilmezler."

45:27 Göklerin ve yerin mülkü Allah'ındır. Kıyamet-saatinin kopacağı gün, (iste) o gün, batıda olanlar hüsrana ugrayacaklardır.

45:28 O gün sen, her ümmeti diz üstü çökmüş (veya toplanmış) olarak görürsün. Her ümmet, kendi kitabına çağrılır. "Bugün yaptıklarınızla karsilik göreceksiniz."

45:29 "Bu Bizim kitabımızdır; sizin aleyhinde hak ile konuşuyor. Gerçekten Biz, sizin yaptıklarınızı yazıyorduk."

45:30 Artık iman edip salih amellerde bulunanlara gelince; Rableri onları Kendi rahmetine sokar. İste apaçık olan 'büyük mutluluk ve kurtuluş' budur.

45:31 İnkâr edenlere gelince; "Size karşı ayetlerim okduğunda büyüklük taslayan (müstekbir olan)lar ve suçlu-günahkar bir kavim olanlar sizler değil miydiniz?"

45:32 "Gerçekten Allah'ın va'di haktır, kıyamet-saatinde hiçbir kisku yoktur" denildiği zaman, siz: "Kıyamet-saati de neymis, biz bilmiyoruz; biz yalnızca bir zan (ve tahmin)da bulunup zannediyoruz; biz, kesin bir bilgiyle inanmakta olanlar degiliz" demistiniz.

45:33 Onların yaptıkları şeylerin kötülüğü kendileri için açığa çıktı ve alay konusu edindikleri de onları sarıp-kusattı.

45:34 Denildi ki: "Bugününüzle karşılaşmayı unuttuğunuz gibi, Biz de sizi bugün unutuyoruz. Barınma yeriniz atestir. Ve sizin için hiçbir yardımcı yoktur."

45:35 "Bunun nedeni sudur: Çünkü siz Allah'ın ayetlerini alay konusu edindiniz; dünya hayatı da sizi aldattı." Böylece ne oradan (atesten) çıkarılırlar, ne (Allah'tan) hosnutluk dilekleri kabul edilir.

45:36 Su halde hamd, göklerin Rabbi, yerin Rabbi ve alemlerin Rabbi Allah'ındır.

45:37 Göklerde ve yerde büyüklük O'nundur. O, üstün ve güçlüdür, hüküm ve hikmet sahibidir.

Sura 46: Al-Ahqaf

46:1 Ha, Mim.

46:2 Kitab'ın indirilmesi, üstün ve güçlü, hüküm ve hikmet sahibi Allah'tandır.

46:3 Biz gökleri, yeri ve ikisi arasında bulunanları ancak hak ve adi konulmuş bir ecel (belli bir süre) olarak yarattık. İnkâr edenler ise, uyarıldıkları şeyden yüz çeviren(kimseler)dir.

46:4 De ki: "Gördünüz mü haber verin; Allah'tan başka taptıklarınız, yerden neyi yaratmışlar, bana gösterin? Yoksa onların göklerde bir ortaklığı mı var? Eğer doğru sözlüler iseniz, bundan önce bir kitap ya da bir ilim kalıntısı (veya bir eser) varsa, bana getirin."

46:5 Allah'i bırakıp kıyamet gününe kadar kendisine icabet etmeyecek şeylere tapandan daha sapmış kimdir? Oysa onlar, bunların tapmalarından habersizdirler.

46:6 İnsanlar hasrolunduğu (biraraya getirildiği) zaman, (Allah'tan başka taptıkları) onlara düşman kesilirler ve (kendilerine) ibadet etmelerini de tanımazlar.

46:7 Onlara açık belgeler olarak ayetlerimiz okunduğu zaman, o inkâr edenler kendilerine gelmiş olan hak için dediler ki: "Bu, apaçık bir büyüdür."

46:8 Yoksa: "Kendisi onu uydurdu" mu diyorlar? De ki: "Eğer ben uydurdumsa, bu durumda siz, Allah'tan bana (gelecek) hiçbir şeye malik (engel) olamazsınız. Sizin kendisi (Kur'an) hakkında, ne taskinlikler yaptığınızı O daha iyi bilendir. Benimle sizin aranızda şahid olarak O yeter. O, çok bağışlayandır, çok esirgeyendir."

46:9 De ki: "Ben elçilerden bir türedi değilim, bana ve size ne yapılacağını da bilemiyorum. Ben, yalnızca bana vahyedilmekte olana uyuyorum ve ben, apaçık bir uyarıcıdan baskısı değilim."

46:10 De ki: "Gördünüz mü-haber verin; eğer (bu Kur'an,) Allah Katından ise, siz de onu inkâr etmişsiniz ve İsrailoğulları'ndan bir şahid bunun bir benzerine şahidlik edip iman etmişse ve siz de büyüklük taslamışsanız (bunun sonucu ne olacak)? Süphesiz Allah, zalim olan bir kavmi hidayete erdirmez.

46:11 İnkâr edenler, iman edenler için dediler ki: "Eğer O (Kur'an veya iman) hayırlı bir şey olsaydı, ona bizden önce kosup-yetisemezlerdi."

Oysa onlar, onunla hidayete ermediklerinden: "Bu, eski bir yalandır" diyecekler.

46:12 Bundan önce de, bir rehber (imam) ve bir rahmet olarak Musa'nın kitabı var. Bu da, zulmedenleri uyarmak ve ihsanda bulunanlara bir müjde olmak üzere (kendinden önceki kitapları) doğrulayıcı ve Arapça bir dil ile olan bir Kitap'tir.

46:13 Süphesiz: "Bizim Rabbimiz Allah'tır" deyip sonra doğru bir istikamet tutturanlar (yok mu); artık onlar için korku yoktur ve onlar mahzun olmayacaklardır.

46:14 İste onlar, cennet halkidir; yaptıklarına karşılık olmak üzere, içinde ebedi olarak kalacaklardır.

46:15 Biz insana, 'anne ve babasına' iyilikle davranmasını tavsiye ettik.

Annesi onu güçlkle tasidi ve onu güçlkle dogurdu. Onun (hamilelikte) tasinmasi ve süttten kesilmesi, otuz aydır. Nihayet güçlü (erginlik) çagina erip kirk yil (yasin)a ulasinca, dedi ki: "Rabbim, bana, anne ve babama verdigin nimete sükretmemi ve Senin razi olacagin salih bir amelde bulunmami bana ilham et; benim için soyumda salahi ver. Gerçekten ben tevbe edip Sana yöneldim ve gerçekten ben Müslümanlardanim."

46:16 İste bunlar; yaptıklarının en güzelini kabul ederiz ve kötülüklerinden geçersiz; (bunlar) cennet halki içindedirler. (İste bu,) Onlara va'dolunan doğru bir vaaddir.

46:17 O kimse ki, anne ve babasına: "Öf size, benden önce nice nesiller gelip geçerken, beni (diriltip) çıkarılacağım la mi tehdit ediyorsunuz?" dedi. O ikisi (anne ve babası) ise Allah'a yakararak: "Yazıklar sana, iman et, süphesiz Allah'ın va'di haktır." (derler; fakat) O: "Bu, geçmişlerin masallarından baskası değildir" der.

46:18 İste bunlar, cinlerden ve insanlardan kendilerinden evvel gelip-geçmiş ümmetler içinde (azap) sözü üzerlerine hak olmuş kimselerdir. Gerçekten onlar, ziyana uğrayanlardır.

46:19 Her biri için yaptıklarınızdan dolayı dereceler vardır; öyle ki amelleri kendilerine eksiksizce ödensin ve onlar zulme de uğratılmazlar.

46:20 İnkâr edenler atese sunulacakları gün, (onlara söyle denir:) "Siz dünya hayatınızda bütün 'güzellikleriniz ve zevklerinizi tüketip-yok ettiniz, onlarla yasayıp-zevk sürdürdünüz. İste yeryüzünde haksız yere büyüklenmeniz (istikbarınız) ve fasıklıkta bulunmanızdan dolayı, bugün alçaltıcı bir azap ile cezalandırılacaksınız."

46:21 Ad'ın kardeşini hatırla; onun önünden ve ardından nice uyarıcılar gelip geçmişti; hani o, Ahkaf'taki kavmini: "Allah'tan baskasına kulluk etmeyin, gerçekten ben, sizin için büyük bir günün azabından korkarım" diye uyarıyordu.

46:22 Dediler ki: "Sen, bizi ilahlarımızdan çevirmek için mi bize geldin? Su halde eğer doğru söylüyorsan, tehdit ettiğin şeyi, bize getir."

46:23 Dedi ki: "İlim ancak Allah Katındadır. Ben size gönderdiğim şeyi teblig ediyorum; ancak sizi cahillik eden bir kavim olarak görüyorum."

46:24 Derken, onu (azabi) vadilerine doğru yönelerek gelen bir bulut şeklinde gördükleri zaman, "Bu bize yağmur yağdıracak bir buluttur"

dediler. Hayir, o, kendisi için acele ettiginiz seydir. Bir rüzgar; onda aci bir azap vardır.

46:25 Rabbinin emriyle herseyi yerle bir eder. Böylece meskenlerinden baska, hiçbir sey(leri) görünemez duruma düstüler. Iste Biz, suçlu-günahkar bir kavmi böyle cezalandiririz.

46:26 Andolsun, Biz onlari, sizleri kendisinde yerlesik kilmadigimiz yerlerde (size vermedigimiz güç ve iktidar imkanlariyla) yerlesik kildik ve onlara isitme, görme (duygularini) ve gönüller verdik. Ancak ne isitme, ne görme (duyulari) ve ne gönülleri kendilerine herhangi bir sey saglamadi. Çünkü onlar, Allah'in ayetlerini inkar ediyorlardi. Alay konusu edindikleri sey, onlari sarip-kusatti.

46:27 Andolsun, Biz çevrenizde bulunan sehirlerden (birçogunu) yikima ugrattik ve belki dönerler diye ayetleri çeşitli şekillerde açıkladik.

46:28 Bu durumda, Allah'i birakip yakinlik (saglamak) için edindikleri ilahlar, onlara yardım etselerdi ya. Hayir, onlar, kendilerinden kaybolup gittiler. Bu (yalanci ilahlar ve onlara yükledikleri), onların yalanlari ve uydurduklaridir.

46:29 Hani cinlerden birkaçini, Kur'an dinlemek üzere sana yöneltmistik. Böylece onun huzuruna geldikleri zaman, dediler ki: "Kulak verin;" sonra bitirilince kendi kavimlerine uyaricilar olarak döndüler.

46:30 Dediler ki: "Ey kavmimiz, gerçekten biz, Musa'dan sonra indirilen, kendinden öncekileri dogrulayan bir Kitap dinledik; hakka ve dogru olan yola yöneltip-iletmektedir."

46:31 "Ey kavmimiz, Allah'a davet edene icabet edin ve O'na iman edin; günahlarinizdan bir kismini bagislasin ve sizi aci bir azaptan korusun."

46:32 "Kim Allah'a davet edene icabet etmezse, artik o, yeryüzünde (Allah'i aciz birakacak degildir ve onun O'ndan baska) velileri yoktur. Iste onlar, apaçik bir sapiklik içindedirler."

46:33 Onlar görmüyorlar mi ki, gökleri ve yeri yaratan ve onlari yaratmaktan yorulmayan (Allah), ölüleri de diriltmeye güç yetirir. Hayir; gerçekten O, herseye güç yetirendir.

46:34 Inkar edenler atese sunulacaklari gün, (onlara söyle denir:) "Bu gerçek degil miymis?" Onlar: "Rabbimiz'e andolsun, evet (öyledir)" derler. (Allah da:) "Öyleyse inkar ettiklerinizden dolayi azabi tadin" dedi.

46:35 Artik sen sabret; Resullerden azim sahiplerinin sabrettikleri gibi, Onlar için de acele etme. Onlar, tehdit edildikleri sey (azabi) gördükleri gün, sanki gündüzün yalnızca bir saati kadar yasamis(olacak)lardir. (Bu,) Bir tebligdir. Artik fasik olan bir kavimden baskasi yikima ugratilir mi?

Sura 47: Muhammad

47:1 Onlar ki inkar ettiler ve Allah'in yolundan alikoydular, (iste Allah da) onların amellerini giderip-bosa çıkarmistir.

47:2 Iman edip salih amellerde bulunan ve Muhammed'e indirilen (Kur'an)a -ki o Rablerinden bir haktır- iman edenlerin (Allah), kötülüklerini örtüp-bagislamis, durumlarini düzeltip-islak etmistir.

47:3 İste böyle; hiç şüphesiz, inkar edenler batıl olana uymuşlar; ve hiç şüphesiz, iman edenler Rablerinden olan hakka uymuşlardır. İste Allah, insanlara kendi örneklerini böyle vererek gösteriyor.

47:4 Öyleyse, inkar edenlerle (savaş sırasında) karşı karşıya geldiğiniz zaman, hemen boyunlarını vurun; sonunda onları 'iyice bozguna uğrattığınız zafer kazanınca da' artık (esirler için) bağı simsiği tutun.

Bundan sonra ya bir lütuf olarak (onları bırakın) veya bir fidye (karşılığı salıverin). Öyle ki savaş ağırlıklarını bırakın (sona ersin). İste böyle; eğer Allah dilemiş olsaydı, elbette onlardan intikam alırdı. Ancak (savaş,) sizleri birbirinizle denemesi içindir. Allah yolunda öldürülenlerin ise; kesin olarak (Allah,) amellerini giderip-bosa çıkarmaz.

47:5 Onları hidayete erdirecek ve durumlarını düzeltip-ıslah edecektir.

47:6 Ve onları, kendilerine tarif edip-tanıtacağı cennete sokacaktır.

47:7 Ey iman edenler, eğer siz Allah'a (Allah adına İslama ve Müslümanlara) yardım ederseniz, O da size yardım eder ve sizin ayaklarınızı sağlamlaştırır.

47:8 İnkâr edenler ise, yükünüz-düşsünüz, onlara olsun; (Allah,) amellerini giderip-bosa çıkarmıştır.

47:9 İste böyle; çünkü onlar, Allah'ın indirdiğini çirkin (kerih) gördüler, bundan dolayı, O da, onların amellerini bosa çıkardı.

47:10 Onlar, yeryüzünde gezip dolasmıyorlar mı ki, kendilerinden öncekilerin nasıl bir sona uğradıklarını görsünler. Allah, onları yerle bir etti. O kâfirler için de bunun bir benzeri vardır.

47:11 İste böyle; çünkü Allah, iman edenlerin velisidir; kâfirlerin ise, velisi yoktur.

47:12 Şüphesiz Allah, iman edip salih amellerde bulunanları, altından ırmaklar akan cennetlere sokar. İnkâr edenler ise, metalanırlar ve hayvanların yemesi gibi yerler; ateş, onlar için bir konaklama yeridir.

47:13 Seni sürüp-çıkararak memleketinden kuvvet bakımından daha üstün nice memleketler vardı ki, Biz onları yıkıma uğrattık da kendileri için hiçbir yardımcı yoktu.

47:14 Şimdi Rabbinden apaçık bir belge üzerinde bulunan kimse, kötü amelî kendisine 'süslü ve çekici gösterilmiş' ve kendi heva (istek ve tutku)larına uyan kimseler gibi midir?

47:15 Takva sahiplerine va'dedilen cennetin misali (sudur): İçinde bozulmayan sudan ırmaklar, tadı degismeyen süttan ırmaklar, içenler için lezzet veren saraptan ırmaklar ve süzme baldan ırmaklar vardır ve orda onlar için meyvelerin her türlüşünden ve Rablerinden bir mağfiret vardır. Hiç (böyle mükaafaatlanan bir kisi), ateşin içinde ebedi olarak kalan ve bağırsaklarını 'parça parça koparan' kaynar sudan içirilen kimseler gibi olur mu?

47:16 Onlardan kimi gelip seni dinler. Nitekim yanından çıkıp-gittikleri zaman, ilim verilenlere derler ki: "O biraz önce ne söyledi?" İste onlar; Allah, onların kalplerini mühürlemiştir ve onlar kendi heva (istek ve tutku)larına uymuşlardır.

47:17 Hidayeti bulmuş olanlara gelince; (Allah,) hidayetlerini artırmış ve

takvalarini vermistir.

47:18 Artık onlar, kıyamet-saatinin kendilerine apansız gelmesinden baskasını mı gözlüyorlar? İşte onun işaretleri gelmiştir. Fakat kendilerine geldikten sonra öğüt alıp-düşünceleri onlara neyi sağlar?

47:19 Su halde bil; gerçekten, Allah'tan başka İlah yoktur. Hem kendi günahın, hem mü'min erkekler ve mü'min kadınlar için mağfiret dile. Allah, sizin dönüp-dolasacağınız yeri bilir, konaklama yerinizi de.

47:20 İman edenler, derler ki: "(Savaş izni için) Bir sûre indirilmeli değil miydi?" Fakat, içinde savaş (kıtal) zikri geçen muhkem bir sûre indirildiği zaman, kalplerinde hastalık olanların, üzerine ölüm baygınlığı çökmüş olanların bakisi gibi sana baktıklarını gördün. Oysa onlara evla (olan):

47:21 İtaat ve maruf (güzel) sözdü. Fakat iş, kesinlik ve kararlılık gerektirdiği zaman, sayet Allah'a sadakat gösterselerdi, şüphesiz onlar için daha hayırlı olurdu.

47:22 Demek, 'iş basına gelip yönetimi ele alırsanız' hemen yeryüzünde fesad (bozgunculuk) çıkaracak ve akrabalık bağlarınızı koparıp parçalayacaksınız, öyle mi?

47:23 İşte bunlar; Allah onları lanetlemiş, böylece (kulaklarını) sağırlastırmış ve basiret (göz)lerini de kör etmiştir.

47:24 Öyle olmasa, Kur'an'ı iyiden iyiye düşünmezler miydi? Yoksa birtakim kalpler üzerinde kilitler mi vurulmuş?

47:25 Şüphesiz, kendilerine hidayet açıkça belli olduktan sonra, gerisin geri (küfre) dönenleri, şeytan kışkırtmış ve uzun emellere kaptırmıştır.

47:26 İşte böyle; çünkü gerçekten onlar, Allah'ın indirdiğini çirkin karşılayanlara dediler ki: "Size bazı işlerde itaat edeceğiz." Oysa Allah, sakladıkları şeyleri (sır olarak konuştuklarını) biliyor.

47:27 Öyleyse melekler, yüzlerine ve arkalarına vura vura canlarını aldıkları zaman nasıl olacak?

47:28 İşte böyle; çünkü gerçekten onlar, Allah'ı gazablandıran şeye uydular ve O'nu razı edecek şeyleri çirkin karşıladılar; bundan dolayı (Allah,) amellerini bosa çıkardı.

47:29 Yoksa kalplerinde hastalık bulunanlar, Allah'ın kinlerini hiç (ortaya) çıkarmayacağını mi sandılar?

47:30 Eğer Biz dilersek, sana onları elbette gösteririz, böylelikle onları simalarından tanırsın. Andolsun, sen onları, sözlerin söyleniş tarzından da tanırsın. Allah, amellerinizi bilir.

47:31 Andolsun, Biz sizden mücahid olanlarla sabredenleri bilinceye (belli edip ortaya çıkarıncaya) kadar, deneyeceğiz ve haberlerinizi sinayacağız (açıklayacağız).

47:32 Şüphesiz inkar edenler, Allah'ın yolundan alıkoyanlar ve kendilerine hidayet açıkça belli olduktan sonra 'elçiye karşı gelip zorluk çıkaranlar', kesin olarak Allah'a hiçbir şeyle zarar veremezler. (Allah,) Onların amellerini bosa çıkaracaktır.

47:33 Ey iman edenler, Allah'a itaat edin, Resûl'e itaat edin ve kendi amellerinizi geçersiz kilmayın.

47:34 Süphesiz, inkar edenler, Allah'ın yolundan alikoyanlar, sonra ölenler; iste Allah, onlara kesinlikle magfiredetmeyecektir.

47:35 Öyleyse, siz üstün (bir durumda) iken, barışa çağırarak suretiyle gevseklige düşmeyin. Allah, sizinle beraberdir; O, sizin amellerinizi asla eksiltmez.

47:36 Gerçekten dünya hayatı, ancak bir oyun ve tutkulu bir oyalanmadır. Eğer iman ederseniz ve sakinirseniz, O, size ecirlerinizi verir ve mallarınızı da istemez.

47:37 Eğer sizden onları(n tümünü) isteyip sizi çıplak bırakacak olursa, cimrilik edersiniz ve sizin kinlerinizi de ortaya çıkarmış olur.

47:38 İste sizler böylesiniz; Allah yolunda infak etmeye çağırılıyorsunuz; buna rağmen bazılarınız cimrilik ediyor. Kim cimrilik ederse, artık o, ancak kendi nefesine cimrilik eder. Allah ise, Ganiy (hiçbir şeye ihtiyacı olmayan)dir; fakir olan sizlersiniz. Eğer siz yüz çevirecek olursanız, sizden başka bir kavmi getirip-değistirir. Sonra onlar, sizin benzeriniz de olmazlar.

Sura 48: Al-Fath

48:1 Süphesiz, Biz sana apaçık bir fetih verdik.

48:2 Öyle ki Allah, senin geçmiş ve gelecek (her) günahını bağışlasın, üzerindeki nimetini tamamlasın ve seni dosdoğru bir yola yöneltsin.

48:3 Ve Allah, sana 'üstün ve onurlu' bir zaferle yardım etsin.

48:4 Mü'minlerin kalplerine, imanlarına iman katıp-arttırsınlar diye, 'güven duygusu ve huzur' indiren O'dur. Göklerin ve yerin orduları Allah'ındır: Allah bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir.

48:5 (Bütün bunlar,) Mü'min erkekleri ve mü'min kadınları, içinde ebedi kalıcılar olmak üzere, altından ırmaklar akan cennetlere sokması ve kötülüklerini örtüp-bağışlaması içindir. İste bu, Allah Katında 'büyük kurtuluş ve mutluluk' tur.

48:6 Bir de; kötü bir zan ile zanda bulunan münafik erkeklerle münafik kadınları ve müsrık erkeklerle müsrık kadınları azaplandırması için. O kötülük çemberi, tepelerine insin. Allah, onlara karşı gazablanmış, onları lanetlemiş ve onlara cehennemi hazırlamıştır. Varacakları yer ne kötüdür.

48:7 Göklerin ve yerin orduları Allah'ındır. Allah, üstün ve güçlü olandır, hüküm ve hikmet sahibidir.

48:8 Süphesiz, Biz seni bir şahid, bir müjde verici ve bir uyarıcı olarak gönderdik.

48:9 Ki Allah'a ve Resûlü'ne iman etmeniz, O'nu savunup-desteklemeniz, O'nu en içten bir saygıyla-yüceltmeniz ve sabah akşam O'nu (Allah'i) tesbih etmeniz için.

48:10 Süphesiz sana biat edenler, ancak Allah'a biat etmişlerdir. Allah'ın eli, onların ellerinin üzerindedir. Su halde, kim ahdini bozarsa, artık o, ancak kendi aleyhine ahdini bozmuş olur. Kim de Allah'a verdiği ahbine vefa gösterirse, artık O da, ona büyük bir ecir verecektir.

48:11 Bedevilerden geride bırakılanlar, sana diyecekler ki: "Bizi

mallarımız ve ailelerimiz mesgul etti. Bundan dolayı bizim için magfired dile." Onlar, kalplerinde olmayan şeyi dilleriyle söylüyorlar. De ki: "Simdi Allah, size bir zarar isteyecek ya da bir yarar dileyecek olsa, sizin için Allah'a karsi kim herhangi bir seyle güç yetirebilir? Hayir, Allah yaptiklarinizi haber alandır."

48:12 Hayir, siz Peygamberin ve mü'minlerin, ailelerine ebedi olarak bir daha dönmeyeceklerini zannettiniz; bu, kalplerinizde çekici kilindi ve kötü bir zan ile zanda bulundunuz da, yikima ugramis bir topluluk oldunuz.

48:13 Kim Allah'a ve Resûlü'ne iman etmezse, (bilsin ki) gerçekten Biz, kafirler için çilginca yanan bir ates hazirlamisizdir.

48:14 Göklerin ve yerin mülkü Allah'ındir; diledigine magfired eder, diledigini azaplandırır. Allah, çok bagislayan, çok esirgeyendir.

48:15 (Savastan) Geride birakılanlar, siz ganimetleri almaya gittiginiz zaman diyeceklerdir ki: "Bizi birakin da sizi izleyelim." Onlar, Allah'in kelamini degistirmek istiyorlar. De ki: "Siz, kesin olarak bizim izimizden gelemezsiniz. Allah, daha evvel böyle buyurdu." Bunun üzerine: "Hayir, bizi kiskaniyorsunuz" diyecekler. Hayir, onlar pek az anlayan kimselerdir.

48:16 Bedevilerden geride birakılanlara de ki: "Siz yakinda zorlu savasçi olan bir kavme çağrilacaksınız; onlarla (ya) savasirsiniz ya da (onlar) Müslüman olurlar. Bu durumda eger itaat ederseniz, Allah, size güzel bir ecir verir; eger bundan önce sirt çevirdiginiz gibi (yine) sirt çevirirseniz, sizi aci bir azap ile azaplandırır."

48:17 Kör olana güçlük (sorumluluk) yoktur, topal olana güçlük yoktur, hasta olana da güçlük yoktur. Kim Allah'a ve Resûlü'ne itaat ederse, (Allah) onu, altından irmeklar akan cennetlere sokar. Kim de sirt çevirirse, onu aci bir azap ile azaplandırır.

48:18 Andolsun, Allah, sana o agacin altinda biat ederlerken mü'minlerden razi olmustur, kalplerinde olani bilmiş ve böylece üzerlerine 'güven duygusu ve huzur' indirmistir ve onlara yakin bir fethi sevap (karsilik) olarak vermistir.

48:19 Ve alacaklari birçok ganimetleri de. Allah, üstün ve güçlü olandır, hüküm ve hikmet sahibidir.

48:20 Allah, alacaginiz daha birçok ganimetleri size va'detti, bunu size hemencecik verdi ve insanların ellerini sizden çekti ki, (bu,) mü'minler için bir ayet olsun ve sizi dosdogru bir yola yöneltsin.

48:21 Ve (daha) baska (nice nimetler de, ki,) siz henüz onlara güç yetirmis degilsiniz; (ama) gerçekten Allah, onlari kusatmistir. Allah, herseye güç yetirendir.

48:22 Kafir olanlar, sizinle savasmis olsalardi, arkalarini dönüp kaçarlardi; sonra, ne bir veli (koruyucu dost), ne bir yardimci bulamazlardı.

48:23 (Bu,) Allah'in öteden beri sürüp giden sünnetidir. Sen Allah'in sünnetinde kesinlikle bir degisiklik bulamazsin.

48:24 Onlara karsi size zafer verdikten sonra, Mekke'nin göbeginde ellerini sizden ve sizin de ellerinizi onlardan çeken O'dur. Allah, yaptiklarinizi hakkiyla görendir.

48:25 Ki onlar, inkar ettiler, sizi Mescid-i Haram'dan ve durdurulmakta

(bekletilmekte) olan hediyeleri (kurbanlari), yerlerine varmaktan alikoydular. Eger kendilerini bilmediginiz mü'min erkekler ve mü'min kadinlari, bilgisizlik dolayisiyla darmadagin edip de bu yüzden size 'dayanilmaz bir sikinti' dokunmayacak olsaydi (o zaman durum farkli olurdu. Durumunun böyle olması,) Allah'in diledigini rahmetine sokmasi içindir. Eger (karisik yasayan mü'minler), seçilip ayrılmis olsalardi, muhakkak içlerinden inkar edenleri aci bir azap ile azaplandirirdik.

48:26 Hani o inkar edenler, kendi kalplerinde, 'öfkeli soy koruyuculugu'nu (hamiyeti), cahiliyenin 'öfkeli soy koruyuculugunu' kilip-kiskirttiklari zaman, hemen Allah; elçisinin ve mü'minlerin üzerine '(kalbi teskin eden) güven ve yatisma duygusunu' indirdi ve onlari "takva sözü" üzerinde 'kararlilikla ayakta tuttu." Zaten onlar da, buna layik ve ehil idiler. Allah, herseyi hakkiyla bilendir.

48:27 Andolsun Allah, elçisinin gördüğü rüyanin hak oldugunu dogruladi. Eger Allah dilerse, mutlaka siz Mescid-i Haram'a güven içinde, saçlarinizi tiras etmis, (kiminiz de) kisaltmis olarak (ve) korkusuzca gireceksiniz. Fakat Allah, sizin bilmediginizi bildi, böylece bundan önce size yakin bir fetih (nasib) kildi.

48:28 Ki O, elçilerini hidayetle ve hak din ile, diger bütün dinlere karsi üstün kilmak için gönderdi. Sahid olarak Allah yeter.

48:29 Muhammed, Allah'in elçisidir. Ve onunla birlikte olanlar da kafirlere karsi zorlu, kendi aralarinda ise merhametlidirler. Onlari, rüku edenler, secde edenler olarak görürsün; onlar, Allah'tan bir fazl (lütuf ve ihsan) ve hosnutluk arayip-isterler. Belirtileri, secde izinden yüzlerindedir. Iste onların Tevrat'taki vasiflari budur: Incil'deki vasiflari ise: Sanki bir ekin; filizini çıkarmis, derken onu kuvvetlendirmis, derken kalinlasmis, sonra saplari üzerinde dogrulup-boy atmis (ki bu,) ekicilerin hosnuna gider. (Bu örnek,) Onunla kafirleri öfkelenmek içindir. Allah, içlerinden iman edip salih amellerde bulunanlara bir magfiret ve büyük bir ecir va'detmistir.

Sura 49: Al-Hujurat

49:1 Ey iman edenler, Allah'in Resûlü'nün huzurunda öne geçmeyin ve Allah'tan sakinin. Süphesiz Allah, isitendir, bilendir.

49:2 Ey iman edenler, seslerinizi peygamberin sesi üstünde yükseltmeyin ve birbirinize bagirdiginiz gibi, ona sözle bagirip-söylemeyin; yoksa siz suurunda degilken, amelleriniz bosa gider.

49:3 Süphesiz, Allah'in Resûlü'nün yaninda seslerini alçak tutanlar; iste onlar, Allah kalplerini takva için imtihan etmistir. Onlar için bir magfiret ve büyük bir ecir vardır.

49:4 Süphesiz, hücrelerin ardindan sana seslenenler de, onların çoğu aklini kullanmıyor.

49:5 Eger gerçekten, yanlarına çikincaya kadar sabretmis olsalardi, herhalde (bu,) kendileri için daha hayirli olurdu. Allah, çok bagislayandır, çok esirgeyendir.

49:6 Ey iman edenler, eger bir fasik, size bir haber getirirse, onu

'etraflıca arastirin'. Yoksa cehalet sonucu, bir kavme kötülükte bulunursunuz da, sonra islediklerinize pisman olursunuz.

49:7 Ve bilin ki Allah'in Resûlü içinizedir. Eger o, size birçok islerde uysaydı, elbette sikintiya düserdiniz. Ancak Allah size imani sevdirdi, onu kalplerinizde süsleyip-çekici kildi ve size inkari, fiski ve isyani çirkin gösterdi. Iste onlar, dogru yolu bulmus (irsad) olanlardır.

49:8 Allah'tan bir fazl (bir ihsan ve lütuf) ve bir nimet olarak. Allah, bilendir hüküm ve hikmet sahibidir.

49:9 Mü'minlerden iki topluluk çarpisacak olursa, aralarini bulup-düzeltilin. Sayet biri digerine tecavüzde bulunacak olursa, artik tecavüzde bulunanla, Allah'in emrine dönünceye kadar savasin; eger sonunda (Allah'in emrini kabul edip) dönerse, bu durumda adaletle aralarini bulun ve (her konuda) adil davranin. Süphesiz Allah, adil olanlari sever.

49:10 Mü'minler ancak kardestirler. Öyleyse kardeşlerinizin arasini bulup-düzeltilin ve Allah'tan korkup-sakinin; umulur ki esirgenirsiniz.

49:11 Ey iman edenler, bir kavim (bir baska) kavimle alay etmesin, belki kendilerinden daha hayirlidirlar; kadınlar da kadınlarla (alay etmesin), belki kendilerinden daha hayirlidirlar. Kendi nefislerinizi (kendi kendinizi) yadigayip-küçük düsürmeyin ve birbirinizi 'olmadik-kötü lakablarla' çağirmayin. Imandan sonra fasiklik ne kötü bir isimdir.

Kim tevbe etmezse, iste onlar, zalim olanlarin ta kendileridir.

49:12 Ey iman edenler, zandan çok kaçinin; çünkü zannin bir kısmi günahdir. Tecessüs etmeyin (birbirinizin gizli yönlerini arastirmayin).

Kiminiz kiminizin giybetini yapmasin (arkasından çekistirmesin.) Sizden biriniz, ölü kardeşinin etini yemeyi sever mi? Iste, bundan tiksindiniz. Allah'tan korkup-sakinin. Süphesiz Allah, tevbeleri kabul edendir, çok esirgeyendir.

49:13 Ey insanlar, gerçekten, Biz sizi bir erkek ve bir disiden yarattik ve birbirinizle tanismaniz için sizi halklar ve kabileler (sekinde) kildik. Süphesiz, Allah Katında sizin en üstün (kerim) olaniniz, (irk ya da soyca degil) takvaca en ileride olaninizdir. Süphesiz Allah, bilendir, haber alandır.

49:14 Bedeviler, dedi ki: "Iman ettik." De ki: "Siz iman etmediniz; ancak "Islam (Müslüman veya teslim) olduk deyin. Iman henüz kalplerinize girmis degildir. Eger Allah'a ve Resûlü'ne itaat ederseniz, O, sizin amellerinizden hiçbir seyi eksiltmez. Süphesiz Allah, çok bagislayandır, çok esirgeyendir."

49:15 Mü'min olanlar, ancak o kimselerdir ki, onlar, Allah'a ve Resûlü'ne iman ettiler, sonra hiçbir kuskuya kapılmadan Allah yolunda mallariyla ve canlariyla mücadele ettiler. Iste onlar, sadik (dogru) olanlarin ta kendileridir.

49:16 De ki: "Siz Allah'a dininizi mi öğreteceksiniz? Oysa Allah, göklerde ve yerde olanlari bilir. Allah, herseyi bilendir."

49:17 Müslüman oldular diye sana minnet etmektedirler. De ki: "Müslümanlığınızı bana karsi minnet (konusu) etmeyin. Tam tersine, sizi imana yönelttiği için Allah size minnet etmektedir. Eger dogru

sözlüler iseniz (bunu böyle kabullenmeniz gerekir.)"

49:18 Süphesiz Allah, göklerin ve yerin gaybini bilir. Allah, yaptıklarınızı görendir.

Sura 50: Qaf

50:1 Kaf. 'Serefli üstün' Kur'an'a andolsun.

50:2 Hayir, onlara kendilerinden bir uyarici gelmesine sastilar da, o kafirler: "Bu sasilacak bir sey" dediler.

50:3 "Biz öldüğümüz ve toprak olduğumuz zaman mi (yeniden diriltilecek misiz)? Bu uzak bir dönüş (iddiasidir)."

50:4 Dogrusu Biz, yerin onlardan ne eksilttigini bilmisizdir. Katimiz'da (bütün bunlari) saklayip-koruyan bir kitap vardır.

50:5 Hayir, hak kendilerine gelince yalanladilar. Simdi onlar, derin bir sarsinti içinde bulunuyorlar.

50:6 Üzerlerindeki göge bakmiyorlar mi? Biz, onu nasıl bina ettik ve onu nasıl süsledik? Onun hiçbir çatlagi yok.

50:7 Yeri de (nasil) döseyip-yaydik? Onda sarsilmaz daglar biraktik ve onda 'göz alici ve iç açici' her çiftten (nice bitkiler) bitirdik.

50:8 (Bunlar,) 'İçten Allah'a yönelen' her kul için 'hikmetle bakan bir iç göz' ve bir zikirdir.

50:9 Ve gökten mübarek (bereket ve rahmet yüklü) su indirdik; böylece onunla bahçeler ve biçilecek taneler bitirdik.

50:10 Ve birbiri üstüne dizilmis tomurcuk yüklü yüksek hurma ağaçlari da.

50:11 Kullara rizik olmak üzere. Ve onunla (o suyla) ölü bir sehri dirilttik. Iste (ölümden sonra) dirilis de böyledir.

50:12 Onlardan önce Nuh kavmi, Ress halki ve Semud (kavmi) de yalanladi.

50:13 Ad, Firavun ve Lut'un kardesleri,

50:14 Eyke halki ve Tubba' kavmi de. Hepsi elçileri yalanladi; böylece Benim tehdidim (onlari üzerine) hak oldu.

50:15 Ya, Biz ilk yaratilista güçsüz mü düstük? Hayir, onlar 'karmasik bir kuskusu' içindedirler.

50:16 Andolsun, insani Biz yarattik ve nefsinin ona ne vesveseler vermekte oldugunu biliriz. Biz ona sahdamarindan daha yakiniz.

50:17 Onun saginda ve solunda oturan iki yazici kaydederlerken

50:18 O, söz olarak (herhangi bir sey) söylemeyiversin, mutlaka yaninda hazir bir gözetleyici vardır.

50:19 O, ölüm sarhoslugu, bir gerçek olarak gelip de, (insana) "Iste bu, senin yan çizip-kaçmakta oldugun seydir" (denildigi zaman da).

50:20 Sur'a da üfürülmüştür. Iste bu, tehdidin (gerçeklestigi) gündür.

50:21 (Artik) Her bir nefis, yaninda bir sürücü ve bir sahid ile gelmistir.

50:22 "Andolsun, sen bundan gaflet içindeydin; iste Biz de senin üzerindeki örtüyü açip-kaldirdik. Artik bugün görüs-gücün keskindir."

50:23 Onun yakini olan (ve yanindan ayrılmayan melek) dedi ki: "Iste bu, yanimda hazir durumda olan sey."

50:24 Siz ikiniz (ey melekler), her inatçı nankörü atın cehennemine içine,
50:25 Hayra engel olan, saldırgan süpheciyi,
50:26 Ki o, Allah'la beraber başka bir İlah edinmisti. Artık ikiniz, onu en
siddetli olan azabın içine atın.
50:27 Onun yakın-dostu (saptirici) dedi ki: "Rabbimiz, ben onu
kiskirtip-azdırdım. Ancak kendisi (haktan) uzak bir sapıklık
içindeydi."
50:28 (Allah buyurur:) "Benim Huzurumda çekisip-durmayın. Ben size daha
önce 'kesin bir uyarı' göndermistim."
50:29 "Huzurumda söz değişikliğe uğratılmaz ve Ben kullara zulmedici
değilim."
50:30 O gün cehenneme diyeceğiz: "Doldun mu?" O da: "Daha fazlası var mı?"
diyecek.
50:31 Cennet de, muttakiler için, uzakta değildir, (o gün)
yakınlaştırılmıştır.
50:32 Bu, size vadolanandır; (gönülden Allah'a) yönelip-dönen (İslam'ın
hükümlerini) koruyan,
50:33 Görmediği halde Rahman'a karşı 'içi titreyerek korku duyan' ve
'içten Allah'a yönelmiş' bir kalp ile gelen içindir.
50:34 "Ona 'esenlik ve barış (selam)' girin. Bu, ebedilik günüdür."
50:35 Orda diledikleri her şey onlarındır; Katimiz'da daha fazlası da var.
50:36 Biz bunlardan önce nice nesiller yıkıma uğrattık ki onlar, zorbaca
yakalamak (yakıp-yıkma, baskı ve siddetle yönetmek, sindirmek)
bakiminden kendilerinden daha üstündüler; sehirlerde (yerin üstünü
altına getirip, sayısız kazı, inşaat ve araştırmalarla her yanı)
delik-desik etmişlerdi. (Ama) kaçacak bir yer var mı?
50:37 Hiç şüphesiz, bunda, kalbi olan ya da bir şahid olarak kulak veren
kimse için elbette bir öğüt (zikir) vardır.
50:38 Andolsun, Biz gökleri, yeri ve ikisi arasında bulunanları altı günde
yarattık; Bize hiçbir yorgunluk dokunmadı.
50:39 Öyleyse sen, onların dediklerine karşılık sabret ve Rabbinin
günesin doğusundan önce ve batısından önce hamd ile tesbih et.
50:40 Gecenin bir bölümünde ve secdelerin arkasından da O'nu tesbih et.
50:41 Çağırıcının, yakın bir yerden çağrıda bulunacağı güne kulak
ver;
50:42 O gün, o çığırlığı bir gerçek (hak) olarak isitirler. İşte bu,
(dirilip kabirlerden) çıkış günüdür.
50:43 Gerçek şu ki, dirilten ve öldüren Biziz, Biz. Ve dönüş de Bizdir.
50:44 O gün yer, onlardan çatlayıp-ayrılır da (onlar,) hızla kosarlar.
İşte bu, Bize göre oldukça-kolay olan bir hasır (sizi birarada
toplama)dir.
50:45 Biz onların neler söylediklerini daha iyi biliriz. Sen onların
üzerinde bir zorba değilsin; şu halde, Benim kesin tehdidimden korkanlara
Kur'an ile öğüt ver.

Sura 51: Adh-Dhariyat

51:1 Tozu dumana katıp savuran (rüzgar)lara,

51:2 Derken, ağır yük taşıyan (bulut)lara.
51:3 Sonra kolaylıkla akıp gidenlere,
51:4 Sonra iş(ler)i taksim edenlere andolsun.
51:5 Size va'dedilmekte olan, hiç tartışmasız doğrudur.
51:6 Süphesiz din (hesap ve ceza) da mutlaka gerçekleşecektir.
51:7 'Özen içinde yollar ve yörüngelerle donatılmış' göğe andolsun;
51:8 Siz, gerçekten birbirini tutmaz bir söz (çeliskili ve aykırı görüşler) içindediniz.
51:9 Ondan çevrilen çevrilir,
51:10 Kahrolsun, o 'zan ve tahminle yalan söyleyenler';
51:11 Ki onlar, 'bilgisizliğin kusatması' içinde habersizdirler.
51:12 "Hesap ve ceza (din) günü ne zaman?" diye sorarlar.
51:13 O gün onlar, ateşin üstünde tutulup-eritilecekler:
51:14 "Tadin fitnenizi. Bu, sizin pek acele isteyip durduğunuz şeydir."
51:15 Süphesiz muttaki olanlar, cennetlerde ve pınarlardadırlar;
51:16 Rablerinin kendilerine verdiğini alanlar olarak. Çünkü onlar, bundan önce ihmanda (güzel davranışta) bulunanlardı.
51:17 Gece-boyunca da pek az uyurlardı.
51:18 Onlar, seher vakitlerinde istigfar ederlerdi.
51:19 Onların mallarında dilenip-isteyen (ve iffetinden dolayı istemeyip de) yoksul olan için de bir hak vardı.
51:20 Yeryüzünde kesin bir bilgiyle inanacak olanlar için ayetler vardır.
51:21 Ve kendi nefislerinizde de. Yine de görmüyor musunuz?
51:22 Gökte rizkiniz vardır ve size va'dolunmakta olan da.
51:23 İşte, göğün ve yerin Rabbinde andolsun ki, süphesiz, o (size va'dedilen) sizin (aranızda) konuştuklarınız kadar, elbette kesin bir gerçektir.
51:24 Sana İbrahim'in ağırlanan konuklarının haberi geldi mi?
51:25 Hani, yanına girdiklerinde: "Selam" demislerdi. O da: "Selam" demisti. "(Haklarında bilgim olmayan) Yabancı bir topluluk."
51:26 Hemen (onlara) sezdirmeden ailesine gidip, çok geçmeden semiz bir buzağı ile (geri) geldi.
51:27 Derken onlara yaklastırıp (ikram etti); "Yemez misiniz?" dedi.
51:28 (Onlar yemeyince) Bunun üzerine içine bir tür korku düştü. "Korkma" dediler ve ona bilgin bir erkek çocuk müjdesini verdiler.
51:29 Böylece karısı çigliklar kopararak geldi ve yüzüne vurarak: "Kisir, yaşlı bir kadın (mi doğum yapacakmış)?" dedi.
51:30 Dediler ki: "Öyle. (Bunu) Senin Rabbin buyurdu. Çünkü O, hüküm ve hikmet sahibidir, bilendir."
51:31 (İbrahim) dedi ki: "Su halde sizin asıl isteginiz nedir, ey elçiler?"
51:32 "Dogrusu biz, suçlu-günahkar bir kavme gönderildik" dediler.
51:33 "Üzerlerine çamurdan (iyice sertleşip kaskatı kesilmiş) taşlar yagdırmak için."
51:34 "(Ki bu taşların her biri,) Rabbinin Katında ölçüyü tasiranlar için (herkese ayrı ayrı) isaretlenmiştir."
51:35 Bu arada, mü'minlerden orda kim varsa çıkardık.

51:36 Ne var ki, orda Müslümanlardan olan bir evden baskasını bulmadık.
51:37 Ve orada, acı bir azaptan korkanlar için bir ayet bıraktık.
51:38 Musa (olayın)da da (düşündürücü ayetler vardır). Hani Biz onu açık bir delille Firavun'a göndermistik;
51:39 Fakat o, 'bütün kişisel ve askeri gücüyle' yüz çevirdi ve: "(Bu,) Ya bir büyücü veya bir delidir" dedi.
51:40 Bunun üzerine, Biz onu ve ordularını yakalayip denize attık; (ki o,) 'kinanacak işler yapıyordu.'
51:41 Ad (kavmin)de de (ayetler vardır). Hani onların üzerine köklerini kesen (akim) bir rüzgar gönderdik.
51:42 Üzerinden geçtiği hiçbir şeyi bırakmıyor, mutlaka çürütüp-kül gibi dağıtıyordu.
51:43 Semud (kavmin)de de (ayetler vardır). Hani onlara: "Belli bir süreye kadar yararlanın" denmişti.
51:44 Ancak Rablerinin emrine bas kaldırdılar; böylece bakıp-dururlarken, onları yıldırim çarpıp-yakaladı.
51:45 Artık ne ayağa kalkmaya güç yetirebildiler, ne yardım bulabildiler.
51:46 Bundan önce Nuh kavmini de (yıkıma uğrattık). Çünkü onlar da fasik bir kavim idi.
51:47 Biz göğü 'büyük bir kudretle' bina ettik ve süphesiz Biz, (onu) genişleticiyiz.
51:48 Yeri de Biz döseyip-yaydık; ne güzel döseyici(yiz).
51:49 Ve Biz, her şeyi iki çift yarattık. Umulur ki, öğüt alip-düşünürsünüz.
51:50 Öyleyse, Allah'a doğru (yönelip, şirkten ve bozulmalardan) kaçın. Gerçekten Ben sizi, O'ndan yana açıkça uyarıyorum.
51:51 Allah ile beraber başka bir İlah(i ortak) kılmayın. Gerçekten sizi, O'ndan yana açıkça uyarıyorum.
51:52 İşte böyle; onlardan öncekiler de bir elçi gelmeyiversin, mutlaka: "Büyücü ve cinlenmiş" demislerdir.
51:53 Onlar bunu (tarih boyunca) birbirlerine vasiyet mi ettiler? Hayır; onlar, 'azgın ve tasikin (tagiy)' bir kavimdirler.
51:54 Öyleyse sen, onlardan yüz çevir; artık kinanacak değilsin.
51:55 Sen öğüt verip-hatırlat; çünkü gerçekten öğüt-hatırlatma, mü'minlere yarar sağlar.
51:56 Ben, cinleri ve insanları yalnızca Bana ibadet etsinler diye yarattım.
51:57 Ben, onlardan bir rizik istemiyorum ve onların beni doyurup-beslemelerini de istemiyorum.
51:58 Hiç süphesiz, rizik veren O, metin kuvvet sahibi olan Allah'tır.
51:59 Artık gerçekten, zulmedenler için, (geçmisteki) arkadaşlarının günahlarına benzer bir günah vardır. Su halde acele etmesinler.
51:60 Kendilerine va'dedilen o (azap) günlerinden dolayı vay o inkar edenlere.

Sura 52: At-Tur

52:1 Tur'a andolsun.

52:2 Satır (satir) dizili kitaba,

52:3 Yayılmış ince deri üzerine;
52:4 Ma'mur eve,
52:5 Yükseltilmiş tavana,
52:6 Kabarip, tutusan denize,
52:7 Süphesiz senin Rabbinin azabi kesin olarak gerçekleşecektir.
52:8 Onu uzaklastırıp-engel olacak yoktur.
52:9 O gün gök, sarsilip çalkalanır.
52:10 Ve dağlar (yerlerinden oynatan) bir yürüyüşle yürür.
52:11 İşte o gün, yalanlayanların vay haline,
52:12 Ki onlar, 'daldıkları saçma bir uğraşı' içinde
oynayan-oyalananlardır.
52:13 Cehennem atesine, 'küçültücü bir sürüklenme ile '
sürüklenecekleri gün;
52:14 (Onlara söyle denir:) "İste sizin yalanladığınız ateş budur."
52:15 "Bu da bir büyü mü, yoksa siz mi görmüyorsunuz."
52:16 "Girin ona; artık ister sabredin, ister sabretmeyin. Sizin için birdir.
Siz ancak, yaptıklarınızla cezalandırılıyorsunuz."
52:17 Hiç süphesiz muttakiler, cennetlerde ve nimet içindedirler;
52:18 Rablerinin verdikleriyle 'sevinçli ve mutludurlar'. Rableri, kendilerini
'çilginca yanan cehennem'in' azabından korumuştur.
52:19 "Yaptıklarınızdan dolayı afiyetle yiyin ve için."
52:20 Özenle dizilmiş tahtlar üzerinde yaslanmışlardır. Ve Biz onları
iri-ceylan gözlü hurilerle evlendirmisiz.
52:21 İman edenler ve soyları kendilerini imanda izleyenler; Biz onların
soylarını da kendilerine katıp-ekledik. Onların amellerinden hiçbir şeyi
eksiltmedik. Her kişi kendi kazandığına karşılık bir rehindir.
52:22 Onlara, istek duyup-arzuladıkları meyvelerden ve etten bol bol verdik.
52:23 Orada bir kadeh kapisir-çekisirler ki, onda ne 'bos ve saçma bir
söz', ne günaha sokma yoktur.
52:24 Kendileri için (hizmet eden) civanlar, etrafında dönüp dolasirlar;
sanki (her biri) 'sedefte saklı inci gibi tertemiz, pırlıl pırlıl.'
52:25 Kimi kimine dönüp sorarlar;
52:26 Dediler ki: "Biz doğrusu daha önce, ailemiz (yakın akrabalarımız)
içinde endişe edip-korkardık."
52:27 "Şimdi Allah, bize lütufta bulundu ve 'hücrelere kadar işleyen
kavurucu' azaptan korudu."
52:28 "Süphesiz, biz bundan önce O'na dua (kulluk) ederdik. Gerçekten O,
iyiliği bol, esirgemesi çok olanın ta Kendisi'dir."
52:29 Su halde sen, öğüt verip-hatırlat; çünkü sen, Rabbinin nimetiyle
ne kahinsin, ne mecnun.
52:30 Yoksa onlar: "Bir sairdir, biz ona zamanın (getireceği) felaketleri
gözlüyoruz" mu diyorlar?
52:31 De ki: "Siz gözetleyedurun; çünkü ben de sizinle birlikte
gözetleyenlerdenim."
52:32 Yoksa bunu kendilerine saçma-akılları mı emrediyor? Yoksa onlar
azgın bir kavim midir?
52:33 Yoksa: "Onu kendisi uydurup-söyledi" mi diyorlar? Hayır; onlar iman

etmiyorlar.

52:34 Su halde, eger dogru sözlüler iseler, benzeri bir söz getirsinler.

52:35 Yoksa onlar, hiçbir sey olmaksizin mi yaratildilar? Yoksa yaratıcılar kendileri mi?

52:36 Yoksa gökleri ve yeri onlar mi yarattılar? Hayir; onlar, kesin bir bilgiyle inanmiyorlar.

52:37 Yoksa Rabbinin hazineleri onların yanında midir? Yoksa üstün güç (herseyin denetim ve yönetim) sahipleri kendileri midir?

52:38 Yoksa onların bir merdivenleri mi var (ki) onunla (yükselip en yüce makamda konuşulanları) dinliyorlar? Öyleyse, dinleyenleri açık bir delil getirsin.

52:39 Yoksa kızlar O'nun da, erkek-çocuklar sizin mi?

52:40 Yoksa sen onlardan bir ücret mi istiyorsun ki, haksız bir borçtan dolayı ağır bir yük altındalar?

52:41 Yoksa gayb (bilgisi) onların katında midir, böylece yazıp-duruyorlar?

52:42 Yoksa hileli-bir düzen mi kurmak istiyorlar? Fakat (asil) 'o inkar edenler hileli-düzene düşecek olanlardır.

52:43 Yoksa onların, Allah'in dışında başka bir ilahları mi var? Allah, onların sirk kostuklarından Yücedir.

52:44 Eger gökten bir parçanın düşmekte olduğunu görseler bile: "Üst üste yigilmis bir buluttur." derler.

52:45 Öyleyse sen onları (en dayanılmaz azapla) çarpılacakları günlerine kavusuncaya kadar bırak.

52:46 O gün, ne hileli-düzenleri kendilerine herhangi bir seyle yarar sağlayacak, ne yardım görecekler.

52:47 Süphesiz zulmedenlere bundan önce de bir azap vardır; ancak onların çogu bilmiyorlar.

52:48 Artık, Rabbinin hükmüne sabret; çünkü gerçekten sen, Bizim gözlerimizin önündesin. Ve her kalkısında Rabbin hamd ile tesbih et.

52:49 Gecenin bir bölümünde ve yıldızların batisinin ardında da O'nu tesbih et.

Sura 53: An-Najm

53:1 Battığı zaman yıldızla andolsun;

53:2 Sahibiniz (arkadaşınız olan peygamber) sapmadı ve azmadı.

53:3 O, hevedan (kendi istek, düşünce ve tutkularına göre) konuşmaz.

53:4 O (söyledikleri), yalnızca vahyolunmakta olan bir vahiydir.

53:5 Ona (bu Kur'an'i) üstün (oldukça çetin) bir güç sahibi (Cebrail) öğretmiştir.

53:6 (Ki O,) Görünümüyle çarpıcı bir güzelliğe sahiptir. Hemen doğruldu.

53:7 O, en yüksek bir ufuktaydı.

53:8 Sonra yaklastı, derken sarkiverdi.

53:9 Nitekim (ikisi arasındaki uzaklık) iki yay kadar (oldu) veya daha yakınlastı.

53:10 Böylece O'nun kuluna vahyettiğini vahyetti.

53:11 Onun gördüğünü gönül yalanlamadı.
53:12 Yine de siz gördüğü (sey) üzerinde onunla tartışacak misiniz?
53:13 Andolsun, onu bir de diger iniste görmüştü.
53:14 Sidretü'l-Münteha'nin yanında.
53:15 Ki Cennetü'l-Me'va onun yanındadır.
53:16 Sidreyi örten örtmekte iken,
53:17 Göz kayıp-sasmadi ve (siniri) asmadi.
53:18 Andolsun, o, Rabbinin en büyük ayetlerinden olani gördü.
53:19 Gördünüz mü-haber verin; Lat ve Uzza'yi.
53:20 Ve üçüncü (put) olan Menat'i(n herhangi bir güçleri var mi)?
53:21 Erkek (evlat) sizin, disi O'nun mu?
53:22 Eger böyleyse, bu, çarpık bir paylasma.
53:23 Bu (putlar ise,) sizin ve atalarinizin (kendi istek ve öngörünüze göre) isimlendirdiginiz (keyfi) isimlerden baskasi degildir. Allah, onlarla ilgili 'hiçbir delil' indirmemistir. Onlar, yalnızca zanna ve nefislerinin (alçak) heva (istek ve tutku) olarak arzu ettiklerine uyuyorlar. Oysa andolsun, onlara Rablerinden yol gösterici gelmistir.
53:24 Yoksa insana 'her arzu edip dilekte bulundugu' sey mi var?
53:25 Iste son da, ilk de (ahiret ve dünya) Allah'indir.
53:26 Göklerde nice melekler vardir ki, onların sefaatleri hiçbir seyle yarar saglamaz; ancak Allah'in dileyip razi oldugu kimseye izin verdikten sonra baska.
53:27 Gerçek su ki, ahirete iman etmeyenler, melekleri disi isimlerle isimlendiriyorlar.
53:28 Oysa onların bununla ilgili hiçbir bilgileri yoktur. Onlar, yalnızca zanna uymaktadırlar. Oysa gerçekte zan, haktan yana hiçbir yarar saglamaz.
53:29 Su halde sen, Bizim zikrimize sirt çeviren ve dünya hayatından baskasini istemeyenden yüz çevir.
53:30 Iste onların ilimden yana ulasabildikleri (son sinir) budur. Süphesiz, senin Rabbin; Kendi yolundan sapani en iyi bilen O'dur ve hidayet bulani da en iyi bilen O'dur.
53:31 Göklerde ve yerde olanlar Allah'indir; öyle ki, kötülükte bulunanlari, yaptıkları dolayisiyla cezalandirir, güzel davranista bulunanlari da daha güzeliyle ödüllendirir.
53:32 Ki onlar, ufak tefek günahlar disinda, günahin büyük olanından ve çirkin utanmazliklardan kaçinirlar. Süphesiz senin Rabbin, magfireti genis olandır. O, sizi daha iyi bilendir; hem sizi topraktan insa ettigi (yarattigi) ve siz daha annelerinizin karninda cenin halinde bulundugunuz zaman da. Öyleyse kendinizi temize çıkarip-durmayin. O, sakinani daha iyi bilendir.
53:33 Simdi, o yüz çevireni gördün mü?
53:34 Azicik verdi ve gerisini kaya gibi simsiki elinde tuttu.
53:35 Gaybin ilmi onun yanında da o mu görüyor?
53:36 Yoksa Musa'nin sahifelerinde olan kendisine haber verilmedi mi?
53:37 Ve vefa eden Ibrahim'in (sahifelerinde) olan...
53:38 Dogrusu, hiçbir günahkar, bir baskasinin günah yükünü yüklenmez.

53:39 Süphesiz insana kendi emeginden baskasi yoktur.
53:40 Süphesiz kendi emegi (veya çabasi) görülecektir.
53:41 Sonra ona en eksiksiz karsilik verilecektir.
53:42 Elbette son varis Rabbine olacaktır.
53:43 Dogrusu, güldüren ve aglatan O'dur.
53:44 Dogrusu, öldüren ve dirilten O'dur.
53:45 Dogrusu, çiftleri; erkek ve disiyi, yaratan O'dur.
53:46 Bir damla sudan (döl yatagina) meni döküldüğü zaman.
53:47 Gerçek su ki, diger diriltme (yeniden nes'et) de O'na aittir.
53:48 Dogrusu, muhtaç olmaktan O kurtardi ve sermaye verip-hosnut kildi.
53:49 Dogrusu, 'Si'ra (yildizi)nin' Rabbi O'dur.
53:50 Dogrusu, önce gelen Ad (halkin)i O yikima ugratti.
53:51 Semud'u da. Böylelikle (o halklardan kimseyi) birakmadi.
53:52 Daha önce Nuh kavmini de. Çünkü onlar, daha zalim ve daha azgindilar.
53:53 Altı üstüne gelen (Lut kavminin) sehirlerini de O yerin dibine geçirdi.
53:54 Böylece ona (o toplumun basina) sardirdigini sardirdi.
53:55 Öyleyse, Rabbinin hangi nimetlerinden süphe ediyorsun?
53:56 Bu önceki uyaricilardan bir uyaricidir.
53:57 O yaklasmakta olan yaklasti.
53:58 Onu Allah'in disinda ortaya çikaracak baska (hiçbir güç yoktur).
53:59 Simdi siz, bu sözden mi saskinliga düsüyorsunuz?
53:60 (Alayla) Gülüyorsunuz ve aglamiyorsunuz.
53:61 Ve suursuzca bas kaldiriyorsunuz.
53:62 Hemen, Allah'a secde edin ve (yalnizca O'na) kulluk edin.

Sura 54: Al-Qamar

54:1 Saat (kiyamet vakti) yakinlasti ve ay yarildi.
54:2 Onlar bir ayet (mucize) görseler, sirt çevirirler ve: "(Bu,) Süregelen bir büyüdür" derler.
54:3 Yalanladilar ve kendi heva (istek ve tutku)larina uydular; oysa her is 'sonunda kendi amacina varip karar kilacaktır.'
54:4 Andolsun, onlara (kendilerini sirkten ve bozulmalardan) caydirip vazgeçirtecek nice haberler geldi.
54:5 (Ki her biri) Dorugunda-olgunlasmis hikmettir. Fakat uyarmalar bir yarar saglamiyor.
54:6 Öyleyse sen onlardan yüz çevir. O çağiricinin 'ne taninmis, ne görülmüs' bir seye çağiracagi gün...
54:7 Gözleri 'zillet ve dehsetten düsmüs olarak', sanki 'yayilan' çekirgeler gibi kabirlerinden çikarlar.
54:8 Boyunlarini çağirana dogru uzatmis olarak kosarlarken, kafirler derler ki: "Bu, zorlu bir gün."
54:9 Kendilerinden önce Nuh kavmi de yalanlamisti; böylece kulumuz (Nuh)u yalanladilar ve: "Delidir" dediler. O 'baski altına alinip engellenmisti.'

54:10 Sonunda Rabbine dua etti: "Gerçekten ben, yenik düsmüs durumdayım. Artık Sen (bu kafir toplumdaki) intikam al."

54:11 Biz de 'bardaktan bosanircasına akan' bir su ile gögün kapılarını açtık.

54:12 Yeri de 'coskun kaynaklar' halinde fiskirttik. Derken su, takdir edilmiş bir ise karsi (hükümümüzü gerçekleştirmek üzere) birleşti.

54:13 Ve onu da tahtalar ve çiviler(le inşa edilmiş gemi) üzerinde tasidik;

54:14 Gözlerimiz önünde akıp-gitmekteydi. (Kendisi ve getirdikleri) Inkar edilmiş-nankörlük edilmiş olan (Nuh)a bir mükafaat olmak üzere.

54:15 Andolsun, Biz bunu bir ayet olarak bıraktık. Fakat öğüt alıp-düşünen var mı?

54:16 Su halde Benim azabım ve uyarıp-korkutmam nasılmış?

54:17 Andolsun Biz Kur'an'ı zikr (öğüt alıp düşünmek) için kolaylastirdik. Fakat öğüt alıp-düşünen var mı?

54:18 Ad (kavmi) de yalanladı. Su halde Benim azabım ve uyarmam nasılmış?

54:19 Biz, o uğursuz (felaket yüklü ve) sürekli bir günde üzerlerine 'kulakları patlatan bir kasirga' gönderdik.

54:20 İnsanları söküp atıyordu; sanki onlar, kökünden sökülüp-kopmuş hurma kütükleriymiş gibi.

54:21 Su halde Benim azabım ve uyarmam nasılmış?

54:22 Andolsun Biz Kur'an'ı zikr (öğüt alıp düşünmek) için kolaylastirdik. Fakat öğüt alıp-düşünen var mı?

54:23 Semud (kavmi) de uyarıları yalanladı.

54:24 Dediler ki: "Bizden biri olan bir besere mi uyacağız? Bu durumda gerçekten biz bir sapıklık (delalet) ve çilginlik içinde kalmış oluruz."

54:25 "Zikr (vahy) içimizden ona mı bırakıldı? Hayır, o çok yalan söyleyen, kendini beğenmiş bir simariktir."

54:26 Onlar yarın, kimin çok yalan söyleyen, kendini beğenmiş bir simarik olduğunu bilip-öğreneceklerdir.

54:27 Gerçek su ki Biz, bir fitne (imtihan ve deneme konusu) olarak o disî deveyi kendilerine göndereniz. Su halde sen onları gözleyip-bekle ve sabret.

54:28 "Ve onlara, suyun aralarında kesin olarak pay edildiğini haber ver. Su alıs sırası (kiminse, o) hazır bulunsun."

54:29 Derken arkadaşlarını çağirdılar, o da biçagini kapıp 'hayvani ayaklarından biçip yere devirdi.'

54:30 Su halde Benim azabım ve uyarmam nasılmış?

54:31 Çünkü Biz onların üzerine bir tek çiglik gönderdik. Böylece onlar, agıldaki çali-çirpi olan kuru ot gibi oluverdiler.

54:32 Andolsun Biz Kur'an'ı zikr (öğüt alıp düşünmek) için kolaylastirdik. Fakat öğüt alıp-düşünen var mı?

54:33 Lut kavmi de uyarıları yalanladı.

54:34 Biz de onların üzerine tas yagdiran bir kasirga gönderdik. Yalnız Lut ailesini (bu azaptan ayrı tuttuk;) onları seher vakti kurtardık;

54:35 Tarafımızdan bir nimet olarak. İste Biz, sükredenleri böyle

ödüllendiririz.

54:36 Oysa andolsun, zorlu yakalamamıza karşı onları uyarmıştı. Fakat onlar, bu uyarıları kuskuyla karşılayıp-yanlanlamakta diretiler.

54:37 Andolsun onlar, onun konuklarından da murad almak için baskı yaptılar. Biz de onların gözlerini silip kör ettik. "İste azabımı ve uyarmamı tadın."

54:38 Andolsun onları bir sabah vakti erkenden, üzerlerinde kararını kılmış bir azap yakalayıp-bastırırıldı.

54:39 Şimdi azabımı ve uyarmamı tadın.

54:40 Andolsun Biz Kur'an'ı zikir (öğüt alıp düşünmek) için kolaylaştırdık. Fakat öğüt alıp-düşünen var mı?

54:41 Andolsun Firavun ailesi (ve çevresi ile kavmi)ne de uyarılar geldi.

54:42 Onlar Bizim ayetlerimizin tümünü yalanladılar. Biz de onları üstün ve güçlü, kudretli olanın yakalayısıyla yakalayırıldı.

54:43 Sizin kafirleriniz onlardan daha hayırlı midir? Yoksa sizin için kitaplarda bir beraat mı var?

54:44 "Biz, 'birbiriyle yardımlaşır öcünü alan' bir toplumuz" mı diyorlar?

54:45 Yakında o toplum bozguna uğrılacak ve arkalarını dönüp kaçacaklardır.

54:46 Daha doğrusu onlara va'dedilen (asil azap) (kiyamet) saatidir. O saat, 'kurtuluş olmayan daha korkunç bir bela' ve daha acidir.

54:47 Hiç şüphesiz suçlular-günahkarlar, bir sapmışlık (dalalet) ve çilginlik içindedirler.

54:48 Atesin içinde yüzükoyun sürüklenecikleri gün cehennem dokunusunu tadın" (denecek)

54:49 Hiç şüphesiz, Biz herşeyi kader ile yarattık.

54:50 Bizim emrimiz, bir göz kırpması gibi yalnızca 'bir keredir.'

54:51 Andolsun Biz sizin benzerlerinizi yıkıma uğrattık. Fakat öğüt alıp-düşünen var mı?

54:52 Onların işlemiş oldukları herşey kitaplarda (yazılı)dir.

54:53 Küçük, büyük herşey satır satır (yazılı)dir.

54:54 Hiç şüphesiz muttakiler, cennetlerde ve nehir (çevresin)dedirler.

54:55 Çok kudretli, mülkünün sonu olmayan (Allah)in yanında doğruluk makamındadırlar.

Sura 55: Ar-Rahman

55:1 Rahman (olan Allah)

55:2 Kur'an'ı öğretti.

55:3 İnsanı yarattı.

55:4 Ona beyanı öğretti.

55:5 Güneş ve ay (belli) bir hesap iledir.

55:6 Bitki ve ağaç (O'na) secde etmektedirler.

55:7 Gökyüzü, Onu da yükseltti ve mizani koydu.

55:8 Sakin mizanda 'haksızlık ve taskinlik yapmayın.'

55:9 Tartıyı adaletle tutup-dogrultun ve tartıyı noksan tutmayın.

55:10 Yere gelince, onu da (yaratılmış bütün) varlıklar için

alçalttı-koydu.

55:11 Onda meyveler ve salkimli hurmalıklar var.

55:12 Yapraklı taneler ve güzel kokulu bitkiler.

55:13 Su halde Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?

55:14 İnsani, ateste pismis gibi kuru bir çamurdan yarattı.

55:15 Cann'i (cinni) da 'yalın-dumansız bir atesten' yarattı.

55:16 Su halde Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?

55:17 O, iki dogunun da Rabbidir, iki batının da Rabbidir.

55:18 Su halde Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?

55:19 Birbirleriyle kavusmak üzere iki denizi saliverdi.

55:20 İkisi arasında bir engel (berzah) vardır; birbirlerinin sınırını geçmezler.

55:21 Su halde Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?

55:22 İkisinden de inci ve mercan çıkar.

55:23 Su halde Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?

55:24 Denizde koca dağlar gibi yükselen gemiler O'nundur.

55:25 Su halde Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?

55:26 (Yer) Üzerindeki herşey yok olucudur;

55:27 Celal ve ikram sahibi olan Rabbinin yüzü (Kendisi) baki kalacaktır.

55:28 Su halde Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?

55:29 Göklerde ve yerde olan ne varsa O'ndan ister. O, her gün bir isterdir.

55:30 Su halde Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?

55:31 Ey (yeryüzüne yükletilmiş) iki ağırlık (olan ins ve cin), yakında (ahirette hesabınızı görmek üzere) sizin için de vakit bulacağız.

55:32 Su halde Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?

55:33 Ey cin ve ins toplulukları, eğer göklerin ve yerin bucaklarından asip-geçmeye güç yetirebilirseniz, hemen asın; ancak 'üstün bir güç (sultan)' olmaksızın asamazsınız.

55:34 Su halde Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?

55:35 İkinizin de üzerine atesten yalın bir alev ve (bakir gibi erimis) kıpkızıl bir duman saliverilir de 'kurtulup-basaramazsınız.'

55:36 Su halde Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?

55:37 Sonra gök yarılip yağ gibi erimis olarak kıpkırmızı bir gül olduğu zaman;

55:38 Su halde Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?

55:39 İşte o gün, ne insana, ne cinne günahından sorulmaz.

55:40 Su halde Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?

55:41 (Çünkü o gün) Suçlu-günahkarlar, simalarından tanınır da alınlarından ve ayaklarından yakalanırlar.

55:42 Su halde Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?

55:43 İşte bu, suçlu-günahkarların kendisini yalanladıkları cehennemdir.

55:44 Onlar, kendisiyle alabildiğine kaynar hale getirilmiş su arasında dönüp-dolasırlar.

55:45 Su halde Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?

55:46 Rabbin makamından korkan kimse için ise iki cennet vardır.

55:47 Su halde Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?

55:48 Çesit çeşit 'inceliklere ve güzelliklere' (veya her türden sık

agaçlara) sahiptirler.

55:49 Su halde Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?

55:50 İkisinde de akmakta olan iki pınar vardır.

55:51 Su halde Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?

55:52 İkisinde de her meyveden iki çift vardır.

55:53 Su halde Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?

55:54 Astarları, ağır islenmiş atlastan yataklar üzerinde yaslanırlar.

İki cennetin de meyve-devsirmesi (ordakilere) yakın (kolay)dir.

55:55 Su halde Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?

55:56 Orada bakışlarını yalnızca eslerine çevirmiş kadınlar vardır ki, bunlardan önce kendilerine ne bir insan, ne bir cin dokunmuştur.

55:57 Su halde Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?

55:58 Sanki onlar yakut ve mercan gibidirler.

55:59 Su halde Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?

55:60 İhsanın karşılığı ihstandan baskası midir?

55:61 Su halde Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?

55:62 Bu-ikisinin ötesinde iki cennet daha var.

55:63 Su halde Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?

55:64 Alabildiğine yemyesildirler.

55:65 Su halde Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?

55:66 İçlerinde durmaksızın fışkırıp-akan iki pınar vardır.

55:67 Su halde Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?

55:68 İçlerinde (her türden) meyve, essiz-hurma ve essiz-nar vardır.

55:69 Su halde Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?

55:70 Orada huyları güzel, yüzleri güzel kadınlar vardır.

55:71 Su halde Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?

55:72 Otaglar içinde korunmuş huri kadınlar.

55:73 Su halde Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?

55:74 Bunlardan önce kendilerine ne bir insan, ne bir cin dokunmuştur.

55:75 Su halde Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?

55:76 Yeşil yastıklara ve çarpıcı güzellikteki döseklere yaslanırlar.

55:77 Su halde Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?

55:78 Celal ve ikram sahibi olan Rabbinin adı ne Yücedir.

Sura 56: Al-Waqi'ah

56:1 Vakia (kesin bir gerçek olan kıyamet) vuku bulduğu zaman,

56:2 Onun vukuuna (gerçekleşmesine artık) yalan diyecek yoktur.

56:3 O asagilatici, yücelticidir.

56:4 Yer, siddetli bir sarsintiyla sarsildiği,

56:5 Ve dağlar darmadagin olup ufalandığı,

56:6 Derken toz duman halinde dagilip-savruldugu,

56:7 Ve sizler de üç sınıf olduğunuz zaman;

56:8 İste o "Ashab-i Meymene", ne (kutludur o) "Ashab-i Meymene".

56:9 "Ashab-i Mes'eme" ne (mutsuz ve uğursuzdur o) "Ashab-i Mes'eme".

56:10 Yarısip öne geçenler de, öne geçmiş öncülerdir.

56:11 İste onlar, yakınlastırılmış (mukarreb) olanlardır.

56:12 Nimetlerle-donatılmış cennetler içinde;

56:13 Birçoğu geçmiş (ümme)tlerden,
56:14 Birazi da sonrakilerden.
56:15 'Özenle islenmiş mücevher' tahtlar üzerindedirler.
56:16 Karsilikli yaslanmışlardır.
56:17 Çevrelerinde ölümsüzlüğe ulaşmış gençler dönüp dolası;
56:18 Kaynagından (doldurulmuş) testiler, ibrikler ve kadehler,
56:19 Ki bundan ne baslarını bir ağrı tutar, ne de kendilerinden geçip
akılları çelinir.
56:20 Arzulayıp-seçecekleri meyveler,
56:21 Canlarının çektiği kus eti.
56:22 Ve iri gözlü huriler,
56:23 Sanki saklı inciler gibi;
56:24 Yaptıklarına bir karsilik olmak üzere (onlara sunulur);
56:25 Orada, ne 'saçma ve boş bir söz' isitirler, ne günaha sokma.
56:26 Yalnızca bir söz (isitirler:) "Selam, selam."
56:27 "Ashab-i Yemin", ne (kutludur o) "Ashab-i Yemin."
56:28 Yüklü dalları bükülmüş kiraz (ağaçları),
56:29 Üstüste dizili meyveleri sarkmış muz ağaçları,
56:30 Yayılıp-uzanmış gölgeler,
56:31 Durmaksızın akan su(lar);
56:32 Ve (daha) birçok meyveler arasında,
56:33 Kesilip-eksilmeyen ve yasaklanmayan (meyveler).
56:34 Yükseklerle-kurulmuş döşekler (sedirler).
56:35 Gerçek su ki, Biz onları yeni bir inşaa (yaratma) ile inşaa
edip-yarattık.
56:36 Onları hep bakireler olarak kildik,
56:37 Eslerine sevgiyle tutkun (ve) hep yasit,
56:38 "Ashab-i Yemin" olanlar için.
56:39 (Bunların) Birçoğu geçmiş (ümme)tlerden,
56:40 Birçoğu da sonrakilerdendir.
56:41 "Ashab-i Simal", ne (mutsuzdur o) "Ashab-i Simal."
56:42 Hücrelere işleyen kavurucu bir sıcaklık ve kaynar su,
56:43 Ve kapkara dumandan bir gölge içindedirler.
56:44 Ki o, ne serindir, ne ferahlatıcı (kerim).
56:45 Çünkü onlar, bundan önce varlık içinde simartılmış olanlardı.
56:46 Onlar, büyük günah üzerinde ısrarlı davrananlardı.
56:47 Ve derlerdi ki: "Biz öldüğümüz, toprak ve kemik olduğumuzda mi,
gerçekten biz mi diriltilecekmisiz?"
56:48 "Önceden gelip-geçmiş atalarımız da mi?"
56:49 De ki: "Şüphesiz, öncekiler de ve sonrakiler de."
56:50 "Bilinen bir günün belli vaktinde mutlaka toplanacaklardır."
56:51 Sonra gerçekten siz, ey sapık olan yalanlayıcılar,
56:52 Şüphesiz zakkum olan bir ağaçtan yiyeceksiniz.
56:53 Böylece karınları(nizi) ondan dolduracaksınız.
56:54 Onun üzerine de alabildiğine kaynar sudan içeceksiniz.
56:55 Üstelik 'içtikçe susayan hasta develerin' içisi gibi içeceksiniz.
56:56 İşte bu, onların din (hesap ve ceza) gününde söylenleridir.

56:57 Sizleri Biz yarattik, yine de tasdik etmeyecek misiniz?
56:58 Simdi (rahimlere) dökmekte oldugunuz meniye gördünüz mü?
56:59 Onu sizler mi yaratirsiniz, yoksa Yaratıcı Biz miyiz?
56:60 Sizin aranızda ölümü takdir eden Biziz ve Bizim önümüze geçilmiş degildir;
56:61 (Yerinize) Benzerlerinizi getirip-degistirme ve sizi simdi bilemeyeceginiz bir sekilde-insa etme konusunda.
56:62 Andolsun, ilk insa (yaratma)yi bildiniz; ama ögüt alip-düsünmeniz gerekmez mi?
56:63 Simdi ekmekte oldugunuz (tohum)u gördünüz mü?
56:64 Onu sizler mi bitirirsiniz, yoksa bitiren Biz miyiz?
56:65 Eger dilemis olsaydik, gerçekten onu bir ot kirintisi kıldardik; böylelikle sasar-kalirdiniz.
56:66 (Söyle de sizlanirdiniz:) "Dogrusu biz, agir bir borç altına girip-zorlandik."
56:67 "Hayir, biz büsbütün yoksun birakıldik."
56:68 Simdi siz, içmekte oldugunuz suyu gördünüz mü?
56:69 Onu sizler mi buluttan indirirsiniz, yoksa indiren Biz miyiz?
56:70 Eger dilemis olsaydik onu tuzlu kıldardik; süketmeniz gerekmez mi?
56:71 Simdi yakmakta oldugunuz atesi gördünüz mü?
56:72 Onun agacini sizler mi insa ettiniz (yarattiniz), yoksa onu insa eden Biz miyiz?
56:73 Biz onu hem bir ögüt ve hatirlatma (konusu), hem ihtiyaci olanlara bir meta kıldik.
56:74 Su halde büyük Rabbini ismiyle tesbih et.
56:75 Hayir, yildizlarin yer (mevki)lerine yemin ederim.
56:76 Süphesiz bu, eger bilerseniz gerçekten büyük bir yemindir.
56:77 Elbette bu, bir Kur'an-i Kerim'dir.
56:78 Saklanmis-korunmus bir Kitap'ta (yazili)dir.
56:79 Ona, temizlenip-arinmis olanlardan baskasi dokunamaz.
56:80 Alemlerin Rabbinden indirilmedir.
56:81 Simdi siz bu sözü mü hor görüp-küçümsüyorsunuz?
56:82 Ve rizkinizi (Kur'an'dan yararlanma nimetini birakip onu) mutlaka yalan saymaktan ibaret mi kiliyorsunuz?
56:83 Hele can bogaza gelip dayandiginda,
56:84 Ki o sirada siz (sadece) bakip-durursunuz,
56:85 Biz ona sizden daha yakiniz; ancak görmezsiniz.
56:86 Iste o vakit, eger ceza görmeyecek iseniz,
56:87 Eger dogru söylüyorsanız, onu, (çikmakta olan cani) geri çevirsenize.
56:88 Eger o (ölecek kisi), yakin kilinan (mukarreb olan)lardan ise,
56:89 Bu durumda rahatlik, güzel rizik ve nimetlerle donatilmis cennet (onundur).
56:90 Ve eger "Ashab-i Yemin"den ise,
56:91 Artik, "Ashab-i Yemin"den selam sana.
56:92 Ve eger o, yalanlayan sapıklardan ise,
56:93 Artik (onun için) alabildigine kaynar sudan bir sölen vardir.

56:94 Ve çilginca yanan atese bir atılma da.

56:95 Süphesiz bu, kesin bilgi ifade eden bir gerçektir (Hakku'l-Yakin).

56:96 Öyleyse büyük Rabbini ismiyle tesbih et.

Sura 57: Al-Hadid

57:1 Göklerde ve yerde olanların tümü Allah'i tesbih etmiştir. O, üstün ve güçlü (aziz) olandır, hüküm ve hikmet sahibidir.

57:2 Göklerin ve yerin mülkü O'nundur. Diriltir ve öldürür. O, herseye güç yetirendir.

57:3 O, Evveldir, Ahirdir, Zahirdir, Batındır. O, herseyi bilendir.

57:4 Gökleri ve yeri altı günde yaratan, sonra arsa istiva eden O'dur. Yere gireni, ondan çıkani, gökten ineni ve ona çıkani bilir. Her nerede iseniz, O sizinle beraberdir, Allah, yaptıklarınızı görendir.

57:5 Göklerin ve yerin mülkü O'nundur. (Sonunda bütün) işler Allah'a döndürülür.

57:6 Geceyi gündüze bağlayıp-katar, gündüzü de geceye bağlayıp-katar. O, gögüslerin özünde (saklı) olani bilendir.

57:7 Allah'a ve Resûlü'ne iman edin. "Sizi kendilerinde halifeler kilip harcama yetkisi verdiği' şeylerden infak edin. Artık sizden kim iman edip infak ederse, onlara büyük bir ecir vardır.

57:8 Size ne oluyor ki, elçi sizi Rabbinize iman etmeye çağırıp-dururken Allah'a iman etmiyorsunuz? Oysa O, sizden kesin bir söz almisti. Eger mü'min iseniz (inanip sözünüzü gerçekleştirin).

57:9 Sizi karanlıklardan nura çıkarması için kuluna apaçık ayetler indiren O'dur. Süphesiz Allah, size karşı elbette sefkatli olandır, esirgeyendir.

57:10 Size ne oluyor ki, Allah yolunda infak etmiyorsunuz? Oysa göklerin ve yerin mirası Allah'ındır. İçinizden, fetihten önce infak eden ve savasanlar (baskasıyla) bir olmaz. İste onlar, derece olarak sonradan infak eden ve savasanlardan daha büyüktür. Allah, her birine en güzel olani va'detmiştir. Allah, yaptıklarınızdan haberdardır.

57:11 Allah'a güzel bir borç verecek olan kimdir? Artık Allah, bunu onun için kat kat arttırır. Onun için 'kerim (üstün ve onurlu) bir ecir vardır.

57:12 O gün, mü'min erkekler ile mü'min kadınları, nurları önlerinde ve sağlarında kosarken görürsün. "Bugün sizin müjdeniz, içinde ebedi kalıcılar (olduğunuz), altından ırmaklar akan cennetlerdir." İste 'büyük kurtuluş ve mutluluk' budur.

57:13 O gün, münafik erkekler ile münafik kadınlar, iman edenlere derler ki: "(Ne olur) Bize bir bakın, sizin nurunuzdan birazcık alıp-yararlanalım." Onlara: "Arkanıza (dünyaya) dönün de bir nur arayıp-bulmaya çalışın" denilir. Derken aralarında kapısı olan bir sur çekilmiştir; onun iç yanında rahmet, dış yanında o yönden azap vardır.

57:14 (Münafıklar) Onlara seslenirler: "Biz sizlerle birlikte değil miydik?" Derler ki: "Evet, ancak siz kendinizi fitneye düsürdünüz, (Müslümanları acıların ve yıkımların sarmasını) gözetip-beklediniz, (Allah'a ve İslam'a karşı) kuskulara kapıldınız. Sizleri kuruntular

yaniltip-aldatti. Sonunda Allah'in emri (olan ölüm) geliverdi; ve o aldaltıcı da sizi Allah ile (Allah'in adini kullanarak, hatta masumca sizden görünerek) aldatmış oldu."

57:15 Artık bugün sizden herhangi bir fidye alınmaz ve inkar edenlerden de.. Barınma yeriniz atestir, sizin veliniz (size yarasan dost) odur; o ne kötü bir gidis yeridir.

57:16 İman edenlerin, Allah'in ve haktan inmiş olanın zikri için kalplerinin 'saygi ve korku ile yumuşaması' zamanı gelmedi mi? Onlar, bundan önce kendilerine kitap verilmiş, sonra üzerlerinden uzun bir süre geçmiş, böylece kalpleri de katılaşmış bulunanlar gibi olmasınlar. Onlardan çoğu fasık olanlardı.

57:17 Bilin ki gerçekten Allah, ölümünden sonra yeryüzüne hayat verir. Süphesiz Biz, umulur ki aklınızı kullanırsınız diye size ayetleri açıkladık.

57:18 Gerçek şu ki, sadaka veren erkekler ile sadaka veren kadınlar ve Allah'a güzel bir borç verenler; onlar için kat kat artırılır ve 'kerim (üstün ve onurlu)' olan ecir de onlarındır.

57:19 Allah'a ve O'nun Resûlü'ne iman edenler; iste onlar Rableri Katında siddîklar ve şehidler (veya şahid)lerdir. Onların ecirleri ve nurları vardır. İnkâr edip ayetlerimizi yalanlayanlar ise; iste onlar da cehennem halkidir.

57:20 Bilin ki, dünya hayatı ancak bir oyun, '(eglençe türünden) tutkulu bir oyalama', bir süs, kendi aranızda bir övünme (süresi ve konusu), mal ve çocuklarda bir 'çöğalma-tutkusu'dur. Bir yağmur örneği gibi; onun bitirdiği ekin ekicilerin (veya kafirlerin) hosuna gitmiştir, sonra kuruyuverir, bir de bakarsın ki sapsarı kesilmiş, sonra o, bir çer-çöp oluvermiştir. Ahirette ise siddetli bir azap; Allah'tan bir mağfiret ve bir hoşnutluk (rıza) vardır. Dünya hayatı, aldanış olan bir metadan başka bir şey değildir.

57:21 Rabbinizden olan bir mağfirete ve cennete (kavuşmak için) 'çaba gösterip-yarışın,' ki (o cennet) genişliği gök ile yerin genişliği gibi olup Allah'a ve Resûlü'ne iman edenler için hazırlanmıştır. İste bu, Allah'in fazlıdır ki, onu dilediğine verir. Allah büyük fazl sahibidir.

57:22 Yeryüzünde olan ve sizin nefislerinizde meydana gelen herhangi bir musibet yoktur ki, Biz onu yaratmadan önce, bir kitapta (yazılı) olmasın. Süphesiz bu, Allah'a göre pek kolaydır.

57:23 Öyle ki, elinizden çıkana karşı üzüntü duymayasınız ve size (Allah'in) verdikleri dolayısıyla sevinip-simarmayasınız. Allah, büyüklük taslayıp böbürleneni sevmez.

57:24 Ki onlar, cimrilik ederler ve insanlara cimriligi emr (tavsiye) ederler. Her kim yüz çevirirse, artık süphesiz Allah, Ganiy (hiçbir şeye muhtaç olmayan), Hamid (övülmeye layık olan) O'dur.

57:25 Andolsun, Biz elçilerimizi apaçık belgelerle gönderdik ve insanlar adaleti ayakta tutsunlar diye, onlarla birlikte kitabi ve mizani indirdik. Ve kendisine çetin bir sertlik ve insanlar için (çesitli) yararlar bulunan demiri de indirdik; öyle ki Allah, Kendisi'ne ve elçilerine gayb ile

(görmedikleri halde) kimlerin yardım edeceğini bilsin (ortaya çıkarsın).

Süphesiz Allah, büyük kuvvet sahibidir, üstün olandır.

57:26 Andolsun, Biz Nuh'u ve İbrahim'i (elçi olarak) gönderdik, peygamberliği ve kitabı onların soylarında kıldık. Öyle iken, içlerinde hidayeti kabul edenler vardır, onlardan birçoğu da fasik olanlardır.

57:27 Sonra onların izleri üzerinde elçilerimizi birbiri ardınca gönderdik. Meryem oğlu İsa'yi da arkalarından gönderdik; ona İncil'i verdik ve onu izleyenlerin kalplerinde bir sefkat ve merhamet kıldık. (Bir bid'at olarak) Türettikleri ruhbanlığı ise, Biz onlara yazmadık (emretmedik). Ancak Allah'ın rızasını aramak için (türettiler) ama buna da gerektiği gibi uymadılar. Bununla birlikte onlardan iman edenlere ecirlerini verdik, onlardan birçoğu da fasik olanlardır.

57:28 Ey iman edenler, Allah'tan sakinip-korkun ve O'nun elçisine iman edin, size Kendi rahmetinden iki kat (güzel karşılık) versin. Size kendisiyle yürüyeceğiniz bir nur kilsin ve size mağfiret etsin. Allah çok bağışlayandır, çok esirgeyendir.

57:29 Öyle ki, Kitap Ehli (Yahudi ve Hıristiyanlar) Allah'ın fazlından hiçbir şeye 'güç yetirip-sahip olmadıklarını' ve fazlın muhakkak Allah'ın elinde olduğunu, onu dilediğine verdiğini bilip-öğrensin. Allah, büyük fazl (üstün lütuf ve ihsan) sahibidir.

Sura 58: Al-Mujadilah

58:1 Gerçekten Allah, esi konusunda seninle tartışan ve Allah'a şikayette bulunan (kadın)ın sözünü isitti. Allah, aranızda geçen konuşmaları isitiyordu. Süphesiz Allah, isitendir, görendir.

58:2 Sizden kadınlarına "zihar"da bulunanlar (bilsinler ki, kadınları) onların anneleri değildir. Anneleri, yalnızca kendilerini doğuranlardır. Süphesiz onlar, çirkin ve yalan söylemektedirler. Gerçekten Allah, çok affeden, çok bağışlayandır.

58:3 Kadınlarına "zihar"da bulunanlar, sonra söylediklerinden geri dönenlerin, birbirleriyle temas etmeden önce bir köleyi özgürlüğüne kavuşturmaları gerekir. İşte size bununla öğüt verilmektedir. Allah, yaptıklarınızı haber alandır.

58:4 Ancak buna (imkan) bulamayanlar (için de) birbirleriyle temas etmeden önce, kesintisiz iki ay oruç (yüklenmistir); buna güç yetiremeyenler altmış yoksulu doyursun. Bu (kolaylık), Allah'a ve O'nun Resûlü'ne iman etmeniz dolayısıyla. Bunlar, Allah'ın sınırlarıdır. Kafirler içinse acı bir azap vardır.

58:5 Gerçekten Allah'a ve Resûlü'ne karşı (onların koydukları sınırları tanımayıp kendileri sınır koymaya kalkışmakla) baskaldıranlar, kendilerinden öncekilerin alçaltılması gibi alçaltılmışlardır. Oysa Biz apaçık ayetler indirdik. Kafirler için küçültücü bir azap vardır.

58:6 Allah, hepsini dirilteceği gün, onlara neler yaptıklarını haber verecektir. Allah, onları (yaptıklarıyla bir bir) saymıstır; onlar ise onu unutmuslardır. Allah, herşeye şahid olandır.

58:7 Allah'ın göklerde ve yerde olanların tümünü gerçekten bilmekte

oldugunu görmüyor musun? (Kendi aralarında gizli toplantılar düzenleyip) Fisildasmakta olan üç kisten dördüncüleri mutlaka O'dur; besin altıncısı da mutlaka O'dur. Bundan az veya çok olsun, her nerede olsalar mutlaka O, kendileriyle beraberdir. Sonra yaptıklarını kıyamet günü kendilerine haber verecektir. Süphesiz Allah, herseyi bilendir.

58:8 'Gizli toplantıların fisildasmalarından' (kulis) men' edilip sonra men' edildikleri seye dönenleri; günah, düşmanlık ve Peygamber'e isyani (aralarında) fisildasanları görmüyor musun? Onlar sana geldikleri zaman, seni Allah'ın selamladığı biçimde selamlıyorlar. Ve kendi kendilerine: "Söylediklerimiz dolayısıyla Allah bize azap etse ya." derler. Onlara cehennem yeter; oraya gireceklerdir. Artık o, ne kötü bir gidis yeridir.

58:9 Ey iman edenler, kendi aranızda gizli konuşmalarda bulunacağınız zaman, bundan böyle günah, düşmanlık ve Peygamber'e isyani fisildasip-konusmayın; birri (iyiligi) ve takvayı konusun ve huzurunda toplanacağınız Allah'tan sakının.

58:10 Süphesiz 'gizli toplantıların fisildasmaları' (kulis), iman edenleri üzüntüye düşürmek için ancak şeytan (ürünü olan isler)dandır. Oysa Allah'ın izni olmaksızın o, onlara hiçbir seyle zarar verecek değildir. Su halde mü'minler, yalnızca Allah'a tevekkül etsinler.

58:11 Ey iman edenler, size meclislerde "Yer açın" dendiği zaman, yer açın; Allah size genişlik versin. Size: "Kalkın" denildiği zaman da kalkın. Allah, sizden iman edenleri ve kendilerine ilim verilenleri derecelerle yükseltsin. Allah, yaptıklarınızdan haberdardır.

58:12 Ey iman edenler, Peygambere gizli bir şey arzedeceğiniz zaman, gizli konuşmanızdan önce bir sadaka verin. Bu, sizin için daha hayırlı ve daha temizdir. Sayet (buna imkan) bulamazsanız, artık süphesiz Allah, çok bağışlayandır, çok esirgeyendir.

58:13 Gizli konuşmanızdan önce sadaka vermektен ürktünüz mü? Çünkü yapmadınız, Allah sizin tevbelerinizi kabul etti. Su halde namazı dosdogru kilin, zekatı verin ve Allah'a ve O'nun Resûlü'ne itaat edin. Allah, yaptıklarınızdan haberdardır.

58:14 Allah'ın kendilerine karşı gazablandığı bir kavmi veli (dost ve müttetik) edinenleri görmedin mi? Onlar, ne sizdendirler, ne onlardan. Kendileri de (açıkça gerçeği) bildikleri halde, yalan üzere yemin ediyorlar.

58:15 Allah, onlara siddetli bir azap hazırlamıştır. Doğrusu onların yaptıkları ne kötüdür.

58:16 Onlar, yeminlerini bir siper edindiler, böylece Allah'ın yolundan alıkoydular. Artık onlar için alçaltıcı bir azap vardır.

58:17 Ne malları, ne çocukları onlara Allah'a karşı hiçbir seyle yarar sağlamaz. Onlar, atesin halkıdır, içinde süresiz kalacaklardır.

58:18 Onların tümünü Allah'ın dirilteceği gün, sizlere yemin ettikleri gibi O'na da yemin edeceklerdir ve kendilerinin bir şey üzerine olduklarını sanacaklardır. Dikkat edin; gerçekten onlar, yalan söyleyenlerin ta kendileridir.

58:19 Şeytan onları sarip-kusatmıştır; böylelikle onlara Allah'ın

zikrini unutturmudur. İste onlar, şeytanin fırkasidir. Dikkat edin; süphesiz şeytanin fırkası, hüsrana uğrayanların ta kendileridir.

58:20 Hiç süphesiz Allah'a ve Resûlü'ne karşı (onların koydukları sınırları tanımayıp kendileri sınırları koymaya kalkışmakla) baskaldıranlar; iste onlar, en çok zillete düşenler arasında olanlardır.

58:21 Allah, yazmıştır: "Andolsun, ben galip geleceğim ve elçilerim de." Gerçekten Allah, en büyük kuvvet sahibidir, güçlü ve üstün olanıdır.

58:22 Allah'a ve ahiret gününe iman eden hiçbir kavim (topluluk) bulamazsin ki, Allah'a ve elçisine baskaldıran kimselerle bir sevgi (ve dostluk) bağ kurmuş olsunlar; bunlar, ister babaları, ister çocukları, ister kardeşleri, isterse kendi asiretleri (soyları) olsun. Onlar, öyle kimselerdir ki, (Allah) kalplerine imanı yazmış ve onları Kendinden bir ruh ile desteklemiştir. Onları, altlarından ırmaklar akan cennetlere sokacaktır; orda süresiz olarak kalacaklardır. Allah, onlardan razı olmuş, onlar da O'ndan razı olmuşlardır. İste onlar, Allah'ın fırkasidir. Dikkat edin; süphesiz Allah'ın fırkası olanlar, felah (umutlarını gerçekleştirip kurtuluş) bulanların ta kendileridir.

Sura 59: Al-Hashr

59:1 Göklerde ve yerde olanların tümü Allah'i tesbih etmiştir. O, üstün ve güçlü olanıdır, hüküm ve hikmet sahibidir.

59:2 Kitap Ehlinden inkar edenleri ilk sürgünde yurtlarından çıkararak O'dur. Onların çıkacaklarını siz sanmamistiniz, onlar da kalelerinin kendilerini Allah'tan koruyacağını sanmışlardı. Böylece Allah(in azabı) da, onlara hesaba katmadıkları bir yönden geldi, yüreklerine korku saldı; öyle ki evlerini kendi elleriyle ve mü'minlerin elleriyle tahrip ediyorlardı. Artık ey basiret sahipleri ibret alın.

59:3 Eger Allah, onlara sürgünü yazmamış olsaydı, muhakkak onları (yine) dünyada azaplandırırdı. Ahirette ise onlar için ateş azabı vardır.

59:4 Bu, onların Allah'a ve O'nun Resûlü'ne 'baskaldırıp ayrılık çıkarmaları' dolayısıyla'dır. Kim Allah'a baskaldırıp-ayrılık çıkarırsa, muhakkak Allah, cezası (ikabı) pek siddetli olanıdır.

59:5 Hurma ağaçlarından her neyi kesmisseniz veya kökleri üzerinde dimdik bırakmisseniz, (bu) Allah'in izniyledir ve fasık olanları alçaltması içindir.

59:6 Onlardan Allah'in elçisine verdiği "fey'e" gelince, ki siz buna karşı (bunu elde etmek için) ne at, ne deve sürdünüz. Ancak Allah, elçilerini dilediklerinin üstüne musallat kılar. Allah, herseye güç yetirendir.

59:7 Allah'in o (fethedilen) şehir halkından Resûlü'ne verdiği fey, Allah'a, Resûl'e, (ve Resûl'e) yakın akrabaları olanlara, yetimlere, yoksullara ve yolda kalmışlara aittir. Öyle ki (bu mallar ve servet) sizden zengin olanlar arasında dönüp-dolasan bir devlet olmasın. Resûl size ne verirse artık onu alın, sizi neden sakindirirsa artık ondan sakinin ve Allah'tan korkun. Süphesiz Allah, cezası (ikabı) pek siddetli olanıdır.

59:8 (Bundan başka bu mallar,) Hicret eden fakirleredir ki, onlar, Allah'tan

bir fazl (lütuf ve ihsan) arayip, Allah'a ve O'nun Resûlü'ne yardım ederlerken yurtlarından ve mallarından sürülüp-çıkarılmışlardır.

Iste bunlar, sadık olanlar bunlardır.

59:9 Kendilerinden önce o yurdu (Medine'yi) hazırlayıp imanı (gönüllerine) yerleştirenler ise, hicret edenleri severler ve onlara verilen şeylerden dolayı içlerinde bir ihtiyaç (arzusu) duymazlar. Kendilerinde bir açıklık (ihtiyaç) olsa bile (kardeslerini) öz nefislerine tercih ederler. Kim nefsinin 'cimri ve bencil tutkularından' korunmussa, iste onlar, felah (kurtuluş) bulanlardır.

59:10 Bir de onlardan sonra gelenler, derler ki: "Rabbimiz, bizi ve bizden önce iman etmiş olan kardeşlerimizi bağışla ve kalplerimizde iman edenlere karşı bir kin bırakma. Rabbimiz, gerçekten Sen, çok sefkatlisin, çok esirgeyicisin."

59:11 Münafıklık edenleri görmüyor musun ki, Kitap Ehlinde inkar eden kardeşlerine derler ki: "Andolsun, eğer siz (yurtlarınızdan) çıkarılacak olursanız, mutlaka biz de sizinle birlikte çıkarız ve size karşı olan hiç kimseye, hiçbir zaman itaat etmeyiz. "Eğer size karşı savasılırsa elbette size yardım ederiz." Oysa Allah, şahidlik etmektedir ki onlar, gerçekten yalancılardır.

59:12 Andolsun, (yurtlarından) çıkarılacak olurlarsa onlarla birlikte çıkmazlar. Onlara karşı savasılırsa da, kendilerine yardımda bulunmazlar; yardım etseler bile (arkalarına) dönüp-kaçarlar. Sonra kendilerine yardım edilmez.

59:13 Herhalde içlerinde 'dehşet ve yilginlik uyandırma bakımından' siz, Allah'tan daha çetinsiniz. Bu, şüphesiz onların 'derin bir kavrayışa sahip olmamaları' dolayısıyla böyledir.

59:14 Onlar, iyice korunmuş şehirlerde veya duvar arkasında olmaksızın sizinle toplu bir halde savasmazlar. Kendi aralarındaki çarpışmaları ise pek şiddetlidir. Sen onları birlik sanırsın, oysa kalpleri paramparçadır. Bu, şüphesiz onların akletmeyen bir kavim olmaları dolayısıyla böyledir.

59:15 Kendilerinden önce yakın geçmişte olanların durumu gibi; onlar, yaptıklarının sonucunu tadmışlardır. Onlara acı bir azap vardır.

59:16 Seytanın durumu gibi; çünkü insana "İnkâr et" dedi, inkâr edince de: "Gerçek şu ki, ben senden uzagım. Doğrusu ben, âlemlerin Rabbi olan Allah'tan korkarım" dedi.

59:17 Sonunda onların akîbetleri, şüphesiz âtesin içinde ikisinin de süresiz olarak kalıcı olmalarıdır. İste zalim olanların cezası budur.

59:18 Ey iman edenler, Allah'tan korkun. Herkes yarın için neyi takdim ettiğine baksın. Allah'tan korkun. Hiç şüphesiz Allah, yaptıklarınızdan haberdardır.

59:19 Kendileri Allah'ı unutmuş, böylece O da onlara kendi nefislerini unutturmuş olanlar gibi olmayın. İste onlar, fasık olanların ta kendileridir.

59:20 Ates halkı ile cennet halkı bir olmaz. Cennet halkı 'umduklarına kavuşup mutluluk içinde olanlardır.'

59:21 Sayet Biz bu Kur'an'ı bir dağın üzerine indirmiş olsaydık, andolsun onu Allah korkusundan saygı ile bas egmiş, parça parça olmuş

görüldün. İşte Biz, belki düşünürler diye, insanlara böyle örnekler veririz.

59:22 O Allah ki, O'ndan başka İlah yoktur. Gaybi da, müşahede edilebileni de bilendir. Rahman, Rahim olan O'dur.

59:23 O Allah ki, O'ndan başka İlah yoktur. Meliktir; Kuddûstur; Selâm'ır; Mü'mindir; Müheyminidir; Azizdir; Cebbardir; Mütekebbirdir. Allah, (müşriklerin) sirk kostuklarından çok Yücedir.

59:24 O Allah ki, Yaratan'dır, (en güzel bir biçimde) kusursuzca var edendir, 'şekil ve suret' verendir. En güzel isimler O'nundur. Göklerde ve yerde olanların tümü O'nu tesbih etmektedir. O, Aziz, Hakimdir.

Sura 60: Al-Mumtahanah

60:1 Ey iman edenler, Benim de düşmanım, sizin de düşmanınız olanları veliler edinmeyin. Siz onlara karşı sevgi yöneltiyorsunuz; oysa onlar haktan size geleni inkar etmişler, Rabbiniz olan Allah'a inanmanızdan dolayı elçiyi de, sizi de (yurtlarınızdan) sürüp-çıkarmışlardır. Eğer siz, Benim yolumda cihad etmek ve Benim rizami aramak amacıyla çıkmışsanız (nasıl) onlara karşı hala sevgi gizliyorsunuz? Ben, sizin gizlediklerinizi ve açığa vurduklarınızı bilirim. Kim sizden bunu yaparsa, artık o, elbette yolun ortasından sasirip-sapmış olur.

60:2 Eğer sizi ele geçirecek olurlarsa, size düşman kesilirler, ellerini ve dillerini kötülükle size uzatırlar. Onlar sizin inkar etmenizi içten arzu etmişlerdir.

60:3 Ne yakın akrabalarınız, ne çocuklarınız kıyamet günü size bir yarar sağlayamaz. (Allah) Sizin aranizi ayıracaktır. Allah, yaptıklarınızı görendir.

60:4 İbrahim ve onunla birlikte olanlarda size güzel bir örnek vardır. Hani kendi kavimlerine demislerdi ki: "Biz, sizlerden ve Allah'ın dışında tapıklarınızdan gerçekten uzagız. Sizi (artık) tanımayıp-inkar ettik. Sizinle aramızda, siz Allah'a bir olarak iman edinceye kadar ebedi bir düşmanlık ve bir kin bas göstermiştir." Ancak İbrahim'in babasına: "Sana bağışlanma dileyeceğim, ama Allah'tan gelecek herhangi bir şeye karşı senin için gücüm yetmez." demesi hariç. "Ey Rabbimiz, biz Sana tevekkül ettik ve 'içten Sana yöneldik.' Dönüş Sanadır."

60:5 "Rabbimiz, bizi inkar edenler için fitne (deneme konusu) kılma ve bizi bağışla Rabbimiz. Şüphesiz Sen, üstün ve güçlüsün, hüküm ve hikmet sahibisin."

60:6 Andolsun, onlarda sizlere, Allah'i ve ahiret gününü umud edenlere güzel bir örnek vardır. Kim yüz çevirecek olursa, artık şüphesiz Allah, Ganiy (hiçbir şeye ihtiyacı olmayan), Hamid (övlümeye layık olan)dir.

60:7 Belki Allah, sizlerle onlardan kendilerine karşı düşmanlık besledikleriniz arasında bir sevgi-bağı kılar. Allah, güç yetirendir. Allah, çok bağışlayandır, çok esirgeyendir.

60:8 Allah, sizinle din konusunda savasmayan, sizi yurtlarınızdan sürüp-çıkarmayanlara iyilik yapmanızdan ve onlara adaletli davranmanızdan sizi sakındırmaz. Çünkü Allah, adalet yapanları sever.

60:9 Allah, ancak din konusunda sizinle savaslanları, sizi yurtlarınızdan

sürüp-çikaranlari ve sürülüp-çikarılmaniz için arka çikanelari dost edinmenizden sakindirir. Kim onlari dost edinirse, artik onlar zalimlerin ta kendileridir.

60:10 Ey iman edenler, mü'min kadinlar hicret ederek size geldikleri zaman, onlari imtihan edin. Allah, onlarin imanlarini daha iyi bilendir. Sayet (gerçekten) mü'min kadinlar olduklarini bilip-öğrenirseniz, artik sakin onlari kafirlere geri çevirmeyin. (Çünkü) Ne bunlar onlara helaldir, ne onlar bunlara helaldir. Onlara (kafir kocalarina kendileri için) harcadiklarini verin. Onlara (hicret eden mü'min kadinlara) ücretlerini (mehirlerini) verdiginiz takdirde onlari nikahlamanizda size bir güçlük yoktur. Kafir (kadin)larin ismetlerini (nikahlarini) tutmayin ve (onlar için) harcadiklarinizi isteyin. Onlar da (mü'min kadinlara) harcadiklarini istesinler. Bu, Allah'in hükmüdür; sizin aranızda hükmeder. Allah, bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir.

60:11 Ve eger eslerinizden (kafirlere kaçmalarindan dolayi) herhangi bir sey kafirlere geçer, böylece siz de (savasta onlari yenip) ganimete kavusursanız, esleri (kaçip) gidenlere (mehir olarak) harcama yaptiklarinin bir mislini verin. Kendisi'ne iman ettiginiz Allah'tan sakinin.

60:12 Ey Peygamber, mü'min kadinlar, Allah'a hiçbir seyi ortak kosmamak, hirsizlik yapmamak, zina etmemek, çocuklarini öldürmemek, elleri ve ayaklari arasinda bir iftira düzüp-uydurmamak (gayri mesru olan bir çocuğu kocalarina dayandirmamak), ma'ruf (iyi, güzel ve yararli bir is) konusunda isyan etmemek üzere, sana biat etmek amaciyla geldikleri zaman, onlarin biatlarini kabul et ve onlar için Allah'tan magfiret iste. Süphesiz Allah, çok bagislayandır, çok esirgeyendir.

60:13 Ey iman edenler, Allah'in kendilerine karsi gazablandigi bir kavmi veli (dost ve müttelik) edinmeyin; ki onlar, kafirlerin mezar halkindan umut kesmeleri gibi ahiretten umut kesmislerdir.

Sura 61: As-Saff

61:1 Göklerde ve yerde olanlarin tümü Allah'i tesbih etmistir. O, üstün ve güçlüdür, hüküm ve hikmet sahibidir.

61:2 Ey iman edenler, yapmayacaginiz seyi neden söylersiniz?

61:3 Yapmayacaginiz seyi söylemeniz, Allah Katinda bir gazab (konusu olması) bakimindan büyüdü (büyük bir suç teskil etti).

61:4 Süphesiz Allah, Kendi yolunda, sanki birbirlerine kenetlenmis bir bina gibi saf baglayarak çarpisanlari sever.

61:5 Hani Musa, kavmine demisti ki: "Ey kavmim, gerçekten benim sizin için Allah'tan gönderilmis bir elçi olduğumu bildiginiz halde, niçin bana eziyet ediyorsunuz?" Iste onlar egrilip-sapınca Allah da onlarin kalplerini egrilip saptirmis oldu. Allah, fasik bir kavmi hidayete erdirmez.

61:6 Hani Meryem oğlu Isa da: "Ey Israilogullari, gerçekten ben, sizin için Allah'tan gönderilmis bir elçiyim. Benden önceki Tevrat'i dogrulayici ve benden sonra ismi "Ahmed" olan bir elçinin de müjdeleyicisiyim" demisti. Fakat o, onlara apaçik belgelerle gelince: "Bu,

açıkça bir büyüdür" dediler.

61:7 İslam'a çağrıldığı halde, Allah'a karşı yalan uyduranlardan daha zalim kimdir? Allah, zalim bir kavmi hidayete erdirmez.

61:8 Onlar, Allah'ın nurunu agizlarıyla söndürmek istiyorlar. Oysa Allah, Kendi nurunu tamamlayıcıdır; kafirler hoş görmese bile.

61:9 Elçilerini hidayet ve hak din üzere gönderen O'dur. Öyle ki onu (hak din olan İslam'i) bütün dinlere karşı üstün kılacaktır; müşrikler hoş görmese bile.

61:10 Ey iman edenler, sizi acı bir azaptan kurtaracak bir ticareti haber vereyim mi?

61:11 Allah'a ve O'nun Resülü'ne iman ederseniz, mallarınızla ve canlarınızla Allah yolunda mücadele ederseniz. Bu, sizin için daha hayırlıdır; eğer bilerseniz.

61:12 O da sizin günahlarınızı bağışlar, sizi altlarından ırmaklar akan cennetlere ve Adn cennetlerindeki güzel konaklara yerleştirir. İşte 'büyük mutluluk ve kurtuluş' budur.

61:13 Ve seveceğiniz bir başka (nimet) daha var: Allah'tan 'yardım ve zafer (nusret)' ve yakın bir fetih. Mü'minleri müjdele.

61:14 Ey iman edenler, Allah'ın yardımcıları olun: Meryem oğlu İsa'nın havarilere: "Allah'a (yönelirken) benim yardımcıları kimlerdir?" demesi gibi. Havariler de demislerdi ki: "Allah'ın yardımcıları bizleriz."

Böylece İsrailoğulları'ndan bir topluluk iman etmiş, bir topluluk da inkar etmişti. Sonunda Biz iman edenleri düşmanlarına karşı destekledik, onlar da üstün geldiler.

Sura 62: Al-Jumu'ah

62:1 Göklerde ve yerde olanların tümü, Melik; Kuddüs; Aziz; Hakim olan Allah'i tesbih eder.

62:2 O, ümmîler içinde, kendilerinden olan ve onlara ayetlerini okuyan, onları arındırıp-temizleyen ve onlara kitap ve hikmeti öğreten bir elçi gönderendir. Oysa onlar, bundan önce gerçekten açıkça bir sapıklık içinde idiler.

62:3 Ve henüz kendilerine ulaşip-katılmamış olan diğerlerine de (peygamber gönderilmistir); O (Allah), üstün ve güçlüdür, hüküm ve hikmet sahibidir.

62:4 Bu, Allah'ın dilediğine verdiği fazl (lütuf ve ihsan)idir. Allah, büyük fazl sahibidir.

62:5 Kendilerine Tevrat yükletilip de sonra onu (içindeki derin anlamları, hikmet ve hükümleriyle gereği gibi) yüklenmemiş olanların durumu, koskoca kitap yükü taşıyan esegin durumu gibidir. Allah'ın ayetlerini yalanlayan kavmin durumu ne kötüdür. Allah, zalim bir kavmi hidayete erdirmez.

62:6 De ki: "Ey Yahudi olanlar, eğer siz, (bütün) insanlardan ayrı olarak yalnızca sizlerin gerçekten Allah'ın velileri (dost ve sevgili kulları) olduğunuzu öne sürüyorsanız, şu halde ölümü temenni edin; eğer doğru sözlü iseniz (bunu çekinmeden yapın)."

62:7 Oysa onlar, ellerinin öne takdim ettikleri dolayısıyla bunu hiçbir zaman temenni edemezler. Allah, zalimleri bilendir.

62:8 De ki: "Elbette sizin kendisinden kaçtığınız ölüm, süphesiz sizinle karsilasip-bulusacaktır. Sonra gaybi da, müsahede edilebileni de bilen (Allah'a döndürüleceksiniz; O da size yaptıklarınızı haber verecektir."

62:9 Ey iman edenler, cuma günü namaz için çağrı yapıldığı zaman, hemen Allah'i zikretmeye kosun ve alis-verisi birakin. Eger bilerseniz, bu sizin için daha hayirlidir.

62:10 Artık namazi kilinca, yeryüzünde dagilin. Allah'in fazlını isteyip-arayın ve Allah'i çokça zikredin; umulur ki felaha (kurtulusa ve umduklarınıza) kavusmus olursunuz.

62:11 Oysa onlar (kendilerini tümüyle Allah'a ve Islam'a teslim etmeyenler) bir ticaret ya da bir eglence gördükleri zaman, (hemen) ona sökün ettiler ve seni ayakta bıraktılar. De ki: "Allah'in Katında bulunan, eglenceden ve ticaretten daha hayirlidir. Allah, rizik verenlerin en hayirlisidir."

Sura 63: Al-Munafiqun

63:1 Münafıklar sana geldikleri zaman: "Biz gerçekten şahadet ederiz ki, sen kesin olarak Allah'in elçisisin" dediler. Allah da bilir ki sen elbette O'nun elçisisin. Allah, süphesiz münafıkların yalan söylediklerine şahidlik eder.

63:2 Onlar, yeminlerini bir siper edinip Allah'in yolundan alıkoydular. Doğrusu ne kötü sey yapıyorlar.

63:3 Bu, onların iman etmeleri sonra inkar etmeleri dolayısıyla böyledir. Böylece kalplerinin üzerini mühürlemistir, artık onlar kavrayamazlar.

63:4 Sen onları gördüğün zaman cüsseli yapıları beğenini kazanmaktadır. Konuştukları zaman da onları dinlersin. (Oysa) Sanki onlar (sütun gibi) dayandırılmış ahsap-kütük gibidirler. (Bu dayanıksızlıklarından dolayı da) Her çağrıyı kendileri aleyhinde sanırlar. Onlar düşmandırlar, bu yüzden onlardan kaçınip-sakinin. Allah onları kahretsin; nasıl da çevriliyorlar.

63:5 Onlara: "Gelin Allah'in Resûlü sizin için magfîret (bağışlanma) dilesin," denildiği zaman başlarını yana çevirdiler. Sen, onların büyüklük taslamışlar olarak yüz çevirmekte olduklarını görürsün.

63:6 Senin onlar adına magfîret dilemen ile magfîret dilememen onlar için birdir. Allah, onlara kesin olarak magfîret etmeyecektir. Süphesiz Allah, fasik bir kavme hidayet vermez.

63:7 Onlar ki: "Allah'in Resûlü yanında bulunanlara hiçbir infak (harcama)da bulunmayın, sonunda dagilip gitsinler," derler. Oysa göklerin ve yerin hazineleri Allah'indir. Ancak münafıklar kavramıyorlar.

63:8 Derler ki, "Andolsun, Medine'ye bir dönecek olursak, gücü ve onuru çok olan, düskün ve zayıf olani elbette oradan sürüp-çikaracaktır." Oysa izzet (güç, onur ve üstünlük) Allah'in, O'nun Resûlü'nün ve mü'minlerindir. Ancak münafıklar bilmiyorlar.

63:9 Ey iman edenler, ne mallarınız, ne çocuklarınız sizi Allah'i zikretmekten 'tutkuya kaptırarak-alikoymasin'; kim böyle yaparsa, artık onlar hüsrana uğrayanların ta kendileridir.

63:10 Sizden birinize ölüm gelip de: "Rabbim, beni yakın bir süreye (ecele)

kadar geciktirsen ben de böylece sadaka versem ve salihlerden olsam" demezden önce, size rizik olarak verdiklerimizden infak edin.

63:11 Oysa Allah, kendi eceli gelmiş bulunan hiçbir kimseyi kesinlikle ertelemez. Allah, yaptıklarınızdan haberdardır.

Sura 64: At-Taghabun

64:1 Göklerde ve yerde olanların tümü Allah'i tesbih eder. Mülk O'nundur, hamd (övgü) de O'nundur. O, herseye güç yetirendir.

64:2 Sizi yaratan O'dur; buna rağmen sizden kiminiz kafirdir, kiminiz mü'min, Allah, yaptıklarınızı görendir.

64:3 Gökleri ve yeri hak olmak üzere yarattı ve size düzenli bir biçim (suret) verdi; suretlerinizi de güzel yaptı. Dönüş O'nadır.

64:4 Göklerde ve yerde olanların tümünü bilir; sizin saklı tuttuklarınızı da, açığa vurduklarınızı da bilir. Allah, sinelerin özünde saklı duranı bilendir.

64:5 Bundan önce inkar edenlerin haberi size gelmedi mi? İşte onlar, işlerinin vebalini taddılar. Onlara acı bir azap vardır.

64:6 Bu, kendilerine apaçık belgelerle elçiler geldiği halde "bizi bir beser mi hidayete ulaştıracağız?" demeleri ve bu yüzden inkar edip saparak yüz çevirmeleri nedeniyledir. Allah da (onlara karşı) müstagni olduğunu (hiçbir şeye ihtiyacı olmadığını) gösterdi. Allah Gani'dir, Hamid'dir.

64:7 İnkâr edenler kesin olarak diriltilmeyeceklerini öne sürdüler. De ki: "Hayır, Rabbim adına andolsun, siz, muhakkak diriltileceksiniz; sonra mutlaka yaptıklarınız size haber verilecektir. Bu da Allah'a göre oldukça kolaydır."

64:8 "Su halde Allah'a, O'nun Resûlü'ne ve indirdiğimiz nur (Kur'an)a iman edin. Allah yaptıklarınızdan haberdardır."

64:9 Sizi toplanma günü için birarada toplayacağı gün; iste bu aldanma (tegabün) günüdür. Kim Allah'a iman edip salih bir amelde bulunursa (Allah) onun kötülüklerini örter ve içinde ebedi kalıcılar olmak üzere altından ırmaklar akan cennetlere sokar. İşte büyük 'mutluluk ve kurtuluş (fevz)' budur.

64:10 İnkâr edip ayetlerimizi yalanlayanlara gelince; onlar da içinde sürekli kalıcılar olmak üzere, atesin halkıdırlar. Ne kötü bir dönüş yeridir O.

64:11 Allah'ın izni olmaksızın hiçbir musibet (hiç kimseye) isabet etmez. Kim Allah'a iman ederse, onun kalbini hidayete yöneltir. Allah, herseyi bilendir.

64:12 Allah'a itaat edin ve Resûle de itaat edin. Sayet yüz çevirecek olursanız, artık elçimiz üzerine düşen (yalnızca) apaçık bir teblig (gerçeği en yalın biçimde size iletme)dir.

64:13 Allah; O'ndan başka İlah yoktur. Öyleyse mü'minler (yalnızca) Allah'a tevekkül etsinler.

64:14 Ey iman edenler, gerçek su ki, sizin eslerinizden ve çocuklarınızdan bir kısmı sizler için (birer) düşmandırlar. Su halde onlardan sakının. Yine de affeder, hoş görür (kusurlarını yüzlerine vurmaz) ve bağışlarsanız, artık elbette Allah, bağışlayandır,

esirgeyendir.

64:15 Mallariniz ve çocuklariniz sizin için ancak bir fitne (bir deneme)dir. Allah ise, büyük ecir (en güzel karsilik) O'nun Katinda olandir.

64:16 Öyleyse güç yetirebildiginiz kadar Allah'tan korkup-sakinin, dinleyin ve itaat edin. Kendi nefsinize hayir (en büyük yarar) olmak üzere infakta bulunun. Kim nefsinin bencil-tutkularindan (ya da cimri tutumundan) korunursa; iste onlar, felah (kurtulus) bulanlardır.

64:17 Eger Allah'a güzel bir borç verecek olursanız, onu sizin için kat kat arttirir ve sizi bagislar. Allah Sekûr'dur (sükrü kabul edip çok ihsan eden), Halim'dir (cezayi vermekte acele etmeyendir).

64:18 Gaybi da, müsahele edilebileni de bilen, Aziz (üstün ve güçlü), Hakim (hüküm ve hikmet sahibi)dir.

Sura 65: At-Talaq

65:1 Ey Peygamber, kadinlari bosadiginiz zaman, iddetleri süresinde (temizlendiklerinde) bosayin ve iddeti sayin. Rabbiniz Allah'tan korkun. Onlari evlerinden çıkarmayin, onlar da çıkmasinlar; ancak açık 'çirkin bir hayasizlik' göstermeleri durumu baska. Bunlar Allah'in sinirlaridir. Kim Allah'in sinirlarini çignerse, gerçekte o, kendi nefesine zulmetmis olur. Sen bilmezsin; olabilir ki Allah, bunun arkasindan bir is (durum) olusturur.

65:2 Sonra (üç iddet bekleme) sürelerine ulastiklari zaman, artik onlari maruf (bilinen güzel bir tarz) üzere tutun, ya da maruf üzere onlardan ayrilin. İçinizden adalet sahibi iki kisiyi de sahid tutun. Sahidligi Allah için dosdogru yerine getirin. Iste bununla, Allah'a ve ahiret gününe iman edenlere öğüt verilir. Kim Allah'tan korkup-sakinirsa, (Allah) ona bir çikis yolu gösterir;

65:3 Ve onu hesaba katmadigi bir yönden riziklandirir. Kim de Allah'a tevekkül ederse, O, ona yeter. Elbette Allah, Kendi emrini yerine getirip-gerçeklestirendir. Allah, hersey için bir ölçü kilmistir.

65:4 Kadinlarinizdan artik adetten kesilmis olanlarla henüz adet görmemis bulunanlarin iddet (bekleme süre)leri, -eger süpheye düşecek olursanız (bilin ki)- üç aydir. Hamile kadinlarin bekleme-süresi ise, yüklerini birakmalari (ile biter). Kim Allah'tan korkup-sakinirsa (Allah) ona isinde bir kolaylik gösterir.

65:5 Bu, Allah'in size indirdigi emridir. Kim Allah'tan korkup-sakinirsa, Allah, kötülüklerini örter ve onun ecrini büyütür.

65:6 (Bosadiginiz) Kadinlari, gücünüz oraninda oturmakta oldugunuz yerin bir yaninda oturtun, onlara 'darlik ve sikintiya düşürmek amaciyla' zarar vermeyin. Eger onlar hamile iseler, yüklerini birakincaya (dogumlarini yapincaya) kadar onlara nafaka verin. Sayet sizler için (çocugu) emzirirlerse, onlara ücretlerini ödeyin. (Durum ve iliskilerinizi) Kendi aranızda maruf (güzellikle ve Islam'a uygun bir tarz) üzere görüsüp-konusun. Eger güçlük içine girerseniz, bu durumda (çocugu) onun (babasi) için bir baskasi emzirebilir.

65:7 Genis-imkanlari olan, nafakayi genis imkanlarina göre versin.

Rizki kisitli tutulan da, artik Allah'in kendisine verdigi kadariyla versin. Allah, hiçbir nefse ona verdiginden baskasiyla yükümlülük koymaz. Allah, bir güçlügen ardından bir kolayligi kilip-verecektir. 65:8 Ülkelere niceleleri vardir ki, Rablerinin ve O'nun elçilerinin emrine karsi gelip azmislar, böylece Biz de onlari çetin bir hesaba çekmisiz ve onlari benzeri görülmedik bir azapla azaplandirmisiz.

65:9 Artik o (ülkelerin halki), yaptigi kötülüğü taddi ve isinin sonucu bir hüsrana oldu.

65:10 Allah, onlar için siddetli bir azap hazirlamistir; öyleyse ey iman eden temiz akıl sahipleri, Allah'tan korkun. Dogrusu Allah, size bir zikir (uyaran, hatirlatan ve öğüt veren Kur'an) indirmistir.

65:11 İman edip salih amelere bulunanlari karanliklardan nura çıkarmasi için Allah'in apaçik ayetlerini size okuyan bir elçi de (gönderdik). Kim iman edip salih bir amelde bulunursa, (Allah) onu içinde süresiz kalicilar olmak üzere altından irden akan cennetlere sokar. Allah, gerçekten ona ne güzel bir rizik vermistir.

65:12 Allah, yedi göğü ve yerden de onların benzerini yarattı. Emir, bunların arasında durmadan iner; sizin gerçekten Allah'in herseye güç yetirdigini ve gerçekten Allah'in ilmiyle herseyi kusattigini bilmeniz, öğrenmeniz için.

Sura 66: At-Tahrim

66:1 Ey Peygamber, eslerinin hosnutlugunu isteyerek, Allah'in sana helal kildiklarini niçin haram kiliyorsun? Allah, çok bagislayandir, çok esirgeyendir.

66:2 Allah, yeminlerinizin (keffaretle) çözülmesini size farz (veya mesru) kildi. Allah, sizin mevlanız (sahibiniz, yardimciniz)dir. O, bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir.

66:3 Hani Peygamber, eslerinden bazilarina gizli bir söz söylemistir. Derken o (eslerinden biri), bunu haber verip Allah da ona bunu açiga vurunca, O da (Peygamber) bir kismini açıklamis bir kismini (söylemekten) vazgeçmistir. Sonunda haberi verince (esi) demisti ki: "Bunu sana kim haber verdi?" O da: "Bana bilen, (herseyden) haberdar olan (Allah) haber verdi" demisti.

66:4 Eger sizler (Peygamberin iki esi) Allah'a tevbe ederseniz (ne güzel); çünkü kalpleriniz egrilik gösterdi. Yok eger ona karsi birbirinize destekçi olmaya kalkisirsanız, artik Allah, onun mevlasıdır; Cibril ve mü'minlerin salih olan(lar)i da. Bunların arkasından melekler de onun destekçisidirler.

66:5 Belki onun Rabbi, -eger o sizi bosayacak olursa- ona yerinize sizlerden daha hayirli Müslüman, mü'min, gönülden itaat eden, tevbe eden, ibadet eden, oruç tutan dul ve bakire esler' verir.

66:6 Ey iman edenler, kendinizi ve yakınlarınızı atesten koruyun ki onun yakiti insanlar ve taslardır; üzerinde oldukça sert, güçlü melekler vardır. Allah kendilerine neyi emretmisse ona isyan etmezler ve emredildiklerini yerine getirirler.

66:7 Ey inkar edenler, bugün özür beyan etmeyin. Siz ancak

yaptıklarınızla cezalandırılıyorsunuz.

66:8 Ey iman edenler, Allah'a kesin (nasuh) bir tevbe ile tevbe edin. Olabilir ki, Allah sizin kötülüklerinizi örter ve altından ırmaklar akan cennetlere sokar. O gün Allah, Peygamberi ve onunla birlikte iman edenleri küçük düşürmeyecektir. Nurları, önlerinde ve sağ yanlarında kosar-parıldar. Derler ki: "Rabbimiz nurumuzu tamamla, bizi bağışla. Süphesiz Sen, herseye güç yetirensin."

66:9 Ey Peygamber, kafirlere ve münafıklara karşı cihad et ve onlara karşı 'sert ve caydırıcı' davran. Onların barınma yeri cehennemdir. Ne kötü bir dönüş yeridir o.

66:10 Allah, inkar edenlere, Nuh'un esini ve Lut'un esini örnek verdi. İkisi de, kullarımızdan salih olan iki kulumuzun nikahları altındaydı; ancak onlara ihanet ettiler. Bundan dolayı, (kocaları) kendilerine Allah'tan gelen hiçbir şeyle yarar sağlamadılar. İkisine de: "Atese diğer girenlerle birlikte girin" denildi.

66:11 Allah, iman edenlere de Firavun'un karısını örnek verdi. Hani demisti ki: "Rabbim bana Kendi Katında, cennette bir ev yap; beni Firavun'dan ve onun yaptıklarından kurtar ve beni o zalimler topluluğundan da kurtar."

66:12 İmran'ın kızı Meryem'i de. Ki o kendi irzini korumustu. Böylece Biz ona ruhumuzdan üfledik. O da Rabbinin kelimelerini ve kitaplarını tasdik etti. O, (Rabbine) gönülden bağlı olanlardandı.

Sura 67: Al-Mulk

67:1 Mülk elinde bulunan (Allah) ne Yücedir. O, herseye güç yetirendir.

67:2 O, amel (davranış ve eylem) bakımından hanginizin daha iyi (ve güzel) olacağını denemek için ölümü ve hayatı yarattı. O, üstün ve güçlü olandır, çok bağışlayandır.

67:3 O, biri diğeriyle 'tam bir uyum' (mutabakat) içinde yedi gök yaratmış olandır. Rahman (olan Allah)ın yaratmasında hiçbir 'çeliski ve uygunsuzluk' (tefavüt) göremezsin. İste gözü(nü) çevirip-gezdir; herhangi bir çatlaklık (bozukluk ve çarpıklık) görüyor musun?

67:4 Sonra gözünü iki kere daha çevirip-gezdir; o göz (uyumsuzluk bulmaktan) umudunu kesmiş bir halde bitkin olarak sana dönecektir.

67:5 Andolsun, Biz en yakın olan göğü (dünya gögünü) kandillerle süsleyip-donattık ve bunları, şeytanlar için taslama-birimleri (rücüm) kıldık. Onlar için çilginca yanan ateşin azabını hazırladık.

67:6 Rablerini inkar edenler için cehennem azabı vardır. Ne kötü dönüş yeridir o.

67:7 İçine atıldıkları zaman, kaynayıp-feveran ederken onun korkunç homurtusunu isitirler.

67:8 Öfkesinin-siddetinden neredeyse patlayıp parçalanacak. Her bir grup içine atıldığında, bekçileri onlara sorar: "Size bir uyarıcı gelmedi mi?"

67:9 Onlar: "Evet" derler. "Bize gerçekten bir uyarıcı geldi. Fakat biz yalanladık ve: "Allah hiçbir şey indirmedir, siz yalnızca büyük bir sapmışlık içindesiniz, dedik."

67:10 Ve derler ki: "Eğer dinlemiş olsaydık ya da akıl etmiş olsaydık,

su çilginca yanan atesin halki arasinda olmayacaktik."

67:11 Böylece kendi günahlarini itiraf ettiler. Çilginca yanan atesin halkina (Allah'in rahmetinden) uzaklik olsun.

67:12 Gerçek su ki, Rablerinden gayb ile (O'nu görmedikleri halde) içleri titreyerek-korkanlara gelince; onlar için bir magfiret (bagislanma) ve büyük bir ecir vardır.

67:13 Sözüünüzü ister gizleyin, ister açığa vurun. Süphesiz O, sinelerin özünde sakli durani bilendir.

67:14 O, yarattigini bilmez mi? O, Latif'tir; Habir'dir.

67:15 Sizin için, yeryüzüne boyun egdiren O'dur. Su halde onun omuzlarında yürüyün ve O'nun rizkindan yiyin. Sonunda gidis O'nadır.

67:16 Gökte olanin sizi yere geçirmeyeceginden emin misiniz? Bir bakmissiniz ki, o (yeryüzü) sallanip-çalkalanmaktadır.

67:17 Yoksa gökte olanin üzerinize 'tas yagdiran (firtinali) bir rüzgar' göndermeyeceginden emin misiniz? Siz o takdirde Benim uyardim nasilmis bilip-öğreneceksiniz.

67:18 Andolsun, kendilerinden öncekiler de yalanladi. Fakat Beni inkar (etmelerine karsilik verdigim azap) nasilmis?

67:19 Onlar, üstlerinde dizi dizi kanat açip kapayarak uçan kuslari görmüyorlar mi? Onlari Rahman (olan Allah'tan) baskasi (boslukta) tutmuyor. Süphesiz O, herseyi hakkiyla görendir.

67:20 Rahmana karsi size yardim edecek olan kimmis? Su sizin ordunuz mu? Kafirler yalnızca bir gurur (kesin bir aldanis) içindedirler.

67:21 Eger O, rizkini tutsa (vermese), rizkinizi verecek olan kimmis? Hayir; onlar, bir azginlik ve nefret içinde inatla direniyorlar.

67:22 Su halde yüzükoyun sürünerek yürüyen mi daha çok hidayete erer, yoksa dosdogru yol üzerinde dümdüz yürümekte olan mi?

67:23 De ki: "Sizi inisa eden (yaratana), size kulak, gözler ve gönüller veren O'dur. Ne az sükre diyorsunuz?"

67:24 De ki: "Sizi yeryüzünde üretip-türeten O'dur. Siz O'na toplanip götürüleceksiniz."

67:25 Derler ki: "Eger dogru söylüyorsanız, su tehdit (ettiginiz azap) ne zamanmis?"

67:26 De ki: "(Bununla ilgili) Bilgi ancak Allah'in Katindadir. Ben ancak apaçik bir uyariciyim."

67:27 Nihayet onu pek yakinda gördüklerinde, o inkar edenlerin yüzleri kötülesip-karardi. Ve: "Iste bu, sizin (gerçeklesmeyecek diye) öne sürüp durdugunuz seydir" denildi.

67:28 De ki: "Haber verir misiniz; eger Allah, beni ve benimle birlikte olanlari yikima ugratir ya da bizi esirgerse, (peki) bu durumda kafirleri aci bir azaptan kurtaracak olan kimdir?"

67:29 De ki: "O (Allah) Rahman olan (esirgeyen koruyan)dir; biz O'na iman ettik ve O'na tevekkül ettik. Artik siz kimin açık bir sapmislik içinde oldugunu pek yakinda bileceksiniz."

67:30 De ki: "Haber verin; eger suyunuz yerin dibine göçüverecek olsa, bu durumda kim size bir akar su kaynagi getirebilir?"

Sura 68: Al-Qalam

- 68:1 Nun. Kaleme ve satir satir yazdiklarina andolsun.
68:2 Sen, Rabbinin nimetiyle bir mecnun degilsin.
68:3 Gerçekten senin için kesintisi olmayan bir ecir vardır.
68:4 Ve süphesiz sen, pek büyük bir ahlak üzerindesin.
68:5 Artık yakında göreceksin ve onlar da görecekler.
68:6 Sizden, hanginizin 'fitneye tutulup-çıldirdigini.'
68:7 Elbette senin Rabbin, kimin Kendi yolundan sasirip-saptigini daha iyi bilendir; ve kimin hidayete erdigini de daha iyi bilendir.
68:8 Su halde yalanlayanlara itaat etme.
68:9 Onlar, senin kendilerine yaranmani (uzlasmani) arzu ettiler; o zaman onlar da sana yaranip-uzlasacaklardi.
68:10 Sunlarin hiçbirine itaat etme: Yemin edip duran, asagilik,
68:11 Alabildigine ayiplayip kötüleyen, söz getirip götüreren (gizlilik içinde söz ve haber tasiyan),
68:12 Hayri engelleyip sürdüren, saldirgan, olabildigince günahkar,
68:13 Zorba-saygisiz, sonra da kulagi kesik;
68:14 Mal (servet) ve çocuklar sahibi oldu diye,
68:15 Kendisine ayetlerimiz okundugu zaman: "(Bunlar) Eskilerin uydurma masallaridir" diyen.
68:16 Yakında Biz onun hortumu (burnu) üzerine damga vuracagiz.
68:17 Gerçek su ki, Biz o bahçe sahiplerine bela verdigimiz gibi, bunlara da bela verdik. Hani onlar, sabah vakti (erkenden ve kimseye haber vermeden) onu (bahçeyi) mutlaka devsireceklerine dair and içmişlerdi.
68:18 (Bu konuda) Hiçbir istisna yapmıyorlardi.
68:19 Fakat onlar, uyuyorlarken, Rabbin tarafından dolasip-gelen bir bela' onun üstünü sarip-kusativerdi.
68:20 Sonunda (bahçe) kökünden kuruyup-kap kara kesildi.
68:21 Nihayet sabah vakti birbirlerine seslendiler.
68:22 "Eger ürününüzü devsirecekseniz erkence kalkip-çikin."
68:23 Derken, aralarında fisildasarak çikip-gittiler:
68:24 "Bugün sakın oraya hiçbir yoksul girip de karsınıza çıkmasin."
68:25 (Yoksullari) Engellemeye güçleri yetebilirmiş gibi erkenden gittiler.
68:26 Ama onu görünce: "Muhakkak biz (gidecegimiz yeri) sasirmisiz" dediler.
68:27 "Hayir, biz (herseyden ve bütün servetimizden) yoksun bırakıldik."
68:28 (İçlerinde) Mutedil olan biri dedi ki: "Ben size dememis miydim? (Allah'i) Tesbih edip yüceltmeniz gerekmez miydi?"
68:29 Dediler ki: "Rabbimiz Seni tesbih eder, yüceltiriz; gerçekten bizler zalim imisiz."
68:30 Simdi birbirlerine karsi kendilerini kinamaya basladilar.
68:31 "Yaziklar bize, gerçekten bizler azginmisiz" dediler.
68:32 "Belki Rabbimiz, onun yerine daha hayirlisini verir; süphesiz biz, yalnızca Rabbimiz'e ragbet eden kimseleriz."
68:33 Iste azap böyledir. Ahiret azabi ise, muhakkak çok daha büyüktür; bir bilseler.

68:34 Dogrusu, muttaki olanlar için Rableri Katında nimetlerle donatılmış cennetler vardır.

68:35 Öyleyse, Müslümanları suçlu-günahkar olanlar gibi (esit) kılar mıyız?

68:36 Size ne oluyor? Nasıl hüküm veriyorsunuz?

68:37 Yoksa (elinizde) ders okumakta olduğunuz bir kitap mı var?

68:38 İçinde, neyi seçip-begenirseniz, mutlaka sizin olacak diye.

68:39 Yoksa sizin için üzerimizde kıyamete kadar sürüp gidecek bir yemin mi var ki siz ne hüküm verirseniz o, mutlaka sizin kalacak, diye.

68:40 Onlara sor: "Hangisi bunun savunuculuğunu yapacak?"

68:41 Yoksa onların ortakları mı var? Su halde eğer doğru sözlü kimselerse, ortaklarını getirsinler.

68:42 Ayagın üstünden (örtünün) açılacağı ve onların secdeye çağrılacakları gün, artık güç yetiremezler.

68:43 Gözleri 'korkudan ve dehsetten düşük', kendilerini de zillet sarıp-kusatmış. Oysa onlar, (daha önce) sapaşaglam iken secdeye davet edilirdiler.

68:44 Artık bu sözü yalan sayanı sen Bana bırak. Biz onları, bilmeyecekleri bir yönden derece derece (azaba) yaklaştıracamız.

68:45 Ben, onlara süre tanıyorum. Elbette Benim düzenim (cezalandırmam) sapaşaglamdır.

68:46 Sen, onlardan bir ücret mi istiyorsun ki, onlar, haksız bir borçtan dolayı ağır bir yük altında kalmışlar?

68:47 Yoksa gayb (görünmeyenin bilgisi) onların yanında midir ki, kendileri yazıp duruyorlar?

68:48 Şimdi sen, Rabbinin hükmüne sabret ve balık sahibi (Yunus) gibi olma; hani o, içi kahir dolu olarak (Rabbine) çağrıda bulunmuştu.

68:49 Eger Rabbinden bir nimet ona ulaşmasaydı, mutlaka yerilmiş ve çıplak bir durumda (karaya) atılmış olacaktı.

68:50 Fakat Rabbi onu seçti ve onu salih olanlardan kıldı.

68:51 O inkar edenler, zikri (Kur'an'ı) isittikleri zaman, seni neredeyse gözleriyle devireceklerdi. "O, gerçekten bir delidir" diyorlar.

68:52 Oysa o (Kur'an), alemlere bir zikir (öğüt, hatırlatma, hüküm ve üstün bir şeref)den başka bir şey değildir.

Sura 69: Al-Haqqah

69:1 'Elbette gerçekleşecek olan' (kiyamet).

69:2 Nedir o 'muhtakkak gerçekleşecek olan?'

69:3 O gerçekleşecek olanı (kiyameti) sana bildiren nedir?

69:4 Semud ve Ad (toplumları), karia'yi yalan söylediler.

69:5 Bu nedenle Semud (halkı), korkunç bir sesle helak edildi.

69:6 Ad (halkı)a gelince; onlar da, ugultu yüklü, azgın bir kasırga ile helak edildiler.

69:7 (Allah) Onu, yedi gece ve sekiz gün, aralık vermeksizin üzerlerine musallat etti. Öyle ki, o kavmin, orada sanki içi kof hurma kütükleriymiş gibi çarpılıp yere yıkıldığını görürsün.

69:8 Şimdi onlardan hiç arta kalan (bir şey) görüyor musun?

69:9 Firavun (kavmi), ondan öncekiler ve yerle bir olan şehirler (halkı da hep) o hata ile (tarih sahnesine) geldiler.

69:10 Böylece Rablerinin elçisine isyan ettiler. Bu yüzden onları, siddeti gittikçe artan bir yakalayışla yakaladı.

69:11 Gerçek şu ki, su taşıdığı zaman, o gemide Biz sizi tasdik;

69:12 Öyle ki, onu sizlere bir ibret (hatırlatma ve öğüt) kılalım. 'Gerçeği belleyip kavrayabilen' kullar da onu belleyip-kavrasın.'

69:13 Artık sur'a tek bir üfürülüşle üfürüleceği.

69:14 Yeryüzü ve dağlar yerlerinden oynatılıp kaldırılacağı, ardından tek bir çarpma ile birbirlerine çarpılıp parça parça olacağı zaman.

69:15 İşte o gün, vakia (bir gerçek olan kıyamet) artık vukubulmuş (gerçekleşmiş)tur.

69:16 Gök yarılıp-çatlamıştır; artık o gün, 'sarkmış-za'fa ugramıştır.'

69:17 Melek(ler) ise, onun çevresi üzerindedir. O gün, Rabbinin arsini onların da üstünde sekiz (melek) tasir.

69:18 Siz o gün arz olunursunuz; sizden yana hiçbir gizli (sey), gizli kalmaz.

69:19 Artık kitabı sağ-eline verilen kişi, der ki: "Alın, kitabımı okuyun."

69:20 "Çünkü ben, gerçekten hesabıma kavuşacağımı sanmış (anlamış)tim."

69:21 Artık o, hosnut bir yasama içindedir.

69:22 Yüksek bir cennette.

69:23 Devsirilecek (meyve ve essiz ürün)leri pek yakındır.

69:24 "Geride kalan günlerde, 'pesin olarak sunduklarınıza karşılık olmak üzere,' afiyetle yiyin ve için."

69:25 Kitabı sol eline verilen ise; o da, der ki: "Bana keske kitabım verilmeseydi."

69:26 "Hesabımı hiç bilmeseydim."

69:27 "Keske o (ölüm herseyi) kesip bitirseydi."

69:28 "Malim bana hiçbir yarar sağlayamadı."

69:29 "Güç ve kudretim yok olup gitti."

69:30 (Allah buyruk verir:) "Onu tutuklayın, hemen bağlayın."

69:31 "Sonra çilgin alevlerin içine atın."

69:32 "Daha sonra onu, uzunluğu yetmiş arsin olan bir zincire vurup gönderin."

69:33 "Çünkü, o, büyük olan Allah'a iman etmiyordu."

69:34 "Yoksula yemek vermeye destekçi olmazdı."

69:35 "Bundan dolayı bugün, kendisine hiçbir sıcak dost yoktur."

69:36 "Irin ve kan karışımından başka bir yemek yoktur."

69:37 "Bunu da, hata edenlerden baskası yemez."

69:38 Hayır; gördüklerinize yemin ederim,

69:39 Görmediklerinize de.

69:40 Hiç süphesiz o (Kur'an), şerefli bir elçinin kesin sözüdür.

69:41 O, bir sairin sözü değildir. Ne az inanıyorsunuz?

69:42 Bir kahinin de sözü değildir. Ne az öğüt alıp-düşünüyorsunuz?

69:43 Alemlerin Rabbinden bir indirilmedi.
69:44 Eger o, Bize karsi bazi sözlere uydurup-söylemiş olsaydı.
69:45 Muhakkak onun sağ-elini (bütün güç ve kudretini)
çekip-aliverirdik.
69:46 Sonra onun can damarını elbette keserdik.
69:47 O zaman, sizden hiç kimse araya girerek bunu kendisinden
engelleyip-uzaklastıramazdı.
69:48 Çünkü o (Kur'an, Allah'tan sakınan) muttakiler için bir öğüttür.
69:49 Elbette Biz, içinizde yalanlayanların bulunduğunu biliyoruz.
69:50 Gerçekten o (Kur'an), kafirler için bir hasrettir.
69:51 Ve şüphesiz o, kesin bir gerçektir (hakku'l-yakîn).
69:52 Öyleyse, büyük Rabbini ismiyle tesbih et.

Sura 70: Al-Ma'arij

70:1 İstekte bulunan biri, (muhakkak) gerçekleşecek olan bir azabi istedi.
70:2 Kafirler için olan bu (azabi) geri çevirecek yoktur.
70:3 (Bu azap) Yüce makamlar sahibi olan Allah'tandır.
70:4 Melekler ve Ruh (Cebrail), ona, süresi elli bin yıl olan bir günde
çıkabilmektedir.
70:5 Su halde, güzel bir sabir (göstererek) sabret.
70:6 Çünkü, gerçekten onlar, bunu uzak görüyorlar.
70:7 Biz ise, onu pek yakın görüyoruz.
70:8 Gökyüzünün erimis maden gibi olacağı gün;
70:9 Dağlar da (etrafa uçmuş) rengarenk yün gibi olacak.
70:10 (Böyle bir günde) Hiçbir yakın dost bir yakın dostu sormaz.
70:11 Onlar birbirlerine gösterilirler. Bir suçlu-günahkar, o günün
azabına karşılık olmak üzere, oğullarını fidye olarak vermek ister;
70:12 Kendi esini ve kardeşini,
70:13 Ve onu barındıran asiretini de;
70:14 Yeryüzünde bulunanların tümünü (verse de); sonra bir kurtulsa.
70:15 Hayir; (hiçbiri kabul edilmez). Doğrusu o (cehennem), çayır çayır
yanmakta olan atestir:
70:16 Basın derisini kavurup-soyar.
70:17 Yüz çevirip arkasını döneni çağırır-durur.
70:18 (Durmaksızın mal ve servet) Toplayıp bir yerde (üstüste) yigmakta
olani.
70:19 Gerçekten, insan, 'bencil ve haris' olarak yaratıldı.
70:20 Kendisine bir ser (kötülük) dokunduğu zaman feryadı basar.
70:21 Ona bir hayir dokunduğunda engelleyici olur (veya cimrilik eder).
70:22 Ancak namaz kılanlar hariç;
70:23 Ki onlar, namazlarında sürekli dirler.
70:24 Ve onların mallarında belirli bir hak vardır:
70:25 Yoksul ve yoksun olan(lar) için.
70:26 Onlar, din gününü tasdik etmektedirler.
70:27 Rablerinin azabına karşı (daimi) bir korku duymaktadırlar.
70:28 Şüphesiz Rablerinin azabından emin olunamaz.
70:29 Ve onlar, irzlerini (ferç) korurlar;

70:30 Ancak kendi esleri ya da sag ellerinin malik oldugu baska; çünkü onlar (bunlardan dolayı) kinanmazlar.
70:31 Fakat bunun ötesini arayanlar, artık onlar siniri çigneyenlerdir.
70:32 (Bir de) Onlar, kendilerine verilen emanete ve verdikleri ahde (harfiyyen) riayet edenlerdir.
70:33 Sahidliklerinde dosdogru davrananlardır.
70:34 Namazlarini (titizlikle) koruyanlardır.
70:35 Iste onlar, cennetler içinde agirlananlardır.
70:36 Simdi inkar edenlere ne oluyor ki, boyunlarini sana uzatip kosuyorlar.
70:37 Sag yandan ve sol yandan bölükler halinde.
70:38 Onlardan her biri, nimetlerle donatilmis cennete girecegini mi umuyor (tamah ediyor)?
70:39 Hayir; dogrusu Biz onlari bildikleri seyden yarattik.
70:40 Artik, dogularin ve batilarin Rabbine yemin ederim; Biz gerçekten güç yetireniz;
70:41 Onlarin yerine kendilerinden daha hayirlilarina getirip-degistirmeye. Üstelik Bizim önümüze geçilemez.
70:42 Su halde sen, kendilerine vadedilen (azap) günlerine kavusuncaya kadar onlari birak; dalip-oynasinlar, oyalansinlar.
70:43 Kabirlerinden kosarcasına çikarilacaklari gün, sanki onlar dikili birseye yönelmis gibidirler.
70:44 Gözleri 'korkudan ve dehsetten düşük' yüzlerini de bir zillet kaplamis; iste bu, kendilerine vadedilmekte olan (kiyamet ve azap) günüdür.

Sura 71: Nuh

71:1 Süphesiz, Biz Nuh'u; "Kavmini, onlara aci bir azap gelmeden evvel uyar" diye kendi kavmine (peygamber olarak) gönderdik.
71:2 O da dedi ki: "Ey Kavmim, gerçek su ki, ben size (gönderilmis) apaçik bir uyariciyim."
71:3 "Allah'a kulluk edin, O'ndan korkun ve bana itaat edin."
71:4 "Ki günahlarinizi bagislasin ve sizi adi konulmus bir ecele kadar ertelesin. Elbette Allah'in eceli geldiği zaman, o ertelenmez. Bir bilmiş olsaydiniz."
71:5 Dedi ki: "Rabbim, gerçekten kavmimi gece ve gündüz davet edip-durdum."
71:6 "Fakat davet etmem, bir kaçistan baskasini arttirmadi."
71:7 "Dogrusu ben, onlari bagislaman için her davet edisimde, onlar parmaklarini kulaklarina tikadilar, örtülerini baslarina çektiler ve büyüklük tasladikça büyüklük gösterip-direttiler."
71:8 "Sonra onlari açıktan açığa davet ettim."
71:9 "Daha sonra (davami) onlara açıkça ilan ettim ve kendilerine gizli gizli yollarla yanasmak istedim."
71:10 "Bundan böyle" dedim. "Rabbinizden magfiret isteyin; çünkü gerçekten O, çok bagislayandır.
71:11 "(Öyle yapin ki,) Üzerinize gökten saganak (bol miktarda yagmur) yagdirsin."

71:12 "Size mallar ve çocuklarla yardımında bulunsun. Size (ürün yüklü) bağlar-bahçeler versin, ırmaklar da versin."
71:13 "Size ne oluyor ki, Allah'tan bir vakari ummuyorsunuz?"
71:14 "Oysa O, sizi gerçekten tavir tavir yaratmıştır."
71:15 "Görmüyor musunuz; Allah, yedi göğü birbirleriyle bir uyum (mutabakat) içinde yaratmıştır?"
71:16 "Ve ayı bunlar içinde bir nur kilmis, güneşi de (aydinlatıcı ve yakıcı) bir kandil yapmıştır."
71:17 "Allah, sizi yerden bir bitki (gibi) bitirdi."
71:18 "Sonra sizi yine oraya geri çevirecek ve sizi (diriltici) bir çıkarısla diriltip-çıkacaktır."
71:19 "Allah, yeri sizin için bir yaygi kildi."
71:20 "Öyle ki, onun içinde geniş yollarında gezip-dolasırsınız, diye."
71:21 Nuh: "Rabbim, gerçekten onlar bana isyan ettiler; mal ve çocukları kendisine ziyandan başka bir şeyi artırmayan kimselere uydular."
71:22 "Ve büyük büyük hileli-düzenler kurdular."
71:23 "Ve dediler ki: Kendi ilahlarınızı bırakmayın; bırakmayın ne Vedd'i, ne Suva'i, ne Yegus'u, ne Ye'uk'u ve ne de Nesr'i."
71:24 "Böylece onlar, çoğu kimseyi sasirtip-saptırdılar. Sen de o zalimlere sapıklıktan baskasını arttırma."
71:25 Bunlar, hataları dolayısıyla suda boguldular, sonra atese sokuldular. O zaman da Allah'in disında hiçbir yardımcı bulamadılar.
71:26 Nuh "Rabbim, yeryüzünde kafirlerden yurt edinen hiç kimseyi bırakma." dedi.
71:27 "Çünkü Sen onları bırakacak olursan, Senin kullarını sasirtip-saptırırlar ve onlar, kötülükten siniri asan (facir'den) kafirden baskasını dogurmazlar."
71:28 "Rabbim, beni, annemi, babami, mü'min olarak evime gireni, iman eden erkekleri ve iman eden kadınları bağışla. Zalimlere yıkımdan baskasını arttırma."

Sura 72: Al-Jinn

72:1 De ki: "Bana gerçekten su vahyolundu: Cinlerden bir grup dinleyip de söyle demisler: -Dogrusu biz, (büyük) hayranlık uyandıran bir Kur'an dinledik"
72:2 "O (Kur'an), 'gerçeğe ve dogruya' yöneltip-iletıyor. Bu yüzden ona iman ettik. Bundan böyle Rabbimiz'e hiç kimseyi ortak kosmayacağız."
72:3 Elbette, Rabbimiz'in sani Yücedir. O, ne bir es edinmiştir, ne de bir çocuk."
72:4 "Dogrusu su: Bizim beyinsizlerimiz, Allah'a karsi 'bir sürü saçma seyler' söylemişler."
72:5 "Oysa biz, insanların ve cinlerin Allah'a karsi asla yalan söylemeyeceklerini sanmistik."
72:6 "Bir de su gerçek var: Insanlardan bazı adamlar, cinlerden bazı adamlara siginirlardı. Öyle ki, onların azginliklerini arttırirlardı."
72:7 "Ve onlar, sizin de sandiginiz gibi Allah'in hiç kimseyi kesin

olarak diriltmeyeceğini sanmışlardı."

72:8 "Dogrusu biz göğü yokladık; fakat onu güçlü koruyucular ve sihablarla kaplı (doldurulmuş) bulduk."

72:9 "Oysa gerçekte biz, dinlemek için onun oturma yerlerinde otururduk. Ama şimdi kim dinleyecek olsa, (hemen) kendisini izleyen bir sihab bulur."

72:10 "Dogrusu bilmiyoruz; yeryüzünde olanlara bir kötülük mü istendi, yoksa Rableri kendileri için (dogruya iletici) bir hayir mi diledi?"

72:11 "Gerçek su ki, bizden salih olanlar vardır ve bunun dışında (ya da aşağısında) olanlar da. Biz türlü türlü yolların fırkaları olmusuz."

72:12 "Biz şüphesiz, Allah'i yeryüzünde asla aciz bırakamayacağımızı, kaçmak suretiyle de O'nu hiçbir şekilde aciz bırakamayacağımızı anladık."

72:13 "Elbette biz, o yol gösterici (Kur'an'i) isitince, ona iman ettik. Artık kim Rabbine iman ederse, o ne (ecrinin) eksileceğinden korkar ve ne de haksızlığa uğrayacağından."

72:14 "Ve elbette bizden Müslüman olanlar da var, zulmedenler de. İşte (Allah'a) teslim olanlar, artık onlar 'gerçeği ve dogruyu' araştırıp-bulanlardır."

72:15 Zulmedenler ise, onlar da cehennem için odun olmuşturlar.

72:16 Eger onlar (insanlar ve cinler), yol üzerinde 'dosdogru bir istikamet tuttursalardı', mutlaka Biz onlara bol miktarda su içirir (tükenmez bir rizik ve nimet verir)dik.

72:17 Ki, kendilerini bununla denemek için. Kim Rabbinin zikrinden yüz çevirirse, (Allah), onu 'gittikçe siddeti artan' bir azaba sürükler.

72:18 Şüphesiz mescidler, (yalnızca) Allah'a aittir. Öyleyse, Allah ile beraber başka hiçbir şeye (ve kimseye) kulluk etmeyin (dua etmeyin, tapmayın).

72:19 Su bir gerçek ki, Allah'in kulu (olan Muhammed,) O'na dua (ibadet ve kulluk) için kalktığında, onlar (müşrikler,) neredeyse çevresinde keçeleseceklerdi.

72:20 De ki: "Ben gerçekten, yalnızca Rabbime dua ediyorum ve O'na hiç kimseyi (ve hiçbir şeyi) ortak kosmuyorum."

72:21 De ki: "Dogrusu ben, sizin için ne bir zarar, ne de bir yarar (irsad) sağlayabilirim."

72:22 De ki: "Muhakkak beni Allah'tan (gelebilecek bir azaba karşı) hiç kimse asla kurtaramaz ve O'nun dışında asla bir sığınak da bulamam."

72:23 "(Benim görevim,) Yalnızca Allah'tan olani ve O'nun gönderdiklerini teblig etmektir. Kim Allah'a ve O'nun elçisine isyan ederse, içinde ebedi kalıcılar olmak üzere onun için cehennem atesi vardır."

72:24 Sonunda onlar, kendilerine vadedilene gördükleri zaman, yardımcı olmak bakımından kim daha zayıfımsı ve sayı bakımından kim daha azımsı artık öğrenmiş olacaktırlar."

72:25 De ki: "Bilmiyorum, size vadedilen (kiyamet ve azap) yakın mı, yoksa Rabbin onun için uzun bir süre mi koymuştur?"

72:26 O, gaybi bilendir. Kendi gaybini (görülmez bilgi hazinesini) kimseye açık tutmaz (ona muttali kılmaz.)

72:27 Ancak elçileri (peygamberleri) içinde razı olduğu (seçtikleri kimseler) başka. Çünkü O, bunun önüne ve arkasına izleyici (gözetleyici)ler diler.

72:28 Öyle ki onların, Rablerinden gelen risaleti (insanlara gönderilenleri) tebliğ ettiklerini bilsin. (Allah,) onların nezdinde olanları sarıp-kusatmış ve herseyi sayı olarak da sayıp-tespit etmiştir.

Sura 73: Al-Muzzammil

73:1 Ey örtüsüne bürünen,

73:2 Az bir kısmı hariç olmak üzere, geceleyin kalk:

73:3 (Gecenin) Yarısı kadar. Ya da ondan biraz eksilt.

73:4 Veya üzerine ilave et. Ve Kur'an'ı belli bir düzen içinde (tertil üzere) oku.

73:5 Gerçek su ki, biz senin üzerine 'oldukça ağır' bir söz (vahy) bırakacağız.

73:6 Doğrusu gece nesesi (gece ibadeti, insanın iç dünyasında uyandırdığı) etki bakımından daha kuvvetli, okumak bakımından daha sağlamdır.

73:7 Çünkü gündüz, senin için uzun uğrasılar vardır.

73:8 Rabbinin ismini zikret ve herseyden kendini çekerek yalnızca O'na yönel.

73:9 (Allah,) Dogunun ve batının Rabbidir. O'ndan başka İlah yoktur. Su halde (yalnızca) O'nu vekil tut.

73:10 Onların demelerine karşı sen sabret ve onlardan güzel bir ayrılma tarzıyla (düşünce ve eylem bakımından köklü bir tutum) ile kopup-ayrıl.

73:11 Yalanlamakta olan nimet (refah ve servet) sahiplerini sen Bana bırak ve onlara az bir süre tani.

73:12 Çünkü Bizim yanımızda bukağılar ve çayır çayır yanan bir ateş vardır:

73:13 Boğazi tikayıp kalan bir yemek ve acı bir azap vardır.

73:14 (Öyle) Bir gün ki, yeryüzü ve dağlar titremeye-tutulur ve dağlar göçüveren bir kum yığını olur.

73:15 Süphesiz size, üzerinize şahid olacak bir elçi gönderdik; Firavun'a bir elçi gönderdiğimiz gibi.

73:16 Fakat Firavun elçiye isyan etti, Biz de onu pek vahim bir tarzda (azapla) yakalayiverdik.

73:17 Eğer inkar edecek olursanız, çocukların saçlarını ağartan bir günde kendinizi nasıl koruyacaksınız?

73:18 Bu nedenle gök bile yarılip-çatlamıştır; (artık) O'nun va'di gerçekleştirilip-yerine getirilmiştir.

73:19 Süphesiz, bu bir öğüttür. Artık dileyen Rabbine bir yol bulabilir.

73:20 Gerçekten Rabbin, senin gecenin üçte ikisinden biraz eksiginde, yarısında ve üçte birinde (namaz için) kalktığını bilir; seninle birlikte olanlardan bir topluluğun da (böyle yaptığını bilir). Geceyi ve gündüzü Allah takdir eder. Sizin bunu sayamayacağınızı bildi, böylece tevbenizi (O'na dönüşünüzü) kabul etti. Su halde Kur'an'dan kolay geleni

okuyun. Allah sizden hastalar oldugunu, baskalarinin Allah'in fazlindan aramak için yeryüzünde gezip-dolasacaklarini ve digerlerinin Allah yolunda çarpisacaklarini bilmistir. Öyleyse ondan (Kur'an'dan) kolay geleni okuyun. Namazi dosdogru kilin, zekati verin ve Allah'a güzel bir borç verin. Hayir olarak kendi nefisleriniz için önceden takdim ettiginiz seyleri daha hayirli ve daha büyük bir ecir (karsilik) olarak Allah Katinda bulursunuz. Allah'tan magfiret dileyin. Süphesiz Allah, çok bagislayandir, çok esirgeyendir.

Sura 74: Al-Muddaththir

74:1 Ey bürünüp örtünen,
74:2 Kalk (ve) bundan böyle uyar.
74:3 Rabbini tekbir et (yücelt)
74:4 Elbiseni temizle.
74:5 Pislikten kaçinip-uzaklas.
74:6 Daha çok istekte bulunmak için iyilik yapma.
74:7 Rabbin için sabret.
74:8 Çünkü o boruya (sur'a) üfürüldüğü zaman,
74:9 Iste o gün, zorlu bir gündür;
74:10 Kafirler içinse hiç kolay degildir.
74:11 Kendisini tek olarak (ve yapayalniz) yarattigim (su adam)i Bana birak;
74:12 Ki Ben ona, 'alabildigine genis kapsimli bir mal' (servet) verdim.
74:13 Göz önünde-hazir çocuklar (verdim).
74:14 Ve sayisiz imkan ve firsatlari önüne serdim.
74:15 Sonra, daha arttirmam için tamah eder (doyumsuz istekte bulunur).
74:16 Hayir; çünkü o, Bizim ayetlerimize karsi 'kesin bir inatçidir."
74:17 Onu alabildigine sarp bir yokusa sürecegim.
74:18 Çünkü o, düşündü ve bir ölçü tespit etti.
74:19 Kahrolasi, nasil bir ölçü koydu?
74:20 Yine kahrolasi, nasil bir ölçü koydu?
74:21 Sonra bir bakti.
74:22 Sonra kaslarini çatti ve yüzünü eksitti.
74:23 Sonra da sirt çevirdi ve büyüklük tasladi (istikbar).
74:24 Böylece: "Bu, yalnızca 'aktarilarak öğrenilen' bir büyüdür" dedi.
74:25 "Bu, bir beser sözünden baskasi degildir."
74:26 Onu Ben, cehenneme sürükleyip-atacagim.
74:27 Cehennem (sakar) nedir, sen bilir misin?
74:28 Ne alikoyar, ne birakir.
74:29 Besere delicesine susamistir.
74:30 Onun üzerinde ondokuz vardır.
74:31 Biz o atesin koruyucularini meleklerden baskasini kilmadik. Ve onların sayisini inkar edenler için yalnızca bir fitne (konusu) yaptik ki, kendilerine kitap verilenler, kesin bir bilgiyle inansin, iman edenlerin de imanlari artsin; kendilerine kitap verilenler ve iman edenler (böylece) kuskuya kapilmasin. Kalplerinde bir hastalik olanlar ile kafirler de söyle desin: "Allah, bu örnekle neyi anlatmak istedi?" Iste Allah,

diledigini böyle sasirtip-saptirir, diledigini böyle hidayete erdirir. Rabbinin ordularini Kendisi'nden baska (hiç kimse) bilmez. Bu ise, beser (insan) için yalnızca bir öğüttür.

74:32 Hayir; Ay'a andolsun,

74:33 Dönüp gittigi zaman geceye,

74:34 Agardigi zaman sabaha,

74:35 Gerçekten o, büyük (musibet)lerden biridir.

74:36 Beser (insan) için bir uyaridir.

74:37 Sizlerden öne geçmek veya geride kalmak isteyenler için.

74:38 Her nefis, kazandiklarına karsilik bir rehinedir.

74:39 Ancak Ashab-i Yemin (sag ehli) hariç.

74:40 Onlar cennetlerdedirler; birbirlerine sorarlar.

74:41 Suçlu-günahkarları;

74:42 "Sizi su cehenneme sürükleyip-iten nedir?"

74:43 Onlar: "Biz namaz kilanlardan degildik" dediler.

74:44 "Yoksula yedirmezdik."

74:45 "(Batila ve tutkulara) Dalip gidenlerle biz de dalar giderdik."

74:46 "Din (hesap ve ceza) gününü yalan sayiyorduk."

74:47 "Sonunda yakîn (kesin bir gerçek olan ölüm) gelip bize çatti."

74:48 Artık, sefaat edenlerin sefaati onlara bir yarar saglamaz.

74:49 Buna ragmen, bunlara ne oluyor ki öğütten yüz çevirip duruyorlar?

74:50 Sanki onlar, ürkmüs yaban esekleri gibidirler;

74:51 Arslandan korkup-kaçmislar.

74:52 Hayir; her biri, kendisine açilmis sahifelerin verilmesini ister.

74:53 Hayir; onlar süphesiz ahiretten korkmuyorlar.

74:54 Gerçek (su ki), o (Kur'an,) elbette bir öğüttür.

74:55 Artık kim dilerse, öğüt alip-düsünür.

74:56 Allah dilemedikçe onlar öğüt almazlar; takvanin sahibi (onu kabul etmeye ehil olan) O'dur, magfiretin sahibi (bagislamaya ehil olan da) O'dur.

Sura 75: Al-Qiyamah

75:1 Hayir, kalkis (kiyamet) gününe and ederim.

75:2 Ve yine hayir; kendini kinayip duran nefse de and ederim.

75:3 İnsan, onun kemiklerini Bizim kesin olarak biraraya getirmeyecegimizi mi saniyor?

75:4 Evet; onun parmak uçlarını dahi derleyip-(yeniden) düzene koymaya güç yetirenleriz.

75:5 Ancak insan, önündeki (sonsuz gelecegi)ni de 'fücurla sürdürmek ister.'

75:6 "Kiyamet günü ne zamanmis" diye sorar.

75:7 Ama göz 'kamasip da kaydigi,'

75:8 Ay karardigi,

75:9 Günes ve ay birlestirildigi zaman;

75:10 İnsan o gün: "Kaçis nereye?" der.

75:11 Hayir, siginacak herhangi bir yer yok.

75:12 O gün, 'sonunda varilip karar kilinacak yer (müstakar)' yalnızca

Rabbinin katidir.

75:13 Insana o gün, önceden takdim ettikleri ve erteledikleri şeylerle haber verilir.

75:14 Hayir; insan, kendi nefesine karsi bir basirettir.

75:15 Kendi mazeretlerini ortaya atsa bile.

75:16 Onu (Kur'an'i, kavrayip belletmek için) aceleye kapilip dilini onunla hareket ettirip-durma.

75:17 Süphesiz, onu (kalbinde) toplamak ve onu (sana) okutmak Bize ait (bir is)tir.

75:18 Su halde, Biz onu okudugumuz zaman, sen de onun okunusunu izle.

75:19 Sonra muhakkak onu açıklamak Bize ait (bir is)tir.

75:20 Hayir; siz çarçabuk geçmekte olani (dünyayı) seviyorsunuz.

75:21 Ve ahireti terk edip-birakiyorsunuz.

75:22 O gün yüzler isil isil parlalar.

75:23 Rablerine bakip-durur.

75:24 O gün, öyle yüzler vardır ki kararmis-eksimistir.

75:25 Kendisine, beli büken islerin yapılacağını anlamaktadır.

75:26 Hayir; can, köprücük kemigine gelip dayandığı zaman,

75:27 "Son müdahaleyi yapacak kim" denir.

75:28 Artık gerçekten, kendisi de bir ayrilik olduğunu anlamıştır.

75:29 (Ölüm korkusundan) Ayaklar birbirine dolastığında;

75:30 O gün sevk, yalnızca Rabbedir.

75:31 Fakat o, ne doğrulamış ne de namaz kılmıştı.

75:32 Ancak o, yalanlamış ve yüz çevirmişti.

75:33 Sonra çalim satarak yakınlarına gitmişti.

75:34 Sen buna müstahaksin, dahasına müstahaksin.

75:35 Yine müstahaksin, dahasına da müstahaksin.

75:36 İnsan, 'kendi basına ve sorumsuz' bırakılacağını mi sanıyor?

75:37 Kendisi, akitilan meniden bir damla su değil miydi?

75:38 Sonra bir alak (embriyo) oldu, derken (Allah, onu) yarattı ve bir 'düzen içinde biçim verdi.'

75:39 Böylece ondan, erkek ve dişi olmak üzere çift kıldı.

75:40 (Öyleyse Allah,) Ölüleri diriltmeye güç yetiren değil midir?

Sura 76: Al-Insan

76:1 Gerçek su ki, insanın üzerinden, daha kendisi anılmaya değer bir şey değilken, uzun zamanlardan (dehr) bir süre (hin) gelip-geçti.

76:2 Süphesiz Biz insani, karmasik olan bir damla sudan yarattık. Onu deniyoruz. Bundan dolayı onu isiten ve gören yaptık.

76:3 Biz ona yolu gösterdik; (artık o,) ya sükredici olur ya da nankör.

76:4 Doğrusu Biz kafirlere zincirler, demir halkalar (tomruklar) ve çilginca yanan bir ateş hazırladık.

76:5 Süphesiz ki iyiler (ebrar), karisimi kafur olan bir kadehten içerler.

76:6 Allah'ın kullarının kendisinden içtikleri bir kaynak; onu fiskirttikça fiskirtip akitirlar.

76:7 Adaklarını yerine getirirler ve serri (kötülüğü) yaygın olan bir

günden korkarlar.

76:8 Kendileri, ona duydukları sevgiye rağmen yemeği, yoksula, yetime ve esire yedirirler.

76:9 "Biz size, ancak Allah'ın yüzü (rizası) için yediriyoruz; sizden ne bir karşılık istiyoruz, ne bir teşekkür."

76:10 "Çünkü biz, asik suratlı, zorlu bir gün nedeniyle Rabbimiz'den korkuyoruz."

76:11 Artık Allah, onları böyle bir günün serrinden korumuş ve onlara parıltılı bir aydınlık ve bir sevinç vermiştir.

76:12 Ve sabretmeleri dolayısıyla cennetle ve ipekle ödüllendirmiştir.

76:13 Orada tahtlar üzerinde yaslanıp-dayanmışlardır. Orada ne (yakıcı) bir güneş ve ne de dondurucu bir soğuk görürler.

76:14 (Meyvelerin) Gölgelemleri onlara pek yakın ve devşirilmeleri kolaylaştırıldı ki kolaylaştırılmış.

76:15 Çevrelerinde gümüşten billur kablolar, kupalar dolastırılır.

76:16 Gümüşten billur kaplar ki, onları belli bir ölçüyle tespit etmişlerdir.

76:17 Orada onlara bir kadeh içirilir ki, karışımı zencefildir.

76:18 Bir pınar ki orada "selsebil" olarak adlandırılır.

76:19 Çevrelerinde (gençlikleri ve dinçlikleri) ebedi kılınmış civanlar dolasırdur; sen onları gördüğün zaman saçılmış birer inci sanırsın.

76:20 Her nereye baksan, bir nimet ve büyük bir mülk görürsün.

76:21 Onların üzerinde hafif ipek ve ağır islenmiş atlastan yeşil elbiseler vardır. Gümüşten bileziklerle bezenmişlerdir. Rableri onlara tertemiz bir sarab içirmiştir.

76:22 Süphesiz, bu, sizin için bir mükafaattir. Sizin çaba-harcamanız sükre değer (meskur: makbul) görülmüştür.

76:23 Gerçek su ki, Kur'an'ı senin üzerine 'safhalar halinde bir indirme tarzıyla (tenzil)' indiren Biziz, Biz.

76:24 Öyleyse, Rabbinin hükmüne sabir göster. Onlardan günahkar veya nankör olana itaat etme.

76:25 Ve sabah, akşam Rabbinin adını zikret.

76:26 Gecenin bir bölümünde O'na secde et ve geceleyin uzun uzadıya O'nu tesbih et.

76:27 Gerçek su ki bunlar, çarçabuk geçmekte olan (dünyayı) seviyorlar. Önlerinde bulunan ağır bir günü birakıyorlar.

76:28 Onları Biz yarattık ve bağlarını samsiki bağladık. Dilediğimiz zaman da onları benzerleriyle değiştiririz.

76:29 Süphesiz, bu bir öğüttür. Artık dileyen Rabbine bir yol bulabilir.

76:30 Allah dilemedikçe siz dileyemezsiniz. Gerçekten Allah, bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir.

76:31 Dilediğini Kendi rahmetine sokar. Zalimlere ise, onlar için acı bir azap hazırlamıştır.

Sura 77: Al-Mursalat

77:1 Birbiri ardınca gönderilenlere andolsun;

77:2 Derken kökünden koparip savuranlara.
77:3 Yaydikça yayanlara.
77:4 Böylece ayirdikça ayiranlara,
77:5 Zikr (vahy, öğüt) birakanlara;
77:6 Özür (suçu, eksikligi ortadan kaldirmak) veya uyarmak için.
77:7 Süphesiz, size vaadedilen gerçekleseyecektir.
77:8 Yildizlar 'örtülüp (isiklari) silindigi' zaman,
77:9 Gök yarildigi zaman
77:10 Daglar, kökünden sökölüp savuruldugu zaman,
77:11 Ve resuller de (sahitlik için) belli bir vakitte getirildigi zaman
77:12 (Bu,) Hangi gün için ertelenmisti?
77:13 (Mü'mini müsrikten, hakliyi haksizdan) Ayirma günü için.
77:14 Bu ayirma gününü sana ne bildirdi?
77:15 O gün, yalanlayanlarin vay haline.
77:16 Biz, öncekileri helak etmedik mi?
77:17 Sonra arkadan gelenleri onların izinde yürüteceyiz.
77:18 Iste Biz, suçlu-günahkarlara böyle yapıyoruz.
77:19 O gün, yalanlayanlarin vay haline.
77:20 Sizi basbayagi bir sudan yaratmadik mi?
77:21 Sonra onu savunmasi saglam bir karar yerine yerlestirdik.
77:22 Belli bir süreye kadar;
77:23 Iste (buna) güç yetirdik. Demek ki, Biz ne güzel güç yetirenleriz.
77:24 O gün, yalanlayanlarin vay haline.
77:25 Biz yeryüzünü bir toplanma yeri kilmadik mi?
77:26 Dirilere ve ölülere.
77:27 Ve onda sabit yüksek daglar var etmedik mi? Size tatli bir su içirmedik mi?
77:28 O gün, yalanlayanlarin vay haline.
77:29 Kendisini yalanladiginiz (azab)a gidin.
77:30 Üç dala ayrilmis bir gölgeye gidin.
77:31 Ne gölge altında barindirir, ne (yakici) alevden korur.
77:32 Gerçekten o, sanki her biri saray olan bir kivilcim saçar.
77:33 Her biri, sanki sapsari erkek deve sürüleri gibidir.
77:34 O gün, yalanlayanlarin vay haline.
77:35 Bu, onların konusamayacaklari bir gündür.
77:36 Ve onlara özür beyan etmeleri için izin verilmez.
77:37 O gün, yalanlayanlarin vay haline.
77:38 Bu, hüküm günüdür; sizi ve öncekileri 'birarada topladik.'
77:39 Sayet kurabileceginiz hileli bir düzeniniz varsa, durmaksizin bana karsi kurun.
77:40 O gün, yalanlayanlarin vay haline.
77:41 Süphesiz muttaki olanlar, gölgeliklerde ve pinar-baslarindadir;
77:42 Ve canlarinin çekip-arzu ettigi meyveler (arasindadirlar).
77:43 Yaptiklarınıza karsilik olmak üzere, afiyetle yiyin ve için.
77:44 Elbette Biz, 'iyi ve güzel' davrananlari iste böyle ödüllendiririz.
77:45 O gün, yalanlayanlarin vay haline.
77:46 (Sizler de dünyada) Yiyin ve biraz yararlanin. Çünkü siz,

suçlu-günahkar kimselersiniz.

77:47 O gün, yalanlayanların vay haline.

77:48 Onlara: "Rüku edin" denildiği zaman, rüku etmezler.

77:49 O gün, yalanlayanların vay haline.

77:50 Artık onlar, bundan sonra hangi söze inanacaklar?

Sura 78: An-Naba

78:1 Birbirlerine hangi şeyi sorup duruyorlar?

78:2 O büyük haberi mi?

78:3 Ki kendileri hakkında anlamazlık içindedirler.

78:4 Hayır; yakında bileceklerdir.

78:5 Yine hayır; yakında bileceklerdir.

78:6 Biz, yeryüzünü bir dösek kilmadık mı?

78:7 Dağları da birer kazık?

78:8 Sizi çift çift yarattık.

78:9 Uykunuzu bir dinlenme yaptık.

78:10 Geceyi bir örtü yaptık.

78:11 Gündüzü bir geçim-vakti kildik.

78:12 Sizin üstünüze sapaşaglam yedi-gök bina ettik.

78:13 Parıldadıkça parıldayan bir kandil (günes) kildik.

78:14 Sikip suyu çıkaran (bulut)lardan 'bardaktan bosanircasına su' indirdik.

78:15 Bununla taneler ve bitkiler bitirip-çikaralım diye.

78:16 Ve birbirine sarmas-dolas bahçeleri de.

78:17 Süphesiz o hüküm (fasl) günü, belirlenmiş bir vakittir.

78:18 Sur'a üfürüleceği gün, artık siz dalga dalga geleceksiniz.

78:19 O sırada gök açılmış ve kapı kapı olmuştur.

78:20 Dağlar yürütülmüş, artık bir serab oluvermiştir.

78:21 Gerçekten cehennem, bir gözetleme yeridir.

78:22 Taskinlik edip-azanlar için son bir varis yeridir.

78:23 Bütün zamanlar boyunca içinde kalacaklardır.

78:24 Orada ne serinlik tadacaklar, ne bir içecek.

78:25 Kaynar sudan ve irinden baska.

78:26 (İşlediklerine) Uygun olan bir ceza olarak,

78:27 Dogrusu onlar, hesaba çekileceklerini ummuyorlardı.

78:28 Bizim ayetlerimizi yalanlayabildikleri kadar yalanlıyorlardı.

78:29 Oysa Biz, herşeyi yazıp saymışızdır.

78:30 Şimdi tadin. Size artık azaptan baskasını arttırmayacağız;

78:31 Gerçek su ki, muttakiler için 'bir kurtuluş ve mutluluk' vardır.

78:32 Nice bahçeler ve üzüm bağları.

78:33 Göğüsleri henüz tomurcuklanmış yasit kızlar.

78:34 Dopdolu kadehler.

78:35 İçinde, ne 'bos ve saçma bir söz' isitirler, ne bir yalan.

78:36 Rabbinden bir karşılık olmak üzere yeterli bir bağış(tir bu).

78:37 Göklerin, yerin ve ikisi arasında bulunanların Rabbi Rahman olan (Allah); O'na hitap etmeye güç yetiremezler.

78:38 Ruh ve meleklerin saflar halinde duracakları gün; Rahman'ın

kendilerine izin verdikleri disinda olanlar konusmazlar. (Konusacak olan da,) Dogruyu söyleyecektir.

78:39 Iste bu, hak gündür. Su halde dileyen Rabbine bir dönüş yolu edinsin.

78:40 Gerçekten Biz sizi yakın bir azab ile uyardık. Kisinin kendi ellerinin önceden takdim ettiklerine bakacağı gün, kafir olan da: "Ah, keske ben bir toprak oluverseydim" diyecek.

Sura 79: An-Nazi'at

79:1 Ta en derinden acıyla sökerek çıkaranlara andolsun.

79:2 Yumusacık çekip alanlara,

79:3 Yüzdükçe yüzerek gidenlere,

79:4 Öncü olarak yarisip geçenlere,

79:5 Derken isi bir düzen içinde evirip çevirenlere,

79:6 O sarsintinin sarsacağı gün,

79:7 Arkasından onu diğer bir sarsinti izleyecek.

79:8 O gün yürekler (dehset içinde) hoplayacak.

79:9 Gözler zillet içinde düşecek.

79:10 Derler ki: "Biz çukurda iken, gerçekten biz mi yeniden (diriltilip) döndürüleceğiz?"

79:11 "Biz çürüyüp dağılmış kemikler olduğumuz zaman mi?"

79:12 Derler ki: "Su durumda, zararına bir dönüştür bu."

79:13 Oysa bu, yalnızca tek bir haykirisidir.

79:14 Bir de bakarsın ki, onlar, yerin üstündedirler.

79:15 Musa'nın haberi sana geldi mi?

79:16 Hani Rabbi ona, kutsal vadi Tuva'da seslenmişti:

79:17 "Firavun'a git; çünkü o, azdı."

79:18 Ona de ki: "Temizlenmek ister misin?"

79:19 "Seni Rabbine yönelteyim, böylece (O'ndan) korkmuş olursun."

79:20 (Musa) Ona büyük mucizeyi gösterdi.

79:21 Fakat o, yalanladı ve isyan etti.

79:22 Sonra (karsi yönde) çaba harcayıp sirtini döndü.

79:23 Sonunda (yardımcı güçlerini) topladı, seslendi;

79:24 Dedi ki: "Sizin en yüce Rabbiniz benim."

79:25 Böylelikle Allah onu, ahiret ve dünya azabıyla yakaladı.

79:26 Gerçekten bunda 'içi titreyerek korkacak' kimse için elbette bir ibret (ders) vardır.

79:27 Yaratmak bakımından siz mi daha güçsünüz yoksa gök mü? (Allah) Onu bina etti.

79:28 Boyunu yükseltti, ona belli bir düzen verdi.

79:29 Gecesini kararttı, kuslugunu açığa-çıkardı.

79:30 Bundan sonra yeryüzünü serip dösedü.

79:31 Ondan da suyunu ve otlagını çıkardı.

79:32 Dağlarını dikip-oturttu;

79:33 Size ve hayvanlarınıza bir yarar (meta) olmak üzere.

79:34 Ancak o, 'herseyi batırıp gömen büyük-felaket' (kiyamet) geldiği zaman.

79:35 O gün, insan, neye çaba harcadığını düşünüp-anlar.
79:36 Görebilenler için cehennem de sergilenmiştir.
79:37 Artık kim taskinlik edip-azarsa,
79:38 Ve dünya hayatını seçerse,
79:39 Süphesiz cehennem, (onun için) bir barınma yeridir.
79:40 Kim Rabbinin makamından korkar ve nefsi heva (istek ve tutkular) dan sakindirirsa,
79:41 Artık süphesiz cennet, (onun için) bir barınma yeridir.
79:42 "O ne zaman demir atacak?" diye, sana kiyamet-saatini soruyorlar.
79:43 Onunla ilgili bilgi vermekten yana, sende ne var ki...
79:44 En sonunda o (ve onunla ilgili bilgi), Rabbine aittir.
79:45 Sen, yalnızca ondan 'içi titreyerek korkanlar' için bir uyaricisin.
79:46 Onu gördükleri gün, sanki, bir aksam veya bir kusluk-vaktinden baskasını yaşamamış gibidirler.

Sura 80: Abasa

80:1 Surat astı ve yüz çevirdi;
80:2 Kendisine o kör geldi diye.
80:3 Nerden biliyorsun; belki o, temizlenip-arınacak?
80:4 Veya öğüt alacak; böylelikle bu öğüt kendisine yarar sağlayacak.
80:5 Fakat kendini müstagni gören (hiçbir şeye ihtiyacı olmadığını sanan) ise,
80:6 İşte sen, onda 'yanki uyandırmaya' çalışıyorsun.
80:7 Oysa, onun temizlenip-arınmasından sana ne?
80:8 Ama kosarak sana gelen ise,
80:9 Ki o, 'içi titreyerek korkar' bir durumdadır;
80:10 Sen ona aldırıs etmeden oyalanıyorsun.
80:11 Hayır; çünkü o (Kur'an), bir öğüttür.
80:12 Artık dileyen, onu 'düşünüp-öğüt alsın.'
80:13 O (Kur'an), 'serefli-üstün' sahifelerdedir.
80:14 Yüceltilmiş, tertemiz (mutahhar) kılınmış.
80:15 Katiplerin ellerinde.
80:16 (Ki onlar,) Üstün değerli, 'iyilik ve dürüstlük sembolü.'
80:17 Kahrolası insan, ne kadar nankördür.
80:18 (Allah) Onu hangi seyden yarattı?
80:19 Bir damla sudan yarattı da onu 'bir ölçüyle biçime soktu.'
80:20 Sonra ona yolu kolaylastırdı.
80:21 Sonra onu öldürdü, böylece kabre gömdürdü.
80:22 Sonra dilediği zaman onu diriltir.
80:23 Hayır; ona (Allah'in) emrettiğini yerine getirmedi.
80:24 Bir de insan, yedigine bir bakiversin;
80:25 Biz süphesiz, suyu akittikçe akittik,
80:26 Sonra yeri yarıdıkça yarıdık;
80:27 Böylece onda taneler bitirdik,
80:28 Üzümler, yoncalar,
80:29 Zeytinler, hurmalar,
80:30 Boylari birbiriyle yarısan ve içiçe girmiş ağaçlı bahçeler.

80:31 Meyveler ve otlakliklar,
80:32 Size ve hayvanlariniza bir yarar (meta) olmak üzere.
80:33 Fakat 'kulaklari patlatircasina olan o gürleme' geldiği zaman,
80:34 Kisi o gün, kendi kardesinden kaçır;
80:35 Annesinden ve babasından,
80:36 Esinden ve çocuklarından,
80:37 O gün, onlardan her birisinin kendine yetecek bir isi vardır.
80:38 O gün, öyle yüzler vardır ki apaydinliktir;
80:39 Güler ve sevinç içindedir.
80:40 Ve o gün, öyle yüzler de vardır ki üzerini toz bürümüdür.
80:41 Bir kararti sarip-kaplamıştır.
80:42 Iste onlar da, kafir, facir olanlardır.

Sura 81: At-Takwir

81:1 Günes, köreltildiği zaman,
81:2 Yildizlar, bulaniklasip-döküldüğü zaman,
81:3 Daglar, yürütüldüğü zaman,
81:4 Gebe develer, kendi basina terk edildiği zaman,
81:5 Vahsi-hayvanlar, toplandığı zaman,
81:6 Denizler, tutusturulduğu zaman,
81:7 Nefisler, birlestigi zaman,
81:8 Ve 'diri diri topraga gömülen kizcagiza' soruldugu zaman:
81:9 "Hangi suçtan dolayı öldürüldü?"
81:10 Sahifeler (amel defterleri) açıldığı zaman,
81:11 Gök, siyirilip-yüzüldüğü zaman
81:12 Cehennem atesi çilginca kizistirildiği zaman,
81:13 Cennet de yakinlastirildiği zaman,
81:14 (Artık her) Nefis, neyi hazirladigini bilip-öğrenmiştir.
81:15 Artık hayir; yemin ederim (gündüz) sinip (gece) dönen (gezegen)lere,
81:16 Bir akis içinde yerini alanlara;
81:17 Kararmaya ilk basladigi zaman, geceye andolsun,
81:18 Ve nefes almaya basladigi zaman, sabaha;
81:19 Süphesiz o (Kur'an), üstün onur sahibi bir elçinin gerçekten
(Allah'tan getirdiği) sözüdür;
81:20 (Bu elçi,) Bir güç sahibidir, arsin sahibi Katında serefliidir.
81:21 Ona itaat edilir, sonra güvenilirirdir.
81:22 Sizin sahibiniz bir deli degildir.
81:23 Andolsun o (peygamber), onu apaçık bir ufukta görmüştür.
81:24 O, gayb (haberlerin)e karsi (söylediklerinden dolayı) suçlanamaz (ya da cimrilikte bulunup kiskançlık yapmaz.)
81:25 O (Kur'an) da kovulmus seytanin sözü degildir.
81:26 Su halde, siz nereye kaçip-gidiyorsunuz?
81:27 O (Kur'an), alemler için yalnızca bir zikirdir;
81:28 Sizden dosdogru bir yön (istikamet) tutturmak dileyenler için.
81:29 Alemlerin Rabbi olan Allah dilemedikçe siz dileyemezsiniz.

Sura 82: Al-Infitar

82:1 Gök, çatlayıp-yarıldığı zaman,
82:2 Yıldızlar, dağılıp-yayıldığı zaman,
82:3 Denizler, fiskirtilip-tasirildiği zaman,
82:4 Ve kabirlerin içi 'desilip dışa atıldığı' zaman;
82:5 (Artık her) Nefis önceden takdim ettiklerini ve ertelediklerini
bilip-öğrenmiştir.
82:6 Ey insan, 'üstün kerem sahibi' olan Rabbine karşı seni
aldatıp-yanıltan nedir?
82:7 Ki O, seni yarattı, 'sana bir düzen içinde biçim verdi' ve seni bir
itidal üzere kıldı.
82:8 Dilediği bir surette seni tertib etti.
82:9 Asla, hayır; siz dini yalanlıyorsunuz;
82:10 Oysa gerçekten sizin üzerinizde koruyucular var,
82:11 'Serefli-üstün' yazıcılar.
82:12 Her yapmakta olduğunuzu bilirler.
82:13 Süphesiz ebrar olanlar, elbette nimetler(le donatılmış cennetler)
içindedirler.
82:14 Ve süphesiz facir (kötü) olanlar da, elbette çilginca yanan
atesin içindedirler.
82:15 Onlar, din günü oraya yollanırlar.
82:16 Ve ondan ayrılıp-kaybolacak degildirler.
82:17 Din gününü sana bildiren şey nedir?
82:18 Ve yine din gününü sana bildiren şey nedir?
82:19 Hiçbir nefsin bir başka nefse herhangi bir şeye güç yetiremeyeceği
gündür; o gün emir yalnızca Allah'ındır.

Sura 83: Al-Mutaffifin

83:1 Eksik ölçüp tartanların vay haline,
83:2 Ki onlar, insanlardan ölçerek aldıklarında noksansız alırlar.
83:3 Kendileri onlara ölçtüklerinde veya tarttiklerinde eksiltirler.
83:4 Yoksa onlar, diriltileceklerini sanmıyor mu?
83:5 Büyük bir günde.
83:6 İnsanların, alemlerin Rabbi için kalkacağı günde.
83:7 Hayır; facir olanların kitabı süphesiz "Siccîn" dedir.
83:8 "Siccîn"in ne olduğunu sana öğreten nedir?
83:9 Yazılı bir kitaptır.
83:10 O gün, yalanlayanların vay haline.
83:11 Ki onlar, din gününü yalanlıyorlar.
83:12 Oysa onu, 'sinir tanımaz, saldırgan', günahkar olandan baskası
yalanlamaz.
83:13 Ona ayetlerimiz okunduğu zaman: "Geçmişlerin masallaridir" dedi.
83:14 Asla, hayır; onların kazandıkları, kalpleri üzerinde pas tutmuştur.
83:15 Hayır; gerçekten onlar, Rablerinden perdelenerek-yoksun
tutulmuşlardır.
83:16 Sonra onlar, kuskusuz cehenneme yollanacaklardır.
83:17 Sonra onlara: "İste sizin yalanladığınız (sey) budur" denir.
83:18 Hayır; ebrar olanların kitabı, "İllyîn"dedir.

83:19 "İlliyîn"in ne olduğunu sana öğreten nedir?
83:20 Yazılı bir kitaptır.
83:21 Ona yakınlaştırılmış (mukarreb) olanlar şahid olurlar.
83:22 Gerçek su ki, ebrar olanlar, elbette nimetler içindedirler.
83:23 Tahtlar üzerinde bakıp-seyretmektedirler.
83:24 Nimetin parıltılı-sevincini sen onların yüzlerinde tanırsın.
83:25 Onlara mühürlü, katiksiz bir saraptan içirilir.
83:26 Ki onun sonu misktir. Su halde yarışmak isteyenler, bunun için yarissinlar.
83:27 Onun karisimi "tesnim"dendir.
83:28 Bir kaynak ki, yakınlaştırılmış (mukarreb) olanlar ondan içer.
83:29 Doğrusu, 'suç ve günah işleyenler,' kimi iman edenlere gülüp-geçerlerdi.
83:30 Yanlarına vardıkları zaman, birbirlerine kas-göz ederlerdi.
83:31 Kendi yakınlarına döndükleri zaman neşeyle dönerlerdi.
83:32 Onları gördükleri zaman ise: "Bunlar elbette saskin-sapıklardır" derlerdi.
83:33 Oysa kendileri onların üzerine gözcü olarak gönderilmemişlerdi.
83:34 Artık bugün, iman edenler, kafir olanlara gülmektedirler.
83:35 Tahtlar üzerinde bakıp-seyretmek suretiyle.
83:36 Nasıl, kafir olanlar, işlediklerinin 'feci karşılığını gördüler mi?'

Sura 84: Al-Inshiqaq

84:1 Gök, yarılip-parçalandığı,
84:2 Ve 'kendi yaratılışına uygun' Rabbine boyun eğdiği zaman;
84:3 Yer, düzlendiği,
84:4 İçinde olanları dışa atıp bosaldığı,
84:5 Ve 'kendi yaratılışına uygun Rabbine boyun eğdiği zaman.
84:6 Ey insan, gerçekten sen, hiç durmaksızın Rabbine doğru bir çaba harcayıp durmaktasın; sonunda O'na varacaksın.
84:7 Artık kimin kitabı sağ yanından verilirse,
84:8 O, kolay bir hesap (sorgu) ile sorguya çekilecek,
84:9 Ve kendi yakınlarına sevinç içinde dönmüş olacaktır.
84:10 Kimin de kitabı ardından verilirse,
84:11 O da, helak (yok olmayı) çağırarak,
84:12 Çilgin alevli atese girecek.
84:13 Çünkü o, (dünyada) kendi yakınları arasında sevinçliydi.
84:14 Doğrusu o, (Rabbine) bir daha dönmeyeceğini sanmıştı.
84:15 Hayır; gerçekten Rabbi, kendisini çok iyi gördü.
84:16 Yoo, safak-vaktine yemin ederim,
84:17 Geceye ve toplayıp-tasıdığı şeylere,
84:18 Öndördüne girdiği zaman aya;
84:19 Siz, gerçekten tabakadan tabakaya bineceksiniz.
84:20 Su halde onlara ne oluyor ki iman etmiyorlar?
84:21 Kendilerine Kur'an okundığında secde etmiyorlar.
84:22 Tersine, o nankörler, yalanlıyorlar.

84:23 Oysa Allah, onların içlerinde sakladıklarını daha iyi bilendir.

84:24 Bu durumda sen, onlara acı bir azap ile müjde ver.

84:25 Ancak iman edip salih amellerde bulunanlar baska; onlar için kesintisi olmayan bir ecir (mükafaat) vardır.

Sura 85: Al-Buruj

85:1 Burçları olan göge andolsun,

85:2 O vadedilen güne,

85:3 Sahid olana (görene) ve sahit olunana (görülene).

85:4 Kahrolsun Ashab-i Uhdud

85:5 'Tutusturucu-yakıt dolu o ateş,'

85:6 Hani kendileri (ates hendeginin) çevresinde oturmuşlardı.

85:7 Ve mü'minlere yaptıklarını seyrediyorlardı.

85:8 Onlardan, yalnızca 'üstün ve güçlü olan,' öğülen Allah'a iman ettiklerinden dolayı intikam alıyorlardı.

85:9 Ki O (Allah), göklerin ve yerin mülkü O'nundur. Allah, her şeyin üzerinde sahid olandır.

85:10 Gerçek su ki, mü'min erkeklerle mü'min kadınlara iskence (fitne) uygulayanlar, sonra tevbe etmeyenler; iste onlar için, cehennem azabı vardır ve yakıcı azap onlaradır.

85:11 Süphesiz iman edip salih amellerde bulunanlara gelince; onlar için altından ırmaklar akan cennetler vardır. İste büyük 'kurtuluş ve mutluluk' budur.

85:12 Doğrusu, Rabbinin 'zorlu yakalayısı' siddetlidir.

85:13 Çünkü O, ilkin var eden, (sonra dirilterek) döndürecek olandır.

85:14 O, çok bağışlayandır, çok severdir.

85:15 Arsin sahibidir; Mecid (pek Yüce)dir.

85:16 Her diledigini yapıp-gerçeklestirendir.

85:17 Orduların haberi sana geldi mi?

85:18 Firavun ve Semud (ordularının)?

85:19 Hayır; inkar edenler, (kesintisiz) bir yalanlama içindedirler.

85:20 Allah ise, onları arkalarından sarıp-kusatmıştır.

85:21 Hayır; o (Kitap), 'serefli-üstün' olan bir Kur'an'dır;

85:22 Levh-i Mahfuz'dadır.

Sura 86: At-Tariq

86:1 Göge ve Tarik'a andolsun,

86:2 Tarik'in ne olduğunu sana bildiren nedir?

86:3 (Karanlığı) Delen yıldızdır.

86:4 Üzerinde gözetleyici-koruyucu bulunmayan hiçbir nefis (kimse) yoktur.

86:5 İnsan bir baksın, hangi şeyden yaratıldı?

86:6 Dökülüp atılan bir sudan yaratıldı.

86:7 (Bu su,) Bel kemigi ile kaburgalar arasında(ki organlar)dan çıkar.

86:8 Süphesiz (Allah), onu yeniden-döndürmeye güç yetirendir.

86:9 Sırların orta yere çıkarılacağı gün;

86:10 Artık onun ne gücü vardır, ne yardımcısı.

86:11 Dönüslü olan göge andolsun.

- 86:12 Yarilan yere de.
86:13 Süphesiz o (Kur'an), ayirdeden bir sözdür.
86:14 O, bir saka degildir.
86:15 Dogrusu onlar, hileli bir düzen planlayip kuruyorlar;
86:16 Ben de bir düzen kurup hazirliyorum.
86:17 Sen kafirlere bir mühlet ver, az bir süre tani.

Sura 87: Al-A'la

- 87:1 Rabbinin Yüce ismini tesbih et,
87:2 Ki O, yaratti, 'bir düzen içinde biçim verdi',
87:3 Takdir etti, böylece yol gösterdi,
87:4 'Yemyesil-otlagi' çıkardi.
87:5 Ardından onu kuru, kara bir duruma soktu.
87:6 Sana okutacagiz, sen de unutmayacaksın.
87:7 Ancak Allah'in diledigi baska. Çünkü O, açıkta olani da bilir, sakli durani da.
87:8 Ve seni kolay olan için basarili kilacagiz.
87:9 Su halde, eger 'öğüt ve hatirlatma' bir yarar saglayacaksa, 'öğüt verip hatirlat.'
87:10 Allah'tan 'İçi titreyerek korkan' öğüt alır-düşünür.
87:11 'Mutsuz-bedbaht' olan ondan kaçınir.
87:12 Ki o, en büyük atese yollanacaktır.
87:13 Sonra onun içinde o, ne ölür, ne yasar.
87:14 Dogrusu, temizlenip arinan felah bulmustur;
87:15 Ve Rabbinin ismini zikredip namaz kilan.
87:16 Hayir siz, dünya hayatini seçip üstün tutuyorsunuz.
87:17 Ahiret ise daha hayirli ve daha süreklidir.
87:18 Süphesiz bu, önceki sahifelerde vardır;
87:19 Ibrahim'in ve Musa'nin sahifelerinde.

Sura 88: Al-Ghashiyah

- 88:1 (Her yani yaygin olarak kusatacak olan) Kiyamet'in haberi sana geldi mi?
88:2 O gün, öyle yüzler vardır ki, 'zillet içinde asagılanmistir.'
88:3 Çalışmış, bosuna yorulmustur.
88:4 Kizgin bir atese yollanırlar.
88:5 Kaynar bir kaynaktan içirilirler.
88:6 Onlar için (zehirli olan) dari' dikeninden baska bir yiyecek yoktur.
88:7 Ne doyurup-semirtir, ne açlıktan korur.
88:8 O gün, öyle yüzler de vardır ki, nimette (engin bir mutluluk içinde)dirler.
88:9 Harcadigi-çabadan dolayı hosnuttur.
88:10 Yüksek bir cennettedir.
88:11 Orda anlamsiz bir söz isitmez.
88:12 Orda 'durmaksizin akan' bir kaynak vardır.
88:13 Orda 'yükseklerde kurulmuş, tahtlar da vardır;
88:14 Konulmuş (içecek dolu) kaplar,

88:15 Dizi dizi yastıklar,
88:16 Ve serilmiş yaygılar.
88:17 Bakmıyorlar mi o deveye; nasıl yaratildi?
88:18 Göge, nasıl yükseltildi?
88:19 Dağlara; nasıl oturtulup-kuruldu?
88:20 Yere; nasıl yayılıp-dösendi?
88:21 Artık sen, öğüt verip-hatırlat. Sen, yalnızca bir öğüt verici-bir hatırlaticisin.
88:22 Onlara 'zor ve baskı' kullanacak degilsin.
88:23 Ancak kim yüz çevirir ve inkar ederse
88:24 Allah, onu en büyük azap ile azaplandırır.
88:25 Süphesiz onların dönüşleri Bizedir.
88:26 Sonra onları hesaba çekmek de elbette Bize aittir.

Sura 89: Al-Fajr

89:1 Fecre andolsun,
89:2 On geceye,
89:3 Çifte ve tek'e,
89:4 Akip-gittiği zaman geceye,
89:5 Bunlarda, akıl sahibi olan için bir yemin var, değil mi?
89:6 Rabbinin Ad (kavmin)e ne yaptığını görmedin mi?
89:7 'Yüksek sütunlar' sahibi İrem'e?
89:8 Ki şehirler içinde onun bir benzeri yaratılmış değildi.
89:9 Ve vadilerde kayaları oyup biçen Semud'a?
89:10 Ve kazıklar (ehramlar) sahibi Firavun'a?
89:11 Ki onlar, şehirlerde azgınlaşmışlardı.
89:12 Böylece oralarda fesadı yaygınlaştırmış-arttırmışlardı.'
89:13 Bundan dolayı, Rabbin, onların üzerine bir azap kamçısı çarpiverdi.
89:14 Çünkü senin Rabbin, gerçekten gözetleme yerindedir.
89:15 Fakat insan; ne zaman Rabbi kendisini bir denemeden geçirse, ona bir keremde bulunsa, nimetler verse: "Rabbim bana ikram etti" der.
89:16 Ama ne zaman onu deneyerek, rizkini kışa, hemen: "Rabbim bana ihanet etti" der.
89:17 Hayır; aksine, siz yetime ikram etmiyorsunuz.
89:18 Yoksula yedirmek için birbirinizi tesvik etmiyorsunuz.
89:19 Mirası, sınır tanımaz (helal, haram aldirmaz) bir tarzda yiyorsunuz.
89:20 Mali 'bir yigma tutkusu ve hirsıyla' seviyorsunuz.
89:21 Hayır; yer, parça parça yıkılıp darmadağın olduğu,
89:22 Rabbin(in buyruğu) geldiği ve melekler dizi dizi durduğu zaman;
89:23 O gün, cehennem de getirilmiştir. İnsan o gün düşünüp-hatırlar, ancak (bu) hatırlamadan ona ne fayda?
89:24 Der ki: "Keske hayatım için, (önceden bir şeyler) takdim edebilseydim."
89:25 Artık o gün hiç kimse (Allah'in) vereceği azap gibi azaplandıramaz.
89:26 Onun vuracağı için hiç kimse vuramaz.
89:27 Ey mutmain (tatmin bulmuş) nefis,

89:28 Rabbine, hosnut edici ve hosnut edilmiş olarak dön.

89:29 Artık kullarimin arasına gir.

89:30 Cennetime gir.

Sura 90: Al-Balad

90:1 Hayir; bu şehre yemin ederim,

90:2 Ki sen, bu şehirde oturmakta iken,

90:3 Babaya ve doğan-çocuga da.

90:4 Andolsun, Biz insani bir zorluk içinde yarattık.

90:5 O, hiç kimsenin kendisine asla güç yetiremeyeceğini mi sanıyor?

90:6 O: "Yığınla mal tüketip-yok ettim" diyor.

90:7 Kendisini hiç kimsenin görmediğini mi sanıyor?

90:8 Biz ona iki göz vermedik mi?

90:9 Bir dil ve iki dudak?

90:10 Biz ona 'iki yol-iki amaç' gösterdik.

90:11 Ancak o, sarp yokusa göğüs germedi.

90:12 Sarp yokusun ne olduğunu sana öğreten nedir?

90:13 Bir boynu çözmek (bir köleye özgürlük vermek)tir;

90:14 Ya da açlık gününde doyurmaktır,

90:15 Yakın olan bir yetimi,

90:16 Veya sürünen bir yoksulu.

90:17 Sonra iman edenlerden, sabri birbirlerine tavsiye edenlerden, merhameti birbirlerine tavsiye edenlerden olmak.

90:18 İşte bunlar, sağ yanın adamlarıdır (Ashab-i Meymene).

90:19 Ayetlerimizi inkar edenler ise, sol yanın adamlarıdır (Ashab-i Mes'eme).

90:20 "Kapıları kilitlenmiş" bir ateş onların üzerindedir.

Sura 91: Ash-Shams

91:1 Güneş'e ve onun pariltısına andolsun,

91:2 Onu izlediği zaman Ay'a,

91:3 Onu (Güneş) parıldattığı zaman gündüze,

91:4 Onu sarıp-örttüğü zaman geceye,

91:5 Göge ve onu bina edene,

91:6 Yere ve onu yayıp döseyene,

91:7 Nefse ve ona 'bir düzen içinde biçim verene',

91:8 Sonra ona fücurunu (sinir tanımaz günah ve kötülüğünü) ve ondan sakınmayı ilham edene (andolsun).

91:9 Onu arındırıp-temizleyen gerçekten felah bulmustur.

91:10 Ve onu (isyanla, günahla, bozulmalarla) örtüp-saran da elbette yıkıma ugramıştır.

91:11 Semud (halkı) azgınlığı dolayısıyla yalanladı;

91:12 En 'zorlu bedbahtları' ayaklandığında,

91:13 Allah'ın elçisi onlara dedi ki: "Allah'ın (deneme için size gönderdiği) devesine ve onun su içme-sirasına dikkat edin."

91:14 Fakat, onu yalanladılar, deveyi yere yikip öldürdüler. Rableri de günahları dolayısıyla 'onları yerle bir etti, kirip geçirdi'; orasını

da dümdüz etti.

91:15 (Allah, asla) Bunun sonucundan korkmaz.

Sura 92: Al-Layl

92:1 Sarip-örttüğü zaman geceye andolsun,

92:2 Parıldayıp-aydınlandığı zaman gündüze,

92:3 Erkegi ve disiyi yaratana;

92:4 Gerçekten sizin çabalarınız (çeliskili, parça parça) darmadaginiktir.

92:5 Fakat kim verir ve korkup-sakinirsa,

92:6 Ve en güzel olani dogrularsa,

92:7 Biz de onu kolay olan için basarili kilacagiz.

92:8 Kim de cimrilik eder, kendini müstagni görürse,

92:9 Ve en güzel olani yalan sayarsa,

92:10 Biz de ona en zorlu olani (azaba ugramasini) kolaylastiracagiz.

92:11 Terreddi edecegi (basasagi düsüse ugrayacagi) zaman, mali ona hiç yarar saglamaz.

92:12 Süphesiz, Bize ait olan, yol göstermektir.

92:13 Gerçekten, son da, ilk de (ahiret ve dünya) Bizimdir.

92:14 Artık sizi, 'alevleri kabardıkça kabaran' bir atesle uyardim.

92:15 Ona, ancak en bedbaht olandan baskasi yollanmaz;

92:16 Ki o, yalanlamis ve yüz çevirmisti.

92:17 Sakinan ise, ondan uzak tutulacaktır.

92:18 Ki o, malini vererek temizlenip-arinir.

92:19 Onun yanında hiç kimsenin karsiligi verilecek bir nimeti (borcu) yoktur.

92:20 Ancak Yüce Rabbinin rizasini aramak için (verir).

92:21 Muhakkak kendisi de ileride razi olacaktır.

Sura 93: Ad-Duha

93:1 Kusluk vaktine andolsun,

93:2 'Karanligi iyice çöktüğü' zaman geceye,

93:3 Rabbin seni terk etmedi ve darilmadi.

93:4 Süphesiz senin için son olan, ilk olandan (ahiret dünyadan) daha hayirlidir.

93:5 Elbette Rabbin sana verecek, böylece sen hosnut kalacaksin.

93:6 Bir yetim iken, seni bulup da barindirmadi mi?

93:7 Ve seni yol bilmez iken, 'dogru yola yöneltip iletmedi mi?

93:8 Bir yoksul iken seni bulup zengin etmedi mi?

93:9 Öyleyse, sakın yetimi üzüp-kahretme.

93:10 Isteyip-dileneni azarlayip-çikisma.

93:11 Rabbinin nimetini durmaksizin anlat.

Sura 94: Ash-Sharh

94:1 Biz, senin gögsünü yarıp-genisletmedik mi?

94:2 Ve yükünü indirip-atmadik mi?

94:3 Ki o, senin belini bükmüstü;

- 94:4 Senin zikrini (sanini) yüceltmedik mi?
94:5 Demek ki, gerçekten zorlukla beraber kolaylik vardır.
94:6 Gerçekten güçlkle beraber kolaylik vardır.
94:7 Su halde bos kaldigin zaman, durmaksizin (dua ve ibadetle) yorulmaya-devam et.
94:8 Ve yalnızca Rabbine ragbet et.

Sura 95: At-Tin

- 95:1 Incire ve zeytine andolsun,
95:2 Sina dagina,
95:3 Ve su emin beldeye (güvenilir sehre).
95:4 Dogrusu, Biz insani en güzel bir biçimde yarattik.
95:5 Sonra asagilarin asagisina çevirdik.
95:6 Ancak iman edip salih amellerde bulunanlar baska; onlar için kesintisi olmayan bir ecir vardır.
95:7 Öyleyse bundan sonra, hangi sey sana dini yalanlatabilir?
95:8 Allah hükmedenlerin hakimi degil midir?

Sura 96: Al-Alaq

- 96:1 Yaratan Rabbin adıyla oku.
96:2 O, insani bir alak'tan yaratti.
96:3 Oku, Rabbin en büyük kerem sahibidir;
96:4 Ki O, kalemle (yazmayı) öğretendir.
96:5 Insana bilmedigini öğretti.
96:6 Hayir; gerçekten insan, azar.
96:7 Kendini müstagni gördüğünden.
96:8 Süphesiz, dönüş yalnızca Rabbinedir.
96:9 Engellemekte olani gördün mü?
96:10 Namaz kildigi zaman bir kulu.
96:11 Gördün mü? Ya o (kul) dogru yol üzerinde ise,
96:12 Ya da takvayi emrettiyse.
96:13 Gördün mü? Ya (bu engellemek isteyen) yalanliyor ve yüz çeviriyor ise.
96:14 O, Allah'in gördüğünü bilmiyor mu?
96:15 Hayir; eger o, (bu tutumuna) bir son vermeyecek olursa, andolsun, onu perçeminden tutup sürükleyecegiz;
96:16 O yalanci, günahkar olan alnından.
96:17 O zaman da meclisini (yakin çevresini ve yandaslarini) çağirsin.
96:18 Biz de zebanileri çağiracagiz.
96:19 Hayir; ona boyun egme (Rabbine) Secde et ve yakinlas.

Sura 97: Al-Qadr

- 97:1 Gerçek su ki, Biz onu kadir gecesinde indirdik.
97:2 Kadir gecesinin ne oldugunu sana bildiren nedir?
97:3 Kadir gecesi, bin aydan daha hayirlidir.
97:4 Melekler ve ruh, onda Rablerinin izniyle her bir is için inerler.
97:5 Fecrin çıkisina kadar bir esenliktir (selamdir) o.

Sura 98: Al-Bayyinah

98:1 Kitap Ehlinden ve müsrıklarden inkar edenler, kendilerine apaçık bir delil gelinceye kadar, (buldukları durumdan) kopup-ayrılacak değillerdi.

98:2 (O delil de) Allah'tan gönderilmiş-bir elçi (ki,) tertemiz sayfeleri okumaktadır;

98:3 Onların içinde dosdoğru 'yazılı-hükümler' vardır.

98:4 Kitap Ehlinden olanlar, ancak kendilerine apaçık belgeler geldikten sonra firkalara ayrıldılar.

98:5 Oysa onlar, dini yalnızca O'na halis kılan hanifler (Allah'i birleyenler) olarak sadece Allah'a kulluk etmek, namazı dosdoğru kılmak ve zekati vermekten baskısıyla emrolunmadılar. İste en doğru (dindik ve sapaşlam) din budur.

98:6 Süphesiz, Kitap Ehlinden ve müsrıklarden inkar edenler, içinde sürekli kalıcılar olmak üzere cehennem atesindedirler. İste onlar, yaratılmışların en kötüleridir.

98:7 İman edip salih amellerde bulunanlar ise; iste onlar da, yaratılmışların en hayirlileridir.

98:8 Rableri Katında onların ödülleri, içinde ebedi kalıcılar olmak üzere altından ırmaklar akan Adn cennetleridir. Allah, onlardan razı olmuştur, kendileri de O'ndan razı (hosnut, memnun) kalmışlardır. İste bu, Rabbinden 'içi titreyerek korku duyan kimse' içindir.

Sura 99: Az-Zalzalah

99:1 Yer, o siddetli sarsıntısıyla sarsıldığı,

99:2 Yer, ağırlıklarını dışa atıp-çıkardığı,

99:3 Ve insan: "Buna ne oluyor?" dediği zaman;

99:4 O gün (yer), haberlerini anlatacaktır.

99:5 Çünkü senin Rabbin, ona vahyetmiştir.

99:6 O gün insanlar, amelleri kendilerine gösterilsin diye, bölük bölük fırlayıp-çıkırlar.

99:7 Artık kim zerre ağırlığınca hayir islerse, onu görür.

99:8 Artık kim zerre ağırlığınca bir ser (kötülük) islerse, onu görür.

Sura 100: Al-Adiyat

100:1 Soluk soluga kosan (at)lara andolsun,

100:2 (Tırnaklarıyla) Ates saçanlara,

100:3 Sabah vakti baskın yapanlara.

100:4 Derken, orada tozu dumana katanlara,

100:5 Bununla bir (düşman) topluluğun orta yerine kadar dalanlara.

100:6 Gerçekten insan, Rabbine karşı nankördür.

100:7 Ve gerçekten, kendisi buna şahiddir.

100:8 Muhakkak o, mal sevgisinden dolayı (bencil ve cimri tutumundan) çok katidir.

100:9 Yine de bilmeyecek mi? Kabirlerde olanların 'desilip dışa atıldığı,'

100:10 Gögüslerde olanların derlenip-devsirdiği zamanı?

100:11 Süphesiz, o gün Rableri, kendilerinden gerçekten haberdardır.

Sura 101: Al-Qari'ah

101:1 Kaari'a...

101:2 Nedir kaari'a?

101:3 Sana o kaaria'yi bildiren nedir?

101:4 İnsanların, 'her yana dağılmış' pervaneler gibi olacakları gün,

101:5 Ve dağların 'etrafa saçılmış' renkli yünler gibi olacakları (gün),

101:6 İste, kimin tartıları ağır basarsa,

101:7 Artık o, hosnut olunan bir hayat içindedir.

101:8 Kimin tartıları hafif kalırsa,

101:9 Artık onun da anası (son duragi) "haviye"dir (uçurum).

101:10 Onun ne olduğunu (mahiyetini) sana bildiren nedir?

101:11 O, kızgın bir atestir.

Sura 102: At-Takathur

102:1 (Mal, mülk ve servette) Çoklukla övünmek, sizi 'tutkuyla oyalayıp, kendinizden geçirdi.'

102:2 "Öyle ki (bu,) mezari ziyaretinize (kabre gidinize, ölümünüze) kadar sürdü."

102:3 Hayır; ileride bileceksiniz.

102:4 Yine hayır; ileride bileceksiniz.

102:5 Hayır; eğer siz kesin bir bilgiyle bilmiş olsaydınız,

102:6 Andolsun, o çilginca yanan atesi de elbette görecektiniz.

102:7 Sonra onu, gerçekten yakîn gözüyle (Ayne'l Yakîn) görmüş olacaksınız.

102:8 Sonra o gün, nimetten sorguya çekileceksiniz.

Sura 103: Al-Asr

103:1 Asra andolsun;

103:2 Gerçekten insan, ziyandadır.

103:3 Ancak iman edip salih amellerde bulunanlar, birbirlerine hakkı tavsiye edenler ve birbirlerine sabri tavsiye edenler baska.

Sura 104: Al-Humazah

104:1 Arkadan çekistirip duran, kas göz hareketleriyle alay eden her kisinin vay haline;

104:2 Ki o, mal yigip biriktiren ve onu saydikça sayandır.

104:3 Gerçekten malinin kendisini ebedi kilacagini sanıyor.

104:4 Hayır; andolsun o, 'hutame'ye atılacaktır.

104:5 "Hutame"nin ne olduğunu sana bildiren nedir?

104:6 Allah'ın tutusturulmuş atesidir.

104:7 Ki o, yüreklerin üstüne tirmanip çıkar.

104:8 O, onların üzerine kilitlenecektir;

104:9 (Kendileri de) Dikilip-yükseltmiş sütunlarda (bağlanacaklardır).

Sura 105: Al-Fil

- 105:1 Rabbinin fil sahiplerine neler yaptigini görmedin mi?
105:2 Onlarin 'tasarladiklari planlarini' bosa çıkarmadi mi?
105:3 Onlarin üzerine eabil (sürü sürü) kuslarini gönderdi.
105:4 Onlara 'pisirilip-sertlestirilmis balçik taslari' atiyorlardi.
105:5 Sonunda onlari, yenik ekin yapragi gibi kildi.

Sura 106: Quraish

- 106:1 (Hiç degilse kendilerini) Kureys'i 'bir araya getirip anlastirdigi'
106:2 Yaz ve kis yolculugunda onlari (güvenlige kavusturdugu ya da baskalariyla) isindirip yakinlastirdigi için,
106:3 Su Ev (Ka'be'n)in Rabbine kulluk etsinler;
106:4 Ki O, kendilerini açlıktan (kurtarip) doyuran ve korkudan güvenlige kavusturandir.

Sura 107: Al-Ma'un

- 107:1 Dini yalanlayani gördün mü?
107:2 Iste yetimi itip-kakan;
107:3 Yoksulu doyurmayı tesvik etmeyen odur.
107:4 Iste (su) namaz kilanlarin vay haline,
107:5 Ki onlar, namazlarında yanilgidadirlar,
107:6 Onlar gösteris yapmaktadirlar
107:7 Ve 'ufacik bir yardimi (veya zekati) da engellemektedirler.

Sura 108: Al-Kawthar

- 108:1 Süphesiz, Biz sana Kevser'i verdik.
108:2 Su halde Rabbin için namaz kil ve kurban kes.
108:3 Dogrusu, asil ebter (soyu kesik) olan sana kin duyandir.

Sura 109: Al-Kafirun

- 109:1 De ki: "Ey kafirler."
109:2 "Ben sizin taptiklarınıza tapmam."
109:3 "Benim taptigima siz tapacak degilsiniz."
109:4 "Ben de sizin taptiklarınıza tapacak degilim."
109:5 "Siz de benim taptigima tapacak degilsiniz."
109:6 "Sizin dininiz size, benim dinim bana."

Sura 110: An-Nasr

- 110:1 Allah'in yardimi ve fetih geldigi zaman,
110:2 Ve insanlarin Allah'in dinine dalga dalga girdiklerini gördüğünde,
110:3 Hemen Rabbin hamd ile tesbih et ve O'ndan magfired dile. Çünkü O, tevbeleri çok kabul edendir.

Sura 111: Al-Masad

- 111:1 Ebu Leheb'in iki eli kurusun; kurudu ya.

111:2 Mali ve kazandıkları kendisine bir yarar sağlamadı.

111:3 Alevi olan bir atese girecektir.

111:4 Esi de; odun hamali (ve)

111:5 Boynuna bükülmüş bir ip (bağlanmış) olarak.

Sura 112: Al-Ikhlâs

112:1 De ki: O Allah, birdir.

112:2 Allah, Samed'dir (hersey O'na muhtaçtır, daimdir, hiçbir seye ihtiyacı olmayandır).

112:3 O, doğurmamıştır ve doğurulmamıştır.

112:4 Ve hiçbir şey O'nun dengi değildir.

Sura 113: Al-Falaq

113:1 De ki: Sabahın Rabbine sığınırım.

113:2 Yarattığı şeylerin serrinden,

113:3 Karanlığı çöktüğü zaman gecenin serrinden,

113:4 Düğümlere üfüren-kadınların serrinden,

113:5 Ve hased ettiği zaman, hasetçinin serrinden.

Sura 114: An-Nas

114:1 De ki: İnsanların Rabbine sığınırım.

114:2 İnsanların malikine,

114:3 İnsanların (gerçek) İlahına;

114:4 'Sinsice, kalplere vesvese ve şüphe düşürüp duran' vesvesecinin serrinden.

114:5 Ki o, insanların göğüslerine vesvese verir (içlerine kusku, kuruntu fisildar);

114:6 Gerek cinlerden, gerekse insanlardan (olan her hannaş'tan Allah'a sığınırım).